

مُفصل سنڌي لغت

جلد چھون

(ڏ-ڊ-ڍ-ڏ-ر-ڙ-ڻ)

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

ثقافت کاتو،
حڪومت سنڌ

مُفصل سنڌي لغت

جلد ڇهون
(ڏ-ڊ-ڙ-ڙ-ڙ-ڙ)

سرپرست اعليٰ
ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

ثقافت کاتو، حڪومت سنڌ

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

حيدرآباد، سنڌ

2021ع

سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جو ڪتاب نمبر

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

جلد ڇهون (3-ڊي-ڏر-3 ۽ ن)

ڊاڪٽر محمد علي مانجھي

ضراب حيدر

جون 2021 ع

راز محمد لغاري ۽ بلقيس لاشاري

اسد الله بٽو

1000

500 روپيا

ثقافت کاتو، حڪومت سنڌ

ڊڪشنري بورڊ اسڪيم هيٺ تيار ڪري ڇپايل

مفصل سنڌي لغت

سرپرست اعليٰ:

ايڊيٽر:

ڇاپو پهرين:

ڪمپوزنگ:

ٽائٽل:

تعداد

قيمت:

ناشر:

Catalogue Reference

Laghari Ghulam Akbar

Mufasil Sindhi Lughat (Vol: VI)

Lexicography

Sindhi Language

ADP:119

Culture, Tourism & Antiquities

Department, Govt of Sindh

ISBN: 978-969-625-185-9

Mufasil Sindhi Lughat (Vol: VI)

Patron in-chief:	Dr. Muhammad Ali Manjhi
Editor:	Zarrab Hyder
First edition:	June, 2021
Composing	Raaz Muhammad Laghari & Bilqees Iashari
Title:	Assadullah Bhutto
Quantity:	1000
Price:	Rs: 500
Published by:	Culture Department, Government of Sindh
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk, sindhila@yahoo.com
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	Kachho Publication Karachi, Sindh.
	0300-2879794
Digitized by	M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

مُفصل سنڌي لغت

(ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ جي ترتيب ڏنل جامع سنڌي لغات تي آڌاريل ڇاپو)

جلد ڇهون

(ڌ-ڊ-ڙ-ڙ-ڙ-ڙ-ڙ-ڙ)

سرپرست اعليٰ

ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

ايڊيٽر

ضراب حيدر

نظر ثاني

پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا * مدد علي سنڌي
ڊاڪٽر آفتاب ابڙو * ڊاڪٽر شير مهرائي

سب ايڊيٽر / ريسرچر

عبدالله 'ناصر' قاضي ۽ اياز علي شيخ

سنڌي ڊڪشنري بورڊ جو تحقيقي عملو

ضراب حيدر (انچارج ريسرچر) * عبدالله 'ناصر' قاضي (ريسرچر)
اياز علي شيخ (ريسرچر) * راز محمد لغاري (ڪمپيوٽر آپريٽر)
بلقيس لاشاري (ڪمپيوٽر آپريٽر)

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو
حيدرآباد، سنڌ

ثقافت کاتو،
حڪومت سنڌ

ارپنا

’مفصل سنڌي لغت‘ جو هي ڇهون جلد سنڌي ٻوليءَ جي محسن، ماهرِ لسانيات ۽ ڏاهي

پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الاتا

۽ نامياري تعليمدان ۽ ’سنڌي ڊڪشنري بورڊ‘ جي اڳوڻي انچارج / لغت ساز

پروفيسر سيد شير شاھ بخاريءَ

کي ارپي رهيا آهيون.

هنن صاحبن جون مفصل سنڌي لغت جي اڳين جلدن ۾ اڻ ڳڻيون / تاريخي ڪوششون ۽ ڪاوشون آهن.

ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

چيئر مئن

سنڌي ٻولي جو بااختيار ادارو

چپائيندڙ پاران

مون کي بيحد خوشي محسوس ٿي رهي آهي، جو 'مفصل سنڌي لغت' جو جلد ڇهون پڙهندڙن جي هٿن ۾ آهي. ڪنهن به ٻوليءَ جي ترقي ۽ ترويج ۾ انهيءَ ٻوليءَ جي گرامر جو هئڻ لازمي آهي. سنڌي ٻولي به هڪ شاهوڪار ٻولي آهي، جنهن ۾ نت نوان لفظ ۽ اصطلاح اوهان کي هر هنڌ ڳالهائيندي ٻڌندي ۽ لکندي نظر ايندا. بنيادي طور تي لغت سازي سنڌي ٻوليءَ جي با اختيار اداري جوئي ڪم ۽ ذميواري آهي، جنهن جي وسيلي ٻوليءَ ۾ وسعت اچي ٿي ۽ يقيناً لفظن جو ذخيره ٻولي جي ترقي ۽ واڌاري جو سبب بڻجي ٿو. هن کان اڳ سنڌي ٻوليءَ ۾ لغت نويسيءَ تي جن عالمن ڪم ڪيو آهي، تن ۾ ڪيپٽن جارج اسٽيڪ، ڊپٽي ڪليڪٽر حيدرآباد، آخوند عبدالرحيم عباسي، جهڻمئل نارو مل وسناڻي، فادر، جي. شرت، ڊاڪٽر ارنيسٽ ٽرمپ، پيرو مل مهر چند آڏواڻي، مرزا قليچ بيگ، مولوي علي محمد مهيري، ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ، ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلو ۽ ٻيا ڪيترائي معتبر نالا اچي وڃن ٿا. اوهين ڏسو ته اسان جي انهن عالمن ڪيڏي نه محنت سان ڪم ڪيو آهي. آخوند عبدالرحيم عباسي جي تيار ڪيل لغت 'جواهر لغات سنڌي اڪيچار' آهي. ياد رهي 1886ع ۾ جهڻمئل نارو مل وسناڻي جي جوڙيل وڻجپتي ڪوش، ميرزا صادق علي، فادر، جي. شرت ۽ اڏارام ٿانورداس جي گڏيل طور تي ٺاهيل 'سنڌي انگريزي ڊڪشنري' يا ان کان اڳ حيدرآباد جي جفاڪش ڊپٽي ڪليڪٽر ڪيپٽن جارج اسٽيڪ جي سال 1849ع ۾ ٺاهيل 'انگريزي سنڌي ڊڪشنري' وغيره ثابتي آهي. اسانجي عالمن جي محنت ۽ سنڌي ٻوليءَ جي عظمت جي!

يقيناً 'جامع سنڌي لغات' ٺاهڻ جي رٿا سال 1951ع ۾ سنڌي ادبي بورڊ شروع ڪئي، ان سلسلي ۾ ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ جو نالو سر فهرست آهي. جنهن کي انهيءَ ڪم لاءِ سنڌ يونيورسٽي جي وائس چانسلر، ڊسمبر 1951ع ۾ سنڌي يونيورسٽي جي موجوده اولڊ ڪيمپس ۾ هڪ ڪمر وڌائي ڪيو هو. انهيءَ ڪم جي نگراني علامه ڊاڪٽر عمر بن محمد دائودپوٽي ڪئي هئي.

سال 2011ع ۾ سنڌي ٻوليءَ جي با اختيار اداري نئين سر 'مفصل سنڌي لغت' تي ڪم ڪرڻ جو سلسلو شروع ڪرايو. انهي ڪم جي سلسلي ۾ هن مهل تائين 'مفصل سنڌي لغت' جا ڪل 5 جلد شايع ٿي چڪا آهن، پر ان سلسلي ۾ ڇاڪاڻ ته لغت اسڪيم لاءِ فنڊز ختم ٿي ويا، ته سنڌ جي ثقافت واري وزير جناب سيد سردار علي شاهه فوري طور ثقافت کاتي کي 'مفصل سنڌي لغت اسڪيم' جي سلسلي ۾

رتا جوڙڻ جي هدايت ڪئي. انهيءَ کانپوءِ هاڻ هي ڇهون جلد ثقافت کاتي طرفان شايع ڪرايو پيو وڃي. انشاءَ الله تعاليٰ 'مفصل سنڌي لغت' جو هي ڇهون جلد حال ۽ مستقبل جي محققن ۽ لغت سازن لاءِ هڪ ڪارائتو تاريخي دستاويز ضرور ثابت ٿيندو.

ان کان سواءِ هن کان پوءِ 'مفصل سنڌي لغت' جو ستون جلد 'س' اکر تي مشتمل آهي، ڇاڪاڻ ته 'س' ۾ تمام گهڻيون داخلائون آهن. ان ڪري 'س' جو مڪمل هڪ ئي جلد هوندو ۽ باقي رهيل 24 اکرن تي ڪم هلندو رهندو. رب ۾ اميد آهي ته 'مفصل سنڌي لغت' اسڪيم جلد پنهنجي تڪميل تائين پهچندي هن ڪم ۾ سنڌي ٻولي جي با اختيار اداري جو فعال ميمبر بورڊ آف گورنرز مسٽر مدد علي سنڌي جنهن هن کان اڳ 'مفصل سنڌي لغت' جي پروجيڪٽ ڊائريڪٽر جي حيثيت ۾ 4 جلد مڪمل ڪري ڏنا هئا. دلجوئي سان ڪم ڪري رهيو آهي. جنهن لاءِ سندس واکاڻ ڪرڻ کان نٿو رهي سگهجي. مون کي اميد آهي ته سنڌي ٻوليءَ جو با اختيار ادارو پنهنجي مقرر ڪيل راهه تي گامزن رهي، سنڌي ٻوليءَ جي ترقي ۽ ترويج جي سلسلي ۾ اڳي کان اڳڀرو رهندو.

03 جون 2021 ع

غلام اڪبر لغاري

سيڪريٽري

ثقافت ۽ سياحت کاتو، سنڌ

اداري پاران

سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جي اهم ڪمن مان 'لغت نويسي' به هڪ اهم ڪم آهي، جنهن ۾ 'سنڌي لغت' سان گڏوگڏ گهڻن موضوعاتي لغتن جي تياري ۽ اشاعت شامل آهي. ادارو پنهنجي قيام کان وٺي گهڻن موضوعاتي توڙي سنڌي - سنڌي لغت جي تياري ۽ اشاعت کي يقيني بڻائيندو رهيو آهي. هن سلسلي جي هڪ اهم رٿا 'مفصل سنڌي لغت' جي ڇهين جلد کي پڌرو ڪندي آئون بيحد خوشي محسوس ڪري رهيو آهيان. جو هيءُ اهم ڪم منهنجي حصي ۾ آيو آهي.

حقيقت ۾ سنڌي ٻوليءَ جي سڀ کان پهرين ڇپيل لغت، ڪيپٽن جارج اسٽيڪ جي 'انگريزي-سنڌي ڊڪشنري' آهي، جيڪا 1849ع ۾ پڌري ٿي. ان کانپوءِ ڪيپٽن اسٽيڪ ئي 'سنڌي-انگريزي ڊڪشنري' تيار ڪئي، جيڪا سن 1855ع ۾ ڇپجي پڌري ٿي. هي ٻئي لغتون ديوناگري لپيءَ ۾ لکيل تيار ڪيون ويون هيون، [اهي ٻئي لغتون موجوده عربي - سنڌي لپيءَ ۾ تبديل ڪري، سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري پاران 2011ع ۾ ڇاپيون ويون آهن.] انهن کي ڏسڻ کانپوءِ چئي سگهجي ٿو ته سنڌيءَ ۾ لغتن تي ڪم ڪندڙ ديوناگري ڄاڻندڙ ماهرن انهن مان گهڻو لاڀ حاصل ڪيو ۽ چڱو 'لفظي خزانو' (Vocabulary) سامهون آيو. انهيءَ ساڳئي دور ۾ سنڌ جي هڪ عالم آخوند عبدالرحيم عباسيءَ جي تيار ڪيل لغت 'جواهر لغات سنڌي اڪيچار' جي قلمي نسخي مان به گهڻن فائدو ورتو جيڪا 'سنڌي - فارسي لغت' هئي. [اها لغت بعد ۾ سنڌي ٻولي جي بااختيار اداري پاران 1993ع ۾ ڇپجي چڪي آهي.] 1886ع ۾ جهتممل نارومل وسنڌيءَ جي جوڙيل 'وئٽپٽي ڪوش' ۾ سنسڪرت جي بنياد وارا لفظ ڏنا ويا. تنهن کانپوءِ 1879ع ۾ مرزا صادق عليءَ، فادر جي شرت ۽ آڌارام ٿانورداس گڏجي هڪ 'سنڌي-انگريزي ڊڪشنري' جوڙي، جنهن ۾ هنن 'عربي-سنڌي لپي' ڪم آڻندي جئين جئين تعليم عام ٿيندي وئي، انگريزيءَ جو واهيو وڌندو ويو. سنڌي ٻوليءَ ۾ ڪتاب ڇپجڻ جو عمل به وڌيو. تيسن تيسن 'سنڌيءَ کان انگريزي' ۽ 'انگريزي کان سنڌي' ڊڪشنرين جي ضرورت وڌندي وئي، 1907ع ۾ پيرو مل جي شاھ لطيف جي ٽن سُرَن تي مشتمل 'غريب لغات' ڇپي. 1910ع ۽ 1933ع ۾ پرماتند ميوارام جون لغتون / ڊڪشنريون آيون. مرزا قليچ بيگ جون 1914ع ۾ 'لغات لطيفي' ۽ 1924ع ۾ 'لغات قديمي' آيون. اهڙي ريت سنڌ جي ناليواري عالم، اديب، شاعر ۽ ٻولي ماهر علي محمد مهيري سنڌي لغت جوڙڻ جو چڱو ڪم ڪيو.

1940ع ۾ 'سنڌي ساهيت مرڪز' سرڪاري بورڊ پاران لغت جي ڪميٽي جڙي اڳتي هلي 'سنڌي ادبي بورڊ' 1951ع ۾ هڪ باقاعدي ٽن سالن جي رٿا 'جامع سنڌي لغات' نالي سان شروع ڪرڻ جو ارادو ڪيو ۽ اهڙي آڇ محترم ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ کي ڪئي وئي. ڊسمبر 1951ع ۾ سنڌ يونيورسٽي جي وائس چانسلر علامہ آءِ آءِ قاضي صاحب پاران سنڌ يونيورسٽيءَ جي اولڊ ڪئمپس ۾ 'ڊڪشنري آفيس' قائم ڪرڻ لاءِ هڪ ڪمر وڌو ويو جتي لغت جو خاڪو جوڙيو ويو ۽ جنوري 1952ع ۾ ان آفيس ۾ باقاعدي ڪم جي شروعات ڪئي وئي. ايئن ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ جي سربراهيءَ ۾ هڪ اهڙي ٽيم جوڙي وئي. جنهن کي ڪم ورهائي ڏنو ويو. 1952ع کان 1958ع تائين مختلف مشڪلاتن باوجود 'جامع سنڌي لغات' جو پهريون جلد 1960ع ۾ ڇپجي پڌرو ٿيو. ٻيا جلد 'سنڌي ادبي بورڊ' پاران ڇپجندا رهيا، انهن جو سمورو خرچ سنڌ سرڪار جي ڏنل فنڊن مان 'سنڌي ادبي بورڊ' پنهنجي ذمي ڪيو. ان ڪري پهرئين ڇاپي تي اکر لکيا ويا: 'بسمي واهتمام: سنڌي ادبي بورڊ، زير نگراني: ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ' لغت نويسيءَ جو اهو تمام وڏو ڪم پهريون ڀيرو ٿيو. اهڙيءَ ريت 'جامع سنڌي لغات' جا پنج جلد 'سنڌي ادبي بورڊ' شايع ڪيا ۽ پوءِ وقت بوقت ان جا ايڊيشن پڌرا ٿيندا رهيا.

سال ۲۰۱۱ع ۾ سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جي بورڊ آف گورنرس محسوس ڪيو ته ڪيترن ئي علمن، هنرن وغيره جا نوان نوان لفظ سنڌي ٻوليءَ ۾ اچي رهيا آهن. تنهنڪري هڪ نئين (واڏاري سان) لغت جو فيصلو ڪيو ويو جنهن موجب ٻين لغتن سان گڏ ۲۰ جلدن تي مشتمل ’مفصل سنڌي لغت‘ جي رٿ منظور ڪرائي وئي. اهڙي ريت ’مفصل سنڌي لغت‘ جي هن رٿا جي سال ۲۰۱۲ع ۾ شروعات ڪئي وئي. اهڙيءَ طرح هن سلسلي جو پهريون جلد سيپٽمبر ۲۰۱۵ع ۾ شايع ٿيو جنهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي اکر ‘آ’ ۽ ‘الف’ جون اٽڪل ۱۱۰۰۰ هزار داخلائون شامل آهن. اهو جلد ۵۳۰ صفحن تي مشتمل آهي. ان کانپوءِ ’مفصل سنڌي لغت‘ جو جلد ٻيو مئي ۲۰۱۶ع ۾ شايع ٿيو جنهن ۾ ‘ب’ ۽ ‘پ’ اکرن جون ۸۵۰۰ داخلائون شامل آهن. اهڙيءَ ريت ’مفصل سنڌي لغت‘ جو ٽيون جلد جنوري ۲۰۱۷ع ۾ شايع ٿيو جنهن ۾ اکرن ‘پ’، ‘ت’، ‘ث’ ۽ ‘ڌ’ تي ٻڌل ۸۰۰۰ ات هزار داخلائون ڏنل آهن. ساڳئي وقت ’مفصل سنڌي لغت‘ جو چوٿون جلد فيبروري ۲۰۱۸ع ۾ ڇپجي منظر عام تي آيو جنهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي ‘ڻ’، ‘ڄ’، ‘ڇ’، ‘جھ’ ۽ ‘ڃ’ اکرن جون ڏهه هزار داخلائون ڏنل آهن. هن لغت جو جلد پنجون ۲۰۱۹ع ۾ ڇپجي پڌرو ٿيو. جيڪو ‘ڇ’، ‘جھ’، ‘ڃ’، ‘ڦ’، ‘ڦه’ ۽ ‘ڦڇ’ اکرن تي ٻڌل ۴۵۰ صفحن جو آهي ۽ هيءُ ڇهون جلد ‘ڙ’، ‘ڙه’، ‘ڙڇ’ ۽ ‘ڙڙ’ اکرن تي ٻڌل آهي. جيڪو اوهاڻ جي هئڻ ۾ آهي.

اهڙيءَ ريت ’مفصل سنڌي لغت‘ جو ڪم پنهنجي تڪميل ڏانهن وڌائي رهيو آهي. اميد ته ’مفصل سنڌي لغت‘ جو هيءُ اهم ڪم پنهنجي تڪميل تائين پهچندو. هيءَ حقيقت آهي ته ’مفصل سنڌي لغت‘ ڊاڪٽر بلوچ صاحب جي ’جامع سنڌي لغات‘ تي ئي آڏاڙيل آهي.

’مفصل سنڌي لغت‘ جي پهرين رٿا جي پڄاڻيءَ کان پوءِ رهيل ڪم لاءِ رٿا کي ٻيهر منظور ڪرايو ويو. رٿا کي ٻيهر منظور ڪرائڻ ۽ عملي طور لاڳو ڪرڻ ۾ ثقافت کاتي جي وزير محترم سيد سردار علي شاهه صاحب ۽ سيڪريٽري محترم غلام اڪبر لغاري صاحب جي سنڌي ٻوليءَ سان پيار ۽ ذاتي دلچسپيءَ جو ثبوت آهي. سندن هيءَ ڪوشش سدائين ياد ڪئي ويندي. ’مفصل سنڌي لغت‘ جي ايڊيٽنگ جواهر ڪم مشهور عالم لسانيات جو ماهر ۽ سنڌي ٻوليءَ جو محسن پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا صاحب ڪندو رهيو. هن جلد جي ٻه ايڊيٽنگ پاڻ ڪري وڌيڪ ايڊيٽنگ لاءِ محترم سائين مدد علي صاحب ۽ محترم ڊاڪٽر شير مهرڻي جي حوالي ڪيائون. سائين مدد علي سنڌي سان گڏوگڏ آئون هن جلد جي سمورن ايڊيٽرن، ’ڊڪشنري بورڊ‘ جي ايڊيٽر ۽ ڪم ڪندڙ سمورن ڪارڪنن جي محنت کي به ساراهڻ ضروري سمجهان ٿو جن هن جلد ۾ دلچسپيءَ سان ڪم ڪيو. اميد ته سنڌي ٻوليءَ جي لغت سازيءَ ۾ هيءَ لغت اهم اضافو ثابت ٿيندي مانوارن محققن، عالمن ۽ سڃاڻ شخصن کي گذارش آهي ته جيڪڏهن ڪي اهم لفظ يا اصطلاح وغيره هن يا اڳين جلدن ۾ شامل ٿيڻ کان رهجي ويا آهن ته مهرباني ڪري اهي اداري کي موڪليا وڃن ته جيئن اهي ايندڙ ڇاپن ۾ شامل ڪري سگهجن.

ڊاڪٽر محمد علي مانجهي

04 مئي 2021

چيئر مئن

حيدرآباد

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

رَنديا روڙيا جَنّا

’لغت‘ ڇا آهي! ’لغت‘ جنهن کي انگريزيءَ ۾ ڊڪشنري (Dictionary) چيو وڃي ٿو، جنهن ۾ ٻوليءَ جي لفظي خزاني کي محفوظ ڪرڻ سان گڏوگڏ، لفظن جي معنائن، مفهومن، اُچارن ۽ وياڪرڻي (Grammatical) حيثيت کان سواءِ انهن جي تاريخي لاڳاپي ۽ ڌاتن جي نشاندهي ڪرڻ جو هڪ اهم وسيلو هوندي آهي. اهو هڪ قسم جو حوالاجاتي ڪم آهي. جنهن ۾ لفظ ۽ اصطلاح الف - ب وار ترتيب سان رکيا ويندا آهن.

سنڌ جي ثقافت ۽ سياحت کاتي جي صوبائي وزير قابل احترام جناب سيد سردار علي شاه صاحب، مانواري سائين غلام اڪبر لغاري صاحب (سيڪريٽري سنڌ ثقافت ۽ سياحت کاتو)، نامياري اديب ۽ ليکڪ محترم مدد علي سنڌي صاحب ۽ سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي سربراھ مانواري ڊاڪٽر محمد علي مانجهي صاحب جن جي ڪوششن سان ثقافت کاتي، حڪومت سنڌ پاران منظور ڪرايل رٿا، ’سنڌي ڊڪشنري بورڊ‘ پاران تيار ڪيل ’مفصل سنڌي لغت‘ جو هي ڇهون ڀاڱو جيڪو سنڌي ٻوليءَ جي اکرن (ڌڍڍڌ، ڙ ڙ ڙ) جي لڳ ڀڳ ست هزار داخلا ٿيڻ تي مشتمل آهي، مڪمل ڪري اشاعت هيٺ آندو ويو ۽ هن وقت اوهان سڄاڻ ذهن جي مالڪن جي هٿن ۾ آهي.

هتي اهو ٻڌائڻ به ضروري ٿو سمجهان ته اسين هي ڇهون جلد تيار ڪري ڪافي وقت اڳ ئي منظر عام تي آڻي چڪا هجن ها، پر اڳين جلدن جي پيٽ ۾ هن جلد جي تياريءَ ۾ اڃانڪ ڪيتريون ئي اهڙيون رٿون ڪيون ۽ دشواريون پيش آيون، جيڪي سڀني جي آڏو عالم آشڪار آهن. ڇاڪاڻ جو گذريل سال يعني 2020ع جي مارچ مهيني ۾ جڏهن ’مفصل سنڌي لغت‘ جو هي جلد تياريءَ جي مرحلن ۾ هو هن جلد جو مسودو به مانوارن ايڊيٽر صاحبان پاران ايڊٽ ٿي، واڌارن، سڌارن ۽ سندن مفيد مشورن سان گڏ اسان تائين موصول ٿي چڪو هو ۽ اسين مسودي کي سندن ڏنل هدايتن مطابق تيار ڪري رهيا هئاسين ته بين الاقوامي سطح تي ٿيل جينڊر ڪرونا وائرس سبب ملڪگير لاک ڊائون لاڳو ڪيو ويو، جنهن ڪري 18 مارچ 2020ع کان 8 جون 2020ع تائين پوري ملڪ جي سرڪاري دفترن کي مڪمل طور تي تالا لڳي ويا، نتيجي ۾ ٻين ڪيترن ئي ڪمن ۽ منصوبن سان گڏ اسان جو هي پورهيو پڻ متاثر ٿي ويو. پر آءٌ جس ڏيان ٿو ’ڊڪشنري بورڊ‘ جي محنتي ڪارڪنن کي، جيڪي لاک ڊائون وارو عرصو ڪيتريون ئي لغتون ۽ ماخذ لائبريريءَ مان جاري ڪرائي، پاڻ سان گڏ گهر کڻي وڃي، هن ڇهين جلد تي ڪم ڪندا رهيا ۽ وري جڏهن سرڪاري دفتر کلي ويا، تڏهن مون کي اهو ڏسي اچرج سان گڏ بيحد خوشي پڻ ٿي، جو اسان جي ڪارڪنن پاران ڪيل ڪم جي نتيجي ۾ اول تيار ڪيل مسودي جي پيٽ ۾ جلد جي ضخامت ۾ ڪافي اضافو ٿي چڪو هو.

جون 2020ع ۾ ڪل وقتي لاک ڊائون بعد دفترن جي ڪلي وڃڻ کانپوءِ به هن موذي مرض جي احتياطي آپائڻ پٽاندر سرڪار پاران جزوي لاک ڊائون (Small lockdown) سان گڏ ايس. او. پيز تحت 50 سيڪڙو يا اُن کان به گهٽ ملازمن جي حاضريءَ يا اهڙن ٻين مسئلن سبب ظاهر آهي ته ڪم جي رفتار به يقيناً متاثر ٿي هوندي بهرحال اڄ سڀ مرحلا طئي ڪري هي ڇهون جلد اوهان تائين پهچائڻ ۾ ڪامياب ٿيا آهيون.

’مفصل سنڌي لغت‘ جو ڇهون جلد پيش ڪندي دل چاهي ٿي ته انهن سمورن سنڌي عالمن کي خراج تحسین پيش ڪجي. جن عرب دور کانپوءِ سنڌي الف - ب تيار ڪري صدين کان وٺي سنڌي ٻوليءَ کي نه رڳو تعليم جو ذريعو بڻايو پر اُن مادري ٻوليءَ جي دامن ۾ علم، ادب، ڏاهپ ۽ ساڃاهه جو وسيع ذخيره ڇڏيو آهي. هتي انهن عالمن جو احسان وسارڻ به تاريخ سان زيادتي ۽ بدديانتِي ٿيندي. جن انگريز دور ۾ مروج سنڌي الفابيٽ کي جدت سان تشڪل ڏئي، اُن ڳالهه کي ممڪن بڻايو ته سنڌي علم ۽ ادب جي اشاعت، قديم سنڌي ماخذن کان وٺي، هن لغت تائين ڪاميابيءَ سان سفر ڪيو آهي.

اسين دل جي اڻاهه گهراين سان خراج عقيدت پيش ڪريون ٿا سنڌي ٻوليءَ جي محسن، ماهر لسانيات ۽ سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي اڳوڻي چيئرمئن پروفيسر ڊاڪٽر غلام علي الانا صاحب جن کي، جنهن جي پوري عمر ۾ سنڌي لسانيات لاءِ ڪيل بي انت خدمتن سان گڏ ’مفصل سنڌي لغت‘ جي پهرين جلد کان وٺي، هن ڇهين جلد جي ايڊيٽنگ، واڌارن ۽ سڌارن جو تاريخي ڪم پڻ شامل آهي. پاڻ هن جلد جو مسودو ايڊٽ ڪري واپس ڪرڻ وقت محترم مدد علي سنڌي صاحب جن کي اهو به چيو هئائون ته: ”منهنجي نظر گهٽجي وڃڻ ڪري هاڻ آءٌ ايڊيٽنگ وغيره جو ڪم نه ٿو ڪري سگهان، اُن ڪري هن جلد کان پوءِ اڳتي ايڊيٽنگ نه ڪري سگهندس!“ اسان کي بيحد افسوس آهي، جو سندس ايڊيٽنگ سان سنواريل هي جلد، ڇپجي منظرِ عام تي اچڻ کان اڳ ئي ڊاڪٽر صاحب اسان کان هميشه لاءِ جدا ٿي ويو.

آءٌ سمجهان ٿو ته ’سنڌي ساهت جي صلاحڪار بورڊ‘ ۽ ’سنڌي ادبي بورڊ‘ آڏو ’سنڌي - سنڌي لغت‘ جو جيڪو نقشو سائين جي. ايم. سيد، ڪاڪي پيرومل مهرچند آڏواڻيءَ، جينمل پرسرام ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ، ڊاڪٽر هرمل سڌارنگاڻيءَ، ڊاڪٽر عمر بن محمد دائودپوٽي ۽ اڳتي هلي علامه غلام مصطفيٰ قاسميءَ جي تصورن موجب رهيو اسان ان ڏس ۾ سڀني عالمن جو گس وٺي، حتي الامڪان پيش رفت ڪئي آهي. اسين دل جي حضور سان سلام پيش ڪريون ٿا، ڪئپٽن جارج اسٽئڪ، جهتمل نارومل وسائڻيءَ، مرزا قليچ بيگ، اي. ٽي شاهائي صاحب، ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلي صاحب، آخوند عبدالرحيم عباسي، شري سترام داس ’سائل‘ ۽ ٻين اهڙن مڙني عالمن ۽ سندن محنتن کي، جن سنڌي لغت جهڙي تحقيق طلب ڪم تي پنهنجور ست ڏنو ۽ نور ڇڏيو.

’مفصل سنڌي لغت‘ جي پهرين جلد کان چوٿين جلد تائين ’سنڌي ڊڪشنري بورڊ‘ جي انچارج جي حيثيت ۾ پروفيسر سيد شير شاهه بخاري صاحب جي ڪرم جي نگاهه اسان تي رهي ۽ آڪٽوبر

2018ع ۾ عمر رسيدگيءَ سبب سندس چارج ڇڏڻ کان پوءِ ’سنڌي ڊڪشنري بورڊ‘ جون سندس ٽي ذميواريون مون کي سونپيون ويون. آءُ اهو اعتراف ڪندي فخر محسوس ڪري رهيو آهيان ته اڄ آءُ يا مون سان گڏ ڪم ڪندڙ مانوارا ڪارڪن جيڪڏهن لغت سازيءَ جي هنر کان واقف آهن ته اهو سڀ ڪجهه سائين شير شاهه صاحب جي محنتن جو نتيجو آهي. جيڪو تازو ئي 12 مئي 2021ع تي اسان کان هميشه لاءِ ڌار ٿي. دارالبقا طرف راهي ٿي ويو آهي. اسان کي يقين آهي ته مٿي ذڪر ڪيل سڀني عالمن جا روح اسان جي هن ڪوشش تي ضرور سرها ٿيا هوندا.

آءُ بيحد شڪرگذار آهيان محترم ڊاڪٽر محمد علي مانجهي صاحب، محترم مدد علي سنڌي صاحب، محترم ڊاڪٽر آفتاب ابڙي صاحب ۽ محترم ڊاڪٽر شير مھراڻي جن جو جن پنهنجي قيمتي وقت مان ڪجهه وقت ڪڍي نظر ثاني ڪري پنهنجي قيمتي ۽ مفيد مشورن ۽ هدايتن سان هن لغت کي سينگارڻ ۽ سنوارڻ.

آخر ۾ آءُ جس ڏيان ٿو پنهنجي ٻانهن پيڙين ۽ ’ڊڪشنري بورڊ‘ جي تحقيقي عملي اياز علي شيخ (ريسرچر)، راز محمد لغاري (ڪمپيوٽر آپريٽر) ۽ بلقيس لاشاري (ڪمپيوٽر آپريٽر) کي، جن جي محنتن سان هي جلد تيار ٿي اوهان جي هٿن تائين پهتو ۽ خصوصي شاباس ڏيان ٿو ’سنڌي ڊڪشنري بورڊ‘ جي محنتي ڪارڪن عبدالله ’ناصر‘ فاضي (ريسرچر) کي، جنهن هڪ ڀيرو نه پر ڪيترا ڀيرا مسودي کي ڏٺو ۽ ضرورت آهر هڪ هڪ ڪري اعرابن لڳائڻ سان گڏ وسرڳ اوسرڳ واري مسئلي تي خبرداري ۽ باريڪ بينيءَ سان نظر وڌي.

مون کي اهو يقين آهي ته دور حاضر توڙي مستقبل جي عالمن، محققن ۽ سنڌي لسانيات جي ماهرن وٽ اسان جو هي پيار جو پورهيو ضرور مان لهندو.

ضراب حيدر

4 جون 2021

ايڊيٽر

لغت جي پڙهندڙن لاءِ رهنمائي

مفصل سنڌي لغت ۾ 'الف - ب' جي پٽيءَ جا اکر، 'جامع سنڌي لغات' واري ترتيب سان هن

ریت رکيا ويا آهن.

ا	ب	پ	پ	ت	ث	ث	ث
ث	پ	ج	ج	جھ	ج	چ	چ
ح	خ	د	ڌ	ڏ	ڊ	ڍ	ڏ
ر	ڙ	ز	س	ش	ص	ض	ط
ظ	ع	غ	ف	ڦ	ق	ڪ	ک
گ	ڳ	گھ	گ	ل	م	ن	ڻ
و	ھ	ء	ي				

- پهرئين جلد ۾ عربي، اردو ۽ سنڌي لغت جي اصول موجب ابتدا ۾ 'آ' رکيو ويو ۽ ان کان پوءِ

'ا' (الف) سان شروع ٿيندڙ لفظ ڏنا ويا.

- هر بنيادي لفظ لاءِ (●) نشاني ڏني وئي، لفظن جي وياڪرڻي جوڙجڪ 'جامع سنڌي لغات' کان

وڌيڪ واضح ۽ جامع رکي وئي آهي. بنيادي لفظ کان پوءِ ان مان نڪرندڙ/ڦٽندڙ لفظن کي (-) نشانيءَ سان

رکيو ويو آهي.

- لفظن جي وياڪرڻي صورت ظاهر ڪرڻ لاءِ هيٺينءَ ريت 'لفظي مخفف' ڏنا ويا آهن:

وياڪرڻي مخفف

اسم تصغير (ا - تصغير)، اسم حاله (ا - حاله)، اسم خاص (ا - خاص)، اسم عام (ا - عام)،

اسم فاعل (ا - فاعل)، اسم مصدر (ا - مصدر)، اسم مفعول (ا - مفعول)، حالت جري (ح - ج)، حالت فاعلي

(ح - ف)، حالت مفعولي (ح - م)، حرف جر (ح - جر)، حرف جملو (ح - جملو)، حرف ندا (ح - ندا)،

صفت (صفت)، فعل (فعل)، فعل لازمي (فعل لازمي)، فعل متعدي (فعل متعدي)، فعل متعدي بالواسطه (فعل

متعدي بالواسطه)، فعل مجهول (فعل مجهول)، مذڪر (مذ)، مؤنث (مث)، واحد (و)، جمع (ج).

- 'مفصل سنڌي لغت' ۾ مختلف ٻولين ۽ لهجن جون نشانين هيٺينءَ ريت ظاهر ڪيون ويون آهن.

اتراڌي لهجو (ات)، اڀرنس (اپ)، انگريزي (انگ)، براهوي/بروهڪي (برا)، بلوچي (ب)، ترڪي (تر)، ٿري (ٿ)،

پراڪرت (پرا)، پشتو (پش)، پنجابي (پنج)، جتڪي لهجو (جت)، جپاني (جپ)، چيني (چ)، روسي/روشين (رش)،

سرائيڪي (سرا)، سنڌي (س)، سنسڪرت (سن)، عربي (ع)، فارسي (ف)، قديم سنڌي (ق - س)، ڪڇي (ڪ)،

ڪوهستاني لهجو (ڪوها)، گجراتي (گ)، لاڙي (س ل)، لاسي (لس)، مارواڙي (ما)، هندڪو (ها)، هندي (هند)،

يوناني (يو).

ڏ

• ڏاٻ ج ڏاٻون: [ا - مت] ڌڙڪو، ڏهٺان، ڊاٻو، ٽڙي، ڊٻ، هيس، ڏٽوس

* جهڳي، ٽيڙي، ٻڱ، ٻڪواس

* [س/ل]

* ٻٽاڪ، ٻٽاڙ، ڊاڙ

— ڏاٻاڻڻ: [مصدر 'ڏاٻڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڌڙڪا ڏيارڻ، ڊٻ ڪڍائڻ، ڌمڪي ڏيارڻ

* [ڏاٻي ڏاٻينس ڏاٻيل]

— ڏاٻڻ: [مصر - فعل متعدي] ڌڙڪو ڏيڻ، ڏهٺان ڪرڻ، ڊاٻو ڪرڻ، ٽڙي ڪرڻ، ڊٻائڻ، هيسائڻ

* [س/ل]

* ٻٽاڪ هٿڻ، ٻٽاڙ هٿڻ، ڊاڙ هٿڻ

* [مصر] ڏاٻڻ

* [امرا] ڏاٻ

* [ڏاٻي ڏاٻينس ڏاٻيل]

— ڏاٻ هٿڻ: [اصطلاح] جهڳي هٿڻ، ٻڱ ڪرڻ

* ٻٽاڪ هٿڻ

• ڏاٻڙ ج ڏاٻڙ: [ا - مذ] ٿانءِ جو هڪ قسم، ٿامي يا جسٺ جو ڍڪ سان گول ٿانءِ، ڏاٻورو، سونگو، ڊٻلو

* [س/ل]

* ٻڪڙ جو ٺڪرو

* [س/ات]

* واهر ۾ پاڻي سُڪي وڃڻ جي حالت

* [صفت] ڪاٻو، ڏاٻو

* ڏٻرو، ڏاوڙ

* گهڻو ڪاٽيندڙ

• ڏاٻڙ ج ڏاٻڙ: [صفت] ڪاٻي يا ڏائِي هٿ سان ڪم ڪندڙ،

ڏاوڙ، ڪاٻڙ، ڪاٻڙيو، ڪاٻڙيو، ڪاٻڙيل

* [س/ل/ڊاٻ: ڊاٻا = ڪاٻڙ]

* [ا - مذ] ڪاٻو هٿ، ڏاٻو هٿ

* وڏو پٽڪرو

* [س/ات]

— ڏاٻڙيو ج ڏاٻڙيا: [صفت - مذ] ڏائِي هٿ وارو، ڪاٻي هٿ وارو

* ڀاڙيو

* [مت: ڏاٻڙي ج ڏاٻڙيون]

• ڏاٻڙ ڪٿو: [ا - مذ] وڏي ڦڏي وڏي منهن وارو ڪٿو

• ڏ: [ا - مذ] سنڌي 'الف - ب' جو ايڪيهون اکر

* ايجڌ موجب عدد '4'

* اُچار 'ڏي'. جڏهن ته گهڻن علائقن ۾ 'ڏال' پڻ پڙهڻ

• ڏاٻ: [ا - مت] سنهي مٽي، ڌڙ، ڌڙي، رستي جي رڙي

(جيڪا ڪلڙ گهڻن ماڻهن يا ساريءَ جي آڇ وڃ جي ڪري پيدا ٿئي)

* [سرا]

• ڏاٻ ج ڏاٻون: [ا - مت] ڌوٽي ٻڌڻ جو هڪ نمونو

* ڪلهن تي ڪپڙو وجهڻ جو هڪ نمونو

* لونگي ٻڌڻ جو هڪ نمونو (جنهن ۾ لونگيءَ کي ڪلهن

تان وڌائي، هيٺ چيل تي ڳڍ ڏيئي پٽي چڙهي)

* آڳاٽي پوڄاڪ ۾ شلوار جي مٿان ڍڪ، پردي

* اڙ يا اڏ طور ٻڌل اڏ گوڏ

* گوڏ، لاڪ، منجهلو، پوٽو، ڌوٽي

* [س/ڪچ/ل]

* لاک

* [س/ل]

* 'آهر' سونگي ستر سان سٺو سٺي چاڪر جي ڏاٻ' (گل)

* جھنڊ

* [س/ل]

* وهندڙ پاڻيءَ کي اٽڪ، چاٻ

* [س/ل]

* 'پاڻيءَ کي هتي ڏاٻ آيل آهي' (جملو)

* ٻنڊ، جھل، وٺ، سوگهو ڪرڻ جي حالت

* مڙي ٽراڙ

* گهوڙي جي هلڻ جو هڪ نمونو

* گهوڙي جي سڻج جو آواز

* [س/ل]

— ڏاٻجي پوٽ: [اصطلاح] وهندڙ پاڻيءَ جو ڪٽي اٽڪي

پيڇڻ، چاٻ آڇڻ

- ڏاتو ڏندائڻ: (ا - مذ) ذاتي کي لوهار وٽان نڪو ڪرائڻ.
ذاتي جا ڏندا نڪا ڪرائڻ، ذاتي جا ڏندا ٺهرائڻ
- ڏاتو وجهڻ: (اصطلاح) وڏي وجهڻ
* سخت ڳالهائڻ
* سڌو ڪرڻ
* پاڙون پٽڻ، خاتمو ڪرڻ
- ڏاتي ج ڏاٽيون: (ا - م) 'ڏاتي' جو مؤنث، ننڍڙو ڏاتو
- ڏاتي ڏيڻ: (اصطلاح) ڊپائڻ، ڪهرو ڳالهائڻ، ٽري ڏيڻ
* (س/ڪوھ)
- ڏاٽ ج ڏائون: (ا - م) ڏنڊن جو هڪ قسم، وڏو ٺلهو ڏند.
جاڙين جي پاسي وارو ڏند، ڏوڙو ڏند، پيشو ڏند.
کاڌو چٻاڙيندڙ ڏند، ڏاڙهه، هوڙ، هٿوڙ، نيش، سنگهو، جاڙي
* (سن: دنشتر = ڏاٽ، دنش = چڪ ريجهڻ)
- ڏاٽ چورڙو: (اصطلاح) رشوت کائڻ جي شروعات ڪرڻ.
ناجائز فائدو حاصل ڪرڻ جي شروعات ڪرڻ
- ڏاٽ ڏيڻ: (اصطلاح) زبان ڌراڙي ڪرڻ
* وڙهڻ، جهيڙو ڪرڻ
* گستاخ ٿيڻ
* چپ پٽڻ
* چٻاڙڻ، کائڻ لاءِ هڙڻ (ننڍڙي ٻار جو)
- ڏائڙ ج ڏائڙو: (صفت) ڏائڻ وارو، وڏن ڏنڊن وارو، ڏائيل.
سنگهارو، سنگهڙ
* پوڙهو
* بخيل، شوم، چيڙاڪ
* چڪ ٻائيندڙ، چڪڙ
- ڏاٽ رَس: (صفت) مينين شين جو شوقين، مٺاڻ کي
شوڙ سان کائيندڙ
- ڏاٽ ڦوڙ ج ڏاٽ ڦوڙ: (صفت) هڪ سال جي عمر وارو سوئر
(شڪارين جي اصطلاح و)
* (س/ات)
- ڏاٽ گرم ڪرڻ: (اصطلاح) رشوت کائڻ، ناجائز فائدو
حاصل ڪرڻ
- ڏائون ڏيڻ: (اصطلاح) سخت ڳالهائڻ، ڪهرو ڳالهائڻ.
وڙهڻ لاءِ آڇڻ، يئون ڏيڻ
- ڏاٽ هڙڻ: (اصطلاح) ڪنهن سواد سان ڄاهه ٿيڻ.
مٺاڻجي پوڻ، سواد آڇڻ، جشڪو آڇڻ
* عادت پئجي وڃڻ، هير پئجي وڃڻ، هيري پوڻ
- ڏاٽ ٿي نه ڏيڻ: (اصطلاح) بنا چٻاڙڻ جي ڳمي ڇڏڻ.
هڙپ ڪرڻ، هضم ڪري وڃڻ
* ڦهائي وڃڻ، کائي وڃڻ (ناجائزيءَ سان)
- ڏائيل ج ڏائيل: (صفت) ڏائڻ، ڏائڻ وارو، وڏين هٿوڙن وارو
- ڏانو ج ڏانا: (ا - مذ) کانو، گڻو، ڪاٺي، ڌانڌو، تنڊورو،
ڌانڊي
* نماڱ جي پٽ جي وچ واري سڪل ڌانڊي
* گاهه يا ڪاٺي جو سخت چوپو
* ڪمند جي گريءَ وارو سخت ٽڪر
* (سن: تننو = ڏاڳو ريشو)
* گاهه جو هڪ قسم
- ڏائيل ج ڏائيل: (صفت) ناميارو، نالي چڙهيو، نامور.
نام ڪشيرو، نامي گرامي
* (سن: دنشتر = ڏاٽ)
- ڏاپ ج ڏاپون: (ا - م) جادو جا پتلو پٽڻ يا گنڊ ڏيڻ
جي حالت
* (س/ل/ق)
- ڏاپڻ: (مصر - فعل متعدي) جادو جا پتلو پٽڻ
* (مصر) ڏاپڻ
* (امر) ڏاپ
* (ڏاپو، ڏاپندو ڏاپيل)
- ڏاڇ ج ڏاڇون: (ا - م) عام رواجي کاڌو، روزاني معمول
وارو کاڌو
پٽ، پٽڻ، ڪر، ڪوٽيون ڏوڏا، ٻه ڏاڇون (شاهه/ڪاموڏ)

* [سی/ٹ]

- ڏاڏاڪو ج ڏاڏاڪا: [صفت - مذ] ڏاڏو، ڏاڏي سان منسوب، ڏاڏي سان واسطو رکندڙ
- * [ا - مذ] ڏاڏائي آڪھ
- ڏاڏاڪي ج ڏاڏاڪيون: [ا - مٺ] ڏاڏي واري صفت، وڏن واري پيءُ، آبي ڏاڏي وارا گڻ
- ڏاڏاڻو ج ڏاڏاڻا: [صفت - مذ] ڏاڏي سان منسوب، ڏاڏي جو ڏاڏي جي رشتي وارو، آباڻو، ڏاڏي جي آڪھ جو اڏاڪو
- * [مٺ: ڏاڏائي ج ڏاڏاڻيون]
- * [ا - مذ] ڏاڏي جو گهر
- * ڏاڏنگ وارو گوت، جنهن شهر يا گوت ۾ ڏاڏي جو خاندان رهندو هجي، آباڻو ديس
- ڏاڏاڻو ڏيھ: [ا - مذ] ڏاڏي جو گوت، جنهن شهر ۾ ڏاڏي جو خاندان رهندو هجي، آباڻو ديس
- * [ا - خاص/مجازاً] ماڻھو جو ملڪ
- ’جو ڏاڏو ڏيھ، مونھنن مون نه ويري‘ (سجل)
- ڏاڏنگ ج ڏاڏنگ: [ا - مذ] ڏاڏائي آڪھ، ڏاڏي سان تعلق رکندڙ ماڻھو
- * پيڙهي، بنياد، اصل نسل، حسب نسب
- ڏاڏي ج ڏاڏيون: [ا - مٺ] هڪ رشتي جو نالو، ڏاڏي جي زال، پيءُ جي والده
- * گهر جي وڏي عورت
- * ٻاڙي ۾ عمر ۾ سڀني کان وڏي عورت
- * [مجازاً] گهر يا وڙهي جي باري سان ماڻھو عمر ۾ وڏي عورت جو رسمي خطاب
- ڏاڏي پوتو ج ڏاڏي پوتا: [ا - مذ] پيءُ يا ڏاڏي جي عزيزن مان ڪو رشتيدار، برادريءَ وارو، نڪاڻي، نڪريو
- * ڏاڏي ج ڏاڏي: [ا - مذ] زور، ظلم، ڏاڏائي، سختي، خيبر زور آوري، سهرائي، زبردستي، ڊڳڙ ڏونس، زوري، جور، جفا، آندڙ، بيداد
- * [سن: درد = ڏاڏو]
- ’ڏاڏي جي هٿ کي جهلڻ وارو نه ڪو‘ (قائل سرشاري)
- * بند، قيد
- ’ڏمڙ ڏک، ڏاڏي، تنهنجا وڃي ڳالين ۾ ڳالينديس‘
- * [ظرف] گهڻو ڏاڏو، زياده، مضبوط
- ڏاڏائي ج ڏاڏيون: [ا - مذ] زور، سختي، خيبر، ظلم، زور آوري، سهرائي، زبردستي، ڊڳڙ ڏونس، بيداد، آڻياءَ، زوري، جور، جفا
- * ڏاڏي ڪرڻ: [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، بي واهي ڪرڻ، آڻياءَ ڪرڻ
- ڏاڏي مڙسي ج ڏاڏي مڙسيون: [ا - مٺ] زبردستي، سڀني زوري، زور آوري، ڏاڏائي، ظلم، آڻياءَ
- * ڏاڏو ج ڏاڏا: [صفت - مذ] زور وارو، زورآور، مضبوط، قابو، پختو، سوگهو، پڪو، قائم، اجل، برقرار، محڪم، سخت، سگهارو
- * ڪڻن، ڏکيو، اوکو، آهنجو، ڪڙڙو
- * ظالم، بي رحم، ڪٽور، خيرو، جابر
- ’ڏاڏي جي لب کي به مٽا، جيڏانهن ڪوڙ تيدانهن ڳهي‘ (جوڻي)
- * گهڻو، عام، جهجهو، بيحد، بي انداز
- * منيد، ڪارگر، فائدي وارو
- ’ڏاڏن هن درد جو ڏاڏو ڏسپاڻون‘ (شاهه/ڪلياڻ)
- * [ظرف] تيز، تڪو
- * بلڪل
- * [سن: درد = ڏاڏو]
- * [مٺ: ڏاڏي ج ڏاڏيون]
- ڏاڏاڻ ج ڏاڏاڻون: [ا - مٺ] زور، سختي، مضبوطي
- ڏاڏاڻي: [مصر - فعل متعدي] ڏاڏو ڪرڻ، سخت ڪرڻ، پڪو ڪرڻ، ڊيٺ ڪرڻ، لوھ ڪرڻ، جمائي ڇڏڻ
- * جبر ڪرڻ، ڏاڏي ڪرڻ
- * [مصر] ڏاڏاڻ
- * [امر] ڏاڏا
- * [ڏاڏو، ڏاڏيندو ڏاڏيل]
- ڏاڏين کي ڏاڏڻ: [اصطلاح] ظالمن کي هٿو ڪرڻ، جابرن تي حاوي ٿيڻ
- ’اڄ نه ٿيڻجي اوت، ڏاڏن کي ڌاري وجهن‘ (شيخ ايان)
- ڏاڏيان: [ظرف] مضبوطيءَ سان، سختيءَ سان، ڏاڏائيءَ سان، زور سان، زبردستي، زوريءَ، خيبر سان، زورائتو، قهر سان
- * وڏي آواز سان، وڏي واڪي

- ڏاڍي ٿيڻ: [اصطلاح] ٽنڊي ٿيڻ، جٺ ٿيڻ (مراح)
- ڏاڍي جٺ ٿيڻ: [اصطلاح] وڏو ويل ٿي وڃڻ، وڏي ٽنڊي ٿيڻ، ويڏن ٿيڻ
- * ڪم خراب ٿيڻ، مطلب پورو نه ٿيڻ
- * بي عزتي ٿيڻ
- * پرشاني حاصل ٿيڻ
- * شمار گهڻيون ڪلون ٿيڻ (معيذ وغيره ۾)
- ڏاڍي مڙس کي مٿو ڏيڻ: [اصطلاح] پاڻ کان زور واري سان مقابلو ڪرڻ
- ڏارڻ ڏارون: [ا - مٺ] ڏريل (چٽا، مٺڙ وغيره)، ڊال
- * چير، قوت، شگاف، سيز
- * ڪپڻ لاءِ پهريون وار
- * [سن: در = ڏرڻ]
- ڏارڻ ج ڏار: [ا - مذ] چير، قوت، شگاف، سيز، ڪپڻ لاءِ
- پهريون وار، وڏ
- * ڪنهن ديوار جو چير
- * وٺي
- * سوراخ، تنگ، برگهڻ، گرکو
- * ڦاڪ، ڦار (ڪنهن ميوي يا ٻاجهي جي)
- * [مجازاً] مٽعد، ويڪڙ واري جاء
- * [سن: در = ڏرڻ]
- * وڻ جو هڪ حصو، وڻ جي وڏي ٽاري، ٿاڙ
- * ٽن ساڌوهين سڌ مان، ڏنگا چين ڏار (شاهه/ مارئي)
- * جبل جي چوٽي
- * ڀرڻ جو هڪ قسم
- * [س/ ڪوه]
- * ڏر، ڊڄ، خوف
- * ويڇو، ڏوري
- * دوستيءَ ۾ ڏار پئجي ويو (جملو)
- ڏارائي ج ڏارائينون: [ا - مٺ] ڏارڻ جي اجازت، ڦوڙائي، چيرائي
- ڏارائين: [مصدر 'ڏارڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] چيرائڻ، ڦوڙائڻ، ڦوڙائڻ، قوت وجهرائڻ
- * چلائڻ، ڪڍائڻ، چانگائڻ، وڌائڻ
- * سيز وجهائڻ
- * ٽوڙائڻ، ٻه آڏ ڪرائڻ، جدا جدا ڪرائڻ
- * [ڌاري ڌاريندو ڌاريل]
- ڏار ڦاڙ: [ا - مٺ] پائڻ جي پوشاڪ لاءِ ڪپڙي جي وهڻ
- * چير ڦاڙ، ڪنير ستر، ريو ڦيڊ، پٺ ڪوه، چن ڦاڙ
- * بي ترتيب ڪنائڻ
- ڏارڻ: [مض - فعل متعدي] ڀڄڻ جو سندو وجهڻ، چيرڻ، ڦارڻ، ڦوڙڻ، قوت وجهڻ
- * چلڻ، ڪپڻ، چانگڻ، وڌڻ
- * سيز وجهڻ
- * ٽوڙڻ، ٻه آڏ ڪرڻ، جدا جدا ڪرڻ
- * گهاءَ وجهڻ، وڏ وجهڻ (اندر ۾)
- * ڄڻ ساري سنسار کي، ٿي ڌاري ڏڪوڻي (شيخ ايان)
- * هيٺو ڪرڻ، نستر ڪرڻ (جيئن: ڏاڍن کي ڏارڻ وغيره)
- * ڊيچارڻ، حراس وجهڻ، پو ڏيڻ
- * ٽنڊ به ڪوڙي ننڊ آ، ڏر جيسين ڌاري (شيخ ايان)
- * [مض] ڏارڻ
- * [امر] ڌار
- * [مضارع] ڌارين (ج) ڌارين، ڌارين (ج) ڌاريو ڌاري (ج) ڌارين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڀو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڌاري ڏو (ج) ڌارين ڏا
- * [حال مٺ] ڌاري ٿي (ج) ڌارين ٿيون
- * [ماضي] ڌاريو (ج) ڌاريا
- * [ماضي مٺ] ڌاري (ج) ڌارين
- * [مستقبل] ڌاريندو (ج) ڌاريندا
- * [مستقبل مٺ] ڌاريندي (ج) ڌارينديون
- * [اسم مفعول] ڌاريل

- ڌارائڙ ج ڌارائڙ: [صفت] آيرو (انسان يا چوپايو مال). ڏهرو، ضعیف، هيشو.
- ڌارائڙي ج ڌارائڙيون: [ا - مت] جويائي مال جي ڦرڻ جي حالت * [س/ت]
- ڌاريت ج ڌارئون: [ا - مت] بک * خواهش، سڌ، اڇا * ڌالت، سختي، تنگي، ڏڪار
- ڌار ڌر/ڌار ڌر: [ا - مت] مصيبت، آرس * ڪجهه به نه هجڻ واري حالت، اُن هوند * [س/ت]
- ڌار ڌري/ڌار ڌري: [صفت] مسڪين، ڪنگال، مفلس، غريب
- ڌريءَ مصيبت ۾ ڦاٿل، پریشان حال * [س/ت/سن: دريدڙ = بي حال]
- ڌارڪ: [ا - مت] ٻڪريءَ جو هڪ قسم، ڪنن چيريل ٻڪري * [س/کوه]
- ڌارو ج ڌارا: [ا - مذ] ٿلهو پيئڻ يا ڪٽيئل اُتاج، اڌ ڌريل اُن (عمروھ: چٽا، مٿس ڪڻڪ، چانور وغيره)، چانورن يا ڪڻڪ جو ٿلهو پيئڻ اُتو
- ڌڙيل سنهي ڍاڻ، ڌڙ، ڌڙ، بات * [سن: دل - در = ڌڙ]
- ڌڙيل ڪڻڪ ۾ ڳڙ وجهي رڌل پٽ * ونجهوئي يا ڌرين راند ۾ شروع ٿيڻ وقت ٻنهي ڌڙين يا هارڙين جي هٿن جو ملائڻ يا تازي
- جنگ جو سڌ * باتو ڳالهائڻ، ڪرڪر، ڪرڪري، واري
- هڪ جھونو سڪو * [صفت] ڳالهائڻ جو آڻنگو، اوباش، لڇو
- لائڪ چوڻو، جنس جو چور (عمروھ: لڻ يا ڪپڙي وغيره جي چوري ڪندڙ، جنهن کي پرکي سڃاڻي نه سگهجي، مال جي چور کي مال جهلي سڃاڻي پر جنس جو چور، چوري ڪري کائي کائي ڇڏيندو)
- ڌارو ڌيڻ: [اصطلاح] وهڻ کي اُن ڌيڻ * ڌرين راند شروع ٿيڻ وقت وڏن پيچين جو پاڻ ۾ هٿ ملائڻ، تازي هٿ * پڇي وڃڻ، نڪو پنڌ ڪرڻ * [س/ات]
- خوشيءَ مان هٿ هٿ تي هٿڻ * ڌاري ج ڌاريون: [ا - مت] 'ڌار' جو مؤنث، تاري، شاخ، ڊالي
- [سن: دل = ڌار گ: ڊاري، هر، ڌن: ڊالي] * [صفت - مت] 'ڌارو' جو مؤنث، جنهن کي پرکي نه سگهجي، ٻه زوين (عورت)
- ڌنھان ڌاريءَ ويس، راتيان روئي رت ٿو! (شاهه معنوري)
- ڌاريا: [ا - مذ: هميشه جمع طور استعمال ٿيندڙ] چٽا، ڀڳڙا * [س/ت/سن: دل = ڌڙ]
- ڌارڙه ج ڌارڙهون: [ا - مت] ڏند جو هڪ قسم، وات جي پاسي وارو ڏند، جاڙيءَ وارو ڏند، پيشو ڏند، ڌات، هوڙ، ڌار، ڌانت
- جانور (خاص ڪري سور) جو ڏند، ڏٺو سگهو، نيش، ڪٽلي * [س/ل/سن: دشترا = ڌات]
- زنج، سور، آهڻج، ڏک، ٽڪليف، مشڪلات، لاجاري، سوڙهه، تنگي، پریشاني
- ڌارڙه رَس: [ا - مت] ڪنهن به شيءِ جو مَرُو، چڻڪو، لڏت، میناج، سواڌ
- ڌارڙه ج ڌارڙهون: [ا - مت] ڪٽي جو چڪ * ڏنگا (ڪنهن جيٺ وغيره جو)
- پونڪ (ڪٽي يا ٻي ڪنهن جهنگلي جانور جي)، روڱ * [مجازاً] نڪو ڳالهائڻ، تلخ ڪلامي، بد ڪلامي * [سن: ڊنش = ڏنگڻ]
- ڌارڙهاڻي: [مصدر 'ڌارڙه' مان فعل متعدي بالواسطه] چڪ پارائڻ (ڪٽي کي هٿي ڏيئي)، بچ ڪرائڻ (ڪٽي کان)، روڙائڻ (ڪنهن وجھي جانور کان)
- [ڌارڙهي ڌارڙهندو ڌارڙيل]

— ڏاڙه ڏيڻ: [اصطلاح] ايڏا رسائڻ، جڪ هڻڻ، ڪاٽڻ

* ڪاوڙ ۾ ڳالهائڻ، آڏنگو ڳالهائڻ

— ڏاڙهڻ: [مصر - فعل متعدي] ڪاٽڻ، جڪ پائڻ (ڪٽي يا ڪنهن

بشي وڃي جاتو وغيره جو)

* پونگڻ، زورڻ

* ڦٽڻ، رڱر رسائڻ

* وڙهڻ

* نڪو ڳالهائڻ، بچڙو ڳالهائڻ، چڙيون ڏيڻ

* [مصر] ڏاڙهڻ

* [امر] ڏاڙه

* [مضارع] ڏاڙهيان (ج) ڏاڙهيون، ڏاڙهين (ج) ڏاڙهين

ڏاڙهي (ج) ڏاڙهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏاڙهي ٿو (ج) ڏاڙهين ٿا

* [حال مت] ڏاڙهي ٿي (ج) ڏاڙهين ٿيون

* [ماضي] ڏاڙهيو (ج) ڏاڙهيو

* [مستقبل] ڏاڙهندو (ج) ڏاڙهندا

* [مستقبل مت] ڏاڙهندِي (ج) ڏاڙهندِيون

* [اسر منعول] ڏاڙهيل

• ڏاڙه ج ڏاڙه: [ا - مذ] وڏي ڏاڙهي

* [سن: دشتڪا = ڏاڙهي]

— ڏاڙه ج ڏاڙه: [ا - مذ/صفت] وڏيءَ ڏاڙهيءَ وارو

• ڏاڙهون ج ڏاڙهون: [ا - مذ] ميوي جو هڪ قسم، اٺار

* [سن: ڊاڊر، ٻرا: ڊاڊر - ڏاڙهون]

* سرياري

* آتش باريءَ جو هڪ قسم

* تارون ۽ چوٽيءَ جي وچ وارا وار يا چوٽيءَ جي اڳ وارا وار

* ڀرت جو هڪ قسم

* [س/ت]

— ڏاڙهون ڇڏائڻ: [اصطلاح] تارون ۽ مٿان وار ڇڏائڻ يا رکائڻ

• ڏاڙهي ج ڏاڙهيون: [ا - مت] سونهاري، ريش، ڀلاري

* [سن: دشتڪا = ڏاڙهي]

* ناريل جي ڪوبي تي وارن جو بيٺل مڃو

* ٻڪر جي کاڌيءَ هيٺان ڊگهن وارن جو مڃو

— ڏاڙهي ٻئي جي هٿ ۾ ڏيڻ: [اصطلاح] پنهنجي عزت ٻئي

جي حوالي ڪرڻ

* ٻراڻي پروسِي تي رهڻ، ٻئي جو محتاج ٿيڻ

* ڪم ڪنهن نا اهل جي حوالي ڪرڻ (هاڻ ۾ هٿ

نه سمجهندي)، پنهنجي اختيارِي ٻئي کي سونپڻ،

پنهنجي ذميداري ڪنهن نا تجربڪار جي حوالي ڪرڻ

— ڏاڙهيءَ تي هٿ رکڻ: [اصطلاح] سڄو قول ڪرڻ،

ٻڪو انجام ڪرڻ، سڄو واعدو ڪرڻ، ڊل سان اقرار ڪرڻ،

مرداڻي زيان ڪرڻ، مڙسائو اقرار ڪرڻ

— ڏاڙهي ٺوڳڻ: [اصطلاح] بنا مطلب جي پنڌ ڪرڻ،

بي فائدو هلڻ، ڌوڏر ٽپي وڃڻ، گهڻا دفعا حاضريءَ ۾ وڃڻ،

هر هر اچڻ

* [س/ات]

— ڏاڙهيءَ پٽ: [محاورو] جهيڙو فساد، هٽڪامو

— ڏاڙهي پٽائڻ: [اصطلاح] هٿ سان بي عزتي ڪرائڻ،

خبر هٽڻ يا خود خوارِي ڪرائڻ

— ڏاڙهيءَ پٽ ڪرڻ: [اصطلاح] جهيڙو ڪرڻ، فساد ڪرڻ،

ٻان ۾ هٿين پوڻ، جانيوتا پائڻ، بي عزتي ڪرڻ

— ڏاڙهي پٽڻ: [اصطلاح] جهيڙو ڪرڻ، فساد ڪرڻ،

ڦڏو ڪرڻ، سامهون ٿيڻ، وڙهڻ، بي عزتي ڪرڻ

— ڏاڙهي پٽي تري ڪرڻ: [اصطلاح] سموري ڏاڙهي ڪوهڻ،

سخت بي عزتي ڪرڻ

— ڏاڙهي پيٽ ۾ هڻڻ: [اصطلاح] ننڍيءَ عمر ۾ سڀائو ۽

ڏانا هڻڻ

— ڏاڙهيءَ جو ٻچو: [ا - مذ] جٻ جي هيٺان جاوڻ وار

* ٽڏ، ٽڏي

- ڏاڙهيءَ جي ريفه هُجڻُ: [اصطلاح] شروعاتي ڏاڙهي
اچڻ. خط اچڻ
* نوحوان هُئڻ. جوانيءَ جي ابتدا هُجڻ
- ڏاڙهي ڇڏڻُ: [اصطلاح] ڏاڙهي رڪڻ. ڏاڙهي وڌائڻ
ڏاڙهي نه ڪوڙڻ
- ڏاڙهي ڏسُ: [محاوره] بي معنيٰ ڏس. مُنجهيل پتو
ان چتو رستو
- ڏاڙهيءَ ڏسُ ڏيڻُ: [اصطلاح] مُنجهيل پتو ڏيڻ. ان چتو
رستو ڏيکارڻ. پورو پتو نه ڏيڻ
* ڪنهن وڏي ماڻهوءَ جو پتو ڏيڻ
* بي دليو ٿي هُئڻ ڏسڻ. بي ڌيانيءَ سان سيکارڻ
(هُئڻ وغيره)
- ڏاڙهي ڏڪائڻُ: [اصطلاح] ٻئي جي اڳيان عاجزي ڪرڻ.
ڪمڙيءَ سان سوال يا گهر ڪرڻ. هٿ جوڙ ڪرڻ
- ڏاڙهي ڏڪڻُ: [اصطلاح] خوف ۾ تڙڪڻ سبب ڏاڙهيءَ
حوالو ڏيڻ
* ڪمزوري ڏيکارڻ. پاڙيو ٿيڻ
- ڏاڙهي ڏيکارڻُ: [اصطلاح] منهن ڏيکارڻ. ڏيندڙ ڪرائڻ.
روبتو ٿيڻ. شخصي طرح اچڻ
- ڏاڙهي ڏيڻُ: [اصطلاح] پڪو انجام ڪرڻ. واعدو ڪرڻ.
قول ڪرڻ. وڃڻ ڏيڻ. ٻول ڪرڻ. اقرار ڪرڻ. سُخڻ ڏيڻ
* ڏمڪي ڏيڻ
- ڏاڙهي ڦٽائي ڏيڻُ: [اصطلاح] ٻئي لاءِ سونهاريءَ جو
ڦسڻ ڪئي اعتبار ڏيڻ. ساڪ ڏيڻ. پڪو انجام ڪرڻ
* [س/ڪوھ]
- ڏاڙهيءَ ڪوڙج ڏاڙهيءَ ڪوڙ: [صفت - مذ] جنهن کي
ڏاڙهي نه هُجي. جيڪو مرد پنهنجي ڏاڙهي ڪوڙيندو هُجي
- ڏاڙهي ڪوڙائڻُ: [اصطلاح] خراب ڪم ڪرڻ.
گلاڙو ڪم ڪرڻ. عيب وارو ڪم ڪرڻ
- ڏاڙهي ڪوڙڻُ: [اصطلاح] تعدّي ڪرڻ. بچڙو ڪرڻ
(عورتن جو مردن لاءِ هڪ طعنو)
- ڏاڙهيءَ کي هٿ هٿائڻُ: [اصطلاح] ڏاڙهي لهرائڻ.
ڏاڙهي سنوارائڻ (خجڙ/ناٺيءَ کان). ڏاڙهيءَ جي خجاست ڪرائڻ
- ڏاڙهيءَ کي هٿ هٿڻُ: [اصطلاح] ڏاڙهي ٺاهڻ.
ڏاڙهي سنوارڻ
- ڏاڙهي لهرائڻُ: [اصطلاح] ڏاڙهي ڪوڙائڻ (خجڙ/ناٺيءَ کان).
ڏاڙهيءَ جي خجاست ڪرائڻ
- ڏاڙهي مان ڦڪو نه رهڻُ: [اصطلاح] ڏاڍي بي عزتي ٿيڻ.
سموري ڏاڙهي پئجي وڃڻ. سموري عزت برياد ٿي وڃڻ.
ڏاڍو خوار خراب ٿيڻ
- ڏاڙهي مڇ لهنُ: [اصطلاح] جوان ٿيڻ. بالغ ٿيڻ
(نوعمريءَ مان)
- ڏاڙهي مڇ هر ڏيڻُ: [اصطلاح] ٻئي سڻي پورائو ڪرڻ.
هٿي ڏئي پوري ڪرڻ. جيئن ٿيئن ڪري ڪم
سَرانجام ڪرڻ
- ڏاڙهي مڇ هُئڻُ: [اصطلاح] جوان هُئڻ. سنجهدار هُئڻ
(مرد جي)
- ڏاڙهي مُٽڻُ: [اصطلاح] ڏاڙهي ڪوڙڻ. ڏاڙهي لهرائڻ.
ڏاڙهي ڪوڙي ٻڌڻ ڪري ڇڏڻ
- ڪنهن سان دوکو ڪرڻ. دغا ڏيڻ. ٺڳي ڪرڻ.
ڪنهن کي ٺڳڻ
- ڏاڙهي مُنهن ۾ اچڻُ: [اصطلاح] وڏو ٿيڻ. بالغ ٿيڻ.
جوان ٿيڻ. چوڪري منجهان نوجوان ڳيرو ٿيڻ
- ڏاڙهيءَ ۾ ڏانڊ ٻڌڻُ: [اصطلاح] خراب ڪرڻ
* ضد ڪرڻ
* ذليل ۽ خوار ڪرڻ
- ڏاڙهيءَ ۾ رسو وڃهڻُ: [اصطلاح] قابو ڪرڻ. سوگهو ڪرڻ
* بيوس ڪري ڇڏڻ. لاجار ڪرڻ
* سخت بي عزتي ڪرڻ. خوار ڪرڻ
- ڏاڙهيءَ ۾ ڪُجهه نه هُئڻُ: [اصطلاح] بي همت هُئڻ.
ڪا به لياقت نه رڪڻ
* بي عزت هُئڻ
- ڏاڙهيءَ وڌيو ج ڏاڙهيءَ وڌيا: [صفت - مذ] ٻڌنام. گلاڙو
بي خياءَ. جنهن کي پنهنجي عزت جي پرواهه نه هُجي

• ڏاڏي ج ڏاڏيون: [ا - مٿ] ڪاٺ جي ڊگهي ڳڻ سان ڇٽڙ وڏو ڪنگيز، وڏي ڌوڻي، ڌوڻيلو، ڪاٺو، ڪرپي، اُٺيس هڻي خوار ڪرڻ

✽ [س/كوه]

— ڏاڙهيَارُ ج ڏاڙهيَارَ: [صفت - مذ] ڏاڙهيءَ وارو، ڏاڙهيَارو، ڏاڙهيَال، ٻارِشُ

* پھلوان، جوتو، بہادر، دلیس، سورہیب، سور ویر، سور مو

• ڏاڏا ٺهيو: [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو (جڏهن جبل جي اُچائي 7600 فوٽ آهي ۽ اُن جي ڀرسان ڪُٽي جي ڦٽر مشهور آهي. جڏهن جي اُچائي 8400 فوٽ آهي. هن جبل تي جون ڇوڪريون رهن ٿيون.)

• ڈاس ج ڈاسون: [ا - مٹ] بَکریء جا وار یا بَچ

۞ گهٽي يا ري جي اُن

—ڈَامِیْرُج ڈَامِیْرَ: [صفت] ڈَاسَ وارو، بَجِر، بَجِن وارو

- ڏاس ڪاٿرو ج ڏاس ڪاٿرو: [صفت] پڪرڻ جي
ڏاس ڪٽيندڙ

﴿ يَرْجُ جَتَّ، يُونَشْ ﴾

—ڏايمي ج ڏايمي: [صفت] ڏاڻس جو ڏاڻس وارو، ڏاڻس مان ٺهيل

• ڈاسو ج ڈاسو: [صفت] دس دیندو سونھون. دگ دیکاریندو.
راہنما

● ڈايسيارِي تُنهي: [ا - خاص] بَڪَرِيءَ جو ھڪ قِسْمُ

• ذَاقَ ج ذَاقُون: [أ - مت] مَذِي تَرَار

✽ دِگھی لَب

✽ [س/ات]

• ذَاقَ ج ذَاقَ: [ا - مذ] هَتِيَارْ جُوهِكُ قِسْمُ، ذَقُو، يَالُو نيزو

● ذَاقِرُو: [ا - خاص] هِڪَ جَبَلُ جو نالو

• **ڈَاقَرُ جِ دَاقَر:** [ا - مذ] دَاوَرُ هَت، دَاہِرُ هَت، کِہو هَت،
دَاوِو هَت، (انگ: Left hand)

● ذَاتِ الرَّأْسِ: [ا - خاص] مينگهوارن جي هڪ ذات جو نالو

✽ [س/ت]

• ڏاڏي ج ڏاڏيون: [ا - مٿ] ڪاٺ جي ڊگهي ڳڻ سان ڇٽڙ
وڏو ڪنگڙيز. وڏي ڌوڻي، ڌوڻيلو، ڪاٺو، ڪرپي، اُٺيسو هڻي
* [س/ل]

• ڏاڪ ج ڏاڪون: [ا - مٿا ڪاٺيءَ جو (اٽڪل به فوٽ) وڏيل ٽڪر، ڏڪر، ڏانڊيو (جيڪو ڏاڪ ڇڻي راند ۾ ڪر لڳي) جلاشو ڪاٺين جا وڏيل ٽڪر (جيڪي ٻارن يا ٻئي ڪنهن ڪر ۾، چورس، فٽر ۾ سميءَ کي ڍڪڻ وغيره ۾ ڪم لڳن)]

﴿الَّتِي أَجَلَ كَذِّ

* [س/ت]

❖ ذکو

* پيڇرو (ڪوڙت جو)

✽ مُنْدِيءٌ حِي بُكَ يَا تَتِي هِيَانِ دَثَل زَنُغِينِ پَتِيءُ
جَوْنُكُرُ

ساز جو هڪ قِسْمُ (جيڪو ڏڪڙ نموني ٿئي ۽ ڏونڪي سان وڃائجي)

✽ [سن: دكا = دولكي]

﴿ دَهْلٌ وَجَائِظٌ جَوْهَرٌ ﴾ تَمُونُو

* [س/ث]

✽ ناچ جو ھڪ قسِمْ، ڏانڊيا

✽ دَیْدَرَن جَو آواز

’ڏاڪڙي ڏينڙي سڀني مٿي جا سر‘ (شاهه)

ۛ رَر، دانهن، اوچنگار، هل

’پائز کانه پچوڑی، ڈونگر پیٹی ڈاکے‘ (شاہ/ڈھڑ)

’اوجنگارین سان اَدَّ کِیائین، دُونگر دِیہی ڈاگے‘ (حمل)

❦ ذَهَكَار، ذَكِي، تَزَكِّي، هِرَاسُ

✽ خُوفَائِتِي خَيْرٌ

— ڈاکے پاڻي پيئڻ: [اصطلاح] پاڻيءَ جو ٿانءُ مٿي جهلي
 ٻُڪ ۾ پاڻي پيئڻ

— ذَاكُ چَمَنُ: [ا - مذ] راندِ جو هڪ قِسمُ، ذَاڪُ چُمِي

— ڏاڪڙ ڇمڻي: [ا - مٺ] راند جو هڪ قسم، ڏاڪڙ ڇمڻ (اها راند، جنهن ۾ وڏ جي هيٺان گول ليڪو ڪڍي، اُن جي وچ ۾ ڏاڪڙ (ڪاٺي) رکجي، پوءِ هڪ ٺڳهڻا بيٺندو ۽ باقي ٻيا سڀ ساٿي وڻن تي مٿي پڙهيل هوندا، جيڪو سڀني کان اڳي وڏ تان لهي، ٺڳهڻا کان بچي، اُن ڪاٺيءَ کي چٽي ويو ته پوءِ ڦري اهو ٺڳهڻا ٿيندو ۽ ٻيا ڏيڙي وڏ تي پڙهندا)

- ڏاڪي تي وڃي پيڻ: [اصطلاح] ڪوبه ڪم ٻورو ڪرڻ تي اجازت
 * ذري گهٽ اُميد وڃائڻ
 * آئي پاڻي ڳالهه تي پيڻ
- ڏاڪورو ج ڏاڪورا: [ا - مذ] ڪاٺ جو ستهو ۽ ٽٽيو ٽڪر ڏاڪ
 * [س/ل]
- ڏاڪولو ج ڏاڪولا: [ا - مذ] ڪاٺيءَ جو ٽڪر ڏاڪ، ڏانڊيو، ڏونڪو
 * [سن: ڊنڊڪا = ڏونڪو]
- ڏاڪي ج ڏاڪي: [صفت] گهڻو پيئي، گهڻ ڪاڻو
 * [س/ث]
- ڏاڪي ج ڏاڪيون: [ا - مذ] طاعون، وبا
 * موٽ
 * [س/ات]
- ڏاڪي ڏهڙ: [ا - خاص] ثقلي چاچري ۾ آباد هڪ وسنديءَ جو نالو
- ڏاڪ ج ڏاڪون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙ
 — ڏاڪر ج ڏاڪرون: [ا - مذ] ڪڪ، ڪهڙ
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [ا - مذ] سخت ٽڪليف، جاکوڙو، محنت، ڪشالو، مشڪلات، ڏوجھڙو، هلاڪي، ڊٿ
 * پورهيو جدوجهد
 * آهڻج، ڏڪ، ڏڪ، ڀڌاء، سوز، درد
 * [سن: دهڪ = ڏڪ]
 ’ڏونڊ گهڻو ڏاڪو ڏيو مڙ ڏيان ڏو‘ (شاهه/رامڪلي)
- ڏاڪڙا ڪڍڻ: [اصطلاح] سخت جاکوڙا ڪرڻ، وڏيون ٽڪليفون سهرڻ، ڪشالا ڪڍڻ
- ڏاڪڙو ج ڏاڪڙا: [صفت/طرف - مذ] ڏکڻ جو، ڏکڻ وارو ڏاڪيون، ڏکڻ طرف جو، جُڙي، ڏکڻي، ڏکڻي
 * [سن: ڏڪش، ڏڪن = ڏکڻ]
 * [مذ: ڏاڪڙي ج ڏاڪيون]
- ڏاڪرو ج ڏاڪرا: [ا - مذ] ڏاڪهڙا، اُٺ، ڪڙهو
 * [س/ث]
- ڏاڳه ج ڏاڳهون: [ا - مذ] باهه جو وڏو مڇ، چڪيا، مُردِي ڪي ساڙڻ جي باهه (هنڌو، و)، مڇ، باهه، آڳ
 * [سن: ڏاه، ده = ساڙڻ، پرا: ڏاڳه]
 * سوز، ساڙو، پيڇ، جل، ڪام
 * داغ، ڏنڊ
 * ڪلنڪ، ڪارنهن، ٽڪو
 ’اٿون اوراھون، سڀرين ڏکيءَ ڏيڇ مڙ ڏاڳھ‘ (شاهه)
 * سُوري، سُولي، قاهو، قاسي، قاهي
 * [س/ل/ق]
- ڏاڳه چڙهڻ: [اصطلاح] چڪيا تي چڙهڻ، باهه ۾ سڙڻ
 * هنڌڪي رستم موجب ستي ٿيڻ
 * قاهيءَ چڙهڻ
 * مُصَيِّت ۾ پوڻ، آزار ۾ پوڻ
- ڏاڳه ج ڏاڳهون: [ا - مذ] آج، پياس، ڏوگهرو
- ڏاڳهڻ: [مصر - فعل لازمي] آجائڻ، پياس لڳڻ، آج لڳڻ
 * [ڏاڳهيس ڏاڳهيا، ڏاڳهي ڏاڳهون، ڏاڳهنس ڏاڳهندا، ڏاڳهندي، ڏاڳهنديون، ڏاڳهيل]
 * [مصر - فعل متعدي] ڏوڳهڻ، وڏا وڏا ڏڪ پيڻ، ٽڪڙو ٽڪڙو پيڻ (پاڻي وغيره)
 * [مصر] ڏاڳهڻ
 * [امر] ڏاڳه
 * [ڏاڳهيس ڏاڳهنس ڏاڳهيل]
- ڏاڳهو لڳڻ: [اصطلاح] ڏاڍي آج لڳڻ
- ڏاڳه ج ڏاڳه: [ا - مذ] وڪ، وراڻگهه، پراڻگهه، پيلاڻگهه، قديم
 * بندرگاهه تي جهاڙن مان مال لاهڻ يا چاڙهڻ جي مشين
 يا ڪل
 * [صفت] ڊگهي جنگهن وارو جانور يا ماڻهو، وڏي قد وارو

— ڏاڳهڙ ج ڏاڳهڙ: [صفت] ڊڳهو ماڻهو. ڄاڻڪهڙيل

• ڏاڳهو ج ڏاڳها: [ا - مذ] ڊڳهو اُٺ، اُٺ، ڪڙهو ليڙو

ڇانگو، ميو، موڏو، روڏو، بوتو، متارو، جُوان اُٺ

* [صفت - مذ] ڦڏ جو وڏو، ڊڳهو

* وڏو ڊڳهو، طريل

* [مجازاً] سخت، ڪڏن، تڪليف ڏيندڙ

’اڳڻ مٽي اوڀر، جڏهن ڏاڳها ڏيئي ڏينهن‘ (شاه/ديسي)

• ڏاڳرو ج ڏاڳرا: [ا - مذ] ڪاٺ جو وڏيل وڏو ٽڪر

• ڏاڳوڙج ڏاڳوڙون: [ا - مذ] ڏاڍي مار، سنڌ ڪٽ، پڇ

— ڏاڳوڙن: [مصر - فعل متعدي] سخت مار ڪڍڻ، هڏ ڳڏ پڇڻ.

مار ڏيڻ، سڻڻ، ڪڍڻ

* ٽڪر ٽڪر ڪرڻ

* [مصر] ڏاڳوڙو

* [امر] ڏاڳوڙ

* [ڏاڳوڙيو ڏاڳوڙيندو ڏاڳوڙيل]

• ڏاڳوڙو ج ڏاڳورا: [ا - مذ] آلي ڪاٺ جو وڏيل ٽڪر

• ڏالٽ ج ڏالٽون / ڏالٽيون: [ا - مذ] هٿج، ٻانڌ، آلي

ڏاجهه، ويلو، هاڻو هاڻو

* لالچ، لوٽ، ڌڻ ترشنا

* بڪ، اڻ هونڊ، گهٽتائي، ڪوٽ، محتاجي، سڃ،

غريبي، ڪنگالپڻو، افلاس، ويهائي، ڪمي، مغلبي،

ڪوتاهي، پوڻائي، اثاٺ، اوڻائي، آبرائي

* [سن: دردنا = ڪنگالپڻو]

* تمام رڏي شيء، بڪمي، بيڪار، بيڪمي، نڪار،

ڪنهن نه ڪم جي، ڏانڊ

— ڏالٽي ج ڏالٽي: [صفت] هٿجي، لالچي، لوٽي، بڪي،

بوکڙو، ڏرو، پيٽو، پيٽ لٽ، مانين توڙ، پيٽوڙي، پيٽر

* غريب، مسڪين، محتاج، ڪنگال، ڪٽل، سڪڙو،

سڄو، ڏالدي

• ڏالڊ ج ڏالڊون: [ا - مذ] ڏالٽ

* [سن: دردنا = ڪنگالپڻو]

— ڏالڊي ج ڏالڊي: [صفت] ڏالٽي

• ڏالوڻن ج ڏالوڻن: [ا - مذ] پٽن واريءَ ڀاڄيءَ جو هڪ قيسر،

پيرو ساڳ، ساڳ

* [سن/ات]

• ڏالهي/ڏالي ج ڏالهيون/ڏاليون: [ا - مذ] تحفو،

سوڪڙي پاڪڙي، ڏيپ، سوغات، سوغات طور ڏنل ميوو

يا منائي وغيره

* وڪرو ڪيل آئين مان (يا ڪنهن ٻئي ميوي يا ڀاڄيءَ مان)

مقرر ڪيل انداز يا وزن (جيڪو تحفي طور ڏنو يا ورتو وڃي)

* [سن: ڊلڪ]

• ڏامر ج ڏامون: [ا - مذ] داغداري، ڪلڪ، ٽڪو،

ڪارنهن، داغ، چنر

* [سن/ات]

— ڏامائڻ: [مصر - فعل متعدي] داغدار ڪرڻ، ٽڪو لڳائڻ

* [مصر] ڏامائڻ

* [امر] ڏاما

* [ڏامايو ڏامائيندو ڏامائيل]

• ڏامر ج ڏامر: [ا - مذ] دامر، آڳهه، ملهه، قيمت، رقم

* [ف/س/ات: دامر = ملهه]

• ڏامالو ج ڏامالا: [ا - مذ] ڪارخانو

* مڙهي

* [سن/ل]

• ڏاهچ ج ڏاهچ: [صفت] لُج، بدمعاش، بدڪار، ڏاميج

* [سن/ل]

• ڏاهر: [ا - مذ] روغن جو هڪ قيسر (جيڪو روغن يا رستن

ٺاهڻ جي ڪم ايندو آهي)، ڪارو روغن، ٽار، تار، ڊامر

• ڏامراڻتو ج ڏامراڻتا: [صفت - مذ] ڪروڙي، صدي

* ٽپڻو، تامشي، جوشيلو، چيڙاڪ، ڪاوڙيل

* [سن/ڪوه]

* [مذ: ڏامراڻتي ج ڏامراڻتيون]

- ڏامڻ: (ا - مذ) گاهه جو هڪ قسم، ڏامڻ
- ڏاميڇ/ڏاميڇ ج ڏاميڇ/ڏاميڇ: (ا - مذ) خسارو
ٿورو نقصان، ضرر، هرج
* [صفت] نقصانڪار، خيانتِي
* عيبدار، داغي، ثممتي، ملزوم، لُج، بدمنعاش، ڏنگو
* [انگ: ڏميڇ / Damage]
- ڏاميڇ ٿيل: [صفت] داغدار، عيبدار، بدجال، بد افعال.
بدنام ٿيل، رسوا ٿيل، ذليل
* نيكالي مليل، موقوف ڪيل
- ڏان ج ڏان: (ا - مذ) دان، خيرات، پيڪ
* انعام، بخشش، سوغات، ذات، سوکڙي، ڏالي
* (س/ل/سن: دا = ڏيڻ)
- ڏانامڙ ج ڏانامڙ: [صفت] بي رحم، بي قياس، سخت دل.
پٿر دل، نرويا، نروئي
- ڏانهي ج ڏانهيون: (ا - مذ) اشارو، اهنج
* اطلاع، چاڻ
* (س/ل)
- ڏڙڪو ڏمڪي، ڏانهي، ڏهائي
’اچند ڏاڍيون ڏانهيون پيو ڏي‘ (جملو)
- ڏانهي ج ڏانهيون: (ا - مذ) ڏانهي، ڏهائي
- ڏانپ ج ڏانپ: [صفت] نياڳو، نهن، ڪمبخت، بد نصيب
* (س/ث)
- ڏانٿرو ج ڏانٿرا: (ا - مذ) گاهه لڻڻ لاءِ هڪ اوزار، ڏانٿرو
ڏانٿرو
* (س/ث/سن: ڏانٿر = ڏانٿو)
- ڏانٿرو ج ڏانٿرا: (ا - مذ) مڇي سڻڻ لاءِ ڪر اندل ڪڪ
(پتل)
* (س/ل)
- ڏانتو ج ڏانتا: (ا - مذ) گاهه لڻڻ جو هڪ اوزار،
لاباري ڪرڻ جو اوزار، ڏانتو، ڏانٿرو
* (سن: ڏانٿر = ڏانتو)
- ڏانتو پوڻ: [اصطلاح] فصل ۾ لاڀارو پوڻ
* ڪٽ ٿيڻ، ڪمي يا گهٽائي شروع ٿيڻ، گهٽجڻ،
ٿورو ٿيڻ
- ڏانٿ ج ڏانٿون: (ا - مذ) ڏند جو هڪ قسم، ڏانٿ، ڏاڙھ،
هوڏ
* [سن: ڏنٿرڪا = ڏانٿ]
- ڏانٿ تران ڏيڻ: [اصطلاح] بنا جبارڻ جي گمي ڇڏڻ.
هڙپ ڪرڻ، هضم ڪري وڃڻ
* ڦهائي وڃڻ، کائي وڃڻ
* (س/ڪوھ)
- ڏانٿ ج ڏانٿ: [صفت] زڪو، سخت، ڪھرو
* (س/ث)
- ڏانٿ ڏيڻ: [اصطلاح] تڪو ڳالهائڻ، سخت ڳالهائڻ،
خراب ڳالهائڻ، اڏنگو ڳالهائڻ
- ڏانٿري ج ڏانٿريون: (ا - مذ) سنگن جي وچ واري کائي،
ڏانٿي، ڏانٿي
* (س/ث)
- ڏانٿو ج ڏانٿا: (ا - مذ) گاهه جا پٽن جڙڻ کانيو، باقي
بچيل ڪانا، پٽن بنا ڪانو
* (س/ث)
- ڏانٿي: (ا - مذ) مڇيءَ جو هڪ قسم (چلڻ سان نه،
دوڻ) جيوڙو رنگ، مٿان ڪارو ۽ پيٽ لهي سڙي ۾ تمام لڏيڻ،
ڦڻ ڏيڻ، ڦوٽ کان به ڦوٽ
- ڏانجهه ج ڏانجهه: (ا - مذ) داغ، ڏنپ، ساڙ
* (گڏ - سڙيل)
- سوز، درد، ايندڙ، پيڙا، تڪليف، ڏنجهه، ڏڪ،
وياڪلتا، پریشاني
* ڪشالو، ڦٽ، جاکوڙو هلاڪي، ڪاڪاهو، جتجال، آزار
* خرابي، گڙب، وڳوڙ
- ڏانجهو ج ڏانجهه: (ا - مذ) داغ، ڏنپ، ساڙ
* سوز، درد، ايندڙ، پيڙا، تڪليف، ڏنجهه، درد سڙي، ڏڪ،
ڏڪ، وياڪلتا، پریشاني
’ڏانجهن تي ڏانجهه ڏنائون ڏکي ڪي‘ (شاه/ديسي)
* ڪشالو، ڦٽ، جاکوڙو هلاڪي، ڪاڪاهو، جتجال، آزار
* خرابي، گڙب، وڳوڙ

- ڏانجهو ج ڏانجهڻا: [ا - مذ] جوڙ يا ٻاجهريءَ جي ناز وڙ پيليل ڪانا يا ٻاجهريءَ جي پوک (جنهن ۾ نه ڪيو هجي) * [س/ل]
- ڏانچ ج ڏانچ: [ا - مذ] پٽيءَ تي چهار هڪل لاءِ ٺاهيل ٻيهو * [س/ت]
- ڏانچي ج ڏانچيون: [ا - مذ] ننڍو ڏانچ * ڪڏ يا لائيءَ اندر ٺهيل ٻيبي (جنهن تي هنڌ، بسترا، رليون وغيره ويهي رهن ٿيون). منجن * [س/ت]
- ڏانڊ ج ڏانڊون: [ا - مذ] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم، دوتڙ مڇيءَ جو هڪ قسم (دوتڙ کان وڏي، وڌيڪ ويڪري رنگ ڳاڙهي ڪاٺن وڃي ٿي. پٽيءَ تي اٺ وانگر ٿورو ٿيس) * ڏانڊ ج ڏانڊ: [ا - مذ] جويائي مال جو هڪ قسم، ڊڳو بيل * [سن: پلي ورد = ڊڳو]
- ڏانڊاڻي ج ڏانڊاڻي: [صفت] ڊڳن وارو ڊڳن جو مالڪ، ڊڳن چارڻ وارو
- ڏانڊ ٻڌڻ: [اصطلاح] ڊڳن کي هر يا گاڏيءَ وڃي ڏيکائڻ * [مجازاً] اجايو مهانگي شيءَ خريد ڪري رکڻ
- ڏانڊ پڇو ج ڏانڊ پڇا: [ا - مذ/صفت] جنهن جانور جو ڏانڊ جي پڇ ٻهڙو پڇ هجي (وچ ٿلهو پاسا يا چيو سٺا، جهنڊا، گاؤ ڏم * اهو گهوڙو جنهن جو پڇ ڏانڊ جي پڇ وانگر هجي، عيبدار گهوڙو
- ڏانڊ ٿڌڻ: [اصطلاح] بچيل مان ڪم ڪڍڻ، ڪنجوس مان ڦاٽو وٺڻ، مڙجڻ کي به نه ڇڏڻ، نا اُميد مان اُميد پوري ڪرڻ * ناممڪن کي ممڪن ڪري ڏيکارڻ، نه ٿيڻ جو جوڳو ڪم ڪري ڏيکارڻ
- ڏانڊ ٿڌو ج ڏانڊ ٿڌا: [صفت - مذ] ڪنجوس، مڪي چوس، موزي، شور، ڪريڻ، مڙجڻ، بچيل، بيبي جو پٺ
- ڏانڊو ج ڏانڊو: [ا - مذ] ڪڇيءَ مٽيءَ مان ٺهيل ڊڳي جي شڪل (جنهن جي هندو ٻڌي صوفيا جي سڀني تاريخ تي پوڄا ڪندا آهن * چيني جو وڏو مک
- ڏانڊ گاڏي ج ڏانڊ گاڏيون: [ا - مذ] ڏانڊ ڏيکائي ڪاهيل ساريءَ جو هڪ قسم، بيل گاڏي
- ڏانڊ مٿاڙو ڪرڻ: [اصطلاح] ٽڪي ڪرڻ، دولاڻ ڪرڻ، قريب ڪرڻ يا ڏيڻ، جالاڪي ڪرڻ * خراب آڱر لکڻ، ليڪڻ وانگر آڱر لکڻ * [س/ات]
- ڏانڊ مٿڙو ج ڏانڊ مٿڙا: [ا - مذ] پٽ جو هڪ قسم * [س/ت]
- ڏانڊ وٽڻ: [اصطلاح] ڊڳي جو چيو لاهڻ
- ڏانڊين مٿس سين خيڙ: [معاودا] هر طرح جو خيڙ، ڪل خيڙت، هر طرح جي تسلي، گهر وارن ۽ مال رزق جي سلاستيءَ جي دعا * [س/ات]
- ڏانڊار ج ڏانڊار: [ا - مذ] هاري اوزار جو هڪ قسم، اٺ يا لوھ جو ڏنڊن وارو (ڪوڊر ٿونئي) هڪ اوزار (جنهن سان ڪڪ، ڪچرو پاڻ، گاه يا لڻ وغيره ميوڇي، پاهوڙو، سترڪڻي، ڏانڊاري * [سن: دنت = ڏنڊ]
- * ناز يا هرلي جو هڪ قسم
- * گوھ جي منهن واري اوساري يا پنڳ * [س/ات]
- ڏانڊاري ج ڏانڊاريون: [ا - مذ] هاري اوزار جو هڪ قسم، ڪڪ، ڪانا، ڪچرو وغيره ميڙڻ لاءِ ڪاٺ يا لوھ جو ڏنڊن وارو (ڪوڊر ٿونئي) هڪ اوزار، ڏانڊار پاهوڙو سترڪڻي * [سن: دنت = ڏنڊ]
- ڏانڊاري ڪلهي تي رکڻ: [اصطلاح] ڪجهه به نه ڪرڻ، هٿين خالي وٺڻ، خالي موٽڻ * [س/ات]
- ڏانڊار ج ڏانڊار: [ا - مذ] ٻيڙيءَ جو هڪ قسم، ڏانڊار * [س/ل]
- ڏانڊارو ج ڏانڊارو: [ا - مذ] ڏانڊار
- ڏانڊاڻي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات]

- ڏانڊري ج ڏانڊري: [صفت] ڏنڊن وڪندڙ ڏانڊريو
ڏانڊئي، مسواڪ فروش
* [سن: دنت = ڏنڊ]
- ڏانڊريو ج ڏانڊريا: [ا - مذ] ڏنڊن وڪڻڻ وارو، ڏانڊري، ڏانڊئي
- ڏانڊئي ج ڏانڊئي: [صفت] ڏانڊري
- ڏانڊڙ ج ڏانڊڙ: [ا - مذ] زيور جو هڪ قسم، ٺڪ ۾ پائڻ جو جھڙ
- ڏانڊڙو ج ڏانڊڙا: [ا - مذ] ٻڏي مهيني جي ستينءَ تاريخ تي هنڌن جي پوجا ڪرڻ لاءِ مٽيءَ جو ٺاهيل هڪ هٿرادو ننڍڙو ڍڳو
* ڍڳي تي ويهندڙ هڪ مک، چيڻي جي وڏي مک
* [سن: بلي ورد = ڍڳو]
- ڏانڊوڙو ج ڏانڊوڙا: [ا - مذ] پگل مٺ يا ڪٺي جو ڪٺو (جيڪو ٻار راند ۾ ڪم آڻين)
* [س/ل]
- ڏانڊ ج ڏانڊون: [ا - مٺ] پڻ جي ٺلهي ٿس، ڏانڊي، گڙ
* [س/ات/سن: دند = ڏنڊو]
- ڏانڊ/ڏانڊي ج ڏانڊيون: [ا - مٺ] پڻ جي ٺلهي ٿس، ڏانڊي، گڙ
* گچيءَ جو پتو، طوق، گڻ
- ڏانڊاڙ ج ڏانڊاڙ: [ا - مذ] پيڙيءَ جو هڪ رسو (آڏ جي مٿينءَ چوٽيءَ ۾ ٺاهجي وڃي موجب سوه جي جهل واسطي به رسا، هڪ ننڍو ٻيو وڏو، ڏانڊاڙو)
* [س/ل]
- ڏانڊاڙو ج ڏانڊاڙا: [ا - مذ] ڏانڊاڙ
- ڏانڊاڙو ج ڏانڊاڙا: [ا - مذ] ڏانڊاڙ
- ڏانڊاڙ ج ڏانڊاڙون: [ا - مٺ] ڏانڊاڙ
- ڏانڊا ويڙهه ج ڏانڊا ويڙهه: [ا - مذ] پتو، ڪٽيندڙ، شو، ٽسمو، ڪمي
- ڏانڊو ج ڏانڊا: [ا - مذ] مٺاهين پٽي يا زمين (جتي پاڻي مشڪل سان چڙهي يا پيئي نه سگهي)
* [س/ل/ات]
* ڏنڊو، ڏڪو، ٺٽ
* [سن: دند = ڏنڊو]
* ٿوري آن وارو سنگ
* گڙيءَ يا مينهن جو پُڇ
* پانڙي جي ڏانڊي
- ڏانڊي ج ڏانڊيون: [ا - مٺ] گل جي مڪڙيءَ جي ٻاڙ واري ٿاريءَ جو ٺڪرو، ٻونڊي، گڙ، ڪاٺي، ڪانو، گڻي، پڻ جو چيڙو، پڻ جي ڏنڊي، ٿاري، گونج، ٻونڊ
* [سن: دند]
* ڏانڊي ڪپڙ ڌار مان، يا توڪڙي پانهن (شيخ ايان)
* ٺماڪ جو ڪڏو
* [س/ات]
* ناچ يا راند جو هڪ قسم
* [س/ل]
* خاندان جي شاخ، بنياد، اصل نسل، خاندان، گل، ٺڪ
- ڏانڊيو ج ڏانڊيا: [ا - مذ] ڏانڊو
- ڏانڊو ج ڏانڊو: [ا - مذ] ٿوري يا جاني جو لٿل ٺاڙ
* [س/ل]
- ڏانگ ج ڏانگون: [ا - مٺ] ڍڳهي ڪاٺي، ڍڳهي ٺٽ، وڏي ٺٽ، لڪڻ
* [س/ل/ات/سن: دند = ڏنڊو، هند: ڊانگ]
- ڏانگ ج ڏانگ: [ا - مذ] ڍڳهي ٺٽ، ڏانگ
- ڏانگ ج ڏانگ: [صفت] ڍڳهو ماڻهو، ٽماڙ ڍڳهو، لائيت
- ڏانگرو ج ڏانگرا: [ا - مذ] برسات وقت آسمان ۾ ظاهر ٿيل رنگا رنگي پتو، اينڊلٽ، ڏٺڪ، (انگ: Rainbow)
* [س/ات]
- ڏانگي ج ڏانگي: [صفت] ٻلا کاڌل ماڻهوءَ کي دٻ ڪندڙ جهاز پڙهندڙ
* [ا - خاص] تڙ ۾ مينگهواڙن جي هڪ ذات جو نالو (جيڪي دٻ ڪرڻ يا جهاز رکڻ جو ڪم ڪندا آهن)

• ڏانگه ج ڏانگهون: [ا - مت] وڏي لٽ، ڏاڳرو، ڏاڳه
 * [هند: ڍانگ، ڏانگه = لٽ]

• ڏانگ ج ڏانگون: [ا - مت] ڪاٺ جو ٽڪر، ڊگهي ڪاٺي
 - ڏانگڻ: [مصر - فعل متعدي] ٽڪر ڪرڻ، ڏاڳ ڏاڳ

ڪري وٺ وڌڻ

* [س/ل]

* [مصر] ڏاڳو

* [امر] ڏاڳ

* [ڏاڳيو، ڏاڳينس ڏاڳيل]

- ڏانگورو ج ڏانگورا: [ا - مذ] ڪاٺ جو وڏيل ٽڪر، دوڳ

• ڏانور ج ڏانور: [ا - مذ] جيٺ جو هڪ قيسر، ڪوريترو،
 چراو

ٿاڻي منجه ٿئي پيو ڏانور چيان پاڻ کي (سامي)

• ڏانور ج ڏانور: [ا - مذ] مضبوط رسو، اٺ کي اڳين ٿڳن
 ۾ ٻڌڻ لاءِ رسو

- ڏانور ڪڍڻ: [اصطلاح] آزاد ڪرڻ، چورڻ، ڇڏي ڏيڻ

- ڏانور هڻڻ: [اصطلاح] سوگهو ڪرڻ، ٻڌڻ، قابو ڪرڻ،
 جهلڻ

• ڏانور ج ڏانور: [ا - مذ] پٺ جي سڳي جو هڪ قيسر
 (جنهن سان لاهون لهڻ لاءِ ايندڙ گهوٽ سان ڪنوارين پاران هڪ
 رستو ادا ڪئي ويندي آهي)

* شاديءَ جي هڪ رستو (جنهن ۾ لاهون لهڻ لاءِ ايندڙ گهوٽ
 کي دروازي تي پيھاري، ستنس آڏو ڪنوارين پاران هڪ عورت
 رچي ۽ ۾ پٺ جو سڳو ٻڌي، پوءِ انهيءَ کي ڪوشش ڪري گهوٽ
 جي گچيءَ ۾ رچندي آهي)

- ڏانور: [مصر - فعل متعدي] شاديءَ جو هڪ ستور ڪرڻ،
 لائون تي آيل گهوٽ کي پٺ جو سڳو ٻڌي، پوءِ انهيءَ
 کي ڪوشش ڪري گهوٽ جي گچيءَ ۾ رچڻ

- ڏانور ڏانور: [اصطلاح] ڪنوار جي ڪوٺيءَ جي دَر جي
 ڪنڍي ۾ سٺ ٻڌي گهوٽ جي پير جي اڳوڻن ۾ سٺ
 پيرا وڪڙ ڏيڻ

• ڏانور ج ڏانورون: [ا - مت] ڳٽ جو هڪ قيسر، ڏاٽي
 (پانڊيءَ يا سون جي هڪ قيسر جي ويڪري رنجين جيڪا وڏن جي
 پٽيءَ (سينڌ) جي مٿان سينڌ جي پٺي طرفن ڪٽڻ تائين گولائيءَ تي
 پيمي، وچ ۾ ڪٽيو ٿيس، جيڪو مٿان سينڌ جي اٽڪي ۽ ڏانور
 جي وچ کي مٽي جهلي پيمي)

• ڏانهن: [طرف] اُن طرف، ڏي، اُن طرف ڏي، اُن پاسي،
 ڏانهون، ڏانهين

’لاڳي لڪ لطف چئي، هلي ڏانهن حضور‘ (شاه)

- ڏانهس: [طرف/ضمير متصل] هن ڏانهن، اُن طرف،
 انهيءَ پاسي، ڏي، ڏانهن

’منهنجا ڏانهس ڪُجهه پئسا وٺيل آهن‘ (جملو)

- ڏانهون/ڏانهن: [طرف] جي طرفان، کان، پاران

- ڏانهين: [طرف] ڏانهن، ڏانهون، اُن طرف، اُن طرف ڏي،
 (ڪڍڻ، ڏانهين اودانهين)

• ڏانء ج ڏانء/ڏانو: [ا - مذ] ڍنگ، طرز، نمونو، قيسر،
 طرح، ڍول

* رواج، چالو، پريوڙ، دستور، هلت، ڍار، ريت

* پٽ، پٽ، ڍب، پار، وڃه، وتيرو

* پرڪار، لڇڻ، لڻ، عادت، افعال، چيهر، اٿڻ ويهڻ

* شعور، ادب، لحاظ

* اندازو، اٽڪل

* هٿر

* تجويز

* ڍنگائي

* ٺڳي

* ڏاٽيءَ

* سبب، ڪارڻ

- ڏانء آچڻ: [اصطلاح] اٽڪل آچڻ، طريفو هڻڻ، رمز آچڻ،
 اوٽ هڻڻ، ڏاٽي آچڻ، خرقت آچڻ، چالاڪي آچڻ،
 ڍنگ آچڻ، تجويز آچڻ

* ڪري سگهڻ

* سمجهه ۾ آچڻ

* خيال ۾ آچڻ

* ٺاهڻ، جوڙڻ، تيار ڪرڻ

— ڏانءَ ڏائين: [اصطلاح] ڪونه ڪو بهانو ڪرڻ

* قريب ڪرڻ، مڪر هلائڻ

* اٽڪل سيڪارڻ، طريقو ٻڌائڻ

* اُستادي ڏيڻ، هنر سيڪارڻ

— ڏانءَ نه آچڻ: [اصطلاح] حرفت نه ڄاڻڻ، اٽڪل نه آچڻ، هنر نه آچڻ

* پسند نه پوڻ، نه وٺڻ، پانءِ نه پوڻ

• ڏانئڻ: [مصر - فعل متعدي] ڊگهي رسيءَ سان جانور

کي ٻڌڻ، ڏانئون وجهڻ، ٻڌڻ

* شروع ڪرڻ

* پرت پرت جي شروعات ڪرڻ، پرت گڄو ڪرڻ

* [س/ت]

* اُٿڻ

* تيار ڪرڻ

* 'هن به الهي آلام هجي گهوڙو ڏانئيو گاهه هر' (چتر ڪٿي)

* [مصر] ڏانئڻ

* [امر] ڏانءِ

* [ڏانئيو ڏانئيدو ڏانئيل]

• ڏانئي ج ڏانئي: [ا - مذ] ڏن يا ڍل پريندڙ، محصول پريندڙ

چمڪ ٺاڪي پريندڙ

* زبردست، مطيع، تابع، تابعدار، چيلو، مُريد، مڃيندڙ، ڏاء

'ڪير آهي ڏيهه هر جو تنهنجو ڏانئي ڪين آ'

(ڊاڪٽر عطا محمد 'حامِي')

• ڏانءُ ج ڏانءُ: [ا - مذ] جانورن کي (ٻچو کان جهل لاءِ پوين

ٽنگن ۾ ٻڌڻ جو رسو ڏانءُ، نيمڙ، سنگهڙ

* [سن: دامن - رسي]

* عطا، بخشش، ڏانءُ، عطيو، امداد، انعام، سوڪڙي،

سوغات، تحفو، وٺ

* [سن: دانءَ - ڏانءُ = ڏيڻ]

* 'دُ تَن تَن ڏان، ڏيهائي ڏانءُ ٺهين' (شاهه/بلاول)

* بزرگه وٽان مليل مُراد، نذرانو، سخا، ذات

* 'تو ڏانءُ، ترتي ڏانءُ، هي بلاءُ آهي منگئون،

اهي پارين اسٺي ڪو چئي وڃائي پاڻ' (شاهه ڪري)

* ٻارن کي پيئارڻ جو هڪ جلاب، ڏوا، سَٽي، اوتڙي

* [س/ات]

* وهڻن کي وجهڻ جو هڪ جلاب، ڍڪ

* سنگ، محصول، ٽئڪس، چُونگي

* مڇي ڦاسائڻ جو منڍ، ڪڙ، رچ

* [س/ل]

* هڪ گجھ جو نالو، ٺٽ کي سوگهي جهلڻ جو ڏاڳو يا زنجير

ڏاڙي

— ڏانءُ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏانءُ ڏيڻ، سخا ڪرڻ، احسان ڪرڻ،

عنايت ڪرڻ، ثورو ڪرڻ، مهرباني ڪرڻ، لاهڻ ڪرڻ،

وڏا پال پيڙڻ، لوٽ وجهڻ

* ڏاند وغيره کي تيل، گيهه يا ڪا پٽڙي شيءِ وجهڻ

— ڏانئي ج ڏانئي: [صفت] محصول وٺندڙ، ڏانئي

• ڏاڻاپو ج ڏاڻاپا: [ا - مذ] ڏانءُ جي رَڪَر، سامان جو

گهڻو آندارو سامان سَرو مڌي

* اٽالو سوارِي، لڏو

* [سن: دا = ڏيڻ]

• ڏانئڻ: [مصر - فعل متعدي] ڏانئڻ

* [ڏانئيو ڏانئيدو ڏانئيل]

• ڏانئو ج ڏانئا: [ا - مذ] ڏانءُ، ڪڙ، کاڌو

* قوت

* [س/ل/ت: ف: دانءَ = ڏانءُ]

• ڏانئي ج ڏانئون: [ا - مذ] زيور جو هڪ قسم، ٺٽ جي

ٻار جهلڻ لاءِ سوني زنجيري، ڏاڙي

* [سن: دامن = ڏاڙو]

• ڏاڙوڙو ج ڏاڙاڙا: [ا - مذ] ڏاڙو ڪشالو

* [س/ڪوه]

* شمعِي گهڙي سِير ۾، جنهن کي ڏاڙو ڏاڙو (صاحب ڏنو)

* بيلان جا ٻول

• ڏاڙوڙو ج ڏاڙوڙو: [ا - مذ] ڏاڙو ڪشالو

* [خاص] هڪ قبيلي جو نالو

• ڏاڙو ج ڏاڙو: [ا - مذ] جيٺ جو هڪ قسم، ڪوريجڙو

ڏنار

- ڏاهي ج ڏاهي: [صفت] ڏاه ڏيندڙ، اطلاع ڪندڙ، چٽاءُ ڪندڙ، سنڌ سماءُ ڏيندڙ، خبرچار ڏيندڙ، آگاه ڪندڙ، خابرو
- * عقل مند، هوش وارو، ٻڌيوار، سمجھو، فھيدو
- ڏاهُ ج ڏاهہ: [ا - مذ] ٻانھو، غلام، گولو
- * [سن: داس = ٻانھو]
- * ڏُڪ، غم، گوندڙ، ڏُڪ، رنج، ڪشت
- * وڏو مڇ، گھڻي باھ، آڙاھ
- * [س/ل]
- * پڇ، ساڙ
- * حسد، وير، دشمني، بغض
- * [صفت] وڏو، ڪشادو، ويڪرو
- * جھجھو گھڻو
- * اوچو اُتاهون، بلند
- * ھٽيلو
- ڏاھائي: [ا - خاص] بروجن جو ھڪ قبيلو
- ڏاھپ ج ڏاھپون: [ا - مٺ] سياڻپ، عقلمندي، هوشياري، جالڪي، چٽرائي، زيرڪي، دانائي، سمجھ، فھر، گيان، دوراندوشي
- * [سن: دڪش = سمجھو]
- ڏاھائو ج ڏاھائا: [صفت] ڏاھن وارو، سياڻن وارو عقل جو، سياڻپ جو، ڏاھو، سياڻو، عقلمند، هوشيار، چالاڪ
- ڏاھو ج ڏاھا: [صفت - مذ] عقل وارو، عقل مند، ٻڌوار، عاقل، مڌڙ، زيرڪ، فيلسوف، سڃاڻ، سياڻو، سمجھو، داناءُ، آڪابر، فھيدو، هوشيار، گياني، چالاڪ، چاڻو، دوراندیش، جھانديدو
- * ھيءُ جھارت گولي، ڪنھن ڪنھن ڏاھي ڏيھ ۾ (شيخ ايان)
- * شريف، مانيھو
- * خڪير، طبيب، ويڇ
- ڏاھو ڪانءُ ج ڏاھا ڪانءُ: [ا - مذ] وڏي سُرٽ، سمجھ وارو، وڏو اٽڪلي، وڏو چالاڪ
- ڏاھو ڪانءُ ۾ ٿڌو ڦاسڻ: [اصطلاح] ڦاس ڪان وڌيڪ سياڻپ ھلائڻ منجهان نقصان جو انديشو ھئڻ، پنهنجيءَ جالڪيءَ ۾ ڦاسڻ، وڏي خرقٽ کانپوءِ نقصان ڪائڻ
- ڏاھي ج ڏاھيون: [صفت - مذ] عقلمند، عورت، سگھڙ زال، سڃيٽ، سڀيٽي
- * آلا ڏاھي مَ ٿيان، ڏاھيون ڏک ڏسن (شاھ)
- ڏاھر: [ا - خاص] سنڌ جي برھمڻ گھراڻي جي پوڻين حاڪم جو نالو (راجا ڏاھر)
- * اوائلي اسلامي دور ۾ مسلمان مردن جو نالو
- * مسلمانن جي ھڪ ذات جو نالو
- * [صفت] ڏاھ وارو، ڏاھو
- ڏاھر جا: [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو
- ڏاھري: [ا - خاص] سنڌ جو ھڪ مشھور مسلمان قبيلو (وڏي ڏاڏي ڏاھر جو اولاد، جيڪو غلام ابوالحسن ڏاھريءَ جي زوايت مطابق ڦريشي ۽ قبيلو ۾ ڦريشي، ٻيءَ زوايت موجب مسلمان، ڏاڏو نسب ۾)
- ڏاھرو ج ڏاھرا: [ا - مذ] پنج ڪٽي
- * [س/ت]
- ڏاھل: [ا - مٺ] چين، ڦاڙ، ڌار
- ڏاھلڻ: [مض - فعل متعدي] چيڙڻ، ڦاڙڻ، ڌارڻ
- * [مض] ڏاھلڻ
- * [امر] ڏاھل
- * [ذھليو ڏاھليندو ڏاھليل]
- ڏاھي ج ڏاھيون: [ا - مٺ] مڇيءَ جو ھڪ قسم، ڏاڻي (پلڙ ڪارا، ڊيگھ ھڪ کان ٽن فوٽن ٿاڻين، واٽ ٽنڀو مڇي ۽ ستن پٿرن سان شڪل ٿيري مڇيءَ جھڙي)
- ڏاھيجا: [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر حيدرآباد، سکر ۽ اُتر سرحد سنڌ ۾ رھي)
- ڏاھين: [ا - مذ] پيرو، گھمرو، دفعو (ھي لفظ اڪيلو ڪٽي ڪونه ايندو آھي، بلڪ ھن لفظ جي اڳيان ڪو غڏ ضرور ايندو آھي، جيئن: 'ھڪ ڏاھين' - ھڪ پيرو 'پ ڏاھين' = ٻہ پيرا وغيره)

- **ڏاءُ ج ڏاءُ:** [ا - مذ] ڏانءُ، نمونو، حالت، ضرر، طريقو
 * شڪل، شهايت
 * هنر، ڪاريگري
 * جيترائي، فزئي، جالائي
 — **ڏاءُ ڏنگ ج ڏاءُ ڏنگ:** [ا - مذ] چل ڏل، ٺڳي، مڪر،
 قريب، دولاڻ، ڏاڻي ڏنبي
 ’ستندس ڏاءُ ستندس ڏنگ، ايئن آهي جيئن تون‘ (شيخ اياز)
 • **ڏاڙج ج ڏاڙئون:** [ا - مٺ] ڪنهن به ڪم جي ڪرڻ
 لاءِ رٿ، تجويز، ڏانءُ
 * [س/ث]
 • **ڏاڻڪو ج ڏاڻڪا:** [ا - مذ] ڏاڪي جو هڪ ڏاڪو، سڀڙهي
 step
 * بيڙيءَ جي تري ۾ لڳل ڪاٺ جو ڏڪر
 * [سن: ڊنڊڪا = ڏاڪر]
 • **ڏاڙج ج ڏاڙيون:** [ا - مٺ] هڪ خيالي ۽ خوفناڪ عورت،
 جڙي، پوتڻ، ڏيڻ
 * جادوگر، ڀاتي
 * بد صورت عورت
 * هانيٽ، مڪار عورت، پوپي، ڏوتي
 * ڏيڻ
 * [سن: ڊاڪني = ڏاڻن]
 * [ڪناي: بندوڻ]
 • **ڏاڙج:** [مض - فعل متعدي] ڊگهي رسيءَ سان جانور
 کي ٻڌڻ، ڏانئون وجهڻ، ٻڌڻ
 * شروع ڪرڻ
 * پيرت پيرت جي شروعات ڪرڻ، پيرت ڪڇو ڪرڻ
 * [س/ث]
 * اٿڻ
 * تيار ڪرڻ
 ’هن به الهي الاهم ڪٿي گهوڙو ڏانڻيو گاهه ۾‘ (چتر ڪٿي)
 * [مض] ڏاڙڻ
 * [امر] ڏا
 * [ڏاڻي ڏاڻيندو ڏاڻيل]
 • **ڏاڻج ج ڏاڻج:** [ا - مذ] ڏانءُ، ڊول، طرز، نمونو
 * [س/ث]
 • **ڏاڻو ج ڏاڻا/ڏاوا:** [صفت - مذ] گهو ڪاهو، ڏاهو، گهي پاسي وارو
 گهو پاسو
 * [سن: وار = گهو]
 * اٿڻو
 * ڏنگو
 * [ڪناي] آياگو، نياگو، نخس، بندوڻو
 * [ا - مذ] ڪاهي پاسي کان ٻوليندڙ تير
 * [س/ل]
 * هنڌن وٽ سڙو خاطر ڪم ايندڙ (ڏيئي جي شڪل ڇوڙو)
 ٺڪر جو بوتو
 — **ڏاڻو جهاتو:** [ا - مذ] خراب هوا
 * [س/ث]
 — **ڏاڻي ڪڙي ڏنيو:** [اصطلاح] بندڙيءَ کي نازو لاءِ ڏنڊ
 ڏيڻ جو هڪ سڙو ڪرڻ
 — **ڏاڻي ڪڙيءَ ۾ عقل هڻڻ:** [اصطلاح] سمجهه جو گهٽ
 هڻڻ، بي عقل يا ڪم فهم هڻڻ (عورت لاءِ ڪم اينو آهي)
 — **ڏاڻاڙ ج ڏاڻاڙ:** [صفت] ڏاڻي هٿ سان ڪم ڪندڙ، ڪاٻڙ،
 ڪاٻيڙو، ڏاوڙ
 * [س/ث]
 • **ڏاڻي ج ڏاڻيون:** [ا - مٺ] نشاني، اشارو
 * نشانيءَ طور ڪم آندل ڪابه شيءِ، مٿهر اشارو
 (جيئن: مٿيءَ جي ڏکي (رستي جي نشان لاءِ)، پٿر اڇليل (رستي ڏيکارڻ
 لاءِ)، ٿڌيءَ ۾ پاڻيءَ جي ماپ لاءِ کوڙيل ڪاٺي، سونءَ جي مٿل
 واپارين جو قيصص جي پلاٽ جي هيٺان هڪ پٿي کي قيمت ٻڌائڻ لاءِ
 ڏيکاريل آگرين، نشاني لاءِ ڪم آيل جهنڊو يا جهنڊي وغيره)
 * چنڊ
 * اُهج، اُهجاءُ، ڏهنائي
 * [س/ل]
 * سَهن
 * ورهاڱو، وڍج
 * مٽڙي

<p>— ڏهاڪو ج ڏهاڪا: [صفت - مذ] حريف. لالچي. لويي</p> <p>* خراب عادتون وارو. بدليو ڇڏو</p> <p>* [س/ات]</p> <p>* [مت: ڏهاڪي ج ڏهاڪيون]</p> <p>• ڏهاڪ ج ڏهاڪون: [ا - مت] ڏٺ. مڙهيڙ. چوڪ</p> <p>* [سن: ڊم]</p> <p>* ’وڏو ڇاڻي پاڻ. ڏي ڏهاڪون ڏيڙين‘ (شاه)</p> <p>* گهٽ. جهوٽ</p> <p>* عتاب. پاراڻو. ڏوراپو. ڏواڻ. ڏهاڻي</p> <p>* [سن: ڊر = خراب + وائي = گالهه]</p> <p>— ڏهاڻي ج ڏهاڻيون: [ا - مت] ڏهاڻ. ڏواڻي</p> <p>• ڏهڙ ج ڏهڙ: [ا - مذ] وائر ڪورس. ڪڙي يا واڙهه کي ٻڌڻ بعد منجهس رهيل ڀاڻي. لٽل ڀاڻي. واڙهه جي لٽ. مائي وهڪ واريو ڀاڻي</p> <p>* [س/ل]</p> <p>• ڏهڙ ج ڏهڙ: [ا - مذ] سوڙو جو ٻيو پوندي</p> <p>• ڏيرو ج ڏيرا: [ا - مذ] ڪمزور. بي زور. ضعيف. اڀرو. گهٽ طاقت وارو. ڏهل. لاغر ناتوان. هيٺو نٿو ٺهل. پشنگ. يڪتھو پانڊيو. پانڊو چينجهرو. ٽينجهه جڙو.</p> <p>گريٽل پوڻو. ڪوڙنگ. سڪل. ڍانگ</p> <p>* [پرا: ڊل. سن: ڊر = خراب. گهٽ + بل = طاقت]</p> <p>* [ضد: سٿرو ج سٿرا]</p> <p>* [مت: ڏيري ج ڏيريون]</p> <p>— ڏيراڻ ج ڏيراڻون: [ا - مت] ضعف. ڪمزوري. نٿاڻي. اڀرائي. ناتواني. هيٺائي. نٿلٽا</p> <p>— ڏيراڻي ج ڏيراڻيون: [ا - مت] ضعف. ڪمزوري. نٿاڻي. هيٺائي. ضعيفائي. ڌرتلٽا. لاجهه. لاجهائي. ٽهلاڻي. اڀرائي. بي طاقت هئڻ جي حالت</p> <p>* هليڪڙائي. پٽلاڻي. هليڪڙي</p> <p>— ڏيرو آچار ج ڏيرا آچار: [ا - مذ] گهٽ ۾ گهٽ رت يا تخمينو</p> <p>* آخري فيصلو</p> <p>* ساڪ. پٽ. ڦٽر</p>	<p>* جڳهه</p> <p>* انجام. ٺهرايل وقت</p> <p>* ڀاڻيءَ ۾ راند رهن مهل ٺهي ۾ ڏيکاريل به اڳريون ڪونڊرو</p> <p>* مڇيءَ جو هڪ قسم. ڏاهي</p> <p>• ڏاڻي راند: [ا - مت] راند جو هڪ قسم. ڀاڻيءَ ۾ ٺهي هتي. هٿ مٽي ڪڍي به اڳريون ڏيکارڻ جي راند. ڪونڊرو. ڪونڊر</p> <p>* [س/ل]</p> <p>• ڏاڻي ڏنڊي ج ڏاڻيون ڏنڊيون: [ا - مت] چل ۽ ڏل. ڊوڙ. دولاب. ڪٽ. ڏنگي. ڏاڏ ڏنگ</p> <p>• ڏٺ ج ڏهون: [ا - مت] ڏي سنگ واري مينهن يا ڏيڳي</p> <p>* [س/ل/ت]</p> <p>* بيماريءَ جو هڪ قسم</p> <p>* ڪل جي پاڙ</p> <p>• ڏٺ ج ڏهون: [ا - مت] ڏٺ. ڏٺو. ڏهمن. ڏاڻو ٽڙي. هيس</p> <p>* [س/ات]</p> <p>— ڏٺڻ: [مصر - فعل متعدي] چينپ ڪرڻ. چينپڻ. هيسائڻ. زعب ڄمائڻ. ڏيڻ. ڏهاڻ</p> <p>* [س/ات]</p> <p>* [مصر] ڏاڻ</p> <p>* [امر] ڏاڻ</p> <p>* [ڏاڻيو ڏاڻيندو ڏاڻيل]</p> <p>• ڏٺ ج ڏهون: [ا - مت] ڀاڻيءَ تي پيدا ٿيندڙ هڪ ٻوٽي جو قسم (ڪاڌ ڪاڌ جي پاڻ جيڪا ماڻهو کائين). ڪنڙ ۽ اُن جي پاڙ (جنهن کي لوڙهه به چون)</p> <p>* [س/ات]</p> <p>* رانديو ڏينهان ڏٺ. هيومرڪ ملاخن جو‘ (سجڻ)</p> <p>• ڏهاڪ ج ڏهاڪون: [ا - مت] خراب عادت. ٻرو لڇڻ</p> <p>* لالچ. لوٽ</p> <p>* [س/ات]</p>
---	---

— ڏهرو آچار ڪرڻ: [اصطلاح] گيتي ڪرڻ، فخر ڪرڻ
* [س/ات]

* بچڻ جا خيال ڪرڻ

* انجام ڪري ڦرڻ جو گھڻو ڪرڻ

— ڏهرو آچار هڻڻ: [اصطلاح] ٿوري اٽڪل هڻڻ، ننڍي ڪٽ هڻڻ

• ڏٺل ج ڏٺل: [صفت] ڏهرو

* بيماريءَ مان تازو اٿيل، آلت سگر، صحت پذير

* [سن: در + خراب + بل = طاقت]

— ڏٺائي ج ڏٺائين: [ا - مٺ] ڏهراڻي

* سڪرائي (ڪنهن بيماريءَ مان)، اُفاق، بيماري، صحتيابي

• ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] لڙيل سڱن يا ڪٽن وارو (ڏڳو يا

پاڌو وغيره)

* [س/ات]

* ٽپڻ يا لوھ جو ڏٺو، ڏٺو

* ويل جو بارگيز گاڏو، مال گاڏو

* [س/ل]

* [صفت - مذ] هيٺ لڙيل، جهڪيل، نيميل، لڙڪيل، ڏرڪيل

* اک پيٽيل، اک بند ٿيل، ڪاٺو

* [س/ات]

* [مت: ڏٺي ج ڏٺيون]

— ڏٺو ڏاند ج ڏٺا ڏاند: [ا - مذ] لڙيل سڱن يا ڪٽن وارو ڏاند

* [صفت/ڪنايه] ٺڪو، بيڪار، واندو

• ڏٺهه ج ڏٺيون: [ا - مت] ڪاوڙ مان ڪيل جلهه، هلان، اُٿر

* [س/ل]

• ڏٺي ج ڏٺيون: [ا - مت] مٿي تي پائڻ جي ٿوري، ٿوري

— ڏٺي ٿوري ج ڏٺيون ٿوريون: [ا - مت] لڙيل ٿوري

ٿوري ٿوري، ڄمبي ٿوري

• ڏٺ ج ڏٺيون: [ا - مت] مادي جانور جي نڪن مان ڪير

ڪرڻ جي حالت، ڏٺجڻ جو عمل، نچوڻجڻ (وھت جو)، چوسجڻ

واري ڪيٽ، ڏٺي وڃڻ

* چوپائيءَ کي ڏھڻ جي اجازت، ڪير ڏھڻ جو معاوضو

* [سن: ڏھ = ڏھڻ]

* [ڪنايه] ڪنجهه، ڪرڪڻ جي حالت، ڏانهون ڪرڻ

* [مجازاً] بچيل گاڏو، اوڀر، ڊيگريءَ ۾ بچيل طعام جو

آخري حصو

— ڏٺڻ: [مصر - فعل لازمي] جانور جي نڪن مان ڪير نڪرڻ،

ڏٺجڻ، ڏھجڻ، نچوڻجڻ (وھت جو)، چوسجڻ، ڏٺي وڃڻ

* [سن: ڏھ = ڏھڻ]

* [ڪنايه] عذاب ڪائڻ، پيڙهڻ، ڏجها ڏسڻ

* ڪنجهن، ڪرڪڻ، ڏانهون ڪرڻ

* [ڏٺو، ڏٺا، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺو، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺيل]

• ڏٺال ج ڏٺال: [ا - مذ] هڪ طرف جو نالو، اوڀر، اُڀرندو،

مشرق، East

* [ڏ = ڏينهن + پال = پال = اُپال < اُپارا]

• ڏٺڻ: [مصر - فعل لازمي] سڙڻ، جلڻ

* [هرا: ڏھڻ سن: ڏھ = سڙڻ]

’پڻ پر ڇا، ٺاھ ڪو ڪنهن ڪنهن ڏھڻ ڏھڻ‘ (شاه)

* [ڏٺو، ڏٺا، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺو، ڏٺي، ڏٺيون، ڏٺيل]

• ڏٺ ج ڏٺيون: [ا - مت] واندڪائي، اڪيلائي، ڦرندڙ،

نسجنتا، ڦرجو، وارڪائي، وار، ڦراڻ، نريڪلائي، ساکيا

* وڃهه، وقت، سجهه، ساڄي، ٿڌ، موقعو، سٺو، سانگو

* اعتبار، يقين، ويساھ

* انجام، واعِدو، بول، وڃڻ

— ڏٺ ڀٽ: [ا - مت] قول، انجام، ڀرتگيا، واعِدو، وڃڻ،

ڀرڻ، بول، ڳالهه، اقرار

* ميل، ٺاھ، صلح

* [س/ت]

• ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] مھرباني، احسان، ٿورو، وڏ، عنايت،

بخشش

* [سن: ڏھه = بخشش: ڏا = ڏيڻ]

• ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] عادت، هيز

* رُسَر، راهه، طريقو، ريت، رواج، چال

* ڇو، زور، شيو، خصلت

* صورت، شڪل

* سٺاءُ، پيهڪ

’سونهن موني صفت ۾، آهي ٿوري ڏت ڏندن‘ (ملان)

* ڏيا، ڏيڪا، چلڪو، جهلڪو

’اوندھ اُڃاري ڇڏي، ڏيڻي جهڙي ڏت‘ (شيخ ايان)

* شوڻ يا چاهه سان ٺھارڻ جي حالت، نماڻي نظر، اک توهه،

ڏيٺ، قرب جي نظر

• ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] سڻپ وارو ڪاڌو

* [س/ت]

— ڏٺر سنوان هئڻ: [اصطلاح] ٺاه يا سلوڪ هئڻ
صلح هئڻ

— ڏٺر هئڻ: [اصطلاح] شاديءَ جي هڪ رسم (جنهن ۾ گهڻ
۽ ڪنڊو لائي وقت اناج جا بگ پٽي هڪ پٽي کي ڏيندا آهن)،
پٽڻ، پٽ پٽڻ
* وڙهن، جهڳڙو ڪرڻ

• ڏٺرجڻ: [مض - فعل مَجْهُول] ڀلجي وڃڻ، گمراهه ٿيڻ،
اوجھڙجڻ
* رول ٿيڻ

* غريب ٿيڻ، مسڪين ٿيڻ، ڪنگال ٿيڻ
* حالتن ۾ خراب ٿيڻ، تڪليف ۾ آڃڻ، ڏٺرجڻ
* [ڏٺري ڏٺري ڏٺڻ]

• ڏٺڙ ج ڏٺڙ: [ا - مذ] ڏکيو گهيرو خراب ٿڙ، خراب جاءِ،
خراب هنڌ، ڪنو ماڳ، ڏجهڙ، اوجھڙ
* [سن: در = خراب + نت = گهيرو ٻرا: ڌري، سن: دستي،
دس: دش = خراب، نت: نت = ڪنارو]
'مينڙو پيڙيءَ جان، ڏٺڙ پٽي ڏينهن ٿيا' (شاه/سامونڊي)
* برباد، تباھ، ويران، ڦٽل
* [ضد: ستڙ]

* [ا - خاص] سنڌونديءَ جي هڪ قديم بندر جو نالو
(پاري ننگي تعلقي مٺيءَ جي پاسي ۾)

— ڏٺڙجڻ: [مصدر 'ڏٺڙ' مان فعل مَجْهُول] ڏٺرجڻ، ڏاڍو غريب
ٿي وڃڻ، صفا نادار ٿيڻ
* [ڏٺري ڏٺري ڏٺڻ]

— ڏٺڙڻ: [مض - فعل لازمي] گمراهه ٿيڻ، اوجھڙ ٿيڻ
* ڌڙندڙ ٿيڻ، زلڻ، ٽلڪڻ
* غريب ٿيڻ، بي حال ٿيڻ، بدحال ٿيڻ
* [سن: ڌر = خراب + نت = گهيرو]
* [ڏٺري ڏٺري، ڏٺري، ڏٺريون، ڏٺڙندو، ڏٺڙندا، ڏٺڙندي،
ڏٺڙنديون، ڏٺڙڻ]

• ڏٺيڪ ج ڏٺيڪ: [ا - مذ] قلمي سنبت ۾ ٿيڻ سال
۾ (شمسي سال سان پوري ڪرڻ لاءِ ڳنڍيل وڌيڪ مهينو
(چاڪڙ جو قلمي سال، شمسي سال کان هر سال ڏهه ڏينهن اڳ ۾
پورو ٿئي ٿو)
* لنڊ (مهينو)، اڌڪ، اڌيڪ، پرشوتر
* [ع: ڪبيس]

• ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] جهنگ جي گاهه ٻوڙن، ٻوڙن، وڻن
مان پيدا ٿيل اُن، جهنگلي ڦل، جهنگ جو اناج، جهنگلي
ڪاڌو (ڏونڙا، ٽوڙ جو پڇ سائون پسي ماڻاڻو مڱجي، پرس،
ڪوري، ڪرينگهه، منگها، مڙ، پٽ بصر، ڪوري، گولاڙو، ليار وغيره)
* ڪڪ (جن مان ان نڪري)

— ڏٺ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏٺ (جهنگلي) ان گڏ ڪرڻ
* ڏٺ ٿي گذرڻ ڪرڻ، جهنگ جي کاڌي تي گذرڻ ڪرڻ

— ڏٺ هلڻ: [اصطلاح] ڏٺ چوندڙ يا ڳولڻ واسطي هلڻ
• ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] ڌپ، ڌپي پٽڻ جي حالت، ڦس،
منهن تار ڪرڻ جي حالت
* [هند: ڏاتنا]

— ڏٺجڻ: [مصدر 'ڏٺ' مان فعل مَجْهُول] ڏاڍو ڀرجڻ،
ڪٽڻ ڪر ٿيڻ، چڱيءَ طرح ڀرجڻ
* [ڏٺي ڏٺي ڏٺڻ]

— ڏٺڻ: [مض - فعل متعدي] ڌپي پٽڻ، زور سان پٽڻ،
منهن تار ڪرڻ، پٽڻ، ڌپڻ، ڦسڻ
* ڪنهن به شيءِ جو ٻوڙ يا واٽ بند ڪرڻ، پنجو ڏيڻ،
بنجڻ، ٻوڙ ڏيڻ، ليڙو ڏيڻ
* ڏٺو ڏيڻ

* کڏ ڪوٽي منجهس بند ڪرڻ، زمين ۾ ٻوڙ، ڌڻ ڪرڻ
* [هند: ڏاتنا]
* [مض: ڏٺڻ]
* [امر: ڏٺ]

* [مضارع] ڏٺيان (ج) ڏٺيون، ڏٺين (ج) ڏٺيو، ڏٺي (ج) ڏٺين
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏٺي تو (ج) ڏٺين ٿا
* [حال مت] ڏٺي ٿي (ج) ڏٺين ٿيون
* [ماضي] ڏٺيو (ج) ڏٺيا
* [ماضي مت] ڏٺي (ج) ڏٺيون
* [مستقبل] ڏٺيندو (ج) ڏٺيندا
* [مستقبل مت] ڏٺيندي (ج) ڏٺينديون
* [اسر مفعول] ڏٺيل

- **ڏٽڪار ج ڏٽڪارون:** [ا - م] ٻڪرين ۽ رڍن وغيره
 ڪي هڪٻئي جو آواز (بھراڻ يا آواز جو)
- **ڏٽو ج ڏٽا:** [ا - مذ] گيه يا تيل سان پرتل ڏهي جي
 سوراخ کي بند ڪرڻ جي ترڪيب (نوليءَ جو ڇوٽو ٺاهي سوراخ
 سان رکي مٿان ڪپڙي ٽڪر ڏيئي، ڪپڙي جي مٿان سوراخ
 کي ڪٽڻ جي آڻ يا گپ سان پٽڻ)
 * ڪاٺ جو بوج، اڳڙين جو بوج، پنحو، پتو، لپڙو
 * [س/ل: سن: دانن]
- * ڊوٽڪ، ڇٽلي يا ٻڪور جي ڪشڻ چڪڻ يا سخت
 ڪرڻ لاءِ ڪاٺ جو گول ڊگهو ڳٽرو ڏيتو
 * نر ۽ گؤ کي هڪٻئي سان گڏ ٻڌڻ واري هنڌ تي اڳڙين
 جو ڳٽو
 * [س/ات:]
- **ڏٽو ج ڏٽا:** [ا - مذ] ڪوڙو انجام، گشو ڊلاسو قريب
 * پٽ، رڻ، ڪوڙ، ڦڙڏ، پٽاڪ
 * جانورن کي هڪٻئي مهل واٽ جو آواز
 * [س/ات:]
 * [صفت] ٿلهو موٽو، ٿورڻو
 * هٿ پريو، سنگهارو، جبرو، جانور، قروي، جنگ
- **ڏٽائي ج ڏٽائي:** [صفت] ڏٽو ڏيندڙ، گشائي، پٽائي،
 زٽلي، ڪوڙو، ٺڳ
- **ڏٽو پوڙي ج ڏٽا پوڙيون:** [ا - م] پٽاڪ، ٺڳي، ڊاڙ
 * ڪوڙو ڊلاسو قريب
 * [س/ات:]
- **ڏٽو ڏيڻ:** [اصطلاح] گشو هڻڻ، ڪوڙو ڊلاسو ڏيڻ، ڌڻا ڪرڻ،
 قريب ڪرڻ، ٺڳي ڪرڻ
 * گهوڙي کي هڪٻئي لاءِ ريار سان ٽڪاءُ ڪرڻ
 * ڏاند يا ڪٽڻ کي هڪٻئي
 * ڪٽي کي هوشيار ڪرڻ
 * [س/ات:]
- **ڏٽو مٽو ج ڏٽامٽا:** [صفت] ٿلهو مٽارو وڏو، ٿورو، جاکستو،
 برجستو، هٿ پريو، روز پريو، سنگهارو، ڊونسو، جانور
- **ڏٽو ملائڻ:** [اصطلاح] ڪوڙ ڳالهائڻ، ڪوڙو ڊلاسو ڏيڻ،
 گشو ڏيڻ، ٺڳي ڪرڻ
 * ريجهائڻ، راضي ڪرڻ، لالچ ڏيئي آماده ڪرڻ،
 ضد تان لاهڻ (ٻار کي)
- **ڏٽي ج ڏٽي:** [صفت] گشائي، زٽلي، ٺڳ، ڪوڙو،
 ڏٽو ڏيندڙ، پٽائي
- **ڏٽي تي ظرو ڇڏڻ:** [اصطلاح] اجائي وڌائي ڪرڻ،
 تيزي ڪرڻ
 * [س/ات:]
- **ڏٽي پوڙي تي ڪر هلائين:** [اصطلاح] ڌم ڊلاسو ڏيئي
 ڪر ڪڍڻ
- **ڏٽور ڪي ج ڏٽور ڪيون:** [صفت - م] ٿلهي مٽاري،
 وڏو، جاکستي، ڊونسي
 * [س/ل:]
- **ڏٽي ج ڏٽيون:** [ا - م] ڪورين جو هڪ اوزار،
 ڪاٺ جي ٽڪري (جنهن ۾ تاجيءَ کي سڳي سان پٽجي)
 * [س/ات:]
- **ڏٽيون ڏيڻ:** [اصطلاح] قير يون کائڻ، چڪر هڻڻ
- **ڏٽ ج ڏٽون:** [ا - م] نظر، نگاهه، ٺڪ، ڊيڪ
 * ڏيکاءُ، نظارو، لقاء، منظر، ڏيک
 * جهلڪي، چمڪو
 * جاج، غور، جانچ
 * [سن: درش = ڏسڻ]
 * راءِ، سمجهه، مٽ، ويچار، ملاحظو، خيال
 * مطلب، مراد، منشا
- **ڏٽڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏسڻ، پسن، ڊيڪڻ، بھارڻ،
 نظارو، ملاحظو ڪرڻ، ٺڪڻ
 * [سن: درشن = ڏسڻ]
 * [مض] ڏٽڻ
 * [امر] ڏٽ
 * [ڏني ڏسندي ڏٺل]

- ڏنل ج ڏنل: [مصدر 'ڏسڻ' جو اسم مفعول] نظر ڏنل، جنهن کي اڳ ۾ ٺاهيو ويو هجي. ڏريل، جنهن شيء کي اڳ ڏنو ويو هجي. ٽڪيل
- * [صفت] واقف، آشنا، ڄاڻو سڃاڻو
- * آزمائيل، پريڪيل، ٽڪيل توڙيل
- ڏنو ج ڏنا: [مصدر 'ڏسڻ' مان 'زمان ماضي مطلق' پيسو ٺاهيو. ڏيکيو، نظريو، ٽڪيو
- ڏنو ٿيڻ: [اصطلاح] پڌرو ٿيڻ، ظاهر ٿيڻ
- * ٻڌنام ٿيڻ، لڳي ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ، ڦڪو ٿيڻ
- ڏنوڙو ج ڏنوڙا: [صفت] واقف، ڏنل، وائيل پيئيل
- * [س/ت]
- ڏنو ڪرڻ: [اصطلاح] ظاهر ڪرڻ، پڌرو ڪرڻ
- * بي عزتو ڪرڻ (پڻ اڳيان)، ٻڌنام ڪرڻ، نرسڪار ڪرڻ، خراب خوار ڪرڻ، بي مانو ڪرڻ، ٻچڙو ڪرڻ، شرمندو ڪرڻ، لڳي ڪرڻ، ڦڪو ڪرڻ
- ڏنو نه وڃڻ: [اصطلاح] ڪراهت اچڻ (ڪنهن کي ڏسڻ شرط)، نفرت ٿيڻ، ڏڪار اچڻ
- ڏنو وائو ج ڏنا وائو: [صفت] ڏنل وائيل سڃاڻو ماڻهو واقف ڪار
- * [مت: ڏني وائي ج ڏنيون وائيون]
- * [ا - مذ] ظاهر ڏهڙو، پڌري پٽ، گليو ڪلايو علي الاعلان
- ڏني ڏينهن ٿيڻ: [اصطلاح] ملاقات کي ڪافي غرصو گذري وڃڻ
- * ياد اچڻ، سڱ لڳڻ
- ڏني ڏينهن ٿيڻ، ڪوھ ڄاڻان ڪهڙو پڻ (شاه/مغربي)
- ڏني هڪ ڳيهرڻ: [اصطلاح] ڏسي وائسي هرج سهرڻ، عيب جهرڙو ڪر برداشت ڪرڻ
- ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] گجهاڙت جو هڪ قسم (جيڪا سگهو ڪا شيء ڏسي ٺاهيندو آهي، مثلاً: لوھ، گهنڊي، غصو، ڪڙي، گهنڊي لڳي هئي ته ڪڙي ڪري وڃي گاڏيءَ کي رسيين ها)، گجهاڙت، پرولي، مغمو
- * [سن: درش = ڏسڻ]
- * هجي ڪو سرت سرت جو ڏاهر ڳولهي ڏٺ کي (روشن شاه)
- ڏٺ پرولي ج ڏٺ پروليون: [ا - مت] گجهاڙت جو هڪ قسم، ڏٺ
- * [ا - خاص] لوڪ آڌب جي هڪ صنف
- ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] ڦريءَ جو سخت ڳوڙهو يا گندي ڏيڙ
- * [س/ڪوھ]
- ڏٺ وٺ ج ڏٺ وٺ: [ا - مذ] شڪ، گمان، شڪو، اٿومان
- ڏٺي ج ڏٺيون: [ا - مت] آڱرين جي هڪ بيماري، آڱري يا آڱري ۾ ٿيل ڦري
- ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] زور، طاقت، ست، جوهر، بل، قوت
- * 'ناھ طاقت تاب، تنهن جي ڏٺي بيلا ڏٺ'
- * سونهن، حسن، سوياء، خوبصورتي
- * جواني، شباب
- * روشنائي، اجلائي، چمڪو، چمڪو
- * ميناء، ميناس، ميناج
- ڏٺ ج ڏٺون: [ا - مت] ڏٺ، زور
- ڏٺ: [مصدر] ڏٺ، ڏٺ
- * [مصدر] ڏٺ
- * [امر] ڏٺ
- * [ڏيڻ ڏٺو ڏٺيل]
- ڏٺ ج ڏٺ: [ا - مذ] ڪنهن صرت يا ڏک سبب سڃايل
- ماس جو ڳوڙهو، گندي ڏٺو، ڏٺ
- * [س/ات]
- ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] ڪنهن ڏک سبب ٻڌڻ ۾ سڃايل
- ماس جو گندي سوچ، ڏک، ڏکيل
- * ڪنهن به شيء جو ڳڙ ڪايل گندي، پڻ، پنوڙو ڄاڻو، ٿيري
- ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] پڻ پهرڻ جو وقت، دوپهرو، پيهر، منجهند
- * پڻ پهرڻ وارو آرام ۽ کاڌو مانجهاندو
- * [سن: دو = به، ڏون + پهر = پهر]
- ڏٺو ڪرڻ: [اصطلاح] منجهند (پهرڻ) جي ماني کائڻ
- ۽ آرام ڪرڻ، پيهر ڪرڻ

• ڏجاري ج ڏجاري: [صفت] ڏکيو، اهنجو ڏجهاري

• [طرف] تڪليف ۾

• [س/ت]

• ڏجاءُ ج ڏجائن: [ا - م] خراب زمين، اُڇريل زمين

(جنهن تي ٻوڪ وغيره نه ٿي سگهي)

• پوائتو هئڻ

• [س/ل]

• ڏڇڻ: [مصدر] ڏيڻ جو فعل مَجْهُول ڏيڻ ۾ اچڻ، ڏنو وڃڻ

ڏيئي ڇڏجڻ، ڏيڻ

• [ڏنڊ ڏيڻ ڏنل]

— ڏڇڻ: [صفت] ڏنو، ڏنل

• ڏڇڻ ج ڏڇڻ: [صفت] ويري، دشمن

• [سن: درجن = خراب ماڻهو]

• ڏڇڻ ج ڏڇڻ: [صفت] خراب ماڻهو، جهيڙو پيدا ڪندڙ

جهڳڙو جاڳائيندڙ، ڏکيڙ وڃهندڙ، چيڀايو، نفاقي، بغاوتي،

دشمن، ويري

• نياڳو، ڪمڻج، ڏڇڻ

• [سن: در - خراب + جن = چڻ، چڻيل ماڻهو]

’سڄڻ ڏڇڻ‘ نه ٿئي، هي رسي سڙو ڍار (شاهه ڪريم)

• [ضد: سڄڻ ج سڄڻ]

• ڏجهه ج ڏجهون: [ا - م] فرض ٺهڻو

— ڏجهه ٺهڻ: [اصطلاح] فرض ادا ٿيڻ، فرض ٺهڻ

— ڏجهه ج ڏجهه: [ا - م] پنڃ، ساڙ، سوڙ، جل، ڪامڻ

سڙڻ جي حالت

• [پرا: ڊجهڻ، ڊهن، سن: دهن: ده = ساڙڻ]

• ڏک، ڌڙ، غم، جاڙ

’هڪ سڪ نه سارو سرتيون، ٻيو ڏکيس ڏين ڏجه‘ (شاهه)

— ڏجهارو ج ڏجهارا: [صفت - مذ] ڏکول، ڏکارو، ڪهڻل

مُصِيبَت زده، زنجيدو

• [م: ڏجهي ج ڏجهڻا]

— ڏجهڻ: [مض - فعل لازمي] سڙڻ، ڪامڻ، پڇڻ، جلڻ

• ساڙي ۾ سڙڻ، خست ۾ پڙجڻ، ايرڪا ۾ پڙجڻ، ريس

ڪرڻ، تيسو ڪرڻ، پوسرڻ، پڇرڻ، ايرڪڻ، ريسجڻ

• تڪليف ۾ اچڻ، ڏک ڏسڻ، زنج ٿيڻ، پيڙهڻ،

ستائجڻ، ڏکوتڻجڻ

• تنگ ٿيڻ، بيزار ٿيڻ، خفي ٿيڻ، هڙڪڻ، ڪرڪڻ

ڪڙڻ، ڪونجائجڻ

• زڳڙجڻ، گيمجڻ، گسڻ، ڪاڇڻ، چيٽ پوڻ

• [ڏجهيس ڏجهيا، ڏجهي، ڏجهين، ڏجهندس ڏجهندا،

ڏجهندي، ڏجهنديون، ڏجهيل]

— ڏجهو ج ڏجهه: [ا - مذ] ڏک، ڌڙ، زنج، عذاب، تڪليف

’جٽ ڏيڙ ڏيئي ويا، مٽيءَ کي ڏجهو‘ (بيڪس)

— ڏجهو ڏسڻ: [اصطلاح] تڪليف ڏسڻ، ڏک ۾ گذارڻ

— ڏجهو ڏيڻ: [اصطلاح] دل کي ساڙڻ، دل کي گهاٽ ڪرڻ،

صدمو رسائڻ، ڏک ڏيڻ، تڪليف ڏيڻ، آزارڻ، ستائڻ،

سوڙ ڏيڻ، ڪڍ ڪرڻ، ايڏائڻ، تنگ ڪرڻ

’چولو ڏئين ڏک جا ڏجهه بيگناهه کي‘ (عطا محمد ’هامي‘)

• چونڊڙي پائڻ، چموتو وجهڻ، چيوڻ ڏيڻ

• ڏجوج ڏجا: [ا - مذ] ڏکار، اثاٺ، اُن هوند، فقدان

• [س/ات]

• ڏچ ج ڏچون: [ا - م] هنج، گهڻو ڪاڻڻ، حرص سان

ڪاڻڻ جي حالت

• [س/ت]

— ڏچڻ: [مض - فعل متعدي] ٽڪڙو ٽڪڙو ڪاڻڻ،

ههڻج ڪري ڪاڻڻ

• [س/ت]

• [مض] ڏچڻ

• [امر] ڏچ

• [ڏچي ڏچيندو ڏچيل]

— ڏچي پٽوڻ: [اصطلاح] ڏوڪي بند ڪرڻ، ڏوڪڻ، ڏيڻ،

ڦسڻ، گهرجڻ

— ڏچي ڪاڻڻ: [اصطلاح] هنج ڪري ڪاڻڻ

• ڏچڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڏچڙ ج ڏچڙ: [صفت] خراب هلت وارو، اڏنگي هلت وارو،

بي ارڪانو، بدليچڻو، بدافعال، بدترتيب

• [س/ل]

• [سن: در - خراب + چر + هلڻ]

• مسخرو، چرچائي

- **ڏڄڙ ج ڏڄڙ:** [صفت] چڱيءَ طرح نه چڙندڙ جانور. توڙ چرو توڙ کائڪ
- * نورو کاياءُ (گهوڙو). منڇڙ (گهوڙي سوان جي اصطلاح)
- * [سن: درجي در = گهٽ + چر = چرڻ]
- * [ضد: منڇڙ ج منڇڙ]
- * 'سڄڙ زال' ڏڄڙ گهوڙي، ٻئي ٻي 'چوڙي'
- **ڏڄڪو ج ڏڄڪا:** [ا - مذ] آيو ساهه هڃڪو چڪي آيساهي
- * لوڏو ڏيڏو، ڏڏڪو ٽيلهو
- * نقصان، زيان
- * [س/ل: هند: ڏچڪا]
- **ڏڄوڄ ڏڄا:** [ا - مذ] مسئلو، مشڪلات
- * آزار، ويل، مُصِيبَت
- * قساذ، گورڙ، گهمسان، لڙ، وڳوڙ
- **ڏڄي جي ڦڦڙ:** [ا - مٺ] مُصِيبَت جي گهڙي
- * ڪٽ يا منڇڙن ۽ ٻين جيتن جي جانورن کي کائڻ جو وقت، سانجهي
- **ڏڄوگڙڙ:** [اصطلاح] قساذ ڪرڻ، خواهه منخواهه ضد ڪرڻ
- **ڏڄليو:** [ا - مذ] هوليءَ کانپوءِ ڏسميءَ جي ڏينهن وارو ايڪانو، ڏسليو
- * [س/ت]
- **ڏڏڙ ج ڏڏڙون:** [ا - مٺ] چمڙيءَ جي هڪ بيماري (جنهن سان جسم تي ڏڏ جا نشان ٿي پوندا آهن)، ڏڏڙ ڦڙڙي، ڦڻ
- * [س/ت]
- **ڏڏڄ ڏڏيون:** [صفت - مٺ] اُٿڀوري، اُشد
- * ناجائز بيجا، اڻ سھائيندڙ، نادوست، اڻ صحيح، آڪاري، پلاستي
- * اُٿي، اُٺندي، اُٿي
- **ڏڏڄ ج ڏڏڄ:** [ا - مذ] ولوڙيل کير، ولوڙي مڪڻ ڪڍيل دونرو، لسي، مهي، جهڻ، چاڄ
- * جهيٺل کير، دونرو، ڏهي، ڏهي
- * [پڙا: ڏڏ: سن: ڏه = ڏهن]
- **ڏڏڄ پوڻ:** [اصطلاح] ڏيڳيءَ يا ٻڪريءَ جو ڦڙڦڻ
- **ڏڏڄ ڏڏڄ:** [اصطلاح] حد کان زياده احتياط ڪرڻ
- **ڏڏڄ ولوڙڻ:** [اصطلاح] کير کي مانڊائيءَ سان ولوڙڻ
- * [مجازاً] فضول ڳالهه کي بار بار دهرائڻ، اُجابو بحث ڪرڻ
- **ڏڏڙ ج ڏڏڙ:** [ا - مذ] گڇيءَ جو اڏڻ، سڪل اڏ ڪارڪ، ڏڏڙ
- * ٽڪڙ، ڌرو
- * سڙيل، جليٽل
- * منو، بيحال، ڏکي، ڍل شڪستو، ڏڏو
- **ڏڏڙ پڌرا ڪرڻ:** [اصطلاح] ٻول پڌرا ڪرڻ، ڪوڙ ظاهر ڪرڻ، ڏوهه يا عيب پڌرا ڪرڻ، عيب جوڻي ڪرڻ
- **ڏڏڙ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ڪره]
- **ڏڏڙ:** [ا - مذ] ٻوٽي جو هڪ قسم
- **ڏڏڙ ج ڏڏڙ:** [ا - مذ] ڏڙو پڳل، پوڙ، پڪو، ٽڪڙ، ڏڏڙ
- **ڏڏڙي:** [ا - مٺ] چڻن يا مٿين جون رڌل ڦريون، مٿري، چپ چيٽي، پڳي
- **ڏڏڄ ج ڏڏڄ:** [اسر 'ڏجهو' مان اسر مفعول/صفت]
- ڏجهيل، ڏڍيل، ڏڪ ڏٺل، ڏڪوئل، ڏڏو
- * [سن: ڏگڏ]
- **ڏڏا ڏوهڙ:** [ا - مذ] هميشه جمع طور استعمال ٿيندڙ
- اڏو گابرو پڪڙ فصل، ڪچو فصل
- * [س/ات]
- **ڏڏو ج ڏڏا:** [صفت - مذ] ماريل، سٽايل، ڏڪوئل، آزاريل، ڪسٽ ڏٺل، زنجائيل، ڏکي، ستر زده، پيڙيل، ڏڏل
- * حاسد، ساڙي کاڌو، اڙڪاڻو، ريسارو
- * [مٺ: ڏڏي ج ڏڏيون]
- * اڏ پڪڙ اڻ
- **ڏڏڄ ج ڏڏڄ:** [مصدر 'ڏهن' جو اسر مفعول/صفت] کير ڏڏڄ، نچوڙيل
- * [مجازاً] پيڙي غريب ڪيل، ڪنگال، سڄو
- * [سن: ڏه = ڏهن]

- ڏڌو ج ڏڌا: [مصدر 'ڏهن' جو اسم مفعول/صفت] کير ڪڍيل، کير نچريل، ڏڌل (هي لفظ عموماً مونث طور ڪتب آهي)
* [مت: ڏڌي ج ڏڌيون]
- ڏڌو کير ٿيڻ نه پوڻ: [اصطلاح] گذريل وقت جو وري موتي نه آڄڻ، ساڳيءَ حالت ۾ وري موتي نه آڄڻ، ساڳيءَ حالت ۾ وري موتي نه سگهڻ
- ڏڌو ج ڏڌو: [صفت] ڏڌل، سڙيل، مٺل، رنجيده، ستايل، مصيبت زدو
'ڏکي ٿي ڏڌو ٿهي لاءِ پنهنجي' (شاه/معذوري)
* آڌ رڌو، آڌ پڪو
* [ا - مذ] آڏ ڪڇي، آڏ پڪي رڌل جوار يا باجهري، ڏڌر، ڪوهر
* [پرا: ڊڌ، سن: ڏڌڻ + اورا]
- ڏڌيلي: [ا - مت] ول جو هڪ قسم (سنهوا پڻ، جن مان کير نڪري) کير ول
* [س/ت]
- ڏڌ ج ڏڌ: [صفت] بي علم، اڻ پڙهيل، جاهل، اڻ ڄاڻ، اڻجهڻ، بي سمجهه، اناڙي، بيوقوف، نادان، موڙڪ، جٽ، جڏو، جڏال، جٽ، منڊو، موڳو، موڳشت، منڌل، موڳشت 'جڏو ڏڌو ڏڌ، پاڻ ڪوٺائي مڱئون' (شاه/پرياتي)
- ڏڌي ڏڌ ڏڌن، پاتان ڏيل ڏکيو (شاه/يمن ڪلياڻ)
- ڏڌائي ج ڏڌائون: [ا - مت] بي وقوفي، موڙڪائي، ناداني، جٽپائي، ڪنڊ ڏهني
- ڏڌو ج ڏڌا: [صفت - مذ] بي وقوف، موڙڪ، نادان
* ڪنڊ ڏهن، جڏو، موڳو، لکڻ پڙهڻ ۾ پوڻي
* سست، ڪاهل، ڍلو آرام پسند
* [مت: ڏڌو ج ڏڌا]
- ڏڌ ج ڏڌ: [صفت] ڪڇو، تمام ڪڇو، اڻڪ، اڻ رسيل
* [س/ات]
- ڏڌائي ج ڏڌائون: [ا - مت] ڪڇائي
- ڏڌا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏڌڻ ج ڏڌڻ: [ا - مذ] ڄمڙيءَ جي بيماريءَ جو هڪ قسم، ڏڌ، ڇاپاڪو، ڊڦڙ، سڙو، ڊڙ، سیتانگ
* سنگ ۾ آڏ ڪڇو آڏ پڪو آڻ، آڏ رڌل ڪڇو آڻ، ڏڌو
* پڪو مڙس، آڌوڻ، ڪڙوڏ
* [س/ات]
* گوڙيو لائون
* [س/ل]
- ڏڌڻ ڏڌڻ: [اصطلاح] سنگن ۾ آڌو گاريو اڻ پڄڻ
* [س/ات]
- ڏڌڻ ڏڌڻ: [مصدر 'ڏڌڻ' جو فعل مجهول] ڇاپاڪي جي بيماري ٿيڻ، ڇاپاڪڻ، ڊڙڇڻ، سڙڇڻ
* [ڏڌڻ ڏڌڻ ڏڌڻ]
- ڏڌڻ ج ڏڌڻ: [صفت] آڌو گاريو ڪٽيل، آڌوڻو ڪٽيل، ٽلهو ڪٽيل، ڏڌيل
* [ا - مذ] آڏ ڏڌيل آڻ، ڪڇو آڻ
* [س/ات]
* ڏڌڻ، ڏڌو، ٽڪر، پور، ڦڏر، پڪو، ڌارو، چورو
- ڏڌڻ ڪڙڻ: [اصطلاح] آڌو گاريو ڪٽڻ، ٽلهو ڪٽڻ، ڏڌڻ
— ڏڌڻ ڪڙڻ: [مض - فعل متعدي] ڪنهن شيءِ کي آڌو گاريو ڪٽڻ، آڌوڻو ڪٽڻ، ڏڌڻ ڪڙڻ، ڌارو ڪڙڻ، ڏڌڻ، پورڻ، پنڪا ڪڙڻ، ڏڍون ڏڍون ڪڙڻ، ٽڪر ڪڙڻ
* زمين کي ساڍيءَ طرح سڌو ڪڙڻ، سنوارڻ
* [مض] ڏڌڻ
* [امر] ڏڌڻ
* [مضارع] ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ، ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ، ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ
* ڏڌڻ
- [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڏڌو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڏڌڻ ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ ڏڌڻ
* [حال مت] ڏڌڻ ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ ڏڌڻ
* [ماضي] ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ
* [ماضي مت] ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ
* [مستقبل] ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ
* [مستقبل مت] ڏڌڻ (ج) ڏڌڻ
* [اسم مفعول] ڏڌڻ

- ڏريو ج ڏريا: [ا - مذ/صفت] ڏريل آن (ڪڇو يا پڪو).
ڏريل آناج، ڏڙ
* [سن: در = ڏڙ]
* ڏريل ڪڻڪ جو رڌل پٽ، ڌارو
* [مت: ڏري ج ڏريون]
- ڏر/ڏڙ ج ڏرون/ڏڙ: [ا - مذ/مت] جيئن ۽ سرحڻن وغيره
جي رهڻ جو ڏڙ، تنگ، سوراخ، پڻ پرڳڻل، ڏڙ، سل،
چيد، قوت، جيڻ ڌار، قوڙ
* ڪنهن جهنگلي جانور جي رهڻ جو کوٽيل هنڌ.
گڏڙ جي رهڻ جي جاء، جي غار
* [سن: در = چيڙڏ]
’گڏڙ کي گهي پوي، ته ڏڙ ۾ وڃي لڪي‘ (چوڻي)
- ڏرا ڇڙا ڪڙڻ: [اصطلاح] ڏڙن ڇڙن (ن) چنڊ ڦوڪ ڪڙڻ.
واٽڙ
- ڏرتي شينمن هجڻ: [اصطلاح] پنهنجي گهر اندر ڏاڍو هڻڻ
— ڏر ڦر ڪڙڻ: [اصطلاح] آڏو اُٿو ڪم ڪڙڻ، جهڙو تهڙو
ڪم ڪڙڻ، بي ڏيو ڪم ڪڙڻ
- ڏر ج ڏڙ: [ا - مذ] ڍڄ، ڍڄ، ڍڄ، خوف، سنڪوچ،
هيٺ، هراس
* خشم، تاب
* اڍڪو، انديشو، خطرو
* [پرا: در سن: دره = ڍڄ]
* ڪپڙي جي تان يا ناڪشي مان ڏاڍيل تڪر (جيئن: ۽
ڏري چاڻي ته ڏري چاڻو وغيره)
* [سن: در = چيڙڏ]
* ڪپڙي جو پڻ ويڪر
* ڏريءَ جي پٿر لاءِ ڪپڙي جو تڪر
* پڪي يا توڻي جو هڪ پاسو يا پاڳو
- ڏرائڻ: [مصدر] ڏڙن مان فعل متعدي بالواسطه ڍڄ ڏيارڻ.
هيسائڻ، ڍيڇاڙڻ، خوف ڏيارڻ
* [ڏريو ڏڙن ڏريل]
- ڏرت: [مصر - فعل لازمي] خوف ڪڙڻ، ڍڄڻ، ڍڄ ڪڙڻ،
خطرو محسوس ڪڙڻ
* [سن: دره = ڍڄ]
* [ڏريو ڏريا، ڏري، ڏريون، ڏڙندو، ڏڙندا، ڏڙندي، ڏڙنديون، ڏڙندا]
— ڏر ڪڙڻ: [اصطلاح] ڪپڙي جا ۽ وڏا ٽڪريون ۽ ملائي سڀڻ
— ڏريجو ج ڏريجا: [ا - مذ] ڏر، ڍڄ، ڍڄ، خوف،
سنڪوچ، هيٺ، هراس
’ٽين اُٿاڻن، ته ڏر ڏريجوناه ڪو‘ (سچل)
• ڏراڇ ج ڏراڇ: [ا - مذ] ڏاڪڙو، ڏڪ، تڪليف
’چنڊي ڏڪ ڏراڇ، هن ۾ مڙا مائين‘ (هان زئي)
• ڏراچو ج ڏراچا: [صفت - مذ] ڏڪوئل، ستايل
* [ڏراچي ج ڏراچيون]
- ڏرت ج ڏرت: [ا - مذ] مصيبت، آبداء، آفت، هچا،
غضب، تڪليف، ڍڦٽ، ڏڪ، زنج، سنور، غم، آهنگ، ايذاء،
پريشاني، ڏولاڻو، شامت
’ڏنو ڏيهه آ ڏرت، ڏاڍو ڏڪار‘ (شيخ اياز)
* سوڙهه، تنگي
* بدقسمتي، ڪمبختي
* ڍڄ، خوف، ڍڄ، ڍڄ
* ڏڪار، ڪال، قحط
* ڏڪ، ڏڪاوٽ، سهڪي
* [سن: ڍرت]
- ڏرت پوڻ: [اصطلاح] ڪا قدرتي تڪليف پوڻ، قحط پوڻ،
ڏڪار پوڻ، آسماني ويا ڦهلجڻ
- ڏرت ڏوس: [ا - مذ] ڏڪ ۽ ڏاڪڙو، زنج و غم، ڏڪ ڌڙد
— ڏرت ڏولاڻو ويڃڻ: [اصطلاح] ڏڪار هليو ويڃڻ، سڪار ٿيڻ،
هر جاءِ آسودگي ٿيڻ، سڀ ڏڪ ڌڙد دفع ٿيڻ، ظلم ۽ فتنو فساد
نه رهڻ، هرجاءِ عدل ۽ انصاف ٿيڻ
— ڏرت ڏٽار: [ا - مذ] آهنگ، آفتون، مصيبتون، ڏڪ
— ڏرت ڏيڻ: [اصطلاح] ڏڪ ڏيڻ، ظلم ڪرڻ يا پهچائڻ،
ايذاء رسائڻ، زنج ڏيڻ
* [سن: ڍرت]

• **ڏرگھڻ:** [مض - فعل لازمي] ڏٻو ٿيڻ، گھڻ، آڀرو ٿيڻ، کيڻ ٿيڻ، پوڻو پوڻ، ڪڙنگ ٿيڻ، سڪي ڪاٺي ٿيڻ، ضعیف ٿي وڃڻ، نرڻل ٿيڻ
* [ڏرگھي ڏرگھيا، ڏرگھي ڏرگھيون، ڏرگھندو ڏرگھندا، ڏرگھندي، ڏرگھنديون، ڏرگھيل]

• **ڏور:** [ا - مت] گهٽ، خفي، ڪج
* ڪرڪو، ڪروڙ، ڪنجھ، ڪرڪر، ڪل ڪل
* ڏک، تڪليف، گھڻي
* سختي
* تقوت
* ناراضيو، ڪاوڙ، غصو، ڇڙ، ناراضگي، ارھائي، رنج
* ناخوشي، اڀرستا، بيدلي، لاچارِي

• **ڏرمائڻ:** [مض - فعل متعدي] خفي ٿيڻ، ڪڪ ٿيڻ، ڪرڪڻ، جھل جھل ڪرڻ، ڪپ ڪرڻ
* ناراض ٿيڻ، ناخوش ٿيڻ، رنج ٿيڻ، اُڙھو ٿيڻ، بي مزي ٿيڻ
* ’جو رين زسائي ڍن، ڏيئي ڏرمائي ڪيڪي‘ (شاھ/پرياتي)
* تھڪر ڪرڻ، نشان، ڪنائڻ، انڪار ڪرڻ
* ڏمرڻ، ڪاوڙجڻ

* [س/ات]
* [مض] ڏرمائڻ
* [امر] ڏرماء
* [ڏرمائي ڏرمائيندو ڏرمائيل]

• **ڏرمائجڻ:** [مصدر ’ڏرمائڻ‘ مان فعل مجهول] رنجيده ٿيڻ، ڏڪارو ٿيڻ
* [ڏرمائي ڏرمائيو، ڏرمائيل]

• **ڏُرڻ:** [مض - فعل لازمي] ڏلڻ، ڏولائڻ ۾ آڃڻ، زلڻ، خراب ٿيڻ، ڊرنڊر ٿيڻ، ڏڪا ڪاڻڻ
* ڊيس ڇڏڻ، پرڊيس وڃڻ
* ڪري پوڻ
* آڀرو ٿيڻ، لھڻ
* [س/ل]

* [ڏڳي ڏڙندي وي، پرڳهي ڪان ٿي] (جملو)
* باز جو هڪ پاسي لڙڻ، ڏڙڻ، نٺڻ، جھڪڻ
* [س/ت]

* [ڏڙيو ڏڙيا، ڏڙي، ڏڙيون، ڏڙندو ڏڙندا، ڏڙندي، ڏڙنديون، ڏڙيل]

• **ڏرڻ لھڻ:** [اصطلاح] ڏولاڻو لھڻ، مصيبت ختم ٿيڻ، آفت دفع ٿيڻ

• **ڏرڻ ٺڪرڻ:** [اصطلاح] پڙ ٺڪرڻ، مصيبت ٿرڻ، ڏڪار وڃڻ

• **ڏرڻ ج ڏرڻ:** [ا - مذ] ڏرڻ

• **ڏرڻ ج ڏرڻ:** [ا - مذ] تنگ، سوراخ، پر، ڦوڙ، ڌار، ڦاڙ، شڪاف، ڌر

* زمين جو چير، ڪنهن جيٽ يا سڙهي جي رھڻ جو سوراخ، جھنگلي جانورن جي رھڻ جي ڪڏ، چر، ڌر، ڪڏ
* [سن: در = چيڙ]

* [صفت] گھڻو ڪاٽيندڙ، پيٽر پيٽو
* [س/ات]

* [مجازاً] منقول، بدفعلي ڪرائيلڙ
* [س/ات]

• **ڏرڙڪو ج ڏرڙڪا:** [ا - مذ/صوتي] ٺڪ ۽ ڌاڻ جي مدد سان هڪ خاص قسم جو آواز، رڙڪو
* [س/ت]

• **ڏرڙڻ ج ڏرڙڻ:** [ا - مذ] ڏيکائي، ڏرسن، ڏرڻ، ڏيدار
* [هند: ڏرڻ، س/ت]

• **ڏرگلي ج ڏرگليون:** [ا - مت] جھگي، گھي
* [س/ت]

• **ڏرگڻ:** [مض - فعل لازمي] ڦاٽي پوڻ، ڌري پوڻ، چيرجي پوڻ
* [سن: ڌر + چير، س/ات]

* [ڏرگي ڏرگيا، ڏرگي ڏرگيون، ڏرگندو ڏرگندا، ڏرگندي، ڏرگنديون، ڏرگيل]

• **ڏرگي پوڻ:** [اصطلاح] ڦاٽي پوڻ، چيرجي پوڻ، ڌري پوڻ، ڏرڻ

• **ڏرڪو ج ڏرڪا:** [ا - مذ] پڪي، جو هڪ قسم
* [س/ات]

- **ڏرڻو گهوڙو:** [ا - خاص] مڪڙ جو هڪ قسم. ڊگهي ٿڌي سان مڪڙ (جيڪو ويهندو آهي ته پيو لڏندو آهي) پيپيءَ جو گهوڙو به چوندا آهن.
* [س/ات]
- **ڏرڻي ج ڏرڻيون:** [ا - مٺ] رانيات جو آواز. شور، گور، پيهه.
* ڏوڙيو، وسڪارو، ٺهڪو
* [س/ل: سن: در = ڏرڻ]
- **ڏرو ج ڏرا:** [ا - مذ] زمين ۾ کوپيل وڏو ٿڌو، سٺل، سوراخ. پور، ڏرڙ، ٺوٺيءَ وغيره کوڙڻ لاءِ زمين ۾ کوپيل سوراخ، کوڙ، کڏو، کوپو.
* [سن: در = ڏرڻ]
* [صفت - مذ] گهڻو کائيندڙ، گهڻ کائو، پيتوڙي، پيٽير، پيتوڙو، هڄي، طفيلي
* [مجازاً] مفعول، بدفعلي ڪرائيندڙ
* [س/ات]
- **ڏرا ڏيڙ:** [اصطلاح] اکين ۾ کڏون ٿيڻ، اکين جو اندر پيهي وڃڻ
* طاقت ۾ گهٽجي وڃڻ، اُڀرو ٿيڻ، لهي وڃڻ، هلڪو ٿي پوڻ، ڳري وڃڻ، لهڻ، ڍرڪڻ، ڍلڪڻ، ضعيف ٿيڻ، نٺل ٿيڻ، نٽو ٿيڻ، سبي وڃڻ، ڪمزور ٿيڻ
• **ڏره ج ڏرهون:** [ا - مٺ] کڏ، ياد
* [سن: در = ڏرڻ]
- **ڏره ج ڏره/ ڏرهون:** [ا - مذ] خدا کي ڪنهن ظلم بابت ڪيل عرض، فریاد، دانهن، ڪوڱ، انصاف جي تقاضا، آه، پٺ، پارانو
* التجا، مناجات، عرضي
- **ڏرهائڻ:** [مض - فعل لازمي] زنج ٿيڻ، ناراض ٿيڻ، ناخوش ٿيڻ
* [ڏرهائي ڏرهائيندو، ڏرهائيل]
- **ڏري ج ڏريون:** [ا - مٺ] ٻڪري جو هڪڙو پر، ٻڪري جو هڪ پاسو
* [س/ل: سن: در = ڏرڻ]
* چٻر يا ڪٽر جو لامر وارو پاسو
* [س/ل]
* ٽڏي جو ٽڪر، چٻري، ٽڏو
- * [س/ل]
* ڪٻڙي جي ڊگهي پٽي، ڏر تان (جيئن: 'چوٽي سنڌ' وغيره)
* جبل جي گهاري ۾ وٺ
* 'اڳيان سجهي سخت ٿي، ڏونگر ڏاه ڏري' (خان زئي)
* زمين جي ٽڪري
* [س/ات]
* ڪنوار کي شاديءَ تائين گوشه نشين ڪرڻ واري رسم، ونواھ
* [س/ات]
* گهوڙي جي سنجن مان هڪ سنج، ٽڙي، ٺل
* [س/ت]
• **ڏري ڏوٽو:** [ا - مذ] راند جو هڪ قسم
* [س/ت]
- **ڏڙج ڏڙون:** [ا - مٺ] ڪٽي جي ويهڻ يا رهڻ جو هنڌ، ڏر
* [سن: در = ڏرڻ، س/ت]
- **ڏڙ:** [ا - مذ] هميشه جمع ۾ استعمال ٿيندڙ وڏا ڦوڙ، وڏا ڏرا ۽ ڇلها
* 'وسوسي پڙي جي ڏڙ ڏينهن کائڻا' (شاهه/سارنگ)
• **ڏڙج ڏڙا:** [ا - مذ] کينوڙو، کينهوڙو، بال، ڏڙهو
* [س/ل/ڪوھ]
- **ڏڙه ج ڏڙه:** [ا - مذ] ڳڙو، غير آباد زمين، ٺوڏ، بٺ
• **ڏڙهڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏاڙهڻ، ڇڏڪ هڻڻ (ڪٽي يا ٻي ڪنهن وڃي جانور جو)، کائڻ، اڀڙاءُ رسائڻ
* گوڙ ڪرڻ، هل ڪرڻ
* [مض] ڏڙهڻ
* [امر] ڏڙه
* [مضارع] ڏڙهيان (ج) ڏڙهيون، ڏڙهي (ج) ڏڙهيو، ڏڙهي (ج) ڏڙهي
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]
* [حال] ڏڙهي تو (ج) ڏڙهي ٿا
* [حال مٺ] ڏڙهي ٿي (ج) ڏڙهي ٿيون
* [ماضي] ڏڙهيو (ج) ڏڙهيا
* [ماضي مٺ] ڏڙهي (ج) ڏڙهيون
* [مستقبل] ڏڙهيندو (ج) ڏڙهندا
* [مستقبل مٺ] ڏڙهيندي (ج) ڏڙهينديون
* [امر مفعول] ڏڙهيل

— ڏسائڻ: [مص - فعل متعدي] ٻڌائڻ، پاز پتا ڏيڻ.

سنڌ سماءُ ڏيڻ، ڏس پيڇڻ

’اڳڻ اسان جي سڀني آيا، جن تي ڏور ڏسائيو‘ (سچل)

* ڏنگڻ، ڏنگ هڻڻ

* [سن: دنش = ڏنگڻ]

’جي هتي ڏنگ ڏسائيو ويجهو ڪيڻ ڌري‘ (شاهه/ڪارليل)

* [مص] ڏسائڻ

* [امر] ڏساء

* [مضارع] ڏسايان (ج) ڏسايون، ڏسائين (ج) ڏسايو.

ڏسائي (ج) ڏسائين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏسائي ٿو (ج) ڏسائين ٿا

* [حال مٿ] ڏسائي ٿي (ج) ڏسائين ٿيون

* [ماضي] ڏسايو (ج) ڏسايا

* [ماضي مٿ] ڏسائي (ج) ڏسايون

* [مستقبل] ڏسائيندو (ج) ڏسائيندا

* [مستقبل مٿ] ڏسائيندي (ج) ڏسائينديون

* [اسم مفعول] ڏسائيل

— ڏس ٻڌائڻ: [اصطلاح] نشان ٻڌائڻ، پتو ڏيڻ

— ڏس پتو ج ڏس پتا: [ا - مذ] پاز پتو، خبرچار، سنڌ سماءُ،

سنڌ چاڻ، نشان

* ائڊريس

— ڏس پتو ڏيڻ: [اصطلاح] خبر ڏيڻ، نشان ٻڌائڻ، ڊگ لائڻ

* ائڊريس ٻڌائڻ، ڊگ ٻڌائڻ

— ڏس ڏيڻ: [اصطلاح] صلاح ڏيڻ، مشورو ڏيڻ

* [مجازاً] غلط ڪر لاءِ همٿائڻ، پڙڪائڻ، چرچ ڏيڻ

— ڏس ڪرڻ: [اصطلاح] ٻڌائڻ، اشارو ڪرڻ

— ڏس ڪر ڪڍائڻ: [اصطلاح] بار پتو ڪڍائڻ، خبر چار وٺڻ،

سنڌ سماءُ ٺهڻ، حال احوال وٺڻ، نشان پيڇڻ

— ڌڙه ڌڙه: [ا - مت] گوڙ شور، هل

’ڪهڙي ڪهي ڌڙه ڌڙه ڪهي اٿو‘ (جملو)

— ڌڙه ڌڙه ڪري روئڻ: [اصطلاح] زاروڻطار روئڻ،

گهڻا ڳوڙها وهائڻ

• ڌڙهو ج ڌڙها: [ا - مذ] ڪينهڙو، ڪينهڙو، ڪينهڙو، ڪينهڙو،

گيند، بال، ڌڙو

— ڌڙهي راند: [ا - مت] بال راند، ڪينهڙي سان ڪيڏجندڙ راند

• ڌڙهي ج ڌڙهيون: [ا - مت] ڪاوڙ مان ڪيل هڪل،

ڌڙڪو، تاب، چنڊ، ڌمڪي، ڌٻ، ڳالهه، ڌمال، تابش،

هڏي، چڙٻ، پيڪي

* تل جو هڪ قسم

* [س/ل]

* سونارن جو هڪ اوزار، ٿٺ جي ساريءَ جو ٺهيو

* [س/ات]

— ڌڙهيون ڏيڻ: [اصطلاح] ڌڙڪا ڏيڻ، ڌمڪيون ڏيڻ

• ڌڙي ج ڌڙيون: [ا - مت] ڍوڙ، ڪاهه، روڙ، چوهه، اُٿر،

هٿان

* [س/ت]

— ڌڙي ڪرڻ: [اصطلاح] ڍوڙ ڪرڻ، ڪاهه ڪرڻ

• ڌڙي ڏوٽو: [ا - خاص] راند جو هڪ قسم

• ڏس: [صفت] عذد شماري، ڏهه، ڏهه، (10)

* [س/ت: سن: دشن، ف: ده = ڏهه]

• ڏس ج ڏس: [ا - مذ] نشان، پاز، پتو، نشاني، اشارو

* [سن: دش = ڏسڻ]

’ڏونگر منجهان ڏس، پوندمر هوٽ پنهنجيءَ جو‘ (سچل)

* خبر، اطلاع

* سونهٽ، سنڌ، سهجاءُ، سهجائي، هدايت، سبق، ڏهنائي،

سُر، ماهر، اُهج

* صلاح، تجويز، مشورو

* علاج، آباء، جيلو

— ڏس: [ا - مت] پتو، نشان، ٻڌائڻ جي حالت

* ڏورانهين جاءِ (تصوف جو اصطلاح)

’معرفة جي مات سين، ڏس اندر ڏيرين‘ (شاهه/ڪلياڻ)

— دَسُ مِلَنُ: [اصطلاح] نشانِ هَتِ اچُن، پاز پَتو مِلَنُ

* صلاح مِلَنُ، مشورو حاصل ٿيڻ

* سبق مِلَنُ، درس مِلَنُ، نصيحت پرائڻ

* 'ڏيهه' کي انسان جي عظمت جو دَسُ جَنهن کان مليو

(عطا محمد حامي)

— دَسِينُ: [مصر - فعل متعدي] ٻڌائين، چوڻ، سڻائڻ، اطلاع ڪرڻ

* ڏيکارڻ، ڏيکارڻ، چڪائڻ

* [سن: درس، دتس = دَسُ پرا: ڊيڪ]

* پتو ڏيڻ، دَسُ ڏيڻ، نشان ٻڌائڻ، پاز ٻڌائڻ، اشارو ڪرڻ

* سونهن ڪرڻ، رستو ڏيکارڻ، دِڳ لائڻ، طرف ڏيکارڻ

* ظاهر ڪرڻ، ٻڌرو ڪرڻ

* سڃي ڪرڻ، باسڻ

* هدايت ڪرڻ، تشبيهه ڪرڻ

* [مصر] دَسِين

* [امر] دَسُ

* [مضارع] دَسِيان (ج) دَسِينون، دَسِين (ج) دَسِيو، دَسِي (ج) دَسِين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] دَسِي تو (ج) دَسِين ٿا

* [حال مت] دَسِي ٿي (ج) دَسِين ٿيون

* [ماضي] دَسِيو (ج) دَسِيا

* [ماضي مت] دَسِي (ج) دَسِينون

* [مستقبل] دَسِيندو (ج) دَسِيندا

* [مستقبل مت] دَسِيندي (ج) دَسِينديون

* [اسم مفعول] دَسِيل

— دَسِيئي ج دَسِيئيون: [ا - مت] دَسُ ڏيندڙ (ڪابه مونث شيء)، ڏيکاريندڙ نشان ڏانهن اشارو ڪندڙ

* [ا - مت] دَسُ ڏيندڙ (ڪابه مونث شيء)، ڏيکاريندڙ نشان ڏانهن اشارو ڪندڙ

— دَسِي ج دَسِيون / دَسِيئون: [ا - مت] طرف، پاسو، جهت، دَسُ، سنو، پهلو، دَسا، سمت (چار دَسِيون: اُڀر، ڏکڻ، اوڀر، اولهه)

* [سن: دتس = دشا = طرف]

* دَر، پاز

* حاشيو، قطب نما طرف ڏيکاريندڙ سئي

* ڏيهه، ملڪ

* ڪتاب جي شروع يا آخر آيل فهرست (جنهن مان آسانيءَ سان گهريل مواد گهرلي سگهجي)، (انگ: Index)

— دَساج دَسائون: [ا - مت] دَس

— دَس ڪاري ڪرڻ: [اصطلاح] ڏيهه يا ملڪ کي بدنام ڪرڻ

— دَس ڪاڻي ڪرڻ: [اصطلاح] ڪاريت وڃائڻ، اعتبار وڃائڻ، فرض ڪڍي ڇڏڻ، پاڻ کي ڳالرو ڪرڻ، بدنام ڪرڻ

* دَساج دَسائون: [ا - مت] حال، حالت، صورت، نمونو

* [سن: دشا = حالت]

* سَبَب

* دَرجو

* قِسْمَت، نصيب، ڀاڱو، طالع

* تارو، نيڪت

* دَسارنو: [ا - خاص] ٿر ۾ هڪ ڏهر جو نالو

* [س/ت]

* دَسا سول ج دَسا سول: [ا - مذ] آسمان جو هڪ خيالي نشان، جيڪو (وَهَر طور) جنهن طرف هجي، اُن طرف سُر نه ڪجي، (نحوه) وائڻ جي چوڻ موجب هن جو اتر روزانو ٽو گهڙيون، ٽي ڪلاڪ ۽ ٽيهه منٽ سج ٺهڻ وقت زهي ٿي، انهيءَ حالت ۾ اهو جنهن طرف هجي، انهيءَ طرف سُر ڪرڻ باعث نقصان آهي، جيڪڏهن ڪا به طرف هجي ته بيمار نه آهي، بيمار هجڻ نهايت مناسب آهي، ليڪن سامهون ۽ ساڄي هٿ تي هجڻ متحوس آهي

* [هند: دَساول]

* دَساو ج دَساڻا: [ا - مذ] قضيي کان پوءِ ڏهون ڏينهن، ڏهر، وقت جي ڏهين ڏينهن ٽائين ڪيل خيرات وغيره

* [سن: دس = ڏهر]

* دَسراڙو: [ا - خاص] هندن جو هڪ وڏو ڏينهن، دَسهڙو

* [س/ت]

* دَسڪو ج دَسڪا: [ا - مذ] روڻ جو هڪ نمونو، سڌڪو، ڇڄڪو

* [س/ت]

— دَسِڪُنُ: [مصر - فعل لازمي] سڌڪا پڙڻ، سڌڪڻ، جهلي جهلي روڻ

* 'لاڪيون ڏسڪن، ڏسڪي ڪانه ڏکڻ، ريء'

* 'لاکو وڻين ڇوڪري ڏسڪيو جهلي ڏاڙ' (شاهه)

* [ڏسڪي ڏسڪندو ڏسڪيل]

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]

* [حال] ڏسي ٿو (ج) ڏسن ٿا

* [حال مت] ڏسي ٿي (ج) ڏسن ٿيون

* [ماضي] ڏٺو (ج) ڏٺا

* [ماضي مت] ڏٺي (ج) ڏٺيون

* [مستقبل] ڏسندو (ج) ڏسندا

* [مستقبل مت] ڏسندي (ج) ڏسنديون

* [اسر مفعول] ڏٺل

— ڏسجڻ: [مصدر 'ڏسڻ' مان فعل مجهول] ڏسڻ ۾ اچڻ.

پسجڻ، ظاهر ٿيڻ

* حاضر ٿيڻ

* معلوم ٿيڻ، پائڻجڻ

* [سن: درس = ڏسڻ]

* [ڏٺو ڏسي ڏٺل]

— ڏسڻ جو ٿو هُڪُن: [اصطلاح] ظاهري هڪڙو ۽ اندر ۾

ٻيو هئڻ، فقط ٻاهرئين ڏيکاءِ وارو هئڻ، منهن ۾

موجارو اندر ۾ ڪارو هئڻ

— ڏسڻ جهڙو ج ڏسڻ جهڙا: [صفت - مذ] ڏسڻ جي قابل

قابل نظر، قابل ديد

* سهڻو، خوبصورت، وڻندڙ

— ڏسڻو ج ڏسڻا: [صفت - مذ] ڏسندڙ، ڄاڻيندڙ، ٽڪيندڙ

* ڏسڻ جهڙو ڏسڻو وائڻو

* سهڻو، زيبائتو

* بوشيدو

* سمجهڻ، پارڪو، سالم عقل

* لائق، وڏائو، اچڻ، شايان، شائستو، فضيلت پريو

* اشراف، ڪلمڪ

— ڏسڻ وائڻ: [اصطلاح] ڄاڻڻ جوڃڻ، ڄاڻي جوڃي ڏسڻ،

نهارڻ، غور ڪرڻ، معلوم ڪرڻ، پڪ ڪرڻ، واءِ سواءِ وڻڻ

* ملاقات ڪرڻ

* ڏسليو: [ا - خاص] هوليءَ کانپوءِ ڏسجي جي ڏينهن وارو ايڪائو، ڏسليو

* [س/ت]

* ڏسجي: [ا - مت] پڪ (آونلاهيءَ يا سنهاريءَ) جو ڏهون ڏينهن،

ڏسڻ

* [سن: دشن = ڏه]

* ڏسندو ج ڏسندا: [ا - مذ] هلندڙ مهيني کان پوءِ

اچڻ وارو مهينو، مئينون مهينو ايندڙ (سال يا مهينو)

ٻيو، پير وارو (مهينو وغيره، چاڪاڻ جو قمري مهينو ڇنڊ ڏسڻ

سان شروع ٿيندو آهي ۽ ڇنڊ ڏسڻ جي حوالي سان مهيني کي

'ڏسندو' چون

* [ظرف] هن کان پوءِ ايندڙ، آئيندو، ڏسبو

* [سن: درشن = ڏسڻ]

* ڏسڻن: [ا - مت] قمري مهيني جي ڏهين تاريخ، ڇنڊ جي

ڏهين تاريخ، ڏسجي

* [سن: دشن + ڏه]

* ڏسڻ: [مض - فعل لازمي] نهارڻ، نظر ڪرڻ، پسڻ،

ويڪڻ، وائڻ، ٽڪڻ، وڃڻ، ڄوڻ، ديدار ڪرڻ

* [سن: درس = ڏسڻ]

* سوچڻ، سمجهڻ

* [ڏٺو ڏٺا، ڏٺي ڏٺيون، ڏسندو ڏسندا، ڏسندي، ڏسنديون، ڏٺل]

* [مض - فعل متعدي] ڄاڻڻ، ٿپائڻ، پائڻ

* ملڻ، ملاقات ڪرڻ

* مشاهدو ڪرڻ، پرکڻ

* 'ڏس هي ٿي، ٻي ٻي ٻي ٻي ٻي ٻي' (شيخ ايان)

* معلوم ڪرڻ

* آزمائڻ

* انتظار ڪرڻ

* [مض] ڏسڻ

* [امر] ڏس

* [مضارع] ڏسان (ج) ڏسون، ڏسين (ج) ڏسو، ڏسي (ج) ڏسن

- ڏسڻو ٿيڻو ج ڏسڻا ٿيڻا: [ا - مذ] نشانيءَ لاءِ ڪوڙيل پٿر.
(انگ: Milestone)
- ڏسڻو وائڻو ج ڏسڻا وائڻا: [صفت - مذ] هر روز ملڻ وارو چڱيءَ طرح واقف ڪار سڃاڻل. گاهل مائل
* [ڏسڻي وائڻي ج ڏسڻيون وائڻيون]
- ڏسڻو وائڻو هڪڙو: [اصطلاح] سڃاڻل هئڻ، فضيلت وارو هئڻ، شناس وارو هجڻ
- ڏسڻهارو: [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي نالو
* [صفت] ڏسندڙ، ڏسندڙ، بصير
’ڏس تن ڏسڻهار هيءَ جا منڍ مري پئي‘ (شيخ ايان)
- ڏسڻي ج ڏسڻيون: [ا - مذ] ڏسڻ جو ڪم، نظر، ٽڪ، جاچ
* صورت، شڪل
- ڏسڻي رهڻ: [اصطلاح] انتقام وٺڻ، بدلو يا عيوض وٺڻ (ڏمڪيءَ وارا لفظ)
- ڏسڻي ج ڏسڻيون: [ا - مذ] هٿ جي آڱرين مان اڳوڻي جي ڀرسان پهرينون نمبر آڱر، شهادت واري آڱر، شاهد آڱر، پٿوري آڱر
* فهرست، لسٽ، ڪتاب جي شروع يا آخر آيل فهرست (جهڙن مان آسانيءَ سان ڳولڻ لاءِ ٺاهيل سگهجي، انگ: Index)
- ڏسوج ڏسا: [ا - مذ] ڏک، اهنج، تڪليف، ڏنجهو
* [س/ات]
- ڏسا ڏيڻ: [اصطلاح] ڏک ڏيڻ، اهنج ڏيڻ
- ڏسيل ج ڏسيل: [صفت] ڳريل، ميرو ٿيل، خراب ٿيل، ڪنو ٿيل (خاص ڪري کاڌن، سبزين يا ميون وغيره لاءِ)
ڪٽب آهي
* [س/ل]
- ’آئون ڏسيل ڳڍو ڪونه کائيندس‘ (جملو)
- ڏشت ج ڏشت: [ا - مذ/صفت] خراب، ڪنو، ٻڄڙو، بُرو، مڊو، پاپي، پاپائيتو، بد، بدو، بدڪار
* حيث، لڄو، حرڪتي
* ويل، ٽپيل، ڇٽ، ساقط، پرشت
* [سن: دشت = پاپي]
- ڏشتائي ج ڏشتائون: [ا - مذ] ٻڄڙائي، پراڻي، مڊائي، بددي، بدڪاري، پاپ، گناهه، ڏوهه، شرارت، لڄائي، حرڪت
* ڏنگائي، ڏاڍائي، زوري، زورآوري
- ڏڦ ج ڏڦون: [ا - مذ] ٽڪي ڊڪ، ڊوڙ
* [س/ت]
- ڏڦ ج ڏڦ: [ا - مذ] ڪوڊين جو هڪ اوزار (لوني يا ريشمي ڪپڙو اٽڪ م ڪم آهي)
* [س/ات]
- ڏڦائي ج ڏڦائون: [ا - مذ] ٻن جاين تان ڦاٽندڙ، ٻڌندڙ
* [س/ڪاچا]
- ڏڦڙ ج ڏڦڙو: [صفت] ڊگهو، لائٺ، ڊگهين ٿڌن وارو، ڄانگهڙ
* [س/ات]
- ڏڦڙي ج ڏڦڙيون: [ا - مذ] لوڙ جي ڏڦي، ٽٽي، ورائي، ڊرتي، ڇيٽ
- ڏڦو ج ڏڦا: [ا - مذ] لوڙ جو چنهنيارو هٿيار، يالي جو هڪ ڦيسر، نيزو، بچي، سانگ، ٻڙجي
* هٿيار جو هڪ ڦيسر، مرون مارڻ جو هڪ هٿيار
- ڏڦڙيو ج ڏڦڙيا: [صفت - مذ] ڏڦو هٿندڙ، ڏڦائي، ڪاري
- ڏڦي ج ڏڦيون: [ا - مذ] ننڍو ڏڦو، نيزو، پالو
- ڏڦير ج ڏڦير: [صفت] ڏڦو هٿندڙ، ڏڦڙيو، شڪاري
- ڏڦوڙج ڏڦوڙ: [صفت] بيوقوف، بي عقل، ناسمجھ
* [س/ت]
- ڏڦيٽ ج ڏڦيٽون: [ا - مذ] زمين ڪوٽڻ جي ڪاٺي
* [س/ات]
- ڏڦير: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏڦير ج ڏڦير: [صفت] جهاڙو وارو، بهاري دار
* حرام حور، مردار خور
* بدافعالو، بي ڍنگو
- ڏڦير/ڏڦير: [ا - مذ] جهيڙو، جهيڙو، فساد، ٽٽو، رڳڙو، معاملو، تڪرار، ڳوڙ، ڪيڙاڳ، جهٽو، مانڌاڻ، ورود، قوت، ڦيٽاڙو
* رفض، تفاوت، تفرقو، ڦير، فرق
* جدائي
* اختلاف، اڻ بڻ، بغاوت
* وڳوڙ، لڄائي، ڏنگائي
* پريشاني، حيراني

- ڏڪاريجنُ: [فعل مجهول] ڏڪار م اچڻ، قحط م اچڻ،
آفت ٿيڻ
* غريب ٿيڻ، سنجو ٿيڻ، پينگيو ٿيڻ، ڪنگال ٿيڻ،
ٻڪيو ٿيڻ
— ڏڪار جو مارتيلُ: [صفت] ڏٻرو، اٻرو، ٻڪايل، ٻنگلو
— ڏڪارڻو ج ڏڪارڻا: [صفت - مذ] ڏڪار وارو، ڏڪار
جو، ڏڪايل، ڏڪاري، ڏڪاريو
* اُن گڏ ڪري مهانگو ڪڍندڙ
— ڏڪاري ج ڏڪاري: [صفت] ڏڪارڻو، واپاري (جيڪو
شيء مهانگي ڪڍي)
— ڏڪاريلُ ج ڏڪاريل: [صفت] ڏڪار م ورتل
'تنهنجو ڏيهه ڏڪاريل، جتنهن ۾ ناهي قرب ڪئي' (شيخ ايان)
— ڏڪاريو ج ڏڪاريا: [ا - مذ] ڏڪارڻو
• ڏڪامالي: [ا - خاص] هڪ ٻسارڪو وکر (جيڪو دوا طوب
ڪم لهي، ريال، ڌوپ، رال، چنيليءَ جو ميڻ
• ڏڪ ڏڪ: [ا - مذ] هر هر ٽهڪ سان ڪيل واري حالت
* [س/ث]
• ڏڪڙ ج ڏڪڙ: [ا - مذ] ڪاٺ جو ننڍو سنهو ٽڪر،
ڏنڊو، اڻي ڏڪڙ راند ۾ ڪم ايندڙ ڪاٺيءَ جو وڏو ٽڪر،
ننڍي سئونڙي يا ڏنڊي
* مردانو مخصوص عضو، آلت
* [س/ات]
* مڇيءَ جو هڪ قسم، ڪڙڙو
* [س/ات]
* مٽي جي ڦيريءَ سبب ايل لوڏو، چڪر، پتواري
* [س/ات]
* تلهو، مضبوط، ڏٽو مٿو
• ڏڪڙ ج ڏڪڙ: [ا - مذ] ڏڪار، قحط
* [سن: ڏڪال - ڏڪار]
— ڏڪرانو ج ڏڪرانا: [صفت - مذ] ڏڪر جو، ڏڪار جو،
مهانگو، گهڻي قيمت، چوٽ اگهه
* [مت: ڏڪرالي ج ڏڪرائيندڙ]
- ڏڪرالو ج ڏڪرالا: [صفت - مت] ڏڪرانو
* [مت: ڏڪرالي ج ڏڪرائيندڙ]
• ڏڪرو ج ڏڪرا: [ا - مذ] پٽ، ڦرند
* ڏيڪرو، چوڪرو
* [س/ث]
• ڏڪڙي ج ڏڪڙيون: [ا - مت] ويتر مهل ٻڪيل ٻائيءَ
جي ڏلي
• ڏڪلو ج ڏڪلا: [ا - مذ] ڪنهن شيء مان ڪڍيل ٽڪر،
ڳٽو
* گرھ، گرانهه
* [س/ث]
• ڏڪڻ: [ا - مذ] ڪٽي جي بيماريءَ جو هڪ قسم
* [س/ات]
• ڏڪ ج ڏڪون: [ا - مت] ڏيڪاء، نظر م اچڻ جي حالت،
نظارو
* [سن: دڪا، ڊيڪشا = ڏسڻ]
— ڏڪ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏيڪ ڏيڻ، نظر اچڻ
'آيو چوڏهينءَ جنم تان، ڏوران ڏيئي ڏڪ' (شيخ ايان)
• ڏڪ ج ڏڪون: [ا - مت] شاديءَ جي هڪ رسم، شاديءَ واري
ڏينهن کان ٽي ڏينهن اڳ ۾ گهوٽ ۽ ڪنوار کي ڳاڙهو
ڏاڳو هٿ ۽ پير م ٻڏي چلي ويهائڻ جي رسم
* شاديءَ کان اڳ گهوٽ ۽ ڪنوار جو سينگار، هار سينگار،
سونهن، ڏيڪ
'صورت جا ساھو جي، ڏيل پهچي ڏڪ' (شاه)
* شاديءَ کان هڪ ڏينهن اڳ يا پوءِ ڪيل مجلس
'آيو سوانوار جتن ڏيڪون ڏڪ وهاريون'
— ڏڪ ڏيڻ: [اصطلاح] سينگارڻ
* ظاهر ٿيڻ
— ڏڪيجنُ: [مصدر] ڏڪڻ مان فعل مجهول شاديءَ کان اڳ
۾ ڪنوار کي تيل سان مالش ڪرڻ جي رسم آڏا ڪرڻ
* سينگارڻ، تيار ٿيڻ
* [ڏيڪيو ڏيڪي ڏيڪيل]

— ڏک ڏيڻ: [مصر - فعل متعدي] ايڏائڻ. سوز ڪرائڻ. ڏک ڏيڻ.
 ڌڙڌ پھچائڻ. زنجائڻ. تڪليف پھچائڻ/ڏيڻ. ستائڻ.
 ڏکوئڻ. سوز ڏيڻ
 * ڪاوڙائڻ. ناراض ڪرڻ
 * روڳ ڏيڻ. عشق جو منج منجائڻ. ماندو ڪرڻ. فراق ڏيڻ
 ڏکائي ويو ٿو، مون کي چڱو چيو ڪري (شيخ ايلان)
 * ماني پيل جسماني زخم کي چيڙڻ
 * [مصر] ڏکائڻ
 * [امر] ڏکاءُ
 * [مضارع] ڏکايان (ج) ڏکايون، ڏکائين (ج) ڏکايو، ڏکائي (ج) ڏکائين
 * [زمان حال ناهن] لام معارف فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'بيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن
 * [حال] ڏکائي ٿو (ج) ڏکائين ٿا
 * [حال مٿ] ڏکائي ٿي (ج) ڏکائين ٿيون
 * [ماضي] ڏکايو (ج) ڏکايا
 * [ماضي مٿ] ڏکائي (ج) ڏکايون
 * [مستقبل] ڏکائيندو (ج) ڏکائيندا
 * [مستقبل مٿ] ڏکائيندي (ج) ڏکائينديون
 * [اسر مفعول] ڏکائيل
 — ڏک پوڳڻ: [اصطلاح] تڪليفون سَهڻ. ڏک ڏسڻ.
 آهڻج برداشت ڪرڻ
 — ڏک پڙهڻ: [اصطلاح] ڏک جون ڳالهيون ڪرڻ. دردن جا
 داستان ٻڌائڻ. سوز سُلڻ
 — ڏک ڏاکڻو ج ڏک ڏاکڻا: [ا - مذ] ڏک ۽ تڪليف.
 مشڪلات
 — ڏک ڏوراپا ڪيڙڻ: [اصطلاح] سوزن يا ڏکڻ جو حال اڏڻ.
 ميارون ڏيڻ
 — ڏک ڏولائون ڏاج آچڙڻ: [اصطلاح] حياتي سوزن ۾ گذرڻ.
 سوزن جي سڀني پوڻ. ننڍي هوندي کان ئي مصيبت ۾ گرفتار
 ٿيڻ. سڌائين سوزن ۾ هڻڻ
 — ڏک ڏيڻ: [اصطلاح] تڪليف پھچائڻ يا رسائڻ. آزارڻ.
 زنجائڻ. ايڏائڻ

— ڏک هتي چڙهڻ: [اصطلاح] ڪريا ڪرم کان اڳ ۾ ساڻ
 سنوڻ ڪرڻ
 * هار سينگار ڪرڻ
 — ڏکڻ: [مصر - فعل متعدي] شاديءَ جي هڪ رسم ادا ڪرڻ.
 شاديءَ کان اڳ ۾ ڪنوار کي تيل سان مالش ڪرڻ
 واري رسم ادا ڪرڻ
 * گهوٽ ۽ ڪنوار کي شاديءَ واري ڏينهن کان ٽي
 ڏينهن اڳ ۾ هٿ ۽ پير ۾ ڳڙهو ڏاڳو ٻڌي چلي ۾
 ويهائڻ جي رسم پوري ڪرڻ. ونواهه ۾ ويهائڻ
 * سينگارڻ. جوڙ جنسار ڪرائڻ
 * [مصر] ڏکڻ
 * [امر] ڏک
 * [ڏکي ڏکندو ڏکيل]
 — ڏک ويٺل: [صفت - مٿ] ونواهه ۾ ويٺل. ڪنوار
 — ڏک ويهائڻ: [اصطلاح] شاديءَ جي رسم (جڏهن ۾ گهوٽ
 کي موڙ ٻڌائي، لائون لاءِ تيار ڪري ويهائڻ يا ڪنوار کي سيج تي
 ويهائڻ ۽ گهوٽ کي به ويهائڻ). شاديءَ جو هڪ سنوڻ ڪرڻ.
 پرڻي کان هڪ رات اڳ گهوٽ کي منجيءَ تي ويهاري،
 هيٺان ڏيڻو ٻارڻ. ڳانو ٻڌڻ ۽ ڪپ يا ڪاتي پيٽ ۾ هڻڻ
 * ڪنوار کي ونواهه ۾ ويهائڻ ۽ ڪارائڻ پيشائڻ
 'آيو سوانو، جڏهن ڏکين ڏک ويهاريون' (شاه)
 • ڏک ج ڏک: [ا - مذ] سوز. ڌڙڌ. غذاب. ايناءُ. پيڙا.
 ڪشت. آهڻج. مشڪلات
 * زنج. غم. افسوس. آرماءُ. شوڪ. گوندڙ. ڏک
 * [پرا: ڏک، سن: دمڪ - ڏک]
 * سوڙهه. تنگي. تڪليف. سختي. افلاس. آپدا. مصيبت
 — ڏکارو ج ڏکارا: [صفت - مذ] ڏک وارو. ڏڪارو. ڏکونل.
 زنجائيل. غمگين. دردمنڊ. زنجيدو. ستائيل. روشهارڪو
 * [مٿ: ڏکاري ج ڏکاريون]
 — ڏکائو ج ڏکائيا: [صفت - مذ] ڏڪارو. ڌڙڌ پيو. سوريٽو
 * [مٿ: ڏکائيتي ج ڏکائيتيون]

- ڏکي لڳڻ: [اصطلاح] مشڪل لڳڻ، تڪليف واري
محسوس ٿيڻ، زنج بهجڻ، ايڏا رسڻ
* ناگوار لڳڻ، نا مناسب لڳڻ
* مهيا ٻڌڻ، طعنا ٻڌڻ، شڪايت (پنهجي) سڻڻ
- ڏکيائي ج ڏکيائين: [ا - مت] اهنجائي، مشڪلات، تڪليف، لاجاري
ڏکيو ج ڏکيرا: [صفت - مذ] البت ڏکيو ڏک وارو
عسڪين، ڌڙي، ڏکي
* [مت: ڏکيري ج ڏکيريون]
- ڏکيو ج ڏکيا: [صفت - مذ] ڏک وارو، ڏکي، ڌڙ وارو
سنڌ وارو، ڏکي، لاجار، ڏاکڻو
* ڏهلو، تنگ حال، ناخوش
* ڪڏن، مشڪل، محنت طلب، اوکو، سخت
* ڪمبخت، نياڳو، بيحال
* [مت: ڏکي ج ڏکيون]
- ڏکيو ڏهرو ج ڏکيا ڏهرا: [صفت - مذ] زنجائيل
* [مت: ڏکي ڏهري ج ڏکيون ڏهريون]
- ڏکيو ڏينهن ج ڏکيا ڏينهن: [ا - مذ] تڪليفده وقت، مشڪل گهڙي، ڪڏن وقت، مصيبت وارو وقت
- ڏکيو ڏينهن تازو: [اصطلاح] تڪليف ڏور ڪرڻ، زنج ڌڻ ڪرڻ، آرام وٺائڻ، سڪيو ستابو ڪرڻ
- ڏکراڻ/ڏکرائي: [ا - مت] ماکوڙيءَ جو هڪ قسم، ايڏائيندڙ ماکوڙي، ڏکرائي، ڏکهارِي
* [سن: دهڪ = ڏک]
- ڏکي ج ڏکيون: [ا - مت] ڏکهارِي
* [سن: دهڪ = ڏک]
- ڏکوج ڏکا: [ا - مذ] ڊپ، ڊچ، ڊڙ، هراس، ڌڙ، خوف
* [سن: ڏش]
- ڏڙڪو، ڪڙڪو، ڪاوڙ، ناب، هيبت، خشم، دهشت
ڏکا، ڏنگر ڄامڙا م ڪر معذرون تي (شاهه)
* اُتر، اُلان، جلهه، ڪاهه
* ڏکيءَ کي ڌرياه جا ڏکا ڪير ڏيکار (خان زئي)
* راکاس
* ڏکيو ڏک
* ڏک، اهنج، ايڏا، تڪليف
* [سن: ڏش]

- ڏکھو ج ڏکها: [ا - مذ] ڏجهو ڏک. [بڌاء، ٽڪليف، آفت]
 • ڏکھو ج ڏکها: [ا - مذ] ڏنگو مھڻو طعنو
 ڏنگها ڏاڏي پوتن، ڪن ڏنا، ڪي ڏين (شاهه)
 • ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] ٻارڻ جو ڪاٺ، بند
 * [سن: ڊنڊڪ]
 — ڏگري ج ڏگريون: [ا - م] ڪاٺي، بندي
 • ڏگرو ج ڏگرا: [ا - مذ] هڪ قسم جو اوزار، وڏا، مٽرڪو
 وٽهڙ
 ’وڻم ڇاڻي پاڻ ڏي ڏاڻن ڏگرن‘ (شاهه/سن ڪلياڻ)
 • ڏگتو ج ڏگتا: [صفت - مذ] ٺلهو، موٽو، سٺو، ڏسو، رڌو،
 مٽارو، پرتو، پريل، ڏگر، وٽر سٽر
 * جبرو، جانو، ڦري، جنگ، ڏومنتو، قوقانگ، ڏونسو،
 مٽڪو، ڏگ
 * سٺيءَ حالت ۾، سٺو، مڃارو، چڱو
 * [م: ڏگي ج ڏگيون]
 • ڏگر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (تعلقي زندپري ۾ رهن)
 • ڏگرو ج ڏگرا: [ا - مذ] ٻه يا ڪنهن ڳوري ڪاٺ جو
 گول ٽڪر (جنهن کي هيٺو به ٿئي، ڪڙمي هن سان ڊٻ ڪيٽينا
 آهن ۽ لوهار ٻن مڙهي طور ڪٽر آڻيندا آهن)
 * [سن: ڊنڊڪ + رهه]
 — ڏگري ج ڏگريون: [ا - م] ڪپڙن ڌوئڻ لاءِ سئونتي،
 ڏونگري
 • ڏل ج ڏل: [ا - مذ] ٻن، وڻڻ، تلسيءَ جي ٻوٽي جو ٻن
 * [سن: دل = ٻن]
 * ڍو
 * علاج
 • ڏل ج ڏلون: [ا - م] پريشان، حيران
 * [سن: دل = لڏ]
 * غربت، سڃائي، پينگ
 — ڏلائي: [مصر - فعل متعدي] پريشان ڪرڻ، ڏولائي ۾ وجهڻ،
 ٽڪليف ۾ وجهڻ
 * سڄو ڪرڻ
 * [مصر] ڏلاڻ
 * [امر] ڏلا
 * [ڏلاڻ ڏلاڻيسو ڏلايل]
 — ڏلجڻ: [مصدر ’ڏلڻ‘ مان فعل مجهول] پريشان ٿيڻ،
 ڏولائي ۾ پوڻ، ٽڪليف آڻڻ
 * [ڏلاڻ ڏلاڻيسو ڏلايل]
 — ڏلڻ: [مصر - فعل متعدي] پريشان ٿيڻ، ڏولائي ۾ آڻڻ
 * ڏرنڊر ٿيڻ، ڏکا ڪاڻڻ، رڻڻ
 * ڏيس ڇڏڻ، ڀرڏيس وڃڻ، ڏيس ٻڌر ٿيڻ، ڏيس نيڪاليءَ
 واري حالت ۾ آڻڻ
 * خان بدوش ٿيڻ، پٽڪڻ، بي ٿاڻيڪو ٿيڻ، ري ٺڪائي ٿيڻ
 * غريب ٿيڻ، ٺڪيو ٿيڻ
 * پڻ
 * حيران ٿيڻ، به چٽو ٿيڻ
 * [مصر] ڏلڻ
 * [امر] ڏل
 * [ڏلي ڏلندو ڏليل]
 — ڏلو ج ڏلا: [صفت - مذ] پريشان، حيران، ڏڪريل
 * سڄو، پينگيو، غريب، مغلَس
 * [م: ڏلي ج ڏليون]
 ’پيا پي لکين لاڳ، تنهن ڏلين کي ڏيئي ڇڏيا‘ (سجل)
 • ڏلا: [ا - مذ] هڪ طرف جو نالو، ڏينهن پوري ٿيڻ وارو طرف،
 اُلهندو، مغرب
 * [ڏينهن + لاه]
 • ڏلو ج ڏلا: [ا - مذ] مٽي وغيره کڻڻ لاءِ تيلين جي چلي،
 ڏلهو
 * ڪيڻ جو پتجو هڪ جاءِ تان ٻيءَ جاءِ تي کڻڻ
 * [س/هڪو]
 — ڏليون ج ڏليون: [صفت] ڏلو (ٻڳهه، پسترو يا چلي وغيره) کڻندڙ،
 حمال، ڪنولي، مڙوڙ
 • ڏلهه ج ڏلهه: [صفت] بي طاقت، ڪمزور
 * ٻڙول، ڊڄو
 * سڄو
 — ڏلهائي ج ڏلهائون: [ا - م] سڃائي، پينگيائي، لڏ هوند،
 مفلسي، ناداري

• ڏله ج ڏله: [ا - مذ] زور، داب، آڙي

• پراء، لٽڻ جي حالت

• [س/ات]

— ڏلهجڻ: [مصدر 'ڏله' مان فعل مجهول] ڏڪڻ، رڃ ٿيڻ.

پرڇڻ، پريوز ٿيڻ. کائي پورو ڪرڻ

• راضي ٿيڻ

• ڦٽڻ، جوڳرڻ

• گتو ٿيڻ

• ٽڪجڻ

• [ڏلهيس ڏلهيس ڏلهيل]

— ڏلهڻ: [مض - فعل متعدي] پرن، پريوز ڪرڻ، ڏوسي ڀڄڻ.

ڏوسڻ، گهوڙڻ، جهوڪڻ، ڦوسڻ

• کائڻ، پيئڻ پرن، ڏوڪرڻ، گهڻو کائڻ. روز سان کائڻ.

• ٺڪ ٿاڻين پيئڻ پرن

• لٽڻ (ڪڏ يا ڪوھ ڪي)

'مان مانگ مٽاڻيا، ڏلهي ٿر تمام' (خليفو ٽي بخش)

• ڪنهن کي احسان هيٺ يا قرض هيٺ ڪرڻ

• [مض] ڏلهڻ

• [امر] ڏله

• [ڏلهيس ڏلهندو ڏلهيل]

• ڏلهيا: [ا - خاص] سوڌن جي هڪ ذات جو نالو

• [س/ت]

• ڏلهڙج ڏلهڙون: [ا - مٺ] سڙڻ، پٽرائي، وڇاڻ

• [س/ت]

• ڏلهو ج ڏلهيا: [ا - مذ] ٽوڪريءَ جو هڪ قسم، لٽي جي

سنهين ڪالين جو ٺهيل ٽوڪرو (جيڪو مٽي وغيره ڍوڻ يا

ٺاٽون وغيره رکڻ جي ڪم آهي). ٽوڪرو، ڪارو

• [سن: ڍلڪر - ٽوڪري]

• وڏو پيٽ، ڍڏ

• واھ جي کاٽيءَ وقت ڪم ڪندڙ مزدور، ڪم لاءِ گڏ

ٿيل ماڻهن جو ميڙ

— ڏلهو ڪٽڻ: [اصطلاح] مزدوري ڪرڻ

• ٽوڪري ڪٽڻ، ٽوڪريون ڍوڻ

• ڏمڙج ڏمون: [ا - مٺ] ڏاجي (جنهن تي پاڪو رکي سولي ڪجي)

• [س/ت]

• ٻن ڪالين واري چٽي (جنهن ۾ اڻ، مٽي يا ٻيو ڪو ڌڻي

سامان ڍوڄي)

• [س/ات]

• ڏمڙ: [ا - خاص] سهڻي (ميهار جي معشوقه) جي مڙس جو نالو

'ڏمڙ وڏو ڌوري، نه ته ڪٽڻ ۾ ڪير گهڙي' (شاهه/سهڻي)

• ڏمڙج ڏمڙ: [ا - مذ] مصيبت، ڏجهو

• [صفت] ٻولي، هيرنل، هيرانل، هيراڪ، هٽايو. هٽ هيرو

• سيڪارنل، پاڙهيل، سڪيل (جويابو وغيره، جنهن تي

سواري ڪجي)

• سوم

— ڏمڻ: [مض - فعل متعدي] ٻولي ڪرڻ، هٽ هيرو ڪرڻ.

هٽرو ڪرڻ، ڏومن، ڏيڻ

• پاڙهن، سيڪارڻ

• پاڻيءَ جي ڇنڊ ڏيئي ڪپڙا هڪ ٻئي مٿان ويڙهي رکڻ

• [مض] ڏمڻ

• [امر] ڏم

• [ڏميس ڏميندو ڏميل]

• ڏمڙج ڏمون: [ا - مٺ] سيڪ، ٿاٿار، ٿاڪوڙ، ٿاڪوڙ ٿڪوڙ.

سيڪو

• [س/ات]

— ڏمڙ ڪرڻ: [اصطلاح] ٿاڪوڙ ڪرڻ، سيڪ ڪرڻ، ٽو ڏيڻ.

سيڪو ڏيڻ

— ڏمڻ: [مض - فعل متعدي] لٽيءَ جي سوچ مٿان

آهستي آهستي ٿاڪوڙ ڪرڻ، ٿڪوڙڻ، ٿاڪوڙ ڪرڻ

• [مض] ڏمڻ

• [امر] ڏم

• [ڏميس ڏمندو ڏميل]

• ڏمڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• [س/ات]

- **ڏمپرو ج ڏمپرا:** [ا - مذ] ڏرياءَ جي مڇيءَ جو هڪ قسم.
ڪڙڙو وڏو ڪڙڙو ڏمپرو
* [س/ات]
- **ڏمڏ ج ڏمڏ:** [ا - مذ] پيٽ ۾ ٿيندڙ ڪيئون، سڀڪي.
ڏمڏ
* [سن: ڊمره]
- **ڏمڙ ج ڏمڙ:** [ا - مذ] ڪاوڙ، غصو، چڙ. ڪروڙ، ناراضپو.
ناراضگي، زنج، زنجيدگي
* وڏو، جذبو، ٽيڪ، ٽاء، جوش
* [سن: ڊمره]
- **ڏمڙي ج ڏمڙيون:** [ا - مٺ] ننڍي سنهي ڪڪري، ميڙ
(جيئن: جهڙ جون ڏمڙيون، مڪڙن جون ڏمڙيون)
* [س/لا]
- **ڏمڪي:** [ا - مذ] ڀرت جو هڪ قسم
• **ڏمڻڏ ج ڏمڻڏ:** [ا - مذ] معدي ۾ پيدا ٿيندڙ ڪيئون
هڪ قسم، آنڊي ۾ پيدا ٿيندڙ ڪيئون
* چپ وارو ڪيڙو، سيالو، سيائو، سڀڪو، ڏسو
• **ڏمڻ ج ڏمڻ:** [ا - مذ] مٺي پاڻيءَ جي مڇيءَ جو
هڪ قسم
• **ڏمڻو ٻڙجڻ:** [اصطلاح] وڏو ٻڙجڻ، ڪاوڙجڻ، ڏمڻجڻ
* [س/ات]
- **ڏمونگيو ج ڏمونگيا:** [صفت - مذ] نحس، چنڊو، نياڳو.
بدنصيب، گمبخت
* [س/ث]
- **ڏمونگي:** [صفت - مذ] ڏمونگيون
* [سن: ڏمونگي ج ڏمونگيون]
- **ڏموگي ج ڏموگي:** [صفت] ڏمونگيو
* [س/ث]
- **ڏن ج ڏن:** [ا - مذ] خراج، اعزازيو
* ڏن، محصول، رائر، ڏاڏ
* فقير کي ڏنل خيرات، دان، پنج
* هر سال يا مقرر مدي آهر ڪنهن فقير يا مرشد کي
ڏنل ڪجهه پئسن جو انداز، لاڳو، لاڳ، ٺڌڻ، ٺڌرانو، پيٽا،
مڙيدائو، ٻنڌاڻ، ساليانو ٺڪ، پيرائي وڻدي، مرشدائي قوڙي،
چوٽ
* ڏاٻ
* [سن: ڏا، ڏنڊ = ڏيڻ]
- **ڏن پڙو:** [صفت] ڏن پريندڙ، تابعدار، زبردست، باجگذار.
آنڪي پريندڙ، ڏن پڙو، مڙيد
• **ڏن ج ڏن:** [ا - مذ] ڏن، روز، ڏينهن، ڏهاڙو، يوم
* [س/ث: سن: ڏڪش = اڀرڻ]
- **ڏمڙو ج ڏمڙو:** [ا - مذ] غصو، ڪاوڙ، زنج، ڏڪ
• **ڏمڙو ڏوٽ ٿيڻ:** [اصطلاح] چڪتاڻ ٿيڻ، ناراضگي ٿيڻ.
شڪر زنجي پيدا ٿيڻ، ڪاوڙجڻ، رُسامو پيدا ٿيڻ
• **ڏمڙو:** [مض - فعل لازمي] ڪاوڙڻ، ڪاوڙجڻ، چڙڻ.
ڪروڙ ڪرڻ، غصو ڪرڻ، ناراض ٿيڻ، زنج ٿيڻ
* [ڏمڙيو ڏمڙيا، ڏمڙي، ڏمڙيون، ڏمڙندو، ڏمڙندا، ڏمڙندي،
ڏمڙنديون، ڏمڙيل]

- **ڏن:** [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم، ماتا، لاکڙو، چيچڪ
* [س/ات]
- **ڏن ٺڪرڻ:** [اصطلاح] ماتا ٺڪرڻ، چيچڪ ٺڪرڻ
- **ڏنڀ ج ڏنڀ:** [ا - مذ] ساڙ، داغ، داڳ، قتل، ٿڌو
سڙيل هٿ جو نشان، ساڙ جو نشان، ٽڪو، ٽڪو، چتو
* چاپ، نشان، ڪلنڪ
* ڏک، تڪليف، ڏنجھ
- **ڏنڀي ڪالھ ٻرين ڏنڀ ڏهاڳ جو:** (شيخ ايان)
* [مجازاً] اوکو ڳالهائڻ، طعنو، مهجو، ڊيڪ
’سوريءَ جا رهيو سپرين ڏنڀ ڏيهائي ڏين‘ (شاهه/ڪلياڻ)
- **ڏنڀائڻ:** [مصدر ’ڏنڀڻ‘ جو فعل متعدي بالواسطه] داغ ڏيارڻ،
داڳائڻ، داغائڻ، ساڙائڻ
* [ڏنڀيو ڏنڀيندو ڏنڀيل]
- **ڏنڀ ڏيڻ:** [اصطلاح] داغ ڏيڻ، ساڙڻ، چتو ڏيڻ
* عذاب ڏيڻ، سوز ڏيڻ
- **ڏنڀڻ:** [مضارع فعل متعدي] ڏنڀ ڏيڻ، ساڙڻ، جلائڻ،
داغڻ، ٽڪو ڏيڻ، (ڪنهن ڪٿل شيء سان)، ڪاٽڻ (ڪامن مان)
* داغ ڪرڻ، ٽڪو لڳائڻ، نشان ڪرڻ
* تڪليف ڏيڻ، ضرب هڻڻ، عذاب ڏيڻ، پيڙهڻ،
چيچلائڻ، ستائڻ، آزارڻ، ڏي ڪرڻ، هلاڪ ڪرڻ، ڪڪ ڪرڻ،
ڏکوئڻ، ڏکائڻ
* سخت ڳالهائڻ
* [مضارع ڏنڀڻ]
* [امر] ڏنڀ
- [مضارع] ڏنڀيان (ج) ڏنڀيون، ڏنڀين (ج) ڏنڀيو ڏنڀي (ج) ڏنڀين
[زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’ٺو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڏنڀي ٺو (ج) ڏنڀين ٺا
* [حال مٿ] ڏنڀي ٺي (ج) ڏنڀين ٺيون
* [ماضي] ڏنڀيو (ج) ڏنڀيا
* [ماضي مٿ] ڏنڀي (ج) ڏنڀيون
* [مستقبل] ڏنڀيندو (ج) ڏنڀيندا
* [مستقبل مٿ] ڏنڀيندي (ج) ڏنڀينديون
* [اسم مفعول] ڏنڀيل
- **ڏنڀي ج ڏنڀيون:** [ا - مٿ] لوھ جو اھو ٽڪر
جنھن سان داغ ڪجي، ڏنڀن ڏيڻ واري لوھ جي ڪاٺي،
ڏنڀڻ جو اوزار
- **ڏنڀ ج ڏنڀ:** [ا - مذ] پاڻيءَ جو چشمو
* [س/ات]
- **ڏنڀرو ج ڏنڀرا:** [ا - مذ] مڇيءَ جو هڪ قسم
(گاڙهي ڳلائي رنگ جي ٿورن ڪنڊن ۽ ڏنڊن سان)
* [مٿ] ڏنڀري ج ڏنڀيون
’ڏيهائي جن ڏنڀرا مارو ڏنڀر موڪ‘ (شاهه گهاٽي)
- **ڏنڀرو هٿ کان وڃڻ:** [اصطلاح] چڱو چوڪو کاڌو نه ملڻ
* ڦرڻ ڪاٽڻ جي آميد باقي نه رهڻ، آسودي آساني هٿن
مان وڃڻ
* خوشامد جو دروازو بند ٿيڻ
- **ڏنڌ ج ڏنڌ:** [ا - مذ] ڏنڌ
* [س/ت]
- **ڏنڌاري ج ڏنڌاريون:** [ا - مٿ] ڏنڌن سان ڪاٺ جو
هڪ اوزار (ڪڪ ڪچرو ميڙ لاءِ)، ڏنڌاري
* [س/ت؛ سن؛ ڌت = ڏنڌ]
- **ڏنڌڻ ج ڏنڌڻ:** [ا - مذ] ڏنڌڻ، مسواڪ
- **ڏنڌو ج ڏنڌا:** [ا - مذ] ڦٽيءَ وغيره جو ڏنڌو
- **ڏنڌي ج ڏنڌيون:** [ا - مٿ] ڪنگي، ڦٽي
- **ڏنڌي ڏيڻ:** [اصطلاح] وارن کي ڦٽي ڏيڻ، وار سنوارڻ
- **ڏنڌيرو ج ڏنڌيرا:** [ا - مذ] ڳڙ جو هڪ قسم
* [س/ت]
- **ڏنڄ ج ڏنڄ:** [ا - مذ] ڏجهه، بيماري، مرض، ڏوار،
اگهاٽي، ناچاڪي، روڳ، ڏوگ، ڏجهندو، لڳائي، آزار،
بي مزائي
* سور، درد، اهنج، ايڏا، ڏک، افسوس، شوڪ، غم،
ارمان، تڪليف، ڏولاڻو، لاچارِي، ڏنجھ
* حسد، ساڙو
’ڏجهڻ ڏيئي ڏنڄ، مونکي سڄو ميوئين‘ (خلينو نبي بخش)
- **ڏنڄائڻ:** [مضارع فعل متعدي] ڏکائڻ، ايڏائڻ، رنجائڻ
* [مضارع ڏنڄائڻ]
* [امر] ڏنڄاءِ
* [ڏنڄاين ڏنڄائيندو ڏنڄائيل]

- **ڏنڄڻ:** (مصر - فعل لازمي) بيواهه ٿيڻ، وڏو ٿيڻ، زن زال ٿيڻ، زنڙي ٿيڻ
 * ڏهاڳ اچڻ
 * چڙو ٿيڻ، وانڊو ٿيڻ، زنڙو ٿيڻ
 * [ڏنڄيو، ڏنڄندو ڏنڄيل]
- **ڏنڄهه ج ڏنڄهه:** [ا - مذ] ڏانجهو ڏڪ، ڏولاڻو آهڻج، ايڏاء، ٽڪليف، ڌڙ، سوز، رنج
 * [سن: ڊهيتي؛ پرا: ڊهني = ڏکيا]
 * بيماري
- **ڏنڄهه پتون:** [اصطلاح] ٽڪليفن ۾ پتون، ڏکڻ سان اڙجڻ
 'هونئن نه ڀري راتوي، منڌ پئي ها ڏنڄهه' (شيخ ايان)
- **ڏنڄهه ڏيڻ:** [اصطلاح] سوز ڏيڻ، ايڏاء بهچائڻ، صدمو ڏيڻ
- **ڏنڄهه ج ڏنڄهه:** [ا - مذ] ڏنڄهه
- **ڏنجهو ج ڏنجهه:** [ا - مذ] ٽڪليف، سوز، سختي، شگي، ڏکيائي، ايڏاء، آهڻج، ڌڙ، سوز، ساڙو
- **ڏنڊ ج ڏنڊون / ڏنڊيون:** [ا - مذ] ڏنڊ، ڏنڊ، ڪنار، ڪنارو، ڪناري، ڪنڀر (جبل يا ٽڙي وغيره جي)
 * پڇاڙي، چيڙو
 * پکي جي ڪنار
 * [س/ل]
 * جبل جي چوٽيءَ جي ڪنار
 * [س/ڪوه]
 * پيرت جو هڪ قسم (جيڪو ڪپڙي جي ڪناري تي پرجي)
 * [س/ڪوه]
- **ڏنڊ ج ڏنڊ:** [ا - مذ] واٽ ۾ جهاڙڻ لاءِ هڏن جي ٽڪرن مان هڪ ٽڪر، ڏنڊن، (انگ: Tooth)
 * [سن: ڊنٽ، ڊنٽ، ڊنٽ، ڊنٽ + ڏنڊ]
 — **ڏنڊ آڇا ڪرڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ صاف ڪرڻ
 * ٿورو کير ڏک پيئڻ
- **ڏنڊار ج ڏنڊار:** [صفت] ڏنڊن وارو، ڏنڊائون
- **ڏنڊاري ج ڏنڊاريون:** [ا - مذ] ڏنڊائين، ڏنڊن واري
- **ڏنڊال ج ڏنڊال:** [ا - مذ] ڏنڊار، ڏنڊار، ڏنڊاري
 * [س/ات]
- **ڏنڊائتو ج ڏنڊائتا:** [صفت - مذ] ڏنڊن وارو، ڏنڊر، ڏنڊن جو
 * اهو پار جنهن کي ڏنڊ نڪرڻ شروع ٿيڻ
 * [س/ڪوه]
 * [مت: ڏنڊائي ج ڏنڊائينون]
- **ڏنڊاڻجڻ:** [مصدر 'ڏنڊائڻ' مان فعل مجهول] ڏنڊجڻ، ڏنڊ ٿيڻ، ڏنڊ آڇڻ، ڏنڊ نڪرڻ، ڏنڊائون ٿيڻ
- **ڏنڊ پيڇڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ ڪڍڻ
 * مار، ڏيڻ، سزا ڏيڻ، عاجز ڪرڻ
- **ڏنڊ پڇائڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ زور سان بند ڪرڻ، ڏنڊ پيڙڻ (ڪاڙو ۾)
- **ڏنڊ پڪوڙڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ پيڙڻ
- **ڏنڊ پيرڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ پڇائڻ
 * ڪاڙو ڏيکارڻ، غصو ظاهر ڪرڻ
 * چپ ڪرڻ، ماٺ ڪرڻ، خاموش رهڻ
- **ڏنڊ تي رکڻ:** [اصطلاح] چڱو، سواد وٺڻ
- **ڏنڊ تيرڻ:** [اصطلاح] کڻڻ، ڦهڪ ڏيڻ، آڇايو کڻڻ
 * واهيات نظر آڇڻ
- **ڏنڊ ٺاهڻ:** [اصطلاح] مصنوعي ڏنڊ بڻائڻ، ڏنڊن سازي ڪرڻ
- **ڏنڊ ٺڳو ج ڏنڊ ٺڳا:** [ا - مذ] جرڙاٽ، ٺڪ ٺڪ
 * ٺڪ ٺڪ، سڪو رعب تاب، ٿورو ڌڙڪو
 * [س/ات]
- **ڏنڊ ٺڳو ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪجهه نه ڪجهه کائڻ، واٽ چورڻ، واٽ هلائڻ، چيڙ
 * سڪو رعب تاب رکڻ
 * [س/ات]
- **ڏنڊ ٺمڪائڻ:** [اصطلاح] ڏنڊ ڪڙڪائڻ، ٽڪو ڳالهائڻ، ڏنڊ ڏيڻ، چڙ پيون ڏيڻ
 * [س/ات]

- ڏنڌ پھڻ: [اصطلاح] ڪاوڙ ۾ ڏنڌ ڪرڻ، ڪاوڙ ڏيکارڻ.
ڏنڌ پھڻ، ڏنڌ ڪرڻ، خاز کائڻ
- ڏنڌ پھڻ: [اصطلاح] ڏنڌ پھڻ، ڏنڌ ڪرڻ، خاز کائڻ
- ڏنڌ چڇين سان لڳڻ: [اصطلاح] حيرت ۾ پوڻ، عجب ۾ پوڻ.
وسمي ۾ پوڻ، هائس ۾ پوڻ
- ڏنڌ چرچو ج ڏنڌ چرچا: [ا - مذ] خبر چار، واءِ سواءِ،
حال احوال، ڳالهه بول، گپ شپ، ڪل چرچو، پٺ شت
- ڏنڌ چڱ ڪرڻ: [اصطلاح] وڙهڻ جهڙڻ، واتوڇڻ،
وات ڏيڻ، گهٽ وڌ ڳالهائڻ، جانيوتجڻ
- ڏنڌ چيڪ ج ڏنڌ چيڪون: [ا - مذ] ڏنڌ شيڪ
* محبت، سڳ، قرب، ڪاڍو، چڪ
* ڪل، يوگڊ، مسخري
* [س/ات]
- ڏنڌ چيڪ ڪرڻ: [اصطلاح] اجايو ڪلڻ، ڏنڌ ڪڍڻ
* ڪيڪارڻ، آڌر پاء ڪرڻ
- ڏنڌ ڏسڻ: [اصطلاح] ڄمار ڏسڻ، عمر ڄاڻڻ (جانوڻ جي)
'جز جي واقف جا ڏنڌ ڪهڙا ڏسجن' (جملو)
- ڏنڌ ڏنڌن سان مڙڻ: [اصطلاح] بيهوش ٿيڻ، ڏنڌن پوڻ
- ڏنڌ ڏيکارڻ: [اصطلاح] ڏنڌ ظاهر ڪرڻ، ڪلڻ
* ڪاوڙ ڪرڻ، زنج ظاهر ڪرڻ
* ڊيچارڻ
* ڏمڪي ڏيڻ، هيسائڻ
- ڏنڌ ڏيڻ: [اصطلاح] چڪ بڻڻ، چٻاڙڻ، وات سان ٽڪو ڏيڻ
(ڏکي وغيره کي)
* ايندا رسائڻ
* منهن ڏيڻ، منهاڙو اٽڪائڻ، تڪرار ڪرڻ، رڌ ڏيڻ،
گهٽ وڌ ڳالهائڻ، وات ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ، قساد ڪرڻ،
هوڏجڻ، وڙهڻ
- ڏنڌ ج ڏنڌ: [صفت] ڏنڌن وارو، وڏن ڏنڌن وارو، ڏنڌن سان،
ڏنڌن ڀريل، ڏنڌ ٻاهر نڪتل، ڏنڌو، ڏندرو
- ڏنڌرو ج ڏنڌرو: [صفت - مذ] ڏنڌرو، ڏنڌو، جنهن جا ڏنڌ
وڏا يا ٻاهر نڪتل هجن
* [مذ: ڏنڌري ج ڏنڌريون]
- ڏنڌرو چڪرو ج ڏنڌرو چڪرا: [صفت - مذ] ڏنڌ چڪ ڪندڙ
وٺ پڪڙ ڪندڙ
* چالاک، هوشيار، هر طرح ڪم ڪرڻ وارو، سڀ طريقا
اختيار ڪرڻ وارو
* [س/ات]
- ڏنڌري چڪري ج ڏنڌريون چڪريون: [مذ: ڏنڌري ج ڏنڌريون]
ڏنڌري ج ڏنڌري: [ا - مذ] ڏنڌري، ڏنڌري صاف ڪرڻ لاءِ نر يا کٻڙ
وغيره جي ڪائي
- ڏنڌ شِيڪ ج ڏنڌ شِيڪون: [ا - مذ] ڏنڌ شِيڪ
ڪلڻ جي حالت، ٿوري ڪل، ڏنڌ ٿيڙ
* ناراضگي
* مخالفت، دشمني
* متاڇري دوستي، چل چلاڻو ياري، خوشامد واري سنگت
* [س/ات]
- ڏنڌ شِيڪ ڪرڻ: [اصطلاح] نڪو ڳالهائڻ، ناراض ٿيڻ،
ڪاوڙجڻ
- ڏنڌ شِيڪون: [اصطلاح] ڪلڻ
* ڪاوڙجڻ
* لڄي ٿيڻ، ڦڪو ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ
* ڏنڌ ڏيکارڻ
- ڏنڌ ڪڍڻ: [اصطلاح] ڏنڌ ظاهر ڪرڻ، بنا مطلب جي
ڏنڌ ڪڍي ڪلڻ، ڪوڙي ڪل ڪلڻ، ٽهڪ ڏيڻ، خوش ٿيڻ
* ڦڪو ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ، لڄي ٿيڻ، شرمسار ٿيڻ
- ڏنڌ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏنڌ گسائڻ، ڏنڌ پھڻ، ڏنڌ ۾
ڏنڌ گھڻ
* ڪاوڙ ۾ ڏنڌ گسائڻ، سخت ڪاوڙجڻ
- ڏنڌ کائي چڇين سان لڳڻ: [اصطلاح] ڪراڙو جهوڙ ٿيڻ،
تمام پوڙهو ٿيڻ
* نالائقي ڏيکارڻ
* سڀ مال ملڪيت کائي گهاٽي ڇڏڻ

- ڏنڌ ڪٿا ٿيڻ: [اصطلاح] بيزار ٿيڻ، ڪڪ ٿيڻ
* منهن پٽ سان لڳڻ، شمار ڄاڻو ٿيڻ، ڏاڍو ڳوٺ ٿيڻ
- ڏنڌ ڪٿا ڪرڻ: [اصطلاح] بيزار ڪرڻ، ڪڪ ڪرڻ
* عاجز ڪرڻ، ٽڪائڻ
* جهيڙو ڪرڻ، فساد ڪرڻ، واتوڙجڻ
- ڏنڌ ڪٿڙڪڻ: [اصطلاح] سڀي سبب ڏنڌ وڃڻ
* ڪا شي، ڪاٺ جو آواز ٿيڻ
- ڏنڌ ڪٿڙڪو ج ڏنڌ ڪٿڙڪا: [ا - مذ] ڏنڌن جو ٽڪاءُ، ڏنڌن جو آواز، جهيڙو، جهيڙو ڪرڻ، ڏنڌن جو ٽڪاءُ
* ڌڙڪڻ، ڏهڪڻ، ڌڻ، هاها، گڏڙ پيڪي
- ڏنڌ ڪٿڙڪو ڪرڻ: [اصطلاح] آهستي آهستي ڪا شي، ڇڏائڻ
* ڌڙڪو ڏهڪڻ، ٿورو رعب ٺاڻ ڏيکارڻ
- ڏنڌ ڪٿائڻ: [اصطلاح] هروڙو جهيڙو ڪرڻ، واتوڙجڻ، منهن ڏيڻ، ٽڪار ڪرڻ
* [س/ات]
- ڏنڌ ڪوٽڻ: [اصطلاح] ڏنڌن مان ڦاٽل ڪاڏي جا ذرا ڪڍڻ، ڏنڌن کي صاف ڪرڻ
- ڏنڌ ڪوٽڻ لاءِ ڪڪ نه ٻڄڻ: [اصطلاح] ڪجهه به نه ٻڄڻ، سارو مال متاع تباه ٿيڻ
- ڏنڌ ڪوٽڻي ج ڏنڌ ڪوٽيئون: [ا - مذ] ڏنڌن ڪوٽڻ لاءِ سنهي ٽيلي، ڏنڌيري، ڏنڌيلي، چنگه، خلال
- ڏنڌ ڪيڪڙ ڪرڻ: [اصطلاح] هاها ڪرڻ، جٺ ڪرڻ، ڪهرو ڳالهائڻ، گهٽ وڌ چوڻ، ڊٻائڻ
- ڏنڌن تي وهه چڙهڻ: [اصطلاح] شمار ناراض ٿيڻ، سخت ڪاوڙجڻ
* [س/ات]
- ڏنڌن جي پريٽ: [ا - مذ] ٿوري گهڻي سڪ، ٿورو گهڻو قرب، پيار، محبت، آئينائي، دوستي
- ڏنڌن جي وچ ۾ زبان وانگر رهڻ: [اصطلاح] دشمن جي وچ ۾ سلامت رهڻ
- ڏنڌن کي ڪاٺي ڏيڻ: [اصطلاح] صبر ڪرڻ، مات ڪرڻ
- ڏنڌن ۾ آڱر ڏيڻ: [اصطلاح] حيرت ۾ پوڻ، عجب ۾ پوڻ
- ڏنڌو ج ڏنڌو: [صفت] وڏن ڏنڌن وارو، ڏنڌر
- ڏنڌوري ج ڏنڌوريون: [ا - مذ] ڪر ڪر، ڪل ڪل، ڪٽ ڪٽ، جهيڙو، فساد، گهڻي
* [س/ڪوھ]
- ڏنڌ هڙڻ: [اصطلاح] ڏاٽ هڙڻ
* ڪير کان بعد ڪاڏي تي هڙڻ (ٽنڊي ٻار جو)
* عادت پوڻ، هير پوڻ
* جوس پوڻ
* رڻوٽ ڪائڻ
- ڏنڌ هڙڪو: [ا - مذ] سڙيءَ سبب ڏنڌن جو ڪڙڪو
* [س/ات]
- ڏنڌ هيٺ ڪڪرو آچڻ: [اصطلاح] غيرت آچڻ
- ڏنڌي ج ڏنڌيون: [ا - مذ] ڏنڌ جو چڪ
* چڙب، هنڌي، ڌڙڪو
- ڏنڌي پوڻ: [اصطلاح] ڏنڌن پوڻ
- ڏنڌي ڏيڻ: [اصطلاح] ٿوري ڏيڻ، هنڌي ڏيڻ، ڪاوڙ ڪرڻ، اک ڏيکارڻ، ڪهرو ڳالهائڻ
- ڏنڌيري ج ڏنڌيريون: [ا - مذ] ڏنڌن واري، ڏنڌن جي
* ڏنڌ ڪوٽي، ڏنڌيلي، چنگه، خلال
- ڏنڌيل ج ڏنڌيل: [صفت] ڏنڌ ڏنڌ، ڏنڌن وارو، ڏنڌيلو، ڏنڌر
* ڪنڊن وارو
- ڏنڌيلي ج ڏنڌيليون: [ا - مذ] ڏنڌن ڪوٽي، ڏنڌيري، چنگه، خلال
- ڏنڌين: [طرف] ڏنڌن ۾، ڏنڌن تي، ڏنڌن هيٺ، ڏنڌن وچ ۾
- ڏنڌين آڱريون آچي وڃڻ: [اصطلاح] عجب ۾ پوڻ، حيرانيءَ ۾ پوڻ، حيرت ڪائڻ، عجب ڪائڻ
- ڏنڌين ڏانڊ ج ڏنڌين ڏانڊ: [صفت] پنهنجيءَ مڙسيءَ وارو، مڙسان مڙس، مڙس ماڻهو، پنهنجيءَ همت وارو، آبي سمرڻ، پنجن جوڳو، همت ٻريو، ڊليو، بهادر، قوي، جنگا

- ڏندين ڏاند هئڻ: [اصطلاح] پنهنجيءَ مڙسيءَ وارو هئڻ، سڀني جي پنجن لائق هئڻ. همت وارو هئڻ
 * پنهنجيءَ مرضيءَ وارو هئڻ
 — ڏنڊيو ج ڏنڊيا: [صفت - مذ] ڏنڊن وارو
 * [مت: ڏنڊي ج ڏنڊيون]
 • ڏندار ج ڏندار: [ا - مذ] ڪاٺ جو ڏنڊن سان هڪ اوزار (جهن سان ڪن ڪچرو مڙجي). ڏندار. پياني
 • ڏنداويطي ج ڏنداويطيون: [ا - مت] ڪاٺ چيرڻي
 • ڏندگتا ج ڏندگتائون: [ا - مت] بي بنياد ڳالهه. خيالي قصو. بناوٽي ڳالهه. من گهڙت ڳالهه. قياس آرائي. ڪوڙو قصو. توڻڪو پراڻي ڳالهه. ورتا. چڪايت. آڪائي. ڪهاڻي. روايت
 • ڏنڊن ج ڏنڊن: [ا - مذ] ڏنڊن صاف ڪرڻ لاءِ وٺ (نر، ٻيڙ، ڪپڙ يا ٻئي ڪنهن ٺٽا جي ناري يا سڪل کائي، مسواڪ، پرياتي، پرياتي
 * ڏنڊن صاف ڪرڻ وارو برش. (انگ: Tooth Brush)
 * ڏنڊن پوڻ جي هڪ بيماري. بيهوشي. غشي
 — ڏنڊن پيڇڻ: [اصطلاح] ڏنڊن پيٽل (بيهوش پيٽل) جو واٽ کولڻ. سرجيٽ ڪرڻ، هوش ۾ آڻڻ. پيڇيل ڏنڊ کولڻ
 — ڏنڊن پوڻ: [اصطلاح] ڏنڊن جو پاڻ ۾ مڙڻ. ڏنڊن جو پيڇڻ. ڏنڊ پيڙجي وڃڻ. بيهوش ٿيڻ. ڊڪرڻ
 — ڏنڊيڇڻ: [مصدر 'ڏنڊ' مان فعل مجهول] بيهوش ٿيڻ جي حالت ۾ ٻئي چاڙيون پاڻ ۾ پڇي وڃڻ
 * [ڏنڊيو، ڏنڊيس ڏنڊيل]
 — ڏنڊن ڪڍڻ: [اصطلاح] پيٽل واٽ کي آپڻ يا کولڻ. بيهوش پيٽل ماڻهوءَ جون چاڙيون کولڻ. ڏنڊن پيڇڻ. پيڇيل ڏنڊ کولڻ
 • ڏنڊي ج ڏنڊيون: [ا - مت] مڇيءَ جو هڪ قسم
 • ڏنڊو: [ا - خاص] هڪ ريلوي اسٽيشن ۽ شهر جو نالو
- ڏنڊو ج ڏندا: [ا - مذ] (ڪنهن مشين جي چڪري، ٺٽي، ڏنداريءَ، ڪارائيءَ وغيره جي) ٺٽيءَ جي هڪ ڦاڪ
 * ناز يا هنري جي چڪر جو آرو
 * جونش ڪڍڻ لاءِ ٺٽيءَ ۾ ٻڌل ڏاڳو
 * [س/ات]
 * ڪنار. وٽ
 * مٿانهين زمين
 * [س/ات]
 — ڏنداڻڻ: [مصدر 'ڏنڊ' جو فعل متعدي بالواسطه] ڪنهن اوزار (جهڙوڪ: ذاتي يا ڪارائيءَ وغيره) جي ڏنڊن کي سيراڻ تي تيز ڪرائڻ، ٺٽائڻ، ٺٽرائڻ، ٽڪو ڪرائڻ
 * [ڏنڊيو، ڏنڊندو، ڏنڊيل]
 — ڏنڊن: [مض - فعل متعدي] ڪنهن ڏنڊن واري اوزار (جهڙوڪ: ٺٽي، ذاتي يا ڏنداريءَ وغيره) جا ڏندا ڪڍڻ، ٽڪو ڪرڻ
 * [مض] ڏنڊڻ
 * [امر] ڏنڊ
 * [مضارع] ڏنڊيان (ج) ڏنڊيون. ڏنڊين (ج) ڏنڊيو، ڏنڊي (ج) ڏنڊين
 * [زمان حال ناهڻ لاءِ معاون فعل 'ٺو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏنڊي ٺو (ج) ڏنڊين ٺا
 * [حال مت] ڏنڊي ٺي (ج) ڏنڊين ٺيون
 * [ماضي] ڏنڊيو (ج) ڏنڊيا
 * [ماضي مت] ڏنڊي (ج) ڏنڊيون
 * [مستقبل] ڏنڊندو (ج) ڏنڊيندا
 * [مستقبل مت] ڏنڊندي (ج) ڏنڊينديون
 * [اسر مفعول] ڏنڊيل
 — ڏنڊيو ج ڏنڊيا: [ا - مذ] ٺٽي، ٺٽرو، ڪنگهو، ڪنگي
 • ڏنڊي ج ڏنڊيون: [ا - مت] وارن مان ٻقو، چانهين ۽ جونش ڪڍڻ لاءِ ٺٽيءَ جي ڏنڊن ۾ ڌٿل ڏاڳو
 * ڪناري، وٽ، آندي، ڏنڊ
 * [سن: دنت = ڏنڊ]
 * ٺٽون ڦٽل گاهه، چوپاڪو
 * [س/ات]

— ڏنڊي ڏيڻ: [اصطلاح] ڦٽي جي ڏنڊن کي ڏاڳي سان ٻڏي (جونين يا ٻئي) ڪڍڻ لاءِ ڦٽي ڏيڻ
 * ڪٿي جو ڏاڙهو کان اڳ ڏنڊ ڏيکارڻ

• ڏنڊيسار: [ا - خاص] مينگهوارڻ جي هڪ ذات جو نالو
 * [س/ث]

• ڏنڊيو ج ڏنڊيا: [ا - مذ] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم

• ڏنڊي ورائي: [ا - مٿ] ڪارائيءَ جي ڏنڊن ورائڻ جو اوزار

• ڏنڊ ج ڏنڊون: [ا - مٿ] ڪپڙي جي وٽ، ڪناري

* گج جي پٿر جو هڪ قسم

• ڏنڊ ج ڏنڊ: [ا - مذ] ڪيل ڏوهه جو عيوض، عيوضو،

جرمانو، تاوان، تاوار، هرج، چٽي، سزا، سيڪڻ

* محصول، ڏن

* سزا جو هڪ قسم (روڪڙا پيشا وصول ڪرڻ يا سڱ

عيوض وٺڻ)

* راج نيتي جي چئن سزائي مان آخري سزا (1. شام، 2. ڏن،

3. پيل 4. ڏن)

* [سن: ڏنڊ = ڏنڊ]

* جابلو ٻڪڙ جو سڱ (جيڪو وڃائڻ جي ڪم ايندو آهي)،

ناڌ، ڪوڏ، سڱ، سڱ، ٽيڙيل

* ڏونرو، ڏورو، ٺونٺ کان مٿيون پانهن جو حصو

* ڪسرت يا ورزش جو هڪ نمونو

* ڏنڊو، ڏڪو، لٽ

* حملو

* [صفت] ٺلهو، متارو، سبيٽل

* [س/ل]

— ڏنڊ پٿر: [اصطلاح] جرمانو ادا ڪرڻ، ڪيل ڪرڻ جي

سزا پوڳڻ

* ورزش ڪرڻ

— ڏنڊ پٿر: [اصطلاح] ورزش ڪرڻ، ڪسرت ڪرڻ

— ڏنڊ پٿر: [اصطلاح] چٽي پٿر، هرج پٿر، جرمانو واجب ٿيڻ

— ڏنڊ ڏيڻ: [اصطلاح] جرمانو ڏيڻ، چٽي پٿر

— ڏنڊڻ: [مصر - فعل متعدي] ڏنڊ وجهڻ، ڏنڊ رکڻ،

جرمانو ڪرڻ، چٽي وجهڻ، سزا ڏيڻ، محصول وجهڻ،

زبردستي اڳاڙڻ

* [سن: ڏنڊه = ڏنڊ وجهڻ]

* گهٽ وڌ ڳالهائڻ

* [س/ث]

* [مصر] ڏنڊڻ

* [امر] ڏنڊ

* [ذنبڊو ڏنڊڻو ڏنڊڻ]

— ڏنڊ وجهڻ: [اصطلاح] تاوان وجهڻ، هرج وجهڻ، چٽي مڙهڻ

• ڏنڊ ج ڏنڊ: [ا - مذ] ميوي ۾ لڳل ڪاٺيءَ جو ٽڪر،

چنڊي، ڏنڊي

• ڏنڊ ج ڏنڊر: [صفت] بي خوف، بي ڏيو، بي ڀڄ، نڌر،

نريو، بهادر، دلير، بي پرواه، الغرضو، گهيرو

* ٺلهو، متارو، پٿر، ڪاٺي پي ڏو ڪيل

• ڏنڊو ج ڏنڊا: [ا - مذ] ٺلهو لڪڻ، وڏو سونڌو، ڏڪو،

سانڻو، گهوٺاڻو، ڏڱرو، لٽ، لوڙهه، بانڻو، وڏو لڪڻ، ڏانگهه

* ڪاٺ جو گول ٽڪر (سعين ڦڪڻ ٺاڏل يا پنگ گهوٽن لاءِ)،

ڏسڻو، مهرو، گهوٽو، ملهڙو

* شامياني يا چٽي کي ٻيهڙڻ جو وڏو لڪڙو

* سگرڻ جي ڏهن پڪيڻن جو پڪ

* [سن: ڏنڊ، پرا: ڏنڊو = ڏنڊو]

* [ڪنايد] سختي، دٻاءُ، زور

* 'اسان کي مٿان ڏنڊو آيل آهي' (جملو)

* [صفت] ڊگهو، لمبو

* ٺلهو، متارو، مضبوط

* بيڪار، واندو

* نه ڪم ڪري نه ڪرت، ڏنڊو سڄو ڏينهن گهر ۾ ويٺو آهي' (جملو)

* [مٿ: ڏنڊي ج ڏنڊيون]

— ڏنڊاڻي ج ڏنڊاڻي: [صفت] ڏنڊا هٿندڙ، ڏڪييار، جهيڙاڪ،

ڏاڍو مڙس، مٿير

— ڏنڊو آچڻ: [اصطلاح] آڃاڻڪ سختي ٿيڻ، اوجھو دٻاءُ پوڻ

- ڏنگجڻ: [مصدر 'ڏنگڻ' مان فعل مجهول] ڪنهن رهبري
جيت وغيره کان ڪڪجي پوڻ. ڪاڻجڻ
* [ڏنگي، ڏنگيو، ڏنگيل]
— ڏنگ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏوراهو ڏيڻ
* گهٽ وڏ ڳالهائڻ
— ڏنگجڻ ڏنگجڻ: [صفت] ڏنگ هئندڙ. ڏنگيندڙ
* ڏنگيل، ڪنگيل
— ڏنگڻ: [مض - فعل متعدي] ويجهڻ، نانگ يا ڪنهن
رهبري جيت جو چڪ پائڻ. ڏنگ هڻڻ، ڪڍڻ
* گهمائڻ، ڪلهائڻ
* ڌڙڙ رسائڻ، ڦٽڻ، ڦهلائڻ
* گل ۾ ڪنهن نوڪدار اوزار سان زخم ڪري رت ڪڍڻ
* زهر پريو ڳالهائڻ، ٽونڪڻ
* ڪاڙو ڪرڻ
* [مض] ڏنگڻ
* [امر] ڏنگ
* [مضارع] ڏنگيان (ج) ڏنگيون، ڏنگين (ج) ڏنگيو.
ڏنگي (ج) ڏنگين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراري
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڏنگي ٿو (ج) ڏنگين ٿا
* [حال مت] ڏنگي ٿي (ج) ڏنگين ٿيون
* [ماضي] ڏنگيو (ج) ڏنگيا
* [ماضي مت] ڏنگي (ج) ڏنگيون
* [مستقبل] ڏنگيندو (ج) ڏنگيندا
* [مستقبل مت] ڏنگيندي (ج) ڏنگينديون
* [اسم مفعول] ڏنگيل
— ڏنگجڻ ڏنگجڻ: [صفت - مذ] ڏنگڻ، ڏنگيندڙ
* [مت: ڏنگي، ڏنگيون]
— ڏنگي ج ڏنگيون: [ا - مت] ڏنگڻ جو طريقو يا نمونو
* [صفت - مت] اها شيء جيڪا ڏنگ هئي
- ڏنگجڻ ڏنگجڻ: [ا - مذ] چڪ، چپڪو، وڏ، گهاٽو، ڏکو
— ڏنگ هڻائڻ: [اصطلاح] جند آهوزائڻ
* [س/ات]
— ڏنگ هڻڻ: [اصطلاح] ڏنگڻ، چڪ هڻڻ
* مهڻا يا طعنا ڏيڻ
* جهيڙو ڪرڻ
* اويالا ڏيڻ
• ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] وهڻ کي ڏنگيندڙ جيت جو
هڪ قسم، وڏو مڪو، وڏي مڪ
* [سن: ڏنگ + ڏنگ]
* ڪاڙو، چارو (وهڻ لاءِ)
* وڙڻ (درا وغيره جو)
* ڪاڙڪ جو هڪ قسم، اڏ ٿرم ۽ اڏ سخت ڪاڙڪ
— ڏنگ پوڻ: [اصطلاح] ڪارڪن جو ڏونڪن کان وڌيڪ پچڻ
— ڏنگجڻ: [مض - فعل مجهول] ڪڍي، جو اڏ پڪو ٿيڻ
* [ڏنگي، ڏنگيو، ڏنگيل]
— ڏنگ ڏونڪو ج ڏنگ ڏونڪا: [ا - مذ] ڪاڙڪ جو
هڪ قسم (جيڪا اڏ ٿرم ۽ اڏ سخت ٿي ۽ ڪڍڻ ۾ مزيلا ٿيندي آهي)
— ڏنگ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏونڪن سان پڇي اڏ ڪارڪن ٿيڻ
• ڏنگ ج ڏنگون: [ا - مت] نراڙ جي ڪٽل لوتڻي جي مٿان
وارو حصو، ٺيڻ
* [س/ڪوھ/ات]
• ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] وڙ، ونگ، وڪڙ، جهڪ، موڙ،
جڪڙ، قيس، قير، لاڙو، وڻ، پيچ
* سڄ کان پٽڪڻ واري حالت، ڪوڙ، ڪپٽ، گڏي،
لڳي، ارڏائي، لڄائي، بدمعاشي، ڏنگائي
* برخلائي، ورود، مخالفت، وڳهن، دشمني، رد ڪد
— ڏنگائي ج ڏنگائون: [ا - مت] ٿيڙائي، ڦڏائي، ٿوري،
ٿيڙائي، اڏ سڏائي
* خڪڻ، لڄائي، مستي، شراڙ، بدمعاشي
* ارڏائي، ڏاڍائي، آڙنگائي، ضد
* ڪپٽ، لڳي، ڏلو

- ڏنگو ج ڏنگا: [صفت - مذ] ڦڏو، مڙيل، ڦريل، اُن سڌو، ٿيڌو، ونگو، آڏو ٿيڌو
- * سخت مزاج، شوم، چيڙاڪ
- * شرير، لڄو، خرسٽي، آرڏو
- * [مت: ڏنگي ج ڏنگيون]
- ڏنگو ڏينهن ج ڏنگا ڏينهن: [ا - مذ] تڪليف وارو ڏينهن، ڏکيو ڏينهن، ڏکيو وقت
- * قسمت جو ڦيرو، بدقسمتي
- * 'پا جا ڏنگا ڏي، منهنجو ڏينهن ڏنگو نه ٿي' (شاه)
- ڏنگا ڏينهن ڏسڻ: [اصطلاح] تڪليف وارا ڏينهن ڏسڻ يا ڪاٽڻ
- ڏنگو ڏوڙو ج ڏنگو ڏوڙا: [صفت - مذ] ونگو، ڏنگو، ڦڏو، مڙيل، ڦريل، پيچدار، خمدار، وڙ وڪڙ وارو
- * [مت: ڏنگو ڏوڙي ج ڏنگو ڏوڙا]
- ڏنگ ونگو ڏوڙو ج ڏنگ ونگو ڏوڙا: [صفت - مذ] ڏنگو ڏوڙو
- * [مت: ڏنگ ونگو ڏوڙي ج ڏنگ ونگو ڏوڙا]
- ڏنگي ج ڏنگيون: [صفت - مذ] 'ڏنگو' جو مؤنث، جهيڙاڪ زال، آرڏي
- ڏنگي ليڪ: [ا - مت] اُن سڌي ليڪ، مڙيل ليڪ
- ڏنگاچي ج ڏنگاچيون: [ا - مت/صفت] ٿوري ڪلر واري ڪلرائي (زمين)
- * [س/ل]
- ڏنگاري ج ڏنگاريون: [ا - مت] نانءُ جو هڪ قسم، پنگاري، پنگاري، ٽنگاري، ڪڇي، ڪڇي
- * [س/ڪوھ]
- ڏنگ ڏنگائي: [ا - مت] هڪ ٻاراڻي راند جو نالو، ڏڪڻ اُچلڻ جي هڪ راند
- * [س/ل]
- ڏنگر ج ڏنگر: [صفت] وهڙو (ڊگ) جيڪو ڳئونءَ تي نه پوي
- * ڪٽ، اُن وهو، خصب
- * [س/ات]
- ڏنگر ج ڏنگر: [ا - مذ] ڏونگر، جبل، ڪوه، پهاڙ
- ڏنگر ڄام: [ا - خاص] جبل جو ڄام، ڪوهيڙل، پنهنون
- ڏنگر ڏيبي: [ا - خاص] جبل جو زهاڪو، ڪوهيڙل، پنهنون
- ڏنگراچ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏنگري ج ڏنگريون: [ا - مت] مڇي، جو هڪ قسم
- ڏنگري ج ڏنگريون: [ا - مت] ناز يا هرلي جي ننڍي ڇڪڙ جو آرو، ڏنگري
- ڏنگرو: [ا - مذ] پرت جو هڪ قسم
- * [س/ات]
- ڏنگري ج ڏنگريون: [ا - مت] ناز جو هڪ عضو، ڪاٺيءَ جو ڦريل ٽڪر
- * [س/ات]
- ڏنگشا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ات]
- ڏنگي ج ڏنگيون: [ا - مت] ماڳي لاهيندڙ تي حملو ڪندڙ ماڳي، جي مک، ڏنگ هٽندڙ مک
- * گاهه جو هڪ قسم (جيڪو ڪپڙن کي ڇهڻي پوي)
- * جيٺ جو هڪ قسم (ڏنگين)
- * لوهاري جو هڪ لوزار (جهن سان ڌڻي وغيره جا ڏندا ڍڪا ڪيا ويندا آهن، زواڻي، ڪنھ، ڪڙي)
- ڏنگو ج ڏنگا: [ا - مذ] پيڙيءَ ۾ سَن يا چين سوراخ، سِرنگهه، ٿونگ، ٿيندي
- * آفيم يا اُمل جو ٿورو ڌرو
- * لغار، تهاڙ، چٽ، مک
- * ميني زمين ۾ ڪلر جو شورو ٽڪرو، ڪاري زمين جو ٽراڪرو، زمين جو ڪلرائو تهاڙ، مٽاچرو، تانگهڙو، تراشو
- * لوھ کي وَڌ جو نشان (لوهاري جي اصطلاح ۾)، نشان، سنهي ليڪ
- * [س/ل]
- * وَڌ، گهاءَ
- * [س/ل]
- * ڪاٺيءَ کي ڏنگا ڏي ته جيئن جلد سڪي (جملو)
- * گهنسَن ۽ ھلڻ چلڻ ۾ آزادي، چالاڪي، چستِي، ڪڙائي، جهانجھرائي

- ڏنگو چاڙهڻ: [اصطلاح] آفيم کائي نشي ۾ ٿيڻ،
خماري، آفيم کائڻ، نشي ٿيڻ، نشي ۾ مست ٿيڻ
- ڏنگو ڏيڻ: [اصطلاح] لغار ڏيڻ، جٽ ڏيڻ
* پاڻيءَ جي ڇٽڪار ڏيڻ
- ڏنگو ڪڍڻ: [اصطلاح] سرنجهه ڪڍائڻ
- ڏنگو ڪرڻ: [اصطلاح] اوچتو تنگ ٿيڻ (بهڙيءَ ۾)،
لينڊي، جو اوچتو نڪرڻ
- ڏنگو ڪٽڻ: [اصطلاح] گرم ٿيڻ (ڏينهن)
* ٿيڻ، کوسو ٿيڻ، جلڻ، سڙڻ، ڇڄڻ، باهه ٿيڻ
- ڏنگيدار ڏنگيدار: [صفت] مٺيءَ ۾ زمين ۾ ڪٽر وارو ٽڪر
* جيو وارو وهڻ
* پاڻيانو
* ٽڪو، پلو، سٺو
* چالاڪ، جست، ڪڙوٽڙو جهانجهرو
- ڏنگوچ ڏنگا: [ا - مذ] ڏاڙهه، ڇڙب، تاب، ڌڙڪو
* طعنو، مٿشو، ڏوراپو، اويالو
* [س/ات]
- ’هڪ ڏنگا ڏاڙا، ٻيو موٽيو تان نه مينڌرو‘ (شاهه)
- ڏنگي ج ڏنگي: [صفت] ڏنگي جو سون (جيڪو تمام سٺو
سمجهيو وڃي ٿو)، لٺ (سون وغيره جي)، لسري
* رڻي، چڪي، سڙ (جانديءَ جي)
- ڏنگهه ج ڏنگهون: [ا - مت] ڪوڙيل مٿو، ٺوڙهه، روڏ،
گنج
* [س/ل]
- ڏنگهه ج ڏنگها: [ا - مذ] ناريل جي ٿل جو لسو آڏو،
ڏونگهو
’پڙڻ ڇير ڏنگهي کي نه هل ٿي نه ٺڪا‘ (چوڻي)
* ٻوڙ رکڻ جو وڏو ڍاڪون، ڏونگو، ڏونگهو
* [صفت - مذ] ڏريل، چٻو، ڏوڙو
* [س/ات]
- ڏنگهي ج ڏنگهيون: [مت: ڏنگهي ج ڏنگهيون]
- ڏنگڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏنگڙ ج ڏنگڙ: [ا - مذ] پالڪ يا ساڳ وغيره جي
ڪڇڙي کائي (جنهن مان پڻ لڳ ڪري، کائي خارج ڪئي
ويندي آهي)
* [س/ات]
- ڏٺڻ: [مض - فعل متعدي] ڦٽڪا هڻڻ، جهٻڪ هڻڻ،
نيٺ هڻڻ، لڪڻ سان مارڻ، سٽڻ، سٽڪو لڳائڻ
* ڏٺا ڪرڻ، پٺا ڪرڻ
* گوڏن پڙ ڪرڻ
* رنجائڻ، ڏکي ٿيڻ، ٽڪيل ڏيڻ، ڪاوڙائڻ، چيڙائڻ،
هلاڪ ڪرڻ، ستائڻ، خفي ڪرڻ، آزارڻ
* هيسڻ
* لاڳ وٺڻ، ڏن وٺڻ، خيرات تي گذران ڪرڻ
* مڙس جو مڙي وڃڻ، عورت جي عذت جا ڏينهن هڻڻ
* [س/ل]
- [مض] ڏٺڻ
* [امر] ڏن
* [ڏيئي ڏيندن ڏيڻ]
- ڏٺو ج ڏٺو: [ا - مذ] جلڻ، بچ، ڪام، ڄڻ
* حسد، ساڙ، ساڙو، ايرڪا، بغض
* بياني، دشمني، عداوت، ڪينو
- ڏٺو ڇڏڻ: [اصطلاح] ڊڄڻ، ٽهڻ، ڇرڪڻ
* لڄ ٿيڻ، شرم ٿيڻ، حجاب ٿيڻ، سنڪوچ ٿيڻ
- ڏٺو ڌار ج ڏٺو ڌار: [ا - مذ] ڊپ، خطرو پو
- ڏٺو ج ڏٺا: [ا - مذ] ڏک جو نشان (جهٻڪ، نيٺ، لٽڪي يا
لڪڻ وغيره سان هٽيل)، پٽو، ڦٽڪو، نيٺ، نشان، وڏو داغ،
پڻ، ليڪو، ليڪ، پٽو پٽي، گهاري، ڪشَل
* [س/ل]
- ڪشَل، سڪ
* سريڪ، ڪناري
* شاهين زمين، ڌڙو، ڊبو، مٿان، پٺ، ڊٻ
* [س/ل]
- ٽڪري، ٺوڙو، ٽاڪڙ، لوڙهاڻو، جٺل جي چوٽي
* ڪورين جو هڪ اوزار، مٽي ٽنگيل زول (جنهن ۾
ٺوڙيون پٽيون آهن، جن ۾ ڦري آڏو ٽنگيل هوندو آهي)
* [س/ات]

- ڏنا ڏونگر ٿوڻ: [ا - مذ] جٻڙن جا چاڙها ۽ لاهڻا.
مٿانهان ۽ هيٺانهان ٿڪڻ
- ڏنا ڏوڙ: [صفت/ظرف] هيٺ مٿي. هيٺانهون مٿانهون
- ڏٺو وڙائڻ: [اصطلاح] ٽاڪيءَ ٽاڪيءَ کانپوءِ ڪڙن کي ڦيرائڻ
(جيئن ڪڙا نه گڻن/ ڪورين جو هڪ اصطلاح)
* [س/ات]
- ڏٺو ج ڏنا: [ا - مذ/صفت/مصدر 'ڏيڻ' مان] ڏٺل (مال وغيره)،
ڏيئي ڇڏيل. جيڪو ڏنو ويو هجي
* [سن: ڏا = ڏيڻ]
'ڏنو پتو پيندو آهي' (چوڻي)
* خير، خيرات، عطا، بخشش
'ڏني ڏکيا. اڏ ڏني راضي ٿيا' (شاه/ ڪلياڻ)
* [ا - خاص] مرد جو نالو (جيئن: الله ڏنو عليءَ ڏنو رب ڏنو)
— ڏٺل ٿڪري آڏي آچڻ: [اصطلاح] ڪنهن اڳ ڪيل
نيڪيءَ سبب تڪليف کان بچڻ
— ڏٺو پتو: [محاوره] خيرات جو نيڪ ڦل، اُچورو
— ڏٺو پتو ٿيڻ: [اصطلاح] خيرات جي ڪري آخرت
موجاري ٿيڻ، خير خيرات قبول پوڻ، خير خيراتن جو ايندڙ
مصيبتن لاءِ بند ٿي بيٺن، ڪنهن مصيبت کان بچڻ
— ڏٺو ورتو: [ا - مذ] اُچورو، ڦل، جزا
* ڏيئي لپتي، ڪاڙو هٿوار، ليڪو چوڪو
* برادريءَ ۾ شادي غميءَ جي موقعن تي گڏيل قدم
• ڏٺوڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
• ڏٺوڙ ج ڏٺوڙ: [ا - مذ] جيئن جو هڪ ڦير، ڏانور، ڏاڍو،
ڪريٽرو
* [س/ات]
- ڏٺورو ج ڏٺورا: [ا - مذ] ڪرڙ جي وٽ ۾ ٿيل ڦل، ذيلهو
• ڏٺوڙ: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
* [س/ڪوه]
- ڏٺوڙ: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
• ڏٺن: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
* [س/ات]
- ڏٺن: [ظرف]: طرف ڏي. اُن طرف، اُن پاسي
'ڪاڪيون ڪيچ وٺڻ ڏٺن، ڏيڻي وٺڻ ڏيڻو' (مجل)
- ڏٺن ج ڏٺن: [ا - مذ] ڏينهن
- ڏٺنڪڙ ج ڏٺنڪڙ: [ظرف] هڪ ئي ڏينهن ۾،
انهيءَ ئي ڏينهن، ساڳئي ڏينهن
- ڏٺن ڏٺن: [ظرف] ڏينهن پٺيان ڏينهن، جيئن پوءِ ٿيڻ،
روزانو، ڏهاڙي
- ڏٺوڪو ج ڏٺوڪا: [صفت - مذ/ظرف] اُچوڪي
ڏينهن وارو، ڏينهن وارو، ڏينهن جو، ڏينهاڻو، ڏينهوڪو
* [س/ل]
- * [مت: ڏٺوڪي ج ڏٺوڪيون]
- ڏٺوڪو ج ڏٺوڪا: [صفت - مذ/ظرف] ڏينهوڪو،
ڏينهاڻو
* [مت: ڏٺوڪي ج ڏٺوڪيون]
- ڏٺوڪو ج ڏٺوڪا: [صفت - مذ/ظرف] ڏينهوڪو،
ڏينهوڪو، ڏينهاڻو
* [مت: ڏٺوڪي ج ڏٺوڪيون]
- ڏٺي: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
* [س/ات]
- ڏنءَ ج ڏنءَ: [ا - مذ] ساڙ، پيچ، جَل، ڪام، پيچڙ
* ڏنڊ
* سڙا، سيڪڻ
* ڏک، عذاب، ڏنجهه
* [س/ل: سن: ڏنڊ]
'اڳي ڏنءَ ڏيئي ڏيڻ پاڻا پراهان ريا' (شاه)
* ٻارڙو، ٽانڊو
* [س/ل]
- ڏنءَ ڇڏڻ: [اصطلاح] ڊڄڻ، ٽهڻ، چرڪڻ
* شرمندو ٿيڻ، لڄي ٿيڻ
- ڏنءَ ڏائڻ: [اصطلاح] ڏکيو ڪم شروع ڪرڻ
- ڏنءَ ڌار ج ڏنءَ ڌار: [ا - مذ] اُٿڻو يا هٿو چوڪرو،
خرڪتي ٻار (جيڪو راند روند ۾ هڪڙا ٿاڙي لهي)

- ڏنڌرا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]
- ڏنڌروڄ ڏنڌرا: [ا - مذ] ڪِرڙ (ڦڻ) جو ڪڇو ڦل
• ڏنڌوڙا: [ا - مذ] ڳڙ جو هڪ قسم، سونيءَ ڏاڻيءَ جون
په شاخون (جيڪي ڪڏن ۾ اڻڪنڊيون آهن)
• ڏنڌي ج ڏنڌيون: [ا - مت] ڪنڌي، ڪنارو، ڪپڙ، ڪنڍو
ڪر، ڪنو، پڙ، ساحل، ڪپ (شيءَ وغيره جو)
* [سن: دنت]
- ڏنڌي ڏنڌي سڀڙين، پيو مڙوئي تار (شاه)
* پکي (وڙو وارو) جي وٽ
* [س/ل]
- جڙيل جي اُتاهينءَ تي ماڻهي يا مٿانهون پٽ، جڙيل ۾
رڻين جي پٽي
* [س/ڪوه]
- پلاڙ جي پڇڙيءَ واري ڪاٺي
• ڏنڌي ج ڏنڌيون: [صفت - مذ] رڻ زال، بيواهه، وڏو،
ڏنڌيل، ڏهاڳڻ، فلاڻي
- ڏنڌيل ج ڏنڌيلون: [صفت - مذ] بيواهه، وڏو، فلاڻي، ڏنڌي
• ڏنڌي: [ا - خاص] ٿي جي ويجهو هڪ قديم واه يا ڦاٽ
جو نالو
’وسي راسي مينهن، جيئڙ ڪري هنڌ هڪا،
تهرو هلي توڙ ۾، تهرو ڏئي ڏانهن‘ (مخدوم محمد هاشم)
• ڏنڌي ج ڏنڌي: [صفت] وڏو ۽ ٿلهو نانگا، ڏنڌي
• ڏنڌي ج ڏنڌي: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم (جنهن مان سادا
رسان ٿين، سر ڪانا يا ڪانهن، ڪپ، ڌڻ، پيش
• ڏنڌي ج ڏنڌي: [ا - مذ] ڏنڌي، وڏو ڏنڌي، اهر ڏنڌي،
خوشيءَ جو ڏنڌي، وار، بازڻهن ماهو ڏنڌي، جشن ملهائڻ
جو ڏنڌي، پرڻ
* [سن: ڍڻ، پرا، ڍڻو = ڏنڌي]
- خوشيءَ جي ڏنڌي تي پنهنجي ڌيءَ يا پٽي ڪنهن
عزيز ڏانهن موڪليل طعام يا ٻي ڪابه سوکڙي
- ڏنڌوڄ ڏنڌاڻا: [صفت - مذ] ڏن وارو، ڏن جو
* [مت: ڏنڌي ج ڏنڌيون]
- ڏنڌي وارو ڏنڌي وارو: [ا - مذ] ڏنڌي وارو
• ڏنڌي: [ا - مذ] بيابان، سڻج
* [س/ل]
- ’گوت سمورو ڏنڌي لڳو پيو آهي‘ (جملو)
• ڏوڙ ج ڏوڙ: [ا - مذ] حسد، ساڙو، ايرڪا، ريس
* ڪار، جڙ، پڇڙ، باهه، توڙ، سيڪ
* [سن: ده = ساڙڻ]
* هوس
* ڏک، ڌڙ
* [س/ات]
- ڏوڙ لڳڻ: [اصطلاح] باهه لڳڻ
* حسد ٿيڻ، ساڙ ٿيڻ
• ڏوڙج: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]
- ڏوڙج ج ڏوڙجون: [ا - مت] بوڙهي ماڻي، پڙي عورت،
پانڀ
* [س/ات]
- ڏوڙ ج ڏوڙ: [ا - مذ] ڏک، اهنج، ڏنار، مصيبت، چڻي،
تڪليف، هڃا
* [س/ل]
- ’ڪاڏي پيئي سڀيون، نه ڪڙ ڏک ڏوڙ‘ (خانزئي)
* مرض، بيماري، آگاهي
’آئي وڏي ڏک جي، ڏولي ڏوڙ سان‘ (لطف)
• ڏوڙج: [ا - مت] مڇيءَ جو هڪ قسم
* [س/ل]
- ڏوڙ ج ڏوڙجون: [ا - مت] پڙ ڏعا، پٽ، آه، سڙاپ،
پاراتو، ويڻ، عتاب
* [سن: در = خراب + پاڻي = ٻوڏ]
’وهر وڃائي پاڻ، ڏي ڏوڙون ڏونگين‘ (شاه)
* مهنو ڏوڙاپو، طعنو، ميار
- ڏوڙي ج ڏوڙيون: [ا - مت] خراب وائيءَ واري، نياڳي،
ندوري، ڏکي
* [سن: ڏ = خراب (آڳاٽي) + وائي = ڳالهه]

* ڏنبا ۽ ڏنڀري پٽڏڻ کان فارغ. آڏوٽ (هندو ڌڻين جو هڪ فرقو جيڪي ڌرمي ڪريا ڪرم تي ڌيان ڏين. اڪثر ڪري سنڌين اعمال ٻڌڻا هوندا آهن ۽ کاڌي پيئي جا ڳوٺڙا هوندا آهن)

* بي ڏولو

* [س/ات]

* قاصد، پيامبر، ڏوٽ

* [سن: ڏوٽ - قاصد]

* ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] ڪمائي، اُپراسو، آوٽ، آڻڻي،

اُٺ

* ڏوٽ ڪاڏو

’جڏا پوتا تيڏا ڏوٽا‘ (بهاڪو)

* ڏوٽي ج ڏوٽي: [ا - مٺ] ڪاري جي بيڙيءَ ۾ (جود) ۽

(ڪڙي) جي رسن کي ڳنڍيندڙ ڪاٺ جو ٺلهو فوٽ ڪن ٿڪر

ڌرياءَ جي بيڙيءَ ۾ (گلي)

* ڏاٽس جي ويڙهي

* [س/ڪوه]

* ڏوٽي ج ڏوٽي: [صفت] ڏٺ تي گذران ڪندڙ، جهنگل

جي شين تي پيٽ پاليندڙ ڏٺ ڪاٺيندڙ مارو ماڻهو

جهنگلي، غريب، ڏٺ (جهنگلي) ۽ وڪڻندڙ ماروڙا

اڏا ڏي ڏوٽي، آءُ ٻچان تو ٿي‘ (شاه)

* پنهنجي ڪم ۾ ايماندار آدمي، اُتساهي، سرگرم، ٺڪو

خفتي

* [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] ٺلهو لڪڻ، سونو

* [س/ت]

* ڏوٽي ج ڏوٽيون: [ا - مٺ] حقي جي نر کي گو سان

ڳنڍيندڙ ٽوٽي

* زباني زيور جو هڪ قسم

* فلاڙي

* [صفت - مٺ] ڏوٽي، ڏٺي مٺي، وڱر وٽي، چوٽي موٽي،

ٺلهي، مٽاري، سڳهي سڳهتي، گڙي نڙي

* ڏوٽ ج ڏوٽ: [ا - مذ] ڏورايو، طعن، عتاب، مٽهو، مٽيار

* [س/ات]

* ڪاڙو، زنج، غصو

* ’جي ڌرميا ڪنهن ڏوٽ، سي اڏامي آڻ پرين‘ (شاه/برو سنڌي)

* ٽڪليف، ڏک، باز

* [صفت] بي شرس، بي زحر، ظالم، ڪٽو، سنڱدل

* [سن: ڏٺ = ڏٺ ۲]

* ڏوٽ ج ڏوٽ: [ا - مذ] خراب هوا، اڻ وڻندڙ هوا، ناپسنديده هوا

* [سن: ڏر = خراب + واپو = واءِ]

* ڏوپاسو ج ڏوپاسا: [ا - مذ] اويالو، مٽهو، ڏورايو

ڏوپاسا ڏيڻ وڙ ڪڍي ٿو ولهيون‘ (شاه)

* ڏوپاڪڙ ج ڏوپاڪڙ: [صفت] بد حال، بدلچشو، ڪلچشو

* [س/ات]

* لالچي، لوٽي، طمعو

* ڏوپاڪ ج ڏوپاڪون: [صفت - مٺ] تمام آڀري ۽ پوڙهي

* ڏوپر ج ڏوپرون: [ا - مٺ] ڏهرائي، ڏهران، ڏهلڻي

ڪمزوري، هيٺائي

* [سن: ڏر = خراب + هل = زلڙا]

* ڪسيءَ وغيره ۾ آخري بچيل پاڻي

* [س/ات]

— ڏوپر آڇڻ/ٿيڻ: [اصطلاح] ڪمزوري ظاهر ٿيڻ، آڀرائي آڇڻ

— ڏوپر ڪرڻ: [اصطلاح] ضعیف ٿيڻ، ڪمزور ٿيڻ

* ليٽ جي پاڻيءَ جو هڪ هنڌ گڏ ٿيڻ، وهڪ نه ڪرڻ

* ڏوپر ج ڏوپر: [ا - مذ] مٽيءَ جو ٿاڻ، ٺڪر جو ٿاڻ

* [س/ت، هند: ڊوپر]

* ڏوپ ج ڏوپ: [ا - مذ] مال جي ڏهڻ جو وقت،

ڏهائيءَ جو ٿاڻ، ڏهائي

* ڪنهن کير ڏيندڙ مال جو هڪ ويتر ۾ کير ڏيڻ وارو عرصو

* [س/ل: سن: ڏم = ڏهڻ]

* ’مون ڊڳي به ڏوپ ڏيڻي آهي‘ (جملو)

* ڏوپالو ج ڏوپالا: [ا - مذ] مٽيار، طعنو، مٽهو، ڊيڪ

’ڏر ٿو ولهي ڪرين، ڏوپالا ڏيو‘ (شاه/ليلا چنيسر)

* ڏوٽ ج ڏوٽ: [صفت] گهڻو ڪاٺيندڙ پيئندڙ، گهڻ ڪاٺڪ،

جهجهو ڪاٺيندڙ، گهڻ ڪاٺو، پيٽ ٺٽ، ماڻين ٺوڙ،

هٻڇي، پيٽوڙي، ڏٺيت، پيٽو ڏرو

* [سن: ڏورت]

* ڪلچشو، بدعادتو، بد فضيلت، بي ارڪان

* ڏورت، ٺڳ، پليت، پريت، شر

* ’رڪ سڪ سڪ چئي، لڳيس ڏوٽ ڏهي‘ (شاه)

- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [اصطلاح] طعنو ڏيڻ. ڏوراپو ڏيڻ
 مهڻو ڏيڻ
 * ڪاوڙجڻ، ڪاوڙجي سختي ڪرڻ
 • ڏوپار: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم
 * [س/ل] [مذ = ڏهه]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [اصطلاح] چارپ تي مال ڏيڻ (جنهن موجب
 ڌرلا مال جو ڪير ۽ پاڻ استعمال ڪندو آهي)
 — ڏوٽپائي ج ڏوٽپائين: [ا - مذ] ڪير وڪڻڻ جو ڌنڌو.
 ماهيو، ڏوٽپڻ، ڏوٽڻ
 — ڏوٽپڻ ج ڏوٽپڻ: [ا - مذ] ڪير وڪڻڻ جو ڌنڌو
 ڏوٽپائي، ڏوٽپو، ڏوٽڻ
 — ڏوٽپو ج ڏوٽپا: [ا - مذ] ڏوٽپائي، ڏوٽپڻ، ڏوٽڪو
 ڪير وڪڻڻ جو ڌنڌو
 — ڏوٽپو ج ڏوٽپا: [ا - مذ] ڏوٽپائي، ڏوٽپڻ، ڏوٽپو
 ڏوٽڪو، ڪير وڪڻڻ جو ڌنڌو
 — ڏوٽي ج ڏوٽي: [صفت - مذ] ڪير ڏهندڙ، ڏهاڻي ڪندڙ
 * ڏڏ يا ڪير وڪڻندڙ، ڪير وارو، ويسر، ياگيو ماهڙ، ماهيڙ
 ڏوٽي بهي ڏيهه جا، جرسر آبي جو، (شاهه/سهڻي)
- ڏوٽڪي ج ڏوٽڪي: [ا - مذ] هيري يا موٽيءَ ۾ پيٽل داغ
 (جيئن هڪ رنگ ۾ ٻئي رنگ جو داغ)
 * داغ، جئو، ٽڪو
 * عيب، سقم
 * رڪاوٽ، رنڊڪ، اٽڪاءُ
 * [صفت] ڪنهن کي ر اٽڪاءُ وجهندڙ
- ڏوٽو ج ڏوٽا: [ا - مذ] ڪيرو (ان جي سنگن جي جهلي واري حالت)
 * ڪير وارو ڪڇو ان جهليل سنگ (ڏوٽي واريءَ حالت کان
 پهرين حالت)
- ڏوٽي ج ڏوٽيون: [ا - مذ] ٻوڙ ۾ گهٽائيءَ ڪري وجهڻ
 لاءِ گڏيل آڻو ۽ پاڻي، لاس
- ڏوٽيلي: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم (زمين تي پکڙجندڙ
 جنهن جو ڪير ڌاڻن ۾ ڪير اچي)
 * [س/ت]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [اصطلاح] طعنو ڏيڻ. ڏوراپو ڏيڻ
 مهڻو ڏيڻ
 * ڪاوڙجڻ، ڪاوڙجي سختي ڪرڻ
 • ڏوپار: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم
 * [س/ل]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [ا - مذ] مرض، بيماري، روگه. اگهائي
 * گهوڙن جي اها بيماري، جنهن ۾ گهوڙيون سنڍ ٿيو پون
 (ويانءَ کان زو ٿيڻ واري حالت)
 — ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [صفت] اگهو روگي، بيمار، مريض
 مرضيل
 — ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [ا - مذ] اڏاءُ، ڌڙ، پيڙا، مصيبت،
 ڌولاڻو، ڏوٽو، ڏڪ، زنج، ٽڪليف، سون گهٽي، ٺڪر،
 چنٽا
 * انتظار، اوڪيا پوڪيا، اڏڪو، وسوسو، انديشو سانگو
 اون، اوسيڙو، چونرا، ڪونرا، اڻ ٿيڻ
 * بيماري، روگه، مرض
 — ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [صفت] ڏڪيو، ٽڪليفن ۾
 * [س/ت]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [ا - مذ] ڪير ڪير ڏيڻ واري حالت،
 ڏوٽ، ٽوڻ
 * ڪير ڏيندڙ مال جو ڦر وارو غرسو
 * [س/ت]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [صفت - مذ] ڪير ڏهڻ وارو
 ڏهندڙ، ڏوهو
 * [صفت] ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [ا - مذ] ڄڻ، ويڻ، تعدي
 * [س/ت]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [مض - فعل متعدي] ڄڻ ڪرڻ، سڀ ڪرڻ،
 چينڀ ڪرڻ، ڪرڪو ڪرڻ
 * [س/ت]
- [مض] ڏوٽ
 * [امر] ڏوٽ
 * [ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ]
- ڏوٽ ڏوراپو ڏيڻ: [ا - مذ] هميشه جڳ ۾ ڪر ڏيندڙ، ميهڻ، چيڙن وغيره
 جا سڪايل اڏ ٽڪر ڪڍڻيون
 * [س/ت]

- ڏورڏيٽرو ج ڏوڏيٽرا: [ا - مذ] جيٽ جو هڪ قيسر (جيڪو آڏامي، ڏڌ ۾ پوندو آهي)
* [س/ات]
- ڏوڏا: [ا - خاص] مينگهوارين جي هڪ ذات جو نالو
* [س/ث]
- ڏوڏرڇ ڏوڏرون: [ا - مذ] سيتانگ جو مرض، ڇاپاڪو، ڏڏر
* [س/ث]
- ڏوڏو ج ڏوڏا: [ا - مذ] پست جي پڇ جو ڪريو، ڏيلهو ڏينهو، ڏوڏي
* پڇ جو پڇ، سڪل بيشيءَ جو پڇ، پڇڻ، ڏوڏي
* 'پڇ، پڇڻ، ڪڍڻ، ڪوٺيڻ، ڏوڏا، ٻه ڏاجون' (شاهه/ڪامڙهه)
* اگر جو پهريون سنڌ، ٿيڻي
* اک جو تارو، ڏوڏو
* ڏيلهو
* گهڻ جو هڪ قيسر
* گچيءَ ۾ ٻڌڻ جو تعريف
* ڪارڪ، ڪجور، ڪٽل، ڏونڪو، هليلو
* [هند: ڊوڊا]
* [مذ: ڏوڏي ج ڏوڏيون]
- ڏوڏا ڪٽڻ: [اصطلاح] اگرين تي ڏک هڻڻ
* سخت سزا ڏيڻ
- ڏوڏي ج ڏوڏيون: [ا - مذ] پڇ جو پڇ، سڪل بيشيءَ جو پڇ، پڇڻ، ڏوڏي
* [هند: ڊوڊا]
* پست جو ڦل
* [سن: تنڊ]
- ڏوڏيٽرو ج ڏوڏيٽرا: [ا - مذ] باشيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قيسر
- ڏوڏي وڃيٽ: [ا - مذ] ڊوڏڪ وڃائڻ جو هڪ انگ (جهڻ ۾ وقت وقت هتي جي اگرين جا ڏوڏا ڪٽڻ ايندا آهن)
* [مڱهه ڪو اصطلاح]
- ڏوڏو ج ڏوڏا: [ا - مذ] زبوز جو هڪ قيسر، ڪٽڻ ۾ پائڻ جو ڏوڏو والو
* [صفت - مذ] چالاڪ، هوشيار، عيار
* [س/ات]
* [مذ: ڏوڏي ج ڏوڏيون]
- ڏورڻ: [مصر - فعل متعدي] ڪنهن به شيءِ جي ڳولا ۾ رڻ، ڳولڻ، ڳولا ڪرڻ، ڏونديڻ، وڌڻ، ولائڻ، سوچڻ، هٿ ڪرڻ، بنيان پوڻ، ڳولڻ، ڦولڻ، پيچڻ، جهاکڻ، ڪوچڻ
* رڻ، رَمَن، يَتَكُن، گهٽڻ، پيچڻ، پتوڻ، لٽڪڻ، ڀرمڻ، اُجهڙڻ
* 'ڏونگر ڏورڻ ڏاڳو لٽڻ ري ڪونهي لڻ' (شاهه/سستي آبري)
* گهٽڻ، چاهڻ
* گذارڻ، جالڻ
* [پڇڻ هتي وينا ڏورينون] (جملو)
- ڏورڻ ج ڏورڻ: [ا - مذ] ڏاڳي جو هڪ قيسر، وڙيل ڏاڳو، ٿلهو ڏاڳو، سنڌ جي سنهڙي رسي، ڏور، ڏوري، سوتلي (جيڪا اٺت هلاڪ، ٺڦو آڏائين، لاکون ڦيرائين ۽ پڇڻ ڪنن ۾ ڪري اچي)
* [هرا: دور: سن: دور: دور - دور]
* اڳڻ، پتھڙ
* [س/ل/ث]
- ڏورتي هليڻ: [اصطلاح] پاسو وٺڻ، همدرد ٿيڻ
* سڌو هليڻ، اصولن تي هليڻ
- ڏورڪي ج ڏورڪيون: [ا - مذ] ڏور، ڏوري
* [س/ث]
- ڏورو ج ڏورا: [ا - مذ] ٿلهي ڏور، وڙيل مضبوط سٺ جو ٿنڌو
* [مذ: ڏوري ج ڏورينون]
- ڏور واڳ ج ڏور واڳون: [ا - مذ] وهڻ (گهوڙي وغيره) کي بيهارڻ لاءِ لغام ۾ وڌل رسي، واڳ، مهار
* سرڪڻي، ڦاهي
* [معاناً] اختيار، عام منڃياري، حق ۽ واسطا، خودمختياري
* آزادي، چٽو واڳي
- ڏورو جهڻ: [اصطلاح] ڦاسائڻ
* اٽڪل ويڙهائڻ، طريقو آزمائڻ
* 'ڏوروڌي تو ڦاهي' (سچل)
- ڏورڻ ج ڏورڻ: [ا - مذ] ڳولا، ڦولها، ڪوچنا، تلاش، اهوڙ، ڇاڇ، ڊوڏ، رولڙو

<p>— ڏورا: [طرف] ڏوران، پري کان</p> <p>— ڏوراڏو ج ڏوراڏا: [طرف/صفت] ڏورانھون، پيرانھون، پري جو، ڏور، پري</p> <p>— ڏوران: [طرف] پريان، پري کان</p> <p>’ڏوران پسي ڏيڻ ويھڻ جي ڪري‘ (شاه/ڏهر)</p> <p>— ڏورانھون ج ڏورانھان: [طرف/صفت] پريرو، ٿورو پري، ڏور، دور، پيرانھون، شمار پري، ڏوران ڏور، پري وارو، ڏوريءَ وارو، آگاهون، ٿوري مفاصلي تي، پري پري جو، ويٽيرڪو، چيتو</p> <p>* [مٿ: ڏورانھين ج ڏورانھيون]</p> <p>— ڏوران ڏيک ڏيڻ: [اصطلاح] پري کان نظر آڻڻ</p> <p>* پري کان اشارو ڪرڻ</p> <p>— ڏورانھين: [طرف] پري واري، ڏور واري، پري پند واري، ڏوريءَ واري، پريڙائي، ڏورنھن</p> <p>— ڏوراڻ: [ا - مٿ] ڏوري، ڏوري، پري پراڻي</p> <p>— ڏوراڻو ج ڏوراڻا: [طرف/صفت] پري جو، ڏورانھون</p> <p>* [مٿ: ڏوراڻي ج ڏوراڻيون]</p> <p>’آئيندين ڪيا، ڏک ڏراڻي ڏيھ جو‘ (شاه/ڪاهوڙي)</p> <p>— ڏوراڻي ج ڏوراڻيون: [ا - مٿ] ڏوراڻي، ڏوري، پريڙائي، چيڻائي، مفاصلي پند</p> <p>* جداڻي، وچوڙو</p> <p>’ڏوراڻيءَ ڏورين جي هيءَ مون کي منجهايو‘ (سجل)</p> <p>— ڏور تانھوڙو: [طرف] پري کان، گج پند تان، گھڻي مفاصلي تان، مفاصلي کان</p> <p>— ڏورڙو: [طرف/صفت] ٿورو پري، پريرو پري، دور</p> <p>* [مٿ: ڏورڙي ج ڏورڙيون]</p> <p>— ڏور لڳڻ: [اصطلاح] ڏکيو لڳڻ، اھنجو لڳڻ، دل کي نه وڻڻ</p> <p>* پري پائڻ، پريرو لڳڻ</p> <p>— ڏورھين: [طرف] ڏوراهين، پري واري، پري کان، مفاصلي تان</p> <p>— ڏوريو ج ڏوريا: [طرف/صفت] پري وارو، ڏور وارو، ڏوريءَ وارو، پري، دور، دور، ڏورانھين، ويٽيرڪو، پيرانھون، ڏورانھون، بعيدي، ڏور دست</p>	<p>* لڳائڻ، منڊڻ</p> <p>* ٺاھڻ، شروع ڪرڻ، بڻائڻ (سودو، واپار وغيره)</p> <p>’مون عبداللہ سان سودو ڏوريو آهي‘ (جملو)</p> <p>* [س/ل]</p> <p>* ٻ آڏ ڪرڻ</p> <p>* نڀائڻ</p> <p>* چڪڻ</p> <p>* آڏ گھڙيو ڪرڻ</p> <p>* گھوڙي جو گھوڙيءَ تي چڙھڻ</p> <p>* [س/ت]</p> <p>* [مض] ڏورڻ</p> <p>* [امز] ڏور</p> <p>* [مضارع] ڏوريان (ج) ڏورين، ڏورين (ج) ڏوريو، ڏوري (ج) ڏورين</p> <p>* [زمان حال ٺاھڻ لاءِ معاون فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]</p> <p>* [حال] ڏوري ٿو (ج) ڏورين ٿا</p> <p>* [حال مٿ] ڏوري ٿي (ج) ڏورين ٿيون</p> <p>* [ماضي] ڏوريو (ج) ڏوريا</p> <p>* [ماضي مٿ] ڏوري (ج) ڏورينون</p> <p>* [مستقبل] ڏوريندو (ج) ڏوريندا</p> <p>* [مستقبل مٿ] ڏوريندي (ج) ڏورينديون</p> <p>* [اسر مفعول] ڏوريل</p> <p>— ڏوري ج ڏوري: [صفت] ڏوريندڙ، ڳوليندڙ</p> <p>— ڏوري ڏسڻ: [اصطلاح] هلي ڏسڻ، پنڃڻ، پڇائي هٿ ڪرڻ</p> <p>* ڏور ج ڏور: [ا - مذ] لوڪ آڌ جي هڪ صنف، معمي يا گجھارت جو هڪ قسم (جيڪو ڏورين ۾ ٿيندو آهي)</p> <p>— ڏور پيٽ پٽائڻ: [اصطلاح] ڪجھريءَ ۾ ڪجھ نه ڪجھ پٽائڻ مڇل ۾ حصو وٺڻ</p> <p>* ڏور: [طرف/صفت] پري، دور، ڏورانھن، چٽو، چيتو، پيرانھن، ويٽيرڪو پند تي، جدا، پرتي، گھڻو پري، آگاهون، گھڻو مفاصلي پريرو، جو ويجهو نه هجي</p> <p>* [سن: دور = پري]</p> <p>’ڏور ٿيا ڏيھي، پرين پائڙوٽ ۾‘ (شاه/مارئي)</p>
--	---

- **ڏوراپو ج ڏوراپا:** [ا - مذ] شڪو، ڳلا، دانهن، شڪايت، عتاب
- ويڻ، مهڻو، طعنو، وياڙ، اويالو، مياڙ، خرف
- چينڀ، جهڻڪ
- **ڏوراپائڻو ج ڏوراپائڻا:** [صفت - مذ] مهڻي خور، اهو ڪر جنهن مان ڏوراپو ملي، ڏوراپي وارو، ڏوراپي جو، مهڻي جوڳو، ڳلا وارو، شڪايت وارو، شڪوي وارو
- [مٺ: ڏوراپائڻي ج ڏوراپائيندو]
- **ڏوراپجڻ:** [مض - فعل مجهول] ڏوراپي وارو ٿيڻ، ڏوراپو ملڻ، مهڻا جهلڻ، عتاب سَهڻ، ويڻ برداشت ڪرڻ، طعنو جهلڻ، ڏوراپي هائو ٿيڻ، طعني هاب ٿيڻ، مياردار ٿيڻ
- [ڏوراپيس ڏوراپيس ڏوراپيل]
- **ڏوراپڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏوراپو ڏيڻ، عتاب ڏيڻ، مهڻو ڏيڻ، طعنو هڻڻ، ويڻ ڏيڻ، ڳلا ڪرڻ، شڪايت ڪرڻ، شڪو ڪرڻ
- [مض] ڏوراپڻ
- [امر] ڏوراپ
- [ڏوراپيس ڏوراپيندو ڏوراپيل]
- **ڏوراپو ڏيڻ:** [اصطلاح] طعنو هڻڻ، مهڻو ڏيڻ، اويالو ڏيڻ، عتاب ڏيڻ، مياڙ ڪرڻ، شڪايت ڪرڻ
- ڀنڀڻيون جهڪيون پٽ، هن جون ڏوراپا ڏئي (شيخ ايان)
- **ڏوراپڇ ج ڏوراپڇ:** [ا - مذ] آڏو، آڏو
- **ڏوراپوچ ڏوراپڇا:** [صفت - مذ] آڏو، آڏو، آڏو
- اهو چوپايو مال، جنهن کي گاهه پائي گهٽ ملندو هجي
- [س/ل]
- اُڀرو، ضعيف، ڏورو، وهڪارو
- فقرت ڪندڙ
- [مٺ: ڏوراپي ج ڏوراپيندو]
- ڳڏلائيءَ کان پاسو ڪندڙ، صفائي پسند ڪندڙ
- سوگيارو
- **ڏوراپي ج ڏوراپيون:** [ا - مذ] اها مينهن، جيڪا کير نه ڏئي، وهڪاري
- **ڏوراپو ج ڏوراپو:** [ا - مذ] مهڻو، وائيو، ڪراڙ (ولپارين جي حاري جو لفظ)

- **ڏورائڻ:** [مض - فعل متعدي] اُٿڻ مهل پتو ڏاڳو ڪرڻ
- هڪ دفعو ڏارو سڌو نه پوي ته ڏري پيو دفعو اُڇلڻ
- گهوڙيءَ کي ڦرائڻ
- [س/ل]
- [مض] ڏورائڻ
- [امر] ڏوراء
- [ڏوراپي ڏورائيندو ڏورائيل]
- **ڏورڻ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- [س/ل]
- **ڏورڻو ج ڏورڻا:** [ا - مذ] ڏري جو اسم تصغير ڏاڳو، ڏورو، ڏوري
- [سن: ڏور = ڏور]
- هڪ هنڌڪي رسم، ٻڌي مهيني جي چوڏهين تاريخ تي
- ٻانهن جي ڏوري ۾ ٻڌڻ جو گاڙهي رنگ جو ريشمي ڏاڳو
- زيور جو هڪ قسم، بازو بند، ٻانهن رکي
- [س/ل]
- ڀرت جو هڪ قسم
- [س/ل]
- **ڏور ڦرھو ج ڏور ڦرھا:** [ا - مذ] هي همر جو رس نوانج ڪن ٿيندو آهي، جنهن ۾ هڪ قوت ڪن ڳن ٿيندو آهي، جنهن تي ٽائون کي ڏورو آهي
- **ڏورماڻڻ:** [مض - فعل لازمي] ڪنهن ٻئي جي ڳالهه جو نه وٺڻ
- [ڏورماي ڏورمايندو ڏورمايل]
- **ڏورماڻڻ:** [مض - فعل متعدي] ڪر کان ڪيپائڻ، لهرائڻ
- [مض] ڏورماڻڻ
- [امر] ڏورماء
- [ڏورماي ڏورمايندو ڏورمايل]
- **ڏورڻو ج ڏورڻ:** [ا - مذ] پاڇاريءَ جو ٻاهريون ڪلو (ڏڳن جون گچيون قابو ڪندڙ ڏورڻو)
- [س/ل]
- **ڏورڻو ج ڏورڻا:** [ا - مذ] پاڇاريءَ جو ٻاهريون ڪلو (ڏڳن جي ڪنڌ کي مضبوط ڪرڻ لاءِ، ڏورڻ)
- [س/ل]
- اُٺ جي گاشي کي ٻڌڻ جي رسي يا نوڙي، ڪشڻ، ڏور
- [س/ل]

- ڏور ٿا ڏين: [اصطلاح] مَدَدَ ڪرڻ، ڏک سک ۾ پاڻيواري ٿيڻ
 * پاڻ کي ٻڌل رکڻ
 * وڪون وجهڻ
 * زور ڏيڻ
- ڏور ٿي ڪرڻ: [اصطلاح] پاسو وٺڻ، رياءَ رکڻ
 * [س/ات]
- ڏور ٿي هئڻ: [اصطلاح] رايو رکڻ، مرضيءَ موجب هئڻ
- ڏور ٿي چوڙ ڇ ڏور ٿي چوڙ: [صفت] ڏور ٿو چوڙڻ وارو
 يا چوڙيندڙ، پاڇاريءَ جا ڪلا ڪڍندڙ
 * ختم ڪندڙ، ڪم بند ڪندڙ
 * آڃو، واندو
 * پنهنجي مرضيءَ موجب هئندڙ
- ڏور ٿي چوڙ آڇڻ: [اصطلاح] سڌو آڇڻ، بنا روڪ توڳ آڇڻ
 بي حجاب آڇڻ
 * [س/ات]
- ڏورو ڇ ڏورا: [ا - مذ] سنڌ حو وٽيل ٿلهه ڏورو ڏاڳو
 ڏور، ڏوري، ٿلهو سنڌ
 * سڳو، سنهي نوڙي (جيڪا لغو آڏائڻ وغيره ۾ ڪم اچي)
 * [سن: دور، دور = ڏورا]
 * ڏوريءَ يا مقيش واري پٽي، پاڻڪ، پامڪ، ڏوري، مينڊي، چڙو، سڳي
- ڏوري ڏين: [اصطلاح] اختيار ڏيڻ، حڪومت ڏيڻ
 واڳ ڏيڻ
- ڏوريءَ ۾ ٻڌل هئڻ: [اصطلاح] محبت ۾ مبتلا هئڻ، عشق جي دامن ۾ گرفتار هئڻ، قرب ۾ قابو هئڻ، پريت ۾ پيوند هئڻ
- ڏوريءَ ۾ ٻڌل رهڻ: [اصطلاح] چڻي ۾ هئڻ، حڪم هيٺ هئڻ، فرمان ۾ هئڻ
- ڏوريو ڇ ڏوريا: [ا - مذ] ڪپڙي جو هڪ قسم، سنهڙين ڏورين وارو سنهو ڪپڙو، ڏاريدار مليل، ليڪن واري مليل، پٽاڻي مليل، رنگين شينما
 * [سن: دور = ڏوري]
 * ڏانڊي پڪيءَ جو هڪ قسم (جهن ڪاري ۽ ويڪري، ٽنگون وڏيون ۽ ڪاريون)
 * نوڙي، رسي، ڏورو
 * [س/ت]
- ڏورو وهائڻ: [اصطلاح] هيٺ سان ڪم ڪرڻ، جوانمرديءَ سان ٽڪڙو ڪم ڪرڻ
 * پرت پرت
 * [س/ت]

• ڏوڙهو ج ڏوڙها: [ا - مذ] پاڻيءَ تي پيدا ٿيندڙ هڪ

هونئي جو قسم

* [س/ات]

• ڏوڙي: [ا - مذ] رڌ جو هڪ قسم

* [س/ات]

* سنوڙ جي هَلڻ جو آواز

* کڙ نه چيريل جانور جي هَلڻ جو آواز

• ڏوڙ ج ڏوڙ: [ا - مذ] ڪڪڙ جي هڪ بيماري (پڇ جي

مٿان جوڙ جي هڪ ڏاڍي جڏو گوشت جو ڏاڍو ٺڪڙندو آهي جنهن

سان ڪڪڙ آنا ڏيڻ بند ڪندي آهي ۽ ٻي اُن گوشت جي ذري

ڪپڻ کان به ڪڪڙ آنا ڏيندي آهي

* [س/ڪوه]

• ڏوس: [صفت] هڪ عذد جو نالو. ڏه (10)

* [س/ث: سن: دشن = ڏه]

• ڏوس ج ڏوس: [ا - مذ] دوش، گناه، ڏوه. تصور، پاپ.

اُٻراڏ، ڪڪڙم

* جڳ، پل، شلطي

* [سن: دوش = ڏوه]

* عيب، ستر

* ڏک، پيڙا، عذاب، ڪشت، ڪليش، وينا، ٽڪليلت.

اُفنج

’منهنجو ڏوس ڏس ڪونه سهندو ان ري‘ (شاه)

* عتاب، ڪاوڙ، ڦهل ناب

* آسيب، بڙيءَ يا جن جي ڇانو جو اثر

* [س/ث]

— ڏوسائو ج ڏوساڻا: [صفت - مذ] جن يا بڙيءَ جي ڇانو

جي اثر هيٺ آيل ماڻهو

* [س/ث]

* [مٿ: ڏوسائي ج ڏوسايون]

• ڏوسو ج ڏوسا: [صفت - مذ] وڏيءَ غير وارو مرد. بوڙهو

ڪنراڙو، جهوتو، يڦ، پڏو

* [س/ث]

* بخل، شور

* گنجوس، ٺڪي چوس، چوڏو

* [س/ل]

• ڏوڙج ڏوڙون: [ا - مذ] ڏوڙ، ڊڪڻ جي حالت

* گوڙ، آواز، رڙ، زنج، ڏانهن، ڪوڱ

* سنوڙ يا مرونءَ جي اڳين ٿڌڪ يا جنگهه

* [س/ات]

— ڏوڙڻ: [مض - فعل لازمي] ڏوڙڻ، ڊڪڻ

* [س/ث]

* [ڏوڙيو ڏوڙين ڏوڙيل]

— ڏوڙي ج ڏوڙيون: [ا - مذ] تيز هَلڻ ڪري ڪنهن جانور

جي پيرن جو آواز. سنوڙ جي سيڪاريل اُٺ جي ڏوڙ

— ڏوڙيون هَلڻ: [اصطلاح] آواز ڪرڻ، گوڙ ڪرڻ، رڙيون ڪرڻ.

زنيون ڪرڻ

• ڏوڙج ڏوڙ: [ا - مذ] پاسو، پلانڊ، ڪناري، وٽ (ڪڍي وغيره جي)

* [س/ل]

• ڏوڙاڪي بڙي ج ڏوڙاڪيون بڙيون: [ا - مذ]

بڙيءَ بڙيءَ جو هڪ قسم (بڙن تي اڇا ڪارا ٽهڪا، اهو

نالو ان ڪري پيو اٿس ته جڏهن اُن جي بڙيءَ جو هڪ نسل ۽ ماءُ جو ٻيو

نسل هجي، جڏهن ڪارو ڳلهو بڙ بڙيءَ بڙي سان لڳ ڪندو

آهي، تڏهن هيءَ ڏوڙاڪي بڙي پيدا ٿيندي آهي کيس ’بڙي‘ به چئبو

آهي يعني ٻن جي ڌيءَ ۽ ’جهڙي‘ به چئبو اٿس، جيئن گهوڙو ۽

گڏه لڳ ڪندا آهن ته هجر پيدا ٿيندو آهي، تيئن ڪاريءَ تي بڙو

بڙ بڙو ته ’ڏوڙاڪي بڙي‘ پيدا ٿيندي آهي

• ڏوڙو ج ڏوڙا: [صفت - مذ] پيشو، پتو، به پوت، ڏوڙو.

دهرو به دفعا

* ورنل، ڦڏو، ڏنگو

* وڏو، ڳرو، مورو، ٿلهو، متارو

* [س/ل]

* [مٿ: ڏوڙي ج ڏوڙيون]

* [ا - مذ] گتي جو هڪ قسم (به پوت)

* سڳو، ڏاڳو

* جهاز، ڦٽو

* قبرو

’ڏک ڏيئي وير ڏوڙو‘

- * ڏائڻ
 * چنڊو، واٽ ڪارو، نياڳو
 * [س/ات]
 * [مٺ: ڏوسي ج ڏوسيون]
 * [ا - ا] مذ] زال جو پردي پويان مرد جهڙي ٻولي ڪري ڪلائين واري حالت
 * [س/ت]
 * ڏوڏو ج ڏوڏا: [صفت - مذ] بيوقوف، بي سمجهه، اُجهه
 * [س/ت]
 * [مٺ: ڏولي ج ڏولين]
 * ڏوڪ ج ڏوڪون: [ا - مٺ] ڏوگهه، پاڻي پيئڻ جي اوت
 اوتان، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي پيئڻ واري حالت، گهڙيءَ اُج،
 اُسات، آلي، ڏوگهه
 - ڏوڪ ڏوڪان ڪرڻ: [اصطلاح] گهڻو پاڻي پيئڻ
 (گهڙيءَ اُج ڪري)، ڏوگهه ڏوگهان ڪرڻ، پاڻيءَ جي اوت
 اوتان ڪرڻ
 - ڏوڪر ج ڏوڪر: [صفت] ڏوگهه، ڏوڪهه، ڏوڪهه، سان
 پاڻي پيئندڙ، گهڙيءَ اُج وارو، جهجهو پاڻي پيئندڙ،
 آليءَ وارو، اُجائيل
 - ڏوڪرڻ: [مض - فعل متعدي] ڏوگهه، هر هر پاڻي پيئڻ،
 گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي واپرائڻ، گهڻو پاڻي پيئڻ،
 مسلسل پاڻي پيئڻ، ڏوڪهه، سان پاڻي پي وڃڻ
 * گهڙيءَ اُج لڳڻ، سخت اُجائجڻ
 * [مض] ڏوڪڻ
 * [امر] ڏوڪ
 * [مضارع] ڏوڪيان (ج) ڏوڪيون، ڏوڪين (ج) ڏوڪيو،
 ڏوڪي (ج) ڏوڪين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مرنٽ جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڏوڪي ٿو (ج) ڏوڪين ٿا
 * [حال مٺ] ڏوڪي ٿي (ج) ڏوڪين ٿيون
 * [ماضي] ڏوڪيو (ج) ڏوڪيا
 * [ماضي مٺ] ڏوڪي (ج) ڏوڪيون
 * [مستقبل] ڏوڪيندو (ج) ڏوڪيندا
 * [مستقبل مٺ] ڏوڪيندي (ج) ڏوڪينديون
 * [اسر مفعول] ڏوڪيل
- * ڏوڪارو ج ڏوڪارا: [ا - مذ] وَهَتَ هَڪَلُ جو آواز
 * [س/ت]
 * ڏوڪر ج ڏوڪر: [ا - مذ] چوڪر، ڀينگر، نوبال، چوڪرو،
 اهو چوڪرو، جنهن کي تازي ڏاڙهيءَ جي رهنه آيل هجي
 * [س/ت]
 * ڏوڪر ج ڏوڪر: [ا - مذ] آني جو چوٽون حصو،
 جهونو هڪ پٿرو
 * ناٿو، دولت، ڏڻ، ملڪيت
 * [هند: دو = به + ڪوڙي]
 - ڏوڪر آزمائڻ: [اصطلاح] پٿرو آڇڻ
 * نامسڪن ڪر لاءِ وس ڪرڻ
 - ڏوڪر وارو ج ڏوڪر وارا: [صفت - مذ] امير، ڌنوار،
 ملڪيت وارو، پئسي وارو
 * [مٺ: ڏوڪر واري ج ڏوڪر وارين]
 * ڏوڪو ج ڏوڪا: [ا - مذ] اڻ پڪل ڪارڙ، ڪڇي ڪارڙ
 (جنهن مان لوڻي ڪارڙ ٺهي)، هليلو
 * ڊهل وڃائڻ لاءِ ڪم ايندڙ سنهي گهڙيل ڪاٺي، ڏونڪو
 * [س/ات: سن: ڍڪا]
 * جوڙ جو وس وارو ڪانو، ڳڻو
 * [س/ت]
 * ڏوڪي ج ڏوڪيون: [ا - مٺ] ڪاٺيءَ ٽڪر،
 سنهڙي ڪاٺيءَ جو ٽڪر
 * ڪوهه جي بل هيٺان ڏنل ڪاٺين مان هڪ ڪاٺي
 * طعام سان پربل ڍيگ کي هڪ هنڌ کان ٻئي هنڌ
 تائين ڪڻڻ لاءِ ڪٽڻ ايندڙ به وڏا لڪڙا (جيڪي ڍيگ جي
 مٿن وٽن ڪٽڻ ۾ وڃي، به ڇڪا ڍيگ ڪٽندا آهن)، ڪٽنجي
 (ڍيگين ڪٽڻ واري)
 * [س/ات]
 - ڏوڪي جهلڻ: [اصطلاح] سڙي ڪاٺي جهلڻ
 * زور آزمائڻ
 * ڏوڪ ج ڏوڪ: [ا - مذ] ڏڪ، سوز، درد، عذاب، ايذا،
 پيڙا، ڪشت، آهڻج، مشڪلات، زنج، غم، افسوس،
 آرماءُ، شوڪ، گوندڻ، ڏڪ
 * [پرا: ڏڪ، سن: دهڪ = ڏڪ]

- ڏوڪاهو ج ڏوڪاها: [ا - مذ] ڏڪ، مصيبت، ويدن، سختي، اُپدازن
 * ٽوپان پٽن وٽان، ڏوڪاهي مٿان جي (شاهه)
- ڏوڪاهي ج ڏوڪاهي: [صفت] ڏڪوئل، جيڪو ڏڪ يا ڏڪيائيءَ ۾ هجي، پریشان
 * سڄو ڪنگال
- ڏوڪڙو ج ڏوڪڙو: [ا - مذ] ڏاکڙو، ڏنجهه، سوز، درد، ڏڪ، ڏڪ، ايذاء، اُهنج، ڏجهرو، ڳرو ڏڪ، مصيبت
 * تڪليف، مشڪلات، هلاڪي، بزو حال، پریشاني، ڪشالو
 * جاکوڙ، محنت
- ڏوڪڙائون ج ڏوڪڙائون: [صفت] ڏڪائون، اُهنجائون، هلاڪ ڪندڙ، ڪپائيندڙ، تڪليف ڏيندڙ، ٽڪاو، ٽڪائون
 * محنت طلب، ڏڪيو، اوکو، اُٿانگو، اٺ ڪاٺيو
- ڏوڪوڇ ڏوڪا: [ا - مذ] ايذاء، بيماري، اگهائي
 * [س/ات/ث]
- ڏوڪڻو ج ڏوڪڻا: [صفت - مذ] ڏڪيو، مشڪل، اُٿانگو، بيچيده
 * [مت: ڏوڪڻي ج ڏوڪيون]
- [ا - مذ] غم، ڏڪ، گوندڙ، ڏنڄ، سوس، افسوس، ايمان، زنج، سوز، درد، ڪليش، ويدن، تڪليف، مصيبت، ڏڪ، مائنر، روڏن، ڏڪيو
- ڏوڪي ج ڏوڪي: [صفت] ٻئي جو ڏڪ معلوم ڪندڙ، ٻئي جو ڏڪ پاڻ تي هموار ڪندڙ، همدر (جيت: هڏ ڏوڪي، وغيره)
 * ڏڪ وارو، ڏڪ سهندڙ، تڪليف برداشت ڪندڙ، ڏڪي
 * ٻئي کي ڏڪ ڏيندڙ
 * سخت محنت ڪندڙ
- ڏوڪاڇ ج ڏوڪاڇ: [ا - مذ] جيٺ جو هڪ قسم (زنگا ساڻي شڪون وڌيون، ساڻي وڏ ۾ گهڻو ٿئي، جيڪو ڪنهن جويائي وغيره کي اتفاق سان گاهه سان گڏ پيٽ ۾ وجهي ته اهو وٽ پيسا ٿي پوي)
 * [س/ڪوھ]
- ڏوگاهو ج ڏوگاهه: [ا - مذ] ڏڪار، ڏڪر، قحط سالي
 * ٽوپان پٽن وٽان، ڏوگاهي هٿيانءَ جي (شاهه/مارئي)
- ڏوگڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (خاص ڪري لاڙڪاڻي ۽ شهيد بينظير آباد ضلعي ۾ رهن)
- ڏوگاهو ج ڏوگاهه: [ا - مذ] ڏولاهو، ڏولاهو، ڏنجهه، ڏڪ، تڪليف
 * ڏور ڏوگاهه پڻ، جو مينهن منڊائون آيو (خليفو نبي بخش)
- ڏوگهلوج ڏوگهلا: [ا - مذ] نڙي، نڙگهونو، نڙگهٽ
 * [س/ل]
- ڏوگه ج ڏوگهون: [ا - مت] ڏوڪ، پاڻي پيئڻ جي اوت اوتان، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي پيئڻ واري حالت، گهڙي آڇ، اُسات، آلي، ڏوگهو
- ڏوگه ڏوگهان ڪڙڻ: [اصطلاح] گهڻو پاڻي پيئڻ (گهڙيءَ آڇ ڪري)، ڏوڪ ڏوڪان ڪڙڻ، پاڻيءَ جي اوت اوتان ڪڙڻ
- ڏوگهڙ ج ڏوگهڙ: [صفت] ڏوڪر، بڪساهيءَ سان پاڻي پيئندڙ، گهڻيءَ آڇ وارو، جهجهو پاڻي پيئندڙ، آليءَ وارو، اُجائيل
- ڏوگهو ج ڏوگها: [ا - مذ] گهڻي آڇ آلي، ڏاڍي آڇ، پيائس، ڏوڪ، تره، ٻه
- ڏوگهڙ: [مصر - فعل متعدي] ڏوڪڻ، هر هر پاڻي پيئڻ، گهڙيءَ گهڙيءَ پاڻي واپرائڻ، گهڻو پاڻي پيئڻ، مسلسل پاڻي پيئڻ، بڪساهي پاڻي پي وڃڻ
 * ٽڙي ريتيءَ زو، مٺ مٺان ڏوگهيا (شيخ اياز)
- گهڻي آڇ لڳڻ، سخت اُجائجڻ
 * [مصر] ڏوگهڻ
 * [امرا] ڏوگهه
- [مضارع] ڏوگهيان (ج) ڏوگهيون، ڏوگهين (ج) ڏوگهيو، ڏوگهي (ج) ڏوگهين
 * [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'نو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغ ڳنڍيا آهن]
- [حال] ڏوگهي ٿو (ج) ڏوگهين ٿا
 * [حال مت] ڏوگهي ٿي (ج) ڏوگهين ٿيون
 * [ماضي] ڏوگهيو (ج) ڏوگهيا
 * [ماضي مت] ڏوگهي (ج) ڏوگهينون
 * [مستقبل] ڏوگهيندو (ج) ڏوگهيندا
 * [مستقبل مت] ڏوگهيندي (ج) ڏوگهينديون
 * [اسم مفعول] ڏوگهيل

— ڏوگهي ج ڏوگهيون: [ا - مت] آج، پيار، خشڪي، تنه

— ڏوگهي ج ڏوگهي: [صفت] گهڻو پاڻي پيئندڙ، ڏوگهر.

جنهن کي آليءَ جي پيماري هجي
'تن نه وڏو ڏوگهي آهين' (جملو)

— ڏوگهي وڃڻ: [اصطلاح] ٻي وڃڻ، اوتي وڃڻ

* ڏوگهو ج ڏوگها: [ا - مذ] وڏي اک، دودو

* [صفت - مذ] ڏيلهو، ڊڊو، ڦوتاريل

* [س/ت]

* [مت: ڏوگهي ج ڏوگهيون]

— ڏوگها تائڻ: [اصطلاح] نظر تيز ڪري هر هر ٺهائڻ.

گهڙڻ، ٽڪڻ، جوڙڻ

— ڏوگهڙ ج ڏوگهڙ: [صفت] اکين ڦوتاريل، دودڻ ڏيڍڻ.

گهڙي ڏسندڙ

* ڏول ج ڏولون: [ا - مت] ڏور، گولا، تلاش

* پرشاني، هلاڪي، ڪشت، ڪشالو

— ڏولڻ: [مصر - فعل متعدي] گولڻ ڦولڻ، تلاش ڪرڻ.

ڏورڻ، پڇا ڪرڻ

* پٺيان وڃڻ، پويان پوڻ

* پڳڻ

* لوڏڻ

* ڏولائي ۾ وڃڻ، پرشان ڪرڻ

* [مصر] ڏولڻ

* [امر] ڏول

* [ڏولي ڏوليندو ڏوليل]

* ڏول ج ڏول: [ا - مذ] جهولو (لڏڻ ۾)، پينگهه، پينگهه

* [سن: ڏول = لڏڻ: سن: ڏل = مٿي ڪرڻ]

* پاڻي پري ڪڍڻ جو برتن (کوھ وغيره مان)، ٻاڙڍي.

سانڌاري، بارڊي، بالٽي

* لوھ جو ٿانءُ، ڏٻو، پين، ٻوڪو

* [ع: ڏلو]

* خوف، ڊپ، پو

* [س/ات]

* ڦساد، بدآمني، جهيڙو، ڦٽند، انگيري

* [س/ات]

* ڏولو، ڏولائي ڏنجهه، ڏک، مصيبت، آڀدا

* ڏڪار، قحط

* [س/ات]

— ڏول وڃهڻ: [اصطلاح] ڦساد مڃائڻ، هراس وڃهڻ.

خوف پيدا ڪرڻ

* ڏڪار وڃهڻ

* ڏول ج ڏول: [ا - مذ] ناس، برباد، تباهه، ڇٽ، سڄ

* [س/ل/ت]

* ڪهڙي هيسيل ڪندو هو، ڏاڙو ٽن نه ڏيرو ڏول.

موس مٺيءَ تي هر هر هو (چار خان)

— ڏول ڪرڻ: [اصطلاح] برباد ڪرڻ، ناس ڪرڻ، ڇٽ ڪرڻ.

ڦيٽاڙو ڪرڻ

* جهيڙو ڪرڻ، ڦساد ڪرڻ

* ڏولاڪو ج ڏولاڪا: [ا - مذ] ڏولو، ڏولائي، رولو

مصيبت، پرشاني

* [س/ل/سن: دل = لڏڻ]

* ڏولائي ج ڏولائي: [ا - مذ] ڏک، ڏاڙو، ڏجهه، رولڙو

تلڪو، تڪليف، لهج، درندائي، ڏک، زنج، آلم، درد، مصيبت

* [س/ل/سن: ڏولا، دل = لڏڻ]

* ڏونگر ڏولائي ڏيندا مون ڏيروا (شاهه/حسيني)

* هراس، ڏهڪاءُ، ڊپ، خوف

* ڦڦڙڙ، ولوڙو، واجڻ، گوڙ، شور، هلجڻ، بڪيڙو، وڳوڙ، ٿرڻو

ٽاڪوڙو ڦڦڙو

* ٽڪرار، بحث

* بڪ، ڏڪار، قحط، ڏڪر ڏلاڪو، بدحالي

* ڏولائي مان ج ڏولائي مان: [صفت] ڍڪايل، ترين پير

* ڏولچي ج ڏولچيون: [ا - مت] چمڙي جو ٿانءُ، پاڻي پير

لاءِ چمڙ جو ڏٻو يا بالٽي، سانڌاري، ٻوڪو، چڙهي، ڪوس

* بندوڻ رکڻ لاءِ چمڙي جي ڍگهي ڳوڙهي

* [س/ل/ات]

- ڏولو ج ڏولا: [ا - مذ] ڊرگٽي، بئرو حال، ڪمبختي، شڪست، حالي، جوکڙو، ڏولاٽو، ڏوجهرو، ڏک، زنج، ٽڪليف، ڊريڊري، پريشاني
- * [سن: دل = لڏڻ]
- ڏولھ ج ڏولھ: [ا - مذ] پاڻيءَ ڪڍڻ جو ٿانءُ، ڏول
- * [س/ل]
- ڏولهو ج ڏولها: [ا - مذ] پٿر جي وچ وارو ڪانو
- * [س/ات]
- ڏولھڻ: [مض - فعل متعدي] پَرڻ، پَرينور ڪرڻ، ڏوسي وڃهڻ، ڏوسن، گهرجڻ، جهوڪڻ، ڦوسڻ
- * ڪاٺن، پيٽ پَرڻ، ڏوڪرڻ، گهٽو ڪاٺن، زور سان ڪاٺن، ٺڪ ٿاڻين پيٽ پَرڻ
- * [لڏڻ (ڪڍ يا ڪوٽ ڪي)]
- * ڪنهن کي اِسان هيٺ يا ڦرڻ هيٺ ڪرڻ
- * [مض] ڏولھڻ
- * [امر] ڏولھ
- * [ڏولھين ڏولھندو ڏولھيل]
- ڏولي ج ڏوليون: [ا - مٿ] پرده دار عورتن جي سواريءَ لاءِ هڪ جهولو يا مانڊو ٿنڊو ڪجائو (جنهن کي ماڻهو ڪلهي تي ڦندا آهن، بالڪي، محافو، 'سڀڻ جيءَ سهت، ڏونگر ڏولي من ٿيو' (شاهه/حسيني)
- * لوڏي، ٿنڊو پينگهو، چٽو ڏول
- * لاش وغيره ڪٽڻ لاءِ ڪٽ جو هڪ قسم
- * پينگهي جي شبيھ (جيڪا عاشورن جي موقعي تي حضرت شهزادي علي آصف عليہ السلام جي شهادت جي يادگيريءَ ۾ ٺاهي ويندي آهي)
- * بادشاهه جو تخت
- * ڏولي راءِ ڏياچ جي ڏورن ڏٺائين (شاهه/سورت)
- * [سن: ڏولا: دل = لڏڻ، ٻرا: ڏولا]
- * پاڻي پيئڻ لاءِ ٺڪر جو ٿنڊو ٿانءُ، ٿنڊو ڏول (چا، ٽڪي، ڪونجي)
- * [س/ات]
- ڏولي سڄڻ: [اصطلاح] نياڻيءَ جي ساديءَ جون تيارينون ٿيڻ
- ڏولي ڪچڙ: [اصطلاح] نياڻيءَ جو پريجي وڃڻ، چوڪريءَ جو اٻاٽو گهر ڇڏڻ
- * مينٽ ڪٽڻ، بخاري نماز پڙهڻ
- ڏولي وٺڻ: [اصطلاح] گهوتيشن جو ڪنوارين وٽ وڃي ڪنوار کي وٺي اچڻ
- ڏوليپڻ ڇڙهڻ: [اصطلاح] عيش ڪرڻ، مزا ماڻڻ
- * 'ڏليون ڏوليپڻ ڇڙهون، پيرن پون نه پٽڻ' (سجڻ)
- ڏومر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو، گرين جي هڪ ذات (جيڪي گهمندي ڦرندي ڳائين ٽڙائين)
- ڏومر ج ڏومر: [ا - خاص] ڏومر ذات جو هڪ ڦرڻ
- * [صفت] چارڻ، پاڻ، پٽ، منگيٽو، منگهار، ڍاڍي، پينو، ٺٽڪهو
- * [سن: ڏومر]
- * نياڳو، بد نصيب
- * رولو
- * زڪو، بي سواد
- * [س/ت]
- ڏومي ج ڏومي: [صفت] نياڳو، بد بخت، بد نصيب
- ڏومڪو ڳوٺهون ج ڏومڪا ڳوٺهان: [صفت - مذ] ڪٽارو، جنهن جي شادي ٿيل نه هجي، چرڙ، چڙو چانڊو
- * رول، آوارو
- * [س/ات]
- ڏُون ج ڏُون: [ا - مذ] باهه، آڳ، آڳي، چيرو، ٻاڙو
- * عذاب، ڏک، آفت، ساڙو
- ڏُون: [صفت] عده، فطاري، ٻه، هڪ جي ٻيڻ، هڪ، دوٺو
2. Two
- * 'ڏينهن مڙهي ڏن، آئي لوچ لطيف چئي' (شاهه/مومل راڻي)
- * جوڙي، ٻيله، ٻڏي، پٿرو
- * [سن: دو = ٻه، سڙا، انگ: Two]
- ڏوجهو ج ڏوبها: [صفت - مذ] ٻيو، جيڪو ٻئي ٽمبر تي اچي، ٻيوئين کانپوءِ ايندڙ
- * [سڙا]
- * [مٿ: ڏوجهي ج ڏومهيون]

- ڏوڻ: (ا - مت) پيئڻ، پيئڻو، ڏوڻو، ڏوڙو، ڊبل، پيو
 * [سن: ڊر = ڏوڻ، ٻه]
 — ڏوڻا: [صفت] پيئا، پيا، ڏهرا، گهڻا، جهجهڻا
 — ڏوڻاڻي: [مض - فعل متعدي] پيئائڻ، پيئو ڪرڻ، پيو ڪرڻ،
 پيئو ڪندو وڃڻ، ڏوڻو ڪرڻ، ڏهرو ڪرڻ
 * [مض] ڏوڻائين
 * [امر] ڏوڻا
 * [ڏوڻايو ڏوڻائيندو ڏوڻايو]
 — ڏوڻائي ڇ ڏوڻايون: (ا - مت) پيئائي، پيئائي، ڏهرائي
 — ڏوڻو ڇ ڏوڻا: [صفت - مذ] پيئو، پيو، ڏوڙو، ڊبل
 * گهڻو، جهجهو
 * ڏوڻو ڇ ڏوڻي: (ا - مذ) پوي جو هڪ قسم
 * ڏوڻو ڇ ڏوڻا: [صفت - مذ] جيو، جانلو، ٽوي،
 مضبوط، بهادر، جنگ
 * ٿلهو، متارو ڏوڻو، ڏونسو، ڏوڻو، ڏڳ، ستر وٺڻ، ڦوڦاڻڻ
 * [سن: ڏشه = ڏوڻ]
 * جهنگلي، وحشي، اڻ گهڙيو، سڙ خون خوار
 * شوخ، بي ادب
 * [مت: ڏوڻي ڇ ڏوڻين]
 * ڏوڻي ڇ ڏوڻيون: (ا - مت) بني يا ٿڌ جي چوٽي،
 چنڊي، ڏنڊي، ٽوٽي، ڏوڻي، بند، بوند
 * حقي يا ٿڌ جي ٽوٽي، ڏوڻي
 * [سن: ڊڊ = ڏوڻ]
 * ڏوڻ ڇ ڏوڻ: [صفت] شوخ، سڀاءُ وارو، گهرو، زڪو
 * [س/ت]
 * ڏوڻجهو ڇ ڏوڻجها: (ا - مذ) آهڻج، ايڏاء، تڪليف،
 درد، ڏڳ
 * [س/ل]
 * ڏوڻج ڇ ڏوڻجون: (ا - مت) چينپ، ڊڙڪو، ملامت،
 ڳالهائڻ
 * [س/ت]
 — ڏوڻجڻ: [مض - فعل متعدي] چينپڻ، چٽ ڪرڻ،
 ملامت ڪرڻ
 * [مض] ڏوڻجڻ
 * [امر] ڏوڻج
 * [ڏوڻجي، ڏوڻجندو ڏوڻجيل]
 * ڏوڻڊ ڇ ڏوڻڊيون: (ا - مت) ميوي يا گل جي ڏانڊي،
 ميوي ۾ اٽڪيل ڪاٺيءَ جو ڏرو، ڏنڊي، بوند، ڳڙ، ڳو
 * سبي جي چوٽي، ڏنڊي، جهنجري، چوٽري
 * [س/ل]
 * ڏوڻڊڙو ڇ ڏوڻڊڙا: [صفت - مذ] عضون سوڙهو، ٽوٽڙو،
 ڪروڻڙو، ڏوڻڙو، روٽڙو، بانوٽيل، ويڙهيل، سيڙهيل،
 ويٺيل، سٽيل، موٽڙو، سونڙو، سيل، سوڙهو، جهڪيل
 * [مت: ڏوڻڙي ڇ ڏوڻڙين]
 — ڏوڻڙو ٿيڻ: [اصطلاح] ڪروڻڙو ٿيڻ، جهڪڻ، ڇهڻ، مارڻ،
 ڏهي پوڻ، ڪري پوڻ
 * ڏوڻڊڪي ڇ ڏوڻڊڪيون: (ا - مت) ٻري کان اچلي
 ڏک هئڻ وارو سونڙو
 * ڏوڻڊي ڇ ڏوڻڊيون: (ا - مت) ٺلڪي، ٽوٽي، ٽوٽي،
 ٺٽ، ڏنڊي، ٽٽي، ڦوهارو، نيسارو، ڏوٽي
 * ڏوٽ: (ا - خاص) هڪ ذات جو نالو
 * ڏوٽو ڇ ڏوٽا: (ا - مذ) ڪرڙ جو ڪجور يا ڦل، ڏيلهو،
 ڏينهن
 * ڪلهي ۽ لونڊ جي وچ وارو ٻانهن جو مشڪي حصو،
 ڏورو
 * [صفت] ٽنڊڙو
 * [هند: ڊنڊ]
 — ڏوٽن ڏيهه: (ا - مذ) اها جاءِ، جتي ڏوٽا جامر ٿيندا هجن،
 ڏوٽن واري زمين
 * (ا - خاص/مجازاً) ماڙيءَ جو ديس، ٿر
 * ڏوٽن جو ڏوٽن ڏيهه، مون کي مليو ڏاڍو (شيخ ايان)
 — ڏوٽو ٺوڪڻ: [اصطلاح] وڙهڻ لاءِ تيار ٿيڻ، جهنگري لاءِ
 آماده ٿيڻ
 * هڪل ڪرڻ، ٺڪارڻ
 * بهادري جو ڏاڪو وڃهڻ
 * ڏوٽ ڇ ڏوٽ: (ا - مذ) ڏاڍي ۾ ٿيندڙ هڪ بيماري (جھن ۾
 ٽپيءَ جي رحر ۾ ڳوڙهيون ٿي پونديون آهن)
 * [س/ل]

• ڏونڙو ج ڏونڙا: [صفت] ڏوڙو، ڏوٿو، ٻيڙو

• جهجهو، گهو، زياده

• [سن: دو = ٻه]

’ڏونڙا ڏاڏ ڏيارن ٿيون، اهي اکرپون البيلپون‘ (غمدل فقير)

— ڏونڙا ڏيڇ ڏيڻ: [اصطلاح] ٻيڙي مهرياني ڪرڻ، شمار وڌو
اڃسان ڪرڻ

• ڏونڪو ج ڏونڪا: [ا - مذ] تغاري يا ڏهل وڃائڻ لاءِ
هڪ سنهڙي (هڪ فون جيتري) گهڙيل ڪاٺي، ڏوڪو
ڪاٺ جي رڳيل ڳٽي، ڏانڊيو

• ڳڇيءَ جو هڪ ڏاٽو، تازي ڳڇي، اڌ پڪل ڪارڱ،
خليلو، ڏوڏو (ميشه جڻج ۾ ’ڏونڪا‘ چئبو آهي)

— ڏونڪا ٿيڻ: [اصطلاح] ڳڇيءَ جي ڦر جو زسجي وڃڻ،
هليلا ٿيڻ

• [ڪنايه] چوڪريءَ جو جوان ٿيڻ

— ڏونڪا رهڻ: [اصطلاح] گوشن مان ڏونڪا پڻڻ

— ڏونڪا ٽئون ج ڏونڪا ٽٽان: [صفت - مذ] ڏونڪن وارو
ڏونڪن جو

• [ا - مذ] رڳيل ڪاٺي (جنهن کي گهنڳهرا ٻڌل هجي، راند ۽
ناچ جي ڪر ايندڙ، ڏوڪلو

• ڏهل وڃائڻ جي ڪاٺيءَ، ڏونڪو

— ڏونڪا هڻڻ: [اصطلاح] ڏانڊين تي ناچ وڃهڻ (جنهن ۾
تغاري وچ ۾ بيٺندو آهي، جيڪو بيت به چوندو آهي ۽ ٻيا ماڻهو
چؤڌاري به به ڏونڪا ڳئي، ڏهل جي ٺٽي تي ڏونڪا ملائي ٽڪاءُ
ڪڍائيندا آهن)

— ڏونڪائي ج ڏونڪائي: [صفت] ڏونڪن وارو، ڏونڪن
جو، ڏونڪن سان راند ڪندڙ رانديگر

— ڏونڪو لڳڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڳالهه جو اطلاع ملڻ

• فشري ٿيڻ، بدنامي ٿيڻ

• جنگ جو ڏونڪو لڳڻ

• تغارو وڃڻ

— ڏونڪو وڃائڻ: [اصطلاح] نالو ڪڍائڻ، مشهور ٿيڻ،
نامي گرامي ٿيڻ، ناموس ڪڍائڻ، هاڪارو ٿيڻ، ناميارو ٿيڻ،

نالپرو ٿيڻ

• زعب تاب وڃهڻ

— ڏونڪو وڃڻ: [اصطلاح] نالو ٿيڻ، مشهور ٿيڻ،
ناموس ٿيڻ، ڏور مڃڻ

— ڏونڪي چاڇي: [صفت] تماشو ڏسڻ وارو، تماشين،
ساڪي، ڌرڻڪ

• فقط نالي ماهر ڪم ڪري مڙ يا مجلس ۾ شريڪ ٿيندڙ

— ڏونڪي چاڇي ٿيڻ: [اصطلاح] ڪم مهل ڪم نه اچڻ
• صرف خوشيءَ مهل اچي شريڪ ٿيڻ

• ڏونڪي ج ڏونڪي: [صفت] سڻگهرو، سڻگرو

• [س/ت]

• ڏونگار ج ڏونگار: [ا - مذ] ڏونگر، جبل، ٻهاڙ، چنڊ،
پرڻت، ڪوهه، روهه، ٻهاڙي، ٽڪر، ٽڪري، توڙهو، ٻهاڙ

• [سن]

’هاڻي اوڀون آيا، ڏوڏ مون ڏونگار‘ (سجل)

• ڏونگر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• [س/ت]

• ڏونگر ج ڏونگر: [ا - مذ] جبل، ٻهاڙ، چنڊ، پرڻت،
ڪوهه، روهه، ٻهاڙي، ٽڪر، ٽڪري، توڙهو، ٻهاڙ

• [سن: اوڳ: پرا: ڏونگري = ڏونگر]

’آڌ تراڻا آهيا، ڏونگر کي ڏاڪا‘ (شاه/ديسي)

• [ڪتابه] بار وڙن، بوڇهه، گراڻپ

’ڏونگر سارو ڏک جو چي، منجهان جوڙيو‘ (شيخ ايان)

— ڏونگر ڌارڻ: [اصطلاح] جبل ٽاڪڻ

• سخت محنت ڪرڻ، وٽ کان وڌو ڪم ڪرڻ

• ٽڪليفون سَهڻ

— ڏونگر ڏوڙڻ: [اصطلاح] جبل جهاڳڻ

• ٽڪليفون سَهڻ، ڪشالا ڪڍڻ

’رڃن رات رهي، جئين ڏونگر ڏوربا‘ (شاه/ڪاهوري)

— ڏونگر هارڻ: [اصطلاح] گهڻو روئڻ، هنجون هارڻ

• [س/ت]

— ڏونگري ج ڏونگريون: [ا - مذ] جبل جي ننڍي چوٽي،
ننڍو ٽڪر، ننڍڙي ٽڪري، ڏٺو، توڙهو

- ڏونگري ج ڏونگري: [صفت] ڏونگر سان منسوب. ڏونگر جو جبل جو. جبل وارو. جبلو چاپرو پهاڙي. پريتي
- ڏونگريآ! : [ح - ندا] اي ڏونگريآ!
- * اي ڏونگر يا جبل جا زهاڪو پنهنون!
- ڏونگريڻ ڏنگ هڻڻ: [اصطلاح] چٽو ٿيڻ. چريو ٿيڻ
- * اوڙي پاڙي کي ڏکوڻ ۽ ستائڻ. پاڙي وارن سان جهيڙڻ
- * [س/ڪوھ]
- ڏونگريو ج ڏونگريآ: [صفت - مذ] جبل وارو. ٽڪر وارو. جبلو ٽاڪرو. پهاڙي. چاپرو. ڏونگري
- * [مت: ڏونگري ج ڏونگريون]
- ڏونگر راءِ: [ا - خاص] ڪڇ جي هڪ راءِ جو نالو
- ڏونگرو: [ا - خاص] ٿر ۾ ’گڊڙي‘ ۽ ’هارمير‘ جي وچ ۾ هڪ ٽڪر جو نالو
- ڏونگري ج ڏونگريون: [ا - مت] اوڙ جو هڪ قيسر
- بصر
- * ڪپڙن وغيره ستن لاءِ ڪاٺ جو اوزار سونتي. ڏگري
- * ڏينيو جو هڪ قيسر
- * [س/ڪوھ]
- ڏونگها: [ا - مذ] جانورن جي سڱن جي پيهڪ جو هڪ خاص نمونو
- * وهڻن جي سڃاڻپ لاءِ ڪم ايندڙ لفظ
- * [س/ات]
- ڏونگهو ج ڏونگها: [ا - مذ] ناريل جي خالي کپي جو هڪ آڏ (جنهن سان پائيل وغيره ڪڍجي)
- * رڌڻي. ڪپري. ڏوڻي. ڪرندي. ٿيڙي. ٿيري
- * ڏونگهيءَ جيترو ماڻ يا وڙڻ
- * ٻوڏ وجهڻ جو وڏو ٿاڻ. ڍاڪون. ڍونگو
- * ٺولهو. پٺڻ جي ٺولهي
- * طعنو. مٿشو. اوبالو
- * ٽڪو. عيب. داغ
- * [صفت] اونهو. اونهو ۽ ڀريل. عميق. اٽاه
- * [مت: ڏونگهي ج ڏونگهيون]
- ڏونگهن سان ڏڪڻ: [اصطلاح] طعنا ڏيڻ. مٿسا ڏيڻ
- تنڪا ڏئي بي عزت ڪرڻ
- ڏونگهي ج ڏونگهيون: [ا - مت] ناريل جي گولي جو سڪايل آڏ. ناريل جي گل جو سڪايل آڏ. ڪپرو
- ڏونگهيءَ جو تيل: [ا - مذ] سڪل ناريل جو رس يا سٽپ. ڪوپري جو تيل
- ڏونڻ ج ڏونڻون: [ا - مت] ڪتن جي گهاٽي پونڪ. ڪتن جو گڏجي پونڪ
- * [س/ڪوھ]
- ڏوتڪ ج ڏوتڪون: [ا - مت] رنجير. نيئر. ڏاڻ
- * [س/ات]
- ڏوتڪ پوڻ: [اصطلاح] رنجير پوڻ. قابو ٿيڻ. سوگهو ٿيڻ
- ڏونهن: [ظرف] ڏانهن
- ڏونهون ج ڏونهآ: [ظرف/صفت] اونهو. ڏونگهو. عميق. اٽاه
- * ٻري. دور
- * [س/ات]
- * [مت: ڏونهي ج ڏونهيون]
- ڏونهو ڏيئه ج ڏونهآ ڏيئه: [ا - مذ] ٻري وارو ملڪ. پٿرانهون ملڪ. ڏور ڏيس
- ڏوهه: [صفت] هڪ عذ جو نالو. ڏه. ڏه. Ten, 10
- * [س/ت/سن: دشن= ڏه]
- ڏوهه ج ڏوهه: [ا - مذ] گناهه. پاپ. تقصير. اپراڏ.
- قصود. خرم. دوش. الزام. خطا
- * پل. چڪ. غلطي. عيب. ستم
- * [سن: دوش. دش - خطا ڪرڻ. ڏوهه]
- * عتاب. ميان خرف
- ڏوهاري ج ڏوهاري: [صفت] ڏوهي. ڏوهه جوگي. تقصير وارو
- پاپي. عاصي. بدڪار. ڪڪرمي. اٻراڙي. قصود وارو
- گنهگار. خطاوار. مجرم. خرفي
- * عتاب جوگي ميارِي

- ڏوهائيتو ج ڏوهائيتا: [صفت - مذ] ڏوه وارو ڏوه جو ڏوهي، ڏوهاري، گنهگار، عيبدار
- * حرفي، ميارِي، عتاب جوڳو
- ’هن کي ڏوهائيتو ڪري، ڪجهڙيءَ مان ڪڍيائون‘ (جملو)
- * [مٺ: ڏوهائيتي ج ڏوهائيتيون]
- ڏوهه پاس ج ڏوهه باشون: [ا - مٺ] ڏوهه جي قبوليت، مڃتا، اقرار نامو، سچي، اعتراف (ڪنهن ڏوهه جو)
- ڏوهه باسڻ: [اصطلاح] قبولدار ٿيڻ، قصور قبول ڪرڻ، خطا مڃڻ، هائوڪار ڪرڻ
- ڏوهه باسڻو ج ڏوهه باسڻا: [صفت - مذ] ڏوهه باسيندڙ، قصور مڃيندڙ، قبولدار، اقرارِي
- ڏوهه ڏيڻ: [اصطلاح] الزام لڳائڻ، خطا وار ڪرڻ، عيب لڳائڻ
- ڏوهه ڏيڪڻ: [اصطلاح] عيب ڏيڪڻ، خطا پوڻي ڪرڻ، گناهه کي ظاهر نه ڪرڻ
- ڏوهه مڙهڻ: [اصطلاح] خطاوار ٺهرائڻ (پئي ڪي)، ڏوهه ڏيڻ (پئي ٿي)، گناهه ٿيڻ
- ڏوهي ج ڏوهي: [صفت] ڏوهه وارو ڏوهه ڪندڙ، ڏوهاري، گنهگار، پاڻي، مجرم، ابرآڏي، تقصير وارو ميارِي، حرفي، عتاب جوڳو
- * ڏوهاڳ ج ڏوهاڳ: [ا - مذ] مڙس جو زال تي زنج يا ناراضيو، ڏهاڳ
- * ڏوهڻ: [ا - خاص] شر بر ٺڪرڻ جي هڪ ذات جو نالو
- * [س/ت]
- * ڏوهيتو ج ڏوهيتا: [ا - مذ] ڏيءَ جو پٽ، ڏيءَ جو منڍڪر اولاد، نواسو
- * [پرا: دوهيت، سن: دوهيترا = ڏيءَ جو پٽ]
- * [مٺ: ڏوهيتي ج ڏوهيتيون]
- ڏوهيتاڻ: [ا - مذ] ڏيءَ جو اولاد، ڏيءَ جي پنهائي
- ’ڏوهيتاڻ نه پيئتا، جيئن وڏي پيئڻ وري‘ (چوڻي)
- ڏوهيتاڻو ج ڏوهيتاڻا: [صفت - مذ] ڏهڻ جو، ڏهڻ وارو ڏوهيتاڻ
- * [مٺ: ڏوهيتائي ج ڏوهيتائون]
- * ڏوهيتي ج ڏوهيتيون: [ا - مٺ] مٺائيءَ جي هڪ جڳهي، ٽڪي
- * [س/ت]
- * ڏوهپ: [ا - مٺ] ناپسنديدگي
- * [س/ت]
- ڏوهپڻ: [مصر - فعل لازمي] پسند نه ڪرڻ
- * [س/ت]
- * [ڏوهپس ڏوهپندو ڏوهپيل]
- * ڏوهڙ ج ڏوهڙون: [ا - مٺ] اوچن جو هڪ قسم، کيس، گتو، لوڻي
- * [س/ت]
- * ڏوهري ج ڏوهريون: [ا - مٺ] هيناهين ڏيس، ڏهر
- * [س/ت]
- * ڏوهڙو ج ڏوهڙا: [ا - مذ] ٻه ستر بيت، دوهو، دوهيڙو، ڏوهيڙو (اڏي ٻوليءَ ۾ ڪم ايندڙ معايد)
- * ڏوهلو ج ڏوهلا: [ا - مذ] گهر جو وڏو صفحو، وڏي ڪوٺي، هال
- * [س/ت]
- * ڏوهو ج ڏوها: [صفت - مذ] کير ڏهندڙ، ڏوپ ڪندڙ، ڏهاڻي ڪندڙ، ڏهندڙ
- * [ا - مذ] کير ڏهڻ جو ٿانءُ، وڏي ڏکي، چوئڙي
- * [س/ت/سن: دوهي = ڏهندڙ]
- * ٻن ستن جو بيت، ڏوهيڙو، دوهو
- * [سن: دوها = ڏوهيرو]
- * ڏوهوڙ ج ڏوهوڙا: [ا - مذ] ٻن ڌڻن جي وچ وارو ميدان، ڏهر
- * [س/ت]
- * ڏوهيترو ج ڏوهيترا: [ا - مذ] ڏيءَ جو پٽ، ڏهڻو، ڏوهيتو
- * [س/ت/سن: دوهيترا = ڏوهيتو]
- * ڏوهيڙو ج ڏوهيڙا: [ا - مذ] ٻن ستن جو بيت، دوهو، ڏوهو، ڏوڻي بيت، ڏوڙ، ڏوهڙو، لوڙاڻو (پلٽس)، هڪ جهونو ۽ مقبول عام، پراڪري ۽ هندي ٻولين جو بحر وڙن تي چيل شعر (ٻن ستن وارو هڪ ڪوچو پنه مائراڻي واري ٿئي) (پلٽس)
- * [سن: دوها = ڏوهڙو]

• ڏوڙج ڏوڙ: [ا - مذ] وڪڻ، ڦڌم

* [س/ات]

* پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم، ڏوڙل

• ڏوڙو ج ڏوڙا: [ا - مذ] ڪاٺ جو وڏو ڄمڇو (جيڪو ٻوڙ

وڌڻ جي ڪم لاءِ)، ڏوڙي، ڏوڙلو

* [س/ات/سن: دروي - ڏوڙي]

• ڏوڙل ج ڏوڙل: [ا - مذ] پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم

(جنهن جي چٽب ڏوڙي وانگر هوندي آهي ۽ مڇي ماري کائيندو آهي)

• ڏوڙلو ج ڏوڙلا: [ا - مذ] ڪاٺ جي وڏي ڏوڙي، ڏوڙي

وڌڻي، ڪپري، ڄمڇو، ڪڙنگير

* [سن: دروي = ڏوڙي]

* پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم، ڏوڙل

• ڏوڙلي ج ڏوڙليون: [ا - مڻ] پالڪي، ڏولي

* [سن: دولڪا = ڏولي]

• ڏوڙو ج ڏوڙا: [ا - مذ] سڙو (ڪاٺ کي کائيندڙ جيٺ)

* [س/ل]

* بيماري، ڳارو، ڳارانهرو، جهڇڻ، جهوري، جهورائو

* [صفت] پيٽو گھڻ ڪاڻو، هڃي، مفت خور، جهنڊڙ

ٽڪرئل، پيٽ لٽ، مانيڻ ٿوڙ، پيٽوڙي

• ڏوڙي ج ڏوڙيون: [ا - مڻ] طعام زڏڻ جو اوزار، ڪاٺ جو

وڏو ڄمڇو، ڪڙنگير، ڪپري، ڏوڙلو

* [سن: دروي = ڏوڙي]

— ڏوڙي چٽڻ: [اصطلاح] آخر ۾ کاڌو کائڻ، خالي ديبڙي

يا ڏوڙي اڳهي کائڻ (طعام وغيره ختم ٿي وڃڻ جي صورت ۾)

* [مجاناً] شاديءَ واري رات برسات پوڻ (سنڌ جي بهاراين

۾ اها ڳالهه مشهور آهي ته ڪنهن جي شاديءَ واري رات جيڪڏهن

مينهن وسي پوندو آهي ته مائٽ کيس مذاق طور چوندن آهي ته:

’شاديءَ تي مينهن وسي پيو آهي، ضرور ڪنوارپ ۾ يا ڪنڀي پئي

هوندي يا ڪا ڏوڙي پئي هوندي‘

’تنهنجي شاديءَ تي اڄ راتل وري مينهن پيو آهي، ڏوڙي پئي هوندي‘

(مشهور لوڪ گيت)

— ڏوڙي ڍڪڻ گيهه ٿيڻ: [اصطلاح] سڀ کي حاصل ٿيڻ

وڌ ۾ وڌ فائدو ٿيڻ، هر طرف کان لاپ ملڻ

* [ڪنايه] سڀ خراب ٿيڻ، نقصان ٿيڻ، ڇيهو ٿيڻ

— ڏوڙو ج ڏوڙا: [ا - مذ] وڏي ڏوڙي، ڏوڙلو

* [س/ل]

• ڏوڙيلو ج ڏوڙيلا: [ا - مذ] پاڻيءَ جي پڪيءَ جو هڪ قسم

(زنگ) اچڻ، ڦڌ ڏيڏ، ڦوٽ، چٽب ڪاري ڏوڙيلي جهڙي، ڏنڊ

۾ ٿئي، ڏوڙل

• ڏوڙار ج ڏوڙار: [ا - مذ] پاڻيءَ جي هڪ پڪيءَ جو نالو

يا قسم

* [س/ڪوھ]

• ڏوڙج ڏوڙڙ: [ا - مذ] ڏنگ، خرابي، نقص

* [س/ات]

• ڏهه: [صفت] هڪ ٺنگ يا عدد جو نالو. ٽن (9) کانپوءِ ايندڙ ٺنگ،

(10)، ٽو واڌو هڪ، پنج واڌو پنج، ڏهن ايڪڻ جو جوڙ،

هڪ ڏهاڪو، ڏهه، (ٺنگ: Ten)

* [سن: دشن، ف، ده + ڏهه، پرا: دس]

— ڏهه آڱريون ٻاري ڏيڻا ڪرڻ: [اصطلاح] فضول خرچ ڪرڻ،

اڃايو خرچ ڪرڻ

— ڏهه ڏسيون: [ا - مڻ] ڏهه طرف (1. مشرق = اُڀرندڙ

2. مغرب = آلهندي 3. شمال = اتر 4. جنوب = ڏکڻ 5. تحت =

مٿي، 6. فوق = مٿي، 7. آڱري ڪون = ڏکڻ اُڀرندي جي ڪنڊ،

8. نيرت = ڏکڻ آلهندي جي ڪنڊ، 9. پائب = اتر آلهندي جي

ڪنڊ، 10. ايسان = اتر اُڀرندي ڪنڊ)

* [آصفي]

— ڏهه ڏيڻ: [اصطلاح] گنجھه بيان ڪرڻ، پيدا ڪرڻ،

راز ظاهر ڪرڻ

— ڏهه سانڻن: [صفت] هڪ عدد جو نالو، هزار سنڪ برابر

ڏهه سانڻن

— ڏهه سنڪ: [صفت] هڪ عدد جو نالو، هزار گرب برابر

ڏهه سنڪ

— ڏهه سڻي ج ڏهه سڻي: [ا - مڻ] ڏهن ٽنڊن وارو ڪپڙو

(جنهن ۾ ڏهه سڙ ٽنڊن ٽاڇيءَ ۾ هجن)

— ڏهه ڪُنڊو ج ڏهه ڪُنڊا: [ا - مذ] ڏهن ڪنڊن واري شڪل (جاميٽري وغيره و)

— ڏهه مُڪي ج ڏهه مُڪي: [صفت] ڏهن واڻن وارو ڏهن منهن وارو

* [ا - خاص] راوڻ جو لُٽ

— ڏهه نڪرڻ: [صفت] هڪ عذد جو نالو، هزار اُرت برابر ڏهه نڪرڻ

— ڏهون: [صفت] قطار ۾ نائين نمبر کانپوءِ آيل نمبر

— ڏهون ڌرجو: [ا - مذ] ڏهون ڪلاس، ڏهين جماعت، مئٽرڪ، (انگ: Matric)

— ڏهون: [صفت] ڏهه دفعا وڌيڪ هجڻ جي حالت، ڏهه دفعا ڏهه ڀيرا

* [ظرف] گهڻو، وڌيڪ

— ڏهوئي ج ڏهوئيون: [ا - مٺ] ڏهون

— ڏهوئي ج ڏهوئي: [صفت - مذ] ڏهه دفعا وڌيڪ، ڏهه ڀيرا زياده * [ظرف] گهڻو، زياده

— ڏهوئي ڏان ڏان ج ڏهوئي ڏان: [ا - مذ] جهجهو انعام، تمام گهڻي بخشش

— ڏهوئي ڏان ڏان ڏيڻ: [اصطلاح] جهجهو انعام ڏيڻ، تمام گهڻيون سوغاتون بخشڻ

— ڏهوئي ج ڏهوئيون: [صفت - مٺ] ڏهه دفعا وڌيڪ ڪا به مونث شيء، ڏهه ڀيرا زياده

’نه تنهنجي سائين ذات ڏهوئي ٿي پئي‘ (شيخ ايان)

— ڏهه ويڙي: [ا - مذ] ڏهه دشمن، 1. نفس، 2. شيطان، 3. زال، 4. پٽ، 5. پيءُ، 6. اُچ، 7. شهوت، 8. فڪر، 9. تند، 10. ڏم

’ڏهن ويرين وچ ۾ آيو آ انسان، پهرين وري پنهنجو نفس نفس ناهن، ٻيو وري تنهن سين شامل آ شيطان، ٽيون وري ويرو محبت زال زبان، چوٿون وري ٿا چون بيتو (پٽ) بي فرمان، پنجون وري بيت آ جر نت ٿي گهري نان، ڇهون وري آ اڄ جو ٿي پاڻي پریشان، سئون وري شهوت آ جنهن ڪيا هزارين حيران، اٺون وري آڪرو نڪر تولان

نائون ويڙي تند آ غلٽ جو گذران، ڏهون ويڙي ڏم آ جهل وڏو جولان، تنهن ڏهن ويرين وچ مان جو کڻي جنگ جون، آس ڪريان قربان، تنهن سورهي تان ساهو چوي‘ (لوڪ ادب)

— ڏهين: [صفت] ڪيترا ڀيرا ڏهه، بيشمار، بي انداز ’ساهو ماءُ صدق ڏهين ڏم ڏيان‘ (شاه)

* ڏهه: [ظرف] ڏانهن، طرف، ڏي

* ڏهه ج ڏهه: [ا - مذ] ڏيهه، وطن، ملڪ، ديش * [سن: ديش] = ڏيهه

— ڏهاڙه: [ا - مذ] ڏيهان ڏيهه، ملڪان ملڪ، هر هنڌ

— ڏهاڙي ج ڏهاڙي: [صفت] ڏيهي، ملڪي، ديسي، هر وطن

— ڏهاڙي ج ڏهاڙي: [صفت] ديس نيڪالي ڏنل، جلاوطن * ٻڌنام

* [س/ات]

* ڏهاج ج ڏهاجون: [ا - مٺ] اها بيڙه عورت، جيڪا مڙس جي مڙي وڃڻ کان پوءِ ٻيو پڙو ڪري، هڪ مڙس کان پوءِ ٻيو دفعو مڙس ڪندڙ عورت، ڦلاڻي عورت

* [هند: دهاجو]

* ڏهاڙي ج ڏهاڙي: [صفت] ڏوهه ڪندڙ، ڏوهاڙي، ڏوهي، مجرم، گنهگار، پاڻي، خاطي

* [سن: دوش] = ڏوهه

* ڏهاڙو ج ڏهاڙا: [ا - مذ] هڪ ڏينهن جو عرصو، هڪ ڏينهن، پور، روز، وار، تڻ

* زمانو، سمن، وقت

* اولياءَ جي ختمي جو ڏينهن

* [سن: ڏو] = چمڪڻ + ’ڏو‘ امر تصغير جي علامت، ڏوس = ڏينهن

— ڏهاڙي ج ڏهاڙيون: [ا - مٺ] هر روز، روزانو، روزمره

’وٿان سو رائجون، توڏي ڏهاڙي اُن کي‘ (سچل)

’ڏهاڙي توکي ڏسي، هيءَ بخاريءَ هير‘ (استاد بخاري)

* نت نئون

* هڪ ڏينهن جي مڙوري، روزاني اجرت

* هڪ ڏينهن جي ڪير مان نڪتل مڪڻ

* ڏهاڙي ج ڏهاڙيون: [ا - مٺ] مٿي تي ٻڌڻ جو پوڄن * [هند]

- **ڏهاڪو ج ڏهاڪا:** [صفت] ڏهن ايڪڙ جو جوڙو، ڏهن جو مجموعو
 * ڏهن جي لڳ ڀڳ، اٽڪل ڏهه، ڏهه کن، ڏهن کان هڪ ڏورن تائين ڪا شيءِ
 * [سن: دشن = ڏهه]
 * هڪ قيسر جي خاص عبادت (جنهن ۾ رمضان شريف جي آخري ڏهن ڏينهن ۾ دنيا کي نياڳي، مسجد جي هڪ ڪنڊ ۾ رهي، صرف الله پاڪ جي عبادت ۽ ذڪر اڌڪار ڪيو ويندو آهي). اعتڪاف
- **ڏهاڪي ۾ ويهڻ:** [اصطلاح] اعتڪاف ۾ ويهڻ
- **ڏهاڳ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]
 • **ڏهاڳ ج ڏهاڳ:** [ا - مذ] بدبختي، نياڳائي، ڪر نصيبي، آياڳ، رحمت
 * [سن: در پاڳيه = خراب + پاڳيه = پاڳ]
 * ويڙو، جدائي، فراق، ڦوڙائو
 * ڏک، مصيبت، تڪليف
 * مڙس جو ويڙو، ڪنهن زال کي طلاق ملڻ واري حالت يا مڙس جي مري وڃڻ جي حالت، زوڙ پڻي، زناپو زپڻ، طلاق
 * مڙس جو زال تي زنج يا ناراضپو يا اٿوڻت
 * ڏمريو ڏهاڳ، سڪهر ڏئي سهاڳين (شاه/ليلا چنيس)
 * [ضد: سهاڳ ج سهاڳ]
- **ڏهاڳجڻ:** [مض - فعل مجهول] ڏهاڳ ڏسڻ، رڻڻ ٿيڻ، بيواهه ٿيڻ
 * [ڏهاڳيو ڏهاڳيو ڏهاڳيل]
 --- **ڏهاڳ ڏيڻ:** [اصطلاح] رڻڻ ڪرڻ، اڪيلو ڪرڻ، ڇڏڻ
 * ڏک ڏيڻ
 --- **ڏهاڳ ڏور ٿيڻ:** [اصطلاح] سهاڳ سڻڻ، نياڳ هليو وڃڻ
 * مڃڻ وارو مڙس ملڻ
 * گهر جو سنڪ نصيب ٿيڻ، عيش و آرام حاصل ٿيڻ
- **ڏهاڳ ج ڏهاڳيون:** [صفت] ڏهاڳ وارو ڏهاڳ هيٺ آيل.
 جدا ڪيل، ڌڪاريل، ٽٽيل
 * حرفي، عتابي، ميارِي
- **ڏهان:** [ظرف] ڏانهن ڏي، اُن طرف ڏي، ايڏانهن، ايڏانهين، ڏهون
- **ڏهاڻي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڏهاڻي:** [ظرف] ڏهاڙي، روزاني
 'ڏهاڻي ڏنر ڪيترا، ڇنڻن ماريو موڪ' (شاه/گهاتا)
- **ڏهاڻڻ:** [مصدر 'ڏهن' مان فعل متعدي بالواسطه] ڏهن جو ڪر پئي کان ڪرائڻ
 * [سن: ده = ڏهن]
 * [ڏهاڻين ڏهاڻين ڏهاڻيل]
- **ڏهاڻو ج ڏهاڻا:** [ا - مذ] ڪير ڏهن جو ٿان، ڪاٺ جو ٿان، (جنهن ۾ ڏاهيءَ جو ڪير ڏهجي)، ساڙهو گهاگهر
 * ڌوپ، ڏهاڻي، ڌوڏ
 * [س/ل]
 * [صفت] ڏهندڙ، ڏوهو
 * 'ڪي ڏهاڻي ۾ ڌوهه، ڪي ساڙهي سانگيوڻي' (چوڻي)
- **ڏهاڻي ج ڏهاڻيون:** [ا - م] ڌوڏ، ڌوپ
 * ڪير ڏهن جو ٿان
 * ڪير ڏهن جي اجرت
 --- **ڏهاڻي ڪڙڻ:** [اصطلاح] ڪير ڏهن، ڌوپ ڪڙڻ
 • **ڏهاڻو ج ڏهاڻو:** [صفت] ڏکيو، ڏهليو، ڌوليو
 * [ضد: سهاڻو]
- **ڏهاڻي ج ڏهاڻيون:** [ا - م] ڏهنون حصو، ڏهانس، علم رياضيءَ موجب ڪنهن به عدد جي ڏهين پٽي
 * [سن: دشن = ڏهه]
- **ڏهاڻيءَ جي نشاني:** [ا - م] ڊيسيمل، (انگ: Decimal)

- **ڏهاڻي ج ڏهاڻي:** [صفت] پنهنجي ڏيهه وارو پنهنجي ديس جو ديس پائي، ڏيهي
 * [سن: ديش]
 * ڪتابتون ڪيس ڏيندر ڏهاڻين جون (شاه/مارئي)
- **ڏهيترو ج ڏهيترا:** [ا - مذ] ڌيءَ جو پٽائو اولاد، ڌيءَ جو پٽ يا فرزند، ڏهترو
 * [س/ات/سن: ڏهتر = ڏهترو]
 * [مت: ڏهتري ج ڏهتريون]
- **ڏهتو ج ڏهتا:** [ا - مذ] ڌيءَ جو پٽائو اولاد، ڌيءَ جو پٽ، ڏهترو
 * [سن: ڏهتر = ڏهترو]
 * [مت: ڏهتي ج ڏهتيون]
- **ڏهتاڻ ج ڏهتاڻيون:** [ا - مت] ڌيءَ جو اولاد
- **ڏهر:** [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو (روايت موجب پاڻن ۾ ورهائيل: 1. برهمائي، 2. پتي، 3. دواڻي، 4. جهگائي، 5. ڪانجا، 6. ڪاپڙي، 7. راجڙي)
- **ڏهر ج ڏهر:** [ا - مذ] شاه سائينءَ جي رسالي جو هڪ سر ۽ راڳ
 * تعريف جا بيت، سريلا بيت (جيڪي دعا يا ڏڪر طور ملتان جي غوث بهاءُ الدين ۽ مخلوع نوح جا مريد وڏي آواز سان پڙهندا آهن)
 * مصرع ڪلي، اندرو، پد
 * ڪوتا، شعر، نظم، چٽ
 * واريءَ جي ٻن ڌڙن ۾ لهيل ماڻهي يا ميدان (جتي زمين پڪي هجي ۽ سال بسال برسات پوندي آهي ڇيڻ هڪل ڪريءَ جو ڏهر)
 * هيٺاهون ميدان (جتي پاڻي گڏ ٿئي)
 * [هند: ڏهر = ڏهر]
 * کيس جو هڪ قسم
 * [س/ات]
- **ڏهراج:** [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو
- **ڏهرڪي:** [ا - خاص] ضلعي گهوٽڪيءَ ۾ هڪ شهر ۽ ريلوي اسٽيشن جو نالو
- **ڏهرنگ:** [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو
- **ڏهرو ج ڏهرا:** [ا - مذ] بت خانو، بت ڪڍڻ ڏيرو، مندر ڏيرو، دير (رسالو عام راه)
- **ڏهري:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [صفت] پوک، بيوقوف، جاهل، اناڙي
- **ڏهريجا:** [ا - خاص] راجڙ قبيلي جي هڪ پاڙي جو نالو
 * [س/ات]
- **ڏهس نامون ج ڏهس نامان:** [ا - مذ] سنڌي لوڪ آداب جي شاعريءَ ۽ سگهڙ پائيءَ جو هڪ نمونو. شاعر اٺون، اهڙو بيت، جنهن ۾ ڏهن مختلف ٻولين جا، يا ڏهه ٻه معنيٰ مختلف لفظ استعمال ڪيل هجن، اهڙو بيت، جنهن ۾ ٻين ٻولين جا هڪ کان وڌيڪ انوکا لفظ استعمال ڪيل هجن (جيئن: رات جي ڏهن نالن لاءِ ڏهس نامون: ڪڳي، توهياري، نامني، شهر، تانس، مس، شب، رين، رنجي، ليل هي، (نر شاعر))
 * [سن: دشن = ڏهر + نام = نالو]
- **ڏهستو ج ڏهستا:** [ا - مذ] ڪپڙي جو هڪ قسم (جنهن جي پيٽي ۾ هڪ هزار ننڍن هجن)
- **ڏهڪار ج ڏهڪار/ڏهڪارون:** [ا - مذ] هراس، ڊپ، ڊاء، ڊيڇو، پيانڪ حالت، ڀڙ، ڏر، خوف، ڍڳ
 * ڏاڪوڙو، ٿرڻلو، ڦڙڦوٽ، هاهاڪار، ڏهشت، هائڊوس، ڏهڪو، ڏاڪو، ڏهڪو، ڏهمان، ڏهڪاءُ، چرڪو، چرڪ، تاهه
 * [سن: ڏسيه]
- **ڏهڪاء ج ڏهڪاء:** [ا - مذ] ڏاڪو، ڏاڪ، هراس، وسوسو، ڏهشت، ڊپ، خوف
 * رعب، تاب، خشمت، ڊڊهو
 * [س/ات] اقبال، نالو، ناموس، پندراڻي، وڏائي
- **ڏهڪاء پتون:** [اصطلاح] ڏاڪو، رعب، ويهن، ڊپ، ويهن
- **ڏهڪاڇڙو:** [مصدر 'ڏهڪاڻ' مان فعل مجهول] ڏهڪڻ، ڏهڪجڻ
 * [ڏهڪاڻ ڏهڪائيندو، ڏهڪاڻيل]

— ڏهڪائڻ: [مصر - فعل متمدني] ڊيجارڻ، هراسڻ، خوف پيدا ڪرڻ

* [مصر] ڏهڪائڻ

* [امر] ڏهڪاءُ

* [مضارع] ڏهڪايان (ج) ڏهڪايون، ڏهڪائين (ج) ڏهڪايو

ڏهڪائي (ج) ڏهڪائين

* [زمان حال ناهي لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏهڪائي ٿو (ج) ڏهڪائين ٿا

* [حال مت] ڏهڪائي ٿي (ج) ڏهڪائين ٿيون

* [ماضي] ڏهڪايو (ج) ڏهڪيا

* [ماضي مت] ڏهڪائي (ج) ڏهڪايون

* [مستقبل] ڏهڪائيندو (ج) ڏهڪائيندا

* [مستقبل مت] ڏهڪائيندي (ج) ڏهڪائينديون

* [اسر مفعول] ڏهڪايل

— ڏهڪائيندڙ ج ڏهڪائيندڙ: [صفت] ڊيجاريندڙ،

خوف پيدا ڪندڙ، پوائتو

'نيسرو نالان، ڏهڪائيندڙ ڏيهه جو' (شيخ اياز)

— ڏهڪجڻ: [مصدر 'ڏهڪڻ' مان فعل مجهول] ڊڄڻ،

هراسجڻ، ڊڄ ڪرڻ، خوف ۾ اچڻ، ڏهڪڻ

* [ڏهڪيس ڏهڪندو ڏهڪيل]

— ڏهڪڻ: [مصر - فعل لازمي] ڊڄڻ، پڙ ڪرڻ، ڊڄ ڪرڻ،

خوف ۾ اچڻ، ڏرڻ، هراسجڻ، ڏهليجڻ، خوف کائڻ،

ڪوڪرڻ

* ڏڪڻ، ڙڪڻ، ڪٽڻ

'ڏيل پيا ڏهڪڻ مونس پيا ڪٽهڻ مامري' (شيخ اياز)

* [ڏهڪيس ڏهڪيا، ڏهڪي، ڏهڪيون، ڏهڪندو ڏهڪندا،

ڏهڪندي، ڏهڪنديون، ڏهڪيل]

— ڏهڪو ج ڏهڪا: [ا - مذ] ڏهڪاءُ، ڏهڪار، هراس،

ڊڄ، ڊيجو دان، پيانڪ حالت، پڙ، ڏر، ڏڪڻي، خوف، ڊڄ

'گهاٽڪا ڏهڪي گهاٽ، ڏهڪو ساري ڏيهه ۾' (شيخ اياز)

* ڏهڪاڇ ج ڏهڪاڇ: [ا - مذ] جيٺ جو هڪ قيسر

(سائي رنگ جو جيٺ، جنهن کي جيڪڏهن مال کائي ۾ مال

هڪڏهر مري وڃي، ڪارو واءِ

* [س/ڪوھ]

* ڏهڪج ڏهڪت: [ا - مذ] ڏهاڳ

* [سن: در - خراب + پاڳيه - پاڳ]

* ڏهل ج ڏهل: [ا - مذ] وڏو ٿانءِ، وڏو ٿالھ، وڏي ٿالھي

* کاڌي سان خوب پَربل بَرتن، پاتوڙو، جَھَٻَر

* وڏو ڏوڙ، برگهل

* [صفت] گهڻ ڪاڍڪ

* ڏلهي جيڏي پيٽ سان

* [س/ل]

* ڏهل: [ا - مت] گاهه جو هڪ قيسر

* [س/ڪوھ]

* ڏهل ج ڏهلون: [صفت - مت] ڏوڏ وغيره تي ڏنل يا

ورنل جويابو مال

* [س/ڪوھ/ سن: ده = ڏهڻ]

* ڏهلو ج ڏهلا: [ا - مذ] پتن يا تاس راند کيڏڻ ۾ ڏهن ڏانن

وارو پتو، ڏهو، ڏهيلو، ڏهه خال، ڏهلو، ڏهيلو، ڏهلي،

ڏهيلي، ڏهو

* [سن: دشن = ڏهر]

* ڏهلوج ڏهلا: [ا - مذ] ديرو، ڏيرو، ڏيرو، ڏهرو

* [س/ل]

'اسين ٽلائي جي ڏهلي تي وياسين' (جملو)

* ڏهلو ج ڏهلا: [صفت - مذ] ڏڪ وارو ڏڪيو، تڪليف وارو

سورائيتو، ايندڙ، ڏهيلو، ڏهيو، ڏڪيو، مشڪل، آهنجو

* [س/ل/ پرا: ده: سن: دهڪت + دهلي + دهڪ = ڏڪ]

'ڏينهن ڏهلا ڏم سين، آهيان اوهان ڏار' (شاه/سهڻي)

* ڏڪيو گذران ڪندڙ

* سنهڙو آڀرو ڏهرو، لاغر ضعيف، ڪمزور، هيٺو، نِستو،

پوڻو، مڙيل، ڏنگو

* [مت: ڏهلي ج ڏهليون]

— ڏهلي ج ڏهليون: [ا - مت] ڏرڊ، ڏڪ، تڪليف،

ڏڪيائي، ڏهريائي

* ڏهلي ج ڏهليون: [ا - مت] ڏولي، ڏولو، ڪڇاڻو، مَحْمِل،

مُحافو، ڏولي

* [سن: دول - ڏنڌ]

• ڏهن: [طرف] ڏانهن، طرف، ڏي

— ڏهننگن: [طرف] ڏانهن، ڏهن، طرف

• ڏهنائي ج ڏهنائيون: [ا - مٿ] ڳالهه ۾ ڪنهن کي

اشارت ڳالهه جي ڏيڻ واري حالت، اشارو، آڇ، اُھڃاڻ،

ڏس، نشاني، اهنائي، چٽاءِ

* اطلاع، ڄاڻ، خبر، سنڌ

* ذوراڻ، طعنو

— ڏهنائي ڏيڻ: [اصطلاح] ڏس ڏيڻ، نشاني ڏيڻ، اُھڃاڻ ڏيڻ

* ذوراڻو ڏيڻ، طعنو ڏيڻ

— ڏهنائيون ڏيڻ: [اصطلاح] ويڻ ڏيڻ، طعنو هڻڻ، مھڻا ڏيڻ

• ڏهن: [مض - فعل لازمي] ساڙي ۾ سڙڻ، سڙڻ، جلڻ،

پڄڻ، پڄڻ، ڏجهڻ

* [سن: ده = ساڙڻ]

’ڏاڍي ذات جتن جي، ويهي ڏيل ڏهي‘ (شاهه)

’اوپاري عيقت جو ڏکيءَ ڏيل ڏهي‘ (خان زئي)

* ڏڪڻ، ڪٽڻ

* ڊڄڻ، خوف ڪرڻ

* [ڏهيو، ڏهنو، ڏهيل]

— ڏهي ڇڏڻ: [اصطلاح] برباد ڪرڻ، تباھ ڪرڻ، نابود ڪرڻ،

ناس ڪرڻ

• ڏهن: [مض - فعل متعدي] ڏکوڻ، رنجائڻ، پيڙڻ،

آزارڻ، ايذاءَ رسائڻ، ايذاڻ، ويڌن ڪرڻ، ستائڻ،

چيچلاڻ، عذاب رسائڻ

* خفي ڪرڻ، چڙ ڏيارڻ، چورڻ، خاز ڏيڻ

* راند ڪندي بال کي جهلڻ، روڪڻ، جهلڻ، گسائڻ

* ڦيرڻ، ڪسڻ، وٽڻ

* ٽڳي ڪرڻ

* [س/ات]

* [مض] ڏهن

* [امر] ڏه

* [ڏهيو، ڏهنو، ڏهيل]

• ڏهن ج ڏهن: [ا - مذ] وٽ جو ٿار، ڌار

* [س/ات]

• ڏهن: [مض - فعل متعدي] کير ڏيندڙ جانور مان

کير ڏهڻ يا ڪڍڻ، کير ڏهڻ، ڏوب ڪرڻ،

ڏهاڻي ڪرڻ

* نچوڻ، سچوڻ، نيڙوڻ، چوڪڻ

* [سن: ده = ڏهن: ڀرا: دهڻ، دوهڻ: سن: دوهڻ]

* ميڙڻ

* [س/ات]

* ڪم ۾ وهائڻ

* [مجازاً] ڦرڻ، آهستي آهستي ڦيرڻ، ڦري سڃو ڪرڻ،

صفا خالي ڪرڻ

* [مض] ڏهن

* [امر] ڏه

* [مضارع] ڏهان (ج) ڏهنو، ڏهين (ج) ڏهو، ڏهي (ج)

ڏهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏهي ٿو (ج) ڏهين ٿا

* [حال مٿ] ڏهي ٿي (ج) ڏهين ٿيون

* [ماضي] ڏهيو/ڏڌو (ج) ڏهيا/ڏڌا

* [ماضي مٿ] ڏهي/ڏڌي (ج) ڏهيوڻ/ڏڌيون

* [مستقبل] ڏهندو (ج) ڏهندا

* [مستقبل مٿ] ڏهندي (ج) ڏهنديون

* [امر مفعول] ڏهيل/ڏڏل

— ڏهڻو ج ڏهڻا: [ا - مذ] کير ڏهڻ جو ٿانءِ

— ڏهي ڇڏڻ: [اصطلاح] خالي ڪرڻ، سڪائي ڇڏڻ

* ٽلهو ڪرڻ، سڃو ڪرڻ، ڪنگال ڪرڻ، ڦري ڇڏڻ

* ناس ڪرڻ، جٽ ڪرڻ، ويران ڪرڻ، برباد ڪرڻ،

اُڃاڙي يا اُڃر ڪري ڇڏڻ

- **ڏهو ج ڏها:** [ا - مذ] انگن ۾ ڏهه. ڏهن ايڪن جو جوڙو.
  - ڏهاڪو ڏهو
  - ڏهن ڏينهن جو عرصو. عشرو ڏهاڪو
  - محرم الحرام جي مهيني جا پهريان ڏهه ڏينهن
  - ڏهن ڏينهن جو اعتڪاف (رمضان جي مهيني ۾)
  - ڏهن ڏينهن جو روزو
  - موت کان پوءِ ڏهنون ڏينهن
  - [سن: دشن = ڏهر]
  - راند جي پتنن ۾ ڏهن ڏاڏن وارو پتو. ڏهلو ڏهلو
  - سورهي کان ٿورو ٿلهو سٺ (ڪورين جي اصطلاح ۾)
  - [س/ات]
  - سور. ڌڙ. غمر. ڌڪ. ڌڪ
  - [س/ل]
  - [صفت] ڏهن وارو. ڏهن جو
- **ڏهوئڙج ڏهوئڙ:** [ا - مذ] ۽ ڏهه. ڏهن ساڻ
- **ڏهوئڙو ج ڏهوئڙا:** [ا - مذ] هڪ سو جي پويان ڏهه.
  - ڏهه سيڪڙو. ڏهه فيصد
- **ڏهو پڙهڻ:** [اصطلاح] مجلس پڙهڻ (محرم الحرام ۾ پهرين ڏهن ڏينهن ۾ حضرت امار حسين عليه السلام ۽ ڪربلا ۾ سنڌين جي شهيد جاننارن جي ياد ۾ /اهل تشيعه جو اصطلاح)
- **ڏهو ڏيڻ:** [اصطلاح] سڀ ڪجهه چورائي ڪڍي وڃڻ.
  - ڦري وڃڻ. لٽي وڃڻ
- **ڏهو ڪڍڻ:** [اصطلاح] ڏهه ڏينهن هڪ هنڌ گوشائين ويهي خدا جي عبادت ڪرڻ يا خدا کي ياد ڪرڻ.
  - ڏهن ڏينهن جو چلو ڪڍڻ
- **ڏهو ج ڏها:** [ا - مذ] ڏيهه. ملڪ. وطن. ديس. ساڻيهه.
  - ڏيار. ولايت
  - [سن: ديش = ڏيهه]
  - **ڏهوٽ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
  - **ڏهوڇ ج ڏهوڇ:** [صفت] ڊگهو ماڻهو. لائيت
  - [س/ڪوه]
  - **ڏهون:** [طرف] ڏهان. ڏانهن. ڏي. ان طرف. طرف ڏي. ايندانهين
- **ڏهي ج ڏهيون:** [ا - مٺ] ڄميل کير ڏنڻو گهاٽي لسي.
  - ڏڏ. ڏهي
  - ڊڳ. ڊڳل
  - [سن: دڏا = ڏها: ڏهي = ڏهي]
  - ڪاٺ کي ڪاٺيندڙ ڇيٽ. ڏهي. ڊيمڪ
  - ڪڇو ڏاڳو. ٽنڊ. لون. لير
  - اُن وڇيل سٺ. ٽاڪي مان پڇاڙيءَ ۾ بچيل سٺ.
  - تاجيءَ جو ڇيرو
  - ڌرو. پڙو
  - [سن: دشا = ڏهي]
- **ڏهي توڙڻ:** [اصطلاح] ڳنڍ يا جوڙ ڇڻڻ
  - نانو ڇڻڻ. تعلقا توڙڻ
- **ڏهي پيڙا:** [ا - مذ: هميشه جمع طور ڪٽب ايندڙ] ڏهيءَ مان تيار ٿيل هڪ قسم جو کاڌو (جتي ۾ بيسٽ مان ٺهيل پيڙا ۽ پيون چڪٽيون ۽ مزيدار شين ڏهيءَ ۾ ٻوڙي تيار ڪري کائبو آهي. ذاتي ۾ لڏيدڻي) ڏڏ پيڙا
- **ڏهي تائين اٿڻ:** [اصطلاح] پڇاڙيءَ تائين ڪم پورو ڪرڻ.
  - ڪوشش ڪرڻ
- **ڏهيڻ سوڌو اٿڻ:** [اصطلاح] توڙ يا حد ڪرڻ. پڇاڙي ڪرڻ
- **ڏهيءَ وارو ج ڏهيءَ وارا:** [صفت - مذ] ڏوڏي. ويسر.
  - ڪير وارو. ڪير وڪڻندڙ. ماهڙ
- **ڏهيون ٺڪرڻ:** [اصطلاح] ڪپڙي جي پڇاڙي ٽيڻ.
  - ٻوڙيون ٺڪرڻ. صفا ڦاٽي وڃڻ (ڪپڙو). ليڙون ٽيڻ
  - ٺڪجي پوڻ
- **ڏهي ج ڏهيون:** [ا - مٺ] ٻاجهريءَ جا تهه. تهه.
  - ٻهي. ٻري
  - تاجيءَ کان ٻاهر نڪتل ٿنل ڏاڳا
- **ڏهيا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڏهيت ج ڏهيت:** [صفت] ٻڌن ۾ مضبوط. طاقت وارو.
  - همٿ ڀريو سگهارو. بهلوان. جانور
  - [سن: ڏهيتي: س/ت]

- ڏهيترو ج ڏهيترا: [ا - مذ] منائيءَ جو هڪ قسم.
گندُ جڙهيل ٻڪي، ٻڪي
* [س/ت]
• ڏهيرو ج ڏهيرا: [صفت - مذ] ڏهلو، ڏهلو، ڏڪيو.
ڌرڍلو
* [سن: دهڪ = ڏڪ]
* بي سرو سامان، سڄو
* اُبالو، ميوو، گڏلو
* ڪمزور، ضعیف
* نياڳو، ڪمبخت، آياڳو
* [مت: ڏهيري ج ڏهيريون]
- ڏهيراڻي ج ڏهيراڻيون: [ا - مت] ڏهياڻي، ڏهياڻي.
ڏکياڻي، مشڪلات، بي آراي، ڏڪ، زنج، ڌڙ، ڏڪ، آبرائي،
ڏبرائي
• ڏهيڙو ج ڏهيڙا: [ا - مذ] لوڪ شاعريءَ جي هڪ
صنف جو نالو. ٻه سئو بيت، ڏوهيڙو، دوهو، ڌراهو
* [سن: ڍو = ٻه + واه = وائي]
• ڏهيسرُ ج ڏهيسر: [صفت] ڏهن مڻن وارو، مٿي پهلوان
* بهادر
* سخي
* [سن: دشن = ڏهه + سر = مڻو]
• ڏهيل: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]
• ڏهيلو ج ڏهिला: [صفت - مذ] ڏهيرو، ڏهلو، ڏڪيو.
ڌرڍلو، ٽڪليف ده
* [سن: ڏهڪ = ڏڪ]
* ورنڊار، ڳرو، باز وارو، پارِي
* آڀرو، ضعیف
* نياڳو، بد نصيب، ڪمبخت
* [مت: ڏهيلي ج ڏهيليون]
- ڏهياڻي ج ڏهياڻيون: [ا - مت] ڏهياڻي، ڏکياڻي.
ٽڪليف، مشڪلات، آهنگاڻي
- ڏٺ ج ڏٺا: [ا - مذ] حسد، ساڙو، ڪام، پنج، ايرڪا، هوس،
ريس، سڏ
* [سن: دهه = سڙڻ]
* شڪ، گمان، بدگمانِي، خدشو
* غيرت
• ڏٺاڻ ج ڏٺاڻون: [ا - مت] ڏٺاڻي، ڏٺاڻي، ڏيئو، مشعل،
مشعل، ڪڙڳي
* ڏيئي جي روشنائيءَ جي لاٽ، اُماڙيءَ جي ٻرندڙ باه
* بتيءَ رکڻ جي جاءِ
* [سن: ڍوسا، ڍو = چمڪڻ + سڌا = بيهڻ]
- ڏٺاڻي ج ڏٺاڻيون: [ا - مت] ڏٺاڻ، مشعل، روشني
علم جون ڏٺاڻيون کڻ ڏٺاڻيون کڻو (استاد بخاري)
• ڏٺارُ ج ڏٺارُ/ڏٺارُون: [ا - مذ/مت] بيماري، مرض،
ناچڳائي، روڳ، پيڙا، ڏوار، آگاهائي، ڏوج، لڳائي، خرابي،
ڏڪندو، ڏجهندو، بي مزائي، ناچاڪائي، ڏڪ، سختي،
اوڪائي، ٽڪليف
* [سن: دشڪال، دش = ڏڪيو + ڪال = وقت]
* عيب
* ڏڪار، ويل، چٽ
* [س/ل]
* [صفت] ڪپوٽ ماڻهو
* [س/ت]
- ڏٺاري ج ڏٺاري: [صفت] بيمار، مريض، ناچاڪ، آڳهو
• ڏٺارُ: [مصدر 'ڏيڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] وٺي ڏيڻ،
ڏيڻ، ڏيارڻ، ٻئي جي هٿان ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيارڻ يا
حوالي ڪرائڻ، سپرد ڪرائڻ، ملائڻ
* [سن: ڏا = ڏيڻ]
* [ڏٺاڻيس ڏٺاريندو ڏٺاريندو]
- ڏٺاري مَنجُڻ: [اصطلاح] روانو ڪرڻ، موڪلي ڏيڻ،
ڊوڙائڻ، ٻلڻ، منجڻ
• ڏٺالُ ج ڏٺال: [ا - مذ] بتي رکڻ جي ڪاٺي،
ڏيئي رکڻ جي ڪاٺي
* بتيءَ جو هڪ قسم، شمعدان، بتي، ڏيئو، ڏٺاڻ
* [سن: ڍپ = ڏيڻ]

- **ڏٺالي ج ڏٺاليون:** [ا - مٺ] بڌڪ جو هڪ قسم، جهالي ڏيالي
- **ڏٺاءُ ج ڏٺاء:** [ا - مذ] مرض، بيماري، اگهاڻي، ڏٺار، ڏواڻ
- **ڏٺڪ ج ڏٺڪ:** [صفت] گهريل زفر لاءِ انجام ڪندڙ ڏيندڙ، ڏٺهارڪو
* [س/ل/سن: دا = ڏيڻ]
- **ڏٺڪ ج ڏٺڪ:** [ا - مذ] ڊول، دستور، ڍنگ
- **ڏٺڪ ڏاڻي:** [اصطلاح] ڪم شروع ڪرڻ
- **ڏٺڻ:** [مصر - فعل متعدي] حوالي ڪرڻ، ڏيڻ، سپرد ڪرڻ، آڇڻ، قبضي ۾ ڪرائڻ، بخشڻ، ڏئي ڇڏڻ
* [سن: دا = ڏيڻ، ف: ڏان]
- [مصر] ڏٺڻ
* [امر] ڏي
* [ڏنڻ ڏيندڻ ڏنل]
- **ڏٺڪا ج ڏٺڪا:** [ا - مذ] ڪا به ڏيڻ جوڳي شيء، جيڪا ڏجي
- **ڏٺڪو ج ڏٺڪا:** [صفت - مذ] ڏيڻ جوڳو، جيڪو ڏنو وڃي
* [مت: ڏٺي ج ڏٺيون]
* قرض
* فروخت ٿيندڙ شيء
- **ڏٺڪو وٺڻ:** [اصطلاح] ڪاروهنوار ڪرڻ، ليڪو لهڻو ڀرڻ ڪرڻ
- **ڏٺڪو ڪرڻ:** [اصطلاح] ادا ڪرڻ، ڏيڻ، آڇڻ، لاهڻ، ڀرڻ، پيارڻ
* ڏيڻ لائق ڪرڻ، فروخت لاءِ آڇڻ (پهنجي ذاتي شيء)
- **ڏٺڪو ڪمڻو ج ڏٺڪا ڪمڻا:** [ا - مذ] جمع واصل، ڏيئي لپي
- **ڏٺڪو لهڻو:** [ا - مذ] ڏيڻ وٺڻ، ڪار وهنوار ڪرڻ
- **ڏٺڪو وٺڻو ج ڏٺڪا وٺڻا:** [صفت] ڏيڻ وٺڻ جوڳو
- **ڏٺڪي ج ڏٺڪيون:** [ا - مٺ] حوالي ڪرڻ يا ڏيڻ جو ڍنگ، حوالي ڪرڻ
- **ڏٺڪياٺ ج ڏٺڪياٺ:** [ا - مذ] ڪا به ڏيڻ جوڳي شيء
* ڪنوار جو پيءُ يا ٻيا عزيز (جيڪي ڪنوار کي ڏاج طور تحفا وغيره ڏيندا هجن)، ڏيندڙ
* قرضدار
- **ڏٺيڏار ج ڏٺيڏار:** [صفت] جنهن کي قرض واپس ڪرڻو هجي، ڏيندڙ، لهڻيدار
- **ڏٺي پيمائڻ:** [اصطلاح] پاڻ کي جوڳي ۾ وجهڻ
- **ڏٺي وٺي رهڻ:** [اصطلاح] ڪنهن
* طاقت نه رهڻ
* وسيعا ختم ٿيڻ
- **ڏٺو ج ڏٺا:** [ا - مذ] ڏٺ، حسد، ساڙ، ايرڪا، جلڻ، پڇڻ، ڪام
* حسد، ڪينو، بغض، ورود، پياڻي، بي ايماني
* دشمني، وڻ خان ضديت
* [سن: ده = سڙڻ]
- **ڏٺون ج ڏٺان:** [ا - مذ] ڏٺو، ڏو
- **ڏٺيارو ج ڏٺيارا:** [صفت - مذ] دشمن، ويري، حاسد، ساڙوندو
* [مت: ڏٺياري ج ڏٺياريون]
- **ڏٺو ج ڏٺا:** [ا - مذ] ٺڪر جي وٽي (جنهن ۾ ڪڙو تيل پري)، ڏيئو، ٻئي، تيل جي ڏٺائي
* [سن: ڊپ]
- **ڏٺي پري:** [طرف] سانجهيءَ جي مهل، نما شام وقت، ڏيئي پري جي مهل، سنجهاڻو سج لٿي
- **ڏٺي تي وٽ رکڻ:** [اصطلاح] ڏيئو ٻارڻ
* شام ٿيڻ
- **ڏٺو ج ڏٺا:** [ا - مذ] ڦرندڙ گهرندڙ هوا، چؤماسو واڻ، خراب هوا
* [س/ل]
- **ڏٺوٺ ج ڏٺوٺ:** [صفت] گهڻو ڪاٽيندڙ، پيٽير، پيٽوڙي، ڏٺيٺ
* [سن: ڏٺيٺ = ڏٺوٺ، س/ل]
* خراب، خوفناڪ، پيانڪ، بد صورت
- **ڏٺوٺو ج ڏٺوٺو:** [ا - مذ] گجراتي زبان جو لوڪ گيت (جيڪو گهڻو ڪري ڪولهي ۽ مينگهوا ڳائيندا آهن)
- **ڏٺيٺ ج ڏٺيٺ:** [ا - مذ] جن، پوٽ، راکاس، راکيش، ڏاٺيٺ، راکس
* [سن: ڏٺيٺ = ڏيڻ]
* [صفت] سخت دل، بي رحم، بي قياس، بي دل
* قهار، ظالم، خونخوار، ڏرندو، وحشي
* پيٽير، هڃي
* وڏي جسم وارو، ٿوٽانگ

- ڏيڻ ج ڏيڻ: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم (اهي رنگ، ڊگهيون تنگي ۽ جهنب سان گاه ۽ مڇي کائيندڙ) [س/ات]
- ڏي: [طرف] ڏانهن، ڏهن، طرف
- ڏي: [مصدر 'ڏيڻ' جو امر] حوالي ڪر، هيڏي ڪر، سپرد ڪر [سن: دا = ڏيڻ]
- ڏيارڻ: [مصدر 'ڏيڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڏيڻ جو ڪم پئي کان ڪرائڻ، وٺي ڏيڻ، پئي جي معرفت وٺي ڏيڻ
- پري کان ڪابه شيءِ پئي جي هزارئون موڪلي ڏيڻ [سن: دا = ڏيڻ]
- [ڏيارڻ ڏياريندو ڏياريل]
- ڏياري مڻجڻ: [اصطلاح] ڏياري موڪلڻ، روانو ڪرڻ (ڪا شيءِ ڪنهن ڏانهن)
- ڏياري موڪلڻ: [اصطلاح] روانو ڪرڻ، موڪلڻ، اُڪلائڻ، رواني ڪرڻ
- ڏي ڏي ڪرڻ: [اصطلاح] گهڙندو رهڻ، طلب ڪرڻ
- ڏينم: [مصدر 'ڏيڻ' جو امر] مون کي ڏي، منهنجي حوالي ڪر، منهنجي سپرد ڪر
- ڏينم! اهو تپورو مون کي، ڪيسين سهندين شاهه (شيخ اياز)
- ڏيڻ: [مض - فعل متعدي] حوالي ڪرڻ، سونپڻ، ڇڏڻ، رکڻ (ڪا شيءِ پئي وٺ)
- عطا ڪرڻ، بخشڻ (ڏاڻ)، خيرات ڪرڻ، امداد ڪرڻ، پيش ڪرڻ، نذر ڪرڻ
- آڏا ڪرڻ، چڪائڻ
- صدقي ڪرڻ، قربان ڪرڻ (جيئن: مال ڏيڻ، جان ڏيڻ)
- ڏيڻ سِر قرض، 'سچو' سنڌي ست پر' (سجل)
- پنڌائڻ، سڻائڻ (جيئن: ٻول ڏيڻ، لولي ڏيڻ وغيره)
- لوليون ڏئي تولا، آيل آڏو جڳاڏي (شيخ اياز)
- [سن: دڏن < دا = ڏيڻ، ف: دادن = ڏيڻ]
- [مض] ڏيڻ
- [امر] ڏي
- [ڏني ڏيندو ڏنل]
- ڏيڻو ج ڏيڻا: [ا - مذ] قرض، آڏائي، لهڻو
- [صفت - مذ] ڏيڻ جوڳو ڏيڻ جهڙو فروخت ڪرڻ جي لائق
- ڏيڻ وٺڻ: [ا - مذ] ڏيڻي لپي، ڏنو ورتو، راهه رسر
- [اصطلاح] قرض وغيره کڻڻ
- آڏا ڪرڻ، حساب ڪتاب لاهڻ
- ڏيڻو ڪرڻ: [اصطلاح] ڏيڻ لاءِ رضامندي ڏيکارڻ، وڪامڻ جو ارادو ظاهر ڪرڻ، وڪري لاءِ هائوڪار ڪرڻ
- ڏيڻيدار ج ڏيڻيدار: [صفت] ڏنڌا، قرضي
- ڏيڻي وٺڻي ج ڏيڻيون وٺڻيون: [ا - مذ] ڏيڻ وٺڻ جي حالت، قرض، اوڏر، قرض پڪو، ڏيڻي لپي، وهنوار
- ڏي وٺ ج ڏي وٺون: [ا - مذ] ڏيڻ وٺڻ واري حالت، ڏيڻي لپي، عيوض، حساب ڪتاب، مٽاسٽا، وهنوار، ليڪو جوکو، واپار
- معاملو
- ڏي وٺ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏيڻ وٺڻ، وهنوار ڪرڻ، واپار ڪرڻ
- هڪ پئي کي سڱ ڏيڻ، مٽي ماڻي ڪرڻ، سڱ جي بدلي ۾ سڱ ڏيڻ
- ڏيئي پڄهائڻ: [اصطلاح] بحث ۾ لاجواب ڪرڻ
- ڏيئي وٺي پيڇڻ: [اصطلاح] زور لڳائي ٽڪڻ، سخت ڪوشش ۾ ناڪام ٿيڻ، هٿ هارڻ
- ڪڪ ٿيڻ، بيزار ٿيڻ
- وسيلو ختم ٿيڻ
- ڏيئي وٺي ويهڻ: [اصطلاح] آسرو لاهي ڇڏڻ
- بي آبرو ٿيڻ
- خالي ٿي وڃڻ
- ڊل واري يا قيمتي شيءِ گم ڪرڻ
- سخت بيمار ٿيڻ
- ڏيا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- [س/ات]

- **ڏيا ج ڏيائون:** [ا - مٺ] ڏهشت، ڏيڏيو، ڏهڪو، ڏپ.
- خوف، هيبت، ڏهڪاء، پڻ، ڏڻ رعب
- طاقت، زور
- مٿيا، جوت، تجلي، الاهي نور
- قسمت، نصيب، پاڳ
- سخاوت
- [سن: ديا]
- **ڏيال ج ڏيان:** [صفت] ڏيا وارو، ڏياوان، تجليلدار، ڏهڪي وارو
- مٿيا وارو، سخي، داتا، مهربان، رحمدل
- **ڏيائي ج ڏيائون:** [ا - مٺ] ننڍو ڏيئو، مشعل، مشعل
- ڏيئي جي روشنائيءَ جي لاث، اُماڙيءَ جي ٻرندڙ باهه
- ٻئيءَ رڳڻ جي جاءِ، ڏيئي رڳڻ جي گهوڙي
- [سن: ڏيپ = ڏيئو س/ات]
- **ڏياڇ ج ڏياڇ:** [صفت] ڏيندڙ
- [سن: دا = ڏيڻ]
- داتا، سخي
- 'سارو ڏيهه ڏياڇ، مڱگو گوليو ماڻهو' (شيخ ايان)
- [ا - خاص] جهونا گڙھ، رياست جي هڪ سخي راجا
- جو نالو، راءِ ڏياڇ (جنهن جو ذڪر شاه سائين ٻهمنجي رسالي جي 'سرسوڙڻ' ۾ ڪيو آهي)
- **ڏياري ج ڏياريون:** [ا - مٺ] ڏيڻ جي قطار، ڏيپ مالا
- هنڌن جو هڪ وڏو ڏينهن، شري رامچندر جي ٻن مان موٽڻ واري ڏينهن تي خوشي ملهائڻ جو وار يا ڏينهن،
- اسو مهيني جي 27 تاريخ تي هنڌن جو هڪ پوتر وار (جنهن ۾ گهڙ ۽ گهٽيون ڏيڻ سان روشن ڪيا ويندا آهن).
- ڏيوالي
- [سن: ڏيپ مالا = ڏيڻ جي سري قطار]
- 'ڏني ڏياري، سامونڊين سڙھ سنباھيا' (شاه)
- **ڏيپ ج ڏيپ:** [ا - مٺ] ڏاڇ، ڏاڇو، ڏيڇ
- [سن: دا = ڏيڻ]
- [نعار، ڏاڻ، بخشش]
- شاديءَ جي موقعي تي سڏ تي ايندڙ عزيزن کي گهوٽيشن پاران ڏنل ڪپڙا، مٺائي يا ٻيا تحفا وغيره
- **ڏيڪا:**
- [س/ات]
- وارو، گهمرو
- 'مليو قيسٽ ۾ جڏهن ڏکي جو ڏيپ' (نعني)
- **ڏيپو ج ڏيپو:** [صفت] ڏيڪاء وارو، ڏيڪاء جو
- [س/ات]
- **ڏيپائي ج ڏيپائون:** [ا - مٺ] ڪنهن ديوتا جي نالي ڪيل ٻڪري، باسيل ٻڪري، ڏيپي
- [س/ت]
- **ڏيپي ج ڏيپيون:** [ا - مٺ] ڏيپائي
- [س/ت]
- **ڏيپڪ ج ڏيپڪون:** [ا - مٺ] ڪمر پتي ٻنڌڻ جو هڪ نمونو، وڙ، ڪنجهه، ٽپڪ
- **ڏيٽ ج ڏيٽ:** [ا - مٺ] ديٽ، ڏيٽ، ڏيٽ، ڏوٽ
- [سن: ڏيٽيه]
- **ڏيٽي ج ڏيٽون:** [ا - مٺ] ڏيٽ واري، ڏيٽ جهڙي
- (زفر، شيء وغيره)، ڏيٽ لائق، ڏيٽي
- [سن: دا = ڏيٽ]
- **ڏيٽي لپي ج ڏيٽون لپيون:** [ا - مٺ] ڏيٽ وٺڻ جي حالت، ڏي وٺ، وهنوار، ليڪو چوڪو، حساب ڪتاب، خريد و فروخت، ڪاروبار، سودو، واپار، لهه وچڙ، واهيو، وهي واٽ
- هنڌن ۾ ڪنوارين طرفان گهوٽيشن کي ڏنل روڪ زفر، زيور يا ڪپڙا ڏيڻ واري هڪ رسم
- **ڏيٽا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- تعلقي حيدرآباد جي هڪ ريلوي اسٽيشن
- **ڏيٽو ج ڏيٽا:** [ا - مٺ] هٿ يا اُن کان وڌيڪ ماپ جيترو ڪاٺ جو گول ٽڪر (جيڪو ڪنهن نافموار وڙندار شيء کي هيٺان ڏيئي هموار ڪرڻ يا ڪنهن ٻڌل نوليءَ کي واڌو ڇڪڻ ڏيڻ لاءِ ڪم ايندو آهي، طبلي کي هارمونيئر جي سر سان ملائڻ جي لاءِ طبلي ۾ ڏيٽا ٻڌل هوندا آهن، جن تي هلاوڙي هڻي، هيٺ مٿي ڪري، هارمونيئر جي مقرر سر سان پورو ملايو ويندو آهي)
- [س/ات]

- ڏيڻي ج ڏيڻيون: [ا - مت] اُن، سَت يا پَت وغيره ويڙهڻ لاءِ ڪاٺيءَ جو ٽڪر
 * اتي ڏڪر راند ۾ ڪم ايندڙ اتي، گلي
 * [س/ات]
- ڏيڻي ڏڪر ج ڏيڻيون ڏڪر: [ا - مذ] راند جو هڪ قسم، اتي ڏڪر، گلي ڏڪر راند، گلي ٻندا
 * [س/ات]
- ڏيڻي ڏڪر ڪيڏن: [اصطلاح] ڏيڻي ڏڪر راند ڪرڻ
 * پاڻ ۾ سخت ويڙهڻ
 * [س/ات]
- ڏيڻيون ڪيڏن: [اصطلاح] وار پيڻ (ويڙهڻ وقت)
 * [س/ات]
- ڏيڻ ج ڏيڻون: [ا - مت] ڏسڻ جي حالت، ڏيکاءُ، نظر، نگاهه
 * واقفيت، سڃاڻ، سڃاڻپ، ڄاڻ سڃاڻ، پڇاڻ، واقفي، لڳ لاڳاپو
 * ملاقات، مڪاميلو، مهاڳڙو، گڏجاڻي
 * ساز سنڀال
 * مجلس، ڪچهري، رهاڻ، مارڪو
 * سهي
 * دوستي
 * [سن: درشتا، پرا: ڊي = ڏسڻ]
- ڏيڻاڻي: [ظرف] تخميني، اٽڪل موجب، ڏسڻ موجب، اٽڪل روءِ
 * [س/ات]
- ڏيڻارو ج ڏيڻارا: [ا - مذ] ڏيکارو، ڏيکاءُ، ڏيڻ
 * واقفيت
 * ملاقات
 * [صفت - مذ] ڏٺو وائڻو، ڪليو ڪلايو، ظاهر ظهور
 * [مت: ڏياري ج ڏيڻارو]
- ڏيڻاريو ج ڏيڻاريا: [صفت - مذ] ڏيڻ وارو، واقف، ملاقاتي، دوست، ڏٺل وائڻل
 * [مت: ڏياري ج ڏيڻارو]
- ڏيڻاڻي ڏيڻ: [صفت] نظاري ڏسندڙ، حسن ڏسندڙ
- ڏيڻ ويڻ ج ڏيڻون ويڻون: [ا - مت] ڄاڻ سڃاڻ، واقفڪار، منهن لڳائي
- ڏيڻ ويڻ هڻڻ: [اصطلاح] واقفيت هڻڻ، سڃاڻپ هڻڻ
- ڏيڻي ج ڏيڻيون: [ا - مت] ڏيڻ، ڄاڻ، سڃاڻ، واقفيت، ڏيڻ ويڻ
 * ’آمي عنايت الله چئي، ڏکڻ سان ڏيڻي‘
 * ملاقات، گڏجاڻي
 * ’آمي اِن خيال، ت ڏيڻي ٿي ڏاتار سين‘ (شاه/سوز)
- ڏيڻي ج ڏيڻي: [صفت] ملاقي، ملاقاتي، واقف، سڃاڻو
 * [ظرف] مقابل، روبرو، منهن سامهون
- ڏيڻارو ج ڏيڻارا: [ا - مذ] چمڪاءُ، سوجهرو، روشنائي، جهلڪو، نجلو، اوڃل، جرڪو، بهڪو
 * [سن: درشتا، پرا: ڊي = ڏسڻ]
 * ڏيکارو (جن يا غيبت وغيره جو)، جن جو اثر، جن، پوڻ، ٻاڻو، جو جائو
 * ڊپ، خوف، ڊاء، چرڪ، جراس
- ڏيڻارو ڏيڻ: [اصطلاح] رات جو ڪنهن جن پوڻ وغيره جي پياڻڪ شڪل ڏيڻ ۾ ڏسڻ، ڏيکارو ڏيڻ
 * [س/ت]
- ڏيڻاري جو حساب: [ا - مذ] لڳت جو حساب، جن پوڻ جو اثر
- ڏيڻارجا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏيڻالجي ج ڏيڻالجي: [ا - مذ] شاگرد، بالڪو
 * جيلو، مريد
- ڏيڻر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏيڻر ج ڏيڻرون: [ا - مت] جوڙ جو هڪ قسم

- ڏيپڙ ج ڏيپڙون: [ا - مٺ] ٿاندي تي ڳيھ وغيره
وڃھڻ سان ٻڪڻ لائ سا شعاع
* [س/ت]
- ڏيپڙ: [مصر - فعل لازمي] ٿاندي تي ڳيھ وغيره وڃھڻ
سان لائ ٺڪڙ
* [س/ت]
- [ڏيپڙ ڏيپڙو ڏيپڙيل]
• ڏيڄ ج ڏيڄ: [ا - مذ] عورث کي شاديءَ وقت
ماڻھن کان مليل سامان. ڏاڇ. ڏاجو. ڏيجو. جھيز
استري ڏن. مھر
* [سن: ڏايہ > دا = ڏيڻ
* بخشش. عطا. سخا. ذات. دان. انعام. جيڪي ڏجي
’ڏيڄ ڏنوا ڏيپڙ ذات ڏيار‘ (فاضل شاھ)
* چوپائي مال کي ڪارائيل مڪڻ وغيره
* پاڳر. حصو. ورثو
- ڏيڄام ج ڏيڄام: [ا - مذ] ڏاڇ يا ڏيڄ سان گڏ ويندڙ
ماڻھو ڏاڇ ڏاڇ ڪئي ويندڙ ماڻھو
- ڏيڄڳڙ ج ڏيڄڳڙ: [ا - مذ] احسان مند، پئي جي
مھربانيءَ هيٺ آيل، مرحوم مٽ، مٺون، ٿورائڻو
* ڦرسي، ڦرندار، مقروض، ڏڻاڻ، ڏيپو، ٽليدو
- ڏيڄوان ج ڏيڄوان: [ا - مذ] گھرجائو محتاج
- ڏيڄي ج ڏيڄي: [صفت] ڏيڄ يا ڏاڇ ۾ مليل ڪا به
شيءَ، ڏيڄ وارو، ڏاڇيلو
* [س/ل]
- ڏيڄاوڙ ج ڏيڄاوڙون: [ا/صفت - مٺ] بچڙي عورث.
لاڱ چوٽي، ويجهڙ
* [س/ات]
- ڏيڙ ج ڏيڙ: [ا - مذ] پاڻيءَ جو هڪ ننڍڙو جاتو.
مينڊڪ
* [سن: ڏر ڏر = ڏيڙ ف: غوڪ]
* ڏوري واري مشڪ، ٻانهن جي مشڪ تي ڏڪ هڻڻ
سان ٿيندڙ ڳوڙھو
- ڏيڙي ج ڏيڙيون: [ا - مٺ] ڏيڙ جو مٺ
* ننڍو ڏيڙ
- ڏيڙيءَ کي زڪام هڻڻ: [اصطلاح] حسي مائھو
جون ڪنھن عمندي ڪم مان ويڪون ڪڍڻ
* هيئي کي جوش آڻڻ
- ڏيڙ ٽپي: [ا - مذ] پٿر جو هڪ قسم
- ڏيڙڪي ج ڏيڙڪيون: [ا - مٺ] پاڇيءَ جو هڪ قسم.
نوري
* ول جو هڪ قسم (ٿو مال ول جهڙي، ڦر چٻڙ جيڏو
جهڻ تي ٿنڀا ڪندا ٿين، جيڪو جلاب طور ڪم آهي)، گوسائو
* [س/ت]
- ڏيڙو ج ڏيڙا: [ا - مذ] وٺڻ جي ٻوٽي جو ڦر، گوڙو
ڏيڙو، ڏيلھو
* پست جو ڏوڏو
* [س/لس]
- ڏيڙيڻا: [ا - خاص] مينگھواڙن جي هڪ ذات جو نالو
* [س/ت]
- ڏيڙي: [صفت] هڪ سڄو ۽ پئي جو آڏ، ٻن مان آڏ گھٽ،
هڪ واڏو آڏ
* [سن: اڏيڙا]
- ڏيڙي ڇنگھ: [صفت] هڪ ٿنگ کان عاجز، مندو
* [س/ات]
- ڏيڙي چانور ڌار ڌڙ: [اصطلاح] پاڻ کي اختيارِيءَ
وارو سمجھڻ، خود مختيار ٿيڻ
* عام راءِ کان هٽي ڪم ڪرڻ
- ڏيڙي سري: [ا - مٺ] اوساريءَ جو هڪ قسم (ڏيڙن جو اصطلاح)
- ڏيڙي ڳنڍ ج ڏيڙي ڳنڍون: [ا - مٺ] رسيءَ وغيره کي
ڳنڍ ڏيڻ جو هڪ نمونو، هڪ سڄي ڳنڍ ۽ ٻي اڏوري
ڌنل ڳنڍ

• ڏيرا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڏيراچ: [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو

• ڏيراوڙ: [ا - خاص] شهدادپور تعلقي ۾ ميرن صاحبن

جي رهائش لاءِ ٺهرايل جدا جدا ڪوٽ، ڏيره جاٺ

’ڪنهن مير سان جي هر داستان ڏيرا وڙ جي جاتي ڏي ٿيا اوريان‘

• ڏيرو ج ڏيرا: [ا - مذ] رهڻ جي جاءِ، گهر هئڻ، ماڳ،

مڪان، حويلي، آستان، ديرو

• مسافريءَ ۾ جڏهن هٿ ٽرسجي، ڊاٻو منزل، منزل گاهه،

چانوڻي

• [ف: ديره = جاءِ، ع: دائره = هٿ، سن: ديو = بت خانو]

’هن لشڪر آواز ۾ ڏيرو ڪيو‘

• ڳوٺ، گام

• راج

• [س/ل]

• هندن جو مندر، مڙهي، ٽڪاڻو، جين ڌرم وارن جو مندر

• [سن: ديوال، پرا: ديول]

’قلائي وٽ ٻن هزارين جو ڏيرو آهي‘ (جملو)

— ڏيرو ڏيڻ: [اصطلاح] منزل ڪرڻ

’مير مدينئون ٺهري، ڏيرا ڏنائون‘ (شاهه/ڪيڏارو)

• بت خانو ٺاهڻ، مڙهي ٺاهڻ

— ڏيريدار ج ڏيريدار: [صفت] ديري وارو، ڪري وارو،

ديري ڌڻي، سردار، وڏيرو قومي مهندار پانڊپ،

ڪنهن ڳوٺ جو چڱو مڙس، پٽيل، مڪي، رئيس، پڳدار

• ڏيرو ج ڏيرو: [ا - مذ] ساندارو پخال، ڪلي

• [س/ت]

• [ڏيري ج ڏيريون]

• ڏيس ج ڏيس: [ا - مذ] ديس، ملڪ، وطن، ڏيهه

• [سن: ديش = ڏيهه، پرا: ديهوا]

— ڏيسار ج ڏيسار: [ا - مذ] پراڻيون ملڪ، دور ديش، غير

ملڪ، ڌاريو ملڪ، پرڏيهه، پرديس، ولايت، ڏيسار

— ڏيسارو ج ڏيسارا: [صفت - مذ] ڏيسار وارو، غير ملڪي

پرڏيهي، ڏورانهون، پراڻيون، ڌاريو، وڏيشي، ولايتي

• [م: ڏيساري ج ڏيساريون]

— ڏيساندر ج ڏيساندر: [ا - مذ] ڏورانهون ملڪ، پرديس،

ولايت، ڏيسارو

• [پرا: ڏيسنتر، سن: ديشانتس ديش = ملڪ + انتو = ٻيو]

’معارفت جي ماڻ سڀن، ڏيساندر ڏورين‘ (شاهه/ڪليان)

• ديس، ملڪ، ڏيهه

• نظارو منظر، ڏيڪاء، نماه

— ڏيساندر پانڊ: [ظرف] پرديس ڏانهن، ولايت طرف،

پرڏيهه ڏانهن

— ڏيسارو ج ڏيسارو: [ا - مذ] ڏورانهون ملڪ، پرديس،

ڌاريو ملڪ، وڏيش، ولايت، ٻيو ملڪ، ڏيهان ڏور،

ملڪان پري، ديس کان ٻاهر

• [سن: ديشاپر ديش = ملڪ + اهر = ٻيو]

• اهو شهر جيڪو ڪارخاني واري هٿ کان گهڻو

پري هجي، چٽان مال گهراڻجي ۽ موڪلجي

• ڏيهه، ملڪ، ديس

— ڏيس نڪارو ج ڏيس نڪارا: [ا - مذ] ديس نيڪالي،

شهر نيڪالي، جلاوطني، ديس ٻڌري، بتواس، نيڪالي،

پرواس

— ڏيس نڪالو ج ڏيس نڪالا: [ا - مذ] ديس نڪارو

— ڏيسي ج ڏيسي: [صفت] ساڳي ملڪ جو پنهنجي ملڪ جو

ڏيهي، وطني، هر وطن، ملڪي، ديسي

• ڏيستر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (آختر گهراڻي ۽

ٺهراڪر ضلعن ۾)

• ڏيسي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• [س/ات]

• ڏيڪڙ ج ڏيڪڙ: [ا - مذ] ڏهڪاء، ڏهڪاء، ڊٻ، خوف

(جيئن: ’ڏڏو ڏيڪڙ‘ وغيره)

• [س/ل]

* پٿرائي، ظاهرائي، پرڪاش، ظهور، ويڪني، ڏيڪاري
ڏيڪائي
* روش، هلت ڏنگ، ورناء، رويو، چال
* شڪل، صورت، ڏينارو
- ڏيڪارا ڏيٽي: [اصطلاح] ڏيڪائي ڏيٽ، ڏيڪاري ڏيٽ،
آڏو اچڻ، ظاهر ٿيڻ، درپيش اچڻ
- ڏيڪاري ج ڏيڪاريون: [ا - مت] ڏيڪارو، ڏيڪاء، ڏيدار،
ڏينارو
- ڏيڪاري ڏيٽي: [اصطلاح] برگهٽ ٿيڻ، نازل ٿيڻ،
ظاهر ٿيڻ، ڏسڻ ۾ اچڻ، نظر تي چڙهڻ، حاضر ٿيڻ
'تنهنجي ڏيڪاري ڏي، هر هر اُهي آڇ' (شيخ ايان)
- ڏيڪاء ج ڏيڪاء: [ا - مذ] ڏيدار، نظارو، نمايش
* بناوٽ، ٺاهه، ٺوهه، ظاهري ٺٽ، ڏيڪارو
- ڏيڪائو ج ڏيڪائو: [صفت - مذ] ڏيڪ وارو، ڏسڻ جهڙو
* موچارو سنو
* مهاندي وارو، دولاختو، شڪيل، مهاندي ڀريو
* سَمُٺو، سينگاريل، آراست، رنگين، زينت ڀريو
* وڙائڻو، لائق، اُچت، ڏسڻو
* [مت: ڏيڪائي ج ڏيڪائينون]
- ڏيڪائي: [مض - فعل لازمي] ظاهر ٿيڻ، پٿرو ٿيڻ
* [ڏيڪاي ڏيڪائيندو ڏيڪايل]
- ڏيڪائي ج ڏيڪائينون: [ا - مت] ڏسڻ ۾ اچڻ جي حالت
* نمايش، نظارو
* ٺاٺ، تَحْمَل
- ڏيڪائي ڏيٽي: [اصطلاح] نظر اچڻ، ظاهر ٿيڻ، پٿرو ٿيڻ
- ڏيڪ پسنند ج ڏيڪ پسنند: [صفت] نمايش ٿيڻ،
شوقين، ڏيڪر خود پسنند، ٿڙو
- ڏيڪدار ج ڏيڪدار: [صفت] ڏسڻ جهڙو، ڏيڪائو،
ڏيداري، چمڪدار، چمڪيلو، روتقدار، طلسمي، ناسي،
آدمبري، لباسي، ڏيڪر، ڏيڪي
- ڏيڪر ج ڏيڪر: [صفت] ڏيڪ وارو، ڏيڪائو ڏيڪ پسنند،
آدمبري، ٺاٺ پسنند، ڏيڪي، ڏيڪدار

* ڏيڪرو ج ڏيڪرا: [ا - مذ] چوڪر، نينگر، ڏوڪرو
* ڏيڪو ج ڏيڪا: [ا - مذ] پڪي جو وچ وارو ٿيڻ،
ٿوري، ضامن
* ڏيڪ ج ڏيڪ: [ا - مذ] نظارو، لقاء، ڏيڪ ويڪ، ڏيدار
* ٻاهرين يا ظاهري شڪل و صورت، ٺاهه
* جنسار، بناوٽ، سينگار، ويس، لباس
* ٺٽ، پيڪو، ٺاهه، ٺوهه، ٺرڪو، ٺرڪو، ٺيٺ ٺاٺ،
آدمبري، ناس، ٺاٺ
- ڏيڪارو: [مض - فعل متعدي] نظر ڪرائڻ، ڄاڻڻ،
معائنو ڪرائڻ
* ڏسڻ پٺائڻ
* اشارو ڪرڻ
* آگاه ڪرڻ، سمجهاڻ
* ڏيدار ڪرائڻ، ڏرڻ پٺائڻ
* ظاهر ڪرڻ، پٿرو ڪرڻ
* پيش ڪرڻ، رويو ڪرڻ
* ٺاسائڻ (طبيعت ڊاڪٽري)
* [مض] ڏيڪارڻ
* [امر] ڏيڪار
* [مضارع] ڏيڪاريان (ج) ڏيڪارين، ڏيڪارين (ج)
ڏيڪاريو، ڏيڪاري (ج) ڏيڪارين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڏيڪاري ٿو (ج) ڏيڪارين ٿا
* [حال مت] ڏيڪاري ٿي (ج) ڏيڪاريون ٿيون
* [ماضي] ڏيڪاريو (ج) ڏيڪاريا
* [ماضي مت] ڏيڪاري (ج) ڏيڪارينون
* [مستقبل] ڏيڪاريندو (ج) ڏيڪاريندا
* [مستقبل مت] ڏيڪاريندي (ج) ڏيڪارينديون
* [اسم مفعول] ڏيڪاريل
- ڏيڪارو ج ڏيڪارا: [ا - مذ] نظر، نگاهه، ٺرڪ، ڏسڻي،
بهارت، درشت، جوت، ڏيڏ
* نظارو، ٺاهه، تماشو، لقاء
* ڏيدار، ڏرڻ

— ڏيل ڌڙو: [اصطلاح] گهڻو پوئڻ، ڊٻ ٿيڻ، بدن ڪٽڻ، ٽوڪڻ (ڊٻ سبب)

— ڏيل ڌڙو: [اصطلاح] هيٺون ڪٽڻ، دل ڌڙو، شمار گهڻو ڊڄڻ، حد کان زياده خوف طاري ٿيڻ، ڏيل ڌڙو

• ڏيلوچ ڏيلا: [ا - مذ] ڏيرو، ديرو، چونسرو

* [ف: ديرو، ع: دائره = ڏيرو، س/ت/ات]

* [مٿ: ڏيلي ج ڏيلوچ]

• ڏيلوچ ڏيلا: [ا - مذ] ڪرڻ جو ڪجرو ڦڻ ڏونسرو، پڪو ڏينو، ڏينهو

• ڏيلھ ڏڪي ج ڏيلھ ڏڪيون: [ا - مٿ] سن بلوغت کي پهتل چوڪري، براك * [س/ات]

• ڏين ج ڏين: [صفت] غريب، مسڪين، گھرجاڻو

* [سن: دين = غريب]

• ڏينپو ج ڏينپو: [ا - مذ] زهريلي جيت جو هڪ قسم، گگر چيلائو، چونڀين (هر قسم 1، قنداري، 2، سنڌي) * [ف: زنبور]

• ڏينپوڙي ج ڏينپوڙيون: [ا - مٿ] تروڪڙي، سڙي، تلڪڙي، تلڪ (جيڪو اڪثر هندو عورتون سونھن خاطر پاهن وغيره تي ڪڍائينديون آهن)

• ڏينچ ج ڏينچ: [ا - مذ] منجھ، بيھي (هندن رکڻ لاءِ) * [س/ت]

• ڏينگسڙو ج ڏينگسڙو: [ا - مذ] پاڻ پڌائڻ واري حالت، ٻٽاڪون هڻڻ، خود ٺٽائي، اڃايا ٿڻ * [س/ت]

• ڏينگيو ج ڏينگيا: [ا - مذ] ڏنگو لڪڻ، مٿي کان گول وڙيل هٿ جو لڪڻ، ڏينگيو (ڏنگيو) (پليٽس) * [هند: ڏينگا]

• ڏينو ج ڏينا: [ا - مذ] ڏينهو، ڦل (ٽوٽل يا ڏانوري وغيره جي) ڏيلو، گوگڙو، ڏوڏو ڪنھن ٻوٽي (ڏانوري، آڏيري ڪڙ وغيره) جو ڦڙ

— ڏيکڙو ج ڏيکڙا: [ا - مذ] سٺو ڏيک ويڪ، پيڪو ناٺ، ٺاھ ٺوھ

* [س/ڪوھ]

— ڏيکڻ: [مض - فعل متعدي] ڏسڻ * [سرا]

’رانا تنهنجي راءِ تي، ڏيهائي ڏيکان‘ (شاھ/رائي)

* [مض] ڏيگڻ

* [امر] ڏيڪ

* [ڏيڪيا، ڏيڪيندا، ڏيڪيل]

— ڏيڪ ويڪ ج ڏيڪ ويڪ: [ا - مذ] ظاهري ڏيڪاء، ڏيڪ، ٻاهريون ٺٽ، ٺاٺ، اڏمير، پيڪو، ٽڙڪو ڦڙڪو، ويس، ٺاھ ٺوھ، لٽاء، ٺٽائڻ، ٺٽائڻ، ٺٽائڻ، ڏيڪاء

— ڏيڪ ويڪ رڳڻ: [اصطلاح] ٻاهريون ٺٽ رڳڻ

— ڏيڪ ويڪيو ج ڏيڪ ويڪيا: [صفت - مذ] ڏيڪائو، ڏيڪي، اڏميري، چمڪيلو، نمودار، ڏيڌاري، ڏيڪر * [مٿ: ڏيڪ ويڪي ج ڏيڪ ويڪيون]

— ڏيڪي ج ڏيڪي: [صفت] ڏيڪائو، اڏميري، چمڪيلو، نمودار، ڏيڌاري، طلسمي، پيڪيدار

• ڏيل ج ڏيل: [ا - مذ] بدن، جسم، ڏيھ، پيري، جنمو، ڏيھي، ڏيھي، ٻٽ، ٺٽ، سري، ڪايا، ڍڍ، پيٽ، بدن جي بيھڪ، هاڻي، ڦڏ، ڪاٺي، قد ٻٽ، قد قامت

* [هند: ڏيل]

* اٽڻ، من، ڍل

’ڏک پريان جو ڏيل هو، ڀاڄت جيئن وڄاء‘ (شاھ/ڪلياڻ)

* آندڻ، آڪار، مقدار

* ڪاچو، ماپ، ڪٽ، ٽڪ

* ٻاهرين ٻٽائو، ٽجمل

* [س/ات]

* ڊٻ، خوف، هراس

* [س/ات]

— ڏينھن ڀرجڻ: [اصطلاح] مقرر ڪيل وقت ويجهو اچڻ
مئو پورو ٿيڻ

* حياتي ڪٽڻ، سڪرات اچڻ

* عزت جا منهنجا پورا ٿيڻ، وينر جو وقت ويجهو اچڻ

— ڏينھن ٿڌو: [ا - مذ] گرم ڏينھن، ٿاڳ منجهند
ڪاڙھو ڏينھن

’ڏينھن ٿي و مون چيان، ڏونگر جي ڌارين‘ (شيخ ايان)

— ڏينھن ٿڌو هئڻ: [اصطلاح] گرم ڏينھن هئڻ،
ٿاڳ منجهند هئڻ، ڪاڙھو هئڻ

— ڏينھن ٿيڻ: [اصطلاح] غرضو گذرڻ، ڪافي ڏينھن
گذري وڃڻ

’سارڻر آڇ سنگھڙ جي ڏني مون ڏينھن ٿيا‘ (سجل)

— ڏينھن ٿيڻ: [اصطلاح] صبح ٿيڻ، ٻاڪ ڦٽڻ

* روشني ٿيڻ

* وارو اچڻ، پاڳ ڪڍڻ

— ڏينھن ٿڌو: [اصطلاح] مقرر ڪيل وقت جو ٿري وڃڻ
مشڪل گھڙي ختم ٿيڻ

— ڏينھن ٺارڻ: [اصطلاح] ٻن پھرين جو آرام ڪرڻ،
ڪاڙھي ٿي آرام ڪرڻ، سامي ڪٽڻ يا پگھر ٺاڙڻ
(اَس و)، اَس ٺاڙڻ

— ڏينھن ٺڙي: [طرف] ڪاڙھي ٿي کانپوءِ، پٺئين کان پوءِ،
وڃينءِ منھل، سڄ ٺڙي

— ڏينھن ٺڪاء تي آچڻ: [اصطلاح] پٺڙ ٿيڻ، ڌرتي ٿيڻ،
سڄ نيزي تي اچڻ

— ڏينھن پڄاڻان: [طرف] گھڻي ڏينھن کانپوءِ،
ڪافي غرضي کانپوءِ، مڌن بعد

— ڏينھن پڄڻ: [اصطلاح] حياتي ڪٽڻ، عمر پوري ٿيڻ
مئو ختم ٿيڻ

— ڏينھن پڪا ڏاڙھون گھڙڻ: [اصطلاح] ڪنھن ڪم جي
يڪدم پورائي لاءِ ضد ڪرڻ، ٿريءَ تي بهشت گھڙڻ

* ڏينھن ڇ ڏينھن ڇڏيڻ: [ا - مٿ] گھوٽ ڪنوار
جي ساٿ سنڳڻ جي جاءِ، ڏيوا ڪوٺي، لکن منڊپ
* شاديءَ وقت پٽ تي ڪڍيل جورس ڇٽ
* [س/ت]

* ڏينھن ڇ ڏينھن: [ا - مذ] سڄ اُڀرڻ کان سڄ ٺھڻ
تائين اٽڪل ٻارھن ڪلاڪن وارو غرضو، سڄ جي
روشنائيءَ وارو غرضو، روز، يوم، تاريخ، ٿيڻ، وار،
ڏيھاڙو، ڏڻ

* سمن، وقت

* زمانو، دور

* [سن: دوس، ٻرا: ڏنھو = ڏينھن]

* پرھ، فجر، صبح

* [ڪنايہ] سرجھرو، روشني، سڄھندو

* سڄ جي ٿيڻ، ٿاڳ منجهند

* نصيب، طالع، قسمت، پاڳ

’د مون ڏينھن ستنھن جي پيھر ٻارو جي موان‘ (شاھ/ڪوھياري)

* حياتي، زندگي

’الله ڏينھن ڏينھي‘ (جملو)

* گام جو ھڪ قبر

* [س/ڪوھ]

— ڏينھاڙي: [طرف] روزمره، روزانو، هر روز، ڏھاڙي

— ڏينھان: [طرف] ڏينھن جو

’ڏينھان ڌاريءَ رس، راتيان روشي رت ٺوا‘ (شاھ/معدوي)

— ڏينھان ڏينھن: [طرف] روزانو روز، هر روز، ڏينھاڙي

— ڏينھن آچڻ: [اصطلاح] موسم اچڻ، رت اچڻ، وقت اچڻ،
مقرر وقت اچڻ، وارو اچڻ، زمانو اچڻ

— ڏينھن به ڏينھن: [طرف] روزن روزن، روزمره

* آهستي آهستي، زرد زرد

— ڏينھن ٻڌڻ: [اصطلاح] ڏينھن مقرر ڪرڻ (مگهي، بجي،
ٻا شادي وغيره جو)، ٿيڻ ٻڌڻ

- ڏينهن ڏنگو ٿيڻ: [اصطلاح] بدبختي آڻڻ، قسمت جو ساڻ نه ڏيڻ

’ها جا ڏنگا ڏين، منهنجو ڏينهن ڏنگو ٿي‘ (شاه)

- ڏينهن ڏهاڙو ج ڏينهن ڏهاڙا: [ا - مذ] ڪوبه ڏينهن، وڏو ڏينهن، ڏڏ، ڏهاڙو

- ڏينهن ڏيڻ: [اصطلاح] حياتي عطا ڪرڻ، زندگي بخشڻ (هي اصطلاح فقط الله پاڪ جي ذات سان مشروط آهي، جيئن: ’الله ڏينهن ڏيڻ‘)

- ڏينهن ڏيڻ: [اصطلاح] انجام ڪرڻ، واعدو ڪرڻ، قول ڪرڻ

* شاديءَ وغيره جي ٿيڻ ڏيڻ

- ڏينهن رات جو ڦرڻ: [ا - مذ] تمام گهڻو تفاوت، زياده ڦرڻ

’هنن ٻنهي راتن جي اخلافن ۾ ڏينهن رات جو فرق آهي‘ (جملو)

- ڏينهن رات جو ڦرڻ هڻڻ: [اصطلاح] وڏو تفاوت هڻڻ، گهڻي ڦيرڦار هڻڻ

- ڏينهن رات هڪ ڪرڻ: [اصطلاح] هر ڪا ممڪن ڪوشش ڪرڻ

* سخت محنت ڪرڻ، ڪم کي جڙي وڃڻ

- ڏينهن سان هجڻ: [اصطلاح] ٻيٽ سان هجڻ (ڪنهن عورت جو)

- ڏينهن شينهن هڻڻ: [اصطلاح] ڏينهن ڏني جو سڀ ڪجهه ٿي سگهڻ

- ڏينهن ڦرڻ: [اصطلاح] سٺا ڏينهن آڻڻ، پاڳ وڙڻ، نصيب کڻڻ، سڀاڳ آڻڻ، خوشحاليءَ جو وقت آڻڻ

- ڏينهن ڦرڻ: [اصطلاح] شام ٿيڻ، ٻيڙيءَ بعد ٻيڙيءَ جو وقت آڻڻ، سج لٿي جو وقت ويجهو هجڻ

’ڏينهن ڦري ويو آهي، پر صبح کان ٻولي اها ناهي آئي‘ (جملو)

* موسم جو بدلائڻ، اونھاري مان سياري يا سياري مان اونھارو ٿيڻ

- ڏينهن لٿي: [طرف] ڏينهن لهڻ واري وقت، سج لٿي، سانجهيءَ مهل، رات جو

’آيو آهين ڏينهن لٿي، مٽ ٻي، ٻڌندو ٿاڻندو‘ (شيخ ايان)

- ڏينهن پورا ٿيڻ: [اصطلاح] عمر گذرڻ، حياتي ختم ٿيڻ * گارنٽي ختم ٿيڻ (ڪنهن ڪل وغيره جي)

- ڏينهن پورا ڪرڻ: [اصطلاح] وقت گذرڻ، وقت ڪاٽڻ * حياتي جيئن ٿيڻ پوري ڪرڻ

- ڏينهن پوڻ: [اصطلاح] عرصو لڳڻ، وقت پوڻ

- ڏينهن جا تارا ڏيکارڻ: [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ، اهڙيءَ طرح سختي ڪرڻ جو اکين اڳيان ترورا اچي وڃڻ، ملامت ڪرڻ، ڦيهه ڪڍڻ، مار ڪڍڻ، خوب سيڪڻ ڏيڻ، سخت مصيبتون ڏيڻ، عقوبتون ڪرڻ، زبردستي ڪرڻ * عجب ڏيکارڻ

- ڏينهن جا تارا ڏسڻ: [اصطلاح] خواس باخته ٿيڻ

- ڏينهن جو ڏيئو ٻارڻ: [اصطلاح] ڏيئو ڪڍڻ، ڪوٽ ڪڍڻ، پاڻ کي ڪنل ظاهر ڪرڻ، ناداري ڏيکارڻ

- ڏينهن چٽا ڪرڻ: [اصطلاح] ٻٽ ٻڌڻ، ڏينهن صاف يا ظاهر ڪرڻ، ڏينهن ٻڌڻ، ڪنهن موقعي لاءِ تاريخ مقرر ڪرڻ

- ڏينهن چڙهڻ: [اصطلاح] سج ڪافي مٿي چڙهڻ، ٻيڙهي ٿيڻ

* عورت کي ختم رهجي وڃڻ

- ڏينهن چڙهي: [طرف] سج اُڀرڻي کان دير سان، صبح جو دير سان، سج مٿي آڻڻ کانپوءِ

- ڏينهن ڌڪڻ: [اصطلاح] مصيبت جي ڏينهن کي تارڻ، ڏکيو وقت گذارڻ

- ڏينهن ڏونرو ج ڏينهن ڏونرا: [ا - مذ] چٽو يا صاف ڏينهن صفا صبح

- ڏينهن ڏني: [طرف] ڏينهن جو، سج ٻيڻي

* [صفت] ظاهر ظهور ٿڌري ٻٽ، ڪليو ڪلايو، عام مشهور

- ڏينهن ڏسڻ: [اصطلاح] وارو ڏسڻ، زمانو ڏسڻ، ڏور ڏسڻ * انتظار ڪرڻ

- ڏيھ پھاڄ ج ڏيھ پھاڄون: [ا - مٺ] جڳ جي جو
- ڏيھ ڌاري ج ڏيھ ڌاريون: [صفت - مٺ] بگھڙ زال، چنڊي، جهيڙاڪ زال، تونڪي، رنوڙ
- ڏيھ ڏاڻي ڪڙڻ: [اصطلاح] ملڪ تابع ڪڙڻ، ملڪ کي ڏن پريندڙ ڪڙڻ، ملڪ تي قبضو ڪڙڻ، ملڪ جو حاڪم ٿيڻ
- ڏيھ ڏاڻي هڻڻ: [اصطلاح] سردار هڻڻ، ملڪ ۾ وڏيءَ عزت وارو هڻڻ، هزارن مريدن جو موٽيد هڻڻ
- ڏيھ ڏوڏڻ: [اصطلاح] پرديس ڦرڻ، ڏرڌر ڏيڻ، تمام وڏي مسافري ڪڙڻ، جدا جدا ملڪ گهمڻ
- ڏيھ ڪار ج ڏيھ ڪار: [صفت] ملڪ ڦٽائيندڙ، تباهي آڻيندڙ
- ڏيھن جي پھاڄ: [ا - مٺ] بدڪار عزت، جهيڙاڪ عزت
- ڏيھ ٺڪارو ج ڏيھ ٺڪارا: [ا - مٺ] ديس نيڪالي، ديس ٻڌري
- ڏيھ نيڪالي: [ا - مٺ] ملڪ مان جبر سان لڌائڻ جي حالت، جلا وطني
- ڏيھي ج ڏيھي: [صفت] ساڳئي وطن يا ڏيھ جو، هر وطن، ملڪي، ڏيهاڻو، پنهنجي ملڪ جو (ماڻهو)
- ڏيھي حساب ج ڏيھي حساب: [ا - مٺ] گھريلو حساب (رياضي جو اصطلاح)
- ڏيھ ج ڏيھ: [ا - مٺ] ڏينھن
- وقت، زمانو دور
- [سن: ديس، پرا: ديو - ڏينھن]
- قسمت، بخت، نصيب
- ڏيھاڙو ج ڏيھاڙا: [ا - مٺ] ڏينھن، ڏينھاڙو، ڏھاڙو وار، روز
- ڏيھاڙي ج ڏيھاڙيون: [ا - مٺ] روزانو، روزمره
- هميشه
- مزدوري، اجرت
- مڪن جو اهو مقدار جيڪو روزانو لھي
- ڏيھاڙي: [طرف] ڏيھاڙي، روزانو، روزمره، هر روز، ڏھاڙي
- ڏيھڙ: [ا - مٺ] گاه جو هڪ قيسر، ڏير گاه
- [لس]
- ڏيھروج ڏيھرا: [ا - مٺ] ڏيرو
- [س/ت]
- ڏيھي ج ڏيھيون: [ا - مٺ] ڏيل، ڏنڻ، جسر، تن
- 'جا گنج جان علي جوي، ڏيھي منجهه ڏيھو' (جان علي لغاري)
- ڏيھيءَ ۾ مٿرو لڳڻ: [اصطلاح] جسر ۾ خرابي پيدا ٿيڻ
- ڏيءَ ج ڏيءَ: [ا - خاص] يهودين جو خدا، ديوتا، مها پرش، ڏيو
- [ا - مٺ] جن، پوٽ، ديو، راڪس
- [سن: ديو - دو = چمڪڻ]
- ڏيھا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏيھروج ڏيھرا: [ا - مٺ] ساندارو، پنحال
- [س/ت]
- [مٺ: ڏيھري ج ڏيھيون]
- ڏيھڙا: [ا - خاص] راجپوتن جي هڪ ذات جو نالو
- ڏيھو ج ڏيھا: [ا - مٺ] ٺڪر جي ننڍي چمبي (جنهن ۾ تيل ۽ ڪنھن جي وٽ ويهي ٻارهي، ڏيو ڏٺو، چراغ، ڏيائي
- [سن: ڏيپ، پرا: ڏيو = ڏيھو]
- ڏيھو ٻارڙڻ: [اصطلاح] سوچرو ڪڙڻ
- مڙسي ڏيکارڻ، ٻوٽو ٻارڙڻ
- ڀلائيءَ جو ڪم ڪرڻ
- ڏيھو ٺڙڻ: [اصطلاح] ڏيھو وسائڻ، ڏيھو اُجهائڻ
- وفات ڪرڻ، پرلوڪ ڀڏارڻ
- ڏيھو گل ٿيڻ: [اصطلاح] ڏيھو وسائڻ، ڏيھو اُجهائڻ
- اونڌو ٿيڻ
- ٻوٽو نه ٻارڻ
- انصاف ختم ٿيڻ
- ڏيھو گل ڪڙڻ: [اصطلاح] ڏيھو وسائڻ، ٻئي اُجهائڻ
- ڏيھو وڌو ٿيڻ: [اصطلاح] ڏيھو سائڻ، ڏيھو وسائڻ
- ڏيھو وڌو ڪڙڻ: [اصطلاح] ڏيھو اُجهائڻ
- ڏيھي ٻرڻي: [طرف] رات جو سانجهيءَ جو وقت، منھن اونڌائي

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'ڀيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]

* [حال] ڊاٻي ٿو (ج) ڊاٻين ٿا

* [حال مٿ] ڊاٻي ٿي (ج) ڊاٻين ٿيون

* [ماضي] ڊاٻيو (ج) ڊاٻيا

* [ماضي مٿ] ڊاٻي (ج) ڊاٻيون

* [مستقبل] ڊاٻيندو (ج) ڊاٻيندا

* [مستقبل مٿ] ڊاٻيندي (ج) ڊاٻينديون

* [اسمر مفعول] ڊاٻيل

* ڊاٻو ج ڊاٻا: [ا - مذ] ٿڱ پڇ، وسرام، ٿوري دير لاءِ

ٽرسڻ، ڏهو آسائش، آجهاڻو مانجهاندو، ساهي، ڌم پٽ،

ٿورو آرام

* سڪ، قرار

* ٽيڪ، آڌار

* فراعث، ويسانهين، ٺهر

* هٻڪ، پيهڪ

* ڏونڪو، جهٽو، پنڪي (ٽنڊ جي)

* ڊاسر زمين

* ڏڏڙ، ڏوڏ، ڌر، رڻي

* [س/ڪوھ]

- ڊاٻو ڪرڻ: [اصطلاح] آرام ڪرڻ، قرار ڪرڻ، ٿڱ

پڇڻ، جوڪڙو پڇڻ، ساهي پٽڻ، ڌم پٽڻ، وسرام ڪرڻ،

منزل ڪرڻ، ويساهي ڪرڻ، لهڻ، پيهڻ، ٽرسڻ

* ڊاٻاڙو ج ڊاٻاڙا: [ا - مذ] وهڻن کي چاري طور ڏيڻ

لاءِ گوار يا ڪڻڪ جو پُساڻي رکيل ڌارو

* اُٺ کي بيماريءَ جي حالت ۾ ڏنل کاڌو (لوڻ، گڙ ۽

ڪڻڪ جو ڌارو پُساڻي)

* [س/ٺ]

* ڊاٻي ج ڊاٻيون: [ا - مذ] گڙ واري شيء

* [س/ل]

* ڊاٻ ج ڊاٻيون: [ا - مذ] ڏيڻ واري سخت زمين، ڊاٻوڏ

* [س/ات/سن: درپ]

ڊ

* ڊ: [ا - مذ/مٿ] سنڌي 'الف ب' جو ٻاويھون اکر ۽

ھنديءَ جو تيرھون اکر

* اُڄڌ موجب عدد 4

* آواز 'ڊي' مونث طور، جڏھن ته سنڌ جي ڪيترن ئي

علائقن ۾ 'ڊال' مذڪر طور به پڙھيو وڃي ٿو

* ڊاٻ ج ڊاٻ: [ا - مذ] ٿلوار سان ڪڍڻ لاءِ سنڌري جيان

چيلھ سان ٻڌل چمڙي جو پتو

* ڊاٻري ج ڊاٻريون: [صفت - مٿ] وڏي پيٽ واري

* [س/ل]

* ڊاٻ ج ڊاٻون: [ا - مٿ] ننڍي سڪي جو هڪ قسم،

ننڍڙو سڪو

* ٽاپو راند ۾ ڪم ايندڙ ٺڪڙ جو ننڍڙو گول چڪرو، ڊٻو

* تيزي

* [سن: درويھ]

* سارون ڏرڻ لاءِ مٽيءَ مان ٺهيل ديھي جو مٽيون حصو

* ڏڏڙ، مٽي، ڌر، رڻي، ڊسڙ، ڏوڏ

* [س/ات]

* ڊاٻ ج ڊاٻ: [ا - مذ] سڪي جو هڪ قسم، پائي يا

پيسي چمڙو هڪ سڪو، ڊمڙي، ڊم، ڊٻ

* [ع: درم]

* جي خزانا سڌ لٽي ڪن اهل دنيا جو هزار

نام ٿورو جورو ڏي، مسڪين کي ڪو هڪڙو ڊاٻ (ڳل)

* ڊاٻاڙو ج ڊاٻاڙا: [ا - مذ] ٻه ٽي ڏينھن پُساڻي رکيل

شيء

* [س/ٺ]

* ڊاٻڙو: [ا - خاص] ٿر ۾ هڪ ڳوٺ جو نالو

* [ا - مذ] ڪپڙن ڏوڏ جو ڪاٺ جو ٺڪرو، ڊاٻڙو

* ڊاٻڻ: [مض - فعل معتمدي] گھڻر مڪ ڏيڻ

* [س/ات]

* [مض] ڊاٻڻ

* [اسر] ڊاٻ

* [مضارع] ڊاٻيان (ج) ڊاٻيون، ڊاٻين (ج) ڊاٻيو، ڊاٻي (ج) ڊاٻين

- ڊاينٽون ج ڊائينٽان: [صفت - مذ] ڊين وارو ڊين جو ڊين هائڊ ڊاپو
- ڊاپو ج ڊاپا: [صفت - مذ] ڊين وارو هٽڻ. ڊين واري زمين، گهٽا ڊپ * [سن: درپ]
- ڊاپوٽ ج ڊاپوٽون/ڊاپوٽيون: [ا - مذ] گهٽن ڊين واري ڀي، گهٽن ڊين واري زمين * [سن/ات]
- ڊاپوٽو ڊاٽ: [ا - مذ] ڊي، نياڻي، چوڪريءَ جو اولاد * [سن/ات]
- ڊاينٽون ج ڊائينٽان: [صفت - مذ] ڊپ وارو ڊاينٽون
- ڊاينٽي ج ڊاينٽون: [ا - مذ] ڊين واري سخت زمين، ڊاپوٽ، ڊين واري ڌڙي * [سن/ات]
- ڊاينٽو ج ڊاينٽا: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم، ڊپ * [سن/ات/سن: درپ]
- ڊائڻل ج ڊائڻل: [مصدر 'ڊائڻ' مان ايسر مفعول] مٽائڻ، خٽر ڪيل، خارج ڪيل، ڊٺل، ڊٺل، جيڪو مٽجي ويو هجي * [لکت، جيڪا مٽجي وئي هجي]
- ڊاٽ ج ڊاٽس: [ا - مذ] نقطو ٽپڪو، ڏهاڙيءَ جي نشاني، پوري ڌم جي نشاني، فل اسٽاپ. (.)، Full stop * [انگ: ڊاٽ]
- ڊاٽر: [ا - مذ] ڊي، نياڻي، دختر * [انگ: Daughter]
- ڊاٽر ان لا: [ا - مذ] تنهن پٽ جي زال * [انگ: Daughter in law]
- ڊاٽ ج ڊائون/ڊائون: [ا - مذ] پيچ، ڊاه، گس
- ڊاٽ ڪرڻ: [اصطلاح] ڊاه ڪرڻ، پيچ ڪرڻ، ميسائڻ
- ڊاٽ ج ڊائون: [ا - مذ] خوشامد، چمچاڳيري، چاڀلوسي * [سن/ات]
- ڊاٽ ڊاٽ ڪرڻ: [اصطلاح] خوشامد ڪرڻ، چاڀلوسي ڪرڻ
- ڊاٽ: [ا - مذ] ڌوڪو، بي ايماني، ڪپٽ * [انگ: Dodge]
- ڊاٽ ڊيٽ: [اصطلاح] ڌوڪو ڏيڻ، بي ايماني ڪرڻ، ڪپٽ ڪرڻ
- ڊاٽ ج ڊاٽون: [ا - مذ] شمار وڌي گهڙي، ڊي * [سن/ات]
- ڊاٽ ڊوڊ: [ا - مذ] آجائي گهٽائي، آجائي خلق
- ڊاٽري: [ا - مذ] ڪاري ۽ مٺي جي گانگت جو هڪ قسم
- ڊاٽ ج ڊائون/ڊائون: [ا - مذ] وڏي اونگه، ڊيڪر روٽ * [سن/ات]
- ڊيٽ، دانھن، چيخ * [سن/ل]
- ڊيٽي آواز سان ڳالهائڻ * [سن/ل]
- ڊاٽ ج ڊاٽ: [ا - مذ] وڏو مڇ، پيٽر، آراھ * [سن/ل]
- ڊاٽر ج ڊاٽريون: [ا - مذ] ننڍي ننڍو * [سن/ڪوھ]
- ڊاٽر ج ڊاٽر: [صفت] ٿلهو، مضبوط * [سن/ات]
- ڊارڪ: [صفت] اونداهو، تاريڪ، ميرانجهڙو * [انگ: Dark]
- ڊارڪ گلاسز: [ا - مذ] ڪارڻ شيشن واري عيڻڪ * [انگ: Dark glasses]
- ڊارلنگ: [صفت] پيارو، پريتر، محبوب * [انگ: Darling]

- **ڊاڙ ج ڊاڙون:** [ا - مٺ] وڏائيءَ جو بيان، پٽاڪ، لاف، فونڊ، هل بي بنياد ڳالهه، گشو، ڀٽ، زٺ، قسيٽ، لٻاڙ، زبان خوري، آجائي بگ
- * پنهنجي ساراھ، ٻڌاء، خود پسنديءَ جو بيان
- * مٽانهين ڪرڻ
- **ڊاڙ ڊڙڻ:** [اصطلاح] ڊاڙ هڻڻ
- **ڊاڙ ڇڪڻ:** [اصطلاح] پٽاڪ هڻڻ، ڀٽ شٽ هڻڻ
- * پنهنجي ساراھ ڪرڻ، پاڻ ٻڌائڻ
- * [س/ات]
- **ڊاڙون هڻڻ:** [اصطلاح] پٽاڪون هڻڻ، لٻاڙون هڻڻ
- * پنهنجي تعريف ڪرڻ، پاڻ ٻڌائڻ
- **ڊاڙي ج ڊاڙي:** [صفت - مذ] پٽاڪون هڻندڙ، پٽاڪي، لٻاڙي، زير، فونڊر باڙ
- **ڊاڙيون ڏشيون هڻڻ:** [اصطلاح] پٽاڪون هڻڻ، زٺ هڻڻ، ڪڙڙ ڪرڻ
- * ڪل مسخري ڪرڻ
- * [س/ات]
- **ڊاسو ج ڊاسا:** [ا - مذ] وارياسو هڻڻ، ڊسٽر
- **ڊاسوڙي ج ڊاسوڙيون:** [ا - مٺ] وارياسو هڻڻ، ڊاسو، ڊسٽر
- **ڊاسول ج ڊاسول:** [صفت - مذ] پراڻي ڦر تي مڙندڙ مال
- * [س/ڪوه]
- **ڊاشي ڊوشي:** [ا - مٺ] آڌرڀاء، عزت افزائي
- * ظاهري خوشامد، چاپلوسي
- * [س/ت]
- **ڊافڙ ج ڊافڙ:** [صفت] آجايو وڏو، ٻي ڊولو
- * [س/ات]
- **ڊاڪ ج ڊاڪون:** [ا - مٺ] خط وغيره موڪلڻ ۽ وصول ٿيڻ وارو سرڪاري نظام، ٽپال، خط پٽ، پوسٽ
- * [اردو]
- **ڊاڪ خانو ج ڊاڪ خانا:** [ا - مذ] ٽپال گهر، ٽپال آفيس، پوسٽ آفيس
- **ڊاڪ گاڏي ج ڊاڪ گاڏيون:** [ا - مٺ] ٽپال ڪٺڙ واري گاڏي
- **ڊاڪيو ج ڊاڪيا:** [ا - مذ] ڊاڪ پهچائڻ وارو، ٽپالي، پوسٽ مين
- **ڊاڪ ج ڊاڪ:** [ا - مذ] ڊپ، خوف، پڙ
- **ڊاڪ بنگلو ج ڊاڪ بنگلا:** [ا - مذ] سرڪاري مسافر خانو، سرڪٽ هائوس
- **ڊاڪٽر ج ڊاڪٽر:** [ا - مذ] علاج ڪندڙ، مُعالج، طبيب، ويد، ويڇ، جراخ، حڪيم، علمِ حڪمت جو ڄاڻو
- * عالِم، فاضل، فيلسوف، مُحَقِّق، (Ph.D)
- * [انگ: Doctor]
- **ڊاڪٽوريٽ:** [ا - مٺ] يونيورسٽيءَ پاران ڪنهن به مضمون ۾ مهارت واري اعلى ترين سند، ڊگري، پي ايڇ ڊي، (Ph.D)
- * [انگ: Doctorate]
- **ڊاڪٽر ج ڊاڪٽر:** [ا - مذ] ننڍو گهوڙو، ٽئون، ٿوري منجهه وارو گهوڙو، ڊڊو
- * ڊڊو ڊاڪٽر ڪٽي، ڦڙ رڍن جو ڌار
- **ڊاڪو ج ڊاڪا:** [ا - مذ] ڌاڙو، ڦر، لٽ
- * [هند]
- **ڊاڪو ج ڊاڪو:** [صفت] ڦورو، زهرڻ، ڌاڙيل، لٽيرو، چور، بدِمعاش، ڦڙاڻ
- **ڊاڪيومينٽ ج ڊاڪيومينٽس:** [ا - مذ] دستاويز، قنوليت نامو، اقرار نامو، ڪنهن ڪم جي لکت
- * [انگ: Document]
- **ڊاڪيومينٽري ج ڊاڪيومينٽريون:** [ا - مٺ] دستاويزي فلم، ڪنهن موضوع بابت معلوماتي فلم
- * [انگ: Documentary]
- **ڊاڪ ج ڊاڪون:** [ا - مٺ] هڪ ڍل ۽ ميو جو نالو، انگور جو ننڍو قسم، ڪشمش، انگور
- * [هند: ڊاڪ: سن: درڪشا]
- * ڳئونءَ جو نالو
- * [س/ڪوه]

- ڊاڪ جو مٿڻ: [ا - مذ] ڇٽ تي جڙهيل ڊاڪ جي ڍل،
[انگ: Doll]
- ڊاڪڙ ج ڊاڪڙ: [صفت] آڀرو، ضعیف، ڏٻرو، نڀل،
نستو، گمزور
* بلڪل ٻوڙهو، جهوڙ
* [س/ات]
- ڊاڪڙو ج ڊاڪڙا: [صفت - مذ] ڊڪڙين وارو، وڏين وارو،
ڊڪڙين يا وڏين سان منسوب، وڌڪو
* [سن: ڪشڪ]
* [مٺ: ڊاڪڙين ج ڊاڪڙيون]
- ڊاگ: [ا - مذ] ڪٽو
* [انگ: Dog]
- ڊاگوج ڊاگا: [ا - مذ] نرم ٻٽي
* آها وارياسي ڙميڻ، جتي نڍيءَ جي پاڻيءَ جو وهڪرو
ڍرو ٿئي ۽ پکڙي
* [س/ت]
- ڊاگ ج ڊاڳون: [ا - مذ] ڏڙ، ڏوڙ، رڙي
* [س/ات]
- ڊاڳي ڊاڳو ج ڊاڳا: [ا - مذ] ڊاڳ، ڪيڙت، قطب، ڪهڪشان (اُستاد بخاري)
— ڊاڳو ج ڊاڳا: [ا - مذ] تمام گهڻيءَ واريءَ وارو هنڌ
(جتي مشڪل سان هلي سگهجي)، گستر وارياسي ڙميڻ
* [س/ت]
- ڊاڳوڙڙ: [مض - فعل متعدي] مٽي ڪوٺڻ
* ڏاڍي مار ڏيڻ، جهاڳوڙڙ
* [س/ات]
- ڊاڳوڙڙ جي فصل جو چوندو خراب ٿيڻي ۾ ڪرڻ
(هارين جي اصطلاح و)
'چونڊن ونڻ ڊاڳوڙي ڇڏيا آهن' (جملو)
* [مض] ڊاڳوڙڙ
* [امر] ڊاڳوڙ
* [ڊاڳوڙي ڊاڳوڙين ڊاڳوڙيل]
- ڊال: [ا - مذ] گڙي، گڙيا
* [انگ: Doll]
- ڊال ڊالان: [ا - مذ] پاڻيءَ يا ڪنهن ٻيءَ شيءِ جو
تمام گهڻي انداز ۾ ٿانڻ ۾ وجهڻ جي حالت
* [طرف] اوت اوتان، جهوڪ جهوڪان
* [هند: ڊالنا = وجهڻ سن: ڦلڻ]
- ڊالڻ: [مض - فعل متعدي] وجهڻ، اوتڻ، اندر لاهڻ
* پلڻڻ، هارڻ
* [مض] ڊالڻ
* [امر] ڊال
* [ڊالڻ ڊاليندو ڊاليل]
- ڊالڙج ڊالڙ: [ا - مذ] آمريڪا ۾ هلندڙ هڪ سڪي جو نالو
* [انگ: Dollar (\$)]
- ڊالو ج ڊالا: [ا - مذ] تَرَڪ يا ٻين ٻار بردار سوارين جي پٺيان
وارو کليل حصو (جنهن ۾ ڳريڻ شين رکي، نيون وينڊيون آهن)، ٿرالو
* [هند]
- ڊالي: [ا - مذ] تاري، شاخ
* [هند]
- ڊاماھو ج ڊاماها: [ا - مذ] دوا طور (خارش جي بيماريءَ
۾ ويجهڻ لاءِ) ڪم ايندڙ هڪ ڪنڊائين ٻوٽي جو قيسر
- ڊامان ڊول: [صفت/طرف] هيٺ مٿي، بي ترتيب، اُٿل پٿل
— ڊامان ڊول ڪرڻ: [اصطلاح] هيٺ مٿي ڪرڻ، اُٿل پٿل ڪرڻ
(شين يا سامان کي)، ڦٽائڻ، بگاڙڻ
- ڊامڙا ڪامڙا: [ا - مذ] هميشه جڦڙ ۾ ڪم ايندڙ ٿڌو ٿاڙي،
سامان سڙو، ٺامڙا ٺومڙا، گامڙا ٺامڙا، ٺڪر ٺوڪر
- ڊاهڻ ج ڊاهڻ: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قيسر (ڪارو يا اڇو
سنگ ٿيڻ ۽ مال لاءِ طاقت بخش آهي، غريب ماڻهو هن جون
ٻاڙون ڏت ڪري ڪاٽين)
'مٽر سڪا، سڙي ٿيا، ڊاهڻ ڊٻ ڪيا' (شاهه/سازنگ)
* هڪ قيسر جي ٻلا، ڊمڻ

- ڊاهڙُ ساٿُ: [ا - خاص] شاديءَ جو هڪ سَوَڙُ (جنهن ۾ پَنج يا اٺ آئين ڪائين جا ٽڪرا کڻي، گهوٽ ۽ ڪنوار جي مٿي تي رکجن ۽ گڏج پوکجن)
- * [س/ل]
- ڊاهڙُ لَوِيُون رانِيُون ٿِي، آسان وٺِيءَ گهر آيون
- ڊامڙي ج ڊامڙيون: [ا - مٿ] گاهه جو هڪ قسم
- * [س/ڪوه]
- ڊان: [ا - مٿ] صُبح، پُڙي، پورب
- * [ا - خاص] انگريزن جي دوز کان وٺي، اُڃ تائين جاري ٿيندڙ پاڪستان جي هڪ انگريزي اخبار جو نالو (جنهن جو باني قائد اعظم محمد علي جناح هو)
- * [انگ: Dawn]
- ڊانٺ ج ڊانٺ: [ا - مذ] هيٺاهين زمين، ڪس
- * هيٺاهينءَ زمين وارو جهنگ
- * [س/ڪوه]
- ڊانڊو ج ڊانڊا: [صفت - مذ] وڏي پيٽ وارو پيٽير
- * [س/ڪوه]
- * [مٿ: ڊانڊي ج ڊانڊيون]
- * ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم (چلڻ سان رنگا ڳاڙهي قد چار يا پنج اٽچ)
- * [س/ل]
- ڊانڊو ج ڊانڊيون: [ا - مٿ] وڏهن لاءِ تيارِي، ڪاهه، جَلَهه، هَلان
- * [س/ل]
- ڊانڊو ج ڊانڊو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ل]
- ڊانڊي ج ڊانڊيون: [ا - مٿ] ٽيلي جي ٿئي يا نيڪي جو هڪ قسم
- * ڳاڙهه جي طَرَر
- * رقص جو هڪ قسم
- * وڻ جو هڪ قسم
- * [س/ل]
- ڊانڊو ج ڊانڊون: [ا - مٿ] ٽيلي جي ٿئي يا نيڪي جو هڪ قسم
- * ڳاڙهه جي طَرَر
- * رقص جو هڪ قسم
- * وڻ جو هڪ قسم
- * [س/ل]
- ڊانڊو ج ڊانڊون: [ا - مٿ] ٽيلي جي ٿئي يا نيڪي جو هڪ قسم
- * ڳاڙهه جي طَرَر
- * رقص جو هڪ قسم
- * وڻ جو هڪ قسم
- * [س/ل]

- **ڊانڊي ج ڊانڊي:** [ا - مذ] باهر جو مڇ. وڏو. آڙاه. اکر، شعلو.
پَٽَٽ. پَٽَٽ. لائڻ، چڀي
* [صفت] مفعول. بدِ فعلي ڪرائيندڙ. چتون
* [س/ات]
- **ڊانڊي ڪڙڻ:** [اصطلاح] واڌارو ڪڙڻ، ترقي ڪڙڻ
* هٿ ڪڙڻ، مڙسي ڪڙڻ
* [س/ات]
- **ڊانڊرو ج ڊانڊرو:** [ا - مذ] ڏنڊورو. بڙهو. اعلان
* خوارِي. قشيري. ڊڊنامي
* [س/ات: هند: ڊنڊورا = ٻوهر]
- **ڊانڊرو ڪڙڻ:** [اصطلاح] خوارِي ڪڙڻ. ڊڊنامي ڪڙڻ
• **ڊانڊو ج ڊانڊو:** [ا - مذ] ڏڳو. ٻوڙهو ڏڳو. ڏاند
* [هند: ڊانڊا]
* پانڊو، چيسر، بُٺ
* پڳل ڍلو
* ڏيڪر ٺوڀر
* [س/ڪوهر]
* [صفت] جهڪيل. هيٺ نيميل
* [س/ل]
* پورو. خالي. ڪوڪلو
* [مت: ڊانڊي ج ڊانڊيون]
- **ڊانڊيڙو ج ڊانڊيڙو:** [ا - مذ] ڏيڙي جي پکيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ات]
- **ڊانسي ج ڊانسون:** [ا - مت] ناچ، جهم، رقص، نرتيه
* [انگ: Dance]
- **ڊانسڙ ج ڊانسڙ:** [صفت] ناچو. رقصاڻو. نرت
* [انگ: Dancer]
- **ڊانگ ج ڊانگون:** [ا - مت] ڊگهي ڪاٺي، جانگهه، ڏانگهه
* [س/ات]
- **ڊانگڙ ج ڊانگڙ:** [ا - مذ] چوپايو مال. ڍور
* [هند]
* [صفت] اُحتم، بيوقوف، مُورڪ
- **ڊانگري ج ڊانگريون:** [ا - مت] سامونڊي مڇيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ل]
- **ڊانوان ڊول:** [صفت] هيٺ مٿي، اُلت پُلٽ، اُٻتو سبتو.
اُڏڙ ڦڏڙ، اُونڌو سونڌو، ڪرومرو. ڏرهه ٻرهه، خراب ٿيل،
پگڙيل، گريل، منجهيل، وڳوڙيل، پگاڙيل، منجهائيل
* [سن: ڏاون + ڏولڻ]
'هر شيءِ ڊانوان ڊول لکي ٿي، پر ڪا چيز اڏول لکي ٿي'
(شيخ اِيان)
- * ڦٽل، برباد، ناس، آبتر، رُون
* پريشان
* گمراه
* ڍولو، زمتمو
- **ڊانوان ڊول ٿيڻ:** [اصطلاح] هيٺ مٿي ٿيڻ، اُٻتو سبتو
ٿيڻ، پگڙڻ، ترتيب ختم ٿيڻ، بيھڪ ڇڏي پوڻ
* ڦٽڻ، جٽ ٿيڻ، رُون ٿيڻ
- **ڊانهر ج ڊانهر:** [ا - مذ] وڻ جو ڌار، ٿار، ٻٻر يا ڪنڊيءَ
وغيره جو ڌار (جيڪو عام طور تي لوڙهن جي ڪم ايندو آهي)
* [س/ات: هند: ڊال = ڌار]
- **ڊانء:** [ا - مت] هڪ ٻاراڻي رانڊ ۾ ڪم ايندڙ ڪاٺيءَ جو ٽڪر. ڌاڪ
* [صفت] بدِ فعلي ڪرائيندڙ. مفعول، چتون
* [س/ات]
- **ڊانءِ ٿيڻ:** [اصطلاح] ٽڪري پوڻ، هڃ ٿي پوڻ
- **ڊانءِ ڊون:** [ا - مت] اُڃائي وڌائي، ٿانءِ، ٻين قون، آڪڙ،
نيگڙ، سبت، وڌائي
- **ڊانسر ج ڊانسڙ:** [صفت] ڪانئر، ڊچو، گيڊي، بڙدل
* [س/ل]
- **ڊانڊو ج ڊانڊا:** [ا - مذ] اُها ملڪيت جنهن تي ڏاڻ
(ڏڻ) ورتو وڃي

• **ڊاهه ج ڊاهون:** [ا - مت] پڇڻ يا ڪيرائڻ جي حالت.
 * پڇڻي، ڪيرائڻي، ڦٽاءُ
 * ڊاٺ، ڇٽ، ڇٽ، ميسار
 * زد، منسوخ، ختم
 * [هند: ڊانا = ڊاهن سن: ڊونس]
 — **ڊاهه ٺاهه:** [ا - مت] پڇ ڳهڙ، زدو ٻڌل
 — **ڊاهه پاهه:** [ا - مت] ڊاهه ڊوهه، پڇ ڳهڙ
 * ڳرڙ سڙيل ٻچو سڄو
 — **ڊاهه پاهه ڳرڙ:** [اصطلاح] ڊاهن، ڦٽائڻ، ڊاهن ڊوهن
 — **ڊاهه ڊوهه:** [ا - مت] ڦٽاءُ، پڇ پوز، ڀڳاڙ، ترتيب خراب
 ٿيڻ جي حالت
 * مٽائڻ (اکثر وغيره)
 — **ڊاهن:** [مض - فعل متعدي] مٽيڻ، مٽائڻ، ميسارڻ
 * پڇڻ، پوزڻ، ناس ڪرڻ، ختم ڪرڻ
 * ڦٽائڻ، ڀڳاڙڻ، ڪارڻ
 * ڪيرائڻ، مٿان ڪيرائڻ، لاهي پٽ ڪرڻ، هيٺ اڇلڻ،
 ڦٽو ڪرڻ
 * 'ڊاهي ڪريان ڏير هي، هي مٺي مانڊاڻ' (شيخ ايان)
 * هيٺ چڪڻ
 * ميسار ڪرڻ، ختم ڪرڻ، ڳرڙڻ
 * لپٽائڻ، اوندو ڪرڻ، ڏسڻ
 * [مض] ڊاهڻ
 * [امر] ڊاه
 * [مضارع] ڊاهيان (ج) ڊاهيون، ڊاهين (ج) ڊاهيو،
 ڊاهي (ج) ڊاهين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريه
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڊاهي ٿو (ج) ڊاهين ٿا
 * [حال مت] ڊاهي ٿي (ج) ڊاهين ٿيون
 * [ماضي] ڊاهيو (ج) ڊاهيا

* [بهي صورت] ڊاڻو/ڊاڻو (ج) ڊانا/ڊاڻا
 * [ماضي مت] ڊاهي (ج) ڊاهيون
 * [بهي صورت] ڊاڻي/ڊاڻي (ج) ڊاڻيون/ڊاڻيون
 * [مستقبل] ڊاهيندو (ج) ڊاهيندا
 * [مستقبل مت] ڊاهيندي (ج) ڊاهينديون
 * [اسر مفعول] ڊاهيل
 * [اسر مفعول] ڊاڻل/ڊاڻل
 — **ڊاهڻ ڊوهڻ:** [اصطلاح] ڦٽائڻ، ڪارڻ، ڀڳاڙڻ
 — **ڊاهو ج ڊاهو:** [ا - مذ] لاڳيتي ڊهي پوڻ جي حالت
 * پاڇ، ڦڙڦوٽ (مال و)
 * [س/ات]
 — **ڊاهي ج ڊاهيون:** [ا - مت] ڦٽاءُ، پڇ پوز، ڀڳاڙ
 * ميسار ڪرڻ، ڊاهي پٽ ڪرڻ (ڪا جڳهه وغيره)
 * جڳهه ڊاهڻ جي مزدوري (راڻ جو اصطلاح)
 • **ڊاهو ج ڊاهو:** [ا - مذ] گس، پيچرو، واٽ، سڙڪ، ٺنگهه،
 ڊهو، ڊڳ
 * بيلي مان رستو
 * ڌرياءُ جو غير آباد ڀيٽ
 • **ڊاهي ج ڊاهيون:** [ا - مت] انجام، واعدو، ٻول، وڃڻ،
 ڊاڻي
 * ٽٽ، مقرر تاريخ
 * [س/ڪوه]
 — **ڊاهيون ڳرڙ:** [اصطلاح] واعدو ڪرڻ، انجام ڪرڻ
 * 'جود پڇڻ ڊاهيون ڪن' (محاورو)
 • **ڊاء ج ڊاء:** [ا - مذ] ڊپ، پو، خطرو، ڏڻ ڊڇ، هراس (جيئن:
 ڊپ ڊا)
 * 'آهر هي ڊپ نه ڊاڍ آه پرين آه' (شيخ ايان)
 * سنڪوڇ
 * انديشو، اڏڪو
 * تاب، ڏهشت، هيٺ، ڏڪو، ڏهڪو
 * [سن: در = (ڀڌاءُ رسائڻ)]

- **ڊائجيسٽ ج ڊائجيسٽون:** [ا - مذ] رسالو مضمونن جو مجموعو. مخزن
[انگ: Digest]
- **ڊائري ج ڊائريون:** [ا - مٺ] روزاني يادداشت. روزنامو. روزمره
* نوٽ بوڪ. ڪاپي
* شاعريءَ جو قلمي نسخو (شاعراڻو اصطلاح)
[انگ: Dairy]
- **ڊائريءَ جو وڌي:** [ا - مذ] ڊائريءَ جو صفحو. نوٽ بوڪ جو پيڇ
[ا - خاص] سنڌي ادب ۾ نثر جي هڪ صنف (جنهن ۾ ڪا مغل خيز ڳالهه عايت اندر ۾ ڀيل هجي)
• **ڊائريڪٽ:** [صفت] سڌو. سڌو سنئون. ڪنهن ڏخل اندازيءَ کان سواءِ
[انگ: Direct]
- **ڊائريڪٽر ج ڊائريڪٽر:** [صفت] هدايتڪار. هدايتون ڏيندڙ. هدايت ڪندڙ
* انتظام هلائيندڙ اعلیٰ آفيسر. ناظم. مڪ منتظم
[انگ: Director]
- **ڊائريڪشن ج ڊائريڪشنون:** [ا - مٺ] هدايتون ڏيڻ جو ڪم. هدايتڪاري. حڪم
* نگراني. سربرستي
* طرف. لاڙو. رخ
'هوا جي ڊائريڪشن ڪنهن پاسي آهي' (جملو)
[انگ: Direction]
- **ڊائريڪٽري ج ڊائريڪٽريون:** [ا - مٺ] الف - ب پو سنڌو ڪنهن به شعبي جي ٽڪن اکرن بابت الف - پو ڪتاب
* ڪمپيوٽر ۾ فائيل گڏ ڪرڻ وارو فولڊر. فولڊر جو پراڻو نالو (ڪمپيوٽر جي اصطلاح ۾)
[انگ: Directory]
- **ڊائيل ج ڊائيل:** [ا - مذ] گهڙيال يا واچ جو انگن وارو پاسو (جنهن تي هڪ (1) کان ٻارنهن (12) تائين انگ ڏيکاريل هوندا آهن)
* تيليڻون يا موبائيل فون جي نمبر ملائڻ وارو پنڊ (جنهن تي پوي (0) کان ٽيون (9) تائين انگ ڏيکاريل هوندا آهن)
[انگ: Dial]
- **ڊائيل ڪرڻ:** [اصطلاح] نمبر ملائڻ (تيليڻون يا موبائيل فون تي). ڪال (call) ڪرڻ
- **ڊائلاگ ج ڊائلاگ:** [ا - مذ] مڪالمو گفتگو. ڳالهه بولڻ
* ڪنهن ڊرامي يا فلم وغيره جي لاءِ ادا ٿيندڙ لفاظ (جيڪي ليکڪ جي تحرير کانپوءِ هدايتڪار جي هدايتن تي گهريل انداز ۾ اداڪار پيش ڪندو آهي)
[انگ: Dialogue]
- **ڊائمنڊ ج ڊائمنڊ:** [ا - مذ] هيرو. آساف
[انگ: Diamond]
- **ڊائمنڊ جوبلي:** [ا - مٺ] هڪ سؤ (100) سالن وارو جشن
[انگ: Diamond Jubilee]
- **ڊائينگ ٽيبل ج ڊائينگ ٽيبلون:** [ا - مٺ] کاڌو کائڻ واري ميز
[انگ: Dining table]
- **ڊائينگ روم ج ڊائينگ رومس:** [ا - مذ] ماني کائڻ وارو ڪمرو
[انگ: Dining room]
- **ڊائينگ هال ج ڊائينگ هال:** [ا - مذ] اهو هال جتي گهڻن مهمانن/ماڻهن کي ماني ڪارائجي
[انگ: Dining hall]
- **ڊائجي ج ڊائجيون/ڊائجون:** [ا - مٺ] واعدي تي ملڻ جو هٽڻ. مقرر جاءِ تي پيڻي. ماڳ
* قول. انجام. پڪ. ٻول. وچڻ
* ڪڍ. جائز. نهرائڻ وقت
* وارو. گهمرو. پيرو
* دليري. خوشامد
[س/ات]
- * لوهازن جو هڪ اوزار

ڊائي پون: [اصطلاح] ڊب پون، پاڇ پون

* [س/ات]

ڊائيوڻ ڏيڻ: [اصطلاح] انجم ڏيڻ، ٻول ٻڌڻ

* ڊائيوڻ ڏيڻ، خوشامد ڪرڻ، خوشامد طور وڌاء ڪرڻ،

چارهيون ڏيڻ

* [س/ات]

• ڊايو: [ا - مٺ] ٽپي

* [انگ: Dive]

ڊائيو هٿڻ: [اصطلاح] ٽپي هٿڻ

* ڊايا گرام: [ا - مٺ] نقشو، شڪل، خاڪو

* [انگ: Diagram]

• ڊب ج ڊيون: [ا - مٺ] ڊب، مٿان کان هيٺ تي زور،

پيڙ، ڊاب، گهوڙ، پيڙو

* ڊها، سختي، زور، تاء، تاب

ڊٻڻ: [مض - فعل متعدي] ڊٻڻ، پٽڻ، گهٽجڻ، گهوڙجڻ

* [مض] ڊٻڻ

* [امر] ڊٻ

* [ڊيٽي ڊيٽنڊو ڊيٽل]

• ڊٻ ج ڊٻ: [ا - مٺ] ڊا، ڊارون، علاج، ڊٻ

* [هر: ڊب: سن: دروي]

'تون عيبي، تون طبيبي، تون ئي ڊٻڻ ڊٻ' (شاه)

* گڙ، غائب

* [س/ات]

ڊٻ ٿي ويڃڻ: [اصطلاح] گڙ ٿي ويڃڻ

• ڊيرو: [ا - مٺ] سمنڊ جي ڪناري تي ٿيندڙ گاه جو هڪ قسم

* [س/ل]

• ڊيڪي ج ڊيڪيون: [ا - مٺ] ننڍڙي ڏهلڙي (جيڪا

باندڙ کي تڄائڻ لاءِ منڊاري ويڄائيندا آهن)

ڊيڪي وڄائڻ: [اصطلاح] ڪيل ڏيڪارڻ، ٿماشو ڪرڻ

* ساڳي ڳالهه وري وري چوڻ، چو چو ڪرڻ، تنگ ڪرڻ

• ڊپل: [صفت] پٽو پيشو، ڏهرو، ٻه ڀيرا

* [انگ: Double]

ڊبل بيڊ ج ڊبل بيڊ: [ا - مٺ] وڏو پلنگ (جيڪو ٻن ڪنن

جي برابر ٿئي، انگريزي ڪٺ، فينيسي پلنگ

* [انگ: Double bed]

ڊبل پيرل گن: [ا - مٺ] ڏونالي بندو

* [انگ: Double barrel gun]

ڊبل ڊيڪر بس ج ڊبل ڊيڪر بسون: [ا - مٺ] بس جو

هڪ قسم، ٻه منزلو بس

* [انگ: Double decker bus]

ڊبل روٽي ج ڊبل روٽيون: [ا - مٺ] خميري جي ٽٽو ٻه

اُٻاريل ماني

• ڊيٽ: [ا - مٺ] بحث مباحثو، دليلن جي ڏي وٺ،

مناظرو

* [انگ: Debate]

• ڊٻ/ڊي: [ا - مٺ] سٽي، ٿڪي، جڙي ٻوٽي (علاج خاطر)

'ڌارين دنيا ڪارڻ ڊيٻڻ، تن جو تون نه طبيبي' (شاه/تتن ڪلياڻ)

• ڊٻ ج ڊيون: [ا - مٺ] واريءَ جو ڌڙو يا ڊڳ، مٽيءَ جو

ڊين، ڌڙو، پٽ

* هڪ قسم جي گاه جي پاڙ (جيڪا ماڻهو ڪاڍي طور

ڪاٽيندا آهن)

* ڏنو، پٽو، لوڙهه

* پٽوري، آروزي

* [س/ل]

• ڊيٽڻ: [مض - فعل متعدي] شمار ٿڪڙو ڪاهي وڃڻ

* [س/ات]

* [مض] ڊيٽڻ

* [امر] ڊيٽ

* [ڊيٽي ڊيٽنڊو ڊيٽل]

• ڊٻ ڊٻ: [ا - مٺ] ڪا گري شيء ڪرڻ جو آواز ڊٻ ڊٻ

• ڊٻڙ ج ڊٻڙ: [ا - مٺ] جيٺ جي چڪ يا ڌڪ سبب ٻڌڻ

تي ماس جي ٿيل ڳوڙهي، نشان، پٽو، نيپل

• ڊٻڙ ج ڊٻڙ: [ا - مٺ] سامونڊي مڇيءَ جو هڪ قسم

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽريون: [ا - مت] پکين ڦاسائڻ جي ڪوڙڪي.
دامر، چار، ڊيڪٽري

— ڊيڪٽري ج ڊيڪٽريون: [ا - مت] پکين ڦاسائڻ جو دامر.
ڊيڪٽري، ڪوڙڪي، ڪاري

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽري: [ا - مذ] اکين ۾ وجهڻ جي دوا، جوڙڻ،
رسول، سرجيءَ وغيره مان ٺاهيل دارون، ڦڙو، ستي، علاج
* [سن: ڌڙڌڙ]

— ڊيڪٽري ج ڊيڪٽري: [ا - مذ] دوا جي سنهڙي ڪٽيل پوريل پڙي.
ڪڪ، ڦڪي

’ڊڪٽري ڊيڪٽري، ڪڪ ڦڪي ۾ ٻڌڻ‘ (شاهه/نمن ڪلياڻ)

— ڊيڪٽري: [مض - فعل متعدي] اکين ۾ دوا وجهڻ، ڊيڪٽري وجهڻ،
ڦڙو وجهڻ، دارون وجهڻ
* [مض: ڊيڪٽري]

* [اس: ڊيڪٽري]

* [ڊيڪٽري ڊيڪٽري]

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽري: [ا - مذ] ٻوٽي يا گاهه جو هڪ قسم (جيڪو ۾
ڪنهن قسم جي زمين ۾ ٿئي ۽ ٽوڙڻ تي جي ڪر ٿئي)
* [هند: ڊيڪٽري، سن: ڊيڪٽري، ٻڌڻ]

’ڊيڪٽري ڊيڪٽري، ٻڌڻ ڊيڪٽري‘ (چوڻي)

— ڊيڪٽري جي نوڪ لڳڻ: [اصطلاح] ٿورو اڀاءُ رسڻ،
معمولي نقصان ٿيڻ

— ڊيڪٽري جڳهه: [اصطلاح] گهڻو وقت لڳڻ، دير ٿيڻ
’ڊيڪٽري ڊيڪٽري، اڀڙڻ لڳڻ ۾ دير ٿيڻ‘ (آڏو ٺاڻ شاهي)
* گهڻو وقت سڀڙجڻ، سڀڙايو ٿيڻ

— ڊيڪٽري: [ا - مت] ڊيڪٽري واري زمين، ڊيڪٽري

— ڊيڪٽري ڊيڪٽري: [ا - مذ] ڊيڪٽري واري زمين، ڊيڪٽري

— ڊيڪٽري جو ڪم ٿيڻ: [اصطلاح] بيڪار زمين جو مزدور هجڻ
* مٺ ۾ ڪم ٿيڻ، ٻيڪار ۾ ڪم ڪرڻ
* ڊيڪٽري ٿيڻ، ڊيڪٽري هجڻ، ڊيڪٽري هجڻ

— ڊيڪٽري ڊڪائون: [اصطلاح] مٽيءَ ۾ لٿڻ (تان جو مٿان ٻي
جڳهه وڃڻ)
* سخت شڪيل سان آزمائڻ

• ڊيڪٽري: [مض - فعل متعدي] ٻيڙ جي وٽ ڪي ڏوٽڻ،
ڏوٽ ڏيڻ

* [س: ڊيڪٽري]

* [مض: ڊيڪٽري]

* [اس: ڊيڪٽري]

* [ڊيڪٽري ڊيڪٽري، ڊيڪٽري]

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽريون: [ا - مت] ٿورو ڪير ڏيڻ، جانور
(ٻيڙي، مين، ڊيڪٽري وغيره)
* [س: ڊيڪٽري]

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽري: [ا - مذ] ڪنهن شيء جي ڪرڻ جو آواز
فڪر، ڏڪاءُ

* [س: ڊيڪٽري]

— ڊيڪٽري ڪرڻ: [اصطلاح] وڏي آواز سان ڊيڪٽري، فڪر ڪرڻ

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽريون: [ا - مت] ٻانڌر کي ٽڙائڻ لاءِ
منداريءَ جو سار (جنهن جي پٿر ڍنگ ڍنگ ٿئي، ٻڌڻي ٿئي)
ٻيڙي جو هڪ ٽڪر سان لڳي ٿئي

• ڊيڪٽري ج ڊيڪٽريون: [ا - مت] ڪنهن وٽ جا اڳيان
ٻيڙي رسيءَ سان سوڙهيرا ٻڌڻ جي حالت
* [س: ڊيڪٽري]

• ڊيڪٽري: [مض - فعل متعدي] ٻيڙي ۾ سڀيءَ کان ٻيڙي لاءِ
ٻڌڻ کي جڳهه، صرح ڪرڻ ۾ ويڙهڻ، سوڙهه ڪرڻ
* [س: ڊيڪٽري]

* [مض: ڊيڪٽري]

* [اس: ڊيڪٽري]

* [ڊيڪٽري ڊيڪٽري]

• ڊيڪٽري ڊيڪٽري: [ا - مذ] وڏو ڏوٽ، ڊيڪٽري

* [هند: ڊيڪٽري]

• ڊيڪٽري ڊيڪٽري: [ا - مذ] ٿلهو ماڻهو بي ڌڙو آدمي

* [سن: ڊيڪٽري، ڏوٽ، ڏوٽ، ٻڌڻ، ٻڌڻ]

• ڊيڪٽري جو ٺوٺ: [ا - خاص] ڏاڙهياري جٿل جي ڪرڻ
جڳهه جو نالو
* [س: ڪوٺڻ]

— ڊِئُرُج ڊِئُرُ: [صفت] نِئُرُ ضِدِي، بي چِيو، اَنُ چِيو. هُوڏِي
 * دَت هَتَنَدُرُ
 * [س/ات]

— ڊِئُوچ ڊِئَا: [صفت - مذ] ضِدِي، هُوڏِي، نِئُرُ مَثَلُ اَئِرُ
 * نِرُجو، بي شَرُ، اَکِينُ جو پَڪو، بي دِيڊو، بي لِحاظ
 * اَهَنَدُ، دَشَتُ، اَڙيَنگُ، ڏَنگُ، اَرڏو
 * گُمرَاهُ، وِيلُ، پِگَڙِيلُ
 * [مت: ڊِئِي ج ڊِئِيُون]

— ڊُٺُ هَئُئُ/ڊُٺُ مَارُئُ: [اصطلاح] بَحُٺُ ڪَڙُ، ضِڏُ ڪَڙُ
 * چُپُ ڪَڙِي پِيئُ، جَوَابُ نَ ڏِئُ، دَت هَئُ
 * ڊَئَرُ: [ا - خاص] هِڪَ ذاتِ جو نالو
 * [س/ات]

• ڊَئَلُج ڊَئَلُ: [صفت] پَتَ تِي پِيلُ، ڪِرِيلُ، ڊِهِيلُ
 * رُونُ تِيلُ، جَت تِيلُ

— ڊَئُوچ ڊَئَا: [صفت - مذ] مَرِيضُ، اَگهو، بيمارُ
 * تَنُ خِيَبُ، تَنُ طَلِيَبُ، تَنُ ئِي ڊَئِي ڊَئِي (شاه)

• ڊَپُ ج ڊَپُ: [ا - مذ] ڊَا، پُ، خُوفُ، ڊُجُ، ڏُرُ، ڊِيجو
 * خُطَرُو، هِرَاسُ، تَابُ، دَهڪو، دَهَشَتُ، هِيئَتُ
 * مَآئِهَرُ، ڪِي چو ڊَپُ ئِي ئِي مَوٽُ تَ جِهَاهِرُ جِهَبُ ئِي ئِي (شيخ ايان)

* اُڏڪو، اُنڊيشو، سَنڪوچُ، اِمڪانُ
 * ڏُڪو
 * [هند: در = خوف، سن: درس = ڏڪائڻ]

— ڊَپَائِئُو ج ڊَپَائِئَا: [صفت - مذ] ڊَپُ وارو، ڊَپُ جو، ڊَپُ
 * جِهَڙُو، خُوفَائِئُو، پَوَائِئُو، هِيئَتَناڪُ، خُطَرَناڪُ
 * [مت: ڊَپَائِئِي ج ڊَپَائِئِيُون]

— ڊَپُ ڊَءُ ج ڊَپُ ڊَءُ: [ا - مذ] خُوفُ، هِرَاسُ، پُ، ڊُجُ

— ڊَپُ ڪَڙُ: [اصطلاح] ڊِجَنُ، پُو ڪَڙُ
 * اُنڊيشو ڪَڙُ

• ڊِپَارٽمينٽ: [ا - مذ] مَحڪَمُو کاتو، شُعَبو
 * [انگ: Department]

— ڊَپٽ مورچي وَجھُ: [اصطلاح] اَجاڻِي عَمِرُ گُڏِي وَجھُ
 * [س/ات]

— ڊَپُورُج ڊَپُورُ: [صفت - مذ] ڊَپَنُ جِهَڙُو

— ڊَپُورِي ج ڊَپُورِيُون: [صفت - مت] ڊَپَنُ جِهَڙِيُون (چِيئَن: پُونڊا آهن
 * ڊَ: ڦِڻِيُون پُورِيُون آهن، جيڪي پَنَ جي مَقَابِلِي ۾ ڊَپُ ڊَنگِرُ ڏک
 * بَڪَ ۾ رَ وڏِي وَڏِيُون ڦِڻِيُون آهن)

• ڊَپُورُج ڊَپُورُن: [ا - مت] ڊَپُ جو هِڪَ قِسْمُ، ڊَپُورُ، ڊَپُورِي
 * [س/ل: سن: ڊَپُ = ڊَپُ]

• ڊَپُورُج ڊَپُورِيُون: [ا - مت] ڊَپُ
 * [س/ل]

• ڊَپُورِي ج ڊَپُورِيُون: [ا - مت] ڊَپُ جو هِڪَ قِسْمُ
 * ڊَپُورُ ڪَنڊُو، سُوڻُ ڪَنڊُڙُو
 * [س/ل]

• ڊَٽُو: [صفت] هُوڏِي، اُھڙو جو اُھڙو، بِلڪُلُ هِڪَ جِهَڙُو،
 * جاڙُو
 * [انگ: Ditto]

— ڊَٽُوگرافي: [ا - مت] نَئَلُ نَويسي، اُتاري جو ڪَڙُ
 * [انگ: Dittography]

• ڊَٽَمُورُج ڊَٽَمُورُ: [ا - مذ] ڊَپُ کان پاچُ، ٺاھُ
 * [س/ات]

• ڊَٽِي ج ڊَٽِيُون: [ا - مت] هُوڏِي جي اَنَلُ جِهَلُ لاءِ پَن
 * ڪاڻِيَن جِي جَوِيءَ ۾ ٻَڌَلُ ڏَنگُو ڪاٺُ جو ٺَڪُ
 * (مَلاخِي جو اِصطِلَاح)

* [س/ل]
 • ڊُٺُ/ڊُٺُ: [ا - مذ/مت] ضِڏُ، هُوڏُ، بَحُٺُ، هَٺُ، ضِڏِيئَتُ
 * دَتُ، هَپُ، مَابُ

* [سن: درشت = هُوڏُ، پرا: دَت: س/ات/ڪوه]

— ڊِئَاڻِي ج ڊِئَاڻِيُون: [ا - مت] ضِڏُ، هُوڏُ، بَحُٺُ، مَچَلاڻِي،
 * ڏوڏُ، نِيرَاڻِي، ڊِئَاڻِي

* ڏَشاڻِي، ڏَنگَاڻِي، ڪُجُ بَحِيئِي
 * بي شَرِي، بي خِيَاڻِي

• ڊپازٽ ج ڊپازٽون: [ا - مٺ] امانٽ، ڌراوٽ

* بئانز، سوٽي، ايڊوانس

* [انگ: Deposit]

• ڊيپٽي ج ڊيپٽي: [صفت] نائب (جيئن: ڊيپٽي اسپيڪٽر ڊيپٽي ٽائريڪٽر ڊيپٽي ڪميشنر)

* [انگ: Deputy]

• ڊپ ڇڙهي: [ا - مٺ] هڪ قسم جي ٻاراڻي راند، گهوڙيءَ راند

* [س/ات]

• ڊپلوما: [ا - مٺ] ننڍي ڊگري

* [انگ: Diploma]

• ڊپليڪيٽ: [صفت] نٿل

* [انگ: Duplicate]

— ڊپليڪيٽ ڪاپي: [ا - مٺ] نٿل ڪاپي

* [انگ: Duplicate copy]

• ڊچ ج ڊچ: [ا - مذ] ڊچ، خوف، پڙ

* [هند: ڊن سن: ڊچڪي = ڊچ، ڊپ]

— ڊچ ٿيڻ: [اصطلاح] خوف ٿيڻ، پڙ ٿيڻ، ڊپ ٿيڻ

— ڊچڻ: [مصر - فعل لازمي] ڊپ ڪرڻ، پڙ ڪرڻ، خوف ڪرڻ، ڏرڻ، ڪنڻ، ڏهلجڻ، ڪوڪڻ، چرڪڻ

* [ڊڳو/ڊن ڊڳا/ڊنا، ڊڳي/ڊني، ڊڳيون/ڊنيون، ڊچندو ڊچندا،

ڊچندي، ڊچنديون، ڊچيل/ڊگل/ڊتل]

— ڊچڻو ج ڊچڻا: [صفت - مذ] ڊچندڙ، ڊپ ڪندڙ، ڊچو

گيڏي، بڙڊل

* ٽاهڙ، ٽڪڙو، ڇڻو

* [مٺ: ڊچي ج ڊچيون]

• ڊچوچ ڊچا: [صفت - مذ] ڪٻي ڪٻڙو جيلھ ڊنگو

* [س/ات]

* [مٺ: ڊچي ج ڊچيون]

• ڊڇ ج ڊڇ: [صفت] نالاڻو، ناخلف، نامراد، ڪمينر، بيغودو

* بيڪار، نڪم، ناڪارو

• ڊڇ ج ڊڇ: [صفت] جانلو، مضبوط، سگهارو

* ٽلهو، پيٽ وڏو، پيٽير

* ڄٽ، اڻ پڙهيل، جاهل

* موڳو، غائب دماغ

* [س/ات]

• ڊڊاڻپ ج ڊڊاڻيون: [ا - مٺ] اندر جي پليٽي، منافقت،

بدنيستي

* ٺڳي، دولاڻ، قريبي، مڪاري

* جھانٽ

* موڳاڻپ، ڪنڊ قميي، غائب دماغي

* [س/ات]

— ڊڊاڻپ ڪرڻ: [اصطلاح] منافقت ڪرڻ، ٺڳي ڪرڻ

— ڊڊو ج ڊڊا: [صفت - مذ] اندر جو پليڊ، اندر ڪارو، منافق،

بدنيست

* ٺڳ، دولاڻي، قريبي، مڪار

* ڄٽ، جاهل

* موڳو، ڪنڊ فھر، غائب دماغ

* [س/ات]

• ڊڊ گولي: [ا - مٺ] هڪ قسم جي ٻاراڻي راند، ٻارن جو

هڪٻئي کي پٺن تي کڻي ڊوڙ واري راند

* [س/ل]

• ڊڊي ج ڊڊيون: [ا - مٺ] مال، ڏڻ

* [س/ل]

• ڊڊو ج ڊڊا: [ا - مذ] گهٽ قيمت يا ڪم ذات وارو گهوڙو،

جڏو گهوڙو، گهوڙو، ننڍو گهوڙو، نئون

— ڊڊا ڊوڙج ڊڊا ڊوڙيون: [ا - مٺ] گهوڙن جي ڊڙ

* پڇ ڊڳ

* ڪوشش، جدوجهد

— ڊڊو ڊڪائڻ: [اصطلاح] سخت ڪوشش ڪرڻ، محنت ڪرڻ

* چاليوسيءَ طور پٺيان لڳو رهڻ

— ڊڊي ج ڊڊيون: [ا - مٺ] ننڍي قد واري گهوڙي

<p>— ڊڊي ٿيڻ: [اصطلاح] ٻوڪ جو نِستڻ، سنگ جو ظاهر ٿيڻ * [س/ات]</p>	<p>— ٻڌي ڊوڙ پٿون: [اصطلاح] گهڻن مهينن جو اُڄڻ — ٻڌي ڊيڪ ڪرڻ: [اصطلاح] ڪنهن وٽ هر هنر ۽ اجايو سڃايو وڃڻ * [س/ات]</p>
<p>• ٻڙج ٻڙون: [ا - مٿ] هڪ قيسر جي بلا • ڊراپ ج ڊراپس: [ا - مذ] ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو، ڦڙو * اها ڏوا، جيڪا ڦڙا ڦڙا ڪري پيشاري وڃي * [انگ: Drop]</p>	<p>• ڊڊي ج ڊڊيون: [ا - مٿ] ٻڌڻ جو پٿيون پاسو، ٻٺ، ٻٺي، ڊڊي — ڊڊيءَ تي ڪٽڻ: [اصطلاح] ٻٺيءَ تي ڪٽي گهمائڻ (هاڙ جي صورت ۾ ٻٺيءَ تي ڪٽڻ)</p>
<p>• ڊرافٽ ج ڊرافٽ: [ا - مذ] لڳت، خاڪو، مسودو، ٻيهرين يا ڪڇي لڳت * ڪنهن رٿا يا منصوبي جو ڪڇو بنيادي خاڪو، ڪنهن منصوبي جو ڪڇو نقشو * بئنڪ ۾ پئسا رکائڻ يا ڪڍائڻ جي لڳت * [انگ: Draft]</p>	<p>— ڊڊي ڏيڻ: [اصطلاح] ٻٺ ڏيڻ، ٻٺي ڏيڻ، ٻٺيءَ تي ڪٽڻ • ڊڊي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر لاڙڪاڻي ضلعي ۾ رهن) • ڊڊين: [ا - مٿ] ٻوٽي جو هڪ قيسر، ڪوڙي مينڊي (اڪثر باغيچن ۽ پارڪن ۾ پٽ جي بچاءَ لاءِ ڇڏا پوکيندا آهن)</p>
<p>• ڊرامو ج ڊراما: [ا - مذ] ناٽڪ، ڪيل، نماشو * چنڊ، ڊونگ، بٽاءُ * دلچسپ واقعو * [انگ: Drama]</p>	<p>• ڊڊي ج ڊڊي/ڊڊيون: [ا - مذ/مٿ] تغاري يا ڏهل جي وڃڻ جو هڪ قيسر (جيڪو مائٽر جي وقت وڃايو ويندو آهي) • ڊڊي ج ڊڊي: [ا - مذ] وڏو پيٽ، پيٽ واريءَ عورت جو پيٽ، گورهاريءَ عورت جو پيٽ * معدو، اوچھري، گچي * [هند: ڊينڊا = وڏو پيٽ، س/ل/ات]</p>
<p>— ڊراما نگار ج ڊراما نگار: [صفت] ڊرامو تحرير ڪرڻ وارو، ڊرامو لکڻ وارو، ڊراما نويس</p>	<p>— ڊڊي پيرجڻ: [اصطلاح] ڊڊي ٿيڻ، ڊاٻجڻ، پيٽ پيرجڻ — ڊڊي ڏرڻ: [اصطلاح] پيٽ ڦاٽڻ * بيماري ٿيڻ * نقصان ٿيڻ</p>
<p>— ڊراما نويسي: [ا - مٿ] ڊرامو لکڻ جو ڪم، ڊراما نويسي</p>	<p>— ڊڊي ڊڊو/ڊڊيو: [ا - مذ] ٻوڪ جو اهو سنگ، جيڪو اڃا پٺن ۾ ويڙهيل هجي ۽ ظاهر ٿيل نه هجي، پٺن ۾ ويڙهيل ڪڇڙو سنگ، ڊڊيو * ٻاهر نڪتل پيٽ، ڊڊ * ڪاغذ جي لٽ جو وچ وارو حصو * [س/ل/ات]</p>
<p>— ڊراما نويس ج ڊراما نويس: [صفت] ڊرامو لکڻ جو هٿر، ڊراما نگار — ڊرامائي ج ڊرامائي: [صفت] ڊرامي جي طرز جو، ڊرامي نما، ڊرامي وانگر * مصنوعي، هٿرادو * چنڊ ڪندڙ، ناٽڪي</p>	<p>— ڊرامو ڪرڻ: [اصطلاح] ناٽڪ ڪرڻ، اداڪاري ڪرڻ * چنڊ ڪرڻ، ٽنئون ڪرڻ، اڳلي ڪي چيو ڪرڻ، ڊونگ ڪرڻ • ڊراءُ: [صفت] خشڪ، سڪل * [انگ: Dry]</p>

• ڊرل ج ڊرلُون: [ا - مٺ] جسَمَ کي ڇاڻَ و چوڻدَ رَڪَنَ واري اُها تَريبتَ، جيڪا سِپاهِين ۽ شاگِرِفَن کي ڏيئي ويندي آهي. فوجي قاعداءَ، صِفَ آرائِي، قاعداءَ، پَرِيڊ، جِسْماني وِرڙش.

پي. ٽي. P.T.

[انگ: Drill]

* سوراخ ڪرڻ وارو سوئو

[انگ: Drill]

• ڊرل ماسٽر ج ڊرل ماسٽر: [صفت] جِسْماني ڪثرتَ جي تَربيتَ ڏيڻ وارو

[انگ: Drill master]

• ڊرل مشين ج ڊرل مشينُون: [ا - مٺ] سوراخ ڪرڻ واري مشين

[انگ: Drill machine]

• ڊرم ج ڊرم: [ا - مٺ] وڏو ڌڻو، ڊگهو ۽ ويڪرو ڌڻو (جنهن ۾ تيل يا اتاج وغيره رکجي)، لوهي گنڍي

* ڊول، پيپ (لوهي)

* انگريزي طرز جو وڏو ڌڻل، وڏي آواز وارو وڏو ڌڻل

[انگ: Drum]

* ڪورڊن جي تاجيءَ ڪڍڻ جو هڪ اوزار (جنهن تي ٽنڊن به ويهيون وينديون آهن ۽ پيڻ به چڙهندو ويندو آهي)

[انگ: Dumm]

• ڊرنڪ: [ا - مٺ] پيئڻ جي شيء، مشروب

* [مص] پيئڻ، ڊڪ پئڻ، نوش ڪرڻ

[انگ: Drink]

• ڊرنڪر ج ڊرنڪر: [صفت] پيئندڙ، پيئڻ

* شرابي، مٺي خوار

[انگ: Drinker]

• ڊريس ج ڊريسون/ڊريسيون: [ا - مٺ] ڪپڙا، پوشاڪ، وڳو

* ڪنهن ڀاري يا کاتي پاران مقرر پوشاڪ، يونيفارم، وردي

[انگ: Dress]

• ڊريسنگ: [ا - مٺ] ٺاهه، ٺوهه، سجاوٽ، سينگار

* لباس پائڻ جو طريقو، پوشاڪ پهرڻ جو انداز

* ملڻ پٽي

[انگ: Dressing]

• ڊراءُ ڦُروٽُ: [ا - مٺ] خُشڪُ ميوو (پست، بادام، نيل، مڱيرا وغيره)

[انگ: Dry fruit]

• ڊراءُ ڪليئر: [ا - مٺ] ڌوپيءَ جو ڌڪاڻ

* [صفت] ڌوپي، گتي

[انگ: Dry cleaner]

• ڊرائنگ ج ڊرائنگون: [ا - مٺ] مَصَوِرِي، نقاشي

* گلڪاري، چٽسالي

[انگ: Drawing]

• ڊرائنگ ڪاپي ج ڊرائنگ ڪاپيون: [ا - مٺ]

خالي ڪاغذَن وارو اُهو ڪتاب، جنهن تي ڊرائنگ جي

مَسَقُ ڪئي ويندي آهي

[انگ: Drawing Copy]

• ڊرائنگ روم: [ا - مٺ] مَهمان خانو، گهر ۾ مَهمانن

کي ويهائڻ وارو ڪمرُو، پيئڪ، اوطاق

[انگ: Drawing room]

• ڊرائيوڙ ج ڊرائيوڙ: [صفت] هلائين وارو، هلائيندڙ

گاڏي وغيره هلائيندڙ (جيئن: موٽر ڊرائيوڙ، بس ڊرائيوڙ وغيره)

* [ا - مٺ] ڪمپيوٽر وغيره جي پروگرامن کي هلائڻ وقت

مَدَدگار طور ڪم ڪندڙ هڪ پيو پروگرام، Software driver

[انگ: Driver]

• ڊرائيونگ: [مص] گاڏي وغيره هلائڻ

[انگ: Driving]

• ڊرپ ج ڊرپون: [ا - مٺ] نالي، مريض کي دوا ڏيڻ

جو هڪ عمل (جنهن ۾ هائي، نڪيٽ، گلوڪوز يا

ڪنهن موٽر دوا جو سُئيءَ ذريعي مريض جي جسم ۾ قطرُو

قطرو داخل ڪيو ويندو آهي)، ٿيلهي جاڙهائين وارو عمل

[انگ: Drip]

• ڊرگ ج ڊرگسي: [ا - مٺ] دوا

* تشيدار عنصر

[انگ: Drug]

— ڊريسنگ ٽيبل ج ڊريسنگ ٽيبلون: [ا - مٺ]

سِينگار جي مٿي اها آئيني واري مٿي جنهن تي ويهي هار سِينگار ڪيا ويندا آهن

* [انگ: Dressing table]

— ڊريسنگ روم ج ڊريسنگ رومس: [ا - مذ]

ڪپڙا تبديل ڪرڻ وارو ڪمر (ڪنهن فيلڊ، ڊرامي يا ٿيئٽر وغيره ۾ اداڪارن لاءِ)

* اسپتال ۾ ملڻ پٽيءَ وارو ڪمر

* [انگ: Dressing Room]

• ڊرينيج: [ا - مذ] خارج ٿيڻ جو عمل، نيڪال.

نيڪاسي (پاڻيءَ جو)

* [انگ: Drainage]

— ڊرينيج سسٽم: [ا - مذ] نيڪال جو سرشتو (عموماً پاڻيءَ جو).

ناليون ۽ گتڙ وغيره

* [انگ: Drainage system]

• ڊڙج ڊڙون: [ا - مٺ] مٿانهين زمين

* ٻڪرين ۽ ٻڏن جو برسانين ۾ گهڻي انار ۾ ڦرجڻ جي حالت

• ڊڙج ڊڙون: [ا - مٺ] ڏاڍي مار، ڦيهه، سٺ ڪٽ

* مينهن جو روز سان وسڪارو

— ڊڙجڻ: [مصدر 'ڊڙ' مان فعل مَجْهُول] ڪرڻ، ڊهڻ

* گهاٽل ٿيڻ، رڳمي ٿيڻ، ڦٽجي پوڻ (جهڙي وغيره ۾)

* موجڙا کائڻ، ڪٽجڻ، سڙجڻ

* وڃڻ، قابو ٿيڻ (بيماريءَ وغيره ۾)

* [ڊڙس ڊڙس ڊڙل]

— ڊڙجي پوڻ: [اصطلاح] سڙجي پوڻ، وڃجي پوڻ (بيماريءَ ۾)

* مري وڃڻ

— ڊڙڻ: [مض - فعل متعدي] سڙڻ، ڪٽڻ، سخت مار ڏيڻ.

ڏک مٺ ڪرڻ، ڏک هڻڻ، پڇ ڏيڻ، پڇ ڪڍڻ، مار ڏيڻ

* گاهڻ، ڏاڳوڻ، سڙهڻ، جهڳوڙو

* گڏڻ

* ڪپهه، ڏاس يا پشم ڪي سنهن لڪڻ سان سٽي

ڪٽي صاف ڪرڻ، ٺٽڻ، پڇڻ

* [س/ڪوه]

* چانهين/هندائن يا گڏرن جي واڙيءَ مان گاهه يا

ڪانديرا ڪڍي صاف ڪرڻ

* [س/ل]

* ڊاهڻ، ڪيرائڻ، ڦٽائڻ، ناس ڪرڻ

* [س/ات]

* [مض] ڊڙڻ

* [امر] ڊڙ

* [ڊڙس ڊڙندو ڊڙل]

— ڊڙي رڳڻ: [اصطلاح] سٽي رڳڻ، ڪٽي ڇڏڻ، سخت مار ڪڍڻ.

جهڳوڙ ڪڍڻ

• ڊڙج ڊڙ: [ا - مذ] گهوڙن جو طبيلو، ڪٽڙهه، ٿاڻ

* [س/ل]

• ڊڙا باشا: [ا - مذ] هميشه جمع طور ڪٽب لاهي ڊاڙون پٽاڪون،

ڪڇهري، گپ شپ، پوڳ ٺڪاءُ

— ڊڙا باشا هڻڻ: [اصطلاح] پٽاڪون هڻڻ، ڪڇهري ڪرڻ،

رهاڻ ڪرڻ، پوڳ ٺڪاءُ ڪرڻ

* [س/ات]

• ڊڙاش ج ڊڙاشون: [ا - مذ] ڊڳ، گهڻي جهجهو

* [س/ات]

• ڊڙامين ج ڊڙامان: [ا - مذ/صوتي] ڊوڙندڙ جي پيرن جو آواز

آواز ڊپڪو

* [ا - مذ] ٺاهڻ، ٺوهه، بندوبست

• ڊڙوج ڊڙا: [ا - مذ] مٽيءَ جو ڊڙو ڊٻ، ڊڙو

* [س/ل]

• ڊڙهه ج ڊڙهه: [صفت] مضبوط، پڪو، اجل، اسٽر، اٽل.

پختو، ڏاڍو قاتو، سوگهو، قاتو، گپ ڪوڙ، ثابت قدم

— ڊڙهتا ج ڊڙهتائون: [ا - مٺ] مضبوطي، پختائي.

پڪائي، ڏاڍائي، سوگهائي

* برقرار، ثابت قدمي

- ڊڙائين ج ڊڙائون: [ا - مٿ] نقشو، خاڪو، انجنيئر جو تيار ڪيل نقشو، نمونو
 * بيهڪ، آڏاوت
 * ڊرائنگ جي مضمونن مان هڪ مضمون جو نالو
 * اراڻو، تجويز، سٺاءِ رٿ
 * 'مان هن طرح پروگرام ڊڙائين ڪريان ٿو' (جملو)
 * [انگ: Design]
- ڊس ج ڊسئون: [ا - مٿ] مٽيءَ جو غبار، ڌوڙ، ڌڻ رڙي
 * [س/ات]
 * بد ذعا، پٽ، پاراٽو، اولاد
 * [س/ڪروم]
- ڊس ج ڊسئون: [ا - مٿ] ڊاسٽر ڪمپن، وارياسي ڪمپن، ڊسٽر، ڌوڙ واري ڪمپن، ڊسٽر
 * [س/ل]
 * پيچ، ڊاه، ڦيٽاڙو، نابودي
 * [س/ل]
- ڊسٽر: [مض - فعل متعدي] ڊاهڻ، ڦٽائڻ، نابود ڪرڻ
 * [مض] ڊسٽر
 * [امر] ڊس
 * [ڊسيو ڊسينڊو، ڊسيل]
- ڊسائيڊ: [مض] طئي ڪرڻ، فيصلو ڪرڻ
 * [انگ: Decide]
- ڊسائيڊ ڪرڻ: [اصطلاح] فيصلو ڪرڻ، طئي ڪرڻ
 • ڊسٽ: [ا - مٿ] مٽي، رڙي، ڌڙي
 * ڊورو، چورو
 * [انگ: Dust]
- ڊسٽ ٻن: [ا - مٿ] ڪچري ڍاڻ، رڌيءَ جي توڪري
 * [انگ: Dustbin]
- ڊسٽر ج ڊسٽر: [ا - مٿ] مٽي صاف ڪرڻ وارو ڪپڙو
 صافو
 * بورڊ صاف ڪرڻ جو ڪپڙو
 * [انگ: Duster]
- ڊسٽرڪٽ ج ڊسٽرڪٽ: [ا - مٿ] ڪتاب تي ڌٽل
 پوش (جيڪو ڪتاب کي ڌڙ وغيره کان محفوظ رکندو آهي ۽ جنهن تي ڪتاب جو نالو ۽ ٻيا تفصيل درج هوندا آهن)
 * [انگ: Dust cover]
- ڊسٽرڪٽس: [ا - مٿ] رڪاوٽ، رنڊڪ، خلل اندازي، خلل
 * پريشاني
 * [انگ: Disturbance]
- ڊسٽريبيوٽ: [مض] ورهائڻ، وڌيڻ، تقسيم ڪرڻ
 * [انگ: Distribute]
- ڊسٽريبيوٽر: [صفت] ورهائيندڙ، وڌيندڙ، تقسيم ڪندڙ
 ورهائڻ وارو، وڃ ڪرڻ وارو (ڪاروباري اصطلاح)
 * وڻج واپار ڪرڻ وارو، واپاري، ريزڪي واپار ڪرڻ وارو
 * [انگ: Distributor]
- ڊسٽريبيوشن: [ا - مٿ] تقسيم، وڃ، ورهائڻ، ورهائڻو
 * [انگ: Distribution]
- ڊسٽرڪٽ: [ا - مٿ] ضلعو
 * [انگ: District]
- ڊسٽرڪٽ ايجوڪيشن آفيسر: [ا - مٿ] پوري ضلعي جو تعليمي نظام سنڀاليندڙ آغلي عملدار، ڊي اي او
 * [انگ: District Education Officer]
- ڊسٽرڪٽ جج: [ا - مٿ] ضلعي جو وڏو جج، ضلعي جو مُنصفِ آغلي
 * [انگ: District Judge]
- ڊسٽرڪٽ جيل: [ا - مٿ] ضلعي جو وڏو جيل، ضلعي جو جيل خانو
 * [انگ: District Jail]
- ڊسٽرڪٽ ڪورٽ: [ا - مٿ] ضلعي جي وڏي عدالت، ضلعي ڪچهري
 * [انگ: District Court]
- ڊسٽرڪٽ مئجسٽريٽ: [ا - مٿ] ضلعي سطح تي ڪيسن جو فيصلو ڪندڙ مُنصفِ
 * [انگ: District Magistrate]

- **ڊسٽمپر:** [ا - خاص] ديوارن وغيره جي رنگ جو هڪ قسم (جيڪو معياري نٿي ٿي)
[انگ: Distemper]
- **ڊسٽنس:** [ا - مذ] مفاصلو، فاصلو، دوري، وچوٽي
[انگ: Distance]
- **ڊسپوز آبل:** [صفت] نيڪال جوڳو، هڪ ڀيرو استعمال کانپوءِ بيڪار ٿي ويندڙ (يجيڪشن، گلاس يا ڪوٺ وغيره)
[انگ: Disposable]
- **ڊسپٽچ:** [ا - مذ] موڪلڻ، روانگي
[انگ: Dispatch]
- **ڊسپيچر ج ڊسپيچر:** [صفت] ٿيل يا ٻيا دفتري ڪاغذ ٻئي ڪنهن هنڌ ڏانهن روانو ڪندڙ
[انگ: Dispatcher]
- **ڊسپينسٽر ج ڊسپينسٽر:** [صفت] ڊاڪٽر جي ڏنل هدايتن مطابق دوا ٺاهڻ وارو، ڊاڪٽر جو نائب
[ا - مذ] پاڻي ٿڌو ڪندڙ مشين، واٽر ڪولر (water cooler) جو هڪ قسم (جيڪو بجليءَ تي هلندو آهي)
[انگ: Dispenser]
- **ڊسپينسري ج ڊسپينسريون:** [ا - مذ] جتي علاج ڪيو وڃي، دواخانو، ننڍي اسپتال، ڪلينيڪ
[انگ: Dispensary]
- **ڊسچارج:** [ا - مذ] ڇڻڻ، رهائي، چوڻڪارو
* برطرفي
* موڪل، اجازت، رخصتي (اسپتال يا اسڪول وغيره مان)
* [صفت] آزاد، رها، اجازت يافت
[انگ: Discharge]
- **ڊسچارج ٿيڻ:** [اصطلاح] ڇڻڻ، آزاد ٿيڻ، چوڻڪارو ملڻ
* برطرف ٿيڻ
* موڪل ملڻ، اجازت ملڻ
* انزال ٿيڻ، ڇڻڻ، همبستريءَ مان آڇو ٿيڻ
- **ڊسٽر ج ڊسٽرون:** [ا - مذ] ڪجهه واريءَ گڏيل چيڪي يا ڪهري مٽي
* نير، ڏڏر، نيس، ڏور
* وارياسي زمين
• **ڊسٽر ج ڊسٽرون:** [ا - مذ] وارياسي زمين، ڊسٽر
- **ڊسڪ ج ڊسڪون:** [ا - مذ] ڊيٽا، مواد يا معلومات گڏ ڪرڻ جو برقي اوزار، هڪ قسم جو رڪارڊ (جيڪو اڪثر گول شڪل جو ٿئي، هن جا ڪيترائي قسم آهن جيتوڻڪ: هارڊ ڊسڪ، فلاپي ڊسڪ، ڪمپيڪٽ ڊسڪ (CD) وغيره)
[انگ: Disk]
- **ڊسڪائونٽ:** [ا - مذ] رعایت، چوٽ
[انگ: Discount]
- **ڊسڪس:** [ا - مذ] ڳالهه بولڻ، گفتگو، خيالن جي ڏي وٺ، بحث مباحثو
[انگ: Discuss]
- **ڊسڪس ڪرڻ:** [اصطلاح] گفتگو ڪرڻ، خيالن جي ڏي وٺ ڪرڻ، بحث مباحثو ڪرڻ
• **ڊسڪن:** [مض - فعل لازمي] ڪري پوڻ
* ڏکو کائڻ، ٽاپو کائڻ
* گيلجن، گهرڪڻ
[س/ات]
- **ڊسڪي:** [مض] ڊسڪون ڊسڪيل
[ا - مذ] ڪرڻ جو آواز، ڏک هئڻ جو آواز
* ٽاپو کائڻ، ڦهڪو
- **ڊسڪو مچائڻ:** [اصطلاح] گور ڪرڻ، هل ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ
• **ڊسڪور:** [مض] ڏريافت ٿيڻ، ظاهر ٿيڻ
[انگ: Discover]
- **ڊسڪوري:** [ا - مذ] ڏريافت، ظهرو، ايجاد، کوجنا
[انگ: Discovery]
- **ڊسمبر:** [ا - خاص] عيسوي سال جو ٻارهون ۽ آخري مهينو
[انگ: December]

• **ڈس میس:** [صفت] خارج، معزول، برطرف، نیکال، رخصت (نوکیہ یا عہدی تان)
* [انگ: Dismiss]

بِسْمِ كَرْنُ: [اصطلاح] خَارِجُ كَرْنُ. نوکریہ مان کَرْنُ.
بِرطرف کَرْنُ

• ڊُمي ج ڊُميون: [ا - مٿ] ڊڳي، جو سڱن سان ڏنل ٿيلهو.
ٺونو ڏيهه

● **دِسِیپَلین:** [۱ - مذ] ضابطو، نظام، نظم و ضبط، قاعدو، اصول
 * [انگ: Discipline]

● **دِسیشن:** [- مذ] فیصلو، نھراء
* [انگ: Decision]

● **بُسَيْرَج بُسَيْرُون:** [ا - مٹ] دَکُو، تِلھو، زوڑ سان کیرائیں
* [س/ٹ]

— **دُسِيَرُون**: [مض - فعل متعدي] روز سان کيرائين. تيلهو ڏيڻ

• [مض] دُسِيَرُون

• [امر] دُسِيَرُ

• [دُسيڙيو، دُسيڙندو، دُسيڙيل]

• پش ج دَش: [ا - مذ] دِگ، دیر
 * [س/ات]

● **پیش ج پیشون:** [ا - مٹ] طعام. کاڈو

✽ تانہ جو ھڪ قسمر ٿاڻهي پليٽ. رکبي. طباج. تار.
چيني، واري ننڍي ٽامي. پيالي
✽ [انگ: Dish]

• **دِشْتَانِگ ج دِشْتَانِگ:** (ا - مذ) افسانو. نڀڙي ڳالھ.
آکاڻي، ننڍو قصو

❖ مِثَالُ

✽ [سنی: درشتانیت]

● **دِشِي جِ دِشِيُون:** [ا - مٹ] پت، پاراتو، سراپ، اولاپو
* [س/کوه]

• **دِفَالْتَرُج دِفَالْتَر:** [صفت] گسو، نقص وارو، عيبدار
 * باقيدار، قرضي، مغروض
 * [انگ: Defaulter]

• بَقْرُجٌ بَقَرٌ: [صفت] نادان، مورك

* نِكْمُوْنَا أَهْلَ بَيْتِكَا *
[انگ: Duffer]

* لاشونء راند م لاشونء نه قرن جي حالت

• **دِیْفِیْکَلِتْ**: [صنعت] مشکل. دَکِیو. اَہنجو. مُنْجھائیَنْدَرُ
 * [انگ: Difficult]

— دِیَیْگَلَتِی: [ا - مٹ] دُکِیائی، تَکْلِیف، مُسَدِّلات
* [انگ: Difficulty]

● **دِفينس:** (ا - مذ) بچاء، حفاظت، دفاع، تحفظ

❖ [خاص: کراچی ۽ حیدرآباد] م رہائشی علاقہ جو نالو
❖ [انگ: Defence]

—ڊفينس ڊي: [ا - خاص] يوم دفاع (جيڪو پاڪستان ۾ هر سال 6هين سيپٽمبر تي ملهائيو ويندو آهي)
* [انگ: Defence day]

— **دیفينس مینسٽر:** [ا - مذ] وفاقي ڪابينا جو هڪ اهم منصب.
وزیر دفاع. نجات وارو وزير
* [انگ: Difence minister]

• بَقَّ جِ بَقُون: [ا - مث] بَقَّ، بَقِير

* نِيءُ يَأْمَتِي تِي ڏَندي وَغِيرَہ جِي ڏک لڳڻ جو آواز
 * ڪُنھن سِيءَ جِي ھيٺ ڪِرڻ جو آواز
 * [س/ات]

— پَف كَرُ: [اصطلاح] دَہی پَوں كَرُ، قَھو كَرُ

● بَقَرَجُ بَقَرَة: [ا - مذ] بیماریء جو قِسم۔ چا پاکو، دَکَر

—بَقَرَجُ: [مصدر 'بَقَرُ' مان فعل مَجْهُول] چاڀاڪي جي
بیماريءَ ۾ وَخَنَ ۽ دُڏَرَحَنَ
* [بَقَرِي، بَقَرِي بَقَرِي]

• ڊڪ: [h - مٺ] ھڪ قيسر جو آبي مشهور پکي
 * [انگ: Duck]

• ڊَڪَ ج ڊَڪُون: [ا - مڪ] گهڙي جي پٺڙ جو هڪ قسَم.
گهڙي جي خراب هلائي، ڊَڪَ، ڊَڪَ ڊَڪَ ڏڙهي، ڊڪو، ڊڪي
* ڪپڙي جو هڪ قسَم

☆ نرم زمين

☆ گریہ جس

تدی لغت

— ڊڪ ڊاهڻ: [اصطلاح] ٻٽاڪون هڻڻ

* خراب ڳالهين ڪرڻ

* آفواه اُٿارڻ

* [س/ات]

• ڊڪ ج ڊڪ: [ا - مذ] وڏي مڇي قاسائڻ جو هڪ رچ

* [س/ل]

• ڊڪ ج ڊڪون: [ا - مٺ] رڻپ. رڙ (ماعمي مال جي)

ڪنجهه. چنگهه. ڪرڻ

* ڊڪ. ڪڪ ڪرڻ جي حالت

* [س/ل]

• ڊڪ ج ڊڪون: [ا - مٺ] ڊڪڻ جي حالت. ڊوڙ. پاڇ. پڇ.

تابي

* سٺ. لوڻ

* [سن: ڊوڪ]

— ڊڪائڻ: [مصر - فعل متعدي] پڇائڻ. ڊوڙائڻ. ٻڪو هلائڻ.

سٺ ڪٺائڻ. ڊوڙ پائڻ. ٽابي ڪٺائڻ

* [ڪناري] اشاري تي هلائڻ. پنهنجي تابع ڪرڻ

* [مصر] ڊڪائڻ

* [امر] ڊڪاء

* [مضارع] ڊڪايان (ج) ڊڪايون. ڊڪائين (ج) ڊڪايو.

ڊڪائي (ج) ڊڪائين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊڪائي ٿو (ج) ڊڪائين ٿا

* [حال مٺ] ڊڪائي ٿي (ج) ڊڪائين ٿيون

* [ماضي] ڊڪايو (ج) ڊڪايا

* [ماضي مٺ] ڊڪائي (ج) ڊڪايون

* [مستقبل] ڊڪائيندو (ج) ڊڪائيندا

* [مستقبل مٺ] ڊڪائيندي (ج) ڊڪائينديون

* [اسر معقول] ڊڪايل

— ڊڪ ڊوڙج ڊڪون ڊوڙون: [ا - مٺ] پڇ ڊڪ. پڇ پڇان

* وٺ ڊڪڙ. وٺ وٺان. ٿمسائسي

* ڪوشش. جدوجهد. سعيو

— ڊڪ ڊوڙ ڪرڻ: [اصطلاح] پڇ ڊڪ ڪرڻ. پڇ پڇان ڪرڻ

* ڪوشش ڪرڻ. سعيو ڪرڻ

* رٿيل ڪم کي اڳاڻڻ لاءِ ڪوششون ڪرڻ

— ڊڪڻ: [مصر - فعل لازمي] شمار ٿيڪو هلائڻ. ڊوڙ پائڻ.

ڊوڙ. ٽابي ڪڍڻ

* [ڊڪيو ڊڪيا. ڊڪي. ڊڪيون. ڊڪندو ڊڪندا. ڊڪندي.

ڊڪنديون. ڊڪيل]

— ڊڪڻوڇ ڊڪڻا: [صفت - مذ] ڊڪندڙ. ڊوڙندڙ. پڇندڙ

* ٻڪو. تيز. چوهو. جلد. ٽڪڙو. ڊوڪو. ڊوڪڻو. چوٽ.

جانگهو. وڪڙيو. تيزرو. هلائڻ. پلو. چاندو. جل ٿناڪو

* [مٺ: ڊڪي ج ڊڪيونا]

• ڊڪٽيشن ج ڊڪٽيشنون: [ا - مٺ] امر. هدايت

* ڊڪو

* لڪائڻ جو عمل. لڪائڻ جي مشق [لاسڪولي شاگردن لاءِ.

صورتخطي

* [انگ: Dictation]

• ڊڪري ج ڊڪريون: [ا - مٺ] ڪورٽ جو حڪم.

عدالت جو فرمان. ديواني ڪورٽ جو قرضدار جي

ملڪيت تي ضبطگيءَ جو حڪم. ڊگري. ضبطي

* [انگ: Decree]

• ڊڪريز: [مصر] گهٽ ڪرڻ. گهٽائڻ. ڪٽائڻ

* [انگ: Decrease]

• ڊڪشن: [ا - مذ] طرز تحرير. لب و لاهو. انداز بيان.

اسلوب. لکڻ يا بيان ڪرڻ لاءِ لفظن جو انتخاب

* [انگ: Diction]

• ڊڪشنري ج ڊڪشنريون: [ا - مٺ] لفظن جي

معنائن جو ڪتاب. لغت. لغات. ڪوش. فرهنگ

* [انگ: Dictionary]

— ڊڪُن پڪي: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم. ڪاٺ ڪٽو.
هڏهه پڪي

• ڊُگ ج ڊُگون: [ا - مٺ] راند جو هڪ قسم (جنهن ۾
مڪشي جي وڪيل پٿرن کي پٿر هڻيا آهن)

• ڊُگار ج ڊُگار: [ا - مذ] گهوڙي جي ٻنڌ جو هڪ قسم.
گهوڙي جو ڏکيو ٻنڌ. ڊگ. ڊڙسي
* [ف: دو = پ + گام = قدم]

— ڊُگ ج ڊُگون: [ا - مٺ] گهوڙي جي ٻنڌ جو هڪ قسم.
گهوڙي جي هلندي ڊوڙ
* سور. رفتار. ڊگ ڊگ. ڊڙسي
* [س/ل]

— ڊُگائڻ: [مض - فعل متعدي] گهوڙي کي ڊگ ٻنڌ
هلائڻ. ڊوڙائڻ. ڊڪائڻ. پڇائڻ. هلائڻ. هڪلڻ. ڊيڪائڻ.
ٽوڙڻ

* [مض] ڊگائڻ

* [امر] ڊگا

* [ڊگائڻ ڊگائيندڙ ڊگائيل]

— ڊُگري ج ڊُگري: [صفت] ڊگ ۾ هلندڙ وهڻ. ڊگ وارو

— ڊُگڻ: [مض - فعل لازمي] ڊگ هلڻ

* ڊوڙڻ. ڊڪڻ. پڇڻ

* [س/ل]

* [ڊگيو. ڊگندڙ ڊگيل]

— ڊُگ ۾ پڙهڻ: [اصطلاح] خراب لفظ ڳالهائڻ. ڊگ ڪرڻ
* [س/ات]

• ڊُگائي ج ڊُگائي: [صفت] چٽ. ويل. بيڪار

* لوتيو. بدمعاش. ڪالينگهو. شودو. اوباش. ايترو بدتر

• ڊُگري ج ڊُگريون: [ا - مٺ] راهه. رستو. گس

* رُوش. انداز. طرز. طور. طريقو

* [هند]

• ڊُگري ج ڊُگريون: [ا - مٺ] وڏائي. مغروري. غرور. تبلي

* [س/ات]

• ڊڪليئر: [مض] ٻڌرو ڪرڻ. ظاهر ڪرڻ
* [انگ: Declare]

• ڊڪُن: [مض - فعل متعدي] ڊگ. ڊگ هلڻ

* ٽرندو ويڙ. ٽرڻ

* [مض] ڊڪڻ

* [امر] ڊڪ

* [ڊڪيو. ڊڪندو ڊڪيل]

• ڊڪو ج ڊڪا: [ا - مذ] گهوڙي جي ٻنڌ جو هڪ قسم.
گهوڙي جو ڏکيو ٻنڌ
* [س/ل/ات]

— ڊڪي ج ڊڪي: [صفت] ڊڪي وارو ڏکيو ٻنڌ هلندڙ گهوڙو.
ڊڪي

— ڊڪي ۾ پڙهڻ: [اصطلاح] گهوڙي جو ڏکيو ٻنڌ شروع ڪرڻ
* آجايو ڳالهائڻ. ڊگ ڪرڻ. فضول ۽ وڌاء سان ڳالهائڻ.
ڪنا لفظ ڳالهائڻ

• ڊڪيٽ ج ڊڪيٽ: [صفت] نشيرو. ڌاڙيل. ڦوڙو
* [سن: ڊاڪا]

— ڊڪيٽي ج ڊڪيٽيون: [ا - مٺ] ڌاڙو. ڦر. ٺٽ

• ڊڪاء ج ڊڪاء: [ا - مذ] نظرداري. سنڀال جوڪسي. ڊوڪاء
* [س/ل]

— ڊڪاء ڪرڻ: [اصطلاح] نظرداري ڪرڻ. ڊوڪاء ڪرڻ

• ڊڪڻ ج ڊڪڻ: [ا - مذ/صفت] ڪاٺ جو ڪم ڪندڙ
واڍو. وگهامل. ستار. سوتار. سوتار. سوڌو

* [هند: ترکان. سن: تڪشڪ]

* [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (سومرن جو هڪ پاڙو اڪثر سکر
جيدرا باد. شڪارپور ۽ لاڙڪاڻي ضلعن ۾ رهن)

— ڊڪاڻڪو ج ڊڪاڻڪا: [صفت - مذ] ڊڪن سان متناسب
ڊڪڻ جو. ڊڪڻ وارو. واڍڪو

* [مٺ: ڊڪاڻڪي ج ڊڪاڻڪين]

* [ا - مذ] ڊڪڻ جو پورهيو. ڪاٺ جو ڪم

• ڊگھڙ ج ڊگھڙ: [ا - مذ] وڏو چڙو سائپر

• ڊگھڙي ج ڊگھڙيون: [ا - مت] حڪم، فيصلو

* فتح، سوڀ، جيٽ

* ماڻ يا ذرحو ظاهر ڪندڙ (ڪو) (جاگرافيءَ ۽ جغيتيءَ جو اصطلاح)

* پند (گرمي يا سردِي ظاهر ڪندڙ). نهار جو ذرحو (موسيقيات

يا طب جو اصطلاح)

* قرض ثابت ٿيڻ جو سرڪاري فيصلو ڊگھڙي

ضبطگي

* ذرحو منزل

* ڪاميابيءَ جي سنڌ

* [انگ: Degree]

— ڊگھڙي وٺڻ: [اصطلاح] ذرحو حاصل ڪرڻ، سنڌ وٺڻ

• ڊگھڙو ج ڊگھڙا: [ا - مذ] ڪپھ وارو پھراڻ، گڊلو

* [هند: دگلا]

• ڊگھڙو/ڊگھڙي: [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قسم

* [س/ث]

• ڊگھي ج ڊگھيون: [صفت - مت] بيچال عورت

• ڊگھي ج ڊگھيون: [ا - مت] موٽر ڪار يا گاڏيءَ جو اهو پويون حصو

جنهن ۾ سامان رکيو ويندو آهي

* [انگ: انڪريزيءَ جي لفظ 'ڊڪي' Dicky جو بگاڙ]

• ڊگھي ج ڊگھيون: [ا - مت] طبلي جو تر آواز وارو پاسو

ڏامون، بايون، ڪابو (طبلا توڙن جو اصطلاح)

• ڊگھڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڊگھڙ ج ڊگھڙ: [ا - مذ] ڪٽڪ جي اُٺي مان پڪل ٺلهي ماني

روڊلو، روتلو، ڍوڍو، بنا گيهه جي پڪل ماني

* پڪل مانيءَ جو هيٺيون پاسو يا پٿر

* [س/ث]

— ڊگھڙي ج ڊگھڙيون: [ا - مت] ڪٽڪ جي پڪل سنهي ماني

فلڪو، فلڪي، چٻائي

• ڊگھڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ڊگھڙ ج ڊگھڙيون: [ا - مت] ڊيگھ، واڌ، ڊگھائي، ڇڏ، پاڍ

* [سن: دير گھ = ڊيگھ]

— ڊگھڙ ج ڊگھڙ: [صفت] ڊگھو، لمبو، وڏو

— ڊگھڙڻ: [مصر - فعل متعدي] ڊگھو ڪرڻ، وڏو ڪرڻ

اُوجو ڪرڻ

* [مصر] ڊگھڙڻ

* [امر] ڊگھڙ

* [مضارع] ڊگھڙيان (ج) ڊگھڙيون، ڊگھڙين (ج)

ڊگھڙيو، ڊگھڙي (ج) ڊگھڙين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'ٿر' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊگھڙي ٿو (ج) ڊگھڙين ٿا

* [حال مت] ڊگھڙي ٿي (ج) ڊگھڙين ٿيون

* [ماضي] ڊگھڙيو (ج) ڊگھڙيا

* [ماضي مت] ڊگھڙي (ج) ڊگھڙيون

* [مستقبل] ڊگھڙيندو (ج) ڊگھڙيندا

* [مستقبل مت] ڊگھڙيندي (ج) ڊگھڙينديون

* [امر مفعول] ڊگھڙيل

— ڊگھڙ ج ڊگھڙيون: [ا - مت] ڊيگھ، وڌاءُ

* ڳالھ ۾ اينگھ

— ڊگھڙي ج ڊگھڙيون: [ا - مت] ڊيگھ، ڊگھڙ

ڊگھڙي، لمبائي، ضول

* اوجائي، مٿاهين، بلندي، لامر

— ڊگھڙس: [ا - مت] رسي ڊگھي ڇڏڻ جي حالت

* چڙواڳي، آزادي

* [اختياريءَ جي پنھج

* پاڍ، واڳ

— ڊگھڙ ج ڊگھڙ: [صفت] ڊگھو، ڄاڳھڙيل، ڄاڳھو

— ڊگھ ڪرڻ: [اصطلاح] سوٽر کي واڌ سان ٻڌڻ

(شڪارين جو هڪ اصطلاح)

* [س/ث]

- ڊگھي واڳ هئڻ: [اصطلاح] مرضيءَ جو مالڪ هئڻ (ٿوري وقت لاءِ، آزاد هئڻ، خودمختيار هئڻ)
- ڊگھوش ج ڊگھوش: [ا - مذ] ڏانڊِي پڪيءَ جو هڪ قسم، ڊگھوش
- ڊگھير ج ڊگھيرون: [ا - مت] ڊيگھ، اينگھ، طول، وڌاءُ، پڪير، ڦهلاءُ، وسار
- * [سن: ڊير گھ = ڊيگھ]
- ڊگھير ڪرڻ: [اصطلاح] اينگھ ڪرڻ، وڌاءُ ڪرڻ، ڊيگھ ڪرڻ
- * گھڻن سان ناتو رکڻ، مائيتي وڌائڻ، مراسر قائم ڪرڻ
- ڊگھيرڙو ج ڊگھيرڙا: [صفت - مذ] 'ڊگھيرو' جو اسم، تصغيراً ڪجھه وڌيرڙو اُوچيرڙو
- * [مت: ڊگھلڙي ج ڊگھلڙيون]
- ڊگھيرڻ/ڊگھيرڻ: [امص - فعل متعدي] ڊگھو ڪرڻ، ڊيگھ ڏيڻ، اينگھائڻ، ڊگھائڻ، وڌائڻ، لمبو ڪرڻ، طول ڏيڻ
- * پڪيڙڻ، ڦهلاءُ ڪرڻ، پسائڻ، وسار ڪرڻ، وسيع ڪرڻ
- * وڃائڻ، پٽڻ
- * کولڻ، اُکولڻ، اُکيڙڻ
- * وضاحت ڪرڻ، تفصيل سان پيش ڪرڻ (بيان وغيره)
- * ڏانهن ڪرڻ، صُرف ڪرڻ (هٿ وغيره، جيئن: هٿ ڊگھيرڻ)
- * [مصر] ڊگھيرڻ
- * [اسر] ڊگھير
- * [مضارع] ڊگھيريان (ج) ڊگھيرين، ڊگھيرين (ج)
- ڊگھيريو، ڊگھيري (ج) ڊگھيرين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڊگھيري ٿو (ج) ڊگھيرين ٿا
- * [حال مت] ڊگھيري ٿي (ج) ڊگھيرين ٿيون
- * [ماضي] ڊگھيريو (ج) ڊگھيريا
- * [ماضي مت] ڊگھيري (ج) ڊگھيريون
- * [مستقبل] ڊگھيريندو (ج) ڊگھيريندا
- * [مستقبل مت] ڊگھيريندي (ج) ڊگھيرينديون
- * [اسر مفعول] ڊگھيريل

- ڊگھائي ڦاڪَ: [ا - خاص] ڌرتيءَ تي اُتر قطب کان ڏکڻ قطب تائين خيالي ليڪ (جيڪا ڌرتيءَ کي ٻه ٻه اڌ ڪري ٿي ۽ ڊگھائي ڦاڪون ڪل 360 آهن)
- ڊگھو ج ڊگھا: [صفت - مذ] پائت ۾ وڏو، لمبو، لامبو، ٿينگ، ٿينگو، ڊگھ، طول
- * مٿي، اُتاهون، اُچو، اُتر، اعلى، وڏو، صدر
- * [سن: ڊير گھ = ڊيگھ]
- * [مت: ڊگھي ج ڊگھيون]
- ڊگھا هٿ هئڻ: [اصطلاح] طاقت هئڻ، اثر رسوخ هئڻ، گھڻي پنجندي هئڻ، ٻري تائين پهچ هئڻ، اعلى عملدارين يا وٽن وارين آفيسرن تائين پهچ هئڻ
- * ٻري جي دوستي هئڻ
- ڊگھو ٿيڻ: [اصطلاح] وڏو ٿيڻ
- * وڏو ٿيڻ، باوجود عقل نه سگھڻ
- * پاڻ کي معتبر سمجهڻ
- * [س/ات]
- ڊگھو رسو ڏيڻ: [اصطلاح] ڊڙ ڏيڻ، آزادي ڏيڻ، چڙواڳ ڇڏڻ
- * هر هڪ ڪم ۾ پوري اختيارِي ڏيڻ
- * ڪجھه به چوڻ
- ڊگھو منڌرو چوڻ: [اصطلاح] بدشدد ڳالهائڻ، ڦٽڪارڻ، جٺ ڪرڻ، گھٽ وڌ چوڻ، نينڊڻ
- ڊگھو گول ج ڊگھا گول: [ا - مذ] آبي جهڙيءَ شڪل جو بيضوي گول
- ڊگھي جھل ج ڊگھيون جھلون: [ا - مت] وڏي چادر
- * [ڪنايہ] لڪل عيب
- * [س/ات]
- ڊگھي واڳ ج ڊگھيون واڳون: [ا - مت] وڏي رسي
- * [ڪنايہ] آزادي، خودمختياري
- * [س/ات]

- ڊگهيرو ج ڊگهيرو: [صفت - مذ] ڪُجه ڊگهو ڊگهو، ڪُجه وڏو، ٿورو لمبو، وڏيرو، ڪُجه ڦڏاڙو، ڪُجه اُڇو
- ڊَل ج ڊَلِيُون: [ا - مٺ] ماڻهن يا ساهوارن جي وڏي ٽولي، ڊب، ميڙ
- [س/ات] *
’آندڙ هڪڙو جذبو جهرمي، ٻاهر آڏين ڏل‘ (اُستاد بخاري)
- ڊَل ج ڊَل: [صفت] بي سمجھ، ڪم عقل، ڪنڌ ڏهن موڳو
- [انگ: Dull] *
- ڊَل اِستودِنت: [صفت] ڪنڌ ڏهن شاگرڏ، اهو شاگرڏ جيڪو نصايب ڪمن ۾ ٻين شاگرڏن کان پوئتي هجي، مرڳو شاگرڏ
- [انگ: Dull Student] *
- ڊَل: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بينظيرآباد ضلعي ۾ رهن)
- ڊَل ج ڊَل: [ا - مذ] وڃهه، ڍاڳ، وارو، پُل، موقعو
- [س/ات] *
- ڊُلا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بينظيرآباد ضلعي ۾ رهن)
- ڊَل ج ڊَلِيُون: [ا - مٺ] ڊل ماڻهن يا ساهوارن جي وڏي ٽولي
- [هند: دل = لشڪر س/ات] *
- ڊليوري ج ڊليوريُون: [ا - مٺ] تڪسيرو، ورهاست، وٺڻ، وڃڻ
- * ويتر، باز چٽڻ جو عمل
- [انگ: Delivery] *
- ڊَمَر ج ڊَمَر: [ا - مذ] سڪي جو هڪ قسم، ڌرم، ڌرمڙي
- [ف: درم] *
- ’پنجين ڏين ڌم، ڪڇي کي سڄين‘ (شاه ڪريم)
- * ڏوڪڙ، پيسو
- * ٻڌڻ تي ٿيل ڳوڙهي، ڊٻڙ
- ڊَمَر ڪَرڻ: [اصطلاح] ڌڻ ڪَرڻ
- * ختم ڪَرڻ
- ’تن شافي، تن ڪافي، تن ڌڻ ڪرين ڌم‘
- ڊيم: [صفت] ڏنڊلو، اُونڊاهو، اُن چٽو
- * جهڪو، گهٽ
- [انگ: Dim] *
- ڊيمر ج ڊيمر: [ا - مٺ] بجليءَ جي روشنيءَ کي گهٽ وڌ ڪرڻ وارو اوزار
- [انگ: Dimmer] *
- ڊيمانڊ ج ڊيمانڊُون: [ا - مٺ] گهر، طلب، گهرج، ضرورت
- [انگ: Demand] *
- ڊيمانڊ ڪَرڻ: [اصطلاح] گهرڻ، طلب ڪرڻ
- ڊيمانڊ هُئڻ: [اصطلاح] ضرورت هُئڻ، طلب هُئڻ
- ڊمبڪ ڊمبو: [ا - مذ] ڏهل جو آواز، ڊم ڊم
- ڊمٽي ج ڊمٽي: [صفت - مذ] ٿلهو ۽ ڦڏ جو بندرو، ڊمڪي، ڊمي، ڪهنگهڻي، ڊينبو
- [سن: دمڪهٽ] *
- ڊَمَر ڊَمَر: [ا - مذ] ڏهل جو آواز
- ڊَمَر ج ڊَمَرِيُون: [ا - مٺ] هڪ قسم جي شمار ٿلهي، چٽ يا سٺ فوٽ کن ڊگهي بلا (جيڪا اڪثر سارين جي ٻوڪ واري پاڻيءَ ۾ رهندي آهي)
- ڊَمَر: [ا - مذ] اڪثر جمع طويع ڪتب ايندڙ لفظ [ڳاڙهي رنگ جون پٿريون (جيڪي فقير پوئي ڳچيءَ ۾ وجهندا آهن)، خجراڌم]
- ڊَمَرُو ج ڊَمَرُو: [ا - مذ] سار جو هڪ قسم، هڪ هٿ ۾ وڄائڻ واري ننڍڙي ڏهلڙي، ڊگڊگي، ڊيڪي
- [سن] *
- ڊَمَر: [ا - مذ] اڪثر جمع طويع ڪتب ايندڙ لفظ [بج جو هڪ قسم (رنگ ڳاڙهو ۽ شڪل مڇريءَ جي ڌاتِي جهڙي)]
- ڊمڪڙو ج ڊمڪڙا: [صفت - مذ] ٿلهو ۽ ڦڏ جو بندرو
- ڊمٽي
- [س/ل] *
- [مٺ: ڊمڪڙي ج ڊمڪڙيون]
- ڊَمَر ج ڊَمَرِيُون: [ا - مٺ] نانگ جو هڪ قسم، ڳاڙهي رنگ جي وڏي ۽ ٿلهي بلا

• ڊمڻ ج ڊمڻ: (ا - مذ) گاهه جو هڪ قسم

• ڊمي ج ڊميون: (ا - مت) ٻڪريءَ جي رنگ جو هڪ قسم

• ڊيائيءَ هيٺ ڪتاب يا رسالو وغيره. اهو ڪتاب

رسالو يا اخبار وغيره، جيڪو ڊيائيءَ جي مرحلي ۾ هجي

• [انگ: Dummy]

• ڊنارنس: (ا - مذ) پکيءَ جو هڪ قسم (شتر مرغ جهڙو

پکي، جيڪو نيوزيلينڊ ۾ رهي ٿو. قد ۾ تيزن فوٽ ڊگهو آهي

’ڊنارنس‘ جو مطلب آهي ’مُثَبَّت ناک‘)

• ڊن: [طرف] طشا، قبول، ليڪا، منظور، بهتر

• [انگ: Done]

• ڊنڊ ج ڊنڊون: (ا - مت) ڍور جو هڪ ننڍو

• [س/ڪوھ]

• ماڻهن جو ميڙ، ڊنڊلو، اُٺوھ، ٽولو

• [س/ات]

• ڊنڊ ج ڊنڊ: (ا - مذ) ماڻهن جو ميڙ، مجموعو، ٽولو

[اتلو، زش، خلق]

• [س/ات]

— ڊنڊ ڪرڻ: [اصطلاح] ميڙ ڪرڻ، ٽولو ڪرڻ، زش ڪرڻ

— ڊنڊهو ڪرڻ: [اصطلاح] گڏجي خوش ڪرڻ،

اُچي مڃي ڪرڻ

• ڊنڊ ڊنڊاڙو ج ڊنڊ ڊنڊاڙا: (ا - مذ) ڊنڊي، رعب تات

— ڊنڊ ڊنڊاڙي سان: [طرف] ڊنڊي سان، رعب تات سان

• ڊنڊر ج ڊنڊر: (ا - مذ) وڏو ۽ پراڻو چڙو، گرکو

— ڊنڊرو ج ڊنڊرا: (ا - مذ) ڊنڊر

• مڇيءَ جو هڪ قسم

• [س/ل]

— ڊنڊر هُجڻ: [اصطلاح] بوڙهو هُجڻ

• ڊنڊڪو ج ڊنڊڪا: (ا - مذ) ٿاڦڙو

• [س/ات]

• ڊنڊلو ج ڊنڊلا: (ا - مذ) ماڻهن جو گوڙ، اُٺوھ، مجموعو

ميڙ، ڪٺ، پينڊ، گوڙ، خلق، پيڙ، مڇو، هُشار، پيھ

• [سن: ڊنڊر = ميڙاڪو]

— ڊنڊلو ڪرڻ: [اصطلاح] ميڙ ڪرڻ، گوڙ ڪرڻ، اُٺوھ ڪرڻ،

گڏ ٿيڻ، ٽولو ڪرڻ

• ڊنڊرو ج ڊنڊورا: (ا - مذ) ڊنڊرو

• [س/ات]

• ڊنڊ ج ڊنڊ: (ا - مذ) ڊيڪا، وڏائي، مغروري، اُٺڪار،

پاڪنڊ

• مڪڙ، ڪٽ، دغا، قريٺ

• چورائي ٿوڙي

• [سن: ڊنڊ]

• ڊنڊو ج ڊنڊا: (ا - مذ) پليرو ڏک، چنبو

• ڏک جو آواز

• [س/ل]

• ڊنڊو ج ڊنڊور: [صفت] ڏکيو، ڪٺن، سخت، مشڪل، اوکو

• ٻڪو، تيز

• [س/ات]

• ڊنڊاڙ ج ڊنڊاڙا: [صفت] بلڪل وڏو، طويل، لمبو، ڊگهو

• [س/ات]

• ڊنڊڙ: (ا - خاص) هڪ ذات جو نالو

• [س/ات]

• ڊنڊي ج ڊنڊون: (ا - مت) ڊنڊي، پاڻيءَ جو وڏو تلاءُ،

گهٽو پاڻي، اُجهڳ پاڻي

• [هند: ڊڊا = ڊنڊ]

• ڊنڊڪر ج ڊنڊڪرون: (ا - مت) گهڻي روشن جي حالت،

اوچنگڙ، ڍاڏ

• [س/ل]

— ڊنڊڪڻ: [مصر - فعل متعدي] گهڻو روشن، ڪا شيءِ

گهڻو لاءِ باز جو روشن

• [مصر] ڊنڊڪڻ

• [امرا] ڊنڊڪ

• [ڊنڊڪي ڊنڊڪندو ڊنڊڪيل]

- ڊنڊڪوڇ ڊنڊڪا: [ا - مذ] روج، پٿڪو، اوڇنگار
- ڊنڊوروڇ ڊنڊورا: [ا - مذ] پڙهو، اعلان، هوڪو، اڻسهار
- قشيري، خوري، بدنامي، گلا
- [هند: ڊنڊورا = پڙهو: س / ل / ات]
- ڊنڊوروپٽڻ: [اصطلاح] قشيري ڪرڻ، خوري ڪرڻ، گلا ڪرڻ
- ڊنڊولڇ ڊنڊولون: [ا - مت] ڳولا، تلاش، کوجنا
- جاکوڙ، ڪوشش
- [هند: ڊنڊل = ڳولڻ]
- ڊنڊولڻ: [مض - فعل متعدي] ڳولڻ، تلاش ڪرڻ، ڊنڊلڻ
- ڪوشش ڪرڻ، جاکوڙ ڪرڻ
- [س / ات]
- [مض] ڊنڊولڻ
- [امر] ڊنڊول
- [ڊنڊوليوس ڊنڊولندس ڊنڊوليل]
- ڊنڊر: [ا - مت] کاڌو، ماني، رات جي ماني، ضيافت، دعوت
- [انگ: Dinner]
- ڊنڊر سيٽ ڇ ڊنڊر سيٽ: [ا - مذ] ٿانون جو مڪمل سيٽ
- (جنهن ۾ هڪ ئي ٻڙاڻين جا پليٽون، ڊيش، ڏونگا ۽ چمچا وغيره هوندا آهن)
- [انگ: Dinner set]
- ڊنڪو ڇ ڊنڪا: [ا - مذ] شهرت، غرور، مشهوري
- مقبوليت
- [هند]
- ڊنڪ ڇ ڊنڪون: [ا - مت] بدنامي، گلا
- جفلي
- واريءَ جي ڊب جي چوٽي
- [س / ات]
- ڊنڪ ٿيڻ: [اصطلاح] بدنامي ٿيڻ، گلا ٿيڻ
- شهرت ٿيڻ
- ڊنڪ ڊاهڻ: [اصطلاح] ڪوڙ هڻڻ، اڃايون ڳالهين ڪرڻ،
- افواهه اُٿارڻ، ٻڌائڻ هڻڻ
- ڊنڪ ڇ ڊنڪ: [صفت] وڏو ماڻهو، شاهوڪار، امير
- وڏو، جنگ، بهادر
- [ا - مذ] شوخي، وڏائي
- پڪين جو وٿر
- [سن]
- ڊنڪڙ ڇ ڊنڪڙ: [صفت] وڏو ماڻهو
- اُٿاهون، اُچو، مٿانهون، اعلى
- ڊنڪ ڊاهڻ: [اصطلاح] ڏاڍي کي ڪيرائڻ، طاقتور کي
- شڪست ڏيڻ
- ڊنڪ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بيٺڙ آباد
- ضلعي ۾ رهن)
- ڊنڪي ڇ ڊنڪيون: [ا - مت] ٻار جي پينگهي مٿان ٻڌل
- نوڙي يا ڪاٺي (جنهن تي ڪهڙو ويجهو آهي ته جيئن ٻار جي
- منهن تي مڪيون وغيره نه ويهن)
- [س / ڪوه]
- ڊنڪڙ ڇ ڊنڪڙ: [ا - مذ] ٻيڙ، پير، ڪنڊيءَ يا ٻئي
- ڪنهن ڪنڊائين وٽ جو ٿلڻ، ڌار
- ڊنڇ ڊنا: [ا - مذ] ٻوتي جو هڪ قسم
- [س / ڪوه]
- ڊنڇو ڇ ڊنا: [صفت - مذ] مصدر 'ڊڇڻ' جو ماضي، ڊڇيو،
- ڊڇي ويو، ڊڳو هراسجي ويو
- [ف: ڊنا = ڊڇڻ]
- ڊنوڻيڻ: [اصطلاح] چٻ ڪري ويهڻ، ميسو ٽيڻ
- [س / ات]
- ڊنوڻه ڪرڻ: [اصطلاح] ڏوراندوشي ڪرڻ، اڳواٽ آڀاءُ وٺڻ
- ڊنوڻپ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏوراندوشي ڪرڻ، اڳواٽ آڀاءُ وٺڻ
- ڊني ڇ ڊنيون: [ا - مت] ڊٻ، ڊڙو، ڏنو، ٿيو، لوڙهه
- راهه، گندو، ٺهو، ڊڳ، لوڙ، ڊير، آسوهه، ڊڳي
- ڊٽانڊو ڇ ڊٽانڊا: [ا - مذ] وڏو خرچ، بي فائدو خرچ،
- فضول خرچي

• بَطْنُوحٌ مُطَا: (ب) - عَدَا اَنْ كَلِيلَ سِب. وَدِي صَوْدِي
* {س/ل}

• ڪاٻو گول شي، ٿلهي شي، گولو، ڳوڙهو، ڏوٿو

* دُئُونِي ج دُئُونِي: [ا - مذ] پائيء سان پيرل وڏي گڏ.
تلاءُ ڇروخ

• پٹی جی پیٹمون: (۱ - مٹ) گولی

۵. دِو (پُرو) (۱ - خاص) درو، قُضْب تارو (ہندو اِن کی ماں دِیَن
۶. دِوِہِکَت یا 'درو پکَت' چُون [تَعَلَقو جاتی، ضِلَعو سَجاول]

❶ **دَوَائِدِ:** (۱ - مٹ) تفسیر، برہانست، ونڈ
* [انگ: Divide]

• دِوَائِیسِ جِ دِوَائِیسُون: [ا - مٹ] مَشِین، کُل
 • [انگ: Device]

* ڊيوار ج ڊيوارون: [ا - مٿ] متاڃرو پيڻ جي حالت
(گاهه وغيره)
* {س/ت}

— دُوبَارْتُ: [مض - فعل متعدي] مَشان پَرت، اَدُوگَپَرُو پَرت
(گاه و غیزه)
* [س/ث] :

• [مصر] دوغانو

• [اسر] فوجار

* [دوبارو دُوبار بندو دُوبار بِل]

6 دوت ج دیوتون: [۱ - مٹ] کیکار، مَرَجَا، اَجیان
[س/شکر]

— بوقتِ زیمیں: [اصطلاح] ہٹ ملائیں، کیسارو، آجیان کرؤ
 * [س/کرم]

* ڊوٽيمز ج ڊوٽيمز: (ا - مذ) ٻڪري، جو هڪ ڦير.
هڪ ٻڪري، حوٽالو
* (س/ن)

• ڊوڊج ڊوگڙون: [ا - مشا] روڊ، ڪوٽڙي، ڪيپرائي
* [س/ت]

— ٻوڏوڇ ٻوڏا: [صفت - مذ] روڏو، ٺوڙهو، گنجو
 * [مٿ: ڊوڏي ج ڊوڏيون]
 * [س/ٺ]

● ٻوڏوڄ ٻوڏا: [ا - مذ] پٺڪي، جو هڪ قيسر. وڏو جابلو ڪان،
* [س/ث]

• دَوْدُج دَوْدَ: [ا - مذ] دَوْدَ، دَعَا، مَضَرَ، قَرِيبُ
 * [س/ات]

— دودِ گَرَنُ: [اصطلاح] دودِ گَرَن، دغا گَرَن

• دودِ اُطی: زا - خاصا ہکے ذات جو نالو

• دودبلا رو چ دودبلا را: [صفت - مذ] کوهو، بدیزبو، بدصورت، بد شکل، روپ هین، دَر، مَوَر، کزوب، بَجَرَو
* خراب، کَنو، مَکَروَه، تَغَرَت اَنگیز

● دودوج دودا: [ا - مذ] خواري، بدنامي

— **دودو گزٹ:** [اصطلاح] بدنام کرنا، خوار کرنا

● **دَوْدَانَ:** [۱ - خاص] هِيْكَ ذَاتِ جَوْنَالُو

• دودوج دودیا: [۱ - مذ] شلهي ۽ اڻهي ماني، دودو

• دودج دود: [ا - مذ] ذر. دروازو
* [انگ: Door]

● دورات: [۱ - خاص] هِکْ ذَاتِ جَو نَالُو (اکثر ضلعي
ثیاریکریز مَندُک)

● **ڊوڙج ڊوڙجن:** (ا - مٿ) ڊوڙج جي حالت. پڇ. ڊڪ. لوڊ.
پاڇ
* [هنڊ: ڊوڙنا، سن: ڊروڻ = ڊوڙڻ]

• يَهْجُ. يُخْنِدِي. طَائِفٌ

ڪوڙي جي ڊوڙ ڪڏ تائين (مجاورو)

---پورائے: (مصر - فعل متعدی) پچائے، جلدی ہلائے، تیکو ہلائے
* جلد موکلے، زوانو کلے

✽ تَكَاثُرٌ مَعْنَى كَرَاهٍ

✽ حیران کُردُ

✽ تَشْكُ حُزْنَ

ۛ مقابلو ڪرڻ. گو، ڪرائڻ (جانورن جي)

• [مص] دورائش

✽ امام دوڑاء

- * [مضارع] ڊوڙايان (ج) ڊوڙايون، ڊوڙائين (ج) ڊوڙاين
ڊوڙائي (ج) ڊوڙائين
[زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڊوڙائي ٿو (ج) ڊوڙائين ٿا
* [حال مٿ] ڊوڙائي ٿي (ج) ڊوڙائين ٿيون
* [ماضي] ڊوڙايو (ج) ڊوڙايا
* [ماضي مٿ] ڊوڙائي (ج) ڊوڙايون
* [مستقبل] ڊوڙائيندو (ج) ڊوڙائيندا
* [مستقبل مٿ] ڊوڙائيندي (ج) ڊوڙائينديون
* [اسم مفعول] ڊوڙايل
- ڊوڙپائڻ: [اصطلاح] پڇڻ، ڊڪڻ، جلدي هڻڻ، ٽڪو هڻڻ
* ٽڪر ڪرڻ، جلدي ڪرڻ
- ڊوڙ ڊڪ ڇ ڊوڙون ڊڪون: [ا - مٿ] پڇ، ڊوڙ، پڇ ڊڪ
* وٺ ڊڪڙ، هڻ وٺ، وٺ پڇ، ٽڪسانسي
* آڇ وڃ
* ٻندويست، انتظام
'شاديءَ جي ڊوڙ ڊڪ ۾ لڳا پيا آهين' (جملو)
* آجائي ٽڪر، ٿر ٽڪر، سيگهه، جلدائي، جلدبازي
* گوڙ، گهمسار، هڻ
* ڦٽڪو، ٽڪر، بي آرامي، بيقراري
* آزي نيرازي، ميڙ منڻ
* ڪوشش، سعي، جيلو خوالو
- ڊوڙ ڊڪ ڪرڻ: [اصطلاح] پڇ ڊوڙ ڪرڻ
* ڪوشش ڪرڻ
* ٽڪر ڪرڻ
- ڊوڙڻ: [مض - فعل لازمي] ڊوڙ ٻائڻ، ٽڪو پڇڻ، ڊڪڻ
* [ڊوڙي ڊوڙيا، ڊوڙي، ڊوڙين، ڊوڙندو ڊوڙندا، ڊوڙندي، ڊوڙنديون، ڊوڙيل]
— ڊوڙڻ ڊڪڻ: [اصطلاح] پڇڻ
* ڪوشش ڪرڻ، هٿ پير هڻڻ
- * ڊوڙج ڊوڙا: [ا - مذ] ڌاڙو، ڦر لٽ
— ڊوڙوڇ ڊوڙا: [ا - مذ] مال جو ڌاڙو
* [س/ث]
- * ڊوڙج ڊوڙ: [ا - مذ] ڌوا جو وڙڻ، ڌوا جي خوراڪ
* [انگ: Dose]
- * ڊوسڪو ڇ ڊوسڪا: [ا - مذ] گهڻو روئڻ جي حالت، روڃ، راڙو، ماتر، وايلا، هاءِ گهوڙا
* [س/ات]
- * ڊوسڻ ڇ ڊوسڻ: [صفت] تمام ٺلهو
* [س/ل]
- * ڊوش ڇ ڊوش: [ا - مذ] بڪواس، واهيات گمڻگو
* ڊوه، ٽڳي
* ڏشميني
* [سن: دروه = دغا؛ س/ل]
* مهاندو، صوڙت، شڪل
* [س/ات]
* بد فعلِي، زنا
* [س/ات]
- ڊوش ڏيڻ: [اصطلاح] بڪ بڪ ڪرڻ، واهيات ڳالهه ڪرڻ
* [س/ل]
- ڊوش ڪرڻ: [اصطلاح] بد فعلِي ڪرڻ، زوريءَ زنا ڪرڻ
* [س/ات]
- * ڊوشگر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بيٺڙ آباد ضلعي ۾ رهندڙ)
- * ڊوڪ ڇ ڊوڪون: [صفت - مٿ] گهڻي پٽڙي، چڍي، پاڪي (پاڇي يا پٽ وغيره)
* [س/ات]
- * ڊوڪ ڇ ڊوڪون: [ا - مٿ] ڊوڙ، ڊڪ، پاڇ، چڇي، هڙي
* [هند: ڊوڙا، سن: ڊوڙ = ڊوڙڻ؛ س/ث]

- ڊوڪائڻ: [مض - فعل متعدي] ڊوڙائڻ، پڄائڻ، ڊڪائڻ،
 بڪو هڪڙن
 * [س/ت]
 * [مض] ڊوڪائڻ
 * [امر] ڊوڪاء
 * [ڊوڪاين ڊوڪائيندو، ڊوڪائيل]
 -- ڊوڪ ڀائڻ: [اصطلاح] ڊوڙ ڀائڻ، بڪو ڊڪڻ، ڊڪڻ،
 پڄڻ
 * [س/ت]
 -- ڊوڪڻ: [مض - فعل لازمي] بڪو پڄڻ، ڊڪڻ، ڊوڙڻ
 * [س/ت]
 * [ڊوڪين ڊوڪيندو، ڊوڪيل]
 -- ڊوڪڻوڇ ڊوڪڻا: [صفت - مذ] ڊوڙو، ڊڪڻو، پڄڻو
 * بڪو چڄو
 * [مت: ڊوڪڻي ج ڊوڪڻيون]
 -- ڊوڪو ج ڊوڪا: [صفت - مذ] ڊوڙو، ڊڪڻو، ڊڪڻو،
 پڄڻو، بڪو ڊوڙندڙ
 * بڪو، ڊڪڙو، تيز
 * جلدباز
 * [مت: ڊوڪي ج ڊوڪيون]
 * ڊوڪا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]
 * ڊوڪان: [ا - مت] مَنگر مڇيءَ جو هڪ قيسر (منهن جي
 آڌر ڏيڻ، فوٽ جو سڱ، جنهن جي پٺي پاسي جوتين ۾ اکيون
 ٿينديون آهن، قد ۾ ڪان پٺج فوٽ ۽ سنڌين ٻچي جو نالو 'اڪٽوري'
 هوندو آهي)
 * ڊوڪار ج ڊوڪارون: [ا - مت] وات سان ڪٽيل آواز،
 سڏ، پڪار
 * [س/ل]
 -- ڊوڪارڻ: [مض - فعل متعدي] آواز ڪرڻ، پڪارڻ، سڏڻ
 * [س/ل]
 * [مض] ڊوڪارڻ
 * [امر] ڊوڪار
 * [ڊوڪارين، ڊوڪاريندو، ڊوڪاريل]
 * ڊوڪي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ت]
 * [مض] ڊوڪي
 * [امر] ڊوڪ
 * [ڊوڪي ڊوڪيندو، ڊوڪيل]
 * ڊوڪر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * ڊوڪر ج ڊوڪر: [صفت] بيڪار، ڀڪڻو
 * [س/ات]
 * ڊول ج ڊول: [ا - مذ] ڍنگ، ٿٺو، وجهه، ڍٻ، ريت،
 طرح، قسم، وانگر
 * صوڙ، طريقو، رستو، طرز، گهٽ، گهاڙ
 * شڪل، صورت، حالت، ڌان، روپ، ويس
 * دستور، رواج، چالو، روش، پرويز، ويرو، پٿر
 * ٿٺو، خاڪو، اڏاوت، پيهڪ
 * ڏيڪ، ويڪ، سجاوٽ
 * [سن: دروي - سينگار]
 * ڊول: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * ڊولڪيا: [ا - خاص] ٿڌي ٿنڌي محمد خان ۾ هڪ واه
 جو نالو
 * ڊوڪ ج ڊوڪون: [ا - مت] نظر، نگاهه، ڏيڏ
 * سماء، سڌ، خبر
 * [س/ل/ڪوھ]
 -- ڊوڪا ج ڊوڪائون: [ا - مت] نگاهه، نظر، بهار
 * جاچ، خبر، پتو
 * نشان
 -- ڊوڪا ڪرڻ: [اصطلاح] نظر ڪرڻ
 * جاچ ڪرڻ، سڌ سماءَ ڪرڻ
 -- ڊوڪاء ج ڊوڪاء: [ا - مذ] ڊوڪا
 * [س/ل/ڪوھ]
 -- ڊوڪڻ: [مض - فعل متعدي] ڏسڻ، بهارڻ، نظر ڪرڻ
 * جاچڻ
 * [س/ل/ڪوھ]
 * [مض] ڊوڪڻ
 * [امر] ڊوڪ
 * [ڊوڪي ڊوڪيندو، ڊوڪيل]
 * ڊوڪر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * ڊوڪر ج ڊوڪر: [صفت] بيڪار، ڀڪڻو
 * [س/ات]
 * ڊول ج ڊول: [ا - مذ] ڍنگ، ٿٺو، وجهه، ڍٻ، ريت،
 طرح، قسم، وانگر
 * صوڙ، طريقو، رستو، طرز، گهٽ، گهاڙ
 * شڪل، صورت، حالت، ڌان، روپ، ويس
 * دستور، رواج، چالو، روش، پرويز، ويرو، پٿر
 * ٿٺو، خاڪو، اڏاوت، پيهڪ
 * ڏيڪ، ويڪ، سجاوٽ
 * [سن: دروي - سينگار]

- ڊولائٽو ج ڊولائٽا: [صفت - مذ] ڊول جو. ضرور وارو،
طريقي وارو، نموني وارو
* دستور وارو، پر وارو، ڍنگ وارو، ريتائيتو
* سٺيءَ پيهڪ وارو، سهڻي نموني وارو، ڏيک ويڪ
وارو، زيبائيتو، موزن وٺندڙ، ٺاهوڪو، سڃاڻيتو، سهڻو،
موچارو، شڪيل، خاصو
* [مت: ڊولائي ج ڊولائين] —
ڊولباز ج ڊولباز: [صفت] نمونو ڪندڙ، ڍنگ باز، هنري
* ٺڳ، ڊولائي، ڊوڪيٽر، چالباز
* خرقتي، هوشيار، چالاڪ —
ڊولبازي ج ڊولبازيون: [ا - مت] نموني بازي، ڍنگ بازي،
چالبازي، ڊوڪيٽري، پاڪندي، ٺڳي، مڪر، قريبن
* چالاڪي، خرق، اٽڪل، هوشبازي —
ڊول ج ڊول: [ا - مذ] چلڻ يا ختي جي ڦل يا توپيءَ کي
ڍڪڻ لاءِ لوهر جو مخروطي نموني جو ڍڪ
* سنجڻل ٻوٽ، سوئل منهن
* شڪل، مهاندو
* [س/ل/ات] —
ڊول ٻلاڙو/ڊول ٻلاڙو: [صفت - مذ] ڪوچو، بندڙيو،
بندڙوٽ، بندشڪل، بندما، روپ هين، ڌوڙ، موڙ، ڪڙوپ
* ٻچڙو، خراب، ڪنو، مڪروهر، نفرت انگيز
* [مت: ڊول ٻلاڙي/ڊول ٻلاڙي] —
ڊول شڪل: [صفت] ڊول جهڙو، مخروطي، گانءَ ٻچو
— ڊولو ج ڊولا: [صفت - مذ] منهن سوئل، ٻوٽ سوئل، چنڊ
ٿلهو، چنڊ لڙيل، بندشڪل
* [مت: ڊولي ج ڊولين] —
ڊولا ڪڙو (چٻٻ): [اصطلاح] چٻ سڃاڻڻ، منهن ٻچڙو
ڪڙو، منهن سڃاڻڻ —
ڊولا/ڊوليا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات] —
- ڊولپ: [مض] ٻهتر ڪرڻ، سڌارڻ
* وڌائڻ، وڌيڪ ڪرڻ
* [انگ: Develop] —
ڊولپمينٽ: [ا - مت] ترقي، واڌارو، سڌارو، ٻهتري
* [انگ: Development] —
ڊوليز ج ڊوليز: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم
* [س/ل] —
ڊومر ج ڊومر: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قسم
* [صفت] لڪڻو، لڪندڙ، ڊومر
* [ا - خاص] ميراثي، وخت وارو
* گهٽ ذات وارو ماڻهو —
ڊومبري: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد
بيٺڙي آباد ضلعي ۾ رهن)
• ڊومبري/ڊومبري: [ا - خاص] برون جي هڪ قبيلي جو
نالو (جنهن جا ڏھ ٻارا: 1. ميرازي، 2. آماڻي، 3. پٺائي، 4. بوزار،
5. گشڪوري، 6. گولا، 7. گولائي، 8. گبول، 9. گجائي ۽ 10. لندڙ
آهن جيڪي اتر سرحد سنڌ ۽ سکر ضلعي ۾ رهن ٿا)
• ڊومر ج ڊومر: [ا - مذ] ٿانءَ، برتن
* [س/ل] —
ڊومر واه: [ا - خاص] حيدرآباد شهر ۾ گندي پاڻيءَ
جو هڪ واه (جيڪو شهر جي ننڍين ڪنڀن ۽ نالن جو گندو
پاڻي گلي وڃي ڦليليءَ ۾ ڇوڙ ڪري ٿو)
• ڊومر: [ا - مذ] وڻ جو هڪ قسم
* [س/ڪوھ] —
ڊوميسائيل ج ڊوميسائيل: [ا - مذ] مستقيل رهائش ۽
ان جي سنڌ
* [انگ: Domicile] —
ڊومينينٽ: [صفت] غالب، چانسيل، حاوي
* [انگ: Dominant] —
ڊونڊ ج ڊونڊ: [صفت] شمار وڌو، ڊگهو، لمبو
* [س/ات] —

- ڊُونَبَڪَ ج ڊُونَبَڪَ: [صفت: 'ڊُونَب' جو اِسَرِ تصغير] ڪُڇھ وَڏو وَڏيرڙو
- ڊُونَبَڪَ ج ڊُونَبَڪَ: [صفت: ڊُونَب]
- ڊُونَبَڪِي ج ڊُونَبَڪِيُون: [ا - مٺ] ٽپ، چال، ٺينگ (خوشي يا مستي وغيره مان ڏنل)
- * [س/ات]
- ڊُونَبَڪِيُون هَلَنُ: [اصطلاح] خوشيون ڪرڻ، چال هڻڻ، ٺينگ ڏيڻ
- ڊُونَبَڪَ ج ڊُونَبَڪَ: [ا - مذ] ذريائي پيڙيءَ جو هڪ قِسَمُ، وَڏو پيڙو، ڊُونَبو
- * وَڏو پيٽ، ڍڍ
- * [س/ل]
- ڊُونَبَڪَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ات]
- ڊُونَبَڪِي ج ڊُونَبَڪِيُون: [ا - مٺ] ڪٻائي، ڪٻڙائي، ڏنگائي، ڊُونَبَڙائي (پيڙيءَ يا ڪمزوريءَ سبب)
- * [س/ڪرم]
- ڊُونَبَڪِيَن پَرِ هَلَنُ: [اصطلاح] هَلَنَ پيڙن تي رڙهڻ، مَسَ مَسَ رڙهڻ
- * ٽَمار پيرسَن ٿيڻ، هَنڌ لاجار ٿيڻ
- ڊُونَبَڪَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڊُونَبَو ج ڊُونَبَڪَ: [صفت - مذ] ڏنگي ڪُبو، ڪُڇڙو ڊُونَبَڙو
- * [س/ات]
- * وَڏي پيٽ وارو ٿلهو، موٽو
- * وَڏو، ڦڌارو، پَهَلَوَ
- * [س/ات]
- * پَڳل سِگَن وارو ڍڳو، موڏو ڍڳو
- * [هند: ڊُونَبو = موڏو]
- * [مٺ: ڊُونَبِي ج ڊُونَبِيُون]
- ڊُونَبَڙو ج ڊُونَبَڙا: [صفت - مذ: 'ڊُونَبو' جو اِسَرِ تصغير]
- چيلھ ڪُبو، ڪُڇڙو ڏنگو، نَمِيَل
- * [مٺ: ڊُونَبَڙِي ج ڊُونَبَڙِيُون]
- ڊُونَبَڙو ٿِي چَڙهَڻُ: [اصطلاح] ڪُڇڙو ٿِي چَڙهَڻُ، رِيڙهيون پائي چَڙهَڻُ، گسري چَڙهَڻُ، لَڪِي چَڙهَڻُ
- ڊُونَبَو ج ڊُونَبَڪَ: [ا - مذ] پيڙيءَ جو هڪ قِسَمُ، ٽنڊِي ۾ ٽنڊِڙو مَچُوڻو (جَڏهن ۾ ۴ ماڻهو پيڙي سَگهن، مَچِي مارڻ واري پيڙي
- * وَڏو پيڙو، ڊُونَبَ
- * [س/ل]
- ڊُونَبِي ج ڊُونَبِيُون: [ا - مٺ] پيڙيءَ جو هڪ قِسَمُ، ٽنڊِڙِي پيڙِي، زَرَقُ، بارڪَشَ واري ٽنڊِي پيڙِي، ٽنڊِي پيڙِي (واهن) ماڻهن لاهڻ لاءِ مَدَدگار پيڙِي
- * [س/ل/ات]
- 'سَنڌاين ڪاهين ٿِي ڪي ساري ڊُونَبِيُون' (شيخ ايان)
- 'پيڙيءَ لاءِ هوڙي ۽ واهڻ جي ڊُونَبِي' (معارفو)
- * ڪَتار، ٽنڊِي ڪوئَل
- ڊُونَبِيَارو ج ڊُونَبِيَارا: [صفت - مذ] ڊُونَبِي هَلجيندڙ، ناڪُڙو
- * [مٺ: ڊُونَبِياري ج ڊُونَبِيَارِيُون]
- ڊُونَبَڪَ ج ڊُونَبَڪَ: [ا - مذ] ڪَن، گَنڊ، ڪُجرو
- * مَٺل جَانَوَر
- ڊُونَبِي ج ڊُونَبِيُون: [ا - مٺ] ڊُونَبَڪَ
- ڊُونَبِيُون: [مَص - فعل متعدي] ڳولڻ، ڦولڻ، وولڻ، واڻڻ، ڇاڇڻ، ڪوڇڻ، سَوجَهَڻ، ڏَوَرڻ، ڦَلَش ڪَڙڻ
- * [مَص] ڊُونَبِيُون
- * [اَمَر] ڊُونَبِيُون
- * [مضارع] ڊُونَبِيَان (ج) ڊُونَبِيُون، ڊُونَبِيَن (ج) ڊُونَبِيُو، ڊُونَبِي (ج) ڊُونَبِيُون
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڊُونَبِي تُو (ج) ڊُونَبِيَن تَا
- * [حال مٺ] ڊُونَبِي ٿِي (ج) ڊُونَبِيَن ٿِيُون
- * [ماضي] ڊُونَبِيُو (ج) ڊُونَبِيَا
- * [ماضي مٺ] ڊُونَبِي (ج) ڊُونَبِيُون
- * [مستقبل] ڊُونَبِيِنْدُو (ج) ڊُونَبِيِنْدَا
- * [مستقبل مٺ] ڊُونَبِيِنْدِي (ج) ڊُونَبِيِنْدِيُون
- * [اِسَرِ مفعول] ڊُونَبِيَل

- ڊوٺلوج ڊوٺلڻا: [صفت - مذ] جنگهن ڦريل، ڦڏو
 * ڦڏ جو ٿنڀو ۽ ٿلهو گهمي، ڊمي
 * [س/ات]
 * [مت: ڊوٺي ج ڊوٺيون]
- ڊونگ ج ڊونگ: [ا - مذ] ٻٽاڱ، لٻاڱ، ڍاڙ
 -- ڊونگي ج ڊونگي: [صفت] ٻٽاڱي، ڍاڙي، لٻاڙي
 • ڊونگا: [ا - خاص] هنڌن جي هڪ ذات جو نالو
 • ڊونگر ج ڊونگر: [ا - مذ] بند، ڊوڳي
 • ڊونگل ج ڊونگل: [ا - مذ] ڊونگل، جرجو، مسخري، مذاق
 * آجايو ڳالهه، بڪواس، واهيات ڳالهه
 -- ڊونگل ڇڙڻ: [اصطلاح] آجايو لفظ ڳالهائڻ، ڊيڪ ڏيڻ
 -- ڊونگل هڻڻ: [اصطلاح] بيھوندو ڳالهائڻ، ڊيڪ ڏيڻ
 بڪواس ڪرڻ، آڻ وٺندڙ گفتگو ڪرڻ
 * ٻٽاڱ هڻڻ، ڍاڙ هڻڻ
- ڊونگلي ج ڊونگلي: [صفت] ڊونگل هڻندڙ، چڙچاڙي،
 مسخرو
 * آجايي بڪواس ڪندڙ
 * ٻٽاڱي، ڍاڙي، لٻاڙي
- ڊونگيڇا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد
 پيٽڙ آباد ضلعي ۾ رهندڙ)
- ڊونمن ج ڊونمن: [ا - مذ] ٿانءِ، نرڻ، نولو
 * ڪسڪول
- ڊونيشن: [ا - مذ] عطيو، چنڊو
 * [انگ: Donation]
- ڊوٽر ج ڊوٽر: [صفت] عطيو ڏيندڙ، خيرات ڪڍندڙ
 سخي
 * [انگ: Donor]
- ڊوٽو ج ڊوٽا: [ا - مذ] ٻٽ تي سوچ سبب ٿيل ڳوڙهي
 ڳوڙهي، ڊٽو
- ڊوه ج ڊوهون: [ا - مت] ڍوه، ٻار ڪٽڻ جي حالت
 * ٻار ڪٽڻ جو ٻوهيو، خمالپ، ٻارگيري
- ڊوهائڻ: [مصدر 'ڊوه' مان فعل متعدي بالواسطه] ٻار ڪٽائڻ،
 ڳرو سامان ڪٽائڻ (هڪ هنڌ کان ٻي هنڌ)، ڊوٺائڻ
 * [ڊوهيو ڊوهيندو ڊوهيل]
- ڊوهائي ج ڊوهائين: [ا - مت] سامان ڪٽائڻ جي مزدوري،
 خمالپ جي اجرت، ٻارگيريءَ جو اخورو، ڊوٺائي
 * [ڊوهيو ڊوهيندو ڊوهيل]
- ڊوهجڻ: [مصدر 'ڊوه' مان فعل متعدي] ٻار ڪٽڻ، ٻار ڪٽي وڃڻ،
 هڪ هنڌان ٻئي هنڌ ڪٽي وڃڻ، ڪٽڻ، نيشن، ڊوٺڻ،
 ٻارگيري ڪرڻ
 * [مض] ڊوهڻ
 * [امر] ڊوه
- * [مضارع] ڊوهيان (ج) ڊوهيون، ڊوهين (ج) ڊوهيو، ڊوهي
 (ج) ڊوهين
 * [زمان حال] ڊوهان لاءِ معارف فعل ٿو ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڊوهي ٿو (ج) ڊوهين ٿا
 * [حال مت] ڊوهي ٿي (ج) ڊوهين ٿيون
 * [ماضي] ڊوهيو (ج) ڊوهيا
 * [ماضي مت] ڊوهي (ج) ڊوهيون
 * [مستقبل] ڊوهيندو (ج) ڊوهيندا
 * [مستقبل مت] ڊوهيندي (ج) ڊوهينديون
 * [اسر مفعول] ڊوهيل
- ڊوهه ج ڊوهه: [ا - مذ] ٺڳي، ڏغا، قريب، دولاب، خرقه،
 مڪر، کوٽ، ڪپٽ، رڪٽ، ڌوڪو، چل، چل ڦل، ويساهه گهاٽي
 * ڏسڻيءَ جو شعوبڙ ٿيل
 * [سن: ڊوهه، ڀرا: ڊوهه]
 * گهٽ، آگر
 * [س/ل]

— ڊوه ٿيڻ: [اصطلاح] ٺڳي ٿيڻ. دغا ٿيڻ
* ڪامن ٿيڻ

— ڊوه ڏيڻ: [اصطلاح] دغا ڏيڻ. ٺڳي ڪرڻ

— ڊوه ڪرڻ: [اصطلاح] ٺڳي ڪرڻ. قريب ڪرڻ.
دولاب ڪرڻ. ڪامن ڪرڻ. پڙهيا وڃهڻ

— ڊوه ڳڏڻ: [اصطلاح] مڪاريءَ کي مات ڏيڻ. ڊوه يا
قريب کي ختم ڪرڻ

’ڊوه ڳڏو آ ڳڏجي د چوئا ڊهن منهنجو نالو لکو‘ (اُستاد بخاري)

— ڊوهڻ: [مضارع - فعل متعدي] ڪوٽ ڪرڻ. دغا ڪرڻ.
ٺڳڻ. ويساهڻ. ڦسلاڻ. پيلاڻ. پيلاڻ. ڳمراه ڪرڻ.

پرمائڻ. ورسائڻ. گڏي ڪرڻ

* [مضارع] ڊوهڻ

* [امر] ڊوه

* [مضارع] ڊوهيان (ج) ڊوهيون. ڊوهين (ج) ڊوهيو ڊوهي
(ج) ڊوهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊوهي ٿو (ج) ڊوهين ٿا

* [حال مٿ] ڊوهي ٿي (ج) ڊوهين ٿيون

* [ماضي] ڊوهيو (ج) ڊوهيا

* [ماضي مٿ] ڊوهي (ج) ڊوهيون

* [مستقبل] ڊوهيندو (ج) ڊوهيندا

* [مستقبل مٿ] ڊوهيندي (ج) ڊوهينديون

* [اسر مفعول] ڊوهيل

— ڊوهو ج ڊوها: [صفت - مذ] ٺڳ. دغا باز. دلپائي.
چل باز. دولابي. ترڪتي. ڪٽيو. مڪريلو. قريبي.
ڦنڊباز. ڇنڊباز

* [مٿ: ڊوهي ج ڊوهيون]

— ڊوه وڃهڻ: [اصطلاح] ڪامن وڃهڻ

* ڦسڻ وڃهڻ. واسطو ڏيڻ (جن وغيره ڪڍڻ لاءِ)

— ڊوهي ج ڊوهي: [صفت - مذ] ٺڳ باز. مڪار

— ڊوهيو ج ڊوهيا: [صفت - مذ] ڊوهو

• ڊوه ج ڊوهون: [ا - مٿ] ڪشش. چڪ. ٽاڻ
* [ضد: ڍڙا]

* سوٽ

* پٽاڪ

* ڊوڙ. ڊڪ. چوه. ٺوه. جهرپ

* منله وڙهڻ جو هڪ انگ

* خراب هوا. طوفان. رڻو. راڻو

— ڊوه ڏيڻ: [اصطلاح] چڪ ڏيڻ. ٽاڻڻ

* تيل لائي هٿ جي تريءَ سان مٽيڻ. آڏو

* ڪوڙ هٿڻ. پٽاڪ هٿڻ. ڍاڙ هٿڻ

* ڳالهه وڌائي ڪرڻ

— ڊوه ڊوهان ڪرڻ: [اصطلاح] گهڻو چڪڻ

* نهن جوئيءَ جو زور ٺڳائڻ. ڏاڍو زور پيڙڻ

— ڊوهڻ: [مضارع - فعل متعدي] ڊوه ڏيڻ چڪي ڪئي وڃڻ.
زور سان چڪڻ. ڪينچڻ

* ڪسڻ

* زور سان پيڻ

* اُچلڻ. ڦٽو ڪرڻ

* [اصطلاح] ڪاڻي وڃڻ

* ’امانت ڌرتي به نه ڊوهي‘ (مهاورو)

* [مضارع] ڊوهڻ

* [امر] ڊوه

* [مضارع] ڊوهيان (ج) ڊوهيون. ڊوهين (ج) ڊوهيو ڊوهي
(ج) ڊوهين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڊوهي ٿو (ج) ڊوهين ٿا

* [حال مٿ] ڊوهي ٿي (ج) ڊوهين ٿيون

* [ماضي] ڊوهيو (ج) ڊوهيا

* [ماضي مٿ] ڊوهي (ج) ڊوهيون

* [مستقبل] ڊوهيندو (ج) ڊوهيندا

* [مستقبل مٿ] ڊوهيندي (ج) ڊوهينديون

* [اسر مفعول] ڊوهيل

- **ڊوه ج ڊوه:** [ا - مذ] اُتر طرف هڪ تاري جو نالو. تارو
 * [صفت] هڪ هنڌ بيٺل، غير متحرڪ، سڄل، آجل،
 اسٽر، ٿانئڪو ماڳائڻ، هنڌائڻ، ٿانئڻ، قائم
 • **ڊوهڻ:** [مض - فعل متعدي] ڊوهي وجهڻ، ڦسڻ وجهي
 مٽڻ ڪرڻ، واسطو ڏئي جهلڻ
 * [هند: دهائي]
 ٽن ڪوٺين، ٽن ڊوهين، ڏيڻ ٽن ڏهاڳ (شاه/ليبلا چنيسر)
 * [مض] ڊوهڻ
 * [امر] ڊوه
 * [ڊوهين ڊوهين ڊوهيل]
 - **ڊوهي ج ڊوهيون:** [ا - مذ] ڦسڻ، سنهن، سوڳند،
 واسطو، ساڪ
 * [هند: دهائي]
 ڊوهي اٿيان ڊوه، مٿان ڪا مون سين ڪري (شاه/حسيني)
 * ڦسڻ پيٺل، جهل، روڪ
 * گند جو ڍيڻ ڪچري گڏ ٿيڻ جي جاءِ، ڊوئي
 - **ڊوهي وجهڻ:** [اصطلاح] ڦسڻ ڏيڻ، سنهن وجهڻ،
 سوڳند وجهڻ، واسطو ڏيڻ
 • **ڊوهوج ڊوها:** [ا - مذ] مينهن جي موسم ۾ تيز تيز ڪو
 * [سن: دروه]
 * برسات جا آثار، اڳڙ، جهڙ
 * [س/ڪوه]
 * ڌڙو، ڍڳ، ڊوئي
 * [س/ل/ث]
 • **ڊويار:** [ا - مذ] وڻ جو ڦلهو ٿر
 * [س/ث]
 • **ڊويڙن ج ڊويڙئون:** [ا - مذ] علائقو، حصو، ڀاڱو
 * ملڪ يا صوبي جو ڀاڱو، ٻه يا ٻن کان وڌيڪ ضلعن
 تي مشتمل انتظامي يونٽ (جيئن: سنڌ ۾ ڇهه ڊويڙيون
 ڪراچي، حيدرآباد، سکر، لاڙڪاڻي، ميرپورخاص ۽ نوابشاه آهن)
 * امتحاني نتيجي ۾ اُميدوار جي نمبرن جي لحاظ
 کان ورهاست
 * [انگ: Division]
 • **ڊه ج ڊهون:** [ا - مذ] ٿيلو، ڌڪو
 * [سن: دمب - ڌڪو]
 * ڦلان، ڪاه
 * ڊڳيءَ جي ڪير ڏهن وقت لٽ، مٿي جو ٽڪر، ڊيهه، ڊهه،
 ٿونو
 * [س/ات]
 * ٻارن کي ٿيندڙ دسٽن جي بيماري، دسٽ
 * [س/ات]
 - **ڊه نه جهلڻ:** [اصطلاح] ڌڪ نه جهلڻ، ٿيلو به نه مٽڻ،
 ڊب نه جهلڻ
 • **ڊه ج ڊهون:** [ا - مذ] جلهه، ڪاه، حمل ڦلان
 * سڳن سان هنيل ڌڪ، ٽڪر، ٿونو، ڌڪ، ٿيلو، اُڪل
 * [سن: دمب = ٿيلو]
 - **ڊهون ڏيڻ:** [اصطلاح] ڪاهون ڪرڻ، سٽون ڏيڻ، زور ڏيڻ
 * سڳن سان اُڇلون ڏيڻ
 • **ڊه ج ڊه:** [ا - مذ] ڍڳ، ڍيڻ، اُٺار، نوٽر
 * [س/ات]
 • **ڊها:** [ا - خاص] اُتر سنڌ ۾ هڪ قبيلي يا ذات جو نالو
 • **ڊه چور:** [طرف] آمهون سامهون پاڻ ۾ گنڊجي وڃڻ
 جي حالت
 * گنڊجي
 * جانپوڙجي، هٿين پئجي
 * [س/ڪوه]
 • **ڊهر:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]
 • **ڊهگل ج ڊهگل:** [ا - مذ] مينهن جو ڪُجهه وسڪارو
 * [س/ل]
 • **ڊهلڻ:** [مض - فعل متعدي] ڪسڻ، ڦرڻ، پٽڻ، چٽڻ
 * [س/ات]
 * [مض] ڊهلڻ
 * [امر] ڊهل
 * [ڊهلين ڊهلين ڊهليل]
 • **ڊهلڻ ڊهلڻ ڊهليل:**

- **ڊهڻ:** [مض - فعل لازمي] ڪري پوڻ. ڪرڻ
 * ڏسجي پوڻ. پٽ تي ڪرڻ. ڊهي پوڻ
 * ناپوڏ ٿيڻ. ڄڻ ٿيڻ. ويران ٿيڻ. ختم ٿيڻ. برباد ٿيڻ
 * پوڻ. ميسارجڻ. ميسارجڻ
 * سمهڻ. ليهڻ. اوندو ٿيڻ. وٺڻ
 * [سن: ڏوڏ]
 * [ڊهيو/ڊو ڊهي/ڊا، ڊهي/ڊي، ڊهيون/ڊيئون، ڊهندو ڊهندا، ڊهندي، ڊهنديون، ڊهيل/ڊئل]
 - **ڊهيجڻ:** [مصدر 'ڊهڻ' مان فعل مجهول] ڊهڻ. ڪرڻ. ڪري پوڻ
 * تاترجڻ
 * ناس ٿيڻ. ڄڻ ٿيڻ
 * سمهڻ. آهڻ
 * [ڊهيو/ڊو ڊهڻ، ڊهيل/ڊئل]
 - **ڊهي پوڻ:** [اصطلاح] ڪري پوڻ. ڊهڻ. ڊيري ٿي پوڻ
 * پڇي پوڻ. پري پوڻ
 * مڃي وڃڻ. مڃجي وڃڻ
 * پيمار ٿيڻ. ڪٽ پيو ٿيڻ
 • **ڊهڻ:** [مض - فعل لازمي] ملڻ. عطا ٿيڻ. پلڻ پوڻ
 * [ڊهيو، ڊهندو ڊئل]
 * [س/ات]
 - **ڊهيجڻ:** [مصدر 'ڊهڻ' مان فعل مجهول] ڏسڻ. ڀڃڻ.
 * ملڻ. ڊهڻ
 * [س/ات]
 * [ڊهيو، ڊهيس ڊهيل]
 • **ڊهوج ڊها:** [ا - مذ] ٿوري پاڻيءَ واري ڪڏ، ڇڏو. ڏهو
 * ڊب. ڊڙو. ڏٺو. ٽپو. لوڙهه
 * [س/ل/ڪوم]
 - **ڊها وڃڻ:** [اصطلاح] پٽڙا ڏست ٿيڻ (شيوڙن ٻارڻ ڪم)
 • **ڊهو ڀڏو:** [ا - مذ] آڃاڻڪ ملڻ جي حالت. واٽ ويندي ملڻ
 * [س/ات]
 - **ڊهو ڀڏو ٿيڻ:** [اصطلاح] اوچتو ملڻ. واٽ ويندي يا
 ميڙي م ملي وڃڻ
- **ڊهو ڊه:** [ظرف] آمهون سامهون، روبرو، ڏوڏو
 * [س/ات]
 - **ڊهو ڊه ٿيڻ:** [اصطلاح] رولڙو ملڻ. ڏوڏو ٿيڻ
 * اتفاق سان گڏجڻ
 - **ڊهون ڊهي:** [ا - م] اوچتي گڏجائي، اوچتي ملاقات،
 اوچتو ميلاب
 * [س/ڪوم]
 • **ڊهي ج ڊهيون:** [ا - م] اٺ جي ويڙھ جي جاءِ
 * باجهريءَ جي ٺهي. ٺهه
 * [س/ل]
 • **ڊهيا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر شهيد بيٺڙ آباد
 ضلعي ۾ رهن)
 • **ڊيڊي:** [ا - مذ] پيءُ، والد. بابو. آيو
 * [انگ: Daddy]
 • **ڊئوڇ ڊئا:** [ا - مذ] ڊهو
 * [س/ل]
 • **ڊئون ڊئون:** [ا - مذ] ڊهل جي وڃڻ جو آواز
 * [س/ل]
 • **ڊئي ج ڊيون:** [ا - م] جوڙي جي پوک جي لٻاري کان پوءِ
 ڪاٺن جو فري ڦوڙو
 * [س/ل]
 • **ڊي:** [ا - مذ] ڏينهن، وار، يوم
 * [انگ: Day]
 - **ڊي ٻاءِ ڊي:** [ظرف] ڏينهن ڏينهن، وقت بوقت
 * [انگ: Day by day]
 - **ڊي ٿو ڊي:** [ظرف] روز تروز، ڏينهن ڏينهن
 * [انگ: Day to day]
 - **ڊيلي:** [ظرف] روزانو ڏهاڙي، هر روز، روز روز
 * [انگ: Daily]
 • **ڊيائي (ڊريائي):** [صفت - مذ] سينڌ ۾ اٿن جو هڪ
 نسل. اڇڙي ٿر جي پاسي جا اٺ
 * [ڊرنه = واري < ڊرن + پاڻي = واريءَ جي طرف جا]

- ڊيٽ ج ڊيٽ: [صفت] بهادر. همت ڀريو. دلير بي ڊيو بي پڻ. چاٽيءَ وارو. بيباڪ. نڌن بي پرواهه
  - * هوڏي، ضدِي
  - * [سن: درشت - هوڏي]
  - * شوخ
  - * گستاخ، بي ادب، نرلجو، بي ساڳاهو
  - * منتر اُتار، نثر
- ڊينائي ج ڊينائون: [ا - مٺ] بي ادبي، شوخي، گستاخي
  - * نيرائي، ڪڏ
  - * بهادري، دليري
- ڊيپ: [صفت] اونهو، گهرو، عميق
  - * [انگ: Deep]
- ڊيپ سي: [ا - مڌ] اونهو سمنڊ، گهرو سمنڊ، بحر عميق
  - * [انگ: Deepsea]
- ڊيپ فرائي: [صفت] گهڻي تيل يا سٽپ ۾ ٿريل کاڌو
  - * [انگ: Deepfry]
- ڊيپ فريزر ج ڊيپ فريزر: [ا - مڌ] فرج جو اهو حصو، جتي کاڌي پستي جون شيون ٿڌيون رهن ۽ جمي وڃن، ريفريجريٽر
  - * [انگ: Deepfreezer]
- ڊيپو ج ڊيپو: [ا - مڌ] واپار جو هنڌ، ڌڪان، پانڊو، گودام، ڪوٺي
  - * [انگ: Depot]
- ڊيپو لکي وڃڻ: [اصطلاح] عام جام ٿيڻ (جنس يا وکر)، گهڻي انداز ۾ ٿيڻ
  - * هر هنڌ مال جا ڊيپو لکي ويا آهن (جملو)
  - * سڪار ٿيڻ
- ڊيچارڻ: [مض - فعل متعدي] ڊپ ڏيارڻ، خوف ڏيارڻ، ڏهڪائڻ، ڏرائڻ
  - * تاهڻ، ڏڪائڻ، ڪٽائڻ
  - * ڌڪو ڏيڻ، ڌمڪي ڏيڻ، هيسائڻ، ڊٻائڻ
  - * [سن: در - ڊچ]
  - * [مض] ڊيچارڻ
  - * [امر] ڊيچار

- ڊي ايڪٽيويٽ: [صفت] غير فعال، جامد
  - * بيڪار، نڪمو، منجمد
  - * غير سرگرم
  - * [انگ: Deactivate]
- ڊيپ ج ڊيپون: [ا - مٺ] پٽن ۾ هٽيل ڏاڍي مڪ، ڊب
  - * [س/ل]
- ڊيپنگ ج ڊيپنگون: [ا - مٺ] مندارين يا بازيگرن جي ننڍڙي پڪوار، ڏهاڙي، ڊيپڪي
  - * [سن: ڊنڊم]
- ڊيپڪي ج ڊيپڪيون: [ا - مٺ] ڊيپڪ
  - * ڊيپو ج ڊيپا: [ا - مڌ] سارين ڌڙن جي جند جو ڪلڙ مان ٺهيل هيٺيون پڻ، ڊيپو
    - * [س/ل]
  - * ڊيٽ: [ا - مٺ] موٽ، وفات، اجل، فوتگي
    - * [انگ: Death]
  - ڊيٽ سرٽيفڪيٽ: [ا - مڌ] موٽ جو سرٽيفڪيٽ (جيڪو سرڪار پاران جاري ڪيو ويندو آهي)
    - * [انگ: Death certificate]
  - ڊيٽ وارنٽ ج ڊيٽ وارنٽ: [ا - مڌ] موٽ جو حڪمنامو، قاسيءَ جو حڪمنامو، موٽ جو پروانو
    - * [انگ: Death warrant]
  - ڊيٽ ج ڊيٽون: [ا - مٺ] تاريخ، ٿڌ، مورخ
    - * [انگ: Date]
  - ڊيٽا: [ا - مٺ] انگ اکر، بنيادي حان
    - * مواد
    - * [انگ: Data]
  - ڊيٽا بيس: [ا - مٺ] بنيادي انگ اکر
    - * [انگ: Data base]
  - ڊيٽو ج ڊيٽا: [صفت - مڌ] ديندو، پندرو، ڊمٽي
    - * [س/ات]

• **دِيْدِ لَايِيْن:** [ا - مث] آخِرِي حَدِّ، اِنْتِهَائِي وَقْتٌ، سَرَحَدِّ

[Deadline : انگ] *

• پيڊيڪيشن: [۱ - مٿ] انتساب، اُرينا، سُونپ، نالي ڪَرڻ جي حالت

[Dadication : انگ] *

• ڊيڊي ج ڊيڊيون: [- مٿ] هُلي جو هڪ عضوو.
پانڊي، جو شُمرُو

* [س/ل]

۞ گھوڙي گاڏيءَ جو هڪ عضوو ڦيٽي ۾ سرائيءَ کي
جهليندڙ کان جو ٽڪر ٽم

✽ [مؤلفات]

❦ لوهه جو جوڙس يا گول ٽنڊڙو اوزار (جنهن تي ڪا لوهي شيءِ رکي سٺ ڪيو وڃي). نٺ

* [مس/امت]

• ڊيڙج ڊيڙ: [ا - مذ] زهڻ جي جاءِ، ڊيرو، ڊيرو، ڏيرو
'هيءُ ٽئين جو ڊيڙ، جن جهوناڳڙهه جلاڻيو' (شاھ/سوز)

’ہی! تئیں جو دیں جن جھونا پڑھ جلائیو‘ (شاہ/سورت)

- **ڊيري:** [ا - مت] کير جو ڏڪڻ، اها جاءِ جتي کير وڪامندو هجي. کير واري جڳهه. جتي کير فروخت ٿيندو هجي
* [انگ: Dairy]
- **ڊيرُج ڊيرُ:** [ا - مذ] ٻٽاڪ، لٻاڙ، ڊاڙ، هوائي ڳالهه
* پڌاءِ، خود ٺاهي، پنهنجي تعريف
* [س/ڪوھ]
- **ڊيرُڙي:** [اصطلاح] ٻٽاڪ هٿڻ، ڊاڙ هٿڻ، لاف هٿڻ
* وڏائيءَ جو ڳالهائڻ، پنهنجي ناموس ڪرڻ
* [س/ڪوھ]
- **ڊيزل:** [ا - مذ] معدني تيل جو هڪ قسم (جيڪو انجن وغيره هلائڻ جي ڪم ايندو آهي)
* [انگ: Diesel]
- **ڊيسڪ ج ڊيسڪون:** [ا - مت] ٽيڙي ميز (جيڪا عام طور تي شاگردن جي استعمال ۾ ايندي آهي)
* [انگ: Desk]
- **ڊيسي ميٽر:** [ا - مذ] هڪ ميٽر جو ڏهون حصو (لڳ ڀڳ 4 انچ)
* [انگ: Decimetre]
- **ڊيسينٽ:** [صفت] فضيلت ڀريو، شائستو، باشعور، اشراف، خيادار
* [انگ: Decent]
- **ڊيش ج ڊيشون:** [ا - مت] ٻٽاڪ، ڊاڙ، لٻاڙ، لاف، ٿونڊ
* ڊونگل، ٻٽ، زٺ، گشو
* [سن: ڊس = ڳالهائڻ]
- **ڊيشر ج ڊيشر:** [صفت] ٻٽاڪي، ڊاڙي، لٻاڙي، ٿونڊڻو
* گشائي، زباني
- **ڊيش هٿڻ:** [اصطلاح] ٻٽاڪ هٿڻ، ڊاڙ هٿڻ، لٻاڙ هٿڻ، لاف هٿڻ
- **ڊيشڪ:** [ا - خاص] ٻروجن جي هڪ قبيلي جو نالو
- **ڊيگ ج ڊيگون:** [ا - مت] ڊڪ، ڊوڙ، پڇڻ جي حالت
* سٺ، جهٽ، پڪڙ
* [سن: ڊئوڪ = ڊڪن]
- **ڊيڪائڻ:** [مض - فعل متعدي] ڊوڙائڻ، ڊڪائڻ، پڇائڻ
* ڪڍي ٻڌڻ، پيڇو ڪرڻ
* هلاڪ ڪرڻ، تڪليف ڏيڻ، رُج ڪرڻ
* [س/ات]
- **ڊيڪائڻ:** [مض] ڊيڪائڻ
* [امر] ڊيڪاءِ
- **[مضارع] ڊيڪايان (ج) ڊيڪايون، ڊيڪائين (ج) ڊيڪايو، ڊيڪائي (ج) ڊيڪائين**
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذكر مرت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ڊيڪائي ٿو (ج) ڊيڪائين ٿا
* [حال مت] ڊيڪائي ٿي (ج) ڊيڪائين ٿيون
* [ماضي] ڊيڪايو (ج) ڊيڪايا
* [ماضي مت] ڊيڪائي (ج) ڊيڪايون
* [مستقبل] ڊيڪائيندو (ج) ڊيڪائيندا
* [مستقبل مت] ڊيڪائيندي (ج) ڊيڪائينديون
* [اسر مفعول] ڊيڪايل
- **ڊيڪائي پوڙ:** [اصطلاح] ڊوڙائي ڪڍي ٻڌڻ، لڳاتار پيڇو ڪرڻ
- **ڊيگ ڊيگ:** [ا - مت] پڇ ڊوڙ، اُٺ ويهه، هل هلان
- **ڊيڪ ڊيڪان:** [ا - مت] ڊوڙ ڊڪ، هل هلان، اُچ وُچ
* سخت محنت
- **ڊيگ ڊيگ ڪرڻ:** [اصطلاح] هيڏانهن هوڏانهن ڙلڻ، آجايو ڙلڻ
- **ڊيگڻ:** [مض - فعل لازمي] ڊوڙڻ، ڊڪڻ، پڇڻ
* هلاڪ ٿيڻ، تڪليف ۾ آڻڻ
* راند ۾ گهڻو وقت اڳ ڏيڻ
* ٽپڪڻ، ٽڪجي پوڻ، روجي پوڻ
* [ويڪس ڊيڪا، ڊيڪي، ڊيڪيون، ڊيڪندو، ڊيڪندا، ڊيڪندي، ڊيڪنديون، ڊيڪيل]
- **ڊيڪوڙو ج ڊيڪوڙا:** [ا - مذ] پاڇ ڊوڙ

ڍ

- ڍ: [ا - مٺ] سنڌي الف - ب جو ٽيونون اکر
 * اڄڻ جي حساب موجب سنڌس عدد چار
 * اڃار 'ڍال'

- ڍاڍ ج ڍاڍون: [ا - مٺ] راند ڪرڻ لاءِ هڪ رانديڪو
 ٺڪر. لوڻ يا ڪنهن ٻئي ڌاتوءَ جو گول جڪرو
 (جيڪو ٿاڻو راند ڪرڻ و ڪم اچي). ٺٻو
 * [س/ل]

- * پکين ڦاسائڻ جي ڦاهي. ڪوڙڪي. چار. چاري

- ڍاهرو ج ڍاهرا: [ا - مڌ] ٿاڻه جو هڪ قسم. زڍي پٽا ڪئي
 اُن ۾ گونءِ مٿي ملاهي ٺاهيل برتن، مٽيءَ جو ٺهيل باسڻ
 * [س/ٺ]

- ڍاهريئو ج ڍاهريئا: [ا - مڌ] ڍاهرو
 * [س/ٺ]

- ڍاڻ: [ا - خاص] ٿر جي هڪ حصي جو نالو

- ڍاڻڪي: [ا - خاص] ڍٺ جي ٻولي. ڍاڻي لهجو

- ڍاڻي ج ڍاڻي: [صفت - مڌ] ڍاڻ جو زهاڪو ڍٺ جو ويٺل
 ڍٺ وارو ڍاڻيٿرو

- ڍاڻيٿرو ج ڍاڻيٿرا: [صفت - مڌ] ڍاڻي. ڍاڻ جو زهاڪو
 * [مٺ: ڍاڻيٿري ج ڍاڻيٿرون]

- ڍاڻي ج ڍاڻي: [ا - مڌ/صفت] ڍاڻ يا ڍٺ جو

- * سنڌي اُن جو هڪ نسل ڍاڻ جي طرف جو اُن (شڪل ۾)
 ڊگهو ۽ سھڻو پٽه جو سوڪو، سٺو ۽ پلي نسل جو اُن
 * [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

- ڍاپ ج ڍاپون: [ا - مٺ] ڍو ڦوٽ. ڪرڻ. پريٽڻ جي حالت
 * خوشي. رضامندي
 * [سن: ترپ = راضي ڪرڻ]

- ڍاڻجڻ: [مصدر 'ڍاڻ' مان فعل مڃھول] ڍو ٿيڻ. ڦوٽ ٿيڻ
 ڍاڻجڻ. پريٽڻ. پرخڻ
 * خوش ٿيڻ. راضي ٿيڻ
 * [ڍاپو ڍاپو ڍاڻيل]

- ڍاڻجڻ: [مض - فعل لازم] ڍو ڪرڻ. ڦوٽ ڪرڻ. بس ڪرڻ
 (ڪاڻ مان). منهن ڪڍڻ (ڪاڏي مان). پيٽ پرخڻ. ڍاڻجڻ.
 پريٽڻ. پرخڻ

- * خوش ٿيڻ. راضي ٿيڻ

- * [سن: ترپ = راضي ڪرڻ]

- * ڍاڻي نه ڪڏهن تو مان. هيءَ جشم تماشاڻي (شيخ ايان)
 * [ڍاپو ڍاپا. ڍاڻي. ڍاپيون ڍاپندو ڍاپندي. ڍاپندون
 ڍاپندا]

- ڍاڻي ڍاڻجڻ: [اصطلاح] ڍو مٿان ڍو ڪرڻ. مسلسل رڃ ڪرڻ
 * عيش ڪرڻ. مسلسل عياشيون ڪرڻ
 'سوزڻ ساري سونهن ڍاڻي ڍاڻا ڪيٽڪي' (شيخ ايان)

- ڍاڍ ج ڍاڍون/ڍاڍيون: [ا - مٺ] وڏي واکي دانهن. زڙ.
 روٽڻ جو آواز
 * [س/ات]

- 'آئون نه ڏسي اُڻ ڏي. ڏرڪي ڪيان ڍاڍ' (شيخ ايان)

- ڍاڍ ڪرڻ: [اصطلاح] وڏي واکي روٽڻ. اوچنگارون ڏئي روٽڻ
 * زڙ ڪرڻ. دانهن ڪرڻ

- ڍاڍڙ: [ا - خاص] تعلقي ميمڙ ۾ هڪ ريلوي اسٽيشن جو نالو

- ڍاڍورو ج ڍاڍورا: [ا - مڌ] ڍنڍورو. پڙهو. مشهور

- * ڦشري. ڍنڍامي

- * [س/ات]

- ڍاڍورو پٽڻ: [اصطلاح] گلائون ڪندو رهڻ. خواهه مخواهه
 ڦشري ڪرڻ

- ڍاڍورو ڍيڻ: [اصطلاح] گلاڻو مشهور ڪرڻ. ڍنڍورو ڍيڻ

- ڍاڍورو ڪرڻ: [اصطلاح] خوار ڪرڻ. ڍنڍام ڪرڻ

- ڍاڍولو ج ڍاڍولا: [ا - مڌ] ڍڍي. ڍڻي. ڍٺ

- * [س/ٺ]

- ڍاڍولو ڪڍڻ: [اصطلاح] ڍڻيءَ تي جاڙهڻ (ٻانڌ ڪي)

- ڍاڍي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو. ڪماڇ ۽ سرندي
 تي ڳاڻيندڙ قبيرون جي ذات. مگتھارن يا لنگهن جي
 هڪ ذات

- ڍاڍي ج ڍاڍيون: [ا - مٺ] ٺٽي جي جلاڻو ڪاٺي.
 ٺٽي جي اها ڪاٺي. جيڪا آلي هوندي به جلد ٻري وڃي
 * [س/ات]

- ڀار ج ڀارون: [ا - مٿ] ٿموني، طريقي، ڍنگ، پٽ، ڌڻ، ٻار، طرح، وجهه، ويڙهو، پڙ، دستور، هلٽ، ريت، پرڪار، ڊول، طرز، ڏاند، عادت، حال، چال، هيٺ، ڌڙ، خوءَ، روش، شيون، خصلت، علت، سڀا، راهه، ريت، پرويز، مرجاٽا
- * [مر: ڀال، سن: ڌارا، سن: ڌول - هلڻ]
- * استعمال
- * اجهو، پٽاهه، پُٺ پٽاهه، اوٽ، اولو، اوڙ، آڙ
- * امن، سلامتي، حفاظت، بچاءَ
- * زڪيا، وٽ، پڙ، پٿار، آڌار، آسرو
- * لڳن پيڳن، ڌن ۾ ويڙهن، زهن ڍنگڙ جي ڀاڙ (ڪبير شاهه)
- * لاڙو، آرو
- * سُر، ٺٺي (آهستيگيءَ واري)
- * 'پٺ ڀاڙ سان پڙهڻ گهرجن' (جملو)
- * پٽڻ، پيڇرو، ماڙڳ، رستو
- * 'ڊول ٿيڻ جي ڌن هيٺاهڻ هلڻ جي' (شاهه)
- * ڊگهي زميني ۾ ٻڌل ۽ گاهه چرندڙ وهڻ واري حالت، پاڌ
- * [س/ل]
- * [صفت] مائيل، راغب
- * [ظرف] وٽ، پڙ ۾، پاسي ۾
- * 'هن مڏ ماڻو سنڌ، ڍنگڙ ڀاڙ زهن' (شاهه/ماڙي)
- ڀار ج ڀارون: [ا - مٿ] هيٺانهين، لاهين، لاهي، جهڙ، جهوگ، ٺوڻ
- * آهستيگي، ڍڪ، ڏيڙج، هراڻي
- * [سن: ڌارڻ، ڌر - جهلڻ]
- ڀارڻ: [مض - فعل متعدي] هيٺ لاهڻ، هيٺ ڇڏڻ، هيٺ آڻڻ، هيٺ اچڻ (آهستيگيءَ سان)، ڦٽو ڪرڻ، اچائڻ
- * [سن: ڌارڻ، ڌر - جهلڻ]
- * ڊڙ ڏيڻ، ڍرو ڪرڻ
- * مائيل ڪرڻ، هرڪائڻ
- * آهستي آهستي پنهنجي مقصد تي آڻڻ
- * اوڻڻ، پاڻڻ
- * ليٽائڻ
- * وسائڻ، ورڪا ڪرڻ، وسڪارو ڪرڻ، ڇٽڻ
- * چوڙڻ، ڪولڻ
- * مٿان ڪپڙو ويهڻ، لڪائڻ، گهرنگهٽ ڪرڻ
- * جهلڻ
- * زوانو ڪرڻ
- * [س/ت]
- * [مض] ڀارڻ
- * [امر] ڀار
- * [مضارع] ڀارين (ج) ڀارين، ڀارين (ج) ڀاري، ڀاري (ج) ڀارين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڀاري ٿو (ج) ڀارين ٿا
- * [حال مٿ] ڀاري ٿي (ج) ڀارين ٿيون
- * [ماضي] ڀاريو (ج) ڀاريا
- * [ماضي مٿ] ڀاري (ج) ڀارينون
- * [مستقبل] ڀاريندو (ج) ڀاريندا
- * [مستقبل مٿ] ڀاريندي (ج) ڀارينديون
- * [اسر مفعول] ڀاريل
- ڀاري آچڻ: [اصطلاح] زوانو ڪري اچڻ
- * [س/ت]
- ڀاري ڀاري: [ظرف] آهستي آهستي، هري هري، هوريان هوريان، ڏيمي ڏيمي، ڏيري ڏيري
- ڀار ج ڀار: [ا - مڏ] تلوار جي ڌاڻ ڦر
- ڀارس ج ڀارئون: [ا - مٿ] هيٺ، جرٺ
- * تسلي، دلچاءِ
- * آسرو، سهارو، مڏڌ، همراهي
- * [هند]
- ڀارس وٺائڻ: [صفت] همٿ ٻڌائڻ، جوش ڏييارڻ
- * همراهي ڪرڻ، مڏڌ ڪرڻ

- ڀارو ج ڀارا: (ا - مذ) چوڻن وغيره راند رهن لاءِ ٺهيل سان هڪ ساري. ڌاتو، چڪر، گردي، گهوڙي
- ڌاء (راند جو)
- [سن: درڪش]
- علم رمل م قيسمت جي حساب لهن جي هڪ صورت
- مون کي جوڳي هئي ڏيئون ڀارو (مشهور لوڪ گيت)
- ٿورو وقت آرام ڪرڻ جو هنڌ. ڊاٻو، منزل
- [س/ت]
- [ظرف] پاسي، طرف
- [صفت - مذ] جھڙو، ٽڪسان، وانگر، طرح
- رنگ هڪ ڀارو ڏيڻ گهرجي (جملو)
- ڀارو ڀارڻ: [اصطلاح] منزل ڪرڻ، جهوڪ ڪرڻ، ڊاٻو ڪرڻ، مانجهاندو ڪرڻ
- ڀارو ڀرڻ: [اصطلاح] فتح هجڻ، ڪٽڻ، ضايعات ٿيڻ، فتح ياب ٿيڻ، فائيدو ملڻ، تقعو پرائڻ، جيٽڻ، سوارو ٿيڻ
- ڀاڳ وٺڻ، نصيب ڪرڻ، سٺو نصيب ٿيڻ
- ڀارو ڪرڻ: [اصطلاح] اڃي رهن، ٽڪڻ، ٽرسڻ، ڀارو ڊارڻ
- [س/ل]
- ڀارو لڳڻ: [اصطلاح] اوچتو فائيدو ٿيڻ، ڀاڳ وٺڻ، فتح ٿيڻ، جيٽ ٿيڻ
- ڌاء ڪيڏن
- قيسمت آزمائڻ، نصيب آزمائڻ
- هاڻ جيٽ جو فيصلو ڪرڻ
- ڀارو وجهڻ: [اصطلاح] فال وجهڻ، اڳڪٿي ڪرڻ، قيسمت جو حال ٻڌائڻ
- ڀارو هڻڻ: [اصطلاح] ڀاري سان راند ڪرڻ، جوا ڪرڻ، چڪا هڻڻ
- علم رمل موجب حساب ڪري گجهه جو احوال ٻڌائڻ
- ڀاروڙو ج ڀاروڙا: (ا - مذ) سائون جي مهيمني جا آخرين اوهيرا، وقتي وسڪارا
- ڀاروين ج ڀارونين: (ا - مت) ڪڪائين جهرڙي، جو هڪ قسم
- ڍاڪو ج ڍاڪون: (ا - مت) ٻڌڻ جو هڪ حصو، ستر جي چيڙي وارو (جيله سان گڏيل) وڏو هڏو، ڀونگريءَ جو هڏو، ڏڏ، ٻنڌڻ
- ڍاڪو تي چاڙهڻ: [اصطلاح] نقصان پهچائڻ، موقعو ڏسي چيهو وڃهڻ
- مٽي کڻي اچڻ، ڍيل تي چاڙهڻ
- [س/ات]
- ڍاڪو تي ڪڍڻ: [اصطلاح] ملهه م ٻلهڻ ڏيئي مٽي اچائڻ، وارو ڪڍڻ
- ڍاڪو ڏيڻ: [اصطلاح] موقعو ڏيڻ، ٻلهڻ ڏيڻ، ملهه جو وارو ڪرڻ يا انگ ڪيڏڻ
- مٿو ڏيڻ (ڪنهن ڳريءَ شيء کي)، ڏوٿڻ
- چورائڻ جي نيت سان ڪا شيء ڪڍڻ
- ڍاڪو کان ڦاٿڻ: [اصطلاح] اوچتو ظاهر ٿيڻ
- [س/ات]
- ڍاڪن ڀرو ج ڍاڪن ڀرا: [صفت - مذ] نستيءَ جيله وارو، سست، ڪاهل، ٿوڻي، ڪانٺ، آرسِي، سلبوساٺ، عاري، ڪم ڪوس، ڪم ڇوڙ
- [مت: ڍاڪن ڌري ج ڍاڪن ڌرين]
- ڍاڪن ڌرو هڻڻ: [اصطلاح] سست يا آلسي هڻڻ
- ڍاڪا: (ا - خاص) بنگلاديش جي هڪ مشهور شهر جو نالو (جيڪو بنگلاديش جي گاديءَ جو هنڌ پڻ آهي)
- ڍاڪو ج ڍاڪا: (ا - مذ) وڻن واري ايراضي، وڻ جي تارين جو جهنجهٽ، گاهٽ، کوڙهو جهمڪ، جهٽو، جهنگو، سڙ (وڻ جو)
- لڪڻ جي جاء
- لڪل جاء، گجهو هنڌ
- ناز يا هرلي جو هڪ قسم
- زيب جي فصل کي ريخ ڏيڻ جو هڪ نمونو
- ناز يا هرلي جي پاڻيءَ تي آباد ٿيل زمين
- ڍوري جو نالو، واه
- [س/ات]
- سنڌ جو هڪ حصو
- [س/ات]

- ڍاڪُون ج ڍاڪُون: [ا - مذ] ٿانءُ جو هڪ قِسَرُ، ڍَڪَ سان ٿالهي، ڍَڪَ وارو ٿانءُ، ڍاڪُون
- ڍاڪُونِي پَچَڻُ: [اصطلاح] ڪَنهن ۾ ڪَنهن به ڪَمَ يا فائدي جي اُميد نه رکڻ
- ڍاڪُونِي پَڪو: [جملو] سڀني کان موڪلائي، ٻيڙا ٿي پار
- * فتح، جيٽ، ڪاميابي، ڪامراني
- * قِصَل وغيره پَڪو يا آبادي ٿي
- * ڪَمَ يا فائدي جي اُميد نه رهي
- ڍاڪُونُون ج ڍاڪُونُون: [ا - مذ] ٿانءُ جو هڪ قِسَرُ، ڍاڪُون
- ڍاڪُونُون ج ڍاڪُونُون: [ا - مذ] ڍاڪُون، ڍاڪُونُون
- ڍاڪُونُون ۾ ڍِڪَجي آچڻ: [اصطلاح] سَوو طعامُ آچڻ * ڪُجھُ به نه ملڻ
- ڍاڪِيو ج ڍاڪِيا: [ا - مذ] ڪهاڻ جو هڪ قِسَرُ، شيشي جو هڪ ڪُهٽ (جَنهن ۾ پَتلُ سامانُ ظاهر ڏسڻ ۾ اچي)، شوڪيسُ
- * ڪَنهن ننڍي ٿانءُ کي ڍِڪڻ لاءِ اڌ گول بَرَن، ڍاڪُون * [س/ت]
- ڍاڳ ج ڍاڳُون: [ا - مٿ] ڍڳن جو وَلَر، ڍڳن جو ڏَن، گوهر (فَطْلُ نَر ڍڳن جي)
- * [س/ڪوه]
- ڍاڳي ج ڍاڳِيُون: [ا - مٿ] ڍورو، واهر * ناز، هرلو
- ڍالَ ج ڍالُون: [ا - مٿ] جَنگِ يا لڙائيءَ وَقتِ دُشمنَ جي وارَ يا قَلوارَ وغيره کان بچاءُ جو هڪ اوزار (جيڪو چَموڙي يا ڪَنهن فائزِ وغيره مان ٺهيل ۽ ٿالهيءَ وانگر گول هوندو آهي)، پَرِي سَڙِي، ڪيڙي
- * پَناهَ، بچاءُ
- * [سن: ڍالمر]
- * مَني جي مَچِيءَ جو هڪ قِسَرُ (پَنان چَلَن جي، ٻه ڪُنڊا ڪَلِين وٽان رنگَ سفيد ۽ ڦڏ هڪ فوٽ کن ٿيس)
- ڍالَ ٽولو پَڌَرُ: [اصطلاح] اِنعامُ ڪَڻُ
- ڍالَ ج ڍالُون: [ا - مٿ] طوَرُ طريقو، انداز * تبديلي، مَناستَ، پَدَلاءُ * [هند]
- ڍالُ: [مصر - فعل متعدي] هڪ شيءِ کي ٻيءَ شيءِ ۾ تبديل ڪَڻُ، ڪَنهن خالص حالتَ مطابق ٺاهڻ
- ’هوا کي بَرساتَ ۾ ڍالي پَڌَياڻين‘ (جملو)
- * سوڻ چانديءَ وغيره کي ڪارَبَ ۾ وَڃهي گهريل زيوڙ گهڙڻ
- * عادتَ مَتائِڻ
- * ڪَنهن خاص رنگَ (قَبيريءَ) ۾ آڻڻ
- * [مصر] ڍالُ
- * [امر] ڍال
- * [ڍاليس ڍاليندو ڍاليل]
- ڍالِيَتَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات]
- ڍاليجا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات]
- ڍالِيو ج ڍالِيا: [ا - مذ] ڪُهٽ جو هڪ قِسَرُ، سينگار جو سامانُ وغيره رَڪَڙ لاءِ شيشائين پيٽي، سينگاريل ڪُهٽ، سينگارڊان، جانثرو
- ڍامراڻَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو * [س/ات]
- ڍامڻُ: [ا - مذ] گاهَر جو هڪ قِسَرُ، ڍامڻُ * [س/ت]
- ڍانٿَ ج ڍانٿُون: [ا - مٿ] هيس، ڌڙڪو، ڏهَمان، چَنپِي، ڍانٿَ
- * [س/ات]
- ڍانٿَڻُ: [مصر - فعل متعدي] ڍَٻائڻ، هيسائڻ، ڌڙڪا ڏيڻ، چَنپِيڻ
- * [س/ات]
- * [مصر] ڍانٿَ
- * [امر] ڍانٿَ
- * [ڍانٿيس ڍانٿيندو ڍانٿيل]

- ڍانچوڇ ڍانچا: [ا - مذ] قالب، ٻڌڻ جو هڏائون پڇرو
 * خاڪو نقشو بنيادي صورت. هيٺ
 * اُٺ تي رڳڻ لاءِ رواجي ڪاٺين مان ٺهيل ڪجائو
 * [س/ت]
- ڍانڍ ج ڍانڍ: [ا - مذ] باه جو وڏو مڇ، وڏي باه. آڙاه،
 ڪمڙ، مڇ. باه جو شعاع
 * تيج، روٽ، جلوه، سوييا
 * ڪرائي، جهلڪو، پڙڪو، پرتاب، ڌما
 * پيڪو، تجمل، ٺٽ، ڍانڍس (ڪنهن گهر جو)
 * سڪل گل يا چمر
- ڍانڍ ٻارڻ: [اصطلاح] مڇ ٻارڻ، آڙاه ٻارڻ
 * محبت جو جوش پيدا ڪرڻ
- ڍانڍاروڇ ڍانڍارا: [ا - مذ] ڍنڍورو، پڙهو، مشهوري
 * [س/ات]
 * ڳلا، غيبت
- ڍانڍس ج ڍانڍس: [ا - مذ] روٽ، تيج، جلوه، سوييا،
 ڪرائي، جهلڪو، پڙڪو، پرتاب، ڌما، پيڪو، تجمل،
 ٺٽ (ٻاهرين)
- ڍانڍڻ: [ا - مذ] گاه جو هڪ قسم
- ڍانڍوڇ ڍانڍا: [ا - مذ] پوڙهو ڍڳو، ڍڳو
 * وڏي ڦڏ وارو گهوڙو
 * [س/ات]
 * هڏن جو پڇرو، قالب، پاندو
 * 'هيون نه حاضر ٿي، هي نه آيو' ۾، لکها ڍانڍا سڳيا، هيئن ڄاڻ ڇين'
 (شاه ڪريم)
- ڍڳر جو وڏو ٿانءِ، ڍڳل ٿانءِ
 * [س/ات]
 * ناز يا هرلي جو پڇرو
 * ٺوهڙ جي تاري
 * [س/ڪوه]
- ڍانڍي ج ڍانڍيون: [ا - مذ] هلڪي ۽ ننڍي خٽي جو
 هڪ قسم
 * [صفت] جيڪو ڍنڍورو ڏئي، ڏهل تي ڏونڪو هڻي
 پڙهو ڏيندڙ، ڍانڍي مڱهار، ڍاڍي
- ڍانڍي تارو: [ا - مذ] هڪ تاري جو نالو (جيڪو سانجهي،
 جو يا صبح جو نظر اچي)
- ڍانڍي هيڙهو: [ا - مذ] هيڙهي پکيءَ جو هڪ قسم
 (جيڪو باغن ۾ يا ڳوٺن جي ويجهو رهي ۽ گوڙ واري ٻولي
 ايئن ڪري، جڻ ڍنڍورو ٿو ڏئي)
- ڍانڍيٿڙو: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قسم
 * [س/ات]
- ڍانگ ج ڍانگون: [ا - مذ] غلٽ، سستي، ڍل
 * ماڳ (جيڪا صبح جو پري ۽ ماڻهوءَ کي سست ڪري)
- ڍانگ ڀري: [ا - مذ] ماڳ جي مهل، صبح جو وقت، فجر،
 صبح
- ڍانگوج ڍانگا: [صفت - مذ] سست، آسبي
 * غافل
 * ڪمزور، ڏٻل، اٻرو
 * [مذ] ڍانگي ج ڍانگين
- ڍانگا ٿيڻ: [اصطلاح] سست ٿيڻ، ڪمزور ٿيڻ،
 سي طاقت ٿيڻ
- ڍانگ ج ڍانگ: [صفت] سنهڙو اٻرو، پٽنگ، لاغر،
 ٻانڊيو، ڏيرو، لينجهه، جهيرو رڳارو، سنهو پتلو، باريڪ،
 هلڪو
 * پٽڙو، چٽرو، چٽو، ٻاهو يا ڪي ڇڊو، ڇڊرو
- ڍانگ ٿيڻ: [اصطلاح] اٻرو ٿيڻ، ضعيف ٿيڻ، ڏيرو ٿيڻ
- ڍانگرا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ات]
- ڍانگرو ج ڍانگرا: [ا - مذ] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ
 قسم (چلڻ واري، رنگ اچي منهن سنهو پٽ ٿئي، سنئون (ويڪرو)،
 ٿوري سان)
- ڍانگهڙ: [ا - مذ] ڪنڊن وارن وٽن جو ويڙه
- ڍانڇ ڍانڇون: [ا - مذ] عادت، سڀاءُ
 * [س/ت]
- ڍاڻي ج ڍاڻيون: [ا - مذ] ننڍو ڳوٺ، بهراڙي، وسڻي،
 واهڻ
 * [س/ت]

— ڏيبي آڏڻ: [اصطلاح] پکين قاسائڻ لاءِ جاري يا مانڊائو آڏڻ

— ڏيبيءَ ۾ ڏيڙ ٿيڻ: [اصطلاح] چار ۾ قاسڻ

* ڪري ٻڌڻ

* مري وڃڻ

* ڏٽ: [ا - مذ] هاڻيءَ کي هڪلڻ جو آواز. هاڻيءَ کي

هڪل ڪري بيهارڻ

* پيمي رهڻ لاءِ يا سُمهي رهڻ لاءِ آواز

* [هند: ڊٽ - هڪل]

* ڏٽ: [ا - مذ] وارياسو پاڻو. ٻرڻ، ريگستان

* [ا - خاص] ٿر جي هڪ حصي جو نالو (چاچري ۽ غمر

ڪوٽ نعلن وارو پاڻو)

* ڏٽ مَ ٽيڇ ڊولا ڪاٺياڙي ڪاڪ ڪري (شاه)

— ڏٽ ڏکڻي: [صفت] ٿر جي ڏٽ واري علائقي جو حاڪم

* [ا - خاص] راڻي/مينڌري جو لقب

* ٽون ڍاٽي، ٽون ڊٽ ڏکڻي، ٽون راڻي، ٽون راه (شاه/مومل راڻي)

* ڏٽ ج ڏٽون: [ا - مذ] چوري

* ڪٽ، دغاڙي

* [س/ات]

— ڏٽ ج ڏٽ: [صفت - مذ] چوڙ

* ڪٽ، دغاڙي

— ڏٽ ڪرڻ: [اصطلاح] چوري ڪرڻ

— ڏٽ هڻي ويهڻ: [اصطلاح] خواب نه ڏيڻ، چپ ڪري ويهڻ،

ڊٽ هڻڻ

* نٿر ٿيڻ

* ڏٽائي ج ڏٽايون: [ا - مذ] عيب، مڏائي، ڏوه

* ڏٽو ج ڏٽا: [صفت - مذ] ڄاڻو تيز فھر، هوشيار، خرقتي،

تڪي سڀاڻو، پڪو، سمجھو، چالاڪ، چست، چرگند، سٺو ٻيرو

تربناڪ

* چوڙ، چروٽو، آڙاھ جوڙ

* [مٽ: ڏٽي ج ڏٽيون]

— ڏٽڪا ڪمر ڪرڻ: [اصطلاح] چورانا ڪمر ڪرڻ

* ڊپ ج ڊپون: [ا - مٽ] ڪچري جو ڍڳ، آروڙي

* ڏڙو، ڊپ، پٽ

* [س/ل]

* ڏيڙ ج ڏيڙون: [ا - مٽ] ڪرنگهي جي پڇڙيءَ واري هڏي،

مُچي

* [س/ات]

* ڏيڙو ج ڏيڙا: [ا - مذ] هڏو

* عضوو

* [س/ل]

* سڪي ويل واھ جي تري ۾ بڄيل پاڻي، پيئل پاڻي

* [س/ل]

* [صفت] ٻوڙو، گھڙو، ڪٽن کان گھٽ ٻڌڻ وارو

* [س/ل]

* ڦلاو ڪٽن کان ڏيڙو ٿي پيو آهي (جملو)

— ڏيڙ ڏرا ٿيڻ: [اصطلاح] حوصلا خطا ٿيڻ، طاقت ڇڏي وڃڻ

* ڏيڙي ج ڏيڙيون: [ا - مٽ] ڪوڙڪي، چار

* پيڇ، اسڪرو

* [س/ات]

— ڏيڙي ٿاڻ ٿيڻ: [اصطلاح] پيڇ قابو ٿيڻ

* مغروريءَ ۾ ٻڌڻ

* ڏيڙل ج ڏيڙلون: [ا - مٽ] خميري جي اوڀاريل ماني،

ڊٽل روٽي

* ڏيڙو ج ڏيڙا: [ا - مذ] ڍنگ، ٽمونو

* [س/ڪوھ]

* عادت، هير

* [س/ل]

* مٿاهين ڪمين، ڏڙو، ڊپ

* [س/ات]

* ڏيڙو ج ڏيڙو: [ا - مذ] نامي جو سڪو

* [س/ات]

* ڏيبي ج ڏيڙون: [ا - مٽ] پکين قاسائڻ جي جاري،

مانڊائو، ڊپ

* عادت، هير

* [س/ات]

- ڀڻو ج ڀڻا: [ا - مذ] ڀڻر بي جيو، گيرو، ضدي
* [س/ات]
- ڀڻڙ ج ڀڻڙ: [ا - مذ] ڀڻل جي وڃت جو هڪ قسم
(جيڪو خاص ڪري عاشقن ۾ وڃايو آهي)
* ڀڻل
* پڙهو، عام اطلاع، صداي
* [س/ات]
- ڀڻڙ ڀڻڙ: [اصطلاح] خوري ڪرڻ، پوئام ڪرڻ
- ڀڻڙ ڪڍڻ لائڻ: [اصطلاح] ڀڻل وڃائي مشهور ڪرڻ
* خوري ڪرڻ، ڳلا مڙهڻ
* [س/ات]
- ڀڻڙ ج ڀڻڙ: [ا - مذ] ٻاهر نڪتل پيٽ، وڏو پيٽ، ڏيل
* [سن: ادو]
- ڀڻڙ ج ڀڻڙ: [صفت] وڏي پيٽ وارو ماڻهو، وڏو پيٽو،
پيٽي، ڍوڍي، ڍوڍي، ڍوڍي، ڍوڍي
* ڍوڍي، ڍوڍي وارو
* [س/ل]
- ڀڻڙ ج ڀڻڙ: [صفت] وڏي پيٽ وارو، گهڻي کائڻ وارو،
ڏاهو، ڏيٺ
- ڀڻڙ ج ڀڻڙ: [ا - مذ] ڀڻڙ جو سِر ۽ ٽنگن جي وچ
وارو حصو، ڏڙ
* ڪنهن شيءِ جو وچ
* ڪنهن ٿانءِ جو ٻاهر نڪتل پيٽ
* کاٽ يا وڻ جو اندريون پور
* نٿ جو وچ وارو پور (جنهن ۾ چوڙهي)
* ٿلوار جو پورو ڳڻ
* پاڻيءَ جي جهاز جو ڀانڄو
- ڀڻڙ ڀڻڙ: [اصطلاح] سنس ٿيڻ، همت هائڻ، نٿ جو
ساه ڇڏائڻ، بي همت ٿيڻ، سٺ ڇڏي ڏيڻ، ساه سڪي وڃڻ
* ڪڇي نه سگهڻ، هيسجي وڃڻ، ٻڙل ٿيڻ
* ٽنگ ڍل ٿيڻ
* نا اُميد ٿيڻ
* اُهاڻڪو ٿيڻ، حيران ۽ پريشان ٿيڻ
- ڀڻو ج ڀڻا: [ا - مذ] ڪنهن اناج جو بند ٿيل سنگ
* پوک ۾ ڪڇي اُن جي حالت
- ڀڻڙ ج ڀڻڙون: [ا - مذ] ننڍي ٻار جو پيٽ، ٻار جو
نڪتل پيٽ
* جوڙ جو هڪ قسم
- ڀڻڙ ج ڀڻڙون: [ا - مذ] ڀڻڙ ٿيڻ جي حالت، ڍل، ڍلاڻي،
ڀڻڙي، ڀڻڙائي، مانائي، ماناڙ، آهستيگي
* گهٽ هجڻ جي حالت، گهٽتائي، هلڪائي
* ٿڌائي، نرمائي
* [سن: شغل = ٿڌو]
* چوٽ، آزادي، مهلت
* سستي، ڪاهلي، غفلت
* ڪمزوري، ضعيفائي، آبرائي
* ٿڌرائي، سوکڙي، تحفو
* [س/ات]
- جهول، هيٺاهين، ٻون، ٻنڻ
* ناز، نچرو، انداز، نمونو (مجهول)، طرز (شاعراڻو اصطلاح)
* زهائي آسڻ ۾ ويو هليو ڍلدار ڍان ڪي
* محبت سان، مڙي سان، ناز سان ۽ ڍنگ سان، ڀڙ سان (ڍان ڦير)
- ڀڻڙ ج ڀڻڙون: [ا - مذ] ڀڻڙ، ڀڻڙي، ڍلاڻي، مانائي،
آهستيگي، سستي، ڪاهلي، غفلت، ڪمزوري
* گهٽ هجڻ جي حالت، گهٽتائي، هلڪائي
- ڀڻڙ ج ڀڻڙا: [صفت - مذ] ڀڻڙ وارو، ڀڻڙو، ڍلو،
گهرگهلو، ڦلڻو، اُچاترو، آهستو، ماڻو
* سنس، ڪاهل، ٿوڻي
* چرڪو، ڍار سان، وستو
* چڙيل، ڪليل، الڳ
* آزاد، چيڪ
- ڀڻڙا: [مصر - فعل متعدي] ڀڻڙو ڪرڻ، ڍلو ڪرڻ،
سنس ڪرڻ، ڪاهل ڪرڻ، غفلت ڪرڻ، ڍلاڻي ڪرڻ،
ڪمزور ٿيڻ، طاقت ڇڏڻ، مانائي ڪرڻ
* [سن: شغل + ٿڌو]
* [مصر] ڀڻڙائڻ
* [امرا] ڀڻڙاءُ
* [ڀڻڙو، ڀڻڙائينس ڀڻڙائڻ]

<p>* وَهَنُ، بَسَنُ، اَوَجَحَنُ (ڪا ٻاليجڪ وغيره ٿانه مان)</p> <p>* اُڀرو ٿيڻ، ڪمزور ٿيڻ</p> <p>* ڪَرنُ، ڏَهنُ</p> <p>* [ڌريو ڌريا، ڌري، ڌريون، ڌرنس، ڌرنڊا، ڌرندي، ڌرنديون، ڌرنل]</p> <p>— ڌَرَنُ: [مض - فعل متعدي] ڌرو ڪَرنُ، آهستي ڪَرنُ، ڌرائڻ، گهٽ ڪَرنُ، گهٽائڻ، هلڪو ڪَرنُ</p> <p>* ڪَنهن کي پيار ڪَرنُ، قُرب ڪَرنُ، مُحَبَّت ڪَرنُ</p> <p>* عِزَت ڪَرنُ، ماڻُ ڏيڻ</p> <p>* لوڏڻ، ڏوڏڻ، ڏوڏي</p> <p>* ڌَر ڏيڻ، ڌارُ</p> <p>* جهپايڻ</p> <p>* ڌرو ڪَرنُ، چوڏڻ</p> <p>* ڪولڻ</p> <p>* تَرسَڻ، ڊاهو ڪَرنُ</p> <p>* [مض] ڌَرڻ</p> <p>* [امر] ڌَر</p> <p>* [مضارع] ڌريان (ج) ڌريون، ڌرين (ج) ڌريو، ڌري (ج) ڌرين</p> <p>* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڌو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڀيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]</p> <p>* [حال] ڌري ٿو (ج) ڌرين ٿا</p> <p>* [حال مت] ڌري ٿي (ج) ڌرين ٿيون</p> <p>* [ماضي] ڌريو (ج) ڌريا</p> <p>* [ماضي مت] ڌري (ج) ڌرين</p> <p>* [مستقبل] ڌريندو (ج) ڌريندا</p> <p>* [مستقبل مت] ڌريندي (ج) ڌرينديون</p> <p>* [اسم مفعول] ڌرنل</p> <p>— ڌِروُج ڌِرا: [صفت - مذ] ٿڌو، ماڻو، تَرم</p> <p>* ڍلو، ڌڙو، ڌڙائو، آهستي، هلڪو ڍار سان، ترميءَ سان، هوريان، ڌيري، ڌيمي</p> <p>* گهٽ، ٿورو، ڦليل، ٿوري مقدار ۾</p> <p>* ڦلهڙو، ڦالو، گهرگهلو</p> <p>* خلاصو، چٽو، ويڪرو، (ڪپو وغيره)</p> <p>* غافل، سست، ڪاهل، ٽوٽي، آسي، آليسي، بيڪار</p>	<p>— ڌِرائِي ج ڌِرائِيُون: [ا - مت] ڍلاهي، ڍل، ڌر، ڌراڻ، ٿڌائي، مانائي، هلڪڙائي، آهستيگي</p> <p>* ڪاهلي، سستي، غفلت</p> <p>* ڊيڻ، اُڀرائي، چرڪ</p> <p>* ڪمزوري، ضعيفائي</p> <p>* گرگلاهي، موڪلاهي</p> <p>— ڌِر ڌَرَنُ: [اصطلاح] ڌرين ٿڌن کي ڦلهڙو ڏنڻ (جيئن اٿڻ ۾ ٻنڌي اٿڻ ۾ ڇڪڻ ۽ ڪپو خراب نه ٿي/ڪپين جو اصطلاح)</p> <p>— ڌِرَتانُ ج ڌِرَتانُون: [ا - مت] هيٺائين، جهڙ، ٽوڻ</p> <p>* سلامتيءَ واري لاهي</p> <p>* [س/ات/ل]</p> <p>— ڌِر ڌِيَنُ: [اصطلاح] ڍل ڌيَن، آزادي ڌيَن، چوٽ ڇڏڻ، ڪُجهه وقت مُهلَت ڌيَن، زور نه پَرنُ</p> <p>* ڍلو ڇڏڻ، ڌارُ، ڍرو ڪَرنُ</p> <p>* سستي ڪَرنُ، غافلاهي ڪَرنُ</p> <p>* ٿڌو ماڻو ٿيڻ</p> <p>* تَر پيڙ نه ڪَرنُ، بي اُونو ٿي ويهڻ</p> <p>— ڌِر ڌِرَنُ: [اصطلاح] ٿڌرانو ملڻ، بخشش عطا ٿيڻ، خدائي رحمت جو وسڻ، مُفت ۾ ملڻ</p> <p>* [س/ات]</p> <p>— ڌِرڙائي ج ڌِرڙائيُون: [ا - مت] ڍڙائي، ڍلاهي، ڦلهڙائي</p> <p>* گهڙ، گهڙاهي، ڊيڻ، اُڀر</p> <p>— ڌِرڙو ج ڌِرڙا: [صفت - مذ] صفت 'ڌو' جو اسم تصغير</p> <p>ڍڙو، ڦلهڙو</p> <p>* سست، ڪاهل</p> <p>* [مت: ڌِرڙي ج ڌِرڙُون]</p> <p>— ڌِر ڪَرنُ: [اصطلاح] اُٿاوت ۾ جهول واريون ٿڌون برادر</p> <p>انڌار ۾ ڪَرنُ (ڪپين جو اصطلاح)</p> <p>— ڌِرَنُ: [مض - فعل لازمي] ڌرو ٿيڻ، ڍرڪڻ، ڌر اچڻ</p> <p>* هيٺ لهڻ، هيٺ اچڻ، اُترڻ، لڙڻ، لهڻ، لهي وڃڻ</p> <p>* گهٽجڻ، هلڪو ٿيڻ</p> <p>* اندر پمجي وڃڻ، گهڙي وڃڻ، لنگهڻ، پيهي وڃڻ، منجهه ٿيڻ</p> <p>* [س/ل]</p>
--	--

* دِير ڪَندَرُ، دِيرِنو، چِرڪو، وِستو، ڦَلو، جَلهو، سِرَھُ

* ڪَمزور، نَپَل، هِيشو، اَپرو، ضَعِيفُ

* اَلزَيل، لُذَندَرُ

* موڳو، جَھڪو، اُٻاڻڪو، بَرِشان، واڙو

* [مٺ: ڦِري ج ڦِريون]

— يَرَوَجَهُنُ: [اصطلاح] ڍل وَجَهُنُ، دِير ڪَرنُ، سُسِي ڪَرنُ

— ڦِري پَوُنُ: [اصطلاح] لَهَنُ، لَڙَنُ، لَهِي پَوُنُ

* تَرَسَنُ، مَنزل ڪَرنُ، ڊاڀو ڪَرنُ

* موھت ٿيڻُ، اَڪَن شڪَن ٿيڻُ، عاشق ٿيڻُ

* [س/ث]

* زوانو ٿيڻُ، اُسنھُن

* ڀَرَوو ڏينگ: [ا - مذ] جانور جو هڪ ڦِسر، اُٺ پُڪي، شتر مرغ

* ڀِرڪَ ج ڀِرڪُون: [ا - مٺ] آهستي آهستي هيٺ ڪَرنَ جي حالت، گِھل، گِھرڪ، گِسرُ

* ڪَمزوري، بي طاقتي، بي هوشي

* آخري وقت، پڇاڙي، سڪرات

— ڀِرڪَنُ: [مض - فعل لازمي] آهستي آهستي هيٺ ڪَرنُ

* هيٺ ڪَري پَوُنُ ۽ گِھلبو وَجَنُ، هيٺ ڏي رَھَنُ، ڪِسڪَنُ

گِھرڪَنُ

* ڦِيسڪَنُ، گِسرُ، سِرڪَنُ، گِڙگَنُ

* پوئتي سِرَنُ، پوئتي رَهجي وَجَنُ، پوئتي پَوُنُ،

پاهون پَوُنُ

* ٿِڙَنُ، گِھرنُ

* ڍلو ٿي پَوُنُ (بَدَنَ جو)، لَڙڪَنُ، ڍرو ٿيڻُ (مريض وانگي)،

تمام گهڻو ڍرو ٿيڻُ

* ويٺل ماڻهوءَ جي بَت جو هيٺ لَڙَنُ، ڪَنڌ جو هيٺ لَڙَنُ

* بيماريءَ سبب ضَعِيف ٿي وَجَنُ، بَدَنَ جو ساهُ ڇڏي

وَجَنُ، نِستو ٿي پَوُنُ، بيهوش ٿي وَجَنُ، ساڻو ٿي ڪَري

پَوُنُ، طاقت ڇڏَنُ، ڪَمزور ٿيڻُ، رِپَل ٿيڻُ

* مَرَنُ، وفات ڪَرنُ، رَحلت ڪَرنُ، جالائو ڪَرنُ

* تمام گهڻو لُڪجي پَوُنُ

* آهستي آهستي زفتار سان هَلَنُ، لوڏ سان هَلَنُ

* 'هَلَنُ هَلَنُ حَبِيبَ جِي جِيئن ڀِرڪُن ڊيئون ڀَلو'

* [ڀِرڪي، ڀِرڪيا، ڀِرڪي، ڀِرڪيون، ڀِرڪندو، ڀِرڪندا،

ڀِرڪندي، ڀِرڪنديون، ڀِرڪيل]

— ڀِرڪُون ج ڀِرڪُون: [صفت] ڀِرڪندَرُ، ڀِرڪي وارو

* بيماريءَ سبب ضَعِيف ٿيڻُ، ساڻو ٿيڻُ

* تمام گهڻو ٿُڪَل، ٿُڪَل ٿيڻُ

* هِجَيل، ڇَنل، ڪُٺل

* ٻَلڪل سُسَت، سِپل، ڍلو، وساڻو، ڪاهل، ٽوٽي، آرسِي،

سومڻي

* ٻورو ٿيڻُ، ختم ڪيڻُ

— ڀِرڪي پَوُنُ: [اصطلاح] ڍلو ٿيڻُ، ڍرو ٿيڻُ، بي طاقت ٿيڻُ،

ڪَمزور ٿيڻُ، هِيشو ٿيڻُ، سُسَت ٿيڻُ

* بيهوش ٿي وَجَنُ

* پوئتي موٽَنُ

* ڀِرڪو ج ڀِرڪا: [ا - مذ] واٽ سان ڪَٽيل هڪ آواز،

ٻُڄڪار، ڪُڙڪار، سَڏ (ڪنهن جانور وغيره کي)

* [س/ل]

* ڀُڙَنُ: [مض - فعل لازمي] ڏَرَنُ، لنگهَنُ، پيڇي وَجَنُ، اُٺَر ٿيڻُ،

گِڙگَنُ

* هارَجَنُ، هيٺ ڪَرنُ

* گِڀڪَنُ، تَڙَنُ

* ڍَر ڪَرنُ

* هيٺ ڪَرنُ

* ڪَمزور ٿيڻُ

* [سن: ڌري، مر: ڏلڻي، ڀرا: ڍل، سن: ڪشرا]

* [ڦِري ڦِرندي ڦِريل]

* ڀِڪَ ج ڀِڪُون: [ا - مٺ] لڪائڻَ جي حالت، لڳ، ڇَپ

* ڀِڪائڻَ جي حالت، اوڙهه، پارائڻَ جي حالت

* ڀَرڊو، آجهو، پَٽاه

* [سن: سنگ = ڍڪڻ]

* ڪُنهن ڏوههءَ جي ڪَر جي لڳ

* حفاظت، سنڀال، مالڪي

— ڏڪائڻ: [مض - فعل متعدي] ٻارائڻ، ٻهراڻ، اوڍائڻ

* چوڙائڻ

* لڳائڻ، ڇپائڻ

* هنڊائڻ، پٺاهڻ ۾ ڏيڻ، آجهي ۾ ڪرائڻ

* [مض] ڏڪائڻ

* [امر] ڏڪاء

* [مضارع] ڏڪيان (ج) ڏڪايون، ڏڪائين (ج) ڏڪايو،

ڏڪائي (ج) ڏڪائين

* [زمان حال ناھڻ لاءِ معارف فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏڪائي ٿو (ج) ڏڪائين ٿا

* [حال مٺ] ڏڪائي ٿي (ج) ڏڪائين ٿيون

* [ماضي] ڏڪايو (ج) ڏڪايا

* [ماضي مٺ] ڏڪائي (ج) ڏڪايون

* [مستقبل] ڏڪائيندو (ج) ڏڪائيندا

* [مستقبل مٺ] ڏڪائيندي (ج) ڏڪائينديون

* [اسر مفعول] ڏڪايل

* [مصدر 'ڏڪڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڏڪ ڏيارڻ

* بند ڪرائڻ

* قابو ڪرائڻ

* ٻوڙائڻ، دفن ڪرائڻ

* [ڏڪيس، ڏڪيندو، ڏڪيل]

— ڏڪ ڪرڻ: [اصطلاح] ڪنهن عيب يا ڏوهه جي ڪم

جي لڳ ڪرڻ

* ٻڌو وڃهڻ

— ڏڪڻ: [مض - فعل متعدي] ڏڪ ڏيڻ، پڙ ڏيڻ

* ٻوڙ ڏيڻ، بند ڪرڻ

* [سن: سڱ = ڏڪڻ]

* ٻوڙڻ، دفن ڪرڻ

* لڳائڻ، ڇپائڻ

* ويڙهڻ (ڪنهن ڪپڙي وغيره ۾)، لپيڻ، لٽڻ

* بچاءُ ڪرڻ، بچائڻ

* اُس کان بچائڻ، چاءُ ڪرڻ

* ٻهڙڻ، اوڍڻ، پائڻ، چوڙڻ، هنڊائڻ (ڪپڙو)

* جهنڊ هڻڻ

* رولو چوڙائي مال کي ڏڪ ۾ هڻڻ، ڏڪ ۾ بند ڪرڻ

* [مض] ڏڪڻ

* [امر] ڏڪ

* [مضارع] ڏڪيان (ج) ڏڪيون، ڏڪين (ج) ڏڪيو،

ڏڪي (ج) ڏڪين

* [زمان حال ناھڻ لاءِ معارف فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ڏڪي ٿو (ج) ڏڪين ٿا

* [حال مٺ] ڏڪي ٿي (ج) ڏڪين ٿيون

* [ماضي] ڏڪيو (ج) ڏڪيا

* [ماضي مٺ] ڏڪي (ج) ڏڪيون

* [مستقبل] ڏڪيندو (ج) ڏڪيندا

* [مستقبل مٺ] ڏڪيندي (ج) ڏڪينديون

* [اسر مفعول] ڏڪيل

— ڏڪي ج ڏڪيون: (ا - مٺ) لڳل ڳالهه، راز لڳل عيب،

ڳجهه

* لڳ، ڇپ

* ٻڌو، ڏڪ

* 'بيبي پلي، ڏڪي پلي' (معاورو)

— ڏڪيل ڇپيل: [صفت] لڳيل، پوشيده، مخفي، غير واضح،

ڳجهو

* [ڪنايه] لڳل ڳڻ وارو، اٽمول هيرو

• ڏڪ ج ڏڪ: (ا - مذ) پڙ، پوڙ، ٻڌو، اوڍڻ

* آجهو، پٺاهڻ، اوڻ، اولو، گيرو، ڏار، اوڍڻ، آڙ، تجاءُ

* [سن: سڱ = ڏڪڻ]

* ڪنهن ٿانءِ وغيره کي ڏڪڻ جو پيو ٿانءِ، ڏڪڻ

* رولو چوڙائي مال کي بند ڪرڻ جي سرڪاري جاءِ،

مال جو ٿرم

— ڏڪ مٺشي ج ڏڪ مٺشي: (ا - مذ) ڏڪ جي مٺشي

ڪندڙ ملازم

- ڏيکي ج ڏيکيون: [ا - مٿ] لڏ، ڇڏ، لڏڻ جي حالت، پوشيدگي
 * [صفت - مٿ] بند ٿيل، لڳل، پوشيده
- ڊگ ج ڊگيون: [ا - مٿ] ماهي مال جي رڙ، ڪنجهڪار، ڪڻڪ، رڻ، رڙ، راڙ، دانهن، رانپ، چنگه، ڪسڪو
 * سخت مار ڦيه
- ڊڪائڻ: [مض - فعل متعدي] ماري مڃائڻ، ڊٻائڻ، هيسائڻ، دانهن ڪرائڻ، ٽڪليف ڏيڻ
 * [س/ات]
 * [مض] ڊڪائڻ
 * [امر] ڊڪاء
- ڊڪج ج ڊڪيون: [ا - مٿ] پيٽ سان هڻڻ جي حالت، حمل، گورھائپ
 * جوت، ڀلاڻ، نيار (ڪنهن وٽ وغيره جي)
 — ڊڪائڻ: [مض - فعل متعدي] پيٽ سان ڪرڻ، حمل واري ڪرڻ، گريٽي ڪرڻ، ڏوڏي ڪرڻ، گرگزي ڪرڻ، ڦرائڻ
 * گهوڙي يا ڏاند کي گاڏي، ۾ جوڻ، ٻڌڻ، ڀلاڻ
 * سنڀرائڻ، تيار ڪرڻ (ڪنهن وٽ وغيره کي)
 * ڏوڙائڻ
 * آڻڻ، رهائڻ، سڙائڻ
 * رسائڻ، پھچائڻ
 * [مض] ڊڪائڻ
 * [امر] ڊڪاء
- [مضارع] ڊڪايان (ج) ڊڪايون، ڊڪائين (ج) ڊڪايو، ڊڪائي (ج) ڊڪائين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] ڊڪائي ٿو (ج) ڊڪائين ٿا
 * [حال مٿ] ڊڪائي ٿي (ج) ڊڪائين ٿيون
 * [ماضي] ڊڪايو (ج) ڊڪايا
 * [ماضي مٿ] ڊڪائي (ج) ڊڪايون
 * [مستقبل] ڊڪائيندو (ج) ڊڪائيندا
 * [مستقبل مٿ] ڊڪائيندي (ج) ڊڪائينديون
 * [اسر مفعول] ڊڪايل
- ڊگ تي ڊگ لائي ڏيڻ: [اصطلاح] دانهن تي دانهن ڪرڻ، رڙو رڙ لائڻ
 * ڏچ وھري آھي، ڊگ مٿان ڊگ ڏيئي لٽائين (جملو)
- ڊگ ڳيڙڻ: [اصطلاح] دانهن ڪرائڻ
 * سخت مار ڏيڻ
 * [س/ات]
- ڊگڻ: [مض - فعل متعدي] رڙيڻ (ڊگي يا مينهن وڻڻ)، ڪڻڪڻ، ڪنجهڻ، ڪرڪڻ، چنگهڻ، ڪسڪڻ، ڪنجهڪار ڪرڻ
 * [مض] ڊگڻ
 * [امر] ڊگ
 * [ڊڪي ڊگن ڊڪيل]

- ڏڪائي ج ڏڪائڻيون: [ا - مٿ] ڏڪي هئڻ واري حالت،
بيٺ م بچي هئڻ واري حالت
* وهڻ جوڻڻ جي مزدوري، ڏڪائڻ جي اجازت
- ڏڪجڻ: [مصدر 'ڏڪڻ' مان فعل مَجْهُول] ڏڪي ٿيڻ،
بيٺ سان ٿيڻ، گپ ٿيڻ، گرپ ٿيڻ، لڳجڻ، ڦرجڻ
* [ڏڪي، ڏڪبي، ڏڪيل]
- ڏڪل ج ڏڪل: [صفت] جوڻيل، پلاٽيل [ڏاند، گهرڻ،
اُٺ يا ٻيو ڪو به وِٺ وغيره]
- ڏڪل ج ڏڪلون: [صفت - مٿ] بيٺ سان، ڏڪي
گرپ واري، بچي واري، گپيل گپ واري
- ڏڪي ج ڏڪيون: [صفت - مٿ] بيٺ سان، حامد،
گريشي، گريونتي، گپ، ڏوڏي، گرگزي، گودھاري،
اميدواري، ٻن جيئن سان
* ڏڪيل، ڏڪائي، ڦريل [جانور]
- ڏڪيائي ج ڏڪيائون: [ا - مٿ] ڏڪي ٿيڻ واري حالت،
بيٺ، گرپ، گريٽ، ڏڪائي، اميدواري، گرگزيائي
- ڏڪ ج ڏڪ: [ا - مٿ] سُرڪ، سُرڪي، سُرڪو، گپ،
چڱ، پڻڪ، اُرڪ، چڪو، کپ، چزون
- ڏڪ ڀرڻ: [اصطلاح] سُرڪي ڀرڻ، ڀيڻ، ڏڪ ڏڪ
ڪري ڀيڻ
* [مجازاً] صبر سان عقوبت برداشت ڪرڻ، عقوبت ڀوڳڻ
* واکاڻڻ، ساراهڻ، جس گائڻ، تعريف ڪرڻ
* مڏڻ ڪرڻ، همدردي ڪرڻ، واهڻ ڪرڻ
* ڏڪ کائڻ کان پوءِ گيهه ۽ گندم ملائي سُرڪي ڀرڻ
- ڏڪ ڀيڻ: [اصطلاح] جلدِيءَ م ڀيڻ، ٿوري مقدار م ڀيڻ
* [مجازاً] ڪاوڙ گهٽ ڪرڻ
* صبر ڪرڻ، برداشت ڪرڻ، سحر
- ڏڪ ڏڪ: [ا - مٿ] ڦيرو ڦيرو سُرڪ، هر هڪ سُرڪ
هڪ هڪ ڏڪ، ڦڙي ڦڙي
* 'جڳ جڳ' جي ٿون ڀيڻ، ڏڪ ڏڪ ڇڏي توکي اڏي'
(شيخ ايان)
- ڏڪ ڀيڻ: [اصطلاح] سُرڪ، سُرڪي، سُرڪو، گپ،
آهستي آهستي ڀيڻ، آرام سان ڀيڻ
- ڏڪڙو ج ڏڪڙا: [ا - مٿ] ڏڪ، جو اسر تصغيرا
ڏڪ کان به ٿوري مقدار م پاڻياٺ، سُرڪ، سُرڪي
* [مجازاً] شراب
- ڏڪڙو ڀيڻ: [اصطلاح] شراب واپرائڻ، پڻڪ جو چڪو
ڀيڻ
- ڏڪ وجهڻ: [اصطلاح] چوڻائي مال کي بيماريءَ سبب
ٿيل، گيهه يا دوا جي اورشي ڪرڻ
- ڏڪار ج ڏڪارون: [ا - مٿ] معدي جي هوا
(جيڪا واٽ م رستي خارج ٿيندي آهي)، اوگرائي، ڏڪڙ
* [هند: ڊڪار]
- ڏڪار آچڻ: [اصطلاح] اوگرائي آچڻ
- ڏڪارجڻ: [مصدر 'ڏڪارڻ' مان فعل مَجْهُول] معدي جي
هوا جو خارج ٿيڻ، اوگرائي آچڻ
* [ڏڪاريو، ڏڪاريو، ڏڪاريل]
- ڏڪارڻ: [مصدر - فعل لازمي] معدي جي هوا خارج ٿيڻ،
اوگرائي آچڻ
* [ڏڪارس ڏڪاريندو، ڏڪاريل]
- ڏڪڙ ج ڏڪڙون: [ا - مٿ] معدي جي هوا (جيڪا واٽ
م رستي خارج ٿيندي آهي)، اوگرائي، ڏڪار
* [هند: ڊڪار]
- ڏڪڙ آچڻ: [اصطلاح] اوگرائي آچڻ
- ڏڪرجڻ: [مصدر 'ڏڪرڻ' مان فعل مَجْهُول] معدي جي
هوا خارج ٿيڻ، اوگرائي آچڻ
* [ڏڪريس ڏڪريس، ڏڪريل]
- ڏڪرڻ: [مصدر - فعل لازمي] معدي جي هوا خارج ٿيڻ،
اوگرائي آچڻ
* [ڏڪريس ڏڪرندو، ڏڪريل]
- ڏڪڙ ج ڏڪڙ: [ا - مٿ] غشي، مورچائي، بيهوشي
* وسار، مانڊڪائي، سائائي، اونگهه
* گنتي، فڪر، مونجهه
* ٿيڙ، لوڏو، ٿاڀو

— ڏيکڙ آچڻ: [اصطلاح] بيهوش ٿيڻ. عشيءَ ۾ پوڻ، بند جا جهوپٽا اچڻ. مٿي کي ڇڪڙ اچڻ.

— ڏيکڙجڻ: [مصدر 'ڏيکڙ' مان فعل مَجْهُول] بيهوش ٿيڻ. غش ٿيڻ. مورچا ٿيڻ. ڇڪڙاڻجڻ. * وسامڻ. ساڻو ٿيڻ. ماندو ٿيڻ. اُونگهڻجڻ. * [ڏکڙيس ڏکڙيس ڏکڙيل]

— ڏيکڙ کائڻ: [اصطلاح] ماندو ٿيڻ. [ارماڻجڻ، گڻييءَ ۾ هڻڻ. وَسَهَوڙو ٿيڻ. ڏک ڪرڻ. غم ۾ ٻڏي وڃڻ. * جهوپٽا کائڻ. بند اڳڙو ٿيڻ. * وڪڙ کائڻ.

* ليلائڻ

* عاجزي ڪرڻ

— ڏيکڙ لڳڻ: [اصطلاح] وسامڻ ٿيڻ. مونجهه ٿيڻ. ٻوڏڙو ٿيڻ. * بي هوشي ٿيڻ

— ڏيکڙڻ: [مض - فعل لازمي] بي هوش ٿيڻ. غش ٿيڻ. مورچا ٿيڻ

* وسامجڻ. ماندو ٿيڻ. ساڻو ٿيڻ. اُونگهڻجڻ. ڪنهن سخت ڏک يا صدمي سبب ٻڏي وڃڻ. * [ڏکڙيس ڏکڙيا، ڏکڙي، ڏکڙيون، ڏکڙندا، ڏکڙندي، ڏکڙنديون، ڏکڙيل]

— ڏيکڙ وٺڻ: [اصطلاح] عشي ٿيڻ. بي هوش ٿيڻ. مونجهه ٿيڻ. وسامجڻ

— ڏيکڙ وٺي وڃڻ: [اصطلاح] سخت صدمو پهچڻ

• ڏيکڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو. * [س/ات]

* [ا - مٿ] هڪ قسَم جي ڍل

• ڏيکڙ ج ڏيکڙ: [ا - مذ] ڏک، ٻوش، ٻُڙ

* ڪنهن ٿانءِ کي بند ڪرڻ لاءِ ٻيو ٿانءِ

* [سن: سڱ - ڏيکڙ]

* [مٿ: ڏيکڙي ج ڏيکڙيون]

* ٻار، غبار

* ڏيکڙ تي ڏيکڙ جهوپٽا پيا آهن (جملو)

* [صفت] ڳڻهڻاڻ. پَرَجهڻو. جنهن جي پٺاهه ۾ رهجي 'ڍوليا ڏيکڙ ٿي' نه سونهان سرتيڻ وڃ ۾' (شاهه)

* ڍوليو آ ڏيکڙ منهنجي تنگيءَ تي تنگ ٿي ويو' (مقصود گل)

— ڏيکڙ ڀڄڻ: [اصطلاح] شاديءَ جي هڪ رَسَم (جنهن ۾ گهوٽ جو لائون وقت، ڪنوار جي گهر پهچڻ تي ڪنوار جي ڪوٺيءَ جي ڏک تي ستونءَ طور رکيل ٻڪڙ جي ڏيکڙ کي ساڄي پير جي لٽ سان پڇندو آهي)

— ڏيکڙ ٿيڻ: [اصطلاح] ٻڙهه ٻوڙي ڪرڻ. ڪنهن جا عيب لکائڻ. ڏکڻهار ٿيڻ. ڪڏ رڳڻ (ڪنهن جي عيبي تي)

— ڏيکڙ لاهڻ: [اصطلاح] عيب ٻڌڙو ڪرڻ. خوار ڪرڻ

* صَغار جي شروعات ڪرڻ، لنگر ورهائڻ

* [مجازاً] پيروي ڪرڻ، نقش قدم تي هلڻ، عمل پيرا ٿيڻ. 'اسان جيڪا ڪئي ڇاڙهي آهي، اُن جو ڏيکڙ هي ٻار لاهيندو' [هڪ مشهور روايت موجب شاهه سائينءَ جا سڄل سَرمست سائينءَ لاءِ ڇيل لفظ]

— ڏيکڙ لَهڻ: [اصطلاح] ڪنهن لڪل عيب جو ظاهر ٿيڻ. خوار ٿيڻ. ڳلا ٿيڻ. ٻڌنامي ٿيڻ

— ڏيکڙ ڏک پالڻ: ۾ ٻڌڻ: [اصطلاح] شرمساريءَ سبب منهن ڏيکارڻ جهڙو نه رهڻ، شرم ۾ ٻڏي مَرڻ

— ڏيکڙمار: [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي نالو

* [صفت] ڏکيندڙ، لڪائيندڙ، ڇپائيندڙ (عيب وغيره)

* پناهه ۾ رڳندڙ، ڳڻهڻاڻ

* 'ڏکين ڏکڻهار ڏيئي پاند پناهه جو' (شاهه)

— ڏيکڙي ج ڏيکڙيون: [ا - مٿ] ڏيکڙ جو موٽ، ننڍو ڏک

• ڏيکڙ: [مض - فعل متعدي] پڇڻ، سڙڻ، رَسَن، اچڻ. تَشْرِيف آڻڻ. وارڊ ٿيڻ

* دَسْتِيَاب ٿيڻ، ملڻ

* پڇڻ، پڙڻ

* [سن: وڌوڪ]

* واٽ سان ڏک ڏک ڪري پيئڻ، سڙڪيون پيئڻ

* [مض] ڏيکڙ

* [امر] ڏک

* [ڏکڙيس ڏکڙيس ڏکڙيل]

- **ڏيکي ج ڏيکيون:** [ا - مٺ] ڏک جو مؤنث.
ڪنهن ٿانءِ وغيره جو ننڍو ڏک
* [سن: سنگ = ڏڪڻ]
* گوڏي جو مٿيون هڏو
* تلوار جي مٿي جي چوٽيءَ تي لڳل گول ٽڪر
* بنگال جي هڪ ننڍي ٻٽيءَ جو هڪ قسم
* گاهه جو هڪ قسم
* [لس]
• **ڏيکي ج ڏيکيون:** [ا - مٺ] چٻ، لڏ، لڪڻ جي حالت.
پوشيديگي
* سڄ جي روشنائيءَ کي ڏک آيل وقت، سڄ لٽي کان
سڄ اُڀري تائين وارو وقت، پئسي پرڪ، منهن ميو،
صبح صادق، پرھ ڦٽي، پٽرڪو، پيچ پني، صبح سوير،
پريات، فجر، صبح، اُسر
• **ڏيگج ڏيگر:** [ا - مذ] وڏائي، آڱر، غرور
* [س/ات]
- **ڏيگر ڪرڻ:** [اصطلاح] وڏائي ڪرڻ، آڱر ڪرڻ
• **ڏيگرو ج ڏيگرا:** [ا - مذ] ٻنڌڻ، ٻنڌڻ
* [س/ت]
• **ڏيگلي ج ڏيگليون:** [ا - مٺ] ڊگڙ، ڊگي
* رانڊ جو هڪ قسم
* [س/ت]
- **ڏيگلي ٿيڻ:** [اصطلاح] ڊيري ٿيڻ
* مري وڃڻ
• **ڏيگ ج ڏيگ:** [ا - مذ] ڪٺ (ڪنهن به شيءِ جو)، ميڙ،
آٺيار، ٺهو، کوڙ، آٺيو، ڊير، ڊگي، کوڙ ڪيا، سٺو گدام
* [سن: ده، مر: ڊيگ]
* ڌڙو (اناڄ وغيره جو)، راهه، ڪرو
* ٽولو، جماعت
* [صفت] گهڻو، بي انداز، جام
- **ڏيگ جڙو ج ڏيگ جڙو:** [صفت] ٿلهو، متارو (ماتھو)
- **ڏيگ ڪرڻ:** [اصطلاح] ميڙ ڪرڻ
* اُتي اڳيان رکڻ
- **ڏيگي ج ڏيگيون:** [ا - مٺ] ڪنهن به شيءِ جو کوڙ،
سٺي، کوڙي، ٿلي، ڊير، ڏيگ
• **ڏيگج ڏيگر:** [ا - مذ] مانيءَ جو هڪ قسم، ڊگڙ
• **ڏيگلو ج ڏيگلا:** [ا - مذ] ڪڙتي جو هڪ قسم،
ڪنهن وارو ڪڙتو، ڊگلو، گڊلو
* [س/ت]
• **ڏيگلو ج ڏيگلا:** [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قسم
• **ڏيگو ج ڏيگا:** [ا - مذ] چوپائي سال جو هڪ قسم، ڏانڊ، بيل،
ڍانڍو
* پيڙيءَ جو هڪ قسم (نھايت مضبوط ۽ بنا سڙهه ۽ شيشي
جي ڪالاباغ ۽ مٺو ڪوٽ طرف، جبل واري ڪناري لاءِ
نھايت موزون)
* [صفت] واٽڙو، آحتق
* بيڪار، ڪنهن نه ڪم جو
- **ڏيگائي ج ڏيگائي:** [صفت] ڊگن وارو، ڊگن جو مالڪ،
ڊگا ڌاريندڙ، ڊگا وھائيندڙ
- **ڏيگن وانگر وھڻ:** [اصطلاح] سخت پورهيو ڪرڻ،
گهڻي محنت ڪرڻ، رات ڏينھن وھڻ، ڪم ۾ مشغول رھڻ،
ڳھڻ، ٻانهيءَ وانگر ڪم ڪرڻ
- **ڏيگي ج ڏيگيون:** [ا - مٺ] ڳئون، گانءُ، گئو، ڍانڍي
- **ڏيگي جو ڏيگو وھڻ:** [اصطلاح] بيڪار وھڻ، ڪنھن به
ڪم جو نه وھڻ
- **ڏيگي وانگي وھڻ:** [اصطلاح] رات ڏينھن ڪم ۾ رڌو وھڻ،
ڳھڻ
• **ڏيگلو ج ڏيگلا:** [ا - مذ] دريائي مڇيءَ جو هڪ قسم
(شڪل ۾ چٽيءَ جھوڙي، بنا چٽرن جي، واٽ وڏو مڇن سان، سنهڙا
ڏنڊ، بولھ سنھن، رنگ ڪارائتھون ڊيگھ اڏ فوٽ کن)
• **ڏيڻ ج ڏيڻ:** [ا - مٺ] ڪنھن آباديءَ واريءَ زرعي
زمين جو محصول، ٺول، سنگ، رڪٻ، اڳاڙي، ڏاڻ،
پشڪيس، آنڪي، ڏن، راڻ، چوٽ، خراج
* مسواڙ، پاڙو، ڪرايو
* جزيو، تاوان، ڏنڊ

- ڏلاڻو ج ڏلاڻا: [صفت - مذ] ڏل وارو ڏل جو جنهن تي ڏل هجي. ڏل ڏيڻ جوڳو
 * پاڙي وارو. ڪرائيدار
 * ڏن پترو. خراجي
 * [مت: ڏلاڻي ج ڏلاڻيون]
- ڏل ڀرڻ: [اصطلاح] ڏل ادا ڪرڻ. راترو ڀرڻ. سنگ ڏيڻ
 * ڏن ڏيڻ. خراج ڏيڻ
- ڏل وجهڻ: [اصطلاح] مسواڙ مقرر ڪرڻ. جزي جو اندازو مقرر ڪرڻ. محصول مقرر ڪرڻ
- ڏل ج ڏل/ڏلون: [ا - مت/مذ] ڪيڙيل زمين ۾ پتن ٺاهڻ جو هڪ اوزار. ڪيڙيل زمين کي سٽو ڪرڻ جو اوزار. ڪيڙ. ٿر سڀيڙ
 * [س/ات]
- ڏل ج ڏلون: [ا - مت] ڏر. ٿڌائي. مانائي. ٿرمائي
 * [سن: شعل = ٿڌو]
 * گيسر. سيڙپ. ڊيگهه
 * اوسيڙو انتظار
 * چرڪ. ڊير. اوين ڪمهلائي
 * گهل. سُستي. ڳميز. ڪاهلي
 * غفلت
 * چڙواڳي. آزادي
 * مهلت. فرصت
 * جهول
- ڏلاڻي ج ڏلاڻيون: [ا - مت] ڊرائي. ڏر. سُستي. غفلت. ڪاهلي. گهل. ڳميز. موڳائي
 * اويرائي. ڊير
 * گهٽتائي. خرابي. عيب. مدائي. سٿر
- ڏلجڻ: [مصدر 'ڏلڻ' جو فعل مجهول] سُستي ٿيڻ. ڪاهلي اچڻ (ٻڌڻ)
 * ڏيڻ پير ڏيڻ
 * [ڏيڻو ڏيڻو ڏيڻو]
- ڏل ڏيڻ: [اصطلاح] ڏر ڏيڻ. ڊارائڻ. ڏرو ڇڏڻ. ڏرڻ. جنهائڻ. ڏرو جهلڻ (ڦوڪي اڏائڻ وقت)
 * ڊيگهه ڏيڻ
 * چڙواڳي ڏيڻ
 * مهلت ڏيڻ
- ڏل ڪرڻ: [اصطلاح] سُستي ڪرڻ. ڊير ڪرڻ. چرڪ ڪرڻ
- ڏلوج ڏلا: [صفت - مذ] ٿوريءَ رفتار وارو. آهستو. ڏيمو. ڏرو
 * [سن: شعل = ٿڌو]
 * گرگلو. موڪرو. ويڪرو (ڪپرو وغيره)
 * سُست. ڪاهل. غافل
 * ڪجڙ (زمين)
 * گهٽ آبادي ڪندڙ. غير مشمر. غير آباد. ويران. تسڻل
 * گهٽ. ڪسو. عيبدار
- ڏل وجهڻ: [اصطلاح] ڏرو ڇڏڻ. ڇڏي ڏيڻ
 * ڊير ڪرڻ. اوير ڪرڻ
 * انگهائڻ (ڪنهن به ڪم کي). سيڙپ ڪرڻ
 * سُستي ڪرڻ. غفلت ڪرڻ
- ڏل ج ڏل: [ا - مذ] وارو. وڃه
 * اُٺ. ڏنگ. ڪهاڻي
 * ڏونگو
 * [س/ات]
- ڏل ڏيڻ: [اصطلاح] وڃه ڏيڻ. موقعو ڏيڻ. وارو ڏيڻ
- ڏلڪ ج ڏلڪون: [ا - مت] شهيي رفتار سان هلڻ جي حالت. تيلارو. تور رفتار
 * هيٺائي. سُستي
 * [س/ات]
- ڏلڪار ج ڏلڪارون: [ا - مت] تور رفتار
 * 'بتداوي آيا بولون ڏيئي ڍاتي ڪري ڏلڪار'
- ڏلڪڻ: [مض - فعل متعدي] تور سان هلڻ. ٻلڻ. شهيي رفتار سان هلڻ. ناز انداز سان هلڻ
 * هيٺو ٿيڻ. نسو ٿيڻ. ڏرڪڻ
 * [س/ات]
 * [مض] ڏلڪڻ
 * [امر] ڏلڪ
 * [ڏلڪي ڏلڪندو ڏلڪيل]

- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ڏنڊيڪاري ٿو (ج) ڏنڊيڪارين ٿا
- * [حال مٿ] ڏنڊيڪاري ٿي (ج) ڏنڊيڪارين ٿيون
- * [ماضي] ڏنڊيڪاريو (ج) ڏنڊيڪاريا
- * [ماضي مٿ] ڏنڊيڪاري (ج) ڏنڊيڪاريون
- * [مستقبل] ڏنڊيڪاريندو (ج) ڏنڊيڪاريندا
- * [مستقبل مٿ] ڏنڊيڪاريندي (ج) ڏنڊيڪارينديون
- * [اسم مفعول] ڏنڊيڪاريل
- ڏنڊيڪارين پڙو: [اصطلاح] زور سان روئڻ، اوچنگارڻ ۽ پئجي وڃڻ، سڏڪين پڙو
- * ڏنڊيڪڙ ج ڏنڊيڪڙون: [ا - مٿ] زور سان روئڻ جو آواز، اوچنگار، آه و زاري
- * ڏاڍ، رڙ، ڪوڪڙ
- * [س/ات]
- ڏنڊيڪڙ ڏيڻ: [اصطلاح] وڏي آواز سان روئڻ، اوچنگارڻ ڏيئي روئڻ
- * ڏنڊيڻ ج ڏنڊيڻ: [ا - مذ] وڏو جاتو، پڙو جاتو، ڪراڙو جاتو، ڀانڊو
- * [س/ات]
- * ڏنڊورو ج ڏنڊورا: [ا - مذ] نغاري جي چوٽ يا ڏهل جي آواز تي عام آعلان، عام اطلاع، آعلان (ماڻهه و اتان)، تشهيري، پڙو، منادي، آعلان عام
- * [سن: ڀر ڀر - هڪ ڏهل]
- * تشيري، بدنامي، ڳلا
- ڏنڊورائي ج ڏنڊورائي: [صفت] ڏنڊورو ڏيندڙ، پڙو يا منادي ڏيندڙ، عام اطلاع ڪندڙ، سڏ ڏيندڙ
- ڏنڊورجي ج ڏنڊورجي: [صفت] پڙهي ڏيڻ وارو ڏنڊورائي، ڏنڊورو ڏيندڙ
- ڏنڊورو پڙائڻ: [اصطلاح] پڙو ڦيرائڻ، آعلان ڪرڻ، عام اشتها ڪرائڻ، عام اطلاع ڪرائڻ، مشهوري ڪرائڻ، ظاهر ڪرائڻ، پڌرو ڪرائڻ
- ڏنڊورو ڏيڻ: [اصطلاح] پڙو ڳهمائڻ، مشهوري ڪرڻ، آعلان ڪرڻ، ڳالهه عام ڪرڻ
- ڏنڊورو ڳهمائڻ: [اصطلاح] ڏنڊورو ڦيرائڻ، پڙو ڏيارڻ، منادي ڪرائڻ، مشهور يا عام ڪرڻ
- * ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] نمونو، طرز، ڏب، پاڙ، طرح، پٽ، ڏانءُ، طريقو، وجهه، وتيرو، دستور، ڀڄڻ ريت، قيسر، پرڪار، ڊول
- * [سن: ڏٺ - ڏيکاءُ ڏيڻ]
- * ڇلت، چال، ورتاءُ، وضع قطع، هلٽ، روش، رويو
- * لڇڻ، لڏ، ڪڙ، عادت، افعال، چيهر، اڻڻ ويڙڻ، نشست، درخواست، شعور، ادب، اندازو، سيرت، سليقو، خصلت، حال
- * رستو، ورڇس، ترتيب، ڦرينو
- * هٿس، فن، ڪوشش، چترائي
- * حڪمت، مهارت، ڪاريگري، قابليت، اُستادي
- * رٿ، تجويز
- * اٽڪل، ترتيب، حرفت
- * طبع زاد، جوڙ توڙ، ايجاد، ڪل
- ڏنگائڻو ج ڏنگائڻا: [صفت - مذ] صفت وارو، ڪرائڻو، طريقي وارو، چڱي نموني وارو، شانائتي، بلند اخلاق وارو، سلجڻو، عزت ماب، ڊولائڻو
- * [مٿ: ڏنگائڻي ج ڏنگائڻيون]
- * ڏنگ ج ڏنگ: [ا - مذ] مينهن يا ڊڳيءَ کي ڪير ڏهڻ وقت پوئين ٻن ٿڱن ۾ ٻڌل رسو، ونگ، نوجڻ
- * [س/ڪوه]
- ڏنگ جي مٿل: [ا - مٿ] ڏهاڙيءَ جي مٿل، سانجهي، شام
- ڏنگڻ: [مصر - فعل متعدي] ڪير ڏيندڙ مال (ڊڳيءَ يا مينهن) کي ڏهڻ وقت پوئين ٿڱن ۾ رسو ٻڌڻ، ونگ وڃهڻ، ونگڻ
- * [س/ڪوه]
- * [مصر] ڏنگڻ
- * [امر] ڏنگ
- * [ڊڳيءَ ڊڳين ڏنگيل]

- ڍنگ و جهڙ: [اصطلاح] کير ڍيندڙ چوڻائي مال کي ڍنگ و جهڙ، ڏهائي ڪرڻ
- * ڍنگ ج ڍنگ: [صفت] بهادر، جوان، سورهيه، پهلوان، ميردل
- * [س/ل]
- ڍنگن کي ڍاهڻ: [اصطلاح] وڏن ماڻهن کي شڪست ڏيڻ
- * ڍنگ ج ڍنگ: [ا - مذ] ٻه شيون، ٻه ٿنگ، ٻه ڏاڏا، جوڙو جٺ، جوڙي، پٺ، شلقر (جائوڙن جو)
- * گهرڻ ڪنار، ونو وٺي
- * ڌم پٽي، پٽي بند، ڪشو، ڪمريند
- * ڍنگڙ ج ڍنگڙ: [ا - مذ] وڻ جو ڪنڊن وارو ٿارو سنهون جهنگ
- * [سن: جهانجهي، مر: جهانڪو]
- * آڀرو جانور (جمڙو هڏن جو پچرو) ڏٻرو ڍور
- * [سن: تشڪر، مر: دهن]
- * ماڱ
- * مينهن تي پيدا ٿيندڙ هڪ قسم جي پاڇي
- ڍنگراڻ ج ڍنگراڻيون: [ا - مذ] ڪنڊاڻون رستو جنهن رستي تي گهڻا ڍنگڙ وڃايل هجن
- ڍنگڙن تي آڻو هارڻ: [اصطلاح] آڇائي محنت ڪرڻ
- * نالاڻي تي ٿورو ڪرڻ
- ڍنگري ج ڍنگريون: [ا - مذ] ڪنڊن واري ٿاري
- * پڪيءَ جو هڪ قسم
- * لباس جو هڪ قسم (جيڪو مزدور ڪم ڪرڻ وقت پائين)
- * [صفت] ڪمزور
- * ڍنگري ج ڍنگريون: [ا - مذ] ماڱ، ڏنڊ، غبار، ڪوهيڙو
- * [سن: ڏمڪ + ري]
- * ڍنگمٽڙ ج ڍنگمٽڙ: [ا - مذ] ڌڙڪي وارو ڳالهه، ڌڙڪو ڊب، ڊٻڙاڻ، تابش، ڏمڪي، ڌڙڪو
- * ڍنگهڙ ج ڍنگهڙ: [ا - مذ] ڪنڊاڻين وڻ جو ٿار، ڍنگڙ ڍسگر
- * [صفت - مذ] آڀرو، ضعیف، ڏٻرو
- * [مت: ڍنگهري ج ڍنگهريون]
- ڍنگهڙ ڍارڻ: [اصطلاح] پناهه ڪرڻ، بچاءُ ڪرڻ، اجهو ٺاهڻ
- ڍنگهري ج ڍنگهريون: [ا - مذ] ڍنگري
- ڍنگهري چاڙهڻ: [اصطلاح] رڻ زال يا مري وٺل ماڻهوءَ جي زال، جنهن کي گهر جي پائين طرفان خوشيءَ جي موقعي (جمڙوڪ عيد وغيره تي) تي پنهنجي پاران طعام وڌي ڏيڻ، پٽي ٽموني سنڀال ڪرڻ
- * ڍنواڻي: [فعل متعدي بالواسطه] ڍو ڪرائڻ، ڍواڻي، پيٽ پرائڻ، رڇ ڪرائڻ
- * خواهش پوري ڪرائڻ
- * [ڍوايو ڍوايئندو ڍوايل]
- * ڍنگن ج ڍنگن: [ا - مذ] ڍول، ٽموني، طريقي، طرح، رستو، طرز، ڏانءُ
- * رواج، چالو، پرويز، وٽيرو، پڻ، دستور، هلٽ
- * شڪل، صورت، روپ، ويس
- * گهاٽ، ڍنگ، آچار، بانو
- * ڀٽ، ڍب، وڃهه
- * ڍار، لڇڻ، افعال، عادت، لڻ، ڪڻ، چيڪڙ، شعور
- * ڦرينو، ترتيب
- * ٽڄوڻ، اٽڪل، واٽ
- * هٿر ڦڻ، ڪاريگري، ڪارستاني، آر، زمر، حڪمت، فراست
- * عقل، چترائي، ڏاهپ، سياڻپ، هوشيارِي، قابليت
- * ڍواڻو ج ڍواڻا: [صفت - مذ] ڍولاڻو، سهڻو، خوبصورت
- * سنجين وڙڻ وارو، باسپيرت، با اخلاق، خليق، با آداب، اديب، صالح
- * [ظرف] سڄي ٽموني، سٺي ڍنگ سان، سٺيءَ طرز سان
- * ڍوپ ج ڍوپون: [صفت - مذ] وڏي عمر واري، پوڏهي، ٻڏي
- * [س/ڪوھ]

- ڏورَ لِيَتائِيُن: [اصطلاح] شومَ کي راضي ڪرڻ،
ڪنجوسَ کان رعايتَ حاصل ڪرڻ، بيڪارَ کان ڏکيو
ڪمَ ڪرائي وڃهڻ
- ڏورَن ڏِوُ هُئُڻُ: [اصطلاح] مالَ متاعَ خوشحالِ هُئُڻ،
خوشحالي هُئُڻ، سُکيو ستابو هُئُڻ (مالوندن جا)
- ڏورَڻُ: [مصر - فعل متعدي] اُن مان ڪن، ڪچرو مِٽي وغيره
صافَ ڪرڻ، ڇنڊڻ، ڇاڻڻ، وائڙڻ
* جدا ڪرڻ، ڌار ڪرڻ، الڳ ڪرڻ، عليحدہ ڪرڻ
* وِڪرائڻ، وِڃوڙڻ، هارڻ، وِڻڻ
* ڪيرائڻ، ڏکو ڏيڻ
* [مصر] ڏورَڻُ
* [امر] ڏورَ
* [ڀويس ڏوريندو ڏوريل]
- ڏورو ج ڏورا: [ا - مذ] ذرياءَ يا وڏي واھَ جي ڇڏيل
هيٺاهين زمينَ (جتي پاڻي پيھندو هُجي) کڏَ، جھڪائي،
جھڪاڻ، هيٺاهين، ڏوري، ٽرائي، ڦڌرتي ٽلاءَ، جھنو،
ٽنڊڙي ڏنڊ، ڇنڀ
* خال، اونھاڙ، پُور
* پاڻيءَ جو هيٺاهون کڏو، پاڻيءَ جو ڇڻمڻو، ڏھو، جھڪڻو
* ڦٽل واھ يا ذرياءَ وغيره، ڦٽو
* واھ، ڪسي
* [مٺ: ڏوري ج ڏورئون]
- ڏورو وڃهڻ: [اصطلاح] ٽڪلَ وھڻَ کي اُٿارڻَ لاءِ رَسو
وڃهڻ يا رَسو ڪاٽي ڪمَ آڻڻ
* [س/ٺ]
- ڏوري ج ڏورئون: [ا - مٺ] 'ڏورو' جو مؤنث، هيٺاهين زمينَ
(جتي پاڻي اچي گڏ ٿئي)، ڇن، ننڍو ٽلاءَ، ٽنڊڙي ڏنڊ، ٽرائي
* [سن: ڏار]
* ليڪو، ليڪ، پتو، پتي، گھاري (ٿلوار جي ڦر جي وچ ۾)
خال وانگي گھبَ وغيره
- ڏوري چڙهڻ: [اصطلاح] گھڻي مايا چڙهڻ، گھڻو متارو ٿيڻ
* [س/ل]

- ڏوڀ ج ڏوڀ: [ا - مذ] خراب گالهه، گار
* [س/ات]
- ڏوڀ ڪڍڻ: [اصطلاح] گاريون ڏيڻ، خراب گالهائين
- ڏوڏا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- ڏوڏارَ ج ڏوڏارُون: [ا - مٺ] ڪپڙ جي وڏَ جي پاڙ
* [س/ٺ]
- ڏوڏري ج ڏوڏريُون: [ا - مٺ] ٻوٽي جو هڪ ڦيسر
- ڏوڏو: [ا - مذ] ڳلا، بدنامي، خوارِي
* [س/ات]
- ڏوڏو ڪيَ لائِيُن: [اصطلاح] بدنامي ڪرڻ، ڳلا ڪرائڻ
- ڏوڏو ڪرڻ: [اصطلاح] خوارِي ڪرڻ، بدنامَ ڪرڻ
- ڏوڏو ج ڏوڏا: [ا - مذ] مانيءَ جو هڪ ڦيسر، ٿلهي ماني
(جوڙ يا ٻاجهريءَ جي)، ريڍلو، روڻلو، ڊڳڙ، ڊڳڙي، ٽوٽَ مِرڇَ
مُصالحِي پيٽل ٿلهي ماني
'ٽوڙي وڃي رومَ، د به ڏوڏي مٽي ٿور'
- ڏوڏا ڏيڻ: [اصطلاح] ٽپائڻ، تنگ ڪرڻ، زلائڻ
- ڏوڏوري ج ڏوڏوريُون: [ا - مٺ] گاهه جو هڪ ڦيسر
* هڪ ٻوٽيءَ جو نالو
- ڏورَ ج ڏورَ: [ا - مذ] جانورَ، چوپايو، گھرو چوپايو مالَ
(سڱن وارو، چوڙوڪ، ڊڳيون ڍڳا، مينهنن گايون ٽيون وهڙا وغيره)،
مالَ، مويشي، بار ڏوڏيندڙ خلال جانورَ، وھڻ
* [گ: ڀور، سن: ڏوريميه < ڌروه = ڀورا]
* نھر، ڀورو
* سمنڊ، ذرياءَ
* [صفت] بي سسجھ، اُن ڄاڻ، اُبوڇھ، بي عقل، موڳو،
ٻڏو، ٻڳھلو، ڏٻو، ماندو، چريائو
* بي زيان، گڱدام
- ڏورَ ڏنگڙ ج ڏورَ ڏنگڙ: [ا - مذ] چوپايو مال، سڱن وارو مال،
ڏور، ڊڳو، وھڻ، مالَ مويشي
- ڏورَ ڪڍڻ: [اصطلاح] ڦريائي ڪرڻ، اُضحٰي ڪرڻ

— ڊوري هُنَڻُ: [اصطلاح] سگهارو ٿيڻ، طاقت وارو ٿيڻ
 * ٿلهو ٿيڻ، متارو ٿيڻ، سپرو ٿيڻ، ڏٽو متو ٿيڻ (چوڻي مال جو)
 * تازو ٿوانو ٿيڻ

* ڊوريوڇ ڊوريا: [ا - مذ] گتولو، گٽ، منجھو
 [س/ث]

* ڊَوَرُڇ ڊَوَرُ: [ا - مذ] ڏٽو، رڇ
 [س/ل]

* پَت جا ڊو لڳا پيا آهن (جملو)
 * ڊوس ج ڊوسون: [ا - مٺ] پٽ، مٺ ڪٺ
 [س/ات]

— ڊوس مڃائڻ: [اصطلاح] گهڻو پئڻ، سڻڻ، ڪٽڻ
 * ڊوڪ ج ڊوڪ: [ا - مذ] وڙ، وڪڙ، ڏنگ
 * جٽل جو وڙ
 * ٽڪن وغيره جو وڙ
 [س/ڪوھ]

* ڊوڪار ج ڊوڪارون: [ا - مٺ] هوڪار، لڳڪار، يلغار
 [س/ڪوھ]

— ڊوڪارڻ: [مض - فعل متعدي] هوڪارڻ، وڙهڻ، لاءِ سڏ ڪرڻ، لڳڪارڻ
 [س/ڪوھ]
 * [مض] ڊوڪارڻ
 * [امر] ڊوڪار

* [ڊوڪاري ڊوڪاريندو ڊوڪاريل]
 * ڊوڪاري: [ا - خاص] هڪ ڏهر جو نالو
 [س/ث]

* ڊوڪاڻي: [ا - خاص] هڪ پٽ جو نالو
 [س/ث]

* ڊوڪڙ ج ڊوڪڙون: [ا - مٺ] سڄا جو خونجو، ڊاڪئون

* مهرباني، بخشش
 [س/ات]

* ڊوڪري ج ڊوڪريون: [ا - مٺ] مصلحيدار باقيل مانيءَ جو هڪ قسم، پلو يا منجي مٿان رکي پنجانيل مصلحيدار باقيل ماني يا ڊويو جهري روتي، مؤن پيل لولو
 [س/ات]

* اُٻاريل ٿلهي ڪوڪي يا ماني
 [س/ث]

* [صفت - مٺ] زلندڙ، چڙ، آوارو، نوسيني
 * لالچي

* بي ماني
 [س/ات]

* ڊول: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* ڊول: [ا - ذات] خدا تعاليٰ

* ڊول ج ڊول: [صفت] مٺڻ، لڏڻ، پيڻ، لڳڻ، سڃڻ، پرين، مَحَبُوب، ڊولڻ، دلڻس دوست، باز، مٺڻ، سڃڻ، ڊولو، ڊوليو، دوس، ڊلدار، مٺڻا، مَشُوق، ڊل گهريو ساھ سياتو
 * مڙس، پٿار، وڙ، ڪانڌ، خاوند
 * [سن: ڌو + ل = پڇاڙي]

* [صفت] دادلو، لڏلو، چڄلو، ڪوڏ نينو، اُنگلي، مَلُڪ، سوجارو، سٺو، سَهڻو، ٺاهوڪو، عاليشان، مَن مَلُڪ

— ڊول ڊلا ٿيڻ: [اصطلاح] هٿ ڇڏائڻ، مايوس ٿيڻ
 — ڊولڻ ج ڊولڻ: [صفت] ڊول، باز، مَحَبُوب، ڊلدار، مٺڻا، ڊلريا، مَشُوق، ڊولو، ڊوليو، دوست، پرين، پيارو

— ڊوليوڇ ڊوليا: [ا - ذات] الله تعاليٰ

* ڊوليا ڊڪڙي ڊيئي پاند پناه جو (شاه)

* [صفت] ڊول، ڊولڻ، ڊولو، سڃڻ، دوست، پيارو، مَحَبُوب

* ڊول ج ڊول: [ا - مذ] وَجَت جي هڪ ساز جو نالو، ڏهل، ڊولڪ

* [سن: ڊول = ڏهل]

— ڊولي ج ڊولي: [صفت] ڏهل وَجائيندڙ، ڊول وارو، ڏهلاري
 [س/ث]

* ڊول ج ڊول: [ا - مذ] حقي يا چلم جي ٽوپيءَ جو ڍڪ، مَحَرُوطِي لوهي ٽوپ، ڊول
 [س/ڪوھ]

- ڊولڙج ڊولڙ: [ا - مذ] پڪيءَ جو هڪ قيسر
* [س/ث]
- ڊولڙي ج ڊولڙيون: [ا - مت] بوجا پاڻ ۾ ڪم ايندڙ
ٺڪر جو هڪ ٿانءُ (جنهن تي ٿانڊا رکي، گيهه وڃي ساڙجي)
* [س/ث]
- ڊولڱ ج ڊولڱون: [ا - مت] وڃائڻ جو هڪ ساز،
ٿنڀو ڏهل، ڏهلڪي، ڏهلڙي، پڪوڙ، ڊيپڪ، ڊيپڪڙي،
ڊولڪي
* [سن: ڊولڪا - ڊولڪ، ف: ڊلڪ، سن: ڊول]
- ڊولڪ ٺوڙ: [صفت] ڊولڱ وڃائيندڙ، ڏهلڙي، ڊولڪيو
پڪوڙي
- ڊولڱ وڃائڻ: [اصطلاح] ڏهلڙي وڃائڻ
- ڊولڪون وڃائڻ: [اصطلاح] ڏکيو ڪم ٿي نه سگهڻ،
سولو ڪم ڪرڻ
- ڊولڪي ج ڊولڪيون: [ا - مت] ٿنڀو ڏهل، ڏهلڙي،
ڊولڱ، ڊيپڪ، ڊيپڪي، پڪوڙ
- ڊولڪيو ج ڊولڪيا: [صفت - مذ] ڊولڱ وارو،
ڊولڱ وڃائيندڙ، ٺنگهو، ٻيلاجي، ڏهلڙي، ڊوڪڙي،
ٻيلجي، پڪوڙي
- * آڳوڻي مارواڙ رياست ۾ زبني تراسر هڪ رائج سڪو
- ڊولڻ ج ڊولڻ: [ا - مذ] گچيءَ ۾ پائڻ جي زبور جو
هڪ قيسر، ڊولشو، ڪارڱ
* ٿانءَ جو هڪ قيسر
- ڊولڻو ج ڊولڻا: [ا - مذ] گهم جو هڪ قيسر، گچيءَ ۾
ٻڌل ۽ جانديءَ يا سون جي ڏيڀيءَ ۾ بند ٿيل تغريڙ،
ڪارڱ
* [صفت] پيارو
- ڊولڻي ج ڊولڻيون: [ا - مت] کٽ (ڪچ)، ڊولني،
منجي، چارباڻي
* [س/ل/ث]
- ڊولو ج ڊولا: [ا - مذ] پيارو، شڪرت، ڊلٽر، جاني، ڊل گهريو،
ڊول، دوست، ڊولڻ
* ڪانڌ، گهرڻ، مڙس
* [س/ث]
- [ا - خاص] ڊوليو، مومل جو عاشق
* باز، چوڪڙ پٺ
* هڪ راڳيءَ جو نالو
* راڳ جو هڪ قيسر
- ڊولي ج ڊوليون: [ا - مت] سنڌ جي مينهن جو هڪ ٻنڌ
يا وڙ، هڏ جي مضبوط ۽ شبيهي مينهن
- ڊوليا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]
- ڊوما ج ڊومائون: [ا - مت] ناکامياب ڳولا، اڃايا ڌڪا،
ٿاڀا، رولڙو ڦولڙو، ڊوما، جاج، ڪُجهه حاصل ڪرڻ لاءِ
خالي رولڙو ٺاڙ، جستجو، نوس، ڳولها
* [پڙ: ڊوم، سن: ڊوم]
- ڊومان هڻڻ: [اصطلاح] جاج ڪرڻ، ڳولا ڪرڻ
* بيڪار زلڻ، ناسون هڻڻ
* ٺاڙ ڪرڻ
* ڪوشش ڪرڻ
* [س/ات]
- ڊومائون ڪائڻ: [اصطلاح] اڃايو زلڻ، ٿاڀا ڪائڻ،
خواهه متخواهه ڌڪا ڪائڻ، اڃايو رولڙو ڪرڻ، ڊوما ڪائڻ،
ڪنهن شيءِ جي ناڪام ڳولا ڪرڻ، ڪنهن شيءِ جي
ڳولا ۾ ناکامياب ٿيڻ، ٻاڻڻ ڪائڻ، اڃايو ڌرندڙ ٿيڻ
- ڊومڻ: [مصر - فعل متعدي] ڳولڻ، ڪوشش ڪرڻ
* [س/ات]
- * [مصر] ڊومڻ
* [مصر] ڊومڻ
* [ڊوميو ڊومندو، ڊوميل]
- ڊومين ڊومين: [طرف] ڊولي، ڪٽي ڪٽي
- ڊومڙ ج ڊومڙ: [ا - مذ] ٿانءَ جو هڪ قيسر
* [س/ڪوه/ث]
- ڊونڊي ج ڊونڊيون: [ا - مت] ڳولا، ڦولها، تفتيش، وڙ
ڪوچ، تلاش
* [سن: ڊونڊين، ڊونڊين]

- ڏونڊو آچڻ: [اصطلاح] ٿوري ننڊ اچڻ، اک لڳڻ.
- ڏونڊو ڪرڻ: [اصطلاح] ٿوري ننڊ ڪرڻ، اک پوڻ.
- ڏونگ ج ڏونگ: [ا - مذ] مڪر ڦٽڻ، پاڪڻڊ، قريٺ، ٺڳي، دولاب، دغا، ترڪڻ، چل، ڪٽ، ڪوٺ، گهاٽ.
- منهن، بهانو، عذر، تال، تار، چنڊ.
- تجويز، آڱڻ، بازي، خرق، پرينج، جالائي، ڪيل، هٿر.
- [گ: ڏونگ، سن: دنپ، دنپ = ڏيکاء ڪرڻ]
- ڏونگ رچائڻ: [اصطلاح] مڪر ڪرڻ، بهانو ڪرڻ، ڪوڙ ڪرڻ.
- ڏونگي ج ڏونگي: [صفت] ڏونگ ڪندڙ، مڪريلو، چنڊاڻو، ڦٽي، چنڊ باز، ٺڳ، خرق، جالاک، تيرنهن نالو.
- ڏونگر ج ڏونگر: [ا - مذ] ماڳ جو ڪڪر، ڪوهيڙو، ڍنگري.
- [س/ڪوه/سن: ڏومڪ، ڏي، پچاڙي]
- ڏونگري ج ڏونگرين: [ا - مذ] ماڳ، ماڻ، ٿيڙ، غبار، ڏنڊ.
- ڏونگرو ج ڏونگرا: [ا - مذ] ٻنيءَ جو هڏو يا ڪنڊو، ڪرنگهو، ٻني.
- مڇيءَ جو هڪ قيسر (سينگاري مڇيءَ جي ٻيڙيءَ ۽ ٻئي رنگ سان هڪ مڇي).
- ڏونگري ج ڏونگرين: [ا - مذ] بدن جو هڪ عضو، پيٽ ۽ شرم گاهه جي وچ وارو حصو، نهائين.
- ڏونگل ج ڏونگل: [ا - مذ] ٿولي، چٽر، چرچو، ٿوڪ، ڪل، چيڙ، ٺٺل، ويچارا.
- طعنو، مهنو، ڳلا.
- آجايو گفتو، خراب ڳالهه.
- ڏونگل اچڻ: [اصطلاح] واهايت خيلا استعمال ڪرڻ.
- آڱڻ سان ڪنهن جي پاسخاطري ڪرڻ.
- طعنو هڻڻ، مهنو ڏيڻ.
- پراڻي ڳالهه ۾ ٿي پوڻ.
- ڏونڊي: [مضارع فعل متعدي] تلاش ڪرڻ، ڳولڻ، ڳولا ڪرڻ، پڇا ڪرڻ، ڏورڻ، جستجو ڪرڻ، ڦولڻ، ڪوچ لڳائڻ.
- ڏسڻ، بهارڻ، ڇاڇڻ.
- [سن: ڏونڊ، ڏونڊ]
- [مضارع فعل متعدي] ڏونڊ.
- [امر] ڏونڊ.
- [مضارع] ڏونڊيان (ج) ڏونڊيون، ڏونڊين (ج) ڏونڊين.
- ڏونڊي (ج) ڏونڊين.
- [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معادن فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڏيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- [حال] ڏونڊي ٿو (ج) ڏونڊين ٿا.
- [حال مٿ] ڏونڊي ٿي (ج) ڏونڊين ٿيون.
- [ماضي] ڏونڊيو (ج) ڏونڊيا.
- [ماضي مٿ] ڏونڊي (ج) ڏونڊيون.
- [مستقبل] ڏونڊندو (ج) ڏونڊندا.
- [مستقبل مٿ] ڏونڊندي (ج) ڏونڊنديون.
- [اسم مفعول] ڏونڊيل.
- ڏونڊي ج ڏونڊي: [ا - مذ] ڪنهن مري ويل جانور جو ڪجهه عرصي کان پيٽل مڙهه (جيڪو ڏپ ڪري وڃي)، مردار جانور جو مڙو.
- ڪنو گوشت، لوٽ.
- ڪرڻي، ڪنڊي، ڪن ڪچرو، ڪنڊ.
- ڏونڊي ج ڏونڊي: [ا - مذ] ٻريءَ جو هڪ قيسر.
- ٻوه وڻ جو ڏينھون.
- [س/ڌ]
- ڏونڊو ج ڏونڊو: [صفت] ٺوٺيل، ڪٻو، ٿونڊڙو، ڏونڊو.
- [س/ڌ]
- [مٿ: ڏونڊي ج ڏونڊين]
- ڏون ڏون: [ا - مذ] آواز، ڏهل جي وڃت جو هڪ قيسر.
- ڳوڙ، ڳهسان، ڀڳي، جھڳي.
- ڏونڪو ج ڏونڪا: [ا - مذ] ٿوري ننڊ، ننڊ جو جھوٽو، گھيڙڻ، جھوٽو جھٽڪو (ننڊ جو)، ننڊڙي، سوپو، سوپڙو، اک پوڻ، پنڪي.
- [مٿ: ڏونڪي ج ڏونڪيون]

- ڊونگل ڍارڻ: [اصطلاح] طَعْدَ ڙِي ڪَڙُ، ٺُولِي ڪَڙُ (ڪنهن تان). مَسْخَرِي ڪَڙُ، ڪِل ڪَڙُ، چَڙا يا چَڙون ڪَڙُ
- * ويڪون ڪڍڻ
  - * ڪَڙسون ڪڍڻ
  - * ظلم ڪرڻ
- ڊونگل ڦٽا ڪرڻ: [اصطلاح] ڊِڪَ ڏيڻ
- * چڙا هڻڻ
- ڊونگل هڻڻ: [اصطلاح] چَڙ ڪَڙُ، ڪِل ڪَڙُ، ٺُولِي ڪَڙُ، توکَ هڻڻ، ٺُل ڪَڙُ، ويچارا ڪڍڻ، اُهلون ڪَڙُ
- ڊونگلي ج ڊونگلي: [صفت] ڊونگل اُڇلندڙ، طَعْدَ ڙُ، مَهَنَائي
- ڊونگو ج ڊونگا: [ا - مذ] ٻُنڌَن، چَڙُ، ٻُنڌَر، ڏڏو، ويهڪَ جي جاء، ٺَڙو
- * ڪَڇَر، ڏڏَ
  - * ٻَنو، ٻَنڌا، ٻَنِي، ٻَنِيءَ وارو ڪَنڊو، ڪَڙنگهو، ڍاڪَ جو هڏو، ڊونگري
  - * [س/ل]
  - * وڏو پيالو (چينيءَ، پلاسٽڪ يا اِپٽيل وغيره جو جنهن ۾ پوڻ ڀاڄي پَجهي)
- ڊوڻوڇ ڊوڻا: [ا - مذ] پِيٽَ، سوکڙِي، ٻُڌَڙو، سوغات، ٺُڦو
- * لوهار يا ڪُنڀار جو شاديءَ جي موقعي تي سوکڙيءَ طور اُڏل ٿانءِ يا اوزار
  - * [س/ت/ل]
- ڊوڻو ج ڊوڻا: [ا - مذ] مِينَهَن ٻوڻ جا نِشان، خراب هوا، ڪُڙاءِ، ڊوڻ
- ڊوڻو ڪَڙُ: [اصطلاح] آسماڻ جو صاف ٿيڻ، مِينَهَن جو ڪَڇي وَڃڻ
- ڊوڻوڇ ڊوڻا: [ا - مذ] ڏڙو، پِٽ (جنهن تي گاهه نه اُڀري)
- * [س/ت]
- ڊوڻوڇ ڊوڻا: [ا - مذ] پِيٽ پراڻي، رُج
- ڊوڻو پيٽارڻ: [اصطلاح] هِيسائين، ڊيجارڻ، پِڄائڻ
- * خوار ڪري ڪڍڻ
  - * [س/ات]
- ڊوڻو جهلڻ: [اصطلاح] پِيٽ ۾ سمانڻ

- ڊوڙ ڪَڙُ: [اصطلاح] ڪَڪَ ٿِيڻ
- * ڊڄي وَڃڻ
  - * [س/ات]
- ڊوڙ ج ڊوڙون: [ا - مت] ٻار ڪُڻڻ جي حالت، ڪُٺائي، ڪُٺَ، ڊوڙائي، مُنتَقِلي
- * ڊوڙڻ جي مُزوري، ڪُٺائي، ڊوڙائي، خِمالَپ
  - * [سن: ڊڙوڪ < ڊه: ووڊ، سن: ڊوڙڻ]
- ڊوڙائڻ: [مصدر 'ڊوڙڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] ٻار ڪُٺائڻ، ڳرو سامان ڪُٺائڻ (مڪَ هِنڌ کان ٻي هِنڌ)
- * [ڊوڙو ڊوڙيندو ڊوڙڻ]
- ڊوڙائي ج ڊوڙايون: [ا - مت] سامان ڪُٺائڻ جي مُزوري، خِمالَپ جي اجَرت، ٻار ڳيريءَ جو اُڇورو
- ڊوڙجڻ: [مصدر 'ڊوڙڻ' مان فعل مَجْهُول] ٻار ڪَڇڻ، نِشَڇَ (ڳرو سامان وغيره)، ڊوڙجڻ
- * [ڊوڙو ڊوڙي ڊوڙڻ]
- ڊوڙڻ: [مض - فعل متعدي] هِڪَ هِنڌان ڦيرائي ٻار ڪُڻڻ، وري وري ڪُڻڻ، نِٻَڻ، ڪُٺِي وَڃڻ، پَهچائڻ، رِسانَڻ، ٻار ڳيري ڪَڙُ
- * [سن: ڊڙوڪ < ڊه: ووڊ، سن: ڊوڙڻ]
  - * لڏَڻ (سامان وغيره)
  - * ويجهو ڪَڙُ
  - * ڪُٺِي وَڃڻ
  - * ٻيڙيءَ کي هاڪاري ٻنڌَر تي آڻِڻ
  - * سَٿو سِي ڊوڙي، جي تَرَ ٿوڙي مَڪِڙا (شاه)
  - * ڪَمَ کي ختم ڪَڙُ (ڪورين جو هِڪَ اصطلاح)
  - * [مض] ڊوڙڻ
  - * [امر] ڊوڙ
- * [مضارع] ڊوڙان (ج) ڊوڙون، ڊوڙين (ج) ڊوڙو، ڊوڙي (ج) ڊوڙين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معارف فعل 'ڙو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڙيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]
- * [حال] ڊوڙي ٿو (ج) ڊوڙين ٿا
  - * [حال مت] ڊوڙي ٿي (ج) ڊوڙين ٿيون
  - * [ماضي] ڊوڙيو (ج) ڊوڙيا
  - * [ماضي مت] ڊوڙي ٿي (ج) ڊوڙيون
  - * [مستقبل] ڊوڙيندو (ج) ڊوڙيندا
  - * [مستقبل مت] ڊوڙيندي (ج) ڊوڙينديون
  - * [اسر مفعول] ڊوڙيل

— ڊوئٽو ج ڊوئٽا: [صفت - مذ] ڊوئٽندڙ، ڪٽندڙ، خمال
* [مت: ڊوئٽي ج ڊوئٽيون]

— ڊوئٽي ج ڊوئٽيون: [ا - مت] سامان، ڪچري وغيره کي
گڏ ڪري رکڻ جو هنڌ، اردڙي، ڍڳي

— ڊوئٽي ڪٽڻ: [اصطلاح] اُن يا پاڻ وغيره هڪ هنڌان
گهي پئي هنڌ ڍڳي ڪٽڻ، گڏ ڪرڻ، ڍڳي ڪرڻ

• ڊوءِ ج ڊوءِ: [ا - مذ] خراب هوا، طوفاني هوا، ترسائي هوا،
ڙو، ڙو ڊوءِ

— ڊوءِ ڪٽڻ: [اصطلاح] صاف ٿيڻ (هوا جي)
* ظاهر ٿيڻ (آسمان جي)

• ڊوئٽو ج ڊوئٽا: [ا - مذ] شاديءَ يا طوهر جي خوشيءَ
جي موقعي تي راڄ جي ڪاسبين (جيوڙوڪ، لوهان ۽
ڪنڀارن وغيره) طرفان مبارڪ يا انعام لاءِ ٺاهيل سندن تحفو
سوڪڙيءَ طور ڏنل ميوو يا مٺايي وغيره، سوغات، سوڪڙي،
ڌالي، پيٽا، نذرانو، عطيو، بخشش، ڊوٽو

• ڊهي ج ڊهيون: [ا - مت] ڪرنگهي جي پڇاڙيءَ واري
هڏي، هنگڻ هڏي
* [س/ات]

— ڊهي هڻڻ: [اصطلاح] سري آڇڻ، رڙهي آڇڻ

• ڊٽائڻ: [مصدر 'ڊوئڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] هڪ هنڌان
ڪٽائي پئي هنڌ رکائڻ، گهمرا ڪري ڪٽائڻ، ڊوٽائڻ، ڪٽائڻ
پهچائڻ

* [سن: ده = ڊوئڻ]

* [دوس: ڊوئڻس ڊوئل]

— ڊٽائي ج ڊٽائينون: [ا - مت] ڪنهن شيءِ جي ڪٽائڻ يا
ڊوئڻ جي اجازت، سامان وغيره ڪٽڻ يا ڪٽائڻ جو
عيوضو، ڊوٽائي، ڪٽائي

— ڊٽائي ج ڊٽائينون: [ا - مت] ڊوٽائڻ جي اجازت، ڊوٽائي،
ڪٽائي، مڙوري

• ڊيءَ ج ڊيءَ: [ا - مذ] ڊس، ڊؤ، رڄ، تربيت
* قرار، خوشي

— ڊيڙجڻ: [مصدر 'ڊڙجڻ' مان فعل مَجْهُول] کائي پُرڇڻ،
ڊيڙجڻ، ڊيڙجڻ، رڄ ٿيڻ

* راضي ٿيڻ، خوش ٿيڻ، پُرڇڻ، پُر ٿيڻ، ڍاٻڻ
* [ڊيڙس ڊيڙس ڊيڙيل]

— ڊيءَ جهلڻ: [اصطلاح] پيٽ ۾ ماپڻ، سسائڻ
'هڪ ڊيءَ جهلي وائين پيو مينهن' (محاوره)
* برداشت ڪرڻ، مٿو جهلڻ

— ڊيءَ ڪٽڻ: [اصطلاح] قرار ڪرڻ، بس ڪرڻ (ڪافي کائڻ کان)

— ڊيءَ ڏيئي ڇڏڻ: [اصطلاح] تنگ ڪرڻ

— ڊيڙڻ: [مصر - فعل متعدي] ڊؤ ڪرائڻ، پيٽ پرائڻ، ڏٺڻ،
ڏٺڻ

* گهڻو ڏيڻ

* [مصر] ڏيڻ

* [اهڙا] ڊيءَ

* [ڊيڙس ڊيڙس ڊيڙيل]

— ڊئي ڇڏڻ: [اصطلاح] ڊؤ ڪرائڻ

* خوش ڪرڻ

* مالامال ڪرڻ، ملڪيت بخڻڻ

* [طنزاً] ڪُجهه به نه ملڻ

• ڊئو ج ڊئا: [ا - مذ] جهڙ، آگر

— ڊئي جي اوکڙ: [ا - مت] آگر يا جهڙ واري ڏينهن
اُپرندي کان لڳندڙ هوا

• ڊئون ج ڊئون: [ا - مت] اٽڪل، تجويز، ڏنءُ

'نه ڪو ڊئون ڊيري جي مون ڏکڻ کان ڏانئي' (جامر خان)

• ڊئونڪو ج ڊئونڪا: [ا - مذ] ٿوري ننڊ، پنڪي،
جهوٽو

— ڊئونگ ج ڊئونگ: [ا - مذ] مڪر، بهائي ڪوڙ، ٺٽائڻ يا
ناڪار واري حالت
* [س/ڪوڙ]

— ڊئونگ ڪرڻ: [اصطلاح] ناٺ ڪرڻ، نڀرو ڪرڻ

* ٺٽائڻ، گه ڪرڻ

• ڊيپاٽا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

- **ڊيپير:** [ا - مت] ٻوٽي جو هڪ قسم (جنهن جو پڻ اڪڙو گاهه جي پڻ کان ٿورو وڏو ٿئي ڇيلھ جي سوز لاءِ مفيد ٿئي)
- **ڊيپرو ج ڊيپرا:** [ا - مت] ٿلهي مانيءَ جو هڪ قسم. ڊيرون ڊيپرو روٽ
- **ڊيپري ج ڊيپريون:** [ا - مت] ننڍي ڪاٺيءَ جو ٽڪر (ڪنهن تڱ ۾ ٽڪايل)
- [س/ات]
- **ڊيپڪ ج ڊيپڪون:** [ا - مت] ساز جو هڪ قسم. ڊهلڪي. ڊهلڙي. پڪوار
- ڊهل تي هٿ هڻڻ يا ڊهل وڃائڻ وقت ٺڪرندڙ آواز
- [سن: ڊنڊم]
- **ڊيپڪڙي ج ڊيپڪڙيون:** [ا - مت] ڊهلڙي. پڪوار ڊهلڪي
- **ڊيپڪي ج ڊيپڪيون:** [ا - مت] ڊيپڪ. ڊهلڙي. ڊولڪ. پڪوار
- **ڊيپڪي وڃائڻ:** [اصطلاح] ڊهلڙي وڃائڻ
- ماڻهو گڏ ڪرڻ (بازيگر ٻارن)
- **ڊيپو ج ڊيپا:** [ا - مذ] سارين ڌرتي جي جند جو ڪل مان ٺهيل هيٺيون پڙ، ڌرتي، پڙو
- [س/ات]
- واريءَ جو ننڍو ڌڙو. ڊڳڙي. ڊپ
- **ڊيٽ ج ڊيٽ:** [صفت] صدي، نوڊ، ٺٽس بي جيو
- **ڊيپڪ ج ڊيپڪ:** [ا - مذ] ٻهاري سهار، مير سڙ.
- صفت صفائي
- مهاڙو
- لڪڙو
- گڏهه جي هينگ
- **ڊيپ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **ڊيپ ج ڊيپ:** [صفت] گهٽ ذات وارو. چمڙي جو ڪم ڪندڙ
- مردار مال ڪاٽيندڙ
- [هند: ڊيوه]
- بي جيو. ٺٽس نا فرمان
- [س/ات]
- **ڊيپ جڻ:** [ا - مذ] هڪ قسم جو آسيب، بي جيو جڻ (جيڪو ڪنهن به دعا تعويذ باوجود به جند نه ڇڏي)
- **ڊيڊوڙو/ڊيڊوآڙو:** [ا - مذ] گندو پاڙو. خراب جاء. گندي جاء. غليظ هنڌ
- ڪن، ڪجرو
- **ڊيڊوڙو هڻڻ:** [اصطلاح] گندو پاڙو هڻڻ. غليظ هنڌ هڻڻ
- **ڊيڊي ج ڊيڊيون:** [ا - مت] هرلي يا نار جو هڪ عضو. سرائيءَ جي پڇاڙيءَ وارو حصو
- هڪ لوهارڪو اوزار، ٻلتي
- ڊولڪ جو هڪ قسم (جنهن جو پٺت ٻاهر نڪتل ٿئي ٿا)
- **ڊير ج ڊير:** [ا - مذ] ڊڳ. اٺار. ڊڳي. ڪوڙي. ڪوڙو. ڪوڙ. آسوه. مير
- گند ڪچري وغيره جو ٿڌو ڌڙو
- [سن: ڦرڻا]
- 'ميائيءَ تي ماڪ ۾. ڪيلا ڪڪيءَ ڊير' (شيخ ايان)
- [صفت] ججهو. گهڻو. گنج. ڳپل. سرس. سوابو. جال. جام. ٻهون. هشام. هجور. مجموعو
- **ڊير ٿيڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ٿيڻ. ڪن شين جو مير ٿيڻ
- ڪري پوڻ. ڊهن
- مڙ
- **ڊير ڪرڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ڪرڻ (مٺيءَ وغيره جو)
- ٻلهي ڪريان ڊير هي بي معنيٰ مانڊاڻ (شيخ ايان)
- گڏ ڪرڻ. جمع ڪرڻ
- مارڻ. ڊاهڻ
- **ڊيرو ڊير:** [صفت] ڊيرن جا ڊير. ڊڳن جا ڊڳ. خد کان وڌيڪ.
- شام گهڻا. بي انداز ڪوڙا. هشام
- **ڊيري ج ڊيريون:** [ا - مت] ڊڳ. ڊڳي. ستي. ڪوڙي
- **ڊيري ٿيڻ:** [اصطلاح] ڊڳ ٿيڻ
- ڪري پوڻ. ڊهن
- **ڊيرڪي ج ڊيرڪيون:** [ا - مت] ڦڻ پڪل اٺ. شاخ
- **ڊيرو ج ڊيرا:** [ا - مذ] ڏاڳن جو قورو. ڏاڳن جو ويڙهو. ڏاڳي يا ڏور جو ويڙهيل گولو. ڏاڳي جو وڏو ڳوٺو
- اُن وقت لاءِ ڪم ايندڙ ڪاٺين جا ٻه ٽڪر (وچ ٻڌل)

• ڊيري ج ڊيريئون: [ا - مت] ڊڳ، ڊڳي، سٽي، ڪوڙي
 * [صفت] بيمار، غليل
 * ضعیف، اُپرو

— ڊيري ٿيڻ: [اصطلاح] ڊڳ ٿيڻ

* بيمار ٿيڻ، غليل ٿيڻ
 * ڪري پوڻ، ڊهن، ڊهي پوڻ، ترين پر ڪرڻ
 * جنهن تي ڏکيا ڏيه جا، ڊکي ٿيا ڊيري (شيخ ايان)
 * ضعیف ٿيڻ
 * بيهوش ٿيڻ
 * سجدو ڪرڻ

• ڊيگ ج ڊيگ: [ا - مذ] وڙ، ونگ، ڏنگ، جهڳ، مور،
 قد، وڪڙ، ونگوڙ، چپ

• ڊيگ ج ڊيگ: [ا - مذ] واهيات گنگو، ڪاوڙ ۽ ناگواري
 پيدا ڪندڙ لفظ، ٻڪواس، ٻڪ ٻڪ، ٻي، ٻڙ ٻڙ،
 ڊونگل، وڏي ٻٽاڱ، بي عقليءَ جو ڳالهه
 * مهنو، طعنو، ڏوراپو، اولاديو
 * وڏو ڏک، وڏي سُرڪي، ٻڳه
 * [س/ڪرم]

— ڊيگ ڇڏڻ: [اصطلاح] ڊونگل هڻڻ، وانان وهائڻ،
 طعنا هڻڻ، بي ٽڪي ڳالهه ڪرڻ، بي موقعي
 گفنگو ڪرڻ، آياڻپ جي ڳالهه ڪرڻ، اجايو ٻڪڻ
 * شيخ جي ڏيکارڻ

— ڊيگ ڏيڻ: [اصطلاح] واهيات ڳالهائڻ، ٻڪ ٻڪ ڪرڻ،
 اجائي ٻي هڻڻ، رٽ ڪرڻ، ٻڪواس ڪرڻ، بنا سوجي
 سمجهي ڳالهائڻ
 * پراڻي ڳالهه ۾ دخل ڏيڻ
 * ڪنهن جي خلاف پريءَ مجلس ۾ بهتان مڙهڻ،
 ڪوڙو دليل ڏيڻ
 * مهنا ڏيڻ، اولاديو ڏيڻ

— ڊيڪڙ ج ڊيڪڙ: [صفت] واهيات گنگو ڪندڙ،
 ٻڪواسي، گنا لفظ ڳالهائيندڙ
 * ٿوري گهڻي تي مهنا ڏيندڙ، ڏورابي

• ڊيڪڙي ميڪڙي: [ا - مت] ڊگ ڏيندڙ جانور،
 ڊڪڙي (مينهن يا ڳئون وغيره)
 * [س/ات]
 * آسرو، آڻڻ
 * [صفت] وارث، مٿ مائڻ

— ڊيڪڙي نه ميڪڙي: [ا - مت] ڪجهه به نه هئڻ
 واري حالت، سچ، سچائي، سڪڻائي

• ڊيڪو ج ڊيڪا: [ا - مذ] ڏٺل لوڏو (جماع وقت)، ٽٻڪ،
 همپسٽريءَ وقت هٽيل ڏک، سنجوڳ جو لوڏو، ٽٻڪو
 ٽڪر، اڪل، ٿيڏو، ٿونو
 * [هند: ڏوک = ويجهو ويڻ]

— ڊيڪا ڳڻڻ: [اصطلاح] جتي سڀ ڪم ۾ رڌل هجن
 اُتي واندو وينو رهڻ، ڪم واري جاء تي چپ ڪري
 صرف ڏسندو رهڻ

— ڊيڪو هڻڻ: [اصطلاح] فرخ ۾ آلت ويجهي هڪ ڀيرو
 روز سان هڻڻ

• ڊيڪي ج ڊيڪيون: [ا - مت] ڪٽڻ جي چرخي يا اٽڪ
 جي ڪاٺ جي گهوڙي، چرخي جو ڪالوڙو، چرخي جي ٽري
 جو تختو

• ڊيل ج ڊيلون: [ا - مت] پڪيءَ جو هڪ قسم، موز جي ماڻي،
 ڊيل

* [س/ت]

• ڊيل ج ڊيلون: [ا - مت] تيزت، ڌڪار، ڍل تان لاهڻ
 جي حالت

* [سن: سئل، هند: نميلنا، سن: تلن = هٽڻ]

’ڍولڻ ٿينجي ڊيل، موهيون مون مسڪين کي‘ (فتير لطف علي)

— ڊيلڻ: [مض - فعل متعدي] تيزت ڪرڻ، ڇڏي ڏيڻ،
 ڇڏڻ، ڍل تان لاهڻ، وسارڻ
 * ڌڪڻ، ڌڪارڻ، ٽيلهڻ

* [سن: سئل، هند: نميلنا، سن: تلن = هٽڻ]

’ڍوليا ڍيل مڙ مون، ڪانڌ ڪيئي آهيان‘ (شاه/ليلا چنيسر)

* زلڻ، زمڻ، پڻ، پٽڪڻ، پٽڻ، ڌڪا کائڻ، ٽاپا
 کائڻ، آواره گري ڪرڻ

* غفلت ڪرڻ، ويسر ڪرڻ، ڳمياڻي ڪرڻ

* [مض] ڍيلڻ

* [اسر] ڍيل

* [ڊيلي] ڍيليندو، ڍيليل

- ڊيمين ڊيمين: [ظرف] گاهي گاهي. بعضي بعضي.
ڪڏهن ڪڏهن، اتفاق سان، ڪنهن فضاءني، ڊولي.
فضاني، سس مرڪي، موادي
* آهستي آهستي، ڏيري ڏيري
* ٿوري ٿوري
* تڙيل پڪڙيل، هتي هتي، هيڏانهن هوڏانهن
• ڊينبوج ڊينبا: [ا - مذ] ناڙيءَ ۾ پٽيءَ ڪرڻ جي حالت
* رميم اوڙ جو ٿورو پاڳو، بغير پچ جي رهائڻ واري حالت
* [س/ات]
• ڊينپت ج ڊينپون: [ا - مذ] پٿر، پٿر، ڪڙهو
* [س/ات]
• ڊينديو ج ڊينديا: [صفت - مذ] قد جو ننڍو، ٻنڊرو، چوٽو،
ٻنڊڪڙو
* [س/ات]
* [مذ: ڊيندي ج ڊينديون]
* [ا - مذ] ڦسري، خوري، ڀڏنامي، ڊنڊورو
* [س/ات]
• ڊينديو ڪڙڻ: [اصطلاح] ڦسري ڪڙڻ، ڊنڊورو ڪڙڻ،
ڀڏنامي ڪڙڻ
* [س/ات]
• ڊينگ ج ڊينگ: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قسم
* [س/ت]
• ڊينگ ج ڊينگ: [صفت] وڏو، ڦڏاڙو، پربت، ڊگهو
* مٿاهون، اونچو
* [سن: ڊراڻگ، درد = مضبوط ٿيڻ + انگ = عضو، دير گه = ڊگهو]
* ديؤ جوڙو مٿس
* وڏو يا سکر ماڻهو، معتبر ماڻهو، امير شاهوڪار
* ڦورو ڦڙاڪ
* [ا - مذ] ڪوبه وڏو جيسر، ڪابه شمار وڏي شيءِ
* راکاس، ديؤ، ٿيسينگ
* پکيءَ جو هڪ قسم، وڏو پکي، گڏه پکي
* وڏو جهاز
* 'جتي ڊينگ ڏکڻ، تي ناري ٿئونجي'
* جهاز جو هڪ چڪرو (جنهن تي رڙا ويجهن)
* وڏائي، هٿ، غرور
* پٿاڪ، ڊونگل، ڪورڊنور

- ڊيپلو ج ڊيپلوا: [صفت - مذ] جنهن سان تفرت
ڪئي وڃي، قابل تفرت، حقارت جوڳو
* واندو، پٽڪندڙ، رول، ٺلڪندڙ
* [س/ات]
* [مذ: ڊيپلي ج ڊيپليون]
• ڊيل ج ڊيلون: [ا - مذ] ڍڙ، ڍلائي، ڍل
* گيسر، سيڙپ
* دير، سل، ڍل، چرڪ، اوير
* اوسينڙو
* عقلت
• ڊيل ڪڙڻ: [اصطلاح] ڍل ڪڙڻ، ڍلائي، ڍڙ ڏيڻ
* سيڙپ ڪڙڻ، دير ڪڙڻ، چرڪ ڪڙڻ، اوير ڪڙڻ
• ڊيلو ج ڊيلا: [صفت - مذ] ڍڙ، ڍرو، آهستو، ڏيسو
* دير ڪندڙ، چرڪ ڪندڙ
* سنسٽ، غافل
* [س/ت]
* [مذ: ڊيلي ج ڊيلين]
• ڊيلا ڊيلا: [ح - ندا/امر] ڍار، هيٺ ڪر، هيٺ ڇڏ،
آهستي آهستي ڦٽو ڪر
* شاديءَ وغيره يا ڪنهن خوشيءَ جي موقعي تي گهور
ملڻ وقت مڱڻهارن جي صدا، ڏيلا ڏيلا (جنهن جو صحيح
اُچار 'ڏي الله، ڏي الله' آهي)
• ڊيلڪور: [ا - مذ] ٻوٽيءَ جو هڪ قسم (بنا پتن جي فقط
ڪٽين ۽ ٻين گلن سان)
* [س/ڪوھ]
• ڊيلو ج ڊيلا: [ا - مذ] سڪي جو هڪ قسم، آڏيلو
• ڊيلي ج ڊيلي: [صفت] غريب، مسڪين
* ڪنگال، سڪو، ٺلهو
* [س/ت]
• ڊيلي ٿيڻ: [اصطلاح] غريب ٿيڻ، ڪنگال ٿيڻ

• ڊينگو ج ڊينگا: [ا - مذ] هرلي يا ناز جو تڙ وارو چڪرو.

پانڊي

* اٿت جو چڪرو. اٿت. چرخو

* [س/ات]

• ڊينگو ڊيري ٿيڻ: [اصطلاح] ناز جو ماندائڻ ٿيڻ پوڻ

* تباھ ٿيڻ. ناس ٿيڻ. برباد ٿيڻ. ويرائڻ ٿيڻ. جٽ ٿيڻ.

خانو خراب ٿيڻ. نهيل ڪم ڏهڻ

’سينگارجي نڪرين تو گهر مان، ت ڊينگا ٿين ٿا ڊيرين‘

(آپر نائن شاهي)

* زخم ٿي گل ٿيڻ

* بس ٿي وڃڻ. کٽي وڃڻ

* ڏکڻ ۾ اچي وڃڻ

• ڊينگو ڊيري ڪرڻ: [اصطلاح] خراب ڪم ڪرڻ.

ڊينگو ڏاهڻ

* تباھ ڪرڻ

• ڊينگهر ج ڊينگهر: [ا - مذ] ڪنڊائين وڻ جو تار. ڊينگر.

ڊنگهر

* آبرو ضايع. ڏهرو

* [مت: ڊينگهري ج ڊينگهريون]

• ڊينگهر ٿي وڃڻ: [اصطلاح] ڏهرو ٿي وڃڻ. ڪمزور يا

ضمايف ٿي وڃڻ. لاجار ٿي وڃڻ. هيٺو ٿي وڃڻ

• ڊينگهر جي ڍار ڙهڻ: [اصطلاح] ڊنگهرن جي ڇانءِ هيٺ

ڙهڻ. غريبيائي نموني ڙهڻ. ڪڪائين جهڳيءَ ۾ ڙهڻ

• ڊينگهرن تي آڻو هارڻ: [اصطلاح] اڻ لائق سان لائق ڪرڻ.

بي وڙي تي احسان ڪرڻ

* اڃايا ڪم ڪرڻ، بي فائدا ڪم ڪرڻ

• ڊينگهوج ڊينگها: [ا - مذ] ناز، هرلو

* چرخو. اٿت

* [س/ات]

• ڊيوچ ڊيا: [صفت - مذ] ڊاٽو، ڊاٽو، ڊاٽو ٿيو. ڊٽو ڊٽو

’ڪوھ نہ جھارئين جڪرو جنهن ڏيھ ڏيا ڊيئي‘ (شاه)

• ڊيئي ج ڊيئيون: [ا - مت] گڏجڻ جو واعبدو. ملڻ جو

انجام. ڊاٽي، ڊاٽي

• ڊينگ ڊڙڻ: [اصطلاح] وڏا وڏا (ماڻه) مارڻ

’من ڪاڪ ڪڪوريا ڪيترا، هٿ ڪيئي ڊينگ ڊڙيا‘ (بيدل)

• ڊينگ ڊڙڻ: [اصطلاح] وڏا وڏا جهاڙ اڇڻ

• ڊينگ رڙڻ: [اصطلاح] وڏن ٻڪرين جون ڏانهون ڪرڻ.

وڏيون رڙيون ڪرڻ

* پٽڙ يا سڄيءَ جاءِ ۾ گذارڻ

* ٽڪليٽون ڪائڻ، سختيون سڌڻ

* سڄ هڃڻ. بيابان هڃڻ

* [س/ات]

• ڊينگ مٿڙج ڊينگ مٿڙ: [صفت] ڊگهو ۽ ٿلهو

* گول مول

* بي ڊولو اڻ گهڙيل

* [س/ات]

• ڊينگل ج ڊينگل: [ا - مذ] ٻٽاڪ

* وڏو چرخو

* [س/ڪوھ]

* ڊيڪ، طعنو

* [س/ل]

• ڊينگر ج ڊينگر: [ا - مذ] چمو (پٿر، پير، ڪنڊيءَ وغيره جو).

ڊنگر

* [هند: ڊينگر = ڪنڊن واري وڏ جو ٿاڻا]

* [صفت] ڪمزور، ڏهرو، ضمايف، آبرو

• ڊينگرو مينگرو: [صفت - مذ] تمام زدي. اڃايو

* سادو

* [س/ات]

• ڊينگش ج ڊينگش: [ا - مذ] پيڙيءَ جو هڪ قسم

• ڊينگلو ج ڊينگلا: [ا - مذ] ڪڇ ملڪ جو قديم

سڪو.

پن پٽسن جي قيمت وارو سڪو. ٽڪر، ٽڪڪ

* گهاٽ. چونڪي

* عهدو، نوڪري، جڳند

* ڊيڇڪ

• ڊينگلي ج ڊينگليون: [ا - مت] ناز جو هڪ غصو.

چڪري کي جهلڻ لاءِ ڪاڇن ۾ پيل ڪاٺيءَ جو ٽڪرو

* [س/ڪوھ]

ذ

- ذاتِ باري: [ا - ذات] الله تعالى جي ذات
- ذاتِ برادري: [ا - مت] خاندان، قبيلو، ڪُٽنب
- ذاتِ به ڏاڍو واٽ به ڏاڍو هُڪڙو: [اصطلاح] وڏي خاندان جو ۽ جالاڪَ ڦرڻ هُڪڙو
- ذاتِ پاڻي ج ذاتِ پاڻي: [صفت] هڪ قوم جو، ساڳئي قبيلي وارو، هم ذات، ساڳيءَ ذات وارو، هڪ فرقي وارو، هم قوم، شريڪ
- ذاتِ تي ذاتِ نه هُڪڙو: [اصطلاح] خدا تعالى جي مهرباني يا عطا ڪنهن خاص ذات يا ڪُٽنب تي مدار نه ٿي رکي
- ذاتِ تي وَجھو: [اصطلاح] هڪ ڦرڻ جي ڏوهه ۾ سندس پوري خاندان کي گهٽ وڏي ڳالهائڻ
- ذاتِ پات: [ا - مت] سلسلہ خاندان، حسب نسب، پيڙهي، ڪُٽنب
- ذاتِ پات جا پندڙن: [ا - مذ] ذات جي پابندي، ڪنهن خاندان جون ريتون رسمون وغيره، هلي چلي، رسم و زواج
- ذاتِ پات نه پچڙو: [اصطلاح] ڪُٽنب يا خاندان جو ڦرڻ نه رکڻ
- ذاتِ پڙسي: [صفت] خود غرض، خود ثنا، پاڻ پڏائيندڙ، هٽيلو، خود پسند، مغرور
- ذاتِ پڙسي: [ا - مت] خود غرضي، انا، خود ثنائي، خود پسندي، مغروري، هٽ
- ذاتِ پڙو: [صفت] خود غرض، خود ثنا، هٽيلو، خود پسند، پاڻ پڏائيندڙ، مغرور
- ذاتِ پڙوي: [ا - مت] خود غرضي، خود ثنائي، خود پسندي، مغروري، هٽ، اقربا پروري
- ذاتِ پڙايو: [اصطلاح] قوم جي ڳلا ڪرائڻ، قوم کي بدنام ڪرڻ يا ٽڪو لائڻ
- ذاتِ حق: [ا - ذات] الله تعالى جي ذاتِ بابرڪات

- ذ: [ا - مذ/مت] سنڌي الف - ب جو چوويهون، عربي الف - ب جو نائون ۽ فارسيءَ جو يارهون اکر
- ايجڙ موجب عدد (700)
- آواز: 'ذي' (مونث) يا 'ذال' (مذڪر) صورتين ۾ پڙهيو يا اُچاريو وڃي ٿو
- [ع/ف]
- ذابح ج ذابح: [صفت] ذبح ڪندڙ، ڪُهندڙ، ڪاسائي
- [ع]
- ذاتِ ج ذاتيون/ذاتيون: [ا - مت] صاحب، مالڪ، ذاتي (جيئن: ذاتِ الجنب، ذاتِ الريه وغيره)
- شيءَ جي خفييت، ماهيت، اصليت، بنياد، پيڙهه
- سرشت، خلقت
- طبيعت
- اسم جو هڪ قسم (گرامر جي اصطلاح ۾)
- بناوٽ، جوڙجڪ
- جوهر، ثلث، مايو، مول، مادو، خمير، عرق، مغز، عطر
- فطرت، قدرت
- جسم، وجود، ديهي، بدن، سريز
- هن جي ذات مان اميد نه لاهي (جملو)
- قسم، جنس، نمونو، پانت، وجهه
- سڀ تنگ هڪڙي ذات جا آهن (جملو)
- فرقي، ڪوفو، پٽ، ٽڪ، مت، جاتي
- آڪه، خاندان، گهراڻو، ڪُٽنب، پهاڻي
- قوم، قبيلو، پاڙو، وٽس، بش، ٺڪ، ڪڙم، نيات
- [ع: ذات، سن: جات]
- جوهر جو هڪ قسم (ان شمار ۾)
- ذاتِ آحد: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ بابرڪات
- [صفت] اڪيلي ذات، ٻيڪتا ذات
- ذاتِ آقدس: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ بابرڪات
- [صفت] مقدس ذات، پاڪ پوشر ذات
- ذاتِ با برڪات: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ آقدس
- [ا - خاص] برڪتن وارو وجود، برڪتن واري شخصيت

* فلسفي جي اصطلاح ۾ آزل کان اُٺڻ تائين موجود ۽ قائم رهندڙ جوهر، الله تعالى

* حق ۾ حل ٿي حق بڻجي وٺل وڃو

* خانگي، نج، جيڪو سرڪاري نه هجي، پرائيوٽ

— ذاتيات: [ا - مت] شخصي يا نجی معاملو، پنهنجو پاڻ سان سلهاڙيل ڳالهائون

— ذاتي تعلق: [ا - مذ] شخصيت ۾ موجود جوهر، اصلي خوبي، قدرتي ڳڻ، فطرتي سڀا

— ذاتي جوهر: [ا - مذ] شخصيت ۾ موجود جوهر، اصلي خوبي، قدرتي ڳڻ، فطرتي سڀا

— ذاتي حيثيت: [ا - مذ] اصلي سرمايو، پنهنجي، شخصي لياقت، خاص قابليت

* پنهنجو پاڻ

* ’سومر تي ڪورڻ ۾ ذاتي حيثيت ۾، شاهد طور پيش ٿيڻو آهيان‘ (جملو)

— ذاتي راءِ: [ا - مت] سنڌي صلاح، پنهنجيءَ دل جي تجويز (جنهن ۾ ڪنهن ٻئي شخص جي مرضي وغيره شامل نه هجي)

— ذاتي پروڄ ذاتيرو: [صفت] سڀي ذات وارو اوجي ذات وارو چڱي حسب نسبت جو آڏي بنيادي، پيڙهيائو، عالي نسب، اصل، خانداني

* مٿيون، بالا، اعلى، وڏو، اُٿل، اوچو، بيش، سرس، اٿل، بهتر، عمدو، فائق، سچيه، برتر، سرشت، پلارو، خاصو، چوڪو

* ذات ذات جو گهڻن قسمن وارو، قسمن قسمن، پانت پانت جو طرحين طرحين، تنوني جو

— ذاتي لياقت ج ذاتي لياقتون: [ا - مت] پنهنجي قابليت، اصلي جوهر، اصلي قابليت

— ذاتي معاملو ج ذاتي معاملو: [ا - مذ] خانگي معاملو، خانگي وهنوار، شخصي وهنوار، خانگي ڪم

* خانگي جهيڙو

— ذاتِ خدا: [ا - ذات] الله تعالى جي ذاتِ بايرڪات ’درو اُن تي جو آيو منظر ذاتِ خدا بڻجي‘ (عطا محمد حمي)

— ذاتِ ڏاڍو ج ذاتِ ڏاڍا: [صفت - مذ] ڪنهن اوجي خاندان جو فرد

* ظالم، جابر

* ڪنهن ويڙهاڪ قبيلي جو فرد

— ذاتِ ڏاڍو هڻڻ: [اصطلاح] ڪنهن اوجي خاندان جو فرد هڻڻ، وڏي ڪُٽنب وارو هڻڻ

* ظالم هڻڻ

* ڪنهن ويڙهاڪ قبيلي جو فرد هڻڻ

— ذاتِ ڏيکارڻ: [اصطلاح] اصل فطرت ظاهر ڪرڻ، اصليت ڏيکارڻ، خاندان، وڏ يا ڏک ڏيکارڻ

— ذاتِ کان ڪڍڻ: [اصطلاح] نيات يا قبيلي مان خارج ڪرڻ، ٽالهيئون لاهي ڇڏڻ، پٽ برادريءَ مان ڪڍڻ

— ذاتِ گرامي: [ا - مت] مقدس هستي، مقدس واري شخصيت

— ذاتِ گهٽجڻ: [اصطلاح] عزت گهٽجڻ، شان ۾ فرق اچڻ

— ذاتِ مبارڪ: [ا - مت] برڪتن واري هستي (تبي، ولي يا ڪو برگزيده شخص)

— ذاتِ مطلق: [ا - ذات] الله تعالى جي ذاتِ بايرڪات

* [صفت] تمام ڳالهين کان قطعي طور تي پاڪ هستي

— ذاتِ واحد: [ا - ذات] الله پاڪ جي ذاتِ بايرڪات

* [صفت] اڪيلي ذات، يڪتا ذات

— ذاتِ وار: [طرف] ذاتين جي ورهاست موجب، پنهنجيءَ ذاتِ وارا

— ذاتِ وارو ج ذاتِ وارا: [صفت - مذ] هر قوم، پاڻي، شريڪ

— ذاتي ج ذاتي: [صفت] ذات جو ذاتيرو

* حقيقي، اصلي، فطرتي، قدرتي، طبعي

* شخصي ستر جو سنڌين، وڏي، ديهڪ، ٻڏي، پنهنجو

* نج، سيارڪ، عين بين، هونجو، پراڪرت

* سهنج، ضروري، مکيه

- ذاتيون صفاتون چڙڻ: [اصطلاح] وڏو ماڻهو ڀڄو ڪرڻ.
پاڻ کي گهٽ ذات وارو سڏائين
* ٻيچ ڏنڌو اختيار ڪرڻ
- ذات البروج: [ا - مذ] اٺون آسمان، غريش ڪرسي
- ذات الجنب: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم،
ڦڦڙن واري پردي جي سوج، ڦڦڙي، سرسام
[ع]
- ذات الریفة: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم،
ڦڦڙن جي سوج، ذات الجنب
[ع]
- ذات الصدر: [ا - مذ] هڪ بيماريءَ جو قسم، ڇاتيءَ جو سوز،
ڦڦڙن جي پردي جي سوج، ڦڦڙي، ذات الجنب
[ع]
- * جنهن جي ذات يا سڀني ۾ ڪو هجن
- ذاتل ج ذاتل: [ا - مذ] پاسي جو سور، ذات الجنب
* [ع: ذات الجنب = پاسي جو سور]
- ذاکر ج ذاکر: [صفت] ذڪر ڪندڙ، ياد ڪندڙ
* خدا جي عبادت ڪندڙ، عابد
* عالم، علام، علم وارو
* مقرر، تقرير ڪندڙ، خطيب، خطاب ڪندڙ
* محرم الخرام يا ٻين خاص ڏينهن تي امام عالي
مقام حضرت امام حسين عليه السلام جو احوال
بيان ڪندڙ
* [ع: ذڪر = احوال ڪيو]
- ذاکري: [ا - مذ] ذاکر جو ڪم يا فن، خطاب جو فن،
مخاطب ٿيڻ جو فن، تقرير، تقرير ڪرڻ جو هنر
- ذال ج ذال: [ا - مذ] ڪڪڙ جو موڙ، چوٽي، تاج
- ذائع: [صفت] ظاهر، آشڪار، نظر ايندڙ
[ع]
- ذائقو ج ذائقا: [ا - مذ] چڱو جو حظ، سواد، مزو، لذت
سواءِ لاءِ، لطف، رس، رمان، جٽ، چڱي، چشڪو، چش،
چشي، چشڪو، چاڻي
* شوق
* [ع: ذائقه = سواد]
- ذائق: [صفت] چڱو وارو، ذائقو چڱندڙ
* [ا - مذ] بورجي، راذائو، رڌڻ وارو
- ذائقو چڱو: [اصطلاح] مائي ڏسڻ تائين محسوس ڪرڻ
* ٿوري مقدار ۾ ڪو طعام کائي ڏسڻ
* [ڪنايه] برداشت ڪرڻ، ستم (سختي وغيره)
- ذائقو ڏرسٽ ڪرڻ: [اصطلاح] ڪنهن طعام ۾
مضالحو وغيره ڏرسٽ انداز ۾ وجهڻ
- ذائقو ڏيڻ: [اصطلاح] مزو ڏيڻ، لطف ڏيڻ
- ذائقو وٺڻ: [اصطلاح] مزو وٺڻ، سواد حاصل ڪرڻ
- ذائقيدار ج ذائقيدار: [صفت] سواد وارو، سواڊي، مزيدار،
لذيذ
- ذبح: [ا - مذ] ڪنڌ ڪپڻ جي حالت، قتل، ڪوس، گهاٽ
* شرعي طرح ڪٽڻ جي حالت، خال، ٽڪيڙ
* قربان، بلدان، صدقو، مينڌ
* خونريزي، خون
* [ع]
- ذباح: [صفت] ذبح ڪندڙ، ڪاسائي
[ع]
- ذبح خانو ج ذبح خانا: [ا - مذ] اها جاءِ، جتي جانور ذبح
ڪيا ويندا آهن، ڪوس گهر
- ذبح عظيم: [ا - خاص] شام وڏي قرباني
* حضرت ابراهيم عليه السلام جي ڏنل قرباني
* سن 61 هجريءَ ۾ ڪربلا جي ميدان تي حضرت امام
حسين عليه السلام جي ڏنل قرباني
- ذبح ڪرڻ: [اصطلاح] خال ڪرڻ، ڪنڌ ڪپڻ
* قرباني ڪرڻ (ڪنهن خال جانور جي)
* صدقو ڪرڻ
* بل چاڙهڻ، گهاٽ ڪرڻ، قتل ڪرڻ، ماري خور ڪرڻ
* وڌڻ، ڪٽڻ

- **ذبيح ج ذخيراب:** [صفت] ذبح ٿيل. ڪٽل. شرعي طور تي ذبح ڪيل جانور. خال ڪيل. قربان ٿيل.
  - * [ع: ذبح = اُن ذبح ڪيو]
  - * قتل ٿيل. ماريل. شهيد
- **ذبيح الله:** [صفت] الله پاڪ جي ناء تي قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت اسماعيل عليه السلام جن جو لقب 'مبارڪ' ٿيو ذبح الله جو تحت جگر پيدا (عطا محمد 'حامي')
- **ذبيح قرات:** [صفت] قرات ٿڌيء جي ڪناري تي قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت غازي عباس عليه السلام جن جو لقب
- **ذبيح ڪريلا:** [صفت] ڪريلا جي ميدان تي قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت امام حسين عليه السلام جن جو لقب
- **ذبيح هقتل:** [صفت] ميدان جنگ ۾ قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت شهزادي علي اڪبر عليه السلام جن جو لقب
- **ذبيح:** [ا - مذ] قربانيء جو جانور. خال ڪيل جانور.
  - **ذبيحين:** [صفت تشبيه] 'ذبيح' جو جوڙو. ذبح ٿيل. قتل ٿيل. شهيد. شهيدن
- **ذخائر:** [ا - مذ] 'ذخيري' جو جمع. گهٽ ذخيرا. خزانو. مال ڪوٺيون. ٿڌيون. گڏ ڪري رکيل مال. سرمايو. موڙيون. پونجيون
- **ذخيرو ج ذخيرا:** [ا - مذ] خزانو. ٿڌي. گڏ ڪري رکيل مال. سرمايو. موڙي. پونجي. گدام.
  - * پٽڀار آڻار. ڍير سٿ. گند. سرتي. موخودات
  - * سڀڏو سامان. شمر. کاڌو. نوشو. رستو. مال
  - * ڪيچ. ڏل
  - * ڪنهن وقت لاء رکيل مال
  - * [ع: ذخيرة: دهر = هن گڏ ڪيو]
  - * بندوبست. بلو. ٿڌيپير
- **ذخيرات ج ذخيرات:** [ا - مذ] باڻيء جو ذخيره. هٿرادو طرح گڏ ڪيل باڻي. تلاء. حوض. ٿانڪي. هوڏي.
  - * [ع: ف: ذخيره + آب (= باڻي)]
- **ذخيرو ڪڙڻ:** [اصطلاح] ڍير لڳائڻ.
  - * آڻندي لاء سامان گڏ ڪڙڻ
  - * گدام پڙڻ. مال گڏ ڪڙڻ
- **ذخيره آندوڙ ج ذخيرو آندوڙ:** [صفت] ڪا به شيء جمع ڪندڙ.
  - * [ع: ف: ذخيره + آندوڙ (= جمع ڪرڻ)]
- **ذخيره آندوڙي:** [ا - مت] ڪا به شيء جمع ڪرڻ جي حالت.
  - **ڌرا:** [صفت] تمام ننڍڙو دائرو.
    - * ٿورو. ٿوري. تمام گهٽ
    - * 'ڌرا ڳالهه نه ٻڌجو' (جملو)
- **ڌرات:** [ا - مذ] 'ڌرو' جو جمع. مادي جا نهايت ٿي ننڍڙا ٽڪرا. ريزو. تمام ٿورا حصا. ٿورا ڌڙا. جزا. پرماڻا. ٿر.
  - * [ع]
- **ڌرا ريخ:** [ا - مذ] رهيلي پرڌار جيٺ جو هڪ قسم (جيڪو ٿڌي بادليء جيترو ٿئي. ڪٽڪ جي پوک ۾ ويهي. رنگ ڪارو ۽ ڳاڙهي تي ماڻل)
- **ڌرائع:** [ا - مذ] 'ڌريعو' جو جمع. وسيلو. واسطا. معرفتون. اسباب.
  - * [ع]
- **ڌرائع ابلاغ:** [ا - مذ] سڌ سماء. عام ماڻهن تائين ملڪي يا بين الاقوامي اطلاع يا خبرون پهچائيندڙ وسيلو. ميڊيا (جيئن: اخبار رڊيو. انٽرنيٽ. ٽيليوزن وغيره)
- **ڌرائع اظهار:** [ا - مذ] اندر جا خيالات ۽ احساسات پئي نائين وسائڻ جا وسيلو (جيئن: تحرير ڪريو يا علامتون. نشانين ۽ اشارا وغيره)
- **ڌڙڻو ج ڌڙڙا:** [ا - مذ] 'ڌرو' جو اسم تصغير ڪنهن شيء جو ٿورو حصو. تمام ننڍڙو ٽڪرو. پڙو. ڌرو. ريزو. هو جيترو
  - * [مت: ڌڙي ج ڌڙيون]

- **ذبيح ج ذبيح:** [صفت] ذبح ٿيل. ڪٽل. شرعي طور تي ذبح ڪيل جانور. خال ڪيل. قربان ٿيل.
  - * [ع: ذبح = اُن ذبح ڪيو]
  - * قتل ٿيل. ماريل. شهيد
- **ذبيح الله:** [صفت] الله پاڪ جي ناء تي قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت اسماعيل عليه السلام جن جو لقب 'مبارڪ' ٿيو ذبح الله جو تحت جگر پيدا (عطا محمد 'حامي')
- **ذبيح قرات:** [صفت] قرات ٿڌيء جي ڪناري تي قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت غازي عباس عليه السلام جن جو لقب
- **ذبيح ڪريلا:** [صفت] ڪريلا جي ميدان تي قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت امام حسين عليه السلام جن جو لقب
- **ذبيح هقتل:** [صفت] ميدان جنگ ۾ قربان ٿيندڙ.
  - * [ا - خاص] حضرت شهزادي علي اڪبر عليه السلام جن جو لقب
- **ذبيح:** [ا - مذ] قربانيء جو جانور. خال ڪيل جانور.
  - **ذبيحين:** [صفت تشبيه] 'ذبيح' جو جوڙو. ذبح ٿيل. قتل ٿيل. شهيد. شهيدن
- **ذخائر:** [ا - مذ] 'ذخيري' جو جمع. گهٽ ذخيرا. خزانو. مال ڪوٺيون. ٿڌيون. گڏ ڪري رکيل مال. سرمايو. موڙيون. پونجيون
- **ذخيرو ج ذخيرا:** [ا - مذ] خزانو. ٿڌي. گڏ ڪري رکيل مال. سرمايو. موڙي. پونجي. گدام.
  - * پٽڀار آڻار. ڍير سٿ. گند. سرتي. موخودات
  - * سڀڏو سامان. شمر. کاڌو. نوشو. رستو. مال
  - * ڪيچ. ڏل
  - * ڪنهن وقت لاء رکيل مال
  - * [ع: ذخيرة: دهر = هن گڏ ڪيو]
  - * بندوبست. بلو. ٿڌيپير
- **ذخيرات ج ذخيرات:** [ا - مذ] باڻيء جو ذخيره. هٿرادو طرح گڏ ڪيل باڻي. تلاء. حوض. ٿانڪي. هوڏي.
  - * [ع: ف: ذخيره + آب (= باڻي)]
- **ذخيرو ڪڙڻ:** [اصطلاح] ڍير لڳائڻ.
  - * آڻندي لاء سامان گڏ ڪڙڻ
  - * گدام پڙڻ. مال گڏ ڪڙڻ
- **ذخيره آندوڙ ج ذخيرو آندوڙ:** [صفت] ڪا به شيء جمع ڪندڙ.
  - * [ع: ف: ذخيره + آندوڙ (= جمع ڪرڻ)]
- **ذخيره آندوڙي:** [ا - مت] ڪا به شيء جمع ڪرڻ جي حالت.
  - **ڌرا:** [صفت] تمام ننڍڙو دائرو.
    - * ٿورو. ٿوري. تمام گهٽ
    - * 'ڌرا ڳالهه نه ٻڌجو' (جملو)
- **ڌرات:** [ا - مذ] 'ڌرو' جو جمع. مادي جا نهايت ٿي ننڍڙا ٽڪرا. ريزو. تمام ٿورا حصا. ٿورا ڌڙا. جزا. پرماڻا. ٿر.
  - * [ع]
- **ڌرا ريخ:** [ا - مذ] رهيلي پرڌار جيٺ جو هڪ قسم (جيڪو ٿڌي بادليء جيترو ٿئي. ڪٽڪ جي پوک ۾ ويهي. رنگ ڪارو ۽ ڳاڙهي تي ماڻل)
- **ڌرائع:** [ا - مذ] 'ڌريعو' جو جمع. وسيلو. واسطا. معرفتون. اسباب.
  - * [ع]
- **ڌرائع ابلاغ:** [ا - مذ] سڌ سماء. عام ماڻهن تائين ملڪي يا بين الاقوامي اطلاع يا خبرون پهچائيندڙ وسيلو. ميڊيا (جيئن: اخبار رڊيو. انٽرنيٽ. ٽيليوزن وغيره)
- **ڌرائع اظهار:** [ا - مذ] اندر جا خيالات ۽ احساسات پئي نائين وسائڻ جا وسيلو (جيئن: تحرير ڪريو يا علامتون. نشانين ۽ اشارا وغيره)
- **ڌڙڻو ج ڌڙڙا:** [ا - مذ] 'ڌرو' جو اسم تصغير ڪنهن شيء جو ٿورو حصو. تمام ننڍڙو ٽڪرو. پڙو. ڌرو. ريزو. هو جيترو
  - * [مت: ڌڙي ج ڌڙيون]

- **ڏروڇ ڏرا:** [ا - مذ] لغوي معنیٰ ۾ ماکوڙي
- مادي جو نهايت ننڍڙو ٽڪر، ريزو، تمام ٿورو حصو، ٿورو ڏروڇ، هوڙي، جڙو، پڙماڻو، اٿو، تر، لڪ
- آهي ڏرا جيڪي اُس ۾ ڌر وانگر ڏسبا آهن، جو جي سوين (100 هين) پٽي
- [صفت - مذ] ٿورو گهٽ، ننڍو لائو، لائو چوٽو، قليل، ڪجهه، جڙي
- [معجاز] ناچيز، حقير
- ڌري کي آفتاب مقابل ڪري ڇڏيندو (عطا محنت 'هامي')
- **ڏرو ڀرڙوڇ ڏرا ڀرڙا:** [ا - مذ] ٿورو گهڻو
- سڀ ڪجهه، رهيل سهيل، هر چيز
- ڪنهن شيء جا ننڍا ننڍا ڀرڙا يا اوزار (جموڪ: ٻيڇ، ٺٽ وغيره)
- **ڏرو ڏروڇ ڏرا ڏرا:** [ا - مذ] ٿورو ٿورو، ڪجهه ڪجهه
- **ڏرو ڏرو ٻڌائڻ:** [اصطلاح] تفصيل سان ٻڌائڻ، هر شيء ٻڌائڻ
- **ڏره ٺوڙي:** [ا - مذ] ناچيز کي اهميت ڏيڻ، حسييس کي مان ڏيڻ
- **ڏره ٺوڙي ڪرڻ:** [اصطلاح] ناچيز کي چيز بنائڻ، نااهل کي اهل بنائڻ
- **ڏري ڏري:** [ظرف] ٿوري ٿوري، هر هر، لحظي به لحظي، وقفي وقفي بعد، جلدي جلدي، وري وري، گهڙيءَ گهڙيءَ، منٽ منٽ ۾
- **ڏري گهٽ:** [ظرف] ڌري جيتري ڦرڻ سان، ٿوري ڦرڻ سان، معمولي تفاوت سان
- **ڏري مان ڏرو ڏيڻ:** [اصطلاح] ٿوري مان به وڌي وڙهائڻ
- **ڏروڇ ڏرا:** [ا - مذ] پکي جو هڪ قسم، هڪ شڪاري پکي
- **ڏره:** [ظرف] بلڪل، هرگز، بنهه
- ڏوڪي ڏره به پرهه ناهي (جملو)
- **ڏريٽ ج ڏريٽون:** [ا - مذ] ماڻهوءَ يا جن جو نسل، پوٽڙ، اولاد، سستان، ٻار ٻچا
- پڇندي، طاقت، پنهنجي، وصيفت
- [ع]
- **ڏريمو ج ڏريعا:** [ا - مذ] وسيلو، واسطو، معرفت، دُواران، طفيل، بدولت، باعث، ڪارڻ، سبب
- آيا، رستو
- هوند، پڇندي
- جيفت، وسفت
- [ع: ڏريم]
- **ڏريمو پيدا ڪرڻ:** [اصطلاح] وسيلو پيدا ڪرڻ، سبب ڪرڻ
- **ڏق ج ڏقون:** [ا - مذ] ڪلي، ذبي (جنهن ۾ گيهه هجي)
- [س/ات]
- **ڏقن:** [ا - مذ] منهن جو هڪ حصو ڪاڙي، جازي
- [ع]
- **ڏڪا:** [ا - مذ] ڏهن، فهر، طبيعت جي تيزي، دانائي، هوشياري
- [ع]
- **ڏڪاوت ج ڏڪاوڻون:** [ا - مذ] ڏهانٽ، هوشياري، دانائي
- **ڏڪر ج ڏڪر:** [ا - مذ] مخصوص عضو (مڙلا)، آلت، لنگ، ٽپڙ
- [ع]
- **ڏڪر ج ڏڪر:** [ا - مذ] يادگيري، ياد، ساز، سَمڪ، سنڀال، سازوڻي، هر
- بيان، نات، تذڪرو، گفتگو، ڳالهه، چرچو، پڇاڙ، ڳالهه بولھ
- ثنا، صفت، تعريف، واکاڻ
- 'ڏڪر جنهن جيءَ ذات جو هر ڌڙ جو ڌرمان آهي'
- (عطا محنت 'هامي')
- وارثا، وائي، چو وٽ، چوڀڇو، چوبول، سڀيدي
- قرآن شريف جو دور، ياد خدا
- عبادت ۾ اسر اعظم جو ورڇ ڪرڻ، تسبيح پڙهڻ
- [ع: ڏڪر - هن ياد ڪي]
- **ڏڪر آچڻ:** [اصطلاح] ڪنهن شيء بابت ڪا ڳالهه ٿيڻ، تذڪرو ٿيڻ
- **ڏڪر اذڪار:** [ا - مذ] ڳالهه بولھ، خبر چار، گفتگو

- ذڪر الاهي: [ا - خاص] الله پاڪ جي اسم مبارڪ جو ذڪر. دل ۽ زبان سان الله پاڪ کي ياد ڪرڻ جو عمل. ذڪر الله
- ذڪر الله: [ا - خاص] الله پاڪ جي اسم مبارڪ جو ذڪر. دل ۽ زبان سان الله پاڪ کي ياد ڪرڻ جو عمل
- ذڪر جي وادي ويڙهن: [اصطلاح] گهڻي احوال کي ٿورن لفظن ۾ بيان ڪرڻ. درياءَ کي ڪوڙي ۾ بند ڪرڻ
- ذڪر چڙڻ: [اصطلاح] ڳالهه بولڻ شروع ٿيڻ. گفتگو ٿيڻ. ڳالهه ٿيڻ
- ذڪر چڙڻ: [اصطلاح] ڳالهه شروع ڪرڻ. ڳالهه ڪرڻ
- ذڪر حبيب: [ا - مذ] محبوب جون ڳالهيون. محبوب جو تذڪرو. بالخصوص نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جون ڳالهيون
- ذڪر خير: [ا - مذ] چڱائيءَ يا نيڪيءَ واري ڳالهه. ذڪر اذڪار ڳالهه بولڻ
- ذڪر ڪرڻ: [اصطلاح] بيان ڪرڻ. ڳالهه ڪرڻ
- * الله پاڪ جو نالو وٺڻ. وظيفو پڙهڻ. الله تعالى جي يادگيري ڪرڻ. تسبيح پڙهڻ
- ذڪر مذڪور: [ا - مذ] ڳالهه بولڻ. خبرچار. حال احوال. گفتگو
- ذڪر نڪرڻ: [اصطلاح] ڪنهن شخص بابت ڪا ڳالهه ڦڦڻ
- ذڪر هلڻ: [اصطلاح] ڪنهن شخصيت بابت ڳالهه بولڻ ٿيڻ
- ذڪري ج ذڪري: [صفت] ذڪر وارو، جيڪو ذڪر ڪري. ذڪر ڪندڙ
- * ذڪري: [ا - خاص] غوثي ذات جو هڪ پاڙو (حضرت امام مهدي عليه السلام کي ’مهدي پيا‘ ڪري ياد ڪندڙ) آهي گهڻو ڪري مڪران جا رهاڪو هوندا آهن. ڪراچيءَ ۾ به اچي رهيا آهن. انهن کي ’ذڪري‘ به چوندا آهن
- * ذڪي ج ذڪي: [صفت] ذهين، هوشيار، تيز فڪر. سمجهو. عقلمند. داناءَ
- [ع] *
- ذڪي: [صفت - مذ] ذهين عورت، هوشيار عورت. تيز فڪر. سمجهو. عقلمند. داناءَ
- * [ا - مذ] عورت جو نالو
- * ذڪوچ ڏگا: [ا - مذ] ڊاڙ، ٻٽاڱ
- * [س/ت]
- ڏگا هڻڻ: [اصطلاح] ڊاڙون هڻڻ. ٻٽاڪون هڻڻ
- * ڏل: [ا - مذ] ڏلت. خوري
- * نڪليت. مڻييت
- * [ع]
- * ڏلاڻ ج ڏلاڻون: [ا - مذ] ذليل هجڻ جي حالت. ڪمپڻائي. بيچ پائي. بي حياتي. خرابي. آبثري
- * [ع: ڏل = هو خوار ٿيڻا]
- * ڏلت ج ڏلتون: [ا - مذ] خوري، رسواي. بدنامي. بدناموسي. بي عزتي. هٽڪ. قضيحت. توهين. بي مانائي. ايتس. ايمان. ڪمپڻائي. بچڙائي. بيچپائي
- * [ع: ڏل = هو خوار ٿيڻا]
- * نفرت. حقارت
- * آزار. مڻييت. ڦڪڙي. ڦڪٽ
- * ڳلا. عيب. لڏا
- ڏلت ٿيڻ: [اصطلاح] بدنامي ٿيڻ. بي عزتي ٿيڻ
- ڏلت جي ميدان ۾ سرگردان ڪرڻ: [اصطلاح] خوار ڪرڻ. ذليل ڪرڻ
- ڏلت ڪڍڻ: [اصطلاح] بي عزتي سڦو. خوري سڦو
- * مڻييت ڪڍڻ. پرڻائي سڦو. آزار ڪرڻ
- * ڏل ج ڏل: [ا - مذ] نقصان، هرج. جوکو. توتو. خسارو
- * [س/ات]
- * ذليل ج ذليل: [صفت] خوار رسوا. بدنام. بيچ. ڪمپو. ڏڪاريل. خراب. بي عزت. ڪين ڄمڙو. ڏڪار لائق. ڦيٽ پيٽل. سٺو. کوٽو. ڪم ذات. گهٽ. خفيش. ترلجو. بي شرم. گنهگار
- * [ع: ڏل = هو ڪمپو ٿيڻا]

- ذليل ٿيڻ: [اصطلاح] بدنام ٿيڻ، بي عزت ٿيڻ، خقيرو ٿيڻ
- ذليل ڪرڻ: [اصطلاح] بدنام ڪرڻ، بي عزت ڪرڻ
- ذم: [ا - مذ] ٽڪائي، تيزي، زور، چوڻ
- ذمات ج ذمائون: [ا - م] ڪٽنب، قبيلو، ڪُرم (ممڪن آهي ته 'ذ' ج مان قبيلو ٿي هجي جيئن 'ذات' 'ذات')
- ذمڪائي: [ا - خاص] مزاري بلوچن جو هڪ پاڙو
- ذموچ ذما: [ا - مذ] انجام، عهد، قول، بول، واعدو
- فرض، قريضو، ضمانت، جوابداري، بار
- سپردگي، قبضو، خوالو، چارج، سونپ، سنڀال
- پروسو، ويساه، اعتبار، پرتيت، ساڪ پت، سونو، سٺو، يقين، توڪل
- [ع: ذم - هن ذمي ڪيو]
- گندو، اوڏن چنو، حساب ڪتاب، کاتو، ذيتي لپتي
- [س/ات]
- ذمو ڏيڻ: [اصطلاح] پنهنجي جوابداريءَ تي ڪٽڻ، ضامن ڏيڻ
- انجام ڏيڻ، واعدو ڪرڻ
- ذمو ڪرڻ: [اصطلاح] پنهنجي جوابداريءَ تي ڪٽڻ، تنعي نقصان جو بار ڪٽڻ، جوابداري ڪٽڻ
- ذمو ڪٽڻ: [اصطلاح] جوابداري ڪٽڻ، پنهنجي جوابداري ڏيکارڻ
- حامي پڻ
- اُڌار ڪرڻ
- واعدو ڪرڻ، انجام ڪرڻ
- ذمو وٺڻ: [اصطلاح] انجام وٺڻ، واعدو وٺڻ
- جوابداري وٺڻ، ضامن وٺڻ
- جوابداري واپس وٺڻ، سپردگي واپس وٺڻ
- ذم دار ج ذم دار: [صفت] جوابدار، جوابده
- ذم داري ج ذم داريون: [ا - م] جوابداري، جوابدهي، بار، ذم، ضمانت
- ذم وار ج ذم وار: [صفت] اعتبار واري جوابدار، منتظر، رڪن، سنڀاليندڙ
- ذمي: [ظرف] خوالي، سپرد، جوابداريءَ هيٺ، ذمي ۾
- ذمي بردار ج ذمي بردار: [صفت] ذميدار، ذميوار، جوابدار، ضامن، ٻڌل، بار ڪندڙ
- ذميرداري ج ذميرداريون: [ا - م] ذميداري، ذميواري، جوابداري، ضمانت
- ذميدار ج ذميدار: [ا - مذ] ذمو ڪندڙ، ضامن، ڪفيل، ضامن گير، ضمانت ڏيندڙ، جوابدار، ذميردار
- ذميداري ج ذميداريون: [ا - م] جوابداري، ذمو، جوکو، باز پرس، ذميرداري
- سونو، جوگر، خطرو
- ذمي ڪرڻ: [اصطلاح] خوالي ڪرڻ، سونپڻ، سپرد ڪرڻ، جوابداريءَ هيٺ ڏيڻ
- ذميوار ج ذميوار: [صفت] جوابدار، ضامن، ڪفيل، ضمانت ڏيندڙ، ٺلهي، ڪولائڻ ٺلهي، جوابدار
- ذمي واري ج ذميواريون: [ا - م] جوابداري، ضمانت، خبرداري، سونپ
- ذمي ج ذميون: [ا - م] ڪورين جي هڪ اوزار جو نالو
- [س/ات]
- ذمي ج ذمي: [ا - مذ/صفت] اسلامي حڪومت ۾ غير مسلم لاءِ جزيو/ ڍل پريندڙ
- [ع: ذم]
- ذنب ج ذنب: [ا - مذ] گناهه، ڏوهه، جرم
- [ع]
- وڏو گرهه، گرانهه، گڻو، نوالو
- [س/ات]
- ذنب ج ذنب/ذنبون: [ا - مذ/م] مٿيءَ جو وڏو ۽ تمام سخت ڳنڍو، سر جو ٽڪر، جنب
- [س/ل]

- ذوقی ج ذوقی: [صفت] ذوق وارو، شوقین، موجی
 * سکي، آسودو، خوش، عیسی، چیترو، شفیجی، پرائی
 * راضی، پُرسن، نہال، سترھو
 * فشن آبل، شور
 * خوش مزاج، کلاہیندڙ، کِلشو، اُچڪ
 * بختاڙو، بخت وارو، پاڳ وارو
 • ذوڪڙ: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قسم
 • ذھب: [ا - مذ] سون، رڙ، ڪنڌن، طلا، ڪنچن
 * [ع]
 * جھرو چڪيو ڇي، چي، ڪيوزب ذھب کي زد (حمل)
 • ذھن ج ذھن: [ا - مذ] ياد ڪرڻ جي قوت، حافظو، يادداشت، يادگيري (جڳي، طرح)، سٺو حافظو، دماغ
 * ساز، ياد
 * ڄاڻ، سمجھ
 * ادراڪ، فھم، عقل، ذڪاوت
 * استعداد، لياقت، قابليت، هوشياري
 * قراست، فھميدگي، دانائي، سياڻپ، ذڪاء
 * [ع]
 — ذھن ڪُلڻ: [اصطلاح] سمجھ ڪلڻ، عقل جو تيز ٿيڻ، حافظو سٺو ٿيڻ
 — ذھن مان لھي وڃڻ: [اصطلاح] وسري وڃڻ، پلجي وڃڻ
 — ذھن نشين ڪرڻ: [اصطلاح] سمجھڻ، چيو ڪرڻ، ڄاڻ رکڻ، ياد ڪرڻ، ياد رکڻ، سمجھ ۾ آڻڻ، سمجھ ۾ ويھارڻ
 عقل ۾ ويھارڻ، سمجھائڻ
 * ٻڌائي ڇڏڻ، يادگيري ڏيارڻ، ٻڌائڻ، ڄاڻ ڪرڻ
 — ذھن ويڙھائڻ: [اصطلاح] سوچڻ، سمجھڻ، ريجاز ڪرڻ، خيال ھلائڻ
 — ذھني ج ذھني: [صفت] ذھن وارو، هوشييار، اوج
 * ڪاوڙيل، چيڙاڪ، شوخ
 — ذھني آزمائش: [ا - مذ] ذھن جو امتحان، حافظي جي پرڪ، يادگيريءَ اھر ٻڃيل سوال جواب، يا نصايي ڪم
 * [ع]
 — ذھني مريض: [صفت] ذھن جي بيماريءَ ۾ ورتل
 • ذھين ج ذھين: [صفت] سٺي حافظي وارو، ذھن وارو، سياڻو سڃاڻ، عقلمند، ذڪي، تيز فھم، عقلي، سمجھو
 * [ع: ذھن]
 • ذی: [ا - مذ] مالڪ، صاحب، ذئي
 * [صفت] وارو، جو، ذو
 * مرکب لفظن ۾ ڪم ايندڙ هڪ اڳاڙي (عربيءَ جي صيني ۾: جيئن، ذی اختيار، ذی وقار، وغيره)
 * [ع]
 — ذی اختيار: [صفت] اختيار وارو، صاحب اختيار، مروتی، ذور
 مختيار، حڪومت وارو، رتبي وارو
 — ذی الحج: [ا - مذ] حج جو مھينو، هجري سال جو آخري مھينو، ذوالحج
 — ذی حیات ج ذی حیات: [صفت] حياتيءَ وارو، زندہ
 ذی روح
 — ذی روح ج ذی روح: [صفت] روح وارو، ساهوارو، جاندار، زندہ
 — ذی شان ج ذی شان: [صفت] شان وارو، دھنڊي وارو، زبندار، پيڪي دار
 — ذی عزت: [صفت] عزت وارو، آبرو وارو، مانائتي اشراف
 * سکر، چڱو، خاصو، موحارو
 — ذی قعد: [ا - مذ] جنگ و جدل کان پاسو ڪري ويٺو
 جو مھينو، هجري سال جو يارھون مھينو، ذوالقعد
 — ذی وقار ج ذی وقار: [صفت] عزت وارو، مغزز، شان مان وارو
 — ذی هوش: [صفت] هوش وارو، هوشييار، سمجھو، فھيم، ذڪي، ذھين
 • ذیابيطس: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قسم، پيشاب ۾ ڪنڊ اچڻ واري بيماري، مٺا پيشاب، (Diabetes)
 * [ع]
 • ذیل: [ا - مذ] دامن، ڪنارو، پانڊ، پلڻ
 * ھيٺيون حصو
 * [ظرف] ھيٺ، ھيٺان، ھيٺون، ھيٺ تي، ھيٺ ڏنل
 * [ع]
 — ذوقی ج ذوقی: [صفت] ذوق وارو، شوقین، موجی
 * سکي، آسودو، خوش، عیسی، چیترو، شفیجی، پرائی
 * راضی، پُرسن، نہال، سترھو
 * فشن آبل، شور
 * خوش مزاج، کلاہیندڙ، کِلشو، اُچڪ
 * بختاڙو، بخت وارو، پاڳ وارو
 • ذوڪڙ: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قسم
 • ذھب: [ا - مذ] سون، رڙ، ڪنڌن، طلا، ڪنچن
 * [ع]
 * جھرو چڪيو ڇي، چي، ڪيوزب ذھب کي زد (حمل)
 • ذھن ج ذھن: [ا - مذ] ياد ڪرڻ جي قوت، حافظو، يادداشت، يادگيري (جڳي، طرح)، سٺو حافظو، دماغ
 * ساز، ياد
 * ڄاڻ، سمجھ
 * ادراڪ، فھم، عقل، ذڪاوت
 * استعداد، لياقت، قابليت، هوشياري
 * قراست، فھميدگي، دانائي، سياڻپ، ذڪاء
 * [ع]
 — ذھن ڪُلڻ: [اصطلاح] سمجھ ڪلڻ، عقل جو تيز ٿيڻ، حافظو سٺو ٿيڻ
 — ذھن مان لھي وڃڻ: [اصطلاح] وسري وڃڻ، پلجي وڃڻ
 — ذھن نشين ڪرڻ: [اصطلاح] سمجھڻ، چيو ڪرڻ، ڄاڻ رکڻ، ياد ڪرڻ، ياد رکڻ، سمجھ ۾ آڻڻ، سمجھ ۾ ويھارڻ
 عقل ۾ ويھارڻ، سمجھائڻ
 * ٻڌائي ڇڏڻ، يادگيري ڏيارڻ، ٻڌائڻ، ڄاڻ ڪرڻ
 — ذھن ويڙھائڻ: [اصطلاح] سوچڻ، سمجھڻ، ريجاز ڪرڻ، خيال ھلائڻ
 — ذھني ج ذھني: [صفت] ذھن وارو، هوشييار، اوج
 * ڪاوڙيل، چيڙاڪ، شوخ
 — ذھني آزمائش: [ا - مذ] ذھن جو امتحان، حافظي جي پرڪ، يادگيريءَ اھر ٻڃيل سوال جواب، يا نصايي ڪم
 * [ع]

• راتبع: [ا - خاص] هِڪَ قَبيح ۽ زاهدہ عورتَ جو نالو
(جيڪا بصرِي شَهَر جي ويٺل هُئي، جَنهنڪري کيس ’رابع بصري‘
چوَن کيس اڌ ڦلندڙ به چوندآ آهِن)

* [ع]

• رابون: [ا - مذ] مينهن جو هِڪَ رنگَ

* [س/ل]

• رابيلُ ج رابيل: [ا - مذ] هِڪَ قيسَر جي ٻوٽي ۽ گل جو
نالو

’آهي رَت رابيل جي، ٻيا پرين جا ٻوٽَ‘ (شيخ ايان)

• راپتو: [ا - مذ] رَت جيتري گپ، شمار نمر گپ، چڪ، راق،
راقو

* راپتو رَت، رپتو رپتو

• راپتو/راپتو: [صفت - مذ] رَت جيترو پترو پترو

* [ا - مذ] رَت، نمر (پت)، هِڪَ قيسَر جي ڪڙهي
(جيڪا اتي ۽ ڏک مان ٺاهين)، راپتو

* [س/ت]

• رات ج راتيون: [ا - مذ] سِجَ لُٽي کان وٺي سِجَ اُٻڙ
وارو عَصر، سانجهي، شَب، ليل، سَنجها، (انگ: Night)

* [سن: رات، راتري = رات، پرا: رت]

’سَنان جي سِجَ تي سَنَس ساري رات‘ (شيخ ايان)

* [ڪنايه] اُونده، ڪارائ

* دپ، اُوڙ

* [ڪنايه] جَهاَلت، ظَلَمَت، اُنڌير

’ڪڇي ديا رات جا ٻوٽا، ٿيو نور سَحر پيدا‘ (عطا مخد ’حامي‘)

* جَشن، خوشي، شادمانو (جيئن: گاني رات، مَهنديءَ رات)

— رات: [ظرف] هر رات جو، سدائين رات جو

’تون اچو منجه رات، منهنجو ساڄو سدائين سوجهرو‘ (شاه/ڪهاڻي)

* گذريل رات جو، اڳئين رات تي

’راتي وڻن رات، نئن نياپو آيو‘ (شاه/مومل رات)

’چانڊوڪيءَ وِ چيٽ جي، ستو رات سَچُ‘ (شيخ ايان)

’رات ٽنهنجيءَ ڍڍ تي بَخت ٿيا ڏاڍا وڏا‘ (اُستاد بخاري)

* ايندڙ رات جو، آڄ واريءَ رات تي

’آسپن رات تهنجا مَهان آهين‘ (جملو)

ر

• ر: [ا - مذ] سنڌي ’الف - ب‘ جو پنجويھون، عربيءَ جو ڏھون،

فارسيءَ جو ٻارھون ۽ هندي ’الف - ب‘ جو ستاويھون اکر

* ايجَدَ جي حساب موجب عَدَدُ (200)

* اُچار: ري

* [ع/ف]

• را: ’سان‘، ’لاءِ‘، ’جي لاءِ‘ ۽ ’جي واسطي‘ وغيره جي

معنى ڄاڻائيندڙ هِڪَ پڇاڙي (جيئن: ’خدارا - خدا جي

واسطي‘ يا ’فصارا - اتفاق سان‘ وغيره)

* [ف]

• رابطو ج رابطا: [ا - مذ] گانڊاپو، لاڳاپو، تعلق، واسطو، مراسل

* حالِ احوال، خَبَر چار، واہ سواہ، مراسلو، خيرخبريت،

(انگ: Contact)

* [ع: ربط < رابط]

— رابطو استوار ڪرڻ: [اصطلاح] رابطو قائم ڪرڻ،

تعلق مضبوط رکڻ، لاڳاپا رکڻ

— رابطو منقطع ٿيڻ: [اصطلاح] رابطو ختم ٿيڻ، خَبَر چار

جو سلسلو ڪٽجي وڃڻ

— رابطو وڌائڻ: [اصطلاح] تعلق وڌائڻ، ميل جول پيدا ڪرڻ

— رابطو سٺو ڪري پوري: [ا - مذ] هِڪَ اَهر تنظيمي عهدو

(جيڪو تنظيم سان واسطو رکندڙ موني شاخ جي وچ و رابطو

بَعالِ وڌندو آهي)

— رابطو صليبي: [ا - مذ] نسلي تعلق، حقيقي رشتو

— رابطو ڪاري: [ا - مذ] تعلق پيدا ڪرڻ جي حالت،

ميل جول وڌائڻ جو عمل

— رابطو نظري: [ا - مذ] غائبانه تعلق، اَن ڏٺو گانڊاپو

(خط يا فون وغيره وسيلي)

• رابع: [ا - مذ/صفت] چوٿون

* [ع: اربع = چار < رابع]

- راتاڪون: [ظرف] گذريل رات کان. آڳيئين رات کان وٺي
'اڃند راتاڪون گهر ناهي آيو' (جملو)
- رات آڳيئن ۾ گذارڻ: [اصطلاح] سڄي رات جاڳڻ، اوجاڳو
ڪرڻ، سڄي رات انتظار ڪرڻ، ساري رات نيند نه ڪرڻ
- رات پڪا جو گهرڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جي ٺهه
پهه ٺڪميل ڄاهڻ، نريءَ تي بهشت گهرڻ
* آجائي ٺڪر ڪرڻ
- رات جاڳڻ: [اصطلاح] رات جو نيند نه ڪرڻ
* رات جو ڏينهن جهڙو سمعو هئڻ، رات جو به جهل
پهل هئڻ
* انتظار ڪرڻ
* عبادت ڪرڻ
- رات جو پڙهڻ: [اصطلاح] رات جا پڄايل خيال لکڻ
* سخت محنت ڪرڻ، امتحانن جي تياري ڪرڻ
(شاگردن جو اصطلاح)
* رات جو وڙهڻ پڙهڻ
- رات جو پيٽ: [معاور] رات وارو غرضو
* رات جي آونداهي
- رات جو پيٽ وڌو هئڻ: [اصطلاح] رات جي آونداهيءَ
۾ گهٽيون ڳالهائون لڙي وڃڻ
- رات جي راڻي: [ا - م] هڪ قسم جو خوشبودار بوٽو
(جيڪو رات جي وقت پکڙندو آهي، پيلي رنگ جو ٿئي)
- رات جي ماءُ: [معاور] آونداهي، آوندهه، آندارو
* [ا - م] هڪ قرضي ڪردار (هاڻن کي ديڄارو خاطر)
'خرڪ نه ڪر نه رات جي ماءُ ٿي اچي' (جملو)
* [س/ات]
- رات ڏينهن: [ظرف] اٺ ٿي پهر، چويهه ٿي ڪلاڪ
* هر وقت، هر مهل، روزانو، هميشه، سدائين
- رات ڏينهن جو فرق هجڻ: [اصطلاح] شمار گهڻو فرق هجڻ
- رات رهڻ: [اصطلاح] هڪ رات جو قيام ڪرڻ
- رات رهو: [ا - م] هنڌن جي هڪ قسم (جنهن ۾
ڪريڪر کان بعد، مردي جي زڪه درياهه ۾ اچڻ کان اڳ ميڪوي
رات وارڻ پاڻ وٽ رکندا آهن)
- رات ڪري ڇڏڻ: [اصطلاح] دير ڪري ڇڏڻ
* آوندهه ڪري ڇڏڻ
- رات گڏيل: [معاور] صبح ٿيڻ کان اڳ وارو وقت،
پويون پهر، ڏکي، پاڪ ڦٽي
- رات گڏيل هئڻ: [اصطلاح] رات جي آوندهه هئڻ،
پنهرڪي جو وقت هئڻ
- رات وارو: [معاور] رات جو ايندڙ (جمزي، ڇنڊ ۽ حيض لاءِ
استعمال ٿيندڙ)
- راتوڌو: [ظرف] راتو واهه، راتو رات، رات جي وچ ۾،
رات جي پيٽ ۾، اڌ رات جو
- راتو ڏينهان: [ظرف] رات ۽ ڏينهن جو، شب و روز
* هميشه، سدائين، دائمي
- راتو ڏينهان روح ۾، محنت جو مڙڪوڙ (سجل)
— راتو رات/راتون رات: [ظرف] رات وچ ۾، رات جي
غرضي ۾، رات گذرڻ کان اڳ ۾
* [ڪنايه] خلديءَ ۾ هڪدم، ٻيڪدم
'خاله محنت ڪئي آهي، راتو رات انجنيئر ناهي ٿيو' (جملو)
- راتوڙوچ راتوڙا: [صفت - مذ] رات جو چوريءَ، مال ڪاهيندڙ
* [س/ات]
- راتوڪو ج راتوڪا: [صفت - مذ] رات وارو
گذريل رات جو، راتو
* رات جو بچيل (ڪاڌي، پاروڻو)
* [م]: راتوڪي ج راتوڪين
- راتوڪي رات: [ا - م] فقط هڪڙي رات، گذريل يا
ايندڙ هڪڙي رات، موخوده ڏينهن واري رات، آڄوڪي رات
- راتوڻو ج راتوڻا: [صفت - مذ] راتوڪو، رات وارو،
گذريل رات جو
* رات جو بچيل (ڪاڌي، پاروڻو)
* [م]: راتوڻي ج راتوڻيون
- راتو واهه: [ظرف] رات وچ ۾، راتو رات، رات جي
غرضي ۾، رات گذرڻ کان اڳ ۾، رات دوران

- رات وهاڻو: [اصطلاح] رات گذرڻ، رات ڪٽجڻ
'روشندي رات وهاڻ، چڪائيندي بٽيون' (شاه/سن هلياڻ)
- راتهن: [ظرف] رات جو، رات ۾، رات جي پيٽ ۾
'راتهن هلي رَس، نه گهرن خبر نه ٿئي' (شاه/ڪنھت)
- راتي جي راتي: [صفت] رات جو جاڳندڙ (عاشق، چوڪيل، جيوو وغيره)
- راتييان: [ظرف] رات جو، رات ڌاري
'راتيان رُج زهن، ڏينھان ڏورين ڏونگرين' (شاه/ڪاهوڙي)
- راتييان ڏينھان: [ظرف] رات ۽ ڏينھن جو، رات ۽ ڏينھن ڌاري
* هر وقت، هميشه، سدائين، روزانو
- راتاهوچ راتاها: [ا - مذ] رات وارو
* شب خون، رات جو حملو، رات جي ڦر، اوچتو حملو
* [ڪنايه] ظلم، انڌير، خبر، انبياء
- راتاهوڏيڻ: [اصطلاح] شب خون هڻڻ، رات جو حملو ڪرڻ
* ظلم ڪرڻ، خبر ڪرڻ
- راتاهو ڏيئي وڃڻ: [اصطلاح] رات جو ڦري وڃڻ، آلهو تلهو ڦري وڃڻ
- راتاهو هڻڻ: [اصطلاح] رات جي وقت حملو ڪرڻ، شب خون هڻڻ
- راتپ: [ا - مذ] هڪ ڏينھن جو کاڌو روزينو، روڙ، روڙ جو مقرر ٿيل کاڌو ٻڌائڻ
* گوڙن (گهوڙن لاءِ)، گهوڙي جو مقرر ڏاڻو، گاهه ۽ ڏاڻو
* [ع]
- رانوڙ: [ا - خاص] راجپوتن جي هڪ ذات جو نالو
- رانوڙج رانوڙ: [ا - مذ] رانوڙ قبيلي جو هڪ فرد
* [صفت] سگهارو، پهلو، جانئو، بهادر، ڏڻو متنو، جيوو جنگجو
- راپڙو ج راپڙون: [ا - مذ] بنجر، غير آباد، پڙيانگ (زمين جيڪا پوک جي قابل نه هجي)
- راج ج راج: [ا - مذ] راجا، بادشاهه، حاڪم
* راج، حڪومت، بادشاهي، بادشاهت، راجائي، حاڪمي، اقتدار، اختيارات
* ملڪ، وطن، ڏيهه
* [سن: راج < راجن = راجا]
- راج آستان ج راج آستان: [ا - مذ] شاهي محل، قصر سلطاني، دارالحڪومت، تخت گاهه، گاديءَ جو هنڌ، دارالسلطنت
* [سن: راجن + آستان = جاه]
- راج پتسي: [ا - مذ] شاهي خاندان جو فرد
* [صفت] خانداني، پيڙهيائتو
* [سن: راج + ونش = گهراڻو]
- راج پنڊارج راج پنڊار: [ا - مذ] شاهي خزانو، بيت المال
- راج پنگ ٿيڻ: [اصطلاح] بادشاهي ناس ٿيڻ، اقتدار ڪسيڻ
- راج تلڪ: [ا - مذ] هندو راجائن جي هڪ رسم (جنهن ۾ راجا يا ولي عهد ٿيڻ وقت پيشانيءَ تي تلڪ هڻندا آهن)، ناچ، پوڻي
* [سن: راج + تلڪ = نشان]
- راج تلڪ ڏيڻ: [اصطلاح] گادي نشين ڪرڻ، تخت تي ويهائڻ، تاجپوشيءَ جي رسم ادا ڪرڻ
- راج پتي: [ا - مذ] راجا، راجڪمار
* ڌڻي، مالڪ
* مڙس، وڙ
* [سن: راج + پتي = مڙس]
- راج پرچا: [ا - مذ] رعايا، رعيت، عوام، راج پاڳ
* [سن: راج + پرچا = رعيت، عوام]
- راجپوت ج راجپوت: [ا - مذ] راجا جو پٽ، راجا جو اولاد، راجڪمار، شهزادو
* [سن: راج + پوت < پتر = پت]
- راج دربار: [ا - مذ] شاهي دربار
* [سن: راج + ف: دربار]
- راج درشن: [صفت] درباري، حاضرين، ملاقاتي
* [سن: راج + درشن]

- راج ڏلارو ج راج ڏلارا: [صفت - مذ] بادشاهه جو پٽ،
شهرزادو، راجڪمار
* [سن: راج + هند: ڏلارو = لالڙو]
* [مجازاً] پيارو، محبوب، دل پسند
* [مٺ: راج ڏلاري ج راج ڏلاريون]
- راج ڏواڙ: [ا - مذ] شاهي مڃاڻ جو ٻاهريون دروازو
باب عالي
* [سن: راج + ڏوار = دروازو]
- راج ڏاني: [ا - مٺ] گاديءَ جو هنڌ، تخت گاهه،
دارالحڪومت
* [سن: راج + ڏاني > ڏن = مرڪزي خزاني جي جاءِ بيت المال]
- راج ڏڙم: [ا - مذ] شاهي حڪمران سرڪاري قرض
* [سن: راج + ڌرم = طريقو دستور]
- راج رڪشا: [ا - مذ] عوامي حفاظت لاءِ حڪومت
پاران ورتل آپاءِ
* [سن: راج + رڪشا = حفاظت]
- راجسٿان: [ا - مذ] راجپوتن جي رهن جو هنڌ
* [سن: راج + استان = جاءِ]
- راجسي: [صفت] راجا جو، راجا وارو، راجائي، حاڪمائي
بادشاهي
* بادشاهي شان وٿان
* خانداني، پيڙهيائين وڏ گهراڻو
* سهڻي زيبائين وڻندڙ
- راج گل: [ا - مذ] شاهي خاندان، شاهي ڪٽنب،
راجائي گهراڻو
- راجڪمار ج راجڪمار: [ا - مذ] راجا جو پٽ، شهرزادو
* [سن: راج + ڪمار = شهرزادو]
* [مٺ: راجڪماري ج راجڪماريون]
- راج ڪنڙو: [ا - مذ] راجڪمار، شهرزادو
- راج ڪوي: [صفت] درباري شاعر
* شاعرن جو سرتاج
* [سن: راج + ڪوي = شاعر]
- راج گدي: [ا - مٺ] گادي، تخت، مڃندڙ
- راج گهاٽ: [ا - مذ] بادشاهه جو قتل
* بغاوت، غداري
- راج گهاٽڪو/راج گهاٽي: [صفت] بادشاهه جو قاتل
* باغي، غدار
- راج هتيري: [ا - مذ] راجا جو صلاحڪار، وزير، وڏو وزير
* [سن: راج + منتر = صلاح وٺڻ]
- راج ونسي: [صفت] شاهي نسل جو، شاهي گهراڻي جو،
راجائي ڪٽنب جو، راج بستي
* [سن: راج + ونش = ڪٽنب]
- راجيندڙ: [ا - مذ] مهاراجا، شهنشاهه
* [سن: راج + ڪمار = شهرزادو]
* [مٺ: راجڪماري ج راجڪماريون]
- راجا ج راجا: [ا - مذ] راج ڪندڙ، بادشاهه، حاڪم، راڻو،
سلطان
* [سن: راج + هند: راجا]
* [مجازاً] گهوڻ، ستو، پترو
- راجا پرچا: [ا - مٺ] حاڪم ۽ رعيت، حڪمران ۽ عوام
'چورو راجا، نوري پرچا' (چوڻي)
* ڌڻي ڏوڻي، ڌڻي سائين
* ڌڻي سائينءَ جا ڪم ۽ رعيت
- راجا پڻ/راجا پڻو: [ا - مذ] راجائي، حاڪمي،
بادشاهي
- راجا جي گهر موتين جو ڪال نه هئڻ: [اصطلاح] سڀ
ڪجهه موخو هئڻ، ڪنهن به شيءِ جي ڪمي نه هئڻ
- راجا ڌراج: [ا - مذ] مهاراجا، شهنشاهه
- راجا ريت: [ا - مٺ] راجا جو رعيت تي مقرر ڪيل ڌڻ
* رسم، هلي چئي، زواج
- راجاڻو ج راجاڻا: [صفت] شاهانو، شاهي، بادشاهي
* خانداني، اميراني وڏ گهراڻو
- راجائي: [ا - مٺ] بادشاهي، تاجداري، سلطنت، حڪومت
* [صفت] راجا جو، راجائن وارو، بادشاهي، حاڪمائي
- راج بستي: [ا - خاص] راجپوتن جي هڪ نڪ جو نالو
- راجپيري: [ا - مٺ] مصالحي جو هڪ قسم

- **راجپوت:** [ا - خاص] ھندن جي ھڪ ڦيلي جو نالو
- **پنجاب جي ھڪ مسلمان ڦيلي جو نالو**
- **راجپوتانا:** [ا - خاص] ھندوستان جي ھڪ رياست جو نالو (جنھن ۾ راجپوتن جون ڪيترين ئي ننڍيون وڏيون رياستون آھي وڃن ٿيون)
- **حيدرآباد سنڌ جي ھڪ مشھور اسپتال جو نالو**
- **راجڻ:** [صفت] بھتر، غالب، فائق
- [ع]
- **راجستان:** [ا - مذ] ھندوستان جي ھڪ رياست جو نالو (جنھن ۾ راجپوتن جون ڪيترين ئي ڏاڍيون آباد آھن)
- **راجسي جي راجسي:** [صفت] راجرس ولايتي ڪارخاني جو ٺاھيل ڇاڪو (جيڪو تمام اچو ۽ معياري سمجهيو ويندو آھي)
- [انگ: Rogers]
- **راجسين پوتا:** [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر ٿرپارڪر ۽ حيدرآباد ضلعي رھن)
- **راجڻ:** [صفت] زخوع ڪندڙ
- **پيش ٿيندڙ، اڳيان حاضر ٿيندڙ**
- **راجگرا:** [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر ڪراچي ۽ حيدرآباد ۾ رھن)
- **راجپيلي:** [ا - خاص] ھڪ ذات جو نالو (اڪثر جيڪب آباد ضلعي ۾ رھن)
- **راج ھنس:** [ا - مذ] آبي پکي، جو ھڪ ڦير (اچو ھنج پکي جنھن جون ٽنگون ۽ جھٽ ڳاڙهي ٿي)
- **راج جي راج:** [ا - مذ] زعيت، رعايا، عام ماڻھو، پرچا، قوم، آبادي
- **بادشاهي، صاحبي، حڪومت**
- **ملڪ، علائقو**
- [سن: راجن، پرا: راج]
- [ا - خاص] پارٽي ريل گاڏي، جو نالو
- [ڪنايہ] جاجي، شاديءَ ۾ شريڪ ٿيندڙ ماڻھو
- **راجاڻ جي راجاڻ:** [ا - مذ] راجپو، راجا
- **تو جو پانيو پانجھي سو ريساڻو راجاڻ (شاھ)**
- **راجاڻو جي راجاڻا:** [صفت - مذ] راجپو، راج جو
- [مت: راجاڻي جي راجاڻيون]
- **راجاڻو جي راجاڻا:** [صفت - مذ] راج وارو، راجاڻي، راجاڻي، شاهي
- [مت: راجاڻي جي راجاڻيون]
- **راج پاڳ:** [ا - مذ] حڪومت، سلطنت، بادشاهي، راج
- **راج ٽنگ:** [ا - مذ] حڪومت جي بربادي، بادشاهيءَ جو خاتمو
- **راجداري:** [ا - مت] زعيتي راج، جمهوريت، راجپوتي راجپوتي
- [سن: راجن + ف: دار > داشتن = رکڻ]
- **راجڏاني:** [ا - مت] گاڏيءَ جو ھنڌ، تخت گاھ، دارالحڪومت
- **راج ڏي:** [صفت - مذ] پوري راج کي سنڀاليندڙ، راجا، حاڪم، بادشاھ
- **راج ڊوهو جي راج ڊوها:** [صفت] حڪومت جو دشمن، غدار، باغي
- [سن: راجن + ڊوهه]
- **راج ڊوهي جي راج ڊوهي:** [صفت] غدار، باغي، حڪومت جو دشمن، عوام جو دشمن
- **راج راڻي جي راج راڻيون:** [ا - مت] ملڪ، پٽ راڻي
- **راج راهو جي راج راهو:** [صفت] راج سان رهاڻيندڙ، ضلع پسند
- **ڏيندڙ لک لطيف چئي، راج راهو جي رس (شاھ/بلال)**
- **راج سڀا جي راج سڀائون:** [ا - مت] شاهي دربار، شاهي مجلس، دربار، ڪجهري
- **راج ڪاڇ جي راج ڪاڇ:** [ا - مذ] شاهي معاملات، سرڪاري معاملات
- **پنجاڻي فيصلو، راجپو فيصلو**
- **راج ڪڙڻ:** [اصطلاح] حڪومت ڪڙڻ، صاحبي ڪڙڻ، بادشاهي ڪڙڻ، حڪم ڦلائڻ
- **هرڪاشي، هٿ وس هٿ**
- **عيش ڪڙڻ، آسودو رھڻ، سڪيو رھڻ**
- **راجڪو:** [صفت] راج جو، حڪومت جو، راجپو، پنجاڻي

- راجُلُج راجُل: [صفت] راج ۾ رهندڙو عام ماڻهو
راج جو هڪ فرد
— راجُ مڙو: [اصطلاح] خُلقُ گڏ ٿيڻ
— راجُ مهاجڙو: [ا - مذ] مُسلمانن ۽ هندن جي گڏيل جماعت
— راجنيت: [ا - م] ملڪي قانون
— راجنيتي: [ا - م] ملڪي قانون، حڪومت جو آئين، ملڪي جوڙجڪ
— راج واڙو ج راج واڙا: [ا - مذ] هڪ ئي راجا جي هٿ هيٺ ملڪ، ڳوٺ يا شهر
* راج قوم، عوام
— راجوڻو ج راجوڻو: [صفت - مذ] راجائي، راجا جو راجا سان منسوب
* راج جو راج وارو راج سان منسوب، نيات جو پئنجائي
* قومي
* خانگي
* [م]: راجوڻي ج راجوڻو
— راجوڻي: [ا - م] راج جو نياڻي، پئنجائي، راجوڻو، برادرڻو، برادريءَ جو
* راجوڻي هٿ
* پئنجائي فيصلو
— راجي: [صفت] راج جو، راجوڻو، راجوڻي
* [ا - خاص] عورت جو نالو
— راجيو ج راجيا: [ا - مذ] راجا، حاڪم
’مور نه ٿيندو راجيا، سورڻ سرندي مٽ‘ (شيخ ايان)
* راجپتر: [ا - خاص] مُسلمانن جي هڪ ذات جو نالو
* راجڙو: [ا - خاص] مُسلمانن جي هڪ ذات جو نالو
* راجسين پوتا: [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو (ڏکڻي راجسين جو اولاد)
* راجميلي: [ا - م] اُن جو هڪ قسم
* راجواڙهه: [ا - خاص] ٽالپورن جي دور ۾ گهڻن ئي واهن جو نالو
- راجُ: [مض - فعل متعدي] راتڻ، مڃڻ، قبول ڪرڻ، اعتراف ڪرڻ، باسڻ
* [س/ت]
* [مض] راجڻ
* [امر] راج
* [راجين راجندو راجيل]
• راجُج: [مض - فعل متعدي] خوش ٿيڻ، محبت مان رڃڻ
* [سن: رڃ = خوشي]
* [مض] راججڻ
* [امر] راج
* [راجيو راجندو راجيل]
• راجُج راجڻيون: [ا - م] پيڙي، ڏونڊي
• راجي ج راجي: [صفت] اسباب وارو
* [س/ت]
• راج: [ا - م] هٿ جون تيرتون
* شراب
* خوشي، سرهائي
* [ع]
• راحت ج راحتون: [ا - م] فرحت، سُڪ، چين، اطمينان
* خوشي، سرهائي
* [ع: روح]
’پهريون تان راحت، پويون تان به رهيو‘ (سجل)
— راحت آفزا: [صفت] سُڪ وڌائڻ وارو
* [ع + ف: راحت (ع) + آفزا (ف) = وڌائيندڙ]
— راحت القلوب: [صفت] دلين کي سُڪور ڏيڻ وارو، دلين کي خوش ڪرڻ وارو
* [ڪنايه] صلوات جو ورڏ
* [ع: راحت + قلوب = دلين]
— راحت بخش: [صفت] سُڪ پهچائڻ وارو
— راحت بخشڻ: [اصطلاح] آرام پهچائڻ، سُڪ ڏيڻ

- راحت پَرسَت ج راحت پَرسَت: [صفت] آرام کي پسند ڪندڙ
 * نَسَت. ڪاهل. ٻنڊون ڪندڙ
- راحت پَهچائڻ: [اصطلاح] آرام پَهچائڻ، فرحت بخشڻ
 —راحت جان: [صفت] دل کي آرام ڏيندڙ، دل کي خوش ڪندڙ
 * پيارو، محبوب
 * [ع: راحت + ف: جان = ساه]
- راحت دل: [صفت] دل کي آرام ڏيندڙ، دل کي خوش ڪندڙ
 * پيارو، محبوب
 * اولاد
- راحت رسان: [صفت] دل کي آرام ڏيندڙ، سُڪون پَهچائڻ وارو
 * راحِل ج راحِل: [صفت] هجرت ڪرڻ وارو، راهي ٿيندڙ
 لڏيندڙ
 * [ع: رحل = هروانو ٿيو]
- راحِمْ ج راحِم: [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفاتي نالو
 * [صفت] زحمر ڪندڙ، زحيم، باجهارو
 * [ع: زحمر = هن مهرباني ڪئي]
- راحِمْ الراحمين: [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفاتي نالو
 * [صفت] سڀني کان وڌيڪ زحمر ڪندڙ، تمام گهڻو زحيم، تمام گهڻو زحمر ڪرڻ وارو
 * [ع]
- راحمين: [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفاتي نالو
 * [صفت] سڀني کان وڌيڪ زحمر ڪندڙ، تمام گهڻو زحيم
 * [ع]
- راخال: [ا - مذ] اوڏو، رگت، قرض
 * [س/ات]
- راڌ ج راڌون: [ا - مذ] رڌڻ جو ڪم، رڌ پڄاء جو ڪم، بورجي گيري
 * بورجيءَ جي هٿ جو ڌاڻو يا طريقو
 * 'هن جي هٿ جي راڌ مڙيل آهي' (جملو)
 * [س/ات]
- راڙو ج راڙارا: [ا - مذ] شاديءَ يا خيرات وغيره جي موقعي تي رڌ پڄاء جو ڪم ڪندڙ، راڙو، راڙاڻو، رانڌو، بورجي
 —راڙو ج راڙئون: [ا - مذ] رڌ پڄاء، رانڌڻ، سانجڻ
 —راڙو ج راڙا: [ا - مذ] شاديءَ يا خيرات وغيره جي موقعي تي رڌ پڄاء جو ڪم ڪندڙ، راڙو، رانڌو، بورجي
 • راڙا: [ا - خاص] شري ڪرشن مهراج جي هڪ گوييءَ جو نالو
 * [هند]
- 'مان ٿي ٻن مان، مان ٿي ٻنهي، مان راڙا، مان شيام' (شيخ ايان)
 * [مجازاً] فطرت، فطرت
 * ڪاميابي، آڇال مندي
- راڙا ويڏ ج راڙا ويڏ: [ا - مذ] دڙڪو ڊاٻ
 * ڍلاسو
 * فيصلو، نھراء، صلح
- راڙا ويڏي: [ا - مذ] واپاريءَ ۽ خريدار جو پاڻ ۾ نيسرو، ڳالهين ذريعي آخري ٺاهه (ڪنهن سوي وغيره و)
 —راڙا ويڏي ڪرڻ: [اصطلاح] ٺاهه ڪرڻ، فيصلو ڪرڻ، پڄاء ڪرڻ
 • راڙو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * ضلعي دادوءَ جي هڪ شهر ۽ ريلوي اسٽيشن جو نالو
 • راڙو: [مض - فعل متعدي] پوکڻ، پچ ڇڏڻ، تخمر ريزي ڪرڻ
 * [مض] راڙو
 * [امر] راڙ
 * [راڙين راڙيندڙ راڙيل]
- راڙي: [ا - مذ] پوک
 * [س/ات]
- راڙو/راڙهه ج راڙيون/راڙهيون: [ا - مذ] رڙ، ڏنهن، ڪوڪ، ڪوڪار (جهنگلي جانورن جي)
 * 'راڙيون رڙن جون ٿيون، هاها هل ڪشڙ' (حفيظ)
 * رڙيون، روج
 * [ا - خاص] ڪيري شهر جي اُتر ۾ هڪ پٽ جو نالو

— راڙ ٺيارڻ جون ڳالهيون: [محاوره] پيار ۽ قرب جون ڳالهيون

• راڙڻ: [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفائي نالو

’والي واحد وڃند، راڙڻ رب زجيم‘ (شاه/ڪلياڻ)

• رڙق رسائيندڙ، روزي رسائڻ وارو، پالڻهار

• [ع]

• رازو ج رازا: [ا - مذ] رازڪو ڪم ڪندڙ، جاپون ٺاهيندڙ، معمار، اوساري ڪندڙ، اوستو

— رازڪوچ رازڪا: [صفت] رازي جو (ڪم يا اوزار)

• راش/راسي: [صفت] درست، برائي، صحيح، موافق، سازگار

• [ف: راست = برابر]

’تئين سنڌي ڳالهيون، راڙڻ آندي راس‘ (شاه)

• پورو، مڪمل، تيار

• خوش، چاق، چڱو ڀلو

’توت ٻڌائون پٽيون، روڙ ڪيائون راس‘ (شاه/يمن ڪلياڻ)

— راسي آچڻ: [اصطلاح] صحيح هجڻ، موافق هئڻ

’راس آهي نه هڪڙي گهڙي توستا، ڪيئن ڪٽي سڄي زندگي توستا‘ (سرڪش سنڌي)

— راسي ٿيڻ: [اصطلاح] مڪمل ٿيڻ، پورو ٿيڻ، تيار ٿيڻ، سرانجام ٿيڻ

’اسان جو گهر ئي راس ٿيو آهي‘ (جملو)

’راس بلبل کان نه ٿيو ڪو آئينو باغ و‘ (عطا محمّد ‘حامي‘)

— راسي پاسي: [صفت] هر صلاح، راضي

• نهيل، مڪمل

— راسي ڪرڻ: [اصطلاح] پورو ڪرڻ، مڪمل ڪرڻ

(ڪم، تيڻ، بچائڻ)

— راسي هجڻ: [اصطلاح] موافق هجڻ

• خوش هجڻ، راضي هجڻ

• مڪمل هجڻ

— راڙ ڪرڻ: [اصطلاح] رڙيون ڪرڻ، روڻ، روڙ ڇڏڻ

— راڙڻ: [مض - فعل متعدي] روڻائڻ

• ٽڪيل ڏيڻ، ڏنگهه ڏيڻ

’راڙي رڻ ڪيا، هن ڪڏا ٿوري ڪرمي‘ (شاه/ڪلياڻ)

• [مض] راڙڻ

• [امر] راڙ

• [رائي] راڙيندو، راڙيل

• راڙوچ راڙا: [ا - مذ] جنگ، ويڙهه، لڙائي

• [مند: راڙ = جنگ]

’عليه ٻڌ آيت ڪندا راڙو ڪي سڀن‘ (شاه/ڪلياڻ)

• روڙ، روڻ

’روڻ ۽ راڙ مون نيمائي، ٺههري‘ (شاه/حسيني)

• [صفت] رڙيون ڪندڙ، ڏانهون ڪندڙ، ڏانهوڙي

• هل ڪندڙ، شور ڪندڙ (الو يا گل)

— راڙو ڪرڻ: [اصطلاح] روڙ ڪرڻ، ماهر مڃائڻ

• راڙ ج راز: [ا - مذ] لڪل ڳالهه، ڳجهه، پيد، اسرار، لڪ، منجهه

• [ف: راز = ڳجهه]

— رازدار ج رازدار: [صفت] راز واري، راز کان واقف، هر راز

حال محرم، حال پائي، دوست، همدرد

• [ف: راز + فار داشتن = رڳڻ]

— رازداري: [ا - مذ] راز جو لڪ، پرديداري

— رازدان ج رازدان: [صفت] رازدار، پيڏي، ڏلي دوست، همراز

• [ف: راز + دان دانستن = چائڻ]

’چند هر وقت همسر آهي، رات هر وقت رازدان آهي‘ (شيخ ايان)

— راڙ فاش ڪرڻ: [اصطلاح] ڳجهه ظاهر ڪرڻ، لڪل ڳالهه ظاهر ڪرڻ، راز کولڻ

— راڙ محرم ج راڙ محرم: [صفت] رازدار، رازدان، حال پائي

— راڙ ٺيارڻ و ٺيار: [ا - مذ] محبت جون ڳجهيون ڳالهيون

ڳالهيون، ڳجهي رهڻ

• [ف]

<p>— راس منڊل: [ا - مذ] راس جگر، برجن جو ميڙ</p> <p>— راس و ذنب: [ا - مذ] اُهي ٻه تارا، جن سبب چنڊ گرهن ۽ سج گرهن ٿيندو آهي. راهو ۽ ڪيت</p> <p>• راس: [ا - مٿ] لوڪ ناچ جو هڪ قسم، راسوڙو</p> <p>• [س/ث]</p> <p>— راس وجهڻ: [اصطلاح] جهڙ هٿن، ناچ ڪرڻ</p> <p>• خوشيون ڪرڻ، شادمانا ڪرڻ</p> <p>’سرتيون راس وهڻ ڪجهي آيا ڪيڇ مان‘ (شيخ ايان)</p> <p>• راساڙو: [ا - مذ] آجائي بڪواس، ڊيگهه، جهاجهه</p> <p>• راساڻوڇ راساڻو: [صفت] رساڻو</p> <p>• راست: [صفت] ساڄو، سڌو، سنئون</p> <p>• درست، صحيح، برابر</p> <p>• سڄو، صاف</p> <p>• پورو، نيڪ</p> <p>• موافق، سازگار</p> <p>• [ا - مذ] سچ، حق</p> <p>• [ف]</p> <p>— راست باز: [صفت] سچو، سچ چونڌڻ، صادق، ايماندار، ڊياندار، بي رياءَ</p> <p>• [ف: راست + باز > باهتَن = ڪيڏن]</p> <p>— راست بازي: [ا - مٿ] سچائي، صداقت، ايمانداري، بي رياءِي، ڊيانداري</p> <p>— راست پيڻ: [صفت] حقيقت شناس، بي رياءَ، آئين</p> <p>• [ف: راست + بين > ڍيڏَن = ڏسڻ]</p> <p>— راست پيڻي: [صفت] حقيقت شناسي، بي رياءِي، صداقت</p> <p>— راست راست: [ظرف] نيڪ، نيڪ، سچ، صاف صاف</p> <p>— راست سڄڻ: [صفت] سچاڙ، سچو، ايماندار، بي رياءَ</p> <p>• [ف: راست + سڄن = گفتگو]</p> <p>— راست شهادت: [ا - مٿ] سچي گواهي، حقيقت تي مبني نياڻ</p> <p>— راست طبيعت: [صفت] نيڪ، پرهيزگار، نيڪوڪار</p>	<p>• راس ج راسيون: [ا - مٿ] چوٽي، ٻنڌي، اوج</p> <p>• مٿو</p> <p>• چيڙو، پچاڙي</p> <p>• موڙي، پونجي، گڏ ڪري رکيل مال، ملڪيت، ميراث</p> <p>• علم رياضيءَ موجب موڙ ۽ وياڇ جي گڏيل رقم</p> <p>• هڪ گره جو نالو (جيڪو هر هڪ برج ۾ تيزن مهينا ڏهي ٿو)</p> <p>• علم نجوم موجب تارن جي هڪ خاص شڪل، ٽڪٽ، برج</p> <p>• خشڪيءَ جو جهنپارو حصو، جيڪو پاڻيءَ ۾ هجي (جاگرافيءَ جي اصطلاح و)</p> <p>• زمين، راهد</p> <p>• [ف]</p> <p>• گهوڙي جي واڳ</p> <p>• وهڻ جي مٿي ۾ ٻڌل رسي</p> <p>• اُها رسي، جنهن سان ناريءَ کي هر سان ٻڌجي</p> <p>• [س/ث]</p> <p>• روشنيءَ جي اُها ليڪ، جيڪا سج اُٿرڻ وقت آسمان ۾ ڏسجي</p> <p>• پاڇاريءَ کي ٻڌڻ جي رسي</p> <p>• [س/ل]</p> <p>— راس الجدي: [ا - مٿ] جدي گهيري جو اهو شڪو، جتي سج پھچڻ سان سيارو شروع ٿئي ٿو، ڏکڻائين</p> <p>— راس چڪر: [ا - مذ] سج جو مندار، اهو دائرو جنهن تي ٻارهن برج آهن، طريق الشمس، سورج منڊل</p> <p>— راس ڌاري: [ا - مذ] ڪرشن مهراج جي گوپين جو ڪيل ڪنڌڙ</p> <p>— راس السرطان: [ا - مٿ] سرطان گهيري جي اها جاءِ، جتي سج پھچڻ سان گرمي شروع ٿئي، اتران</p> <p>— راس المال: [ا - مذ] تجارت جو سرميو، واپار جي موڙي</p> <p>• منڍي قرض</p> <p>— راس ليلا: [ا - مٿ] ڪرشن مهراج جي گوپين سان رڄايل راڳ ۽ ناچ جي منجھل</p>
--	---

- راست گو: [صفت] سچو. سچ ڳالهائيندڙ. حق گو
* [ف: راست + گو > گفتن = ڳالهائڻ]
- راست گوئي: [ا - مٿ] سچ ڳالهائڻ. راستي. صداقت. سچ
— راستي: [ا - مٿ] سچائي. راست بازي. صاف گوئي.
سچ. صداقت. ايمانداري
- راسخ: [صفت] پڪو. پختو. مضبوط. ثابت قدم
* [ع]
- راسخ الاراده: [صفت] ارادي جو پڪو. پڪو پھ ڪندڙ
* [ع]
- راسخ البيان: [صفت] اقرار جو پڪو. زبان جو پڪو.
انجام پورو ڪندڙ. صادق. سچو
* [ع]
- راسخ العقيدة: [صفت] پختي عقيدتي تي قائم رهڻ وارو
جنهن جو عقيدو مضبوط هجي. پڪي عقيدتي وارو
* [ع]
- راشو ج راشو: [ا - خاص] هنڌن جي ويڙن ۽ سورمن
جي تعريف ۾ چيل هڪ ڊگهو لوڪ گيٽ. راشوڙو
- راشو: [مض - فعل لازمي] راسي نڪرڻ. سچ يا چنڊ جي
اُڀرڻ وقت آفتاب مان روشنيءَ جون ڌارون نڪرڻ
* [راسي راسيندڙ راسيل]
- راشو ج راشو: [صفت] مڪمل. تيار. پورو. راس
• راشوڙو ج راشوڙا: [ا - مذ] هڪ قسم جو لوڪ گيٽ
(جيڪو ڪولمي وغيره يا هندوگيج طرز يا ناچ ۾ ڳائين، جنهن ۾
انھن جي ويڙن ۽ سورمن جي تعريف هوندي آهي)
* [س/ت]
- راسي ج راسيون: [ا - مٿ] سچ اُڀرڻ يا لھڻ مهل آفتاب
تي روشنيءَ جو پتو. سچ اُڀرڻ يا لھڻ کان ٿورو اڳ سچ
جا ڳاڙها سڌا ڪرڻا. سچ لھڻ کان ٿورو اڳ وڻن ٽڪرين
مٿان ڳاڙهاڻ
* [ف: سچ وڻن تان. راسيون وڻائين (شاه)]
- راشڏ ج راشڏ: [ا - مذ/صفت] سڌريل. هدايت مڃيندڙ.
ديني اصولن جو پابند. سٺين رستي تي هلندڙ. الله وارو
خدا پرست. نيڪ. سچو
* [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
* [ع: رشد]
* [مٿ: راشده]
- راشدي: [ا - خاص] سڌ ۾ ساداشن جو هڪ خاندان.
شاه صدر جو اولاد. پير صاحب پاڳاري جو خاندان
- راشن: [ا - مذ] رسد. راتب. سودو
* کاڌي جو مقرر انداز. ورو
* فوجي خوراڪ
* گهوڙي لاءِ خاص کاڌو
* [انگ: Ration = کاڌو]
- راشن بند: [ا - مٿ] راشن جو سرشتو. ملڪ ۾ ضرورت
جي شين جي تقسيم
— راشن بند ڪرڻ: [اصطلاح] خرچي پاڻي بند ڪرڻ
(سزا طور)
- راشو ج راشو: [صفت - مذ] عام. سادو. معمولي. رواجي
* [ضد: خاشو]
* [مٿ: راشي ج راشيون]
- راشي ج راشي: [صفت] زشتو ڏيندڙ. عام معنٰی ۾
زشتو وڻندڙ. زشتو خور. زشتو
* [ع]
- راض: [ا - مذ] خوشي. مرضي. رضامندي
* مهرباني. باجهه
* [ع: رضا]
- راضي: [ا - مذ] رضامندي. خوشي. مرضي. پسند.
اختيار
- راضي: [صفت] خوش. سٺو
* آماده
* خواهان. خواهشمند
* شاعر
* تيار. چڱو ڀلو. چاق
* [ع: رضا]

- راضي بَرَضَا: [صفت] رضاءِ الاهيءَ کي مڃيندڙ. خدا جي حُڪْم کي تسليم ڪندڙ
- راضي ٿيڻ: [اصطلاح] رضامنڊ ٿيڻ، خوش ٿيڻ، سرهو ٿيڻ
- * ضِد تان لَمَڻ، پَرجي وَڃڻ، کيتو ڇڏڻ
- راضيپو: [ا - مذ] رضامندي، خوشي، مَرَضِي، آمادگي، قبوليت، مڃتا، راضيپو
- راضي ڪرڻ: [اصطلاح] خوش ڪرڻ
- * رضامنڊ ڪرڻ، آماده ڪرڻ، مڃائڻ، قبول ڪرائڻ
- * ضِد تان لاهڻ، پرجائڻ، کيتو ختم ڪرائڻ
- راضي نامو ج راضي ناما: [ا - مذ] پاڻ کيل فيصلو، رضاناмо، ٺاه، پرجاء، صلح نامو، اقرار نامو، قبوليت
- راعي: [ا - مذ] ڏٺار، ڌڙاڙ
- * رعيَت کي سنڀاليندڙ بادشاهه
- * [ع]
- راغب: [ا - مذ] رَغَبَت ڏياريندڙ، چاهه ڏياريندڙ، لاڙو رکندڙ، مائل
- * خواهشَندَ، پُر اُميد
- * [ع: رَغَب - مائل ڪندڙ]
- راغب ڪرڻ: [اصطلاح] مائل ڪرڻ، مُتَوَجِّه ڪرڻ، رَغَبَت ڏيارڻ
- رافع: [ا - ذات] اَللهُ تعالى جو هڪ صفا تي نالو
- * [صفت] بلند ڪندڙ، مٿانهون ڪندڙ، ڪندڙ
- * [ا - خاص] مُسلمان مَرَد جو نالو
- * [ع]
- راق: [ا - مت] مينهن جو پٿرو چيڻو
- راق ج راق: [ا - مذ] راقو، گپ، چڪ، گارو
- راقو ج راقا: [ا - مذ] گپ، گارو، پٿرو گارو، راپڙو
- * مينهن جو پٿرو چيڻو
- راقم ج راقم: [ا - مذ] لکندڙ، ڪاتب، تحرير ڪندڙ، مُصَنِّف
- * [ع]
- راقم الحُرُوف: [ا - مذ] اَکَر لکندڙ، خَط لکندڙ
- * مَضْمُون نَوِيس
- * [ع]
- راک: [ا - مذ] ننڍو جبل، پهاڙي، ٿڪري
- * [انگ: Rock]
- راکاش ج راکاش: [ا - مذ] تمام وڏي قدبت ۽ تمام گهڻي طاقت وارو هڪ خيالي ڪردار (جيڪو هميشه اکائين ۾ اچي، پوٽ
- * ظالم، وحشي
- * خبيث، پليٽ
- * [سن: راکس]
- راکاش گهمي وڃڻ: [اصطلاح] ڪوبه ماڻهو ڏسن ۾ نه اچڻ (شهر وغيره ۾)، ڪا پهر نه هجڻ، سڄ ٿي وڃڻ، حراس ٽهلجي وڃڻ
- راکاسي ج راکاسي: [صفت] راکاس جو، راکاس وارو
- راکسي ج راکسي: [صفت] راکاس جو، ڍير جو، راکاسي
- راکب: [ا - مذ] سوار، سوارِي ڪندڙ
- * [ع: رَكَب = سوار ٿيڻ]
- راکع: [صفت] رُڪوع ڪرڻ وارو، نمازي، عبادت ڪرڻ وارو
- * [ع: رُكْع - رُڪوع ڪرڻ وارو]
- راکيٽ ج راکيٽ: [ا - مذ] خلائي جهاز
- * بارود جي زور تي پري تائين مار ڪندڙ ميزائيل
- * [انگ: Rocket]
- راک ج راکون: [ا - مت] خاڪ، ڌوڙ، مٽي
- * [هند]
- راکو ج راکا: [صفت] رُڪوال، رُڪيال، مُحافِظ، پهريدار، جوڪيدار، واهي، بچائيندڙ
- * [رڪڻ > راکو]
- راکي ج راکيون: [ا - مت] اُهو رنگين ڌاڳو يا ڳانو جيڪو هِنْدُو ڌَرَم ۾ پيڙيون پنهنجن پائرن کي ڪرائيءَ ۾ ٻڌندڙن آهين (جيڪا رستہ ۾ ڇي حفاظت لاءِ دعا ۾ علاقت طور ليکي ويندي آهي)، ڌاڳو، ڳانو (جيڪو هِنْدُو ڌَرَم ۾ ٻيڻ پنهنجي ۾ ڪرائيءَ ۾ ٻڌندي آهي ته جيئن هو اهاڳ يا بُرائيءَ کان بچي ۽ سندس ڪلياڻ ٿئي)، مُراد جو سڳو

- راڳي ٻڌڻ: [ا - خاص] هندو ڌرم ۾ پيڻين پاران پنهنجن پائين کي راڳي ٻڌڻ جي رسم
- راڳ ج راڳ: [ا - مذ] علم موسيقي، سنگيت موجب سرن جي لاه چاڙه جو هڪ مقرر ماڳ يا پٿمانو، آموهيءَ کان آروهيءَ تائين ۽ آروهيءَ کان آموهيءَ تائين مقرر سرن جي ميلاپ مان پيدا ٿيل خاص آلاپ، ڳائڻ، نغمو، سرود، گانو
- * راڳ جي مڃيل، مڃيل موسيقي
- * [هند: راڳ]
- * ذڪر، بيان، قصو ورد
- * ’وَحْدَه لَا شَرِيكَ لَهُ‘ (اهو راڳ رڳي) (شاه)
- * جذبو، پور، ريجڪ
- * مسخري، رڳو، ڪتراڳ
- راڳ آلاپڻ: [اصطلاح] راڳ جا مخصوص سر ڦاڻي موجب گلي مان ڪڍڻ
- راڳائي ج راڳائي: [صفت] راڳ ڳائيندڙ، راڳي، راڳيندڙ، گوبو
- * ’متان راڳائي، مٽي بن موتاڻين‘ (شيخ ايان)
- راڳ چيڙڻ: [اصطلاح] راڳ آلاپڻ، راڳ جا مخصوص سر ڦاڻي موجب گلي مان ڪڍڻ، راڳ شروع ڪرڻ
- راڳداري: [ا - مذ] راڳ جي ڄاڻ، موسيقيءَ جي علم جي واقفيت
- راڳ رنگ: [ا - مذ] ڳائڻ وڃائڻ، راڳ روپ
- * ناچ گانو، ڪيل تماشو
- * عيش عشرت
- راڳ روپ: [ا - مذ] ڳائڻ وڃائڻ، راڳ رنگ
- * عيش عشرت
- * جشن، مڃيل، خوشيون، مزا
- راڳ روپ ڪرڻ: [اصطلاح] ڳائڻ وڃائڻ، خوشيءَ جي مڃيل ڪرڻ، سار ۽ سرود جي مڃيل مڃائڻ
- * عيش ڪرڻ
- راڳ ڪرڻ: [اصطلاح] ڦاڻي موجب راڳ ڳائڻ
- * موسيقيءَ جي مڃيل جو بندوبست ڪرڻ
- راڳ ڳائڻ: [اصطلاح] راڳ آلاپڻ، گيت ڳائڻ، راڳ ڪرڻ
- * نيڪيون ڳائڻ، ڳڻ ڳائڻ، تعريف ڪرڻ، ڪنهن جون سنئون بيان ڪرڻ
- راڳ مالا/راڳ مالها: [ا - مذ] موسيقيءَ جي مڃيل
- * راڳ جي اصولن تي ليڪيل ڪتاب، راڳ بابت ڪتاب
- * ٻارن جي وندر جو هڪ ساز (ڏک هٿ سان مختلف آواز ڪڍندڙ)
- راڳني/راڳني: [ا - مذ] ڪنهن به وڏي راڳ جي هڪ شاخ
- راڳ ويراي: [ا - مذ] ڳائڻ وڃائڻ
- * صوفيائي راڳ جي مڃيل
- * ڳائڻ ۽ فڪر ۾ ذهن (تصوف جي اصطلاح ۾)
- راڳي ج راڳي: [صفت] راڳ ڳائيندڙ، راڳائي، راڳيندڙ، ڳائڻو، گوبو، ڪلونٽ
- راڳيندڙ ج راڳيندڙ: [صفت] ڳائڻو، راڳي، گوبو
- * ’اهي پنهنجي آن، راڳيندڙ جي روح کي‘ (شيخ ايان)
- راڳ ج راڳ: [ا - مذ] بهانو، آجايو عذر، نٿا
- * ٺڳي، ڏوڪو، قريب
- راڳ ٻڌائڻ: [اصطلاح] بهانو ڪرڻ، عذر ڏيڻ
- راڳ ٻڌڻ: [اصطلاح] مسخري ڪرڻ
- * ڪوڙ ڳالهائڻ
- * ٺڳي ڪرڻ
- * ڊرامو ڪرڻ، ڊونگ رچائڻ
- راڳ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏوڪو ڏيڻ، قريب ڏيڻ، وساهڻ
- راڳ ڪرڻ: [اصطلاح] گسائڻ، ٽٽائڻ، بهانا ڪرڻ
- راڳوچ راڳا: [ا - مذ] لپو، لٽ، گاري جو آستر
- * [س/ل]
- راڳائي ج راڳائي: [صفت] راڳو ڏيندڙ، لپو ڏيندڙ
- * [ا - مذ] رازو
- * [س/ل]

- راڳڻ: [مض - فعل متعدي] راڳو ڏيڻ، لڻيڻ، گاري جو
ليبو ڏيڻ
* [مض] راڳڻ
* [امر] راڳ
* [راڳيو راڳيندو راڳيل]
- راڳهڻ: [ا - مذ] ريڙهه دانجڻ
* [س/ات]
- راڳڻج راڳڻج: [ا - مذ] شينهن جو هڪ قسم
• راڳوچ راڳا: [ا - مذ] رازڪي يا واڍڪي ڪر جو اوزار
* ڏاڳو، ڏورو (جيڪو رنگ مان ٻوڙي، پٽ يا ڪاٺ تي سٿو
لاه ليڪڻ ڪيڏن جي ڪري اچي)
* ليڪو (رنگ جو)، رنگ ۾ پسييل ڏور سان ڪاٺ
تي نڪتل ليڪو (ڪاٺ چيڙهه لاه، داغ)
* [هند: رانگا]
- * ڪٽي جو هڪ قسم (ميرانجهڙن ۽ سليبي ٽڪرين وارو)
* شينهن جو هڪ قسم، بيلائي شينهن (جنهن جي پٺن
تي ڳاڙهي رنگ چمورا پٽا ٿين)
* بُر ۽ بلائون بچائڻ، راڳا ڪن رهڻا (مئل)
* جابلو وڻ جو هڪ قسم (جنهن جو ميو ڳاڙهو ٿئي)
* [صفت] رڳيندڙ، رنگ ساڙ
- راڳا ڪڙڻ: [اصطلاح] ليڪا وجهڻ، رڱي ڇڏڻ
(گهڻي ترسات ۾ وڻن تي ڳاڙها ليڪا پئجي ويندا آهن)
* ڦهر ڪڙڻ، ڦلڻ ڪڙڻ، ويل وهائڻ، ڦرلٽ ڪڙڻ
- راڳڻ: [مض - فعل متعدي] رنگ ۾ پسييل ڏور سان
(ڪاٺ وغيره کي چيڙهه لاهي نشان ڪڙڻ، رنگ سان ليڪا ڪيڏ
* [مض] راڳڻ
* [امر] راڳ
* [راڳيو راڳيندو راڳيل]
- راڳي ڇڏڻ: [اصطلاح] رڱي ڇڏڻ، ڳاڙهو ڪري ڇڏڻ
* ليڪا ڪيڏ
* دعا ڏئي ڇڏڻ، اڏي ڇڏڻ، ڍائي ڇڏڻ
* خراب ڪرڻ
- راڻ: [ا - مذ] هڪ قسم جو پٿر وارو ڪوٺڙ جو
هڪ قسم (جيڪو تاندي تي رکي، ڏوب وٺڻ ڏيڻ جي ڪري اچي).
ڏوب، ربال
- رام: [ا - خاص] پروردگار، پرميشور، ايشور (هندو ڌرم موجب)
* آڳاٽي زماني ۾ ’آيوڊيا‘ جي راجا ’ڏسرت‘ جو وڏو پٽ
'شري رامچندر' (جيڪو پنهنجي زال ’سيتا‘ سان گڏ چوڏهن
نويهه سئو ويهه ’راڻن‘ کي ماريائين. هندو کيس بطور ’اوتار‘
پوڄيندا آهن. هندن جي عقيدي موجب ’رام‘ ’وڻيو‘ جو سئون
روپ آهي)
* ٿر ۾ رهندڙ راجپوتن جي هڪ ذات جو نالو
* هندو ڌرم جو نالو
* [صفت] وڻندڙ، سهاڻيندڙ، موهيندڙ
- رامائيندي: [ا - مذ] هندو قبيرون جو هڪ گروهه
— رامچندر: [ا - خاص] قديم هندوستان جي راجا ’ڏسرت‘
جي وڏي پٽ ’رام‘ جو پورو نالو (جنهن کي هندو ’اوتار‘
ڪري پوڄيندا آهن)
— رامرام: [ا - مذ] هندن جو سلام
— رامرام تي هَلڻ: [اصطلاح] گڏجي مان ڏيڻ
— رامرام ڪڙڻ: [اصطلاح] هندن پاران سلام ڪرڻ
* رام کي ياد ڪرڻ، رام جو نانءُ چيڻ
* [مجازاً] ٻئي جي مسئلن ۾ نه پوڻ، پنهنجي واٽ سان هَلڻ
— رامريجهائڻ: [اصطلاح] ’رام‘ کي راضي ڪرڻ
— رامست: [ا - مذ] هندن جو سلام، رام رام
— رام ست ڪڙڻ: [اصطلاح] هندن جو سلام ڪرڻ،
رام رام ڪرڻ
— رام ڪهاڻي: [ا - خاص] شري رامچندر جي ڪهاڻي.
رامائڻ
* [ا - مٺ] وڏي آکاڻي، ڊگهو قصو
— رام ڪهاڻي ٻڌائڻ: [اصطلاح] پنهنجي باري ۾ ڪا
ڊگهي ڳالهه ٻڌائڻ

- **رام ليلا:** [ا - خاص] شري رامچندر جي فتحيابي ۽ لڙائيءَ جي نقل جو ناٽڪ (جيڪو هميشه ’آسو‘ واري معنيٰ ۾ انهيءَ يادگيريءَ ۾ ڪيو ويندو آهي). دستخطي جو ميلو
- **رام مڙي:** [ا - مڙ] رام جي سڌ ۾ ماريل
- **رام نومي:** [ا - مڙ] شري رامچندر جي ڄمڻ جو ڏينهن. جيئن معيني جي نائين تاريخ (جيڪا هندو مذهب ۾ آهي)
- **رامانمو:** [ا - مڙ] گاه جو هڪ قسم * [س/ات]
- **رامان ڇ رامان:** [ا - مڙ] گوڙ، شور، هل، ٻائيتال، هنگامو، رامانو
- * واويلا، روج، راڙو، مائمر
- * جهيڙو، جنگ، لڙائي
- **رامانو ڇ رامانا:** [ا - مڙ] گوڙ، شور، هل، ٻائيتال، هنگامو، رامان
- * واويلا، روج، راڙو، مائمر
- * ’روڻ رامانا ڪن، اڄ پڻ هلڻ هارين‘ (شاه/بلال)
- * جهيڙو، جنگ، لڙائي
- * ’قرياز قريگه، پڻ ۾ رامانا ڪري‘ (خليفو نبي بخش)
- * خوشي، مزو
- * ڏو
- * تماشو
- **رامانا ڪڙو:** [اصطلاح] خوشيون ڪڙو، مڙا مائو، موخون ڪڙو
- * لڙائي ڪڙو
- **رامائڻ:** [ا - خاص] هندو ڌرم جو پوتر ڪتاب، شري رامچندر جي احوال بابت ڪتاب (جيڪو پهرين سنسڪرت ٻوليءَ ۾ ’رامڪ رشيءَ‘ منظور ڪيو ۽ ان کان پوءِ ’تلسيلس‘ هندي ٻوليءَ ۾ لکيو)
- **رامباڻڻ:** [ا - مڙ] اهو پوزو ڇوڻ ڇوڪنڊن جنهن جا آهان سامهان پاسا ۽ آمهون سامهون ڪنڊون برابر هجن (جاميٽريءَ جي اصطلاح ۾)
- **رامپس:** [ا - مڙ] ٻوٽي جو هڪ قسم (هڪ جي ماڻ جيٽو ٿئي، منجهس سنهي ڪٽ ٿئي، ڪوئا مائڻ لاءِ گهرين ۾ ساڙجي د ڪوٽن کي خاوش ٿيندي ۽ مري ويند)
- **رامپس:** [ا - مڙ] اهو پوزو ڇوڻ ڇوڪنڊن جنهن جا چاڙهي پاسا ۽ آمهون سامهون ڪنڊون برابر هجن (جاميٽريءَ جي اصطلاح ۾)
- * [انگ: Rhambus]
- **رامتو ڇ رامتا:** [ا - مڙ] ڪاري جي رڇ جو هڪ عضو (ڪاميٽ ۾ لڳل جهنڊ جيڪو پٽي کان رڇ جو نشان ڏئي)
- * [س/ل]
- **رامپوري ڇ رامپوري:** [ا - مڙ] ڪڪڙ جو هڪ قسم (جيڪو قد جو ننڍو ۽ سهڻو ٿئي)
- **رام جاڳو:** [ا - خاص] هڪ مشهور مسلمان درويش رام جاڳو (رحمان جاڳي) جي درگاه
- **رامچنداڻي:** [ا - خاص] سنڌ جي هنڌن جو هڪ پاڙو
- **رام ڏيو:** [ا - خاص] هنڌن جي هڪ ٻيڙ جو نالو (جنهن جو آستان تندي الهيار شهر جي پور آهي)
- **رام رڪياڻي:** [ا - خاص] هنڌن جي هڪ ذات جو نالو
- **رامش:** [ا - مڙ] سرهاڻي، خوشي
- * راڳ، خوشيءَ ۾ ڳائڻ
- * [ف]
- **رامشگر:** [صفت] عياش، آرام پسند
- * راڳي، گوڀ راڳيندڙ
- **رامشي:** [ا - مڙ] گوڀو
- **رام قل:** [ا - مڙ] ميوي جو هڪ قسم، امر قل
- **رام ڪٽوري ڇ رام ڪٽوريون:** [ا - مڙ] ڪٽر مان ٺهيل هڪ قسم جي چمڪي، پيالي
- **رامگلي:** [ا - مڙ] هڪ راڳيءَ جو نالو
- * [ا - خاص] شاه سائينءَ جي رساليءَ ۾ هڪ سر ۽ راڳ جو نالو
- **راموتيو ڇ راموتيا:** [ا - مڙ] رانديڪو
- * [س/ت]
- **ران:** [صفت] سنڀاليندڙ، هلائيندڙ
- * مرتب لفظن ۾ ’سنڀاليندڙ‘ يا ’هلائيندڙ‘ جي مفهوم ۾ صفاتي طور ڪم ايندڙ ڀڄاڙي (جيئن: ’حڪمران‘، ’جهاڙان‘ وغيره)
- * [ف: رانڊن = هلائڻ]

- رانَ ج رانئون: [ا - مت] ٿڱ جو گوڏي کان مٿيون حصو.
سَٿر، جوڻ
* [ف]
- رانباھ ج رانباھ: [ا - مذ] ڊڳيءَ جي رَنپ، ڍڪَ
* سوئر جي هڏڪار
- رانباھڻ: [مض - فعل متعدي] سوئر جو وڙهڻ لاءِ
تيار ٿيڻ، هڙڪڻ
* [س/ات]
- * [مض] رانباھڻ
- * [امر] رانباھ
- * [رانيهين رانباھيندو، رانباھيل]
- رانپ ج رانپون: [ا - مت] رَنپ، وڏو آواز، دانھن، پاڪار
رَڙ
- * زور سان روئڻ جي حالت، ريهار، ريهون ڪري روئڻ
- * وڏي آواز سان سڏ، هڪل
- * جانور جو آواز (خصوصاً مينهن ۽ ڊڳيءَ جا)، ڍڪَ، ٿاڏَ
- * [سن: رَپ = آواز ڪرڻ، رَمپ]
- رانپاڻ ج رانپاڻ: [ا - مذ] وڏي رَڙ، رَنپ، دانھن،
پوڪڙ
- * زور سان روئڻ جي حالت
- * چويائي جانور جي رَنپ
- * [س/ات]
- رانپاڻ ڪرڻ: [اصطلاح] وڏيون رَڙيون ڪرڻ، رَنپون ڪرڻ
* زور سان روئڻ
- رانپڻ ج رانپڻ: [ا - مذ] رانپ، رَنپ، ڍڪَ، رانپاڻ
- رانپڪوچ رانپڪا: [ا - مذ] رانپ، رَنپ، دانھن
* [س/ل]
- رانپڻ: [مض - فعل لازمي] رَنپڻ، ڍڪڻ
* [س/ات]
- * [رانيهين رانپندو، رانپيل]
- رانپوڙيو ج رانپوڙيا: [ا - مذ] رَڙ، واکو، بيڪاڻ
* [س/ڪوھ]
- رانيوتو ج رانيوتا: [ا - مذ] هٿ جي آڱرين ۽ ننھن
سان جھپ هڻي روڙڻ جي حالت، جهانپوتو، زهر، زھندَ
- رانيوتا پائڻ: [اصطلاح] هٿ جي آڱرين ۽ ننھن سان
جھپ هڻي روڙڻ، زهرُون ڏيڻ، جهانپوتا هڻڻ
- رانيوتا هڻڻ: [اصطلاح] زهرُون ڏيڻ، جهانپوتا هڻڻ
- رانيوتجڻ: [مصدر 'رانيوتڻ' مان فعل مجھول] جانپوتجڻ،
زهرجڻ، روڙجڻ
- * گنديجي وڃڻ، هٿين پَوتَڻ، وڙهي پَوتَڻ
- * [رانيوتيس رانيوتيس رانيوتيل]
- رانيوتڻ: [مض - فعل متعدي] آڱرين ۽ ننھن سان زهرڻ،
جانپوتڻ، روڙڻ
- * گنديجي وڃڻ، هٿين پَوتَڻ، وڙهي پَوتَڻ
- * [مض] رانيوتڻ
- * [امر] رانيوت
- * [مضارع] رانيوتيان (ج) رانيوتيون، رانيوتين (ج)
- رانيوتيي، رانيوتي (ج) رانيوتين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا گنديا آهن]
- * [حال] رانيوتي تو (ج) رانيوتين ٿا
- * [حال مت] رانيوتي ٿي (ج) رانيوتين ٿيون
- * [ماضي] رانيوتيو (ج) رانيوتيا
- * [ماضي مت] رانيوتي (ج) رانيوتيون
- * [مستقبل] رانيوتيندو (ج) رانيوتيندا
- * [مستقبل مت] رانيوتيندي (ج) رانيوتينديون
- * [اسم مفعول] رانيوتيل
- رانيوتين پَوتَڻ: [اصطلاح] هڪٻئي کي رانيوتا هڻڻ،
جانپوتا پائڻ
- * هٿين پَوتَڻ، وڙهڻ، جَنبن سان وڙهڻ
- * ڪنھن شيءِ کي ننھن سان زهرڻ

- رانت ج رانتيون: [ا - مت] راند
- * [س/ت]
- رانتيج رانتيا: [ا - مذ] رانديڪو ڪيڏو
- * [س/ت]
- رانجهن: [ا - مذ] پسارڪي وڌو جو هڪ قسم (لاک مان ٺاهيندا آهن، لاک جو وڏو ۽ اڪثر پنجهڙ ڪم آڻين)
- * [ا - خاص] مرد جو نالو
- * [صفت] پيارو، سهڻو
- رانجهو/رانجهو: [ا - خاص] پنجاه جي هڪ مشهور عيشيه قصي جو هيرو (جيڪو ’نعت هزارا‘ شاعري جي زمين جو پٽ هو ۽ ’جهنگي سيال‘ جي چوڪيءَ ’هيت‘ تي عاشق ٿيو) ڪاٿي هيئن وسائو رانجهو سارو جهنگ تياھ‘ (شيخ ايان)
- * مرد جو نالو
- * [صفت] پيارو، سهڻو
- رانديج رانديون: [ا - مت] ڪيل بازي، ڪيڏ. (انگ: Game)
- * جسماني صحت آهر آڌاريل مشقون ۽ مقابلا، (انگ: Sports)
- * مقابلو، چٽاڀيٽي
- * روشو، مذاق، وندڙ، تماشو
- * نينگ، ٿپو
- * پتي راند (هوا)
- * ملهه
- * [س/ت]
- * [مجازاً] سولي ڳالهه
- رانديج رانديڪو: [ا - مذ] راند رانديڪو
- * راند هارائڻ
- راندي راندي: [ا - مت] راند يا ٻي ڪا وندڙ، راند وغيره
- راندي راندي: [اصطلاح] راند ڪرڻ، راند ڪيڏڻ، ڪيڏڻ
- رانديج رانديڪو: [ا - مذ] رانديڪو، راند جو ماڻھو
- راندي ڪيڏڻ: [اصطلاح] راند رانديڪو، راند ڪيڏڻ
- راندي ڪرڻ: [اصطلاح] راند ڪرڻ، راند ڪيڏڻ
- * [س/ت]
- راندي لڳائڻ: [اصطلاح] راند ڪرڻ
- * مسخري مڃائڻ
- * بهانو ڪرڻ
- * [س/ت]
- راندي وڃهڻ: [اصطلاح] راند جي اصطلاح ۾ ڳيڙي ڳائڻ جي خيال کان زباني محفل ڪوٺائڻ
- * مسخري وڃهڻ، ڏمڙ مڃائڻ
- * [س/ت]
- رانديگر: [صفت - مت] ڳائڻ وڃائڻ ۾ برڪ عورت، راند وڃهندڙ (زال)
- * [س/ت]
- رانديگر رانديگر: [صفت] رانديگر، ڪلاڙي
- رانديڪو ج رانديڪا: [ا - مذ] راند راندي جي شيء (جنهن سان باز راند راندي يا وندڙين، ڪيڏوڻي طور پتلو
- رانديڪو ٿي راندي: [اصطلاح] مڪمل نابعداري ٿي گذرڻ، حڪم جو بندو ٿي راندي، طور پتلو ٿي راندي
- رانديڪو ڪري وڃڻ: [اصطلاح] ڪنهن مشڪل عمل کي سولو سمجهڻ، ڏکي ۽ ڳالهه آسان سمجهڻ
- * ڪجهڙيءَ ۾ ڪنهن هڪ کي مذاق جو نشانو بڻائڻ
- رانديگر ج رانديگر: [صفت] راند ڪيڏڻ، ڪيڏاري، رانديڪو
- * بازيگر، مداري
- * چالاڪ، چاليل، حرفتي

- رانديئون: [ا - م] عورتن جي ڳائڻ جو قسم
- رانده: [صفت] نڪتل، ٽريل، لوڏيل
- [ف]
- رانده ڌرگاھ: [صفت] ڌرپار مان ٽريل، ڌرگاھ الاهي
- مان لوڏيل، ملعون
- رانڌ ج رانڌون: [ا - م] جھڳڙو، بکيڙو، ٿٽو، قساد، ڦڌو
- رانڌ ج رانڌون: [ا - م] رڌڻ جو ڪم، رڌ، پڄاڻ جو ڪم، بورجي گيري
- [بورجيءَ جي هٿ جو ڏانڻو يا طريقو
- ’هن جي رانڌ مڙيل آهي‘ (جملو)
- [س/ات: رڌڻ < رانڌو < رانڌائو]
- رانڌارو ج رانڌارا: [ا - م] شاديءَ يا خيرات وغيره جي موقعي تي رڌ پڄاءَ جو ڪم ڪندڙ، راڌو، راڌائو، رانڌو، بورجي، خجمر
- رانڌائو ج رانڌاو/رانڌائو: [صفت] رڌيندڙ، راڌو، راڌائو، بورجي، خجمر
- [س/ات]
- رانڌڻ ج رانڌئون: [ا - م] رڌ پڄاءَ، سانجھ
- رانڌو ج رانڌا: [ا - م] شاديءَ يا خيرات وغيره جي موقعي تي رڌ پڄاءَ جو ڪم ڪندڙ، راڌو، رڌيندڙ، راڌائو، بورجي، خجمر
- [س/ات]
- رانڌي ج رانڌيون: [صفت] ڪراڙي، پوڙهي
- [س/ات]
- رانگ ج رانگون: [ا - م] ڦير جي مٿان اڏيل قبو، مقبرو
- رانگ ج رانگون: [ا - م] اها ڀتي جيڪا ڊگهي گهڻي هجي ۽ ويڪرو سوڙهي هجي
- [س/ت]
- رانگا ٽينگا: [محاورو] گسائڻ جي حالت، ٽٽاءُ
- [س/ل]
- رانگا ٽينگا ڪرڻ: [اصطلاح] گوشت کائڻ، ٽٽائڻ، هڪ جي ٻي ڪرڻ
- [س/ل]
- رانگڙج رانگڙ: [صفت] پهلوان، بهادر، دلير
- [س/ت]
- رانگڙي: [ا - م] چڙي پوکيل ڪڇ
- [س/ات]
- رانگي: [ا - خاص] مينگهواڙن جي هڪ ذات جو نالو (ٿرپارڪر ضلعي ۾ رهن)
- رانو: [ا - م] جاريءَ جي هيٺين اکڻ ۾ ڦاسائڻ جي نوڙي (مهاڻن جي اصطلاح ۾)، رانءُ
- [س/ات]
- رانوس/رانوس چيري: [ا - م] سامونڊي مڇيءَ جو هڪ قسم
- [س/ل]
- رانول ج رانول: [ا - م] دوست، محبوب، پرين
- رانول ديش: [ا - م] پرينءَ جو ملڪ
- رانهان: [ا - م] هڪ قسم جو اناج، جوترا
- رانءُ ج رانئون: [ا - م] رڄ جو هڪ عضو، جاريءَ کي پاسن کان جهلي بيخبر لاءِ اُن جي اکڻ ۾ وڌل ٿلهو رسو، رانو
- [پرا: رانءُ س/ل]
- رانگي ج رانگيون: [ا - م] ننڍو تنبو
- رانئڻ: [مصر - فعل متعدي] ڪنهن خوشيءَ جي موقعي تي ماڻهن جي مٿان رنگ هاري ڏيڻ، مڙهائڻ
- [رڳڻ، ڳاڙهو ڪرڻ
- خوشي ڪرڻ، خوش ڪرڻ
- راضي ڪرڻ، رجھائڻ
- ’لاڳاپن لطيف ڇڻي، منڌ رائي وڙهي‘ (شاه/سسئي آبري)
- سڀنگارڻ، هار سڀنگار ڪرائڻ
- [مصر] رانئڻ
- [امر] رانءُ
- [رانئيو رانئيندو رانئيل]

- رائئئين جهائين (رانء جهانء) ڪَڙُ: [اصطلاح]
گهڙو ڪم ڪار ڪَڙُ
- رائئئينون لاهڻ: [اصطلاح] مورا وڌڻ، جهنگ هڻڻ،
جهنگ ڪڍڻ
* [س/ل]
- رائج رائج: [ا - مذ] رائج، راجا، راءِ
* [س/ڪوه]
- رائئي رائج: [ا - خاص] رائجيوتن جي هڪ ذات جو نالو
* [صفت] سوڍا، ٺڪر
- رائاستو: [ا - خاص] ننگر پارڪر جي ڀرسان هڪ نلاءِ جو نالو
* [س/ث]
- رائڻو: [مض - فعل متعدي] رائڻڻ، ڏٺائڻ، گمراه ڪرڻ
'حق پاڪ امن ڏي هاڻي، شيطان شفي ٿو رائجي'
* [مض] رائڻڻ
* [امر] رائڻ
* [رائيئين رائڻيندو رائڻيل]
- رائڻو: [ا - خاص] سومرا گهراڻي جي پوئين حاڪم همير
سومري جي وزير جو نالو (جيڪو ذات جو 'سويو' هن موئل رائجي
جي مشهور عيشييه قصي جو هيو)
* [ا - خاص] شاه سائينءَ جي رسالي جي هڪ سُر جو نالو
* هڪ سنڌي راڳ جو نالو
* مسلمان مهاجرن جي هڪ ذات جو نالو
* سڪا مذهب ۾ مرد جي اصل نالي جي آڳيان
تعظيمي خطاب طور ڪتب ايندڙ لفظ
- رائو ج رائج: [ا - مذ] ننڍو راجا، ننڍڙي علائقي جو والي،
جاگيردار
* [هرا: رائج، هند: رانا]
- رائو: [صفت] پيار مان سڏجندڙ هڪ لفظ، پيارو، پريتر،
محَبوب
- رائو ٽنهنجي زوج جي ماڻي ٿو موئل (شيخ اياڙ)
* پيار مان پُٺ يا ٻئي ڪنهن به ننڍي ٻار کي
سڏيو ويندڙ لفظ (عوڻائو اصطلاح)
- رائو ٻڌڻ: [ا - مذ] ڀرت جو هڪ قسم
* [س/ث]
- رائوئا: [ا - خاص] ضلعي ٿرپارڪر ۾ رهندڙ مينگهواڙن
جي هڪ ذات جو نالو
- رائئي ج رائئينون: [ا - مٺ] بادشاهه جي زال، ملڪ،
(انگ: Queen)
- بادشاهه جي ڌيءَ، شهزادي
* عورتن جي نالي پٺيان خطاب طور ڪر ايندڙ لفظ
* ڪنوار، وري
- پيار مان ڌيءَ يا ٻئي ڪنهن به ڌاري نياڻيءَ کي
سڏيو ويندڙ لفظ (عوڻائو اصطلاح)
* تاس راند ۾ هڪ پتي جو نالو
* [ا - خاص] عورت جو نالو
* [هند: رائئي]
- [صفت] سياڳي، گهڙ جي سونهن، ڀاڳن واري ڌيءَ
- رائيوڙو: [ا - خاص] ضلعي خيرپور جي هڪ مشهور
تاريخي شهر ۽ اسٽيشن جو نالو
- رائيوڙو: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (ضلعي ٿرپارڪر
۾ رهندڙ)
- رائج رائج: [ا - مذ] شهزادو، راءِ، راجا، راجڪمار
* [هند]
- رايوان: [صفت] موڪر، ڪشادو، ويڪرو
* [ف]
- رائج رائج: [ا - مذ] بهادر، شجاع، سورمو
* [هند]
- رائج رائج: [ا - مٺ] ننڍڙو ٽنڻو، رائيتي
- رايرو ج رايروا: [صفت - مذ] ٻنا ڪنهن روڪ جي،
ڇوٽ، ڇڙواڳ
* [س/ل]
- [مٺ: رايرو ج رايروين]

- راهه الاهي: [ا - م] الله پاڪ جي راهه. الله تعالى جي خوشنودي
* [ف + ع]
- راهبڙ ج راهبڙ: [صفت] رستو ڏيکاريندڙ، واٽ ٻڌائيندڙ.
سونهون، رهبر، رهتيا
* [ف: راهه + بر = ڪڍي ويڃڻ]
- راهبڙي: [ا - م] رهبري، سونهڻ، اڳواڻي
- راهه ٽڪڻ: [اصطلاح] واٽ ڏسڻ، انتظار ڪرڻ
- راهه تي آڻڻ: [اصطلاح] صحيح واٽ تي آڻڻ (گمراهه ڪي)،
سڌارڻ
- راهه تي آچڻ: [اصطلاح] سٺين رستي تي آچڻ، سڌرڻ
- راهه پيدا ڪرڻ: [اصطلاح] رستو ڳولي ڪڍڻ
* طريقو ڳولي لهرڻ، ڪارائيتي تجويز ڳولي لهرڻ
- راهه خدا: [طرف] الله پاڪ جي راهه ۾، خدا جي واٽ ۾
- راهه خرچ: [ا - م] رستي جو خرچ، مسافريءَ جو
خرچ پڪو، سفر جو خرچ، زاد راهه
- راهدار ج راهدار: [ا - م] رستي جو نگهبان
* رستي جو محصول وصول ڪندڙ
* [ف: راهه + دار = داشتن = رکڻ]
* [معجاز] ڌاڙيل، زهرڻ
* [س/ات]
- راهداري ج راهداريون: [ا - م] رستي تان ٺڳهڻ
جي لکت، ڪنهن عملدار جو لکيل پروانو (هنهن جي آڌار
تي رستي تان ٺڳهندڙ مال کي ڪوبه ٻيو عملدار يا واقعو
روڪ نه ڪري)
- راهه ڏسڻ: [اصطلاح] رستو ڏسڻ، واٽ ٻهاري، انتظار ڪرڻ
- راهه ڏيکارڻ: [اصطلاح] رستو ڏيکارڻ، سڌيءَ راهه
تي آڻڻ، سونهڻ ڪرڻ، رهبري ڪرڻ
- راهه زد ڪرڻ: [اصطلاح] رستو بند ڪرڻ، واٽ بند ڪرڻ
'سوئي راهه زد ڪري، سوئي راهتيا' (شاهه)

- راوڙ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- راوڙوچ راوڙا: [صفت - مذ] تيز، سخت
* بهادر
* چالاڪ
* [س/ات]
* پختون، پٺاڻ، لالو
* [س/ات]
- راوڙي ج راوڙيون: [مذ]
- راول ج راول: [ا - مذ] شهرزادو، حاڪم، سردار، راجا، راءِ
* [صفت] جوڌو، جهونجهار، بهادر
* ساجن، پرين، دلبر، محبوب، معشوق
* [سن: راجن = راجا]
* [ا - خاص] مرد جو نالو
- راول ديش: [ا - مذ] محبوب جو ملڪ
* هنڌن جي عقيدي موجب عالم آرواح
- راوليا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- راولڻ: [ا - خاص] آڳاٽي زماني ۾ سري ٺنڪا جي هڪ
راجا جو نالو (جيڪو 'شيري رامچندر' جي زال 'بيتا' کي زوريءَ
گهڙي ويو هو ۽ ٻارهن مهينن بعد 'شيري رامچندر' کيس ماري
'بيتا' کي آزاد ڪرايو هو)
* [سن]
- راوي: [ا - خاص] سنڌو نديءَ کي ڀرتي ڪندڙ هڪ
نديءَ جو نالو (جيڪا پنجاب ۾ آهي)
'تون جتنا جو جهونجهڪڙو آن، تون راويءَ جي رات' (شيخ ايان)
- راوي ج راوي: [صفت] روايت ٻڌائيندڙ، ڏنل يا ٻڌل
بيان ڪندڙ، مقصد ٻڌائيندڙ
* [ع]
- راهه راهون: [ا - م] رستو، سڙڪ، واٽ، ڏڳ، ٺڳهه
* ريت، طريقو
* ظفيل، صدقي، واسطي (جيئن: الله جي راهه ۾)
* [ف]

— راهه ۾ رَسَمَ: [اصطلاح] اُوکيءَ ۾ مَدَدَ ڪَڙڻ، هَمراهَ ٿيڻ، مَدَدَ ڪَڙڻ

— راهه نجات: [ا - م] بَخْشِش جو رَسَمَ، چوڻڪاري جو ذريعو * [ف: راه + ع: نجات]

— راهنما: [صفت] رَسَمَ ڏيکاريندڙ رهبر، رهنما، اڳواڻ، مُرشد * [ف: راه + نما < نمون = ڏيکارڻ]

— راهنمائي: [ا - م] رهنمائي، رهبري، سونهڻ، اڳواڻي * [ڪتاب] سيکارڻ جو عمل، اُستادي

— راهواڙ: [ا - م] گهوڙي جو هڪ قسم، تازي گهوڙو، جنگي گهوڙو * [ف]

— راهواري: [ا - م] گهوڙي جو هڪ پنڌ

— راهه وٺڻ: [اصطلاح] گس وٺڻ، رَسَمَ وٺڻ * روانو ٿيڻ

— راهون رد: [صفت] سڀني پاسن کان نا اُميد، چنان ڪٿان تَرِيَل * نڪم، نياڳو

— راهون رد ٿيڻ: [اصطلاح] هر طرف کان نا اُميد ٿيڻ

— راهون رد ڪَڙڻ: [اصطلاح] سڀ راهون بند ڪَڙڻ، هر طرف کان نا اُميد ڪَڙڻ

— راهه ويندو ج راهه ويندا: [صفت] واٽ ويندڙ، مسافر، واٽڙو

* بي گناهه، بي ڏوهي

— راهه ويندو ڦاسڻ: [اصطلاح] بي گناهه ڦاسڻ، بي ڏوهي جهليجڻ

— راهه ويندي: [ظرف] گهمندي ڦرندي

* ناحق

* بي ڏوهي

* نه ڏيئي نه وٺي، خواهه مخواهه، بي سبب

— راهي ج راهي: [صفت] واٽڙو، واٽ ويندڙ، مسافر

— راهي ٿيڻ: [اصطلاح] روانو ٿيڻ، پَنڌ پَڻ، اُسنهڻ، وڃڻ

— راهه رَسَمَ: [ا - م] رَسَمَ رَواج، هلي چلي، ريت رَسَمَ * دُعا سلام

* [ف: راه + رَسَم]

— راهه رَسَمَ: [ظرف] ٽپي پاڪ جي نالي، رَسَمَ پاڪ جي صديقي

’تحقيقاً توحيد، آهي راهه رَسَمَ جي‘ (سچل)

— راهه راميت: [ا - م] سڌر رَسَمَ، سنڀين واٽ، صراطِ مُستَقِيم

— راهڙو: [صفت] مُسافر، راهي، پانڌي، راهگير، واٽڙو * [ف: راه + رو < رفتن = هلي]

’ڪجهه راهڙو نڪري ويا، هر ڪاروان پٺتي ڇڏي‘ (شيخ ايان)

— راهه ريت: [ا - م] رَسَمَ رَواج، هلي چلي

* [ف: راه + ريت = نمون]

— راهڙن ج راهڙن: [صفت] رستي تي ڦر ڪندڙ، ڦورو، ڏاڙيل

* [ف: راه + زن < زدن = هڻڻ]

— راهڙني: [ا - م] رستي تان ڦر، ڦرڪڻ

— راهه ڪڍڻ: [اصطلاح] رَسَمَ ڳولي ڪڍڻ، تَدبير ڪَڙڻ

— راهه ڪڍڙ: [ا - م] لنگهه، رَسَمَ واٽ

* [ف: راه + گذر < گذشتن = لنگهڻ]

— راهه گناهه: [ظرف] هروڀرو خواهه مخواهه، ڏاڍي نه ايسٽادي، نه ڏيئي نه وٺي، بنا سبب جي * بي گناهه

— راهگير: [صفت] واٽڙو، مسافر

* [ف: راه + گير < گرفتن = وٺڻ]

— راهه لائڻ: [اصطلاح] دڳ لائڻ، رَسَمَ ٻڌائڻ، رهنمائي ڪَڙڻ

— راهمار ج راهمار: [صفت] ڦورو، زهرڻ

— راهماري: [ا - م] ڦر، زهرڻي

— راهه مسافر: [صفت] واٽ ويندڙ، واٽڙو، مسافر، راهگير * [ف: راه + ع: مسافر]

’راهه مسافر سڀ ڪس ڪونه ڏٺو سڀ ڏيئي‘

— راهه ملڻ: [اصطلاح] رَسَمَ ملڻ، گس ملڻ، واٽ هٿ اچڻ

— راهه ۾: [ظرف] ٽپيل ۾، صديقي ۾، واسطي ۾ (جيئن: الله جي راهه ۾)

- **راه:** [ا - مت] گاهيل آن جو ڊڳ (جيڪو اڃا ڪري ۾ پيل مهي ۽ پٽي پيل نه مهي). صاف پيل آن، ڪري ۾ پيل آن
* پوک، آبادي
- **راه تان ڪڍڻ لاهڻ:** [اصطلاح] راز ظاهر ڪرڻ، گجهه کولڻ
پردو لاهڻ
- **راهڻ ج راهڻ:** [صفت] دنيا کي ترڪ ڪري گوشه نشين ٿي الله پاڪ جي عبادت ۾ مشغول رهندڙ، گوشه نشين، تارڪ الدنيا، زاهد
- * ديول (عيسائين جي عبادت گاهه) ۾ ويهي عبادت ڪندڙ (جنهن پنهنجي سڄي عمر ديول جي خدمت ۾ وقف ڪري ڇڏي هجي)
* [ع]
- **راهڙ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [ا - مت] ڀرت جو هڪ قسم
- **راهڙج راهڙون:** [ا - مت] وڏي رڙ، دانهن، ڪوڪ
* [س/ات]
- **راهڪ ج راهڪ:** [صفت] راهي ڪندڙ، پوک ڪندڙ، هاري، ڪڙمي، آبادگار
* [سن: راد = راهڻ، پوکڻ، س/ات]
- **راهڪي ج راهڪيون:** [ا - مت] پوک جو ڌنڌو
ڪڙمت، هاريو، آبادي، ڪيتي
- **راهڪي ڪرڻ:** [اصطلاح] پوک ڪرڻ، پتي ٻارو ڪرڻ، آبادي ڪرڻ، هاريو ڪرڻ
* [س/ات]
- **راهما:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر ضلعي ٿرپارڪر ۾)
- **راهمون:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر ضلعي ٿرپارڪر ۾)
- **راهڻ ج راهڻ:** [صفت] وياج تي پئسا ڏيندڙ، وياجي، وياج خور، ڪا مقرر رقم وياج طور وٺڻ جي شرط تي اوڏر طور رقم ڏيندڙ، گروي رڳندڙ
* وياج تي پئسا وٺندڙ، وياج ڀريندڙ، وياج ڏيندڙ، مقروض
* [ع: رهن = گروي رکڻ]
- **راهڻ:** [مصر - فعل متعدي] رهائڻ، نياھڻ، وفا ڪرڻ
* ترسائڻ، ٻڪائڻ
* پٽي ڇڏڻ
* پوکڻ، پوک ڪرڻ
* [مصر] راهڻ
* [امر] راه
* [راهيس راهيندي راهيل]
- **راهو:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **راهو:** [ا - مذ] هوندو فلسفي موجب اهو ديوتا، جيڪو سچ ۽ چنڊ کي جهلي گرهڻ ڪرائي (هندن جو اهو عقيدو آهي ته اهو ديوتا سچ يا چنڊ کي جڏهن ڳهي ٿو تڏهن گرهڻ ٿئي ٿو)
* [پرا: راه، سن: راه]
* هڪ نڪت جو نالو، ذنب
* [ع]
* هڪ تاري جو نالو
- **راهوچ راهو:** [صفت] زهاڪو، زهواسي، زهندڙ، متير
’نه ڏسجي راه رائي ۾، هُماهو روح جا راه‘ (احمد ملاح)
- **راهو ج راهو:** [صفت] زهائيء وارو، هلنديء پچنديء وارو، سڀ ڪنهن سان رس رهاڻ سان هلندڙ
* راج سان زهائيندڙ، چڱو مڙس
* زهاڪو، زهندڙ، زهواسي
* سخي، دانا، ذاتيار
’راهو جي رهاڻ ۾، نه ڪو ڊپ نه ٻاڏ‘ (شاه/بالاڻ)
- **راهواڻي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ات]
- **راهوچا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **راهوڪڙا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
* [س/ل]
- **راهوڪي:** [ا - خاص] هڪ ريلوي اسٽيشن جو نالو
- **راهومر:** [ا - خاص] بگٽي تلچن جي هڪ پاڙي جو نالو

- **راھونڊ:** [ا - خاص] هالا شھر کان اٽڪل ڏيڍ ڪلوميٽر اوڀر طرف هڪ ٽڪير (چئي منڊور) آهي، مڪند ٻکاڙي جي زهد ۽ عبادت ڪئي. انهيءَ ٽڪري کي ’ٻکاڙا‘ به سڏيندا آهن.
- **راھوٽي:** [ا - مٿ] زھائي، رسائي، هلندي، رسوخ، پھچ
- **مھرباني، ٿورو آجسان**
- [س/ت]
- **راھيجا:** [ا - خاص] بگٽي بلوچن جو هڪ قبيلو
- **هڪ ذات جو نالو**
- **راء:** [ا - مٿ] راي، رڻ، تجويز، مشورو، صلاح
- **خيال، مرضي، خواهش**
- [ف: راي < رائي - ويچار نظريو رکڻ]
- **پٿرائين زمين**
- **راءِ ڏيڻ:** [اصطلاح] صلاح ڏيڻ، مشورو ڏيڻ، تجويز ٻڌائڻ، اٽڪل ٻڌائڻ
- **راءِ شماري:** [ا - مٿ] راءِ ڏيڻ جو عمل، اٽڪلڻ
- [ف]
- **راءِ عامه:** [ا - مٿ] عوام جي گڏيل راءِ
- [ف]
- **راءِ وٺڻ:** [اصطلاح] صلاح وٺڻ، مشورو وٺڻ
- **راءِ/راء:** [ا - مذ] راجا، حاڪم
- **هندو حاڪمن جي نالي پٺيان ڪم ايندڙ لفظ، معزز هندوءَ کي سرڪار طرفان ميليل خطاب (چيئن: ’راء بهادر‘)**
- [پرا: راء، سن: راجن، راجا]
- [ا - خاص] قديم سنڌ جي هڪ قديم حاڪم گهراڻي جو نالو
- **رائٽو ج راءِ:** [ا - مذ] ڏهيءَ ۽ مصلحي مان ٺهيل هڪ قيسر جو چڊو ڏونرو
- [هند]
- **رائٽ:** [ا - مذ] حق
- [صفت] صحيح، درست، برابر
- **ساڄو (هٿ وغيره)**
- [انگ: Right]
- **رائٽ هٿين:** [ا - مذ] ساڄو هٿ
- [صفت] مددگار، پانهن پيلي
- **هي دوست منهنجو رائٽ هٿين آهي (جملو)**
- [انگ: Right hand]
- **رائيج:** [صفت] حڪومت، رياست يا اختيار، باران منظور ٿيڻ
- **هلندڙ جاري، مروج، چالو**
- **رسمي، دستوري**
- **معمولي، عام**
- [ع]
- **رائيج الوقت:** [صفت] هلندڙ وقت جو مروج، چالو، رواج ۾
- **رائيج ٿيڻ:** [اصطلاح] رواج ۾ آڻڻ، چالو ٿيڻ، مروج ٿيڻ
- **رائيج ڪرڻ:** [اصطلاح] رواج ۾ آڻڻ، عمل ۾ آڻڻ
- **رائڊنگ:** [ا - مٿ] جانور جي سواري، گهوڙي سواري
- [انگ: Riding]
- **رائيز رائيز:** [ا - مذ] ڏن، ڏنل، سنگ، محصول
- **اهو محصول جيڪو بادشاهه پنهنجي تابع ملڪن يا سردارن کان وٺي**
- **’نه ڪا جهل نه ٻل، نه ڪو راءِ ڏيهر‘ (شاهه)**
- **سمند، بحر**
- **رائيرو/رائرو:** [صفت] محصول جوڳو
- **رائيفل ج رائيفلون:** [ا - مٿ] ٻنڌوڻ جو هڪ قيسر
- [انگ: Rifle]
- **رائڪ:** [ا - خاص] پٽ شاهه ويجهو هڪ مڪان جو نالو
- **رائڪو:** [ا - مذ] جواني مال جي سڃاڻپ جو هڪ خاص نشان (ڦياڪڙو)
- [س/ت]
- **رائگان:** [صفت] بيڪار، فضول، ضايع، لاهاصل، اجايو
- **رستي ۾ ڪري پيل (ڪا شيء)**
- [ف: رايگان]
- **رائگان ٿيڻ:** [اصطلاح] ضايع ٿيڻ، برباد ٿيڻ، اجايو وڃڻ، بي فائدو وڃڻ

—رائگان ڪرڻ: [اصطلاح] برباد ڪرڻ، ضايع ڪرڻ

• رائيل ج رائلون: [ا - مٿ] ڪونج

’رائيل زمي نه روڻ ري، توڙي هجي پُلو‘ (راهل)

• رائيل: [صفت] شاهائو بادشاهي

* [انگ: Royal]

• رائيل پُلو: [ا - مذ] هڪ رنگ جو نالو، گهرو نيرو رنگ

* [انگ: Royal blue]

• رائيتي: [ا - مٿ] معاوضو، مڃتا

* [انگ: Royalty]

• رائلو: [ا - مذ] ٿر ۾ سخت مٽيءَ جو هڪ قسم

* [ا - خاص] ڳوٺ جو نالو

• رائلي: [ا - خاص] ٿر ۾ هڪ ڳوٺ جو نالو

• رائن: [ا - مٿ] چار جي ڪنارن واري ٺلهي رسي

* [س/ل]

• رائيٽ: [مض - فعل متعدي] بچائڻ، بچهائڻ، راضي ڪرڻ،

خوش ڪرڻ

* ڳائڻ

* [سن: رنجڻ، س/ات]

’ويئي راتول رائيان، جوڳي آندڙ جي‘ (دلپت)

* [مض] رائڻ

* [امر] راءِ

* [رايو، رايون، رائيٽل]

• راتو: [ا - مذ] شمار سنهي ريتي، واري

* هوا ۾ اڏامندڙ مٽي

* [سن: ريتو = واري]

’رائي پڇ ۾ ريند، رڙھ روحاني سسئي‘ (شاه)

* هڪڙو جهڙو ڪڪري

—رائو ڪرڻ: [اصطلاح] خراب ڳالهائڻ، بد الفاظ چوڻ

—رائو ڏيڻ: [اصطلاح] دانهن ڏيڻ، شڪايت ڪرڻ

* ڪنهن به ڳالهه جو زور ڏيڻ، مقابلو ڪرڻ، ڏوٽو ڏيڻ

* [س/ل، ڪڇ]

• راتوج راوا: [ا - مذ] وڏو رڇ، وڏو چار

’سَنَر ڀار سَمُونڊ جا، ڪي رادا رڇ رڇ‘ (شاه/گهانو)

• راتوڙ: [ا - خاص] ٿرپارڪر ۾ رهندڙ راجپوتن جي هڪ

ذات جو نالو

• راتون: [ا - مذ] چوپائي مال جو هڪ رنگ، سينهن جو

هڪ خاص رنگ (جيڪو پورانهو هجي)

* [س/ل]

• راتونڊ ج راتونڊ: [صفت] گول، گول دائري جهڙو

* [ا - مذ] ڦيرو، گهمرو، گردش، چڪر

* دوز، حصي، قسطن (ڪنهن طويل راند يا پروگرام وغيره جو)

* گشت، دورو، معائنو (آفيس وغيره جو)

* [انگ: Round]

—راتونڊ آبائوت: [طرف] لڳ ڀڳ، زو، سو، تقريباً

اٽڪل

* [انگ: Round about]

—راتونڊ فيگر: [ا - مٿ] لڳ ڀڳ انگ، زو، سو، عدد

اٽڪل عدد

* [انگ: Round figer]

• رائي: [ا - مٿ] ٻوڙ وغيره (خاص ڪري ڍل) ۾ گيهه ۾

ٽڪڪايل نومر وڃهي ڏنل داغ، ٽرڪو

* ريتيءَ يا واريءَ جو دائرو

* تبليي بچ جو هڪ قسم، آهر

—رائي ڏيڻ: [اصطلاح] ڪيهه يا تيل ۾ نومر وڃهي ٻوڙ

ڪي داغ ڏيڻ، ٽرڪو ڏيڻ

* مشهوري ڏيڻ، نالو ڪرڻ

* [س/ات]

* بدنام ڪرڻ

* وڌاءُ ڪرڻ (ڳالهه ۾)

—رائي ڪرڻ: [اصطلاح] بي انصافي ڪرڻ، پاسو وٺڻ

رياءُ ڪرڻ

* [س/ات]

- رايو رَڪَڻُ: [اصطلاح] لحاظ ڪرڻ. پاسخاطري ڪرڻ. پاسو وٺڻ
- رَب: [ا - صفاتي] پالڻهار، پروردگار، زراڻ. ڌڻي تعاليٰ
- [ع]
- رَبِ الْعَالَمِينَ: [ا - صفاتي] سڀني جھانن جو پاليندڙ. ڪل ڪائنات جو پروردگار، الله تعاليٰ
- [ع: رب + عالَمين < عالم = جھان جو جمع]
- رَبَّانِي: [صفت] رب تعاليٰ جو، الاهي، خدائي
- رَب ڏانهن مائل، الله وارو
- رَب رَڪِي: [دعائيءَ جملو] الله پاڪ پناهه ڏي. خدا تعاليٰ حفاظت ڪري
- جُهن کي رَب رَڪي، شهن کي ڪير چڪي (چوڻي)
- رَب رَڪِيُون: [ا - مت: اڪثر جمع طور استعمال ٿئي ٿي] اهي مونڱ شين، جن کي الله پاڪ پناهه ڏئي هجي
- [مجازاً] اکيون، نيڻ (شاعراڻي اصطلاح ۾)
- رَب کي پُچَچَڻُ: [اصطلاح] مَري وَجَڻ، وفات ڪرڻ
- رَبنا: [ح - ندا] اي آسان جا پروردگار! اي آسان جا ڌڻي!
- رَبوبيت: [ا - مت: رب جي صفت] خدائي، الوهيت
- خدا جي ڪل ڪائنات
- رَبِي آمُر: [ا - مذ] خدائي حڪم، خدائي فرض
- موت جو سڏ، انتقال
- رَب: [ا - مت: رَس، شَرَت، ڪَرِهِيَل، عَرَق، ميوِي وغيره] (خُسرَءُ ڏاڙهون) جو ڪَرِهِيَل گهاٽو رَس، چاش، پٽ، قوام
- پڪو ٿيل شَرَت (بچيشن: 'رَب سوس'، 'رَب اُٺار' وغيره)
- [ع]
- رَب اُٺار: [ا - مذ] ڏاڙهون جو شَرَت
- رَب سوس: [ا - مذ] پَسارڪي وکر جو هڪ قسم (جيڪو ميني ڪاٺيءَ جي عَرَق مان ٺهي، ميني ڪاٺيءَ جو عَرَق)

- راييتو: [ا - مذ] جھن ۾ مَصالحو وجهي، گيٽ جو داغ ڏيئي ٺاهيل ڏونرو
- [س/ت]
- راييت: [مص] لکڻ، شجريو ڪرڻ
- [نگ: Write]
- راييتو راييتو: [صفت] لکندڙ، ليکڪ، لکڻ وارو
- [نگ: Writer]
- راييتنگ: [مص] لکڻ، شجريو ڪرڻ
- [ا - مت] لکت، شجريو
- هٿ اکر
- [نگ: Writing]
- راييت: [ا - مت] ريتيءَ واري زمين، ريشاڻين زمين
- [س/ل]
- راييس: [ا - مت] ساريون، چانور
- [نگ: Rice]
- راييس ميل: [ا - مت] سارين جو ڪارخانو (جتي سارين جون کڻن لاهي، چانور الڳ ۽ توڙو الڳ ڪيا ويندا آهن، شيلر، سيلر)
- [نگ: Ricemill]
- راييس ڪڇڻال: [ا - خاص] سنڌ جي هڪ مشهور واه يا نَهر جو نالو (جيڪو 'سگر بئراج' مان نڪري ٿو ۽ سارين واريءَ منڍ ۾ کولي ويندو آهي، انگريزن جي دؤر ۾ ٺهڻ ڪري هن جو نالو 'رايس ڪڇڻال' رکيو ويو)
- [نگ: Riceanal]
- رايين: [ا - مت] گاهه جو هڪ قسم، پوٺائي، پوٺاڙي
- [س/ل]
- راياسو: [صفت - مذ] وارياسو
- [س/ات]
- رايگان: [صفت] رايگان، بيڪار، فضول، ضايع، لاحاصل
- اُجابو
- [ف]
- رايوچ رايوچ: [ا - مذ] راءِ، رٿ، شجرو، مشورو، صلاح
- خيال، مرضي، خواهش
- [ف: راي < رائي = ويچار، نظريو رکڻ]

• رُيا: [صفت] قُرِينْدَرُ، گُسينْدَرُ، لُپائِينْدَرُ

* [ف: رِيُون - قُرُون]

* مَرْتَبَ لُفْظَن جِي آخِر ۾ صِفَاتِي پُڄاڙِيءَ طَوِرَ ڪُتَبَ اِينْدَرُ (جيئن: 'آهن رُيا'، 'لُريا' وغيره)

• رُيابَ ج رُياب: [ا - مذ] هِڪَ قِسْمَ جو سارَ (مَنْبُوي جھوٽو ۽ مَنجھس چارَ تارُون ٿين، پر 'سُپلي' ۽ 'ڪيچ' ڏانھن رُياب پنجن تارن وارو ٿئي)

* [ع]

* [ڪنڊاير] راڳ

رُگدن ٿيون رُياب، رُجن ويل سڀ ڪَھِن (شاه)

'سندَر رُوح رُياب، سِڪي پيو ڪَھِن سَر لُڪَ' (شيخ ايان)
* مَنجِيءَ جو هِڪَ قِسْمَ، مَنگرو

— رُيابِي: [صفت] رُيابَ وَڄائِينْدَرُ

رُبابِيءَ کي ران ڄاڻيس ڏيچ ڇَلِيلَ جو (شاه/سورن)

* گائِئو

• رُبابِي: [ا - خاص] هِڪَ قَبِيلِي جو نالو (گائِئَ وَڄائِئَ جو ڪَر ڪن)

• رُباعِي ج رُباعِيُون: [ا - مٿ] غَرُوضِي شاعِرِيءَ ۾ هِڪَ

قِسْمَ جو چئن مِصراعِن وارو شَعَر (جنھن ۾ پھرين ۽ ٻي ۽ چوٿين مِصرَعَ ھر قافيہ ھونديون آھن، جڏھن تہ ٽئين مِصرَعَ زديت ۽ قافيہ کان آزاد ھوندي آھي ۽ اُن جو بخر ھڪڙو ئي مخصوص ھوندو آھي)

* [ع: رُبع = چوٿون]

* سُمُئي صلاح، لاڀائِئو مَشُورُو، وَتَنْدَرُ تَجَوِيزَ

'راول رُباعِي، اِيءُ اُنھيءَ ڳالھ جِي' (شاه/رامڪلي)

• رُبطَ ج رُبط: [ا - مذ] ڳانڍاپو، لاڳاپو، مِلاپ

* مَحَبَتَ، دوستِي

* سِلْسِلو

* [ع]

— رُبطَ باھَر: [ا - مذ] پَنھنجو پاڻ ۾ تَعَلُقَ، سَڱا بَندي

* [ع + ف]

— رُبطَ زَمَان: [ا - مذ] زَماني جو تَعَلُقَ، عامَ زواجِي ڳانڍاپو،

زَماني سازِي

* [ع + ف]

— رُبطَ صَبِيحَ: [ا - مذ] مِيلَ مِلاپَ، مِيلَ جُولَ

* ضابطو، اِنْتِظامَ

* تَوَارِثَ

* طَوِرَ طَرِيقو

• رُبع: [ا - مذ] چوٿون، چوٿون حصو، چوٿين پَٽِي، چوٿو،

چوٿاڙ

* [ع]

— رُبعَ صَدِي: [ا - مذ] صَدِيءَ جو چوٿون حصو، هِڪَ سَوَ

سالَن جو چوٿون حصو، پَنجويھ سالَن جو غَرَصو

* [ع: رُبع + صَدِي < هڪ سَو سال]

— رُبعَ مَسڪُون: [ا - مذ] دُنيا جو آباد ٿيل چوٿون حصو

* دُنيا، جَھان

* [ع: رُبع + مَسڪُون < سڪن = ھو رھيو]

• رُبوْدَ: [صفت] قُرِيلَ، ڪَسِيلَ، ڇڪِيلَ

* ھيرائِيلَ، پالِيلَ

* [ف: رِيُون = قُرُون]

• رُبي: [ا - مٿ] نَعْمَتَ، عَطَا

* [ع]

— رُيابَ: [ا - مٿ: اِسَر 'رُبي' جو جَمْعَ] نَعْمَتُون، عَطائُون

(جيئن: حضرت امام حُسين عليہ السلام جَن جِي هِڪَ زِيءَ جِي

كُفِيَتَ اُمَ رُيابَ يَڪُنِي 'نَعْمَتَن جِي ماءُ' آھي)

* [ع]

• رُبيْعَ: [ا - مذ] بَھارَ جِي مَوَسَمَ

* بَھارَ جو قَصلَ، بَھارَ ۾ لُڌل اناج (زراعت جِي اصطلاح ۾)،

هڪَ مَوَسَمَ ۽ اُن مَوَسَمَ ۾ ٿيندڙ قَصلَ (جيڪو آڪٽوبر

۽ نومبر ۾ پوکجي ۽ مارچ ۾ لُڌجي، هن قَصلَ ۾ ڪڍڪَ،

سَرِنھَن، جانيو وغيره ٿئي، جيئَ

* [ع]

— رُبيْعَ نہ خَرِيفَ ھُنُن: [اصطلاح] ڪجھہ بہ نہ ٿيڻ

* ڪو بہ واسطو نہ ھئڻ

• رُبيْعَ الْأَوَّلَ: [ا - مذ] ھجري سال جو ٽيون مَھينو

عُرسَ وارو مَھينو

- **ربيع الآخر / ربيع الثاني:** [ا - مذ] هجري سال جو چوٺون مهينو. يارهين وارو مهينو
- **رُيبَن ج رُيبُون:** [ا - مٺ] سوڻي يا ريشمي ڪپڙي جي رنگين پٽي (جيڪا زالون، خاص ڪري اسڪولن ۾ پڙهندڙ شاگردياتيون وٺڻ ۾ ٻڌڻ يا ڪپڙن تي سونهن خاطر هڻن) وڌڻ وڪڙڻ واري پٽي
- [انگ: Ribbin]
- **رُيبَن:** [ا - مٺ] سج
- [سن: رو + اُين 'پچاڙي: س/ت]
- تلنگ تليخ رين. وَه سَوڙج کان شڪا پرين.
گڻن نيڻ غمار مان مٽي نين نڪين
سَه ڳچي. ڪٺ ڪيسري. اهڙي رُو رُيبَن (عارف شاه)
- **رَبَ ج رُبون:** [ا - مٺ] جانورن، ڪڻڪ، جوئر، ٻاجهري يا ڪنهن ٻئي آناج جو رڌل ڌارو، تمام پٿرو پٺ، گهڻي پاڻيءَ وارو پٺ، پيچي، پچ، آڇ، آش
- [صفت: تمام نرم، پٿرو، ڪُٺرو]
- **رَبَ پچ:** [ا - مٺ] سادو کاڌو، غريباتو کاڌو
- **رَبَ، روتلو ڪاڻڻ:** [اصطلاح] سادو کاڌو ڪاڻڻ، غريبيءَ ۾ گهٽائڻ، ڊال ماني ڪاڻڻ، اُٿيو سڻيو ڪاڻڻ، بيمار پانڊ تي گذارو ڪرڻ
- **رَبَ، روتو:** [ا - مذ] هندن جي مهيشوري ذات ۾ ڪنوارين کي ڪارائيل آخرين ويلو
- [س/ت]
- **رَبَ ج رُبون:** [ا - مٺ] پٺاڪ، لٻاڙ، ڍاڙ
- بڪ، بڪ، بڪراس، لپ، لپ
- ڇچلو ڳالهائڻ، باتائڻ، هڪڙائڻ
- [صفت: بڪواسي، لٻڙائي، ڳالهر]
- ڍاڙي، پٺاڪي
- **رَبَ رَبَ ڪُٺَر:** [اصطلاح] بڪڙ، بيٺڻ، وٺڻ
- ناراضيو ڏيکارڻ، ناراض ٿيڻ، رنج ٿيڻ، غصو ڪرڻ، ڪاوڙ ڪرڻ
- [س/ات]
- **ربڪو:** [ا - مذ] ڪلڪل، وٺڻ، ڇڙ ڇڙ، ڪيٽو، وٺڻڪو، ڏٺو، ڇڙڪڙ، ڪروڙ، گهمي
- **رِبَن:** [مٺ - فعل متعدي] بي معنيٰ ڳالهائڻ، اجاير ڳالهائڻ، بڪڙ، وڦڻ
- * پاتو ڳالهائڻ
- * ڏري ڌري ڇڏڻ
- * جهيڙو ڪرڻ
- [س/ات]
- [مٺ] رِبَن
- [امر] رِب
- [رِبَن رِبَن رِبَل]
- **رِبَطو ج رِبَطا:** [صفت - مذ] ڪيترن تپسين رِب رِب ڪندڙ، ڪروڙي، وٺڻو، گهمي خور، ڪرڪريو
- **رِبَ:** [ا - مذ] ننڍي وڪ، ننڍو قُڌم، ننڍي پراڻگهه
- [س/ات]
- [طرف] وڪ وڪ، پير پير، قُڌم قُڌم
- آهستي، هري، هريان، هوڙيان
- [س/ت]
- **رِباري:** [ا - خاص] هندن جي هڪ ذات جو نالو (تدين ۽ ٿرپارڪر ۾ رهيا)
- [س/ت]
- **رِبَر:** [ا - مذ] هڪ خاص قيسر جي وٺ جو رَس (جنهن کي سُڪائي اُڌ مان ڪيترن قيسن جون شين ٺاهيندا آهن)
- * پينسل جي لکت ڏاهيندڙ
- [انگ: Rubber]
- **رِبَرِي ج رِبَرُون:** [ا - مٺ] منائيءَ جو هڪ قيسر (جيڪا ڪير ۽ گڏ کي ڪاڙهي مائي وانگر پٿرو ٺاهين). ڪيرڙي
- * اُٺي ۽ جهڻ مان ٺهيل هڪ قيسر جو کاڌو
- [س/ت]
- * هڪ قيسر جي پٽي (جيڪا سلواڙ ۾ اڳڻ جي بندرڻ ڪٽب اچي)

• رَڻسَڙ: [ا - مڻ] گهاٽي پاڪيٽ (رڻ وغيره)

• [س/م]

• رَڻل ج رَڻلون: [ا - مڻ] پراڻي ۽ ڪٽل ڙلي

• [س/م]

• رُڻ ج رُڻون: [ا - مڻ] مَشْغُولِي. رڌل رهُو جي حالت.

رَڻپ

• [س/ل]

— رُڻايَڻ: [مصدر 'رَڻ' مان متعدي بالواسطه] رَڻايَڻ. مَشْغُول

رَڻ. ڪَڙ ۾ لڳايَڻ. ڪِرَڻ ۾ سِيڙائَڻ

• [نيس ڏيندو ڀِڄل]

— رُڻجَڻ: [مصدر 'رَڻ' مان فعل مَجْهُول] ڪَڙ ۾ مَشْغُول ٿيڻ.

جَنجَڻ. لڳي وَجَ (ڪَڙ ۾)

• [نيس ڏيندو ڀِڄل]

— رُڻيَڻ: [مصدر - فعل لازمي] رَڻيَڻ. مَشْغُول ٿيڻ. لڳو

(ڪَڙ ۾)

• [نيس ڏيندو ڀِڄل]

• رَڻيَڻ: [ا - مڻ] سِج

• [سن: رو + ان = پڇاڙي]

'لڳو، ڀنڀين ڀليڙي، ٿي هيڏي حال هلي

زنگ ڏيڻ جو رُڻ سان، ڪڍو ماڻ مُنڍ ملي' (ڪنڀار)

• رَڻ: [ا - مڻ] مَحَبَت، پيار، پريت

• [سن: رنم]

• رَڻ: [ا - مڻ] خُون، لَهو، ڀَلڻ. (اڱ: Blood)

• [پرا: رت; سن: رڪت = رت]

• نسل، اولاد

• غزارت، ماڻهي

• سنگھ، سٺ، زور، طاقت، ٻَل

• ٽولھ، ماڇ

• سونھن، منھن جي روڻو، نازگي

• گاڙھان، لاجي، سرخي

• ڪڙڙا، حيض، ماهواري

• [صفت] گاڙھو، رتو، سرخ

• ڪاوڙيل، غصي ۾

• وڙيل، بيزار، ڪڪ

• صفا رڻ ڪري ڇڏيو آٿائين' (جملو)

• زخمي، ڦٽيل

• 'هو بلڪل رڻ لڳو پيو آهي' (جملو)

• پنھنجو، عزيز، ويجهو

• 'قويہ نہ آسان جو رڻ آهي' (جملو)

— رَڻ آچَڻ: [اصطلاح] رَڻ نِڪَڙ. رڻ وَڻ. حورُ جاري ٿيڻ

• منھن ۾ رڻ وَڙ

• عورت کي ماهواري آچڻ

— رَڻا وِچوڙَڻ: [اصطلاح] عزيزن ڦيرين يا ويجهي تعلق

واڙن جي وچ ۾ بفاق وڃھڻ، سڱا ماڻ خدا ڪَڙ

— رَڻا وِچوڙَڻي: [صفت] عزيز خدا ڪَڏڙ، وِچوڙو وڃھندڙ.

بفاق وڃھندڙ

— رَڻ پِڱڙَڻ: [اصطلاح] ڦٽڻ. رڻ خراب ٿيڻ

• ڪاوڙ آچڻ، جوش آچڻ

— رَڻ ٻوڙ: [ا - مڻ] هڪ ڦيسر جي بيماري، سُوري،

بيجش (جنهن ۾ بيتان رڻ لهي)

• خونريزي، رتو چاڻ، قتل عام، بد آمني

— رَڻ ڀريو واٽ هُڻڻ: [اصطلاح] فوتيءَ جي ڏڪ ۾ هُڻڻ،

سوگوار هُڻڻ

— رَڻ پڻو ج رَڻ پڻا: [صفت - مذ] رڻ ۾ ڀڳل، رڻ سان

وڃڻ

— رَڻ ٿيڻ: [اصطلاح] رڻ ۾ ڀڄڻ، رڻ ۾ گاڙهو ٿيڻ،

رُخمي ٿيڻ

• ڪڪ ٿيڻ، بيزار ٿيڻ، وَڙجڻ

• سڱ ڪَڙ، ماڻهي ڪَڙ، گڏجڻ

• ڀڄڻ، رُسامو ختم ڪَڙ

— رَڻ ٿِي وَڃَڻ: [اصطلاح] وِڃَڙيل عزيزن جو ٻان ۾ ٺاه ٿيڻ،

ڀڄي وَڃڻ

• سڱاوتي ڪَڙ، ماڻهي گڏيڻ

• ڪڪ ٿي وَڃڻ، بلڪل بيزار ٿي وَڃڻ

• ڏاڍي ڪاوڙ آچڻ

— رَتْ تَمَكَنْ: [اصطلاح] ڈاڑی کاوڑ آج. کاوڑ م
گاڑھو تیں

— رَتْ پَتْ: [ا - مذ] رَتْ ۽ بَلْعَم (بَلْعَمَانِ مَن بَكْتَل)

— رَت پُونء: [ا - مٹ] غلاظت ۽ روڳ، رَت، پت

— رَتْ پُونءِ جو پورهيو: [محاورا] سَخَتْ مَحِثَتْ جو اُجورو،
پڳهر جو پورهيو. حقِ حلال جي ڪمائي

— رَتْ پَوَنُ: [اصطلاح] بدن ۾ رَتْ وَدَنُ، سَگھارو تِيئَنُ، مَتارو تِيئَنُ، قَلھو تِيئَنُ

ۛ مِنْهُمْ مِ رُوْتُوْ اَجَرُ

✽ رَتْ نَكْرُ

— رَتُ پوٺائي: [ا - مت] رَتُ جي گهٽتائي

✽ ہیمائی، ڈپرائی

— رَتُّ پِیَاکُ: [صفت] رَتُّ پِیْسِنْدَرُ، ظَالِمُ، قَاتِلُ، خُونِی

— رَتْ پِیَمَنْ: [اصطلاح] رَتْ چوسَٹ

✽ خُونٌ كَرِيهُ، قَتْلٌ كَرِيهُ

• تَبَاهُ كَرُّ، بَرَادِ كَرُّ

﴿بَدَلُوْهُ وَرَئِيْكُمْ﴾

✽ آزاروں، بیزاروں کو

— رَت جا ٻارا هُئڻ: [اصطلاح] حسد سَنبان اَنڌَر مِ ڦٽ هُئڻ، ساڙ سَنبان اَنڌَر سَڙڻ

— رَتْ جَا دَسَتْ تِيٲُ: [اصطلاح] پیتان رَتْ اچُٲُ

❖ دَاوُدُ حَسَدُ ثَيْبُ

﴿ سَخَتْ صُدُومُ وَيْجَرُ ﴾

— رَتْ جا يُکے پَرُو: [اصطلاح] صَدِما سَتھُو، دُک سَتھُو،
صَبِر کَرُو

— رَت جَارِشْتَا: [مجاوز] وِجْهَا غَزِير، مِثْ مَائْت

— رَت جَو تَهو: [معاور] تازو جاوئی ہاں، گچڑو ہاں

— رَتُ جو دٻاءُ: [ا - مذ] هِڪَ قِسَمَ جي بيماري، بِلڊ پَرِشر (انگ: Blood pressure)

— رَتَّ جُونِ مَانِيُونِ جَمَلُ: [اصطلاح] صَدِما پَمَجَلُ،
پَرِشايُونِ قِيَلُ

﴿ظَلِمٌ قَبِيْهُ﴾

— رَت جُون مانيُون/سورَن جا ساڳ هُنُن: [اصطلاح]
پنهنجي ڪُئي تي پَشيماَن ٿيندي سور سَخِيُون
سَهَنو رَهَن، خراب هَلَتَ جي ڪري دَليل زندگي سَر ڪَرُ
* ڏُڪيو وَقتَ ڪاٽِ، رُوزِيءَ جي تَنگي هُنُن
* [س/ات]

— رَتْ جُونِ مَانِیُونِ کارائِی: [اصطلاح] سخت بیزار کرڻ، تنگ کرڻ، تکلیف ڏيڻ، خفي کرڻ

— رَتَّ جُونِ نَدِيُونِ وَهَائِيْمُ: [اصطلاح] گھٹی رتِ حایِ کَرُنُ، خونریزی کَرُنُ، قتل عام کَرُنُ

— رَتَ جِي اُلتِي: [ا - مت] هِڏَ قِسَرِ جِي بيماري،
وات مان رَتَ جِي ڦِٽِي

— رَتَ جِي ٻُوءَ آچَن؛ [اصطلاح] تَهاڻِي ٿِيڻ، خُونِرِي ٿِيڻ
 * صفا سَچ ٿِي وَجُهَ

— رَٽُ ڇڪا سَٺُ: [اصطلاح] رَٽُ جو گُروپُ معلوم ڪرڻُ
 * رَٽُ ۾ ڏيا پيٽس/شگر يا ٻين بيمارين جو مقدار
 وغيره معلوم ڪرڻُ

— رَتَّ پُوسُ: [ا - مذ] جیت جو ہک قِسْمُ

* [صفت] رَت چوسیندڙ، رَت پیندڙ، ظالم
* کَنجوس

— رَتْ يُجَوِّسُ: [اصطلاح] رَتْ پِیْسُ

* ثوري أجوري تي گهڙي محنت ڪرائڻ، پيڙڻ
* رُسوت وٺڻ

• تَنگِ کَر، کَدِ کَر

✽ كنجوسی كَرُ

— رَت چارڻ: [۱ - مٿ] خونريزي، قتل عام، رتو چاڻ

‘ہایا ہوانیہ یونہ پر، روکی کورت چاٹ’ (شیخ ایان)

— رَت چائٹُ: [اصطلاح] رَت وَهائٹُ، خونریزی کَرٹُ.
رَتو چائ کَرٹُ، قتل عام کَرٹُ، کوس کَرٹُ

<p>— رَتَ گِڏائڻُ: [اصطلاح] سِيرَ چوڙائڻ، جوڙون هٽائڻ ڪنڊو رَتَ گِڏائڻ</p>	<p>— رَتَ دانگيءَ تي وَرَنُ: [اصطلاح] مائيتيءَ جو احساس ٿيڻ رَتَ جي چڪي اچڻ</p>
<p>* جهيڙي وغيره ۾ پاڻ کي رُخمي ڪرائڻ — رَتَ ڪَڙڻُ: [اصطلاح] سِيرَ چوڙڻ</p>	<p>* مُسَڪِلَ وقتَ ۾ ڪَهلَ اچڻ — رَتَ ڏِسِي رُمي هَڻَڻُ: [اصطلاح] آمدنيءَ آهر خرچ ڪرڻ، حال سارو هلائڻ</p>
<p>* رُخمي ڪرڻ * چڪي وڃهڻ * ظلم ڪرڻ، پيڙڻ * ناجائز نفعو وٺڻ — رَتَ ڪَڙڻُ: [اصطلاح] رُخمي ڪرڻ (سخت پورهي يا ڪنهن ٻئي ڪم ۾)</p>	<p>— رَتَ ڏيڻُ: [اصطلاح] هر قيسر جي قرباني ڏيڻ * سخت محنت ڪرڻ، جفاڪشي ڪرڻ 'الا رَتَ ڏئي، مون جوڙيو جنسار ڪي' (شيخ ايان) — رَتَ روهيئون ڪَڙڻُ: [اصطلاح] کاڌو کائڻ (عوڙون چڙ ۾ چونڊيون آهن، مثال طور: ٽنڊيوت رَتَ روهيئون ڪري وٺان؟) * (س/ل)</p>
<p>* ڏاڍي مار ڏيئي بدنَ رَتو رَتَ ڪَڙڻ، ڏاڍي مار ڏيڻ * ٽڪائڻ (سخت ڪم يا سزا ۾)، هلاڪ ڪرڻ * ڪڪ ڪرڻ، تنگ ڪرڻ * تڪليف ڏيڻ، آزارڻ * چيڙائڻ، چيڙڻ، ڪاوڙائڻ — رَتَ گنڌائڻُ: [اصطلاح] برادريءَ ۾ قوت وڃهڻ، راج ڦٽائڻ، پنهجن ۾ وير وڃهڻ * (س/ث)</p>	<p>— رَتَ روئڻُ: [اصطلاح] رَتَ جا ڳوڙها ڳاڙڻ، تمام گهڻو روئڻ، زار زار روئڻ، هنجون هارڻ * سخت صدمو رسڻ، گهڻو ڏک ڪرڻ * سخت پشيمان ٿيڻ، شرمسار ٿيڻ — رَتَ رِلا ڏيڻُ: [اصطلاح] تمام گهڻو رَتَ وهڻ، خونريزي ٿيڻ — رَتَوَ ج رَتَوَا: [صفت - مذ] رَتَ سان رڳيل، رَتَ وارو، رَتَ جڙيو، ڳاڙهي رتو، سرخ لال * (مٺ: رَتَوِي ج رَتَوِيون)</p>
<p>— رَتَ ڳوڙَ ج رَتَ ڳوڙَ: [ا - مذ] چمڙيءَ جي هڪ پيماري (بدنَ جي ڪنهن به حصي تي رَتَ جي خرابيءَ کان سوچ ٿيندي آهي، جيڪا رَتَ سان پرنڊل هوندي آهي) ڳڙ — رَتَلُ ج رَتَلُ: [صفت] ڳاڙهو، لال، سرخ — رَتَ ۾ راتَ ڪَڙڻُ: [اصطلاح] سخت بيزار ڪرڻ، آزارڻ، چيڻ خرام ڪرڻ * (س/ن)</p>	<p>— رَتَ سَتَ: [ا - مذ] سگهه، صحت، تندرستي، طاقت * سڀ ڪجهه، مالِ مِلڪيت، ڏن دولت — رَتَ سَتَ ڏيڻُ: [اصطلاح] سڀ ڪجهه ڏيڻ، سڄي عمر جي طاقت ڏيڻ * سموري زندگي خدمت ڪرڻ * هر حالت ۾ مدد ڪرڻ</p>
<p>— رَتَ ۾ رولو پوڻُ: [اصطلاح] گهر ۾ دشمني ٿيڻ * پنهنجن ۾ نفاق پوڻ — رَتو ج رَتَا: [صفت - مذ] رَتَ جڙيو، ڳاڙهي رنگ ۾ رڳيل، رَتَلُ، ڳاڙهو، سرخ لال * (مٺ: رَتِي ج رَتِيون)</p>	<p>— رَتَ سُڪَڻُ: [اصطلاح] بيماريءَ وغيره سبب رَتَ گهٽجڻ، رَتَ خشڪ ٿيڻ * ڪمزوري ٿيڻ، اُهو ٿيڻ، ڏهرو ٿيڻ * همت نه رهڻ (ٻڌ يا گهٽيءَ ۾)، تمام گهڻو ڊڄڻ، گهٽيءَ ۾ پئڻ — رَتَ ڪَٽورو ڏيڻُ: [اصطلاح] گذران واسطي سخت پورهيو ڪرڻ، رَتَ ولوڻ، ڪشالو ڪڍڻ، جفاڪشي ڪرڻ</p>

- رٿ وات ڪي لڳڻ: [اصطلاح] ڦڙيو ٿيڻ، ڪنهن عزيز جي وفات سبب سوءِ بر هجڻ
* [س/ات]
- رٿ واهڻ ۽ رٿ واهڻ: (ا - مذ) رٿ نلي، شريان
- رٿو چاڻ: (ا - مت) رٿ چاڻ، خونريزي، قتل عام، ڪرڻ
’رٿ ۾ رٿو چاڻ، ڇا کان ٿيڻ چيڪرا‘ (شيخ ايان)
- رٿو چاڻ ڪرڻ: [اصطلاح] شمار گهڻو رٿ وهائڻ، خونريزي ڪرڻ، قتل ڪرڻ، ڪرڻ سخت رڳمي ڪرڻ
- رٿو رٿ: [صفت] رٿ ۾ ڳاڙهو رٿ ۾ ٻڌل، رٿ سان ڀريل، سخت رڳمي
- رٿو رٿ ڪرڻ: [اصطلاح] سخت رڳمي ڪرڻ، رٿ ۾ وهنجارڻ، رٿ ۾ ڳاڙهو ڪرڻ
- رٿ ورنو ۽ رٿ ورنو: [صفت - مذ] رٿ جي رنگ جهڙو، ڳاڙهو رٿو
* [مت: رٿ ورنو ۽ رٿ ورنو] ’اڄ رٿ ورنو راڳ، اڀيان تو توکي آيو‘ (شيخ ايان)
- رٿ وڙڻ: [اصطلاح] روئڻ آڇڻ، خون وڙڻ، جوت ڪرڻ
* طويل بيماريءَ مان صحتياب ٿيڻ
- رٿ وڙڻ ۽ رٿ وڙڻ: [صفت - مذ] رٿ ورنو
’سبح اڪلي سسئي، رٿ وڙڻو رڻو‘ (شاه)
- رٿ ولوڙڻ: [اصطلاح] سخت محنت ڪرڻ، جفاڪشي ڪرڻ، ڪشالو ڪرڻ
- رٿ ولوڙي پٽ ڪرڻ: [اصطلاح] سخت پورهيو ڪرڻ، محنت سان روزي ڪمائڻ، ڏينهن رات پورهيو ڪرڻ
- رٿ وهائڻ: [اصطلاح] خون وهائڻ، رٿ چاڻ ڪرڻ
* ڦٽي ڇڏڻ
- رٿ وهڻو ڪرڻ: [اصطلاح] رٿو رٿ ڪرڻ، رٿ ۾ ڳاڙهو ڪرڻ، سخت رڳمي ڪرڻ
- رٿو ويٽ: [صفت] رٿ ۾ ڳاڙهو رٿ ۾ ٻڌل، خونخوڻ، زوروت، رڳمي
- رٿو ويٽ ڪرڻ: [اصطلاح] رٿ ۾ ڳاڙهو ڪرڻ، رڳمي ڪرڻ
* [مت: رٿو ويٽ ڪرڻ، رڳمي ڪرڻ، رڳمي ڪرڻ]
رٿ ۾ ڳاڙهي رنگ ۾ رڱيل، ڳاڙهي
* [صفت - مت] رٿ جهڙي، سڳي ماڻهي هجڻ
رٿي ۽ رٿيون: (ا - مت) رٿ، خون، لهر
* [صفت - مت] رٿ جهڙي، ڳاڙهي رنگ ۾ رڱيل، ڳاڙهي
رٿي ۽ وارو ۽ رٿي ۽ وارا: [صفت - مذ] رٿ وارو
سگهارو، پهلوان، ٻڌڻ ۾ ڀريل
* [مت: رٿي ۽ واري ۽ رٿي ۽ واري]
• رٿ ۽ رٿيون: (ا - مت) منڍ، موٽر، فضائي تبديليءَ جو غرضو (هر هڪ علائقي يا ملڪ ۾ جدا جدا منڍون ٿين ۽ انهن جو غرضو به مختلف ٿئي، سنڌ ۾ سال ۾ چار رٿون ٿين، سيارو بهار، اونهارو ۽ سرد)
’منڍاڻي مينهن جي، رٿ نه روڪيائين‘ (شاه/سازنگ)
’آئي رٿ رابيل جي، دل ۾ دؤ ڏکيو‘ (شيخ ايان)
* ماهواري، حيص، زالاڻي
* نمونو (هلق جو)، رفتار، چال
* پيهڪ، بناوٽ، شڪل
’ڄنگل جي ڇوڙا، رخت تي جي رٿ‘ (شاه/ديسي)
* [سن]
— رٿ ٻڌلجڻ/ڦڙڻ: [اصطلاح] موٽر ۾ ڦيرو آڇڻ، موٽر ٻڌلجڻ، آبهوا ڦڙڻ
• رٿا: (ا - خاص) ڪاري ۾ رهندڙ هڪ ذات جو نالو
• رٿاڻي: (ا - مت) پٿر جي ڪرڻ جو هڪ قسم، ڳاڙهي رنگ جي ڪاٺي (جيڪا ڏاڍو ڪم اچي)
• رٿاڻو ۽ رٿاڻو: (ا - مذ) ميوي جو هڪ قسم
* پاڇي، جو هڪ قسم، چيني پٿارو
• رٿاڻو: (ا - مذ) آئين جو هڪ قسم، ڳاڙهي رنگ وارو آئو
• رٿاڻو: (ا - مذ) ڳاڙهي رنگ جو صندل جو ڪاٺ (جيڪو سترهون ۽ ڏاڍن ۾ ڪم اچي)
* هڪ قسم جو ڳاڙهو پٿر

- **رَتَب ج رَتَب:** [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قيسر (جھنب ڳاڙهي لال ۽ مٿو به ڳاڙهو ٿيڻ، ٻڌڪ جھڙو ٿيڻ، پر ٻڌڪ کان ٿلهو ۽ ڳرو ٿيڻ). رَتَبو، رَتَنِبو
- **رَتَبو ج رَتَب:** [ا - مذ] ڍانڍي پکيءَ جو هڪ قيسر، رَتَب، رَتَنِبو
- **رَتَبو ج رَتَب:** [ا - مذ] دَرَجو، مَرَتَبو، عَهْدو، مَنَصَب
- **عَرَت، شَان**
- [ع: رتب]
- 'عَبَثًا تَغْنَمًا بِهِ أَنِي غَنَمًا ۽ رَتَبًا نَكَمًا' (پيرل ڦٽڻ)
- **رَتَبو بَخَشَ:** [اصطلاح] مٿانهين درجي تي رسائڻ، شَرَفِي ڏيڻ، سَرَفَرار ڪرڻ
- **رَتَبو پائڻ:** [اصطلاح] عَرَت حاصل ٿيڻ
- **رَتَبو حاصل ٿيڻ:** [اصطلاح] مٿانهين درجي کي رسڻ، اوج تي پمچڻ
- **رَتَبو سَمَجَهڻ:** [اصطلاح] ڦڌر ڄاڻڻ، مَنَزَلَت کي سَمَجَهڻ
- **رَتَبو مَلُ:** [اصطلاح] وڏو دَرَجو مَلُ، گهڻي عَرَت ٿيڻ
- **رَتَر:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر عِيندو ضلعي هَرَهڻ)
- [س/ات]
- **رَتَرِي ج رَتَرِيون:** [ا - مٿ] ٽيلي، ڦِي، ڦِرِي
- [ا - خاص] جُورَ جي هڪ جنس جو نالو، ڳاڙهي جُورَ
- ڳاڙهي رنگ جي پکري
- [س/ت]
- **بوک جو هڪ مرض، رَتِي**
- **رَتَب:** [ا - مذ] جانورن جي هڪ جنس (ڳاڙهي نَدَ وارا لڳا ۽ معياري سڳڏاسي ڄاڻو)
- **رَتَڪو ج رَتَڪا:** [ا - مذ] آواز، ٻَرَلَاءَ
- [س/ڪوھ]
- **رَتَڪي ج رَتَڪيون:** [ا - مٿ] ڳاڙهي رنگ جي پکري
- [س/ت]
- **رَتَل ج رَتَل:** [صفت] ڳاڙهو، لال، سَرخ
- **پَڪَل، رَسِيَل، پَچي وِٽل (ميوو وغيره)**
- **رَگِيَل، رَجي وِٽل (لاهي عشق ۾)**
- [ا - مذ] ڏانڊَ جو هڪ قيسر
- [س/ات]
- **رَتَل:** [ا - خاص] جُورَ جي هڪ جنس جو نالو، ڳاڙهي جُورَ، رَتَرِي
- [ا - مفعول] رونبو ڪيڻ، رُونبِيَل، وِٽر ڪيڻ، وِٽراج ڪيڻ
- **رَتَن ج رَتَن:** [ا - مذ] هڪ قيسر جو قيمتي پٿر، هِيرو، مَانِڪ
- **ڪابَ قيمتي شيءَ**
- **اَڪَ جو تارو**
- [ا - خاص] هِنڌو مُردَ جو نالو
- [سن: رتن]
- **رَتَن پارَڪو:** [صفت] موتين جي ڄاڻ رَڪو وارو، جوهري، صَراف، سونارو
- [ڪنايد] ڪنهن غير معمولي شخصيت جو ڦڌردان
- **رَتَن مالا ج رَتَن مالائون:** [ا - مٿ] هِيَرَن جو هار
- **رَتَن جوت:** [ا - مٿ] ٻوٽي جو هڪ قيسر (ڳاڙهي ۽ لاهي رنگ جا سُهڻا گل ٿين، هي ڏا طُورَ به ڪَڍ لاهي)
- **رَتَن:** [مض - فعل متعدي] رَگَن، ڳاڙهو ڪَڙَ
- [سن: رکت = رت]
- 'ڏاڙهيءَ رَتَ رَتِياس، ڏنڊَ دَ ڏاڙهنءَ گلَ چِيَتَن' (شاه/ڪيڏارو)
- [مض] رَتَن
- [امر] رَتَ
- [زيتو] رَتِندَس رَتِيَل
- **رَتو ج رَتا:** [صفت - مذ] رَتَ جھڙو، ڳاڙهي رنگ ۾ رَگِيَل
- **رَتَل، ڳاڙهو، سَرخ، لال**
- **پَڪَل، رَجي وِٽل**
- **مِينڊِيءَ لَڳَل**
- [مٿ: رتي ج رَتِين]
- [ا - خاص] مُردَ جو نالو
- **رَتو ٽَڪو ج رَتا ٽَڪا:** [ا - مذ] سونو ٽَڪو (پڪو)، مُهَر، اَشَرَفِي

— رتو راس ٿيڻ: [اصطلاح] ڪابه سُھڻي ۽ نئين شيءِ
نمي مُڪمل ٿيڻ

’نيسين پکڙي پيا جيسين رتو راس ٿئي‘ (شاه)

• مطلب حاصل ٿيڻ

— رتو ڳاڙهو: [ا - مذ] گھاتو ڳاڙهو، ڳوڙهو ڳاڙهو

• اُٺ جو هڪ رنگ

• [س/ڪوه]

• رتو جُتوڇ رتا جُتا: [صفت - مذ] مَسْغُول، رُذَل

• [س/ات]

• [مت: رتي جُتي ج رتيون جُتيون]

• رتو ڊيرو: [ا - خاص] ضلعي لاڙڪاڻي جي هڪ تعلقي

۽ تاريخي شھر جو نالو

• رتو ڪوٽ: [ا - خاص] تعلقي ڪپري و سمن جي دڙو

جي هڪ قُتل تاريخي شھر جو نالو

• رتو ڪُتوڇ رتا ڪُتا: [صفت - مذ] آباد

• [س/ات]

• [مت: رتي ڪتي ج رتيون ڪتيون]

• رتولُ ج رتولُ: [ا - مذ] مَحَل، مَحَلات

’فرقي گھوٽ گھراڻيس راجا منجه رتولُ‘ (شاه/سورڻ)

’متان ٿي ٻاڳل ڪيان رت رتول ڪي‘ (شيخ ايان)

• [صفت] ڳاڙهي رنگ وارو، جنهن تي ڳاڙهو رنگ

چڙهيل هجي، سُرخ

’ڪاڪ ڪڙهي رت ويا، پڙا رنگ رتولُ‘ (شاه/رالو)

• رتي ج رتيون: [ا - مت] هڪ ماڻھو ماسي جو اُٺو

حصو چيئن مڱڻ يا جَوڻ جو وَڙڙ (سونارڪي اصطلاح و)

’رهي نه رتي جيتري، اُٺن وٽ اُٺو‘ (شاه/سسئي آبري)

• شمار ٿورو حصو، ڌري، اٿي

’آڏو ٽڪر ٿي متان روها زيو ٿيڻ!!‘ (شاه/ديسي)

• چيئون، جي وٽ جو بچ (ڳاڙهي رنگ جو ۽ سخت، هيٺين

سڀن چانديءَ ۽ ڌاتن توڙي هر ڪم ۾)

• سونارين جي ڪم جو هڪ وٽ، چيئون، لاڙي

• پوک جو هڪ مرض (جيڪو هوا جي ٿوري سبب ٿئي ۽

ڪٽڪ ۽ سارين جي سنگن کي ڪارو ڪري ڇڏي)

• زور، سنگھ، طاقت

• پربت، عشق

• پاڳ، نصيب

— رتي ڀر: [صفت] رتيءَ جيترو

• ڌري برابر، ڌري جيترو، بلڪل ٿورو، جيتي

— رتي رات: [ا - مت] رات جو پڇاڙيءَ وارو تمام ٿورو حصو

— رتي ڦل: [ا - مذ] شراب جو هڪ قسم

— رتيءَ جي رهاڻ: [معاودا] ٿوري وقت جي ملاقات

• مُحَبَّت جو ميلاپ، مُحَبُوب جو وصال

’رتيءَ جي رهاڻ جي آڏو جتي سين‘ (شاه)

— رتيءَ ماٿر: [صفت] رتيءَ جيترو تمام ٿورو ڌرو، نالي ماٿر

ڌرو

— رتيءَ واروڇ رتيءَ وارا: [صفت - مذ] سڀاڳي خوش نصيب

• [مت: رتيءَ واري ج رتيءَ واريون]

• رتي ج رتيون: [ا - مت] ڳاڙهي سنٺ مان ٺهيل ڦراسي

• [س/ات]

• [ا - خاص] هندو عورت جو نالو

• رتياڪ ج رتياڪ: [ا - مذ] ڀانڊي پکيءَ جو هڪ قسم

• رت ج رت: [ا - مذ] آڳاٽي زماني جي هڪ قسم جي

ٻه ڦيٽي گاڏي (جيڪا گھڻا ڇڪيندا هئا، رت اڪثر جنگين و

ڪم ايندا هئا، بادشاهي سواريءَ جي گاڏي

’گھڻا ويا گھڻي، رت و روڪي رت‘ (شيخ ايان)

— رتوان/رتيان: [صفت] رت هڪليندڙ

• رت ج رتون: [ا - مت] پها، اُرادو

• تجويز، صلاح، راءِ

• اٽڪل

• منصوبو، پروگرام

— رتا ج رتائون: [ا - مت] منصوبي منصوبائيندي،

پروگرام، پراجيڪٽ

- رٿا ٻڌي ج رٿا ٻڌيون: [ا - مت] منصوبا ٻڌي، منصوب، پروگرام، پراجيڪٽ
- رٿ رٿڻ: [اصطلاح] سٺ سٺڻ، ارادو ڪرڻ
- * تجويز ڪرڻ، صلاح پيهارڻ
- رٿڻ: [مصر - فعل متعدي] رٿ ڪرڻ، صلاح ڪرڻ، تجويز ڪرڻ
- * ٻه ڪرڻ، ارادو ڪرڻ، خيال ڪرڻ، نيٺ ڪرڻ
- * ڪٽ ڪرڻ، اندازو لڳائڻ
- * اٽڪل ويهائڻ
- * [مصر] رٿڻ
- * [امر] رٿ
- * [مضارع] رٿيان (ج) رٿيون، رٿين (ج) رٿيو، رٿي (ج) رٿين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رٿي تو (ج) رٿين ٿا
- * [حال مت] رٿي ٿي (ج) رٿين ٿيون
- * [ماضي] رٿيو (ج) رٿيا
- * [ماضي مت] رٿي (ج) رٿيون
- * [مستقبل] رٿيندو (ج) رٿيندا
- * [مستقبل مت] رٿيندي (ج) رٿينديون
- * [اسر مفعول] رٿيل
- رٿوچ رٿا: [ا - مذ] گهٽرو، پيرو، دور (سبق وغيره جو)
- * ساڳي ڳالهه بار بار چوڻ، ڏهرائڻ، ڏهرائڻ جي حالت، ورجاء
- رٿو لڳائڻ: [اصطلاح] مَفْهُومَ سَمَجَهَڻَ پَنا صِرَفَ لَنظَ ياد ڪرڻ (سبق يا مواد)
- * ڏکا هڻڻ
- رٿيل ج رٿيل: [صفت] بر زبان ياد ٿيل
- * رٿ ج رٿ: [صفت] سخت، ڏاڍو، ٿاڻ
- * [س/ات]
- رٿ ٿيڻ: [اصطلاح] سخت ٿيڻ، سوڻ ٿيڻ، پڄڻ، چڱو ٿيڻ
- رٿ پٽ: [ظرف] هيٺ مٿي، ڪڙڙ
- * نسج
- * رٿ ج رٿون: [ا - مت] لڪ، هٿ ڌري
- * رٿو
- * هڪ ٻسار ڪو وڪڻ، مڃڻ جو هڪ قسم
- * سوچ، ٿوڻ
- رٿاڻي: [مصدر 'رٿ' مان فعل متعدي بالواسطه] پيرو ڏيارڻ، گهٽرو ڏيارڻ، ياد ڪرائڻ (سبق وغيره)
- * [رٿين رٿيندو رٿيل]
- رٿ لڳائڻ: [اصطلاح] ساڳي ڳالهه هر هر چوڻ، ڏهرائڻ، ورجائڻ
- * مٿو هڻڻ، ڏٺوڻ

- **رٿ ج رٿون:** [ا - مٿ] ڪنهن اداري جي فيصلي جي خلاف عدالت ۾ پيش ڪيل درخواست
* [انگ: Writ]
- **رٿ ج رٿ:** [صفت] ڪنهن ڪم ۾ نه ايندڙ، ٺڪو، بيڪار
* [اڃا پڻ بي فائدو]
* [دعا باز]
* [س/ات]
- **رٿ هٿ:** [صفت] بي فائدو، اڃا پڻ
* [س/ات]
- **رٿ ج رٿ:** [صفت] ٿلهو، متارو، ڊڳ
* [س/ت]
* ڪارو رڌ
- **رتاڻير/رتاڻير:** [صفت] مقرر عمر تائين ملازمت پوري ڪري سبڪدوش ٿيل ملازم
* ڪم تان فارغ ٿيل
* هٿ ڪڍندڙ، پوئتي هٽي ويندڙ
* [مجازاً] پوڙهو، ڪراڙو
* تجربيڪار، هوشيار
* [انگ: Retire]
- **رتاڻيرد/رتاڻيرد:** [صفت] مقرر عمر تائين ملازمت پوري ڪري سبڪدوش ٿيل ملازم، رتاڻير
* ڪم تان فارغ ٿيل
* هٿ ڪڍندڙ، پوئتي هٽي ويندڙ
* [مجازاً] پوڙهو، ڪراڙو
* تجربيڪار، هوشيار
* [انگ: Retired]
- **رتاڻيرمينٽ:** [ا - مٿ] نوڪريءَ تان قراغت، ڏسيوارين تان سبڪدوشي
* [انگ: Retirement]
- **رٿ ج رٿ:** [ا - مٿ] گهڻو سڀيءَ بيارو
* [س/ت]
- **رٿ ج رٿ:** [صفت] رٿل، رٿيل، ڪاوڙيل، ناراض
* [مصدر: 'رٿ' > رٿ]
- **رٿا پرجائڻ:** [اصطلاح] رٿل پرجائڻ، وڙهيل پاڻ ۾ سرجائڻ، ڪن به ٻين ڏرين جي وچان زنجش ختم ڪرڻ
• **رٿل ج رٿل:** [صفت] ناراض ٿيل، زنج ٿيل، ڪاوڙيل
* [ضد: پرتل]
- **رٿل رُوح:** [صفت] ڪاوڙيل، ناراض، رُڪ منهن
* پوريءَ طرح منهن نه ڏيندڙ
- **رٿ منهنون:** [صفت] زڪو رُوح، ناراض، منهن سوٽل
- **رٿن جا پاڻا مٺا هجڻ:** [اصطلاح] جيڪو رُسي رُجي، تنهن جو پاڻو کائي وڃي آسان هئڻ
• **رٿو ج رٿا:** [صفت] رٿل، رٿيل، زنج ٿيل، ناراض، ڏڪوئل، ڪاوڙيل
* رٿا ئي رهن هر هجين حياتي (ماسٽر چنڊ)
- **رٿ ج رٿ:** [ا - مٿ] جبل جي سخت ۽ هيٺاهين زمين (ڪنهن ۾ پوک نه ٿئي)
* [س/ات]
- **رٿ ج رٿون:** [صفت] دشمن، ويري
* [سن: رٿ = دشمن]
- [ا - مٿ] آفت، مصيبت، چٻ
* [ا - خاص] شاهه سائينءَ جي رسالي جي هڪ سرجو نالو
* [صفت] ڳرو، ٿلهو
* چالاڪ، هوشيار
- **رٿ هجڻ:** [اصطلاح] وڏي چٻ هجڻ، آفت هجڻ
* تمام چالاڪ هجڻ
- **رٿ مٿان رٿ:** [محاورو] ڏاڍي کان ڏاڍو، چوڙن مٿان سوز
- **رٿڙ:** [ا - مٿ] ڳوٺ جو هڪ قسم (گول پٽ ۽ زمين تي پکڙجندڙ)
* [س/ت]
- **رٿڙ ج رٿڙ:** [ا - مٿ] ڳوٺ، سڃيئل مائس، گرند، چُنڊو
* چٽو داغ، نشان (جانورن جي جسم تي)
* وڏو، وڏو، ڏٺو، ڊڙ
* ڊڙڻ، ڊڙڳ، چٽ

• ريپلاء: [ا - مذ] جواب، موٽ، وڙندي

* [انگ: Reply]

• رُپو ج رُپا: [ا - مذ] هڪ قسَم جو قيمتي ڌاتو، چاندي،

روپ، سيمر

* چانديءَ مان ٺهيل هڪ سڪو، رُپو

* [سن: رٿو پير = چاندي]

• رپورٽ ج رپورٽون: [ا - مٺ] اطلاع، ڄاڻ، لکيل ڪار ڪنداري

* لکيت

* خبر

* نتيجو، رزلٽ (عموماً چڪاس ڪيل بيمارين جو)

* قرياد، لکت ۾ دانھن (پوليس جي اصطلاح ۾)، ايف، آءِ آر

(انگ: 'First information report' 'F.I.R')

* [انگ: Report]

— رپورٽ ڌرج ڪرائڻ: [اصطلاح] قرياد داخل ڪرائڻ،

پوليس کي لکت ۾ دانھن ڏيڻ

— رپورٽر ج رپورٽر: [صفت] اطلاع ڏيندڙ، خبرون پھچائيندڙ

مخبر

* نامہ نگار، صحافي

* [مجازاً] جغلخو، تھمت ھڻندڙ

* [انگ: Reporter]

• رپيٽ: [مض] ورجائڻ، دھرائڻ

* [انگ: Repeat]

• رپيٽر: [ا - مذ] بندوق جو هڪ قسم، آتوميٽڪ بندوق

* [انگ: Repeater]

• رُپيو ج رُپيا: [ا - مذ] چانديءَ مان ٺهيل هڪ سڪو،

هڪ سؤ پئسن وارو سڪو

— رُپيو ڇڄائڻ/ڪولائڻ/ھٽائڻ: [اصطلاح] رڻي کي ٽپڻ

سڪن ۾ تبديل ڪرائڻ، رڻي جو ريزو وٺڻ

• رپيگر: [ا - مذ] مرمت، سڌار، سنوار

* [انگ: Repair]

• رُپيٽر: [ا - مذ] پُرت جو هڪ قسم

* [س/ل]

• رُج: [ا - مذ] گل جي وچ واري اڇي يا ڦڪي ڍاڍ،

گل جي پونگر، گل جي وچ ۾ اتي جهڙو مادو

* [پرا: رڙ، سن: رص < رج = مٽي، اتو]

— رڄڪوش: [ا - مذ] اهو ڪوپو، جنهن ۾ گل جو رڄ

ٽٽي هجي

* [هند]

• رڄ: [ا - مٺ] ڳار، ڳارڻ جي حالت، ڳههڙڻ جي حالت

* [سن: رڌ = رڌڻ]

* گرمي، اُٻڻ، ساڙو، ٽپڻ

* باھ، جيو، ڪاڙهو

* رڱھ، ڳھٽ، پُٽ

* زمين کي گھٽو پاڻي ڏيئي آلو ڪرڻ جي حالت، ريڄ

— رجائڻ: [مض - فعل متعدي] ڳارڻ، وڳهائڻ، ڳههڙڻ

* زمين کي گھٽو پاڻي ڏيئي آلو ڪرڻ، پاڻي ڏيڻ،

ريڄ ڏيڻ

* 'هونئ لڻ هاڻي رجائيندي رڻ سين' (شاھ/حسيني)

* [مض] رجائڻ

* [امر] رجاء

* [مضارع] رجايان (ج) رجايون، رجائين (ج) رجايو

رجائي (ج) رجائين

* [زمان حال ناهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] رجائي ٿو (ج) رجائين ٿا

* [حال مٺ] رجائي ٿي (ج) رجائين ٿيون

* [ماضي] رجايو (ج) رجايا

* [ماضي مٺ] رجائي (ج) رجايون

* [مستقبل] رجائيندو (ج) رجائيندا

* [مستقبل مٺ] رجائيندي (ج) رجائينديون

* [امر مفعول] رجائيل

- **رجن:** [مصر - فعل لازمي] جڙڻ، آڻڻ، وڳهڻ، وڳڙڻ، پڳهڻ، ڪنهن ڌاتوءَ جو باهه تي جڙڻ
 * پٿرو ٿيڻ، پاڻي ٿيڻ
 * پاڻيءَ سان آلو ٿيڻ (زمين جو)، پاڻي ملڻ (زمين کي)، ريج اچڻ
 * [رحيو، رچيا، رجي، رجيون، رخنو، رخنڊا، رخنڊي، رخنڊيون، رچيل]
 • **رجا:** [ا - مٿ] اُميد، آسرو، پروسو
 * خوشي
 * [ع: رجا]
 * [صفت] ڍاول، رُج
 * آسودو
 * [ا - خاص] ٺٽي جي مشهور شاعر محمد پناهه 'رجا' (وفات: 1783ع) جو تخلص (جنهن پنهنجي فارسي شاعريءَ ۾ سڀني کان اول لطيف سائينءَ جو ذڪر ڪيو آهي)
 — **رجائيت:** [ا - مٿ] اُميد واري حالت، آسرو، اُميد
 — **رجائيت پسنند:** [صفت] اُميدن جي آسري جيئن
 * هر ڪم ۾ مثبت پهلو ڳوليندڙ
 • **رجات:** [ا - مٿ] لاڙو، مُريدن جو مُريد ڏانهن لاڙو، متبليت، فيض، اعتقاد، رجوع ٿيڻ وارو عمل، پوئلڳي، بندگي
 * [ع: رجوعات > سنڌي، رجات]
 * 'هوجا ڪار مر پاڻ کي، ڪو راول، ٻن رجات' (شاهه/رامڪلي)
 • **رجال:** [ا - مٿ] ماڻهو، انسان، آدم
 * مرد
 * [ع: رجل ج رجال]
 — **رجال الغيب:** [ا - مٿ] غيب جا ماڻهو، غيبي انسان
 • **رجب:** [ا - مٿ] هجري سال جو ستون مهينو (جنهن کي زالن لکائو به چوڻا)
 * [ع: رجب]
 * [ا - خاص] مرد جو نالو
 — **رجب المرجب:** [ا - خاص] هجري سال جو ستون مهينو
 * رجب
 — **رجبي:** [ا - خاص] پاڻ سڳورن حضرت محمد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جن جي معراج شريف جو جشن (جيڪو 27 رجب جي رات ملهايو ويندو آهي ۽ جنهن رات کي سال جي پهرين عيد طور تصور ڪيو ويندو آهي)
- **رجپوت:** [ا - خاص] هنڌن جي هڪ قبيلي جو نالو، راجپوت
 • **رجپوت ج رجپوت:** [صفت] راجائن جو اولاد
 * [ڪنايه] سجا عاشق
 * رانا جي رجپوت، سي ئي مومل پسنندا (شاهه/مومل راتو/واڻي)
 * [ا - خاص] راڻي/سودي جو لقب
 • **رجحان:** [ا - مٿ] لاڙو، ميلان، رغبت
 * [ع]
 • **رجز:** [ا - مٿ] علير غروص موجب هڪ بحر
 * [ع]
 • **رجس:** [ا - مٿ] بليتي، ناپاڪائي، گندگي، نجاست
 * [ع]
 • **رجسٽر ج رجسٽر:** [ا - مٿ] دفتر، داخلا جو ڪتاب
 * پوست آفيس طرفان مقرر ٿيل في وٺڻ بعد رجسٽر ۾ داخل ڪيل ٿيل
 * [انگ: Register]
 — **رجسٽراز ج رجسٽراز:** [ا - مٿ] هڪ با اختيار آفيسر سرڪاري دستاويزن جو محافظ آفيسر، رجسٽري ڪرڻ وارو آفيسر، سرشتيدار، ناظم
 * يونيورسٽيءَ يا عدالت ۾ اعلى انتظامي آفيسر
 * [انگ: Registrar]
 — **رجسٽرڊ:** [صفت] مسٽند، منظورشدہ
 * [انگ: Registered]
 — **رجسٽريشن:** [ا - مٿ] رجسٽر ۾ داخلا، قانوني طور تي منظوري
 * [انگ: Registration]
 • **رجعت ج رجعتون:** [ا - مٿ] واپسي، موٽ
 * زال کي رجعي طلاق ڏيڻ بعد، مڙس جو ان ساڳئيءَ زال سان رهڻ جو ارادو
 * [ع: رجع]
 — **رجعت پسنند:** [صفت] جهونن خيالن وارو، قدامت پسنند، پراڻن خيالن تي هلندڙ

<p>• رَجِيپار: [ا - م] لک، هو * [صفت] ٿورو، ڏرو * [س/ت] • رَجِيڪَت: [مص] رڌ ڪرڻ، نامنظور ڪرڻ * [انگ: Reject] • رَجُ ج رَج: [ا - مذ] ڏو * خوشي * [صفت] خوش، سرهو * [ظرف] ڏو تي * چڱي، طرح، گهڻو * [سن: رَج = خوش ٿيڻ] — رَجُ ٿيڻ: [اصطلاح] ڏيڄڻ، ڊاڀڻ، سيراب ٿيڻ * ٻيٽ پري کائڻ * خوشيون اچڻ، مڙا ٿيڻ — رَجُ چڱو مڙس: [معاور] ڀلو ماڻهو، نيڪ ماڻهو، اشراف — رَجُ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏو ڪرڻ، ٻيٽ پري کائڻ — رَجڻ: [مص - فعل لازمي] ڏيڻ، ڏيکارڻ * ڀرڻ (ٻيٽ)، کائي پڙهڻ، ڏو ڪرڻ، ڏيڄڻ، ڊاڀڻ * خوش ٿيڻ * آسودو ٿيڻ * [سن: رَج = خوش ٿيڻ] * [رَجِيس رَجِيا، رَجِي، رَجِيون، رَجندو رَجندا، رَجندي، رَجنديون، رَجيل] — رَجوج رَجا: [صفت - مذ] رَجيل، ڍاول، ڍايل، ٻيٽ ڀريل * راضي، خوش * [مت: رَجِي ج رَجِيون] — رَجُو گجوهجُو: [اصطلاح] ٻيٽ ڀريل هجڻ، ڍاول هجڻ * خوش هجڻ، راضي هجڻ * آسودو هجڻ، ساڻو هجڻ</p>	<p>• رَجَم: [ا - مذ] پَٽَ هڻڻ جي سزا، سنگساري * [ع] — رَجَمُ الشَّيَاطِين: [ا - خاص] شيطان کي پَٽَ هڻڻ وارو عمل، خج جو هڪ رُڪن (جنهن ۾ شيطان کي پٿرين هڻين وينديون آهن)، رَمِي * [ع] — رَجِيمُ: [صفت] جيڪو پَٽَ هڻڻ جي سزا جي لائق هجي * مَرْدُودُ، تَرِيْلُ، ڏِڪَارِيْلُ * سَرڪَشُ، مَغْرُورُ * پَنڀلاڻيندڙ * [ا - خاص] شيطان جو هڪ نالو * [ع] ’اَعْرَضَ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ‘ • رَجْمُون: [ا - مذ] نانگ جو هڪ قسم * [س/ت] • رَجْمِيْنَت ج رَجْمِيْنَتُون: [ا - م] اُت سَو يا هڪ هزار سپاهين جو دستو، پلٽن جو هڪ حصو * [انگ: Regiment] • رَجْنِي: [ا - م] رات، سانجهي، ليل، شب * [پرا: رَجْنِي، سن: رَجْنِي] • رَجَوَاڙو ج رَجَوَاڙا: [ا - مذ] راجا جو ملڪ، راجائي رياست • رَجُوعُ: [صفت] موٽ، واپسي، لاڙو * [ع: رَجع] * [صفت] راغب، مائيل، مُتَوَجِّه — رَجُوعُ اِلَى اللّٰهِ: [ا - مذ] الله پاڪ جي طرف لاڙو — رَجُوعَات: [ا - م] رَجوع، لاڙو، رَجَبَت * تَوَجُّه، ڏيان — رَجُوعُ ڪرڻ: [اصطلاح] ٻيڻ ڪرڻ، حاضِر ڪرڻ (عَلَيْكَ وَ) * چالائ ڪرڻ * حوالي ڪرڻ، سپرد ڪرڻ * تَوَجُّه ڪرڻ، ڏيان ڏيڻ</p>
---	--

- **رُڄ ج رُڄون:** [ا - مت] نيباڻ ۾ اُس تي نظر ايندڙ پاڻيءَ جو ڪوڙو ڏيک، سَراب (ماڻهو توڙي جانور رُڄ کي پاڻي سمجهي، اودانهن ڊوڏن آهن ۽ آخر پاڻي نه ملڻ ڪري مري ويندا آهن)، ماروئل
- **رڻ پٽ، نيباڻ، سُج، ويراني**
- **رُڄ ج رُڄ:** [ا - مذ] روبي ڳڻ تي چڙهيل سونو پاڻي، ملمعو
- **گونج**
- **اڪين جي چتر ۾ ٿيل داڻ، چاليون**
- [سن: رنج = رڱڻ]
- **رُڄ:** [صفت] دولسمند، شاهوڪار، امير
- [انگ: Rich]
- **رُڄ فُود:** [ا - مذ] اميرانو کاڌو (گوشت، مڇي وغيره)
- [انگ: Rich food]
- **رُڄ ج رُڄون:** [ا - مت] رُڄي، خواهش، آرزو، اڇا، منشا، اڪير، جاه، شوق، مرضي، دلچسپي
- **ڏو، رُڄ**
- **حُب**
- [هند/پرا: رڄ: سن: روجن، رڄ = چمڪڻ، پيار ڪرڻ]
- **رُڄائڻ:** [مض - فعل متعدي] راضي ڪرڻ، خوش ڪرڻ
- **پسند ڪرائڻ، وٺائڻ**
- **مڃائڻ**
- [مض] رُڄائڻ
- [امر] رُڄاءِ
- [رُڄايو، رُڄائيندو، رُڄايل]
- **رُڄ ٿيڻ:** [اصطلاح] دل ٿيڻ، مرضي ٿيڻ، شوق ٿيڻ
- **رُڄڻ:** [مض - فعل لازمي] سهائڻ، پسند پوڻ، وٺڻ، سٺو لڳڻ
- [پرا: رڄ: سن: روجن، رڄ = چمڪڻ، پيار ڪرڻ]
- **نوس ڏيان مڱيا، روح رهندا دان (شاه)**
- **موافق اچڻ، برابر اچڻ**
- **رُڄڻ، رڱجڻ، ڳاڙهو ٿيڻ**
- **فرخت اچڻ، خوشي ٿيڻ**
- [رُڄيو، رُڄيا، رُڄي، رُڄيون، رُڄندو، رُڄندي، رُڄنديون، رُڄيل]

- **رَڄواڙو ج رَڄواڙا:** [ا - مذ] راجائي حڪومت، رياست
- [هند: رچواڙا]
- **رَڄواڙي ج رَڄواڙي:** [صفت] بد پيشو ڪندڙ، زاني
- **رَڄهه:** [ا - مت] رڌجڻ جي حالت، رڄ
- **باه، جيو**
- **زگه، گهٽ، ڪاڙه**
- **رڌڻ کي ٿيندڙ هڪ بيماري**
- [سن: رڌ = رڌڻ]
- **رَڄهه ٿيڻ:** [اصطلاح] اُٻس ٿيڻ، گهٽ ٿيڻ، گرمي ٿيڻ
- **رَڄهڻ:** [ا - مت] رَڄهه، اُٻس، گرمي، ساڙو، بچ، گهٽ، زگه
- **رَڄهڻ:** [مض - فعل لازمي] ڳرڻ، اٿڻ، وڳهڻ، وڳرڻ، پڳهڻ، ڪنهن ڌاتوءَ جو باه تي ڳرڻ
- **باه تي بچڻ، ڳرڻ (کاڌ)**
- [سن: رڌ = رڌڻ]
- **سڙڻ، ڪامڻ (اندرو)**
- **گرمي، يا ڪاڙهي ۾ بچڻ، ڪاڙهي ۾ ڪڙهڻ**
- **پسيرو ٿيڻ، پاڻي ٿيڻ**
- [رَڄهيس، رَڄهيا، رَڄهي، رَڄهيون، رَڄهندو، رَڄهندي، رَڄنديون، رَڄيل]
- **رَڄهه ج رَڄهون:** [ا - مت] روشنائي، سوچيرو، سنجهندو، سهاڻو، چمڪاڻ، جرڪو
- [سن: رڄ = چمڪڻ، س/ل]
- **رَڄهه ج رَڄهون:** [ا - مت] رڌل هجڻ جي حالت، سڙپ، مشغولي
- **رَڄهائڻ:** [مضدر 'رَڄهڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] زنيائڻ، لڳائڻ (ڪڙ ۾)، مصروف رکڻ
- **سيڙائڻ، رخنو وجهڻ**
- [رَڄهيس، رَڄهندو، رَڄيل]
- **رَڄهڻ:** [مض - فعل متعدي] رڌجڻ، رڌل رهڻ، زنيجڻ (ڪڙ ۾)
- **جوتجڻ**
- **سيڙهڻ، رخنو پوڻ**
- **گوشت جو پاڻيءَ ۾ ڳري ملي وڃڻ**
- **توپيل ڪڻ يا نڪ جي سوراخن جو پوري وڃڻ**
- [رَڄهيس، رَڄهيا، رَڄهي، رَڄهيون، رَڄهندو، رَڄهندي، رَڄندي، رَڄنديون، رَڄيل]

- **رچائڻ:** [مصر - فعل متعدي] رڱ م ٻوڙو ڏيائون، رڱائڻ، ڳاڙهو ڪرڻ
- **رچڻ:** [مصر - فعل متعدي] رڱڻ، رڱ ڏيڻ
- * رڱي لال ٿيڻ، پڇڻ
- * پوڳڻ، برداشت ڪرڻ
- * رڱي پڇي مون آزمائو سڄي پڇي چين نه آيو (استاد بخاري)
- * الاهي محبت م مڃو ٿيڻ، ڪنهن درويش جي صحبت مان فيض پرائڻ
- * [سن: رنج = رڱجڻ، هند: رچنا = رڱجڻ]
- * ٺاهڻ، سٺو، رڱو
- * تخليق ڪرڻ، سڙجڻ
- * بنائڻ (خاڪو)
- * [سن: رچ = ٺاهڻ]
- * لڳڻ (ڪتاب)
- * وسڻ، آباد ٿيڻ (جيئن: رچيل وسيل)
- * [مصر] رچڻ
- * [امر] رچ
- * [مضارع] رچيان (ج) رچيون، رچين (ج) رچيو، رچي (ج) رچين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رچي ٿو (ج) رچين ٿا
- * [حال مت] رچي ٿي (ج) رچين ٿيون
- * [ماضي] رچيو (ج) رچيا
- * [ماضي مت] رچي (ج) رچيون
- * [مستقبل] رچيندو (ج) رچيندا
- * [مستقبل مت] رچيندي (ج) رچينديون
- * [اسم مفعول] رچيل
- **رچنا ج رچنائون:** [ا - مت] ٺاهڻ، بناوٽ، جوڙ، ساخت، خلقت
- * تخليق، ڪوٺا
- * [سن: رچنا]
- **رچناڪار ج رچناڪار:** [صفت] بنائيندڙ، خلقيندڙ، جوڙيندڙ، ٺاهيندڙ، رچيندڙ
- * شاعر، ليکڪ
- **رچنا ڪندڙ:** [صفت] بنائيندڙ، خلقيندڙ، جوڙيندڙ، ٺاهيندڙ، رچيندڙ
- * شاعر، ليکڪ
- **رچنگ ج رچنگ:** [صفت] رچيل، پڪل، پختو
- * عاشق، مشتاق
- * 'رچنگ' نه رچنگ، آڳ ٻيڻي آيا (شاه/ڪلياڻ)
- **رچو ج رچا:** [ا - مذ] ڪن ڪچرو، ڪڪ ڪانا، ڦانگا، پانجها، پانگا
- * [س/ل/ات]

- رُچِي ج رُچِيُون: [ا - م] جِلَتَ، لاڙو، رُجھائَ
- رُچَ: [ا - م] خجاميڪي ڪَمَ جو هڪ اوزار، پاڪِي
- [س/ت]
- رُچَ ج رُچَ: [ا - مذ] مڇي ڦاسائڻ جو چار
- ’باب ٽيونجي رُچَ لِيڪيا لوحَ ڦَلَرُ‘ (شاه/گهات)
- ڪورِيڪي ڪَمَ جو هڪ اوزار، تَنَدُنَ کي هيٺ مَٽِي ڪَرڻَ
- جو ڦِرِسَرُ (تامي پهرائين رُچَ مان نڪري، پوءِ ڦِٽِيءَ مان نڪري)
- ڪوبه اوزار
- [سن: رچا - زنجيرا]
- نِڪَرُ جو ڪوبه ٿانءُ
- ’پڪا رُچَ ڪُنڀار جا، پڪي پهاڻين‘ (شاه/سهڻي)
- لُچَن، اُفعال، ڪِرَ، لَل
- رُچَ پَرَڻَ: [اصطلاح] سڄي تاجِيءَ جي تَنَدُنَ ۾ سَتَ جا
- ڪَڙا وَجھَن (ڪورِيَن جي اصطلاح ۾)
- ڪاٺِي پِيٽَ پَرَڻَ، رُچَ ڪَرڻَ
- ڪوڙو ڪَمَ ڪَرڻَ، پوتو ٻانڙَ
- [طنزًا] ڪُنَ ڪَرڻَ
- شمار گهڻو روئڻَ
- رُچَ ۾ ڪِڪِينَ هُجَڻَ: [اصطلاح] ڪوبه اُفعال نه هُجَڻَ،
- ڪوبه لَل نه هُئَڻَ
- رُچَ نه ڏهَڻَ: [اصطلاح] بي پرواهيءَ سان هَلُڻَ، آڪَرُ سان هَلُڻَ
- رُچَ ويهارَڻَ: [اصطلاح] تاجِيءَ کي ڪَرڻَ ۾ وَجھَڻَ کان
- پوءِ پڪوڙِي سوگهو ڪَرڻَ
- رُچَ ج رُچَ: [ا - مذ] جهنگلي جانور جو هڪ قِسَمَ
- (ڪاري رنگ جو ۽ وڏن وارن سان)
- [پرا: رچ، سن: رکش، ف: خرس - رچ]
- رُچَ ڀولو ٿيڻَ: [اصطلاح] خراب ٿيڻ، آبي مان نِڪَرڻَ،
- بُچَڙو ٿيڻَ، خوار ٿيڻَ
- [س/ات]
- رُچَ ڪُڏائڻَ: [اصطلاح] لڄائي ڪَرڻَ
- نئون ڪَمَ شروع ڪَرڻَ
- زڏل رَهڻَ، مَشغُولَ رَهڻَ
- پنهنجي مَطَلَبَ جي ڳالهه ڪَرڻَ
- رُچَ ج رُچَ: [ا - مذ] دَمَ ڪَڏَڻَ جو هڪ اوزار
- رُچائي ج رُچائِيُون: [ا - م] سَنوَلَرَتَ جي اوزارن وَجھَن
- جو بَنجڪو، پاني، ڪِسِيَتَ
- [س/ات]
- رُچوڙِي ج رُچوڙِيُون: [ا - م] واڍڪي ڪَمَ جي
- اوزارن رُڪڻَ جي پِيٽِي
- [س/ت]
- رُچِي ج رُچِيُون: [ا - م] ڏانوءَ ۾ سوراخ ڪَڍَڻَ جو
- هڪ اوزار
- جَنڊِيءَ جي ڪَمَ جو هڪ اوزار
- [پرا: رسي، سن: روشني، س/ت]
- اُها ڪڏَ جيڪا تئين ڪوئيَلَ ڪُوهرَ جي اوساريءَ کان پوءِ
- ٻاهرئين طرف ٿئي
- بَنڊَ يا واٽر ڪورس جي ڪَٽَ واري پَٽِيءَ جي ڪوٽائي
- رِيءَ، اُها رِيءَ يا گهيتو جيڪو ٻارهن مهينن بعد اُن ڏئي
- چاتي
- [س/ڪوه]
- مسافري، لڏ پلاڻ، روانگي، ڪُوجَ
- اُٺَ جو ٻاڪڙو يا ڪُجائو
- رَحَلُ/رَحَلُ ج رَحَلُ/رَحَلُون: [ا - مذ/م] ڪاٺ جي
- ٽنڊي گهوڙي (جنهن تي قرآن شريف رکي پڙهڻَ ۾ آساني ٿئي)
- [ع]
- رَحَلَتَ: [ا - م] لاڏاڻو، فوتگي، موت، وفات
- ڪُوجَ، روانگي
- [ع: رحل - هن ڪوچ ڪيو]
- رَحَلَتَ ڪَرڻَ: [اصطلاح] وفات ڪَرڻَ، مَرَڻَ، گذاري وِجَڻَ

- رَحْمُ ج رَحْمَ: [ا - مذ] ڪهل، ٻاجھ، قياس، ھمدردي
* رَحْمَت
- مھر، اُجسان، مھرباني، وڙ
* [ع]
- رَحْمَائِي: [صفت] رَحْمَ وارو، رَحِيمُ، ٻاجھارو
- رَحْمَدِل: [ا - مذ] ٻاجھاريءَ دل وارو، قياس وارو
ٻاجھارو، مھربان
* [ع: رَحْم + ف: دل]
- رَحْمَدِلِي: [ا - مذ] مھرباني، قياس، ڪهل، ٻاجھ
- رَحْمَ ڪَرُو: [اصطلاح] ڪهل ڪَرُو، قياس ڪَرُو،
ٻاجھ ڪَرُو
- رَحْمَ ڪائِي: [اصطلاح] شرس ڪائِي، رَحْمَ ڪَرُو،
ڪهل ڪَرُو، قياس آڻڻ
- رَحْمَ و ڪَرَم: [ا - مذ] عِنايت، مھرباني
- رَحْمُ ج رَحْمَ: [ا - مذ] ٻچي ڏاني، ڪڙھ (عورت جي)،
عورت جي پيٽ ۾ اهو ھنڌ جتي ٻار سرجي
* [ع]
- رَحْمَانُ: [ا - ذات] الله تعالیٰ جو ھڪ صِناتي نالو
* [صفت] مھربان، ٻاجھارو
* [ا - خاص] مُسلمان مُردَ جو نالو
* [ع]
- رَحْمَانِي: [صفت] (لاھي، ھدائي، قُدريتي
* ڀلارو، ڀاڳن وارو
- رَحْمَت ج رَحْمَتُون: [ا - مذ] فَضْل، ٻاجھ، ڪهل،
ڀلاھي، مھرباني، بخشش
* سُڪ، آرام
* [ڪنایہ] مینھن، بَرسات
* [ا - خاص] مُسلمان مُردَ توڙي عورت جو نالو (پيش ۽ زير
جي تفاوت سان)
* [ع]
- رَحْمَ: [نشاني] رَحْمَةُ الله عليه جي مختصر لکڻي،
مُشَبَّه الله تعالیٰ جي رَحْمَت ھجي
- رَحْمَةُ الله عليه: [جملو] شل اُنھيءَ تي الله تعالیٰ جي
ٻاجھ ھجي
- [ا - خاص] دُنیا مان گذاري وڃڻ ڪُنھن بہ ڀلاري
شخصیت جو خطاب
- رَحْمَةُ اللعالمین: [جملو] سڄيءَ دُنیا لاءِ رَحْمَت
* [ا - خاص] رسولِ پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن
ڏانھن منسوب ھڪ تَعظييمي لُکُت
'مُبَارَك، رَحْمَت اللعالمین آيو رَماني ۾' (غطا مخمد حامي)
- رَحْمَت وَسَرُ: [اصطلاح] الله تعالیٰ جون اُن کٽ
مھربانيون ڏيڻ
- رَحْمَت ج رَحْمَتُون: [ا - مذ] ڪن جي اندرئين ٻنڌ
واري ٿيلھي، ڪن جي ٻري
* [ع]
- رَحْمَتِي: [ا - خاص] مري بلوچن جو ھڪ پاڙو
- رَحْمَلَتِي: [ا - خاص] بنگي بلوچن جو ھڪ پاڙو
- رَحِيمُ: [ا - ذات] الله تعالیٰ جو ھڪ صِناتي نالو
* [صفت] جنھن جي دل ۾ رَحْمَ ھجي، بيحد رَحْمَ وارو،
مھربان
* [ا - خاص] مُسلمان مُردَ جو نالو
* [ع]
- رَحِيمُ المِزاج: [صفت] رَحْمَ واري مِزاج وارو انسان،
رَحْمَدِل، ٻاجھارو
- رَحِيمِ: [صفت - مذ] رَحْمَ ڪَرُو واري (عورت)
- رَحِيمِي: [ا - مذ] رَحْمَ ڪَرُو جي حالت، مھرباني
- رَحِيلُ: [ا - مذ] لڏ، ھجرت، ثقل مڪاني
* [صفت] لڏيندڙ، کوچ ڪندڙ، اُسھندڙ
* قافلي جو اڳواڻ، سِرورائ
* [ع]

- رُخ ج رُخ: [ا - مذ] منهن، جھرو، صورت، شڪل
 * دَس، طَرَف، جَانِب، پاسو
 * ٽمونو، ڍول، ڍنگا
 * [ف]
- رُخ آنور: [ا - مذ] روشن جھرو، پرتوور جھرو
 - رُخ بدلائڻ: [اصطلاح] منهن ڦيرائڻ، منهن مٽائڻ
 * پاسو مٽائڻ، طَرَف ڦيرائڻ
 * منهن مٽڻ، رُسڻ
 * ارادو بدلائڻ
- رُخ تي چڙهڻ: [اصطلاح] منهن سامهون ٿيڻ، روڀرو ٿيڻ، گڏجڻ، ملڻ، اوچتو ملڻ
 - رُخ رکڻ: [اصطلاح] منهن ڪرڻ، ڪنهن پاسي روانو ٿيڻ
 - رُخ زرد: [ا - مذ] پيلو جھرو، بي رونق جھرو، لقل منهن
 - رُخ زيبا: [ا - مذ] سهڻو جھرو، خوبصورت
 * [ف]
- رُخ جي جهنگ جھڙو جو ڦورخ زيبا
 (عطا محمد حامي)
- رُخ ڦيرائڻ: [اصطلاح] منهن ڦيرائڻ، منهن مٽائڻ
 * پاسو بدلائڻ، طَرَف ڦيرائڻ
 * ناراض ٿيڻ، زنج ٿيڻ
- رُخ ڪرڻ: [اصطلاح] ڏيان ڏيڻ، سوچه ڏيڻ، مائيل ٿيڻ، راغب ٿيڻ، رُخو ٿيڻ، لاڙو ڪرڻ
- رُخت: [ا - مذ] هڪ قسم جو ريڙهي ڪپڙو
 * سُني پوشاڪ، خلعت، ريختو
 * اسباب، سامان، مڌي
 * لڏو، ڏخيرو
 * کاڌي جو سامان
 * [ف]
- رُخت مقرر: [ا - مذ] سفر جو سامان، سفر ۾ ڪم ايندڙ
 لئو ڪپڙو، اُن پاڻي وغيره، زاد راه
- رُختو ج رُختا: [ا - مذ] ڪپڙي جو هڪ قسم
 * [ف، ريخت]
- رُخسار ج رُخسار: [ا - مذ] ڳٽو، گل، مٺ
 * [ف]
- رُخش: [ا - مذ] چمڪو، روشني، چمڪاڻ
 * روڻو، پھڪو
 * شان، تَحمُل
 * [ف: رخسیدن = چمڪڻ]
- رُخشان: [صفت] چمڪندڙ، روشن، پھڪندڙ، پيڪيدار، روتقدار
 * [ف: رخسیدن > رخشان]
- رُخشندگي: [ا - مٺ] چمڪ ڏمڪ، تَجلو، تاباني
- رُخصت ج رُخصتون: [ا - مٺ] موڪل، چوٽي، تعطيل
 * اجازت، موڪلاڻي، وداع
 * [ف]
- رُخصت اتفاقي: [ا - مٺ] ريڙهي موڪل، چوٽي موڪل
- رُخصت ٿيڻ: [اصطلاح] روانو ٿيڻ، وداع ٿيڻ، وڃڻ
 * لاڏاڻو ڪرڻ، گذاري وڃڻ، مَرُ
- رُخصت ڏيڻ: [اصطلاح] اجازت ڏيڻ، موڪل ڏيڻ
- رُخصت ڪرڻ: [اصطلاح] روانو ڪرڻ، وداع ڪرڻ
 * برطرف ڪرڻ، موقوف ڪرڻ (نوڪريءَ تان)
- رُخصت ملڻ: [اصطلاح] اجازت ملڻ، موڪل ملڻ، چوٽي ملڻ
 * موقوف ٿيڻ (ملازمت تان)
- رُخصت وٺڻ: [اصطلاح] اجازت وٺڻ، موڪل وٺڻ، چوٽي وٺڻ
 * روانو ٿيڻ، وڃڻ
- رُخصتي ج رُخصتيون: [ا - مٺ] موڪل، چوٽي، تعطيل
 * اجازت، موڪلاڻي، وداع
 * شاديءَ ۾ ڪنوار جو مائٽائي گھڙ مان موڪلائڻ جي رسم

• رُخنوچ رُخنا: (ا - مذ) سوراخ، چير سيز، شگاف

* پاڇ، پڇ ڊاه

* زنبڱ

* ڦوٽ، ڦيٽاو، اختلاف

* (ف: رخت)

— رُخنه آندارُ ج رُخنه آندارُ: [صفت] ڦوٽ وڃهندڙ،

زنبڱ وڃهندڙ

* نقصانڪار

* (ف: رخه + انداز > انداختن = ڦٽو ڪرڻ)

— رُخنه آنداري: (ا - مٿ) مزاحمت

* ڦٽل، ڦساد

— رُخنو پوڻ: (اصطلاح) اٽڪ پوڻ، زنبڱ پوڻ

— رُخنو وڃهڻ: (اصطلاح) ڦٽل وڃهڻ، اٽڪاء وڃهڻ،

زنبڱ وڃهڻ

• رُخوچ رُخا: (ا - مذ) شُترنج راند جي هڪ ساري، هاڻي

* (ف: رخ)

• رُد: (ا - مذ) مَسوخ، ناقبول، نامنظور

* تڙيل، هٽايل

* ڏليل سان ختم ٿيل

* تاريل

* (صفت) ردي، خراب، نڪمو، بيڪار، جٽ، وتل

* (ع)

— رُد باطل: (ا - مذ) باطل جو رُد، ڪوڙ کي غلط ثابت ڪندڙ

* (ع)

* (ڪتابت) سَچ، حق

— رُد پتل: (ا - مذ) اٽل پتل، ڦيرگهيڙ، اُٽ پٽ، تبديلي،

متاستا

* ڏي وٺ

* رُد ڦٽ، ٽڪرائ، ريڙهه پيڙهه

* (ع)

— رُد ٻلا: [صفت] مُصِيبَت کي تاريندڙ، ضدو

— رُد ٿيڻ: (اصطلاح) نامنظور ٿيڻ، مَسوخ ٿيڻ، غلط ثابت ٿيڻ

— رُد جواب: (ا - مذ) جواب جو جواب، سوال جواب

— رُد عمل: (ا - مذ) ڪنهن عمل جو اثر يا نتيجو،

جوابي عمل، ڪم جي موٽ، (انگ: Reaction)

— رُد قد: (ا - مذ) بحث مباحثي ڏليل بازي، زباني ٽڪرار،

سوال جواب

* (ع: رد)

— رُد قد ڏيڻ: (اصطلاح) بحث مباحثي ڪرڻ، سوال جواب ڪرڻ،

ڏليل بازي ڪرڻ

— رُد ڪرڻ: (اصطلاح) نامنظور ڪرڻ، مَسوخ ڪرڻ،

ختم ڪرڻ

* ڪاٽڻ

* ٽرڪ ڪرڻ

* واپس ڪرڻ، موٽائڻ

* ڦيرائڻ

* ڪوڙو ثابت ڪرڻ، ترديد ڪرڻ

* خراب ڪرڻ، وڃائڻ

* نڪمو ڪرڻ

— ردي ج ردي: [صفت] بيڪار، خارج

* اُڇلاڻ جڇڙو

* خراب

* (ا - مذ) گھريلو يا آفيس وغيره جو پراڻو سامان

(اخبارون يا ڪاغذ وغيره)

— ردي دانُ ج ردي دانُ: (ا - مذ) پراڻن ڪاغذن وغيره

اُڇلاڻ وارو ڏبو، ڪچري دان، ڪوڙي دان، (انگ: Dustbin)

— ردي ڦروڻ: [صفت] پراڻي سامان وغيره جو واپار

ڪندڙ، ڪپاري

• رُد: (ا - مذ) ڪسي کي ٿيندڙ هڪ بيماري

• ردا ج ردائون: (ا - مٿ) چادر، اوڙهي، پوتي، رڻو

* (ع: ردا)

* (ا - خاص) مسلمان عورت جو نالو

- **ردائي:** [ا - خاص] مڙاري بلوچن جو هڪ ڦيلو
- **ردائڻ:** [مصر - فعل متعدي] نشان ڳسائڻ، ڏک ڳسائڻ.
 گوہي ڏيئي پاڻ بچائڻ
 * [ع: رد < ردائڻ]
 * [مصر] ردائڻ
 * [امر] ردا
 * [زدايڻ ردائيندو ردائڻ]
- **رڌ راش:** [ا - مذ] دوا طور ڪم ايندڙ هڪ قسم جو پٿر جو ٺڪر، گهڻو جا داڻا
- **رڌڪ:** [ا - مت] ڪارڪن کي سڪائڻ جي حالت
 * [س/ات]
 — **رڌڪ ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪارڪن سڪائڻ، ڪارڪن جا آڌر ڪرڻ، آڏيا ڪرڻ
 * [س/ات]
- **رڌ ڪُمر:** [ا - خاص] اسلام جي ڇهين ڪلمي جو نالو
 * [ع]
- **رڌمر:** [ا - مذ] ڊولنگ يا ٽيلي جي ٽال جي لحاظ سان سرن جي ترتيب، سر يا ٿي جي رواني، ٽرنر
 * تناسب، موزونيت، توازن
 * [انگ: Rhythm]
- **رڌوچ رڌا:** [ا - مذ] هرڊو، ڍل، هنيون، قلب، پتو
 * گپ، مڦڙ
 * [سن: مرديه = من]
 * بهادري
 * [صفت] رڌيل، پڳهريل
- **رڌيفت ج رڌيئون:** [ا - مت] شعر ۾ مصرعن جي آخر ۾ قافيي جي پٺيان وري وري ايندڙ لفظ يا جملو (مثال طور: شيخ اياز جي غزل جي هيٺ ڏنل ٻن بيتن جي آخر ۾ آيل جملو 'ڇا ٿيندو' رڌيف آهي)
 'آسان جي ڍل، اوهان جو حسن جي ملندا ڇا ٿيندو
 ڪي جي جنت ڪندا آباد پتونجي ڪا ڇا ٿيندو'
 * [ع: ردف - گهرڙي تي پيل هر چوهر]
- **رڌج رڌيون:** [ا - مت] واڌ، گهٽائي، چڙهندي، سڙي
 * ڏن، ناڻو
 * سڪر، سٿائي، خوشحالي
 * لڳڻ، افعال
 * [س/ت]
- **رڌمڙ:** [ا - مت] ڏن، دولت، مال اسباب
 * سڪ، سٿائي
- **رڌج رڌ:** [ا - مذ] ٻوڏ هيٺ اچي وري سڪي ويل ميدان
 * [س/ل]
- **رڌڻ:** [مصر - فعل متعدي] پچائڻ، ڪنهن ٿانءَ ۾ وجهي، باهه تي ٽمڪائڻ، طعام ٺاهڻ، تيار ڪرڻ (باهه جي ٿر تي کاڌو وغيره)
 * [سن: رڌن = رڌڻ]
 * [مصر] رڌڻ
 * [امر] رڌ
- [مضارع] رڌيان (ج) رڌيون، رڌين (ج) رڌيو، رڌي (ج) رڌين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڏيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رڌي ٿو (ج) رڌين ٿا
 * [حال مت] رڌي ٿي (ج) رڌين ٿيون
 * [ماضي] رڌيو (ج) رڌيا
 * [ماضي مت] رڌي (ج) رڌيون
 * [مستقبل] رڌيندو (ج) رڌيندا
 * [مستقبل مت] رڌيندي (ج) رڌينديون
 * [اسم مفعول] رڌل
- **رڌڻ ج رڌڻ:** [صفت] رڌجي تيار ٿيل، پڪل
 * مٺي ۾ ورتل
 * ڪنو ٿيل (ميرو)
- **رڌوپڪو:** [ا - مذ] نهيل کاڌو، پڪل طعام
 * رڌ پچاء جو ڪم، سانجڻ
- [ڪنايه] گهر جو جملي ڪم (جيئن: رڌو پڪو ٿانءَ بهاري ڇڏڻ، لوڳ، ٿورڳو وغيره)
 * [صفت] نهيل ٺڪيل

- رَدَو پڪو ڪرڻ: [ا - مذ] گهر جو ڪم ڪار ڪرڻ.
رَدَ پڄاءَ جو ڪم ڪرڻ
- رَدَو رَڪيو هُئڻ: [اصطلاح] سڀ ڪجهه مُفَتَ ملڻ
* [طنز] مَحَنَت ڌاران ڪجهه به نه ملڻ. ٻيا تڪليف جي
ڪجهه به حاصل نه ٿيڻ
- رَدِي پڪي: [ا - مٺ] رَدَ پڄاءَ
* نِهِيَل لُڪِيَل ڪاڌو
* نَمِي لُڪِي، تِيَار (ڪاهه)
- رَدِي ڪي رَدَقُ: [اصطلاح] ڀري ڀري ساڳي ڳالهه ڪرڻ.
ڀرجائڻ، هَر هَر چوڻ
* ڏُڪوئل ڪي هيڪاري ڏُڪوئڻ، مُنَل ڪي مارڻ
- رَدَايَ: [مصر - فعل متعدي] ڪَمَر لڳائڻ، زنجائڻ.
مَشغُول ڪرڻ
* [سن: رَدَ = مشغول]
* [مصر] رَدَايَ
* [امر] رَدَا
* [رَدَايَ] رَدَايَ رَدَايَ
- رَدَلُ ج رَدَلُ: [صفت] زنجيَل، مَشغُول، لڳل (ڪَمَر ۾)
• رَدَ ج رَدَ: [صفت] اِڙبَنگ، اِڙو، اَهَنڊ، ڏَنگرو
* ضِدِي، بَخَنِي
* بي عقل، مُورَڪ
* بي رَحَم، بي قِيَاس
* بيڪار، بَڪَمَر
- رَدَ ڪُڏائِي: [اصطلاح] هُوڏَ ٻڌڻ، اِث هَڻِي پيغَرُ،
ضِدُ ٻڌڻ
- رَدَ ڪُڏائي وَهَڻ: [اصطلاح] خواهه مَخَوَاه وَهَڻ،
ٻيا سَبَب جهيڙو ڪرڻ، هَلان ڪرڻ، هُوڏَ ڪَري ڏَڪَ هَڻڻ
- رَدَ: [ا - خاص] هِڪَ ذات جو نالو
- رَدَ ج رَدَ: [صفت] ڪَجَر، اَن پَڪَل
* بي اولاد
* ڏُڪيو، مُشڪِل
- رَدَ پيڙڻ: [اصطلاح] اَن ٿيڻي ڳالهه ڪرڻ
- رَدَ ج رَدَ: [ا - مذ] ٿلهو، ڏونسو، مَتَارو
* سَمَر ڪارو
* بَچَڙو، بَدِشڪِل، گُڍلو
* اَن پَرِيَتِل، ڪَنوارو
- رَدَ ڪَڙڻ: [اصطلاح] نَاس ڪَڙڻ، شِباھ ڪَڙڻ
* ڪاڻِي جَنَت ڪَڙڻ، هَضَر ڪَڙڻ
- رَدَو ج رَدَا: [ا - مذ] جَمَر اُٿلَهيَن لاءِ ڪَمَر اِپَنڌَرُ هِڪَ ڪاڻِي
* [س/ت]
- رَدَو ج رَدَا: [ا - مذ] دِل، هِيان، قَلب
* [س/ت]
- رَدَو ج رَدَا: [ا - مذ] هَڻَن ڪان مَعذُور، لُولو، زُونتو
* [س/ات]
* ڏُڪيو، مُشڪِل
* نَلَر، ضِدِي
- رَدِي ج رَدِيُون: [ا - مٺ] نَلَر پائي، ضِدُ، گَمِي، اِڙِي
* اُهنڊائي، اِردائي
- رَدِي ڪَڙڻ: [اصطلاح] ڏَنو ڪَڙڻ، ضِدُ ڪَڙڻ، گَمِي ڪَڙڻ
* گوهي ڪَڙڻ، اِڙِي ڪَڙڻ
- رَدَ ج رَدُون: [ا - مٺ] چوپائي مال جو هِڪَ قِسَم،
جَلالَ جانَوَر جو هِڪَ نَسَل، گَهِيَتِي
- رَدَ جان هَنبُوچا هَڻڻ: [اصطلاح] سَمَڪَن
* سَحَت گَرَمِي لڳڻ
* [س/ڪوه]
- رَدَ جَهڙو: [صفت] سادو سُودو، بالو پولو
* ڊڄنو، ٻِڙل
* بيوقوف
- رَدَ جي پُڄ ۾ چَنڀَرُ: [اصطلاح] ڪَمَرُوز ۽ بيوقوف
ماتُهو تِي پَرُوسو رَڪَن، ٻُڻي جي آسَري تي ويهي رَهَن
- رَدَ جي لَت پيڙيءَ تائين: [معاوِد] ڪَمَرُوز ماتُهو مان
گَهَت نَقصان پُڄَڻ جو اَنديشو

- * [مضارع] رڙان (ج) رڙون. رڙين (ج) رڙو. رڙي (ج) رڙين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر. مونٽ جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رڙي ٿو (ج) رڙين ٿا
- * [حال مٿ] رڙي ٿي (ج) رڙين ٿيون
- * [ماضي] رڙيو (ج) رڙيا
- * [ماضي مٿ] رڙي (ج) رڙيون
- * [مستقبل] رڙندو (ج) رڙندا
- * [مستقبل مٿ] رڙندي (ج) رڙنديون
- * [اسر مفعول] رڙيل
- رڙورڙ: [ا - مٿ] دانهن ڪوڱ. چيخ پڪار. هل. هنگامو
- * رڙڪاڻ ج رڙڪاڻ: [ا - مٿ/صوتي] ڏندن سان ڪا سخت شيءِ ڪرڻ جو آواز
- * پنگ يا ٿاڌل گهرڻ جو آواز
- رڙڪاڻ گڙڪاڻ: [ا - مٿ] گوڙ گهمسان، شور ۽ هل
- * [س/ٺ]
- رڙڪڻ: [مض - فعل متعدي] ڏندن سان ڪا سخت شيءِ ڪرڻي ڪاڻڻ، ڪرڻڻ، ڪاڻڻ
- * ڪاڻي وڃڻ، ڦهلائڻ
- * دٻائڻ، ڳيٽڻ، هيٺ ڪڍڻ
- * [مض] رڙڪڻ
- * [امر] رڙڪ
- * [مضارع] رڙڪيان (ج) رڙڪيون، رڙڪين (ج) رڙڪين
- * رڙڪي (ج) رڙڪين
- * [زمان حال ناهن لاءِ معارف فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر. مونٽ جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رڙڪي ٿو (ج) رڙڪين ٿا
- * [حال مٿ] رڙڪي ٿي (ج) رڙڪين ٿيون
- * [ماضي] رڙڪيو (ج) رڙڪيا
- * [ماضي مٿ] رڙڪي (ج) رڙڪيون
- * [مستقبل] رڙڪندو (ج) رڙڪيندا
- * [مستقبل مٿ] رڙڪندي (ج) رڙڪنديون
- * [اسر مفعول] رڙڪيل

- * رڌوج رڌا: [صفت - مذ] پيٺل. هڪ هنڌ ڪٽل. ڪڙو ٿيل
- * [مٿ: رڌي ج رڌيون]
- * [ا - مٿ] رڌڻ
- * [س/ات]
- * رڌاڻت: [ا - مٿ] ڪمپڻ، بي خيائي، بيچڙائي
- * [ع: رڌاڻت]
- رڌيل: [صفت] ڏليل، ڪمپڻو، نيچ، بي شرم ڪرڻ
- بد اخلاقي
- * [ع]
- * رڌوئي: [ا - مٿ] بيماريءَ جو هڪ قسم. ڀڙڙ
- * [س/ات]
- * رڌڪوڇ رڌڪا: [ا - مٿ] وڙ، ڦيرو، گهمرو
- * [س/ٺ]
- * رڌ ج رڌيون: [ا - مٿ] دانهن. ريهه، ڪيهه، چيخ، ڪوڱ، واکو، هڪل
- * سنڌ، صدا
- رڌائڻ: [مصدر 'رڌ' مان فعل متعدي بالواسطه] دانهن ڪرائڻ
- واڪا ڪرائڻ
- * رڌائڻ (ها ڏکي)
- * ڪڪ ڪڪڻ، سٽائڻ، تنگ ڪرڻ، آزار ڏيڻ
- * گهڻو جٽو ڪرائڻ، جٽو جٽو ڪرائڻ
- * زلاڻ
- * [رڌيو، رڌندو، رڌيل]
- رڌوڪرڻ: [اصطلاح] ايڏا يا ڏک سبب دانهن ٺڪرڻ
- * عجب مان دانهن ٺڪرڻ، تمام گهڻي حيرت ڪرڻ
- * تمام گهڻو افسوس ڪرڻ
- رڌڻ: [مض - فعل متعدي] دانهن، دانهن ڪرڻ
- رڌيون ڪرڻ، واکا ڪرڻ، پاڪارڻ
- * روڻ (هاڙ جو)
- * زنيڻ
- * سنڌ ڪرڻ
- * ٻاڏائڻ، ليلاڻ
- * بي سرو ڳائڻ
- * [مض] رڌڻ
- * [امر] رڌ

• رَس: [صفت] رَسَنَدَرُ، پَهْجَنَدَرُ

* عَمُومًا مُرْتَبَ لَفْظِن جِي آخِر ۾ پَهْجَڙِيءَ طَوَر ڪَڻ اِيندَرُ
(چيئن: دَسْتَرَس، قَرِياد رَس، داد رَس وغيره)
[ف]

— رَسا: [صفت] پَهْجَنَدَرُ

* مَٿِي ٿِيندَرُ

* پَرِي ويندَرُ

[ف]

— رَساڪار: [صفت] پَهْجائِيندَرُ، تَوَرُ پَهْجائِيندَرُ

* تَحْرِيڪار، بَرخِستو پَرُ

* لَاقِي

— رَساڪاري: [ا - مٿ] رَسائي، پَهْجَ، پَهْجَندي

— رَسان: [صفت] رَسائِيندَرُ، پَهْجائِيندَرُ، تَوَرُ پَهْجائِيندَرُ

* عَمُومًا مُرْتَبَ لَفْظِن جِي پَهْجَڙِيءَ طَوَر ڪَڻ اِيندَرُ
(چيئن: خَبَر رَسان وغيره)

• رَس ج رَسِيُون: [ا - مٿ] رَسِي، نَوَرِي، واخهه

* گِرَڻ واري رَسِي (پِيڙيائن جِي اصطلاح ۾)

* تاجِيءَ کي چَڪَڻ جو نَوَرُ

* [هرا: رَسَن، رَسَن، رَسَر، ع: رَسَن، س/ات]

— رَس چَڪَڻ: [اصطلاح] پِيڙِيءَ جِي گِرَڻ واري رَسِي چَڪَڻ

• رَس ج رَس: [ا - مٿ] پاڻِي، عَرَق، پاڻِيٺ

* رَهو، لاس، شورو، شورو (هَوُ جو)

* ڪَنهن ميوِي وغيره جو عَرَق، نِچوڙ، ڳاڙ، حوس،

(انگ: Juice)

* طَعَامَ سان گڏ ڏائِتي طَوَر ورتل جاش، راتو، ڏهي وغيره

* پَٽڙِي شيءَ، پَٽڙِي مِلي شيءَ

* شَرِيٽ

* چاش، وَت

* [سَن: رَس - مِلان]

* سَواد، ڏائِقي لڏت، جَس، چَشڪو، مِيناڄ

* مَزو، لَطْف (تَماشي يا رِهاڻ جِي)

* لُٽِي (گِڙڻ جِي)

* صُلح، قُرب، مَحَبَت

* هَلَندَرُ راند، راند جو سَحَت مُقابلي وارو عَرَصو

* راند رَس ۾ چَٽجي، مِيلو مُنڌل چَٽجي (چوڻي)

* وَهَن جِي هِڪَ بيماري (عَمُومًا گَهوڙي يا گَڏمَ کي

ڪَڻ ۾ ٿئي)

— رَسال ج رَسال: [صفت] رَس پَرِي، مَنو، ڏائِقيدار

— رَسائِيوَج رَسائِيَا: [صفت - مٿ] رَس وارو، گَهڙِيءَ رَس وارو

* سَوادي، مَنو، ڏائِقيدار

* [مٿ: رَسائِي ج رَسائِيُون]

— رَس بِيهارُ: [اصطلاح] راڳَ ۾ اَثر پيدا ڪَڻ

(راڳِيندَرُ جو)، لُٽِي ڪَڻ

* هَوُ ۾ شورو بِيهارُ (راڻي جو)

— رَس پَرِيو ج رَس پَرِيَا: [صفت - مٿ] رَسدار، رَس وارو

مَنو

* سَريلو

* [مٿ: رَس پَرِي ج رَس پَرِيُون]

— رَس پَلائِي: [اصطلاح] رَس رِهاڻِي، رَس رَڳَن

* پَلائي ڪَڻ

* نِباهُ

— رَسدار: [صفت] رَس وارو، شوروي وارو

* [ڪناري] لَڏِيڙ هَوُ، ڏائِقيدار پاڇي

— رَس رَساوَت ڪَڻ: [اصطلاح] راضي ڪَڻ

* رَسائي ڪَڻ

* رَشَوَت ڏِيڻ

* [س/ات]

— رَس رِهاڻ ج رَس رِهاڻِيُون: [ا - مٿ] قُرب واري ڪَڇهري

— رَس رِهاڻِي: [اصطلاح] قُرب سان هَلڻ، پاڻ ۾ صُلح قائم

رَڳَن (دوستن يا ڀائرن جو)

— رَس ڪَڙو: [اصطلاح] ماڪِيءَ جِي مَڪِين جو ماناري ۾

رَس گڏ ڪَڻ

* مَحَبَت ڪَڻ، پَرِيٽ ڪَڻ

* پاڻ ۾ صُلح ڪَڻ

— رَس لَڳَن: [اصطلاح] رَس پِيئَن

* راڳَ جو اَثر ٿِيڻ

— رَسوَنَت ج رَسوَنَت: [صفت] رَسدار، رَسيلو

— رَس هَارُ: [اصطلاح] بيمار ٿِيڻ، اَگهو ٿِيڻ

* مَحْفِل ۾ مَعْيُوب ڳالهه ڪَڻ

— زميلائي: [ا - مٺ] ميناج، مزيداري، سواد
* لئي، ٺال

— زميلو ج زميلا: [صفت - مذ] رس وارو، رسائو،
گهڻيءَ رس وارو
* لذيد، سواڊي
* [سن: رس = پڇڻ]

* سريلو، وٽندڙ، منو (آواز)
* گهاٽو چٽو، صاف نظر ايندڙ
* ’آج پڻ زميلا رنگ، ٻاڏن ڪڍيا برجن سين‘ (شاه)
• رسال: [ا - مٺ] وٽ، ريج (زمين کي)
* [س/ل]

• رسالت ج رسالتون: [ا - مٺ] پيغام ڪٿي وڃڻ ۽
پهچائڻ جو ڪم، سفارت
* الله تعاليٰ جا احڪام ٻڌڻ تائين پهچائڻ جو منصب،
پيغامبري، نبوت
* [ع: رساله > رسل = هن نياپو موڪليو]

— رسالت پناهه: [صفت] پيغامبريءَ جو محافظ

— رسالت مآب: [ا - خاص] رسول ڪريم صلي الله عليه
واله وسلم جن جو هڪ صفاتي اسم
* [صفت] رسالت جي پناهه گاهه
* [ع: رسالت + مآب = پناهه گاهه]

• رسالو ج رسالا: [ا - مذ] ننڍو ڪتاب، مضمون تي
مشمول ڪتابڙو، مضمون جو مجموعو
* خط

* مخزن، مڱڙين
* بيتن جو ڪتاب (جيئن: شاه جو رسالو سڄل جو رسالو
رساله قريبي)
* [ع: رساله ج رسال]
* گهوڙي سوارن جي فوج جو دستو
* فوج جو هڪ حصو

— رسالدار ج رسالدار: [صفت] رسالي فوجي دستي جو
آفيسر، هڪ فوجي عهديدار
* [ع: رساله + ف: دار > داشتن = رکڻ]

— رسالداري: [ا - مٺ] رسالدار جو عهدو
* رسالدار جي آفيس

• رسامو ج رساما: [ا - مذ] رس جو عمل، ناراضگي،
ڪاوڙ

• رسائڻ: [مض - فعل متعدي] رسائڻ، پهچائڻ
* ’سڳ رسائي عيبي، اصل عاشقن‘ (شاه/شعبي)
* رسائڻ، ٺاهڻ، تيار ڪرڻ، راس ڪرڻ
* ’پچائي پهچ، جن رسائيو رڳ سين‘ (شاه/يمن ڪلياڻ)
* [مض] رسائڻ
* [امر] رسان

* [رسائيو رسائيندو رسائيندڙ]

• رسائڻ: [مض - فعل متعدي] پهچائڻ، نيٺڻ، پهچائڻ
* توڙ ڪرڻ
* نبيرو
* ٺاهڻ

* پورو ڪرڻ، راس ڪرڻ، مڪمل ڪرڻ

* اُماڻڻ، موڪلڻ

* [ف: رسائيندڙ]

* [مض] رسائڻ

* [امر] رسان

* [مضارع] رسايان (ج) رسايون، رسائين (ج) رسايو،
رسائي (ج) رسائين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’تو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] رسائي تو (ج) رسائين ٿا

* [حال مٺ] رسائي ٿي (ج) رسائين ٿيون

* [ماضي] رسايو (ج) رسايا

* [ماضي مٺ] رسائي (ج) رسايون

* [مستقبل] رسائيندو (ج) رسائيندا

* [مستقبل مٺ] رسائيندي (ج) رسائينديون

* [اسم مفعول] رسائيل

—رَسَائِي ج رَسَائُون: [ا - مٺ] بَهَج پُجَت، پُجَندي، هَلندي
 * اُمائيل شيء جي پُجَڙَ جي حالت (جيئن: خط جي رَسَائِي)
 * ڪَنهن عَمَلدار جي گُشت تي نِڪَرڻ تي اُن جي
 زبردست عَملي طرفان رَسَدَ وغيره پُهچائڻ جو اِنِيتَظام
 * آفيسر جي مَنزل جو بَندوبَست
 [ف]

—رَسَائِي ٿِيئي: [اصطلاح] پُجَت ٿيڻ
 * هَلندي پُجَندي هئڻ
 * اِنِيتَظام ٿيڻ

—رَسَائِي ڪَرن: [اصطلاح] بَندوبَست ڪَرن، اِنِيتَظام ڪَرن
 • رَساين/رَسائين/رَسَائِي: [ا - مٺ] ڪِيَمِيائي عَمَل،
 ڪِيَمِيائي اِنِصال
 [هند]

—رَساين گَهَر: [ا - مٺ] تَجَرِيگاه، ڪِيَمِيائي گَهَر
 —رَساين ميل: [ا - مٺ] ڪِيَمِيائي جوڙ ڪِيَمِيائي مُرڪب
 —رَساين وِديا: [ا - مٺ] عِلْم ڪِيَمِيا، ڪِيَمِيسٽري،
 (انگ: Chemistry)

—رَساينِي: [ا - مٺ] ڪِيَمِياگر، دوا ساز
 * دوا فروش

• رَسَت: [ا - مٺ] رِهاڻي، چوڻڪارو، آزادي
 * [ف: رستن (مصدر) رِهاڻي حاصل ڪَرن]

—رَسَتخيز: [ا - مٺ] چوڻڪاري جو ڏينهن، مُسلمانن جي
 عقيدي موجب اَللهُ تَعَالٰي جو هر هڪ بَندي کان سَنديس
 غَمَلن جي حساب ڪِتَاب وٺڻ جو ڏينهن، قِيامت، آخِرَت،
 روزِ مَحشر
 [ف]

—رَسَتگار: [صفت] رِهاڻي حاصل ڪَندڙ، آزاد، چُٽل، چُرل
 [ف]

—رَسَتگاري: [ا - مٺ] آزادي، چوڻڪارو، رِهاڻي
 • رَسَتَم: [ا - خاص] ايران جي مشهور بارهن پهلوانن مان
 هڪ وڏي پهلوان جو نالو (جيڪو ’زال بن سمر‘ جو پٽ هو ۽
 عيسوي سن کان اڳڪل نو سو ورهيه اڳ ئي گذريو)
 * [ڪناير] پهلوان، سورهيه، بانڪو، بهادر

—رَسَتِي: [ا - مٺ] بهادري، شجاعت، دليري، طاقت، همت
 * ڏاڍَ مَرَسِي، زورآوري، جبر
 • رَسَتمايِي: [ا - خاص] مَراري بلوچن جو هڪ قبيلو
 • رَسَتوج رَسَتا: [ا - مٺ] سُرُگ، واٽ، راه، لنگهه، گُٺس
 * [ف: راست]

* ڍَنگ، طريقي، نمونو
 * قاعدو

* اَنڪَل، ٻُه، تَجَوِب، حَل (مَسْئَلِي جو)
 ’اِن مَسْئَلِي جو ڪو رَسَتو ڪَڍڻ ٿا‘ (جملو)
 * جيلو، وسيلو

* اُٺ ويه، اُچ وُج
 * سَنگت، عزازت

* ڏيئي لپتي، وهنوار، ڏي وٺ
 * فرو، پَت، مَسَلڪ

—رَسَتوبَند ٿِيئي: [اصطلاح] رُڪاوٽ اچڻ، وَٺَڳ پيش پَڻو
 * عزازت خَتر ٿيڻ

—رَسَتوبَڌائڻ: [اصطلاح] رَسَتو ڏيکارڻ، ڏسڻ ڏيڻ، ڊڳ ٻُڌائڻ
 * نمونو سيکارڻ، اَنڪَل ٻُڌائڻ

—رَسَتو ڀُلجي وِڃڻ: [اصطلاح] رَسَتو ياد نه رهڻ،
 ڊڳ هٿ نه اچڻ
 * اَصَل مقصد تان هٽي وِڃڻ

—رَسَتو ٿَڪَڻ: [اصطلاح] اِنِيتَظار ڪَرن، اوسِيئرو ڪَرن
 —رَسَتو پَڪَڙَڻ: [اصطلاح] وِڃڻ، روانو ٿيڻ، واٽ وٺڻ

—رَسَتو جَهَلڻ: [اصطلاح] ڊڳ روڪڻ، رَسَتِي ۾ اڳ
 وڃي پيڇڻ

—رَسَتو چُونڊَڻ: [اصطلاح] راه اِختيار ڪَرن

—رَسَتو ڏَسَڻ: [اصطلاح] اِنِيتَظار ڪَرن، اوسِيئرو ڪَرن

—رَسَتو ڏيکارَڻ: [اصطلاح] واٽ ڏيکارڻ
 * هدايت ڪَرن، سَنارڻ

—رَسَتو ڏيئي: [اصطلاح] اڳتي وڃڻ لاءِ ڊڳ ڏيڻ (هلڻ يا
 پُرسڻ واري کي)

- رستورڪُنُ: [اصطلاح] شاديءَ يا غميءَ وغيره ۾ اٿڻ ويهڻ، عزازت قائم رکڻ، پائپي رکڻ
- رستو ڦٽائڻ: [اصطلاح] مٽي مائڻي ختم ڪرڻ، عزازت ختم ڪرڻ
- * شاديءَ غميءَ ۾ اٿڻ ويهڻ بند ڪرڻ
- رستو کڻڻ: [اصطلاح] رستو صاف ٿيڻ، ڊگ ۾ ڪابه دشواري نه هجڻ
- * رڪاوٽ ختم ٿيڻ، ونڊڪ ڏور ٿيڻ
- * موقعو ملڻ
- * ڊل وٺان ڳالهه ٿيڻ
- * پاڳ يا نصب ڪلڻ
- رستوماپڻ: [اصطلاح] اندازو لڳائڻ
- * ڏسڻ
- * سڃاڻڻ
- * رڪڻ
- * وڃڻ، چلڻو ٿيڻ
- رستومتائڻ: [اصطلاح] گس تبديل ڪرڻ، ڀيڄو بدلاڻ
- * هڪ مسلڪ ڇڏي، ٻيو مسلڪ اختيار ڪرڻ
- * ڌر يا پارٽي تبديل ڪرڻ
- رستونيڪرڻ: [اصطلاح] ذريعو پيدا ٿيڻ
- * اٽڪل هٿ آڻڻ، حل سمجهه ۾ آڻڻ
- رستو وٺڻ: [اصطلاح] روانو ٿيڻ، هلڻ، پنڌ پوڻ
- * طريقو معلوم ڪرڻ
- * رهبري حاصل ڪرڻ
- رستو وهرڻ: [اصطلاح] رستي تي تمام گهڻي آمدورفت هجڻ
- رستوهجڻ: [اصطلاح] اُچ وچ هجڻ
- * مائڻي مٽي هجڻ، لاڳاپو هجڻ
- رستي تي آڇڻ: [اصطلاح] گس ۾ آڇڻ، ڊگ سان هجڻ
- * ٺيڪ ٿي وڃڻ، درست ٿي وڃڻ
- * سڌري وڃڻ، هدايت ملڻ
- رستي جو پتو: [صفت] رڪاوٽ، ونڊڪ، دشواري پيدا ڪندڙ شيء
- * رسيپٽ: [ا - مٿ] رسيڊ، پھچڻ جي لڳت، وصوليءَ جي تحرير
- * [انگ: Receipt]
- * رسيجڻ: [مض] ”رَس“ مان فعل مَجْهُول [پڇو (مير) راس ٿيڻ
- * رَسڻ، پھچڻ
- * ڪيميائي عمل ۾ پورو پڇو
- * [رسيو رسيو رسييل]
- * رَسَدَ ج رَسَدَ: [ا - مذ] حصو، ڀاڱو، پتي، ونڊي
- * قسَمَت، ڀاڱو
- * اناج جي جنس
- * لشڪر يا قافلي سان گڏ کاڌي جو ذخيرو
- * راشن، راتب، خوراڪ، کاڌو
- * سيڌو، سامان (جيڪو فوج لاءِ هجي)
- رَسَدَ پھچائڻ: [اصطلاح] لشڪر وغيره کي خوراڪ جو سامان پھچائڻ، مال پھچائڻ
- رَسَدَ رَسائڻ: [اصطلاح] اناج پھچائڻ، کاڌو پھچائڻ، رسائي ڪرڻ، سامان پھچائڻ
- * رِسڪَ: [ا - مٿ] جوکو، خطرو، نقصان جو آنديشو
- * [انگ: Risk]
- * رَسڪُڙو: [ا - مذ] پسارڪي وگر جو هڪ قسم (ڙهيل ڦا)، پاري جو جلاب
- * رِسڪُڻ: [ا - مٿ] سرڪڻ (ڳڏي)
- * [س/ل]
- * رِسڪُڻ: [مض - فعل لازمي] سرڪڻ، رڙهڻ، سِرڻ، هٽڻ، ڪِسڪڻ
- * [رِسڪِيو رِسڪيا، رِسڪِي، رِسڪِيُون، رِسڪُنڊو، رِسڪُنڊا، رِسڪُنڊي، رِسڪُنڊُون، رِسڪُنڊَل]
- رِسڪوچ رِسڪا: [ا - مذ] ريزرو، گيسڪو، ڪيسڪو
- * رَس گُلو/رَس گولو: [ا - مذ] مٺايءَ جو هڪ قسم

- رَسَمَ ج رَسْمُون/رَسْمُون/رَسْمُونات: [ا - مت] نَقَشَ، شان
 * لَکِيت، تَحْرِيرَ
 * [ع: رسم = هن نشان کيو]
 * دَسْتَوَ، قَاعِدَو رَوَاج، رِيت، هَلِي چَلِي
 * 'سامهون هتان نه ٿئي، جيڪا رَسَمَ رَاج' (شاه/سسئي آبري)
 * شاديءَ جو ساڻ، سڱن، سَوَڻ
 * عادت، هَلَت، رَوَاش
 - رَسَمُ الحَظ: [ا - مذ] لَکَن جو نَمُونو طَرِز تَحْرِير، لَکِي، صَوَر تَخَطِي
 - رَسَمِ بِسْمِ الله: [ا - مت] باز جي ناظره قرآن جي شُرُوعَات واري رَسَمَ (جَنهن ۾ باز کي 'بِسْمِ الله' يعني شُرُوعَات کڙهي ويندي آهي)، تَسْبِيح خواني
 - رَسَمُ پَتِيدي: [ا - مت] رَسَمَ پوري ڪرڻ جي حالت
 * شاگرد کي ڳانو پڙهڻ واري رَسَمَ (ڳائڻ جي اصطلاح ۾)
 - رَسَمُ وِروَاج: [ا - مذ] هَلِي چَلِي، قَاعِدَو، قانون
 - رَسَمِي ج رَسْمِي: [صفت] رَوَاجِي، مَعْمُولِي، هالو چالو، عام، مَرُوج، هَميشه اِسْتِعْمَال ٿيندڙ
 • رَسَن: [ا - مذ] رَسَو، نوڙي
 * قَاهِي
 * هٿڪڙي (جيئن: پابند رَسَن)
 * [ف]
 - رَسَن باز: [ا - مذ] بازگر
 • رَسَنَاج رَسَنائُون: [ا - مت] شوروو رَسَن
 * ذائقو، سَوَاد
 * [سن: رس = مِناڻ]
 * ڳالهه ٻولهي
 * [سن: رَسَن = زبان، ڳالهه]
 * مُحَبَت
 - رَسَنائُون وَڻَ: [اصطلاح] چَنسِڪا وَڻَ، سَوَاد وَڻَ، جَهرون ڪڙڻ
 * مَزا وَڻَ، لَطف آندوڙ ٿيڻ
 * ٻئي کي خوش ڪرڻ
- رَسَمَ: [مَص - فعل لازمي] پَهچَڻ، پَهچَڻ
 * پَهچَڻ
 * سَهڻ
 * رَاس ٿيڻ، تَكْمِيل ٿيڻ، تيار ٿيڻ
 * [ف: رَسِيڻ = پَهچَڻ]
 * پَهچَڻ (ميو)، پَڪو ٿيڻ
 * بالغ ٿيڻ، ساماڻجڻ
 * رَهڻ، آباد ٿيڻ
 * [رَسِيو رَسِيا، رَسِي، رَسِيُون، رَسَندو رَسندا، رَسندي، رَسنديُون، رَسيل]
 - رَسَمَ وَرَسَمَ: [اصطلاح] آباد ٿيڻ، وَرَسَن، رَهڻ
 - رَسِيلُ ج رَسِيلَ: [صفت] پَهتَل، پَنڊَل
 * پَنڊَل، پَڪو (ميو)، رَس وارو، تازو (ميو)
 * وهي چَهڻ، پوڙهو
 * [ف: رَسِيده = پَهتَل، سن: رس = پَهچَڻ]
 * ساماڻل، بالغ
 - رَسِيلُوج رَسِيلَا: [صفت - مذ] رَسِيلَ، پَهتَل، پَنڊَل
 * 'رَسِيلَا رَحمان، سَگر سَوَهيُون جَن' (شاه/يَمَن ڪلياڻ)
 * [مت: رَسِيلِي ج رَسِيلُون]
 • رَسَمَ: [مَص - فعل متعدي] ڪاوڙجڻ، رَنج ٿيڻ، ناراض ٿيڻ
 * چَوڻ
 * تَنگ ٿيڻ، حَقا ٿيڻ
 * مَنهن مَنَن
 * [هند: روستا، رَسَن]
 * 'رَسَ مَر رَسَن ۾ چاهي راتا، رِيت رَسَن جي وَرَن نه چاڻان'
 (ماسٽر چندر/واڻو)
 * [مَص] رَسَن
 * [اَمَر] رَسَن
 * [مضارع] رَسان (ج) رَسُون، رَسِين (ج) رَسَو، رَسِي (ج) رَسِين
 * [زمان حال] ناهڻ لاءِ معاون فعل 'تَو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'يُو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رَسِي تَو (ج) رَسِين تَا
 * [حال مت] رَسِي ٿِي (ج) رَسِين ٿِينُون
 * [ماضي] رَسِيو/رَسُو (ج) رَسِيا/رَسِيا
 * [ماضي مت] رَسِي/رَسِي (ج) رَسِيُون/رَسِيُون
 * [مستقبل] رَسَندو (ج) رَسندا
 * [مستقبل مت] رَسندي (ج) رَسنديُون
 * [اسم مفعول] رَسِيلَ رَسِيلَ

— رُسنُ پَرچَنُ: [اصطلاح] رُسي وري پَرچَنُ، ڪاوڙجي وري راضي ٿيڻ

* مائو ڪرڻ، ناز ڪرڻ

— رُسنُوج رُستا: [صفت - مذ] رُسنڌڙ، رُود رُنج، چيڙاڪ، چڙو * [مٺ: رُستي ج رُستيون]

— رُسي ريجهنُ: [اصطلاح] رُسامي ڪانپوءِ پَرچَنُ، جُداڻيءَ ڪانپوءِ ميلو ٿيڻ

آسان ڪيئن ڪاٽين، رُسي ريجهنُ خون گهڙيون (شيخ ايان)

* رُسوج رُسا: [ا - مذ] نوڙ، واڙهه، ورت

* [ف: ريسان، سن، رُشر، رُستا = نوڙي]

* [ڪناي: چڙواڳي، آزادي

* مُهلت، رِعايت

’هِن کي ڊگهو رُسو آهي‘ (جملو)

— رُساگشي: [ا - مٺ] هِڪَ قِسَمَ جي رانڊ جو نالو، رُسو پاڻ ڏانهن ڇڪڻ واري رانڊ

— رُسو پيچَنُ: [اصطلاح] رُسو ٺاهڻ، رُسو وٺڻ

— رُسو وٺڻ: [اصطلاح] رُسو پيچَنُ

* رُسوا ج رُسوا: [صفت] ڏليل، بيعزت، خوار، بدينام * [ف]

— رُسوا ٿيڻ: [اصطلاح] بدينام ٿيڻ، خوار ٿيڻ

— رُسوا ڪرڻ: [اصطلاح] بدينام ڪرڻ، خوار ڪرڻ

— رُسواڻي: [ا - مٺ] بدينامي، خوري

* رُسوڻُ: [ا - مذ] مَضبوطي، پڪاڻي، اِسْتِثْلال

* پُهچ، هَلندي، اُتر رُسوڻُ

* اَعْتِيار، پَرُوسو

* راهه رُسر

* [ع: رُسخ - هو پڪو ٿيو]

* رُسوڙوچ رُسوڙا: [ا - مذ] بورچيخانو، رِڌڻو

* [س/ڪوم]

* رُسُول: [ا - مٺ] پَسارڪي وڪر جو هِڪَ قِسَمَ (دُعا ۾ ڪم ايندڙ ڪارو رُس، جيڪو اکين جي اُٿڻ ۽ بَرهال جي پَساريءَ ۾ ڪم آهي)

* [هند: رسوت]

* [ڪناي: ڪابه ڪڙي شيء، زهريلي ڌاتقي واري شيء رُسُولَ ڏکي چڱي آ، ماڻي چڱي چڱي آ (استاد بخاري)

* رُسُولُ ج رُسُول: [ا - مذ] خدا تعاليٰ جي طرفان موڪليل اهو نبي سڳورو، جنهن تي ڪتاب نازل ٿيو هجي

* قاصد، پيغامبر، ايلچي

* [ع: رسل = موڪليل]

— رُسُولِ اَڪَرَم: [صفت] نهايت گريم ۽ مَهْرِبَان پيغمبر

* [ا - خاص] رُسُولِ پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن ڏانهن مَنسوب هِڪَ تَعْظِيمي لَقَبُ

— رُسُولُ الشَّقَلِين: [صفت] انسانن ۽ چئن جو هادي

* [ا - خاص] رُسُولِ پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن ڏانهن مَنسوب هِڪَ تَعْظِيمي لَقَبُ

— رُسُولُ الله: [ا - خاص] الله تعاليٰ جو رُسُولُ

* حَضَرَتِ مُحَمَّد صلي الله عليه وآله وسلم جن جو هِڪَ صِفاتي اِسْمُ

— رُسُولِ بَرَحَق: [صفت] سچو پيغمبر

* [ا - خاص] رُسُولِ پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن ڏانهن مَنسوب هِڪَ تَعْظِيمي لَقَبُ

— رُسُولِ خُدا: [صفت] الله تعاليٰ جو رُسُولُ

* [ا - خاص] رُسُولِ پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن ڏانهن مَنسوب هِڪَ تَعْظِيمي لَقَبُ

— رُسُولِ زاده: [صفت] فرزند رُسُولُ

* [ا - خاص] حَضَرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عليه السلام ۽ حَضَرَتِ اِمَامِ حُسَيْنِ عليه السلام جن ڏانهن مَنسوب هِڪَ تَعْظِيمي لَقَبُ

— رُسُولِ گَرِيم: [صفت] نهايت باجهارو رُسُولُ

* [ا - خاص] رُسُولِ پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن ڏانهن مَنسوب هِڪَ تَعْظِيمي لَقَبُ

— رَسُولِي: [ا - مٺ] پيغمبري، نبوت، رسالت

— رَسُولِيَّت: [ا - مٺ] نبوت، پيغمبري، رسالت

• رُسُوم: [ا - مٺ] رُسَمَ جو جَمْع، رُسُوم، دَسْتُور، قاعدا، رواج، رِيتُون، هلي چلي

• [ع]

• رَسُولِي: [ا - مٺ] هڪ قِسَمَ جي بيماري (جنهن ۾ گودھو ٻڪري پوندو آهي)

• رَسُوئي ج رَسُوئيُون: [ا - مٺ] کاڌو، ماني، طعام

• رَدْتُو، بورجيخانو

• [سن: رس = رڌ]

— رَسُوئي ٺاهڻ/ڪرڻ: [اصطلاح] کاڌو تيار ڪرڻ، ماني ٺاهڻ، طعام رَدُ

— رَسُوئي خانو ج رَسُوئي خانا: [ا - مٺ] بورجيخانو، رَدْتُو، ڪڇڻ، (انگ: Kitchen)

— رَسُوِيو ج رَسُويا: [صفت] ماني ٺاهيندڙ، بورجي، راڌو، راڌائو

• [هند: رسوا]

• رَسِي ج رَسِيُون: [ا - مٺ] نوڙي (مُج سَت يا ڏاس جي)

• آلا ڪپڙا سُڪائڻ لاءِ ٻڌل ڏوري، تاز

• ’رَسِيُون مٿان ڪپڙا، سُڪائيندي مَن‘ (شيخ ايان)

• پيڙيءَ جي ڇڪڻ لاءِ رَسو

• [سن: رشر، ف: سمان = نوڙي]

• [ڪناير] وَخْدَانِيَت، هيڪڙائي (جي رَسِي)

• خدائي اُڪار، الاهي آمر

• ’وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا‘ (القرآن)

• [ترجمو: اَ الله تعالى جي رَسِيءَ کي مضبوطيءَ سان پڪڙيو ۽ پاڻ کي فرقن ۾ نه ڊهرايو (سورة: آل عمران، آية: 103، جوڙين سبهارا)]

— رَسِي ٿيڻ: [اصطلاح] رَسِي ٿيڻ واري راند کيڏڻ (جنهن ۾ رَسِيءَ جي منڌ سان پوري چسُر کي خرڪڻ ۾ آندو ويندو آهي)

— رَسِيءَ جُهَلُو ٿيڻ: [اصطلاح] مددگار ٿيڻ، حامي ٿيڻ، ٻانهن ٻيلي ٿيڻ

• نوڪر ٿي ڪم ڪرڻ

• اجائي چالوسي ڪرڻ، چمچاڳيري ڪرڻ

• چوريءَ جي مال کيائڻ ۾ ٻانهن ٻيلي ٿيڻ

• [س/ات]

— رَسِي ڇڄڻ: [اصطلاح] قيد مان نڪرڻ، نجات ملڻ

• واسطو ٿيڻ

• ڇڙواڳ ٿيڻ، افعالن مان نڪرڻ

• پاڳ پڙائڻ، نصيب يا وري ٿيڻ

— رَسِي ڇڄڻ: [اصطلاح] پيڙيءَ کي اوباري وهڪري تي

رَسِيءَ کان وٺي ڇڪي هَلُ (ٻيڙيائن جي اصطلاح ۾)

— رَسِي ڀري ڪرڻ: [اصطلاح] مُهَلَت ڏيڻ، ڪُجھُ به نه چوڻ، چوڻ ڇڏڻ

• واسطا توڙڻ

— رَسِي ڪٽرائي: [اصطلاح] پڇي وَخُ، قرار ٿي وَخُ

• ٻيا موڪلائڻ جي وَخُ

• مَري وَخُ

— رَسِيُون وَکُڙ: [اصطلاح] بيٺندو ڪم ڪرڻ

• واندو ويهڻ، ڪوبه ڪم نه ڪرڻ

• رَسِييشن: [ا - مٺ] اِسْتِقبال يا اُجيان وارو هَندَ

• ڪُنهن اِداري، آفيس يا هوٽل وغيره جو شروعاتي

شُعر (جتان اُن اِداري، آفيس يا هوٽل وغيره بابت معلومات ورتي ويندي آهي)

• [انگ: Reception]

• رَسِيَدَ ج رَسِيَدُون: [ا - مٺ] پَهچَ (جيشن: جَت رَسِيَدَ - جَت ۾ پَهچَ)

• پَهچَڻ جي لَکَت، وُضُولِيءَ جي شُحَرِيَر

• [ف: رَسِيَدَن = پَهچَڻ]

— رَسِيَدَ ڏيڻ: [اصطلاح] پَهچَ جو ڪاغذ ڏيڻ (مال يا پيشن وغيره جو)

— رَسِيَدَه: [صفت] پَهچَڻ، رَسِيَل (جيشن: عمر رَسِيَدَه = وُڏِيءَ عمر کي پَهچَڻ، ڪُرالڊ جهونو)

• خدا سان پَهچَڻ

• [ف: رَسِيَدَن = پَهچَڻ]

• رَسِيو: [مص] وُڻَ، وُضُول ڪرڻ

• [انگ: Receive]

— رسيوڙ ج رسيوڙ: [صفت] وٺندڙ، وصول ڪندڙ
 * [ا - مذ] ٽيليفون سيٽ جو اهو حصو، جنهن سان
 ڳالهائڻ يا آواز ٻڌو ويندو آهي
 * [انگ: Receiver]

— رسيونگ: [ا - مت] وصولي، ڪا شيءِ وٺڻ جي حالت
 * ڪنهن ورتل شيءِ جو لکت ۾ دستخط سان إقرار
 (دفتري اصطلاح ۾)
 * [انگ: Receiving]

• رشي: [ا - مت] هجور، انبوهه، پيهه
 * [انگ: Rush]

• رُش: [ا - مذ] چٽڪار، ڦڙو، چنڊو
 * [ع]

• رشا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
 * [س/ل]

• رشتو ج رشتا: [ا - مذ] ناتو، لاڳاپو، تعلق، مائٽي،
 عزارت، پنهنجائي، پنهنجائپ
 * [ف: رشت = ڏاڳو، تند]

— رشتو ڪڙو: [اصطلاح] مائٽي ڪڙو، سڱ ڪڙو
 — رشتوناتو ج رشتاناتا: [ا - مذ] پنهنجائپ، عزارت،
 مائٽي

— رشتيدار ج رشتيدار: [صفت] مائٽ، سگهو، عزيز،
 پنهنجو، لاڳاپيل

— رشتيداري: [ا - مت] مائٽي، سگائي، عزارت، لاڳاپو
 برادري، ڀائي

• رُشتُ ڀُشتُ: [صفت] ٻڌڻ ۾ پيريل، ڏٺو متو، ٿلهو متارو،
 سگهارو، هٿو ڪٽو

• رُشدُ: [ا - مذ] سچائي، صداقت، ايمانداري
 * هدايت، رهبري

* [ع: رشد = هونڪ راه تي هليو]

— رُشدي ج رُشدي: [صفت] سچو، صديق، ايماندار
 * هدايت يافتہ، راهِ راست تي هلندڙ

• رَشڪ: [ا - مت] حسد، ريس، ساڙ
 * عداوت، دشمني، وير، رقابت
 * غيرت، شرم، لُج
 * [ف]

— رَشڪ انگيز: [صفت] ريس ڏياريندڙ، حسد پيدا ڪندڙ،
 پڪاڻيندڙ
 * [ف: رشڪ + انگيز < انگيختن = ڪرو ڪرڻ]

— رَشڪ پري: [صفت] اهڙو سهڻو، جنهن کي ڏسي حور
 کي به ريس ٿئي، تمام سهڻو

— رَشڪ حور: [صفت] رَشڪ پري

• رَشڪو: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم

• رَشوت ج رَشوتون: [ا - مت] ڪنهن ڪم جي عيوض
 ناجائز ڏنل، ورتل خرچي، وڊي، لت
 * [ع: رشى = هن رشوت ڏني]

— رَشوا ج رَشوائون: [ا - مت] رَشوت جو پگڙيل نمونو
 — رَشوتخوڙ ج رَشوتخوڙ: [صفت] رَشوت کائيندڙ،
 رشوتي، راشي

* [ع: رشوت + ف: خور < خوردن = کائڻ]

— رَشوتخوري: [ا - مت] رَشوت کائڻ جي حالت

— رَشوت ڏيڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جي عيوض ناجائز
 طرح خرچي ڏيڻ، لت ڏيڻ، وڊي ڏيڻ، پاڙ ڏيڻ

— رَشوت ستاني: [ا - مت] رَشوتخوري، رَشوت وٺڻ جي حالت
 * [ع: رشوت + ستاني < ستودن = وٺڻ]

— رَشوت کائڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جو ناجائز
 معاوضو وٺڻ، رَشوت وٺڻ

— رَشوت وٺڻ: [اصطلاح] رَشوت کائڻ، ڪميشن وٺڻ

— رَشوتي ج رَشوتي: [صفت] رَشوت وٺندڙ، رَشوت کائيندڙ،
 رَشوتخوڙ

• رشي ج رشي: [ا - مذ] ويڙن جا شيد ڳائيندڙ، سنڌ،
 ٽپسيا ڪندڙ، ڌرويس (هنڊن جي عقيدي موجب قديم زماني ۾
 ست ڏها رشي ٿي گذريا آهن: 1. ڪشا، 2. اتري، 3. ريبا، 4.
 اگستيا، 5. ڪسيڪا، 6. ويسنا ۽ 7. ويسوا)

- **رشپي ج. رشپي:** [صفت] قريبي قريبي ڪندڙ مڪريل.
لڳ. اڳڪلي
* [س/ات]
- **رشيد:** [ا - ذات] الله تعالى جو هڪ صفاتي نالو
* [صفت] هدايت ڪندڙ. سڌي رستي لڳائيندڙ
* هدايت ڪيل. سڌي رستي لڳايل. هدايت يافت
* تربيت ورتل. تعليم يافت
* [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
* [ع: زشد = هن هدايت هت ڪئي]
- **رشيدائي:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **رصد:** [ا - مذ] تازن جي گردش ڏسڻ جو فنارو. جتنو ٿيڻ
* [ع]
- **رصد گاهه:** [ا - مذ] تازن جي گردش جاچڻ جي جاءِ
- **رضا ج رضائون:** [ا - مت] خوشنودي. رضائندي. خوشي
* [اردو] مرضي
* موڪل. رخصت
* حڪم. امر (خدايي)
* وفات. چالو. مرنو
* تقديرن قسم
* ٻڌي جو خدا جي مرضيءَ تي راضي رهن جي حالت
(به رنج هجي يا خوشي)
* [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
- **رضا الله جي:** [محاورو] الله پاڪ جي مرضي. زب
سائين جي رضائندي
* [ا - مت] عذرخواهي. تعزيت. مرحوم جي دعاءِ مغفرت
* [س/ات]
- **رضا الله جي ڪرڻ:** [اصطلاح] مرحوم جي
عذرخواهي ڪرڻ. فاتحه پڙهڻ
* [س/ات]
- **رضا جو سودو هڻڻ:** [اصطلاح] خوشيءَ جو ڪم هڻڻ.
خوشيءَ سان قبوليت هڻڻ. راضي سان سودو هڻڻ
- **رضا راتو ج رضا راتا:** [صفت - مذ] مرضيءَ جو مالڪ.
خودمختيار
* [مت: رضا رائي ج رضا رائيون]
- **رضا ڪرڻ:** [اصطلاح] مرن. مري وڃڻ. وفات ڪرڻ
- **رضائندڙ ج رضائندڙ:** [صفت] راضي. خوش. اقرارِي.
آماده
* [ع: رضا + ف: مند = وارو]
- **رضائندي:** [ا - مت] خوشي. پسندي. مرضي. آمادگي
* قبوليت. مڃتا
* رغبت
- **رضانامو ج رضاناما:** [ا - مذ] ناه. پرچاء. صلح.
قبوليت نامو. (انگ: Agreement)
* [ع: رضا + نام = دستاويز]
- **رضانامو ڪرڻ:** [اصطلاح] ناه ڪرڻ. پرچاء ڪرڻ.
صلح ڪرڻ
- **رضائي ج رضائي:** [ا - مذ] رضا وارو. پئوئجيءَ
مرضيءَ وارو. خود خيال. خود مختيار
- **رضاع:** [ا - مت] ٻار کي کير پيارڻ جو عمل (ماء يا
دائيءَ پاران)
* [ع]
- **رضاعت:** [ا - مت] ٻار کي ٽيچ پيارڻ جو عمل (ماء يا
دائيءَ پاران)
* [ع]
- **رضاعي ج رضاعي:** [صفت] هڪ ماء جي ٽيچ پيئندڙ ٻه ٻار
(جيڪي ٻار ۾ سڳا يا حقيقي ٻائر يا پٽيون نه هجن)
* [ع]
- **رضاعي پاء ج رضاعي ٻائر:** [صفت] هڪ ماء جي ٽيچ
پيئندڙ ٻه ٻار (جيڪي ٻار ۾ سڳا يا حقيقي ٻائر نه هجن).
ٽيچ شريڪ پاء
- **رضاعي ماء:** [ا - مت] اها ماء جنهن ٽيچ پياري هجي.
پر حقيقي ماء نه هجي
* [ع]
- **رضيخ ج رضيخ:** [صفت] ٽيچ پيئندڙ. ٽيچ ڏاڱڪ.
کير ڏاڱڪ (ٻار). ٽيچ پيڻاڪ. کير پيڻاڪ
* [ع]

- **رضاڪار ج رضاڪار:** [صفت] خوشيءَ سان ڪم ڪندڙ.
معاوضي کان سواءِ قومي خدمت ڪندڙ
* [ع: رضا + ف: ڪار < ڪرن = ڪرڻ]
- **رضاڪاري:** [ا - مت] ٻڌ آجوري ملڪ جي خدمت
• **رضائي ج رضائيون:** [ا - مت] پٺيڙائي، طول
* گاديلو سڙو، لحاف
* [ف]
• **رضوان:** [ا - مذ] بهشت جو داروغو. هڪ قرشتي جو نالو
(جيڪو فرديس پرين جو درياڻ تصور ڪيو وڃي ٿو)
* بهشت
* رضامندي، خوشنودي
* [ع]
- **رضواني ج رضواني:** [صفت] بهشتي، جنتي
• **رضوي:** [صفت] حضرت امام علي رضا عليه السلام
جن جي خاندان سان نسبت رکندڙ
* [ا - خاص] سيدن جي هڪ ٺڪ جو نالو
* [ع]
• **رضي:** [صفت - مذ] خوش، راضي
* [ع: رضي = هو راضي ٿيو]
- **رضد:** [تشاهي] رضي الله تعالى عنه جي مختصر لکڻي.
مٿس الله تعالى راضي هجي
- **رضي الله تعاليٰ عنه:** [صفائي جملو] انهيءَ کان الله
تعالى راضي ٿيو
- **رضيه:** [صفت - مت] ساراه جوڳي، تعريف لائق (عورت)
* [ع: 'رضي' جو مؤنث]
* [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
• **رطب:** [صفت] پيٽل، تازو، گهميل
* تازو
* نرم
* [ع]
- **رطب وياپس:** [صفت] تَر ۽ خشڪ، سڪل ۽ آلو
* چڱو منو، نيڪ بند
• **رطل ج رطل:** [ا - مذ] شراب جو جام
* آڌ سيز جو وزن، رطل
* [ع]
• **رطلوت ج رطلوتون:** [ا - مت] آلان، پوسل، ٿڀي، ٿري.
پاڻي
* [ع]
- **رطلوت ڪڙڻ:** [اصطلاح] رٿ وڌڻ، طاقت ڪڙڻ،
منهن ۾ روئڻ اچڻ
• **رعايا:** [ا - مت] ڪنهن حاڪم جي فرمان ۾ رهن وارا ماڻهو.
پرچا، محڪوم
* [ع: رعيت ج رعيا > رعي = هن کاڌو ڪارايو، حفاظت ڪئي]
• **رعيت ج رعيتون:** [ا - مت] نيگهاني، سنڀال،
حفاظت، پرگهرو
* [ع: رعي = هن سنڀال ڪئي]
* لحاظ، سانگو، مروت، طرفداري، مهرباني، عنايت
* ڪمي (اڳه يا قيمت ۾)، تخفيف
- **رعيت ڪڙڻ:** [اصطلاح] طرفداري ڪرڻ، لحاظ ڪرڻ،
مروت ڪرڻ
* گهٽ ڪرڻ (قيمت وغيره)
- **رعيتي ج رعيتي:** [صفت] رعيت ڪيل، مروتِي،
لحاظ ڪيل
* گهٽ قيمت ۾ ملندڙ
• **رُعب ج رُعب:** [ا - مذ] ڊپ، خوف، پڙ، هيٺ، هراس
* جنت
* ڊڊهو ڏاڪو، خشم، ڊهشت
* [ع: رعب = هو ڊنو]
- **رُعبُ تاب:** [ا - مذ] ڊڊهو، تجمل، ڏاڪو، شان،
شوڪت، خشم

- رُعبُ چائنجڻُ: [اصطلاح] خوف غالب ٿيڻ. ڊپ ويهڻ، دهشت ويهڻ
- رُعبُ دابُ: [ا - مذ] ڊڊڊو، تَحْمَل، ڏاڪو، شان، شوڪت، خشم
- رُعبدارُ ج رُعبدارُ: [صفت] رُعب وارو، خشم وارو، هيبتناڪ، ڊپ وارو، ٻوائٽو
- * [ع: رُعب + ف: دار < داشتن = رکڻ]
- رُعبُ ويهارڻُ: [اصطلاح] خُصَب ڪرڻ، خشم وِيهائڻ، اُتر ويهائڻ، ڄمائڻ، ڊيڄارڻ، ڊپ ويهائڻ
- رُعبُ ويهڻُ: [اصطلاح] ڊپ ويهڻ، خشم وِيهڻ
- * ماڻهن تي تمام سٺو ۽ شانائتو اثر ويهڻ
- * رَعْدُ ج رَعْدُ: [ا - مذ] وِج جو ڪڙڪو، گوڙ، گاج (ڪڪڙن جي)
- * ڪڪڙن کي هلائيندڙ فرشتي جو آواز
- * ’شديد رَعْدُ جي، ڪَلِين ٿيون ڪنن‘ (شاه)
- * [ا - خاص] قرآن شريف جي هڪ سورت جو نالو
- * رَعشو: [ا - مذ] ڏڪي، ٿڙڪي، ڪنڀي، لڙش
- * بيماريءَ جو هڪ قسم (جنهن ۾ هٿ پير ڏڪن)
- * [ع: رَعش]
- * رَعنا: [صفت] سينگار سان وهندڙ، سُئون، رنگيلو
- * دلچسپ، خوشنما
- * گل جو هڪ قسم (انڊيان گل ۽ ٻاهران رد ٿئي)
- * [ع]
- رَعنائِي: [ا - مذ] سينگار، ٺاه، ٺوه، آرائش
- * ’ڏنائين ٺوڙ پنهنجي ساڻ اُن کي رنگ رَعنائِي‘ (مقصود گل)
- * دلچسپي
- * چڱ، ڪشش (شونهن جي)
- * رَعَوَت: [ا - مذ] غرور، هٽ، گهمند، سرڪشي
- * [ع]
- * رَعِيَت ج رَعِيَتُون: [ا - مذ] رعایت ٿيل ماڻهو
- ڪنهن حاڪم جا ماتحت ماڻهو، محڪوم، پرچا، رعايا، راڄ
- * [ع: رَعِي = هُن سنڀاليو]
- رَعِيَت پَرورُ: [صفت] رَعِيَت جي سنڀال ڪندڙ، حاڪم، بادشاه
- * [ع: رَعِيَت + ف: پرور < پرورن = پالڻ]
- رَعِيَت پَروري: [ا - مذ] رَعِيَت جي سنڀال، رَعِيَت جي پوئواري
- رَعِيَت ٿوارُ: [صفت] رَعِيَت کي آسودو ڪندڙ، راڄ کي خوشحال ڪندڙ (حاڪم)
- * [ع: رَعِيَت + ف: نواز < نواختن = نوازڻ]
- رَعِيَت ٿواري: [ا - مذ] رَعِيَت تي مهرباني، راڄ تي مهر ڪرڻ
- رَعِيَتِي ج رَعِيَتِي: [صفت] رَعِيَت جو راڄ جو، راجوڻي، قومي، ملڪي
- * مطيع، تابع، هٿ هيٺ، ماتحت
- رَعِيَتِي راڄُ: [ا - مذ] عوامي حڪومت، جمهوري حڪومت، عام ماڻهن جي چونڊيل حڪومت، ماڻهن جي حڪومت، عوام جي حڪومت
- * رَعَامُ ج رَعَامُ: [ا - مذ] رنج
- * شڪ، گمان
- * جهڙ، ڪڪڙ
- * [س/ڪوه]
- * [صفت] مٽي لڳل
- * رَعَبَت ج رَعَبَتُون: [ا - مذ] لاڙو، رُخ، چاه، خواهش
- * چڱ، ڪشش
- * ڏيان، توجھ، شوق
- * [ع: رَعَب = هو مائل ٿيڻ]
- رَعَبَت ڪڙڻُ: [اصطلاح] مانڀل ڪرڻ، لاڙو ڪرڻ
- * پيار ڪرڻ، چاهڻ
- * رَف: [ا - مذ] ڊاٽ وارو مسودو زوانيءَ ۾ لکيل مسودو (جنهن کي والدين ۽ سٿاڻن جي ضرورت هجي)
- * [صفت] بيڪار، ردي
- * [انگ: Rough]

- رَف ڪاپي ج رَف ڪاپيون: [ا - مت] مَسُودِي جي
 اُها صورت، جنهن ۾ واڌارا سُڌارا يا ڊاهه ڏوهه ڪَڙڻ
 جي گنجائش هجي
 * اهو خالي ڪتاب، جنهن ۾ سڀني پڙهائيل مضمونن
 جو مليل ڪم لکيو يا اُتاريو ويندو آهي (شاگردن جي
 اصطلاح ۾)
 * [انگ: Rough copy]
- رَفَاقَت: [ا - مت] همراهي، مدد، معاونت
 زهر متعود ۾ ڪنهنجي رَفَاقَت جي ضرورت آ (عطا محمد 'هامي')
 * دوستي، ياري، سنگت
 * واقفيت، سڃاڻپ، ڏيڻ ويٺ
 * [ع: رفق = هو شامل ٿيو]
- رَفَاقَت ڪَڙڻ: [اصطلاح] گڏ رهڻ، همراه ٿيڻ
 * ياري ڪرڻ، دوستي ڪرڻ
 * مدد ڪرڻ
- رِفاهُ: [ا - مذ] آرام، چين، سُڪ، قرار، راحت
 * عامر جي پلاهيءَ جو ڪم، پلاهي، نهڻدي
 * [ع]
- رِفاهِ عامر: [ا - مذ] عامر ماڻهن جي پلاهي
 • رَفَت: [ا - مذ] هلڻ جي حالت، زوالگي، وَجْهُ (جيئن: آمدورفت
 يعني اچڻ ۽ وڃڻ)
 * [ف: رفتن (مص)]
- رَفَتِگان: [صفت] هميشه جمع ۾ استعمال ٿيندڙ لفظ
 گذريل، گذري ويل، اڳوڻا
 * مَرخوم، مَري ويل، جيڪي جهان ڇڏي ويا هجن (جيئن:
 مخدوم طلب امول جي هڪ ڪتاب جون لاءِ رَفَتِگان آهي)
 * [ف]
- رَفَتِگاني: [ا - مت] گذريل، گذري ويل، اڳوڻي
 * [ف]
- رَفَتَه: [صفت] ويل، گذريل، اڳاٽو
 * مُثَل
 * [ف: رفتن = وڃڻ < رفت]
- رَفَتَه رَفَتَه: [ظرف] ويندي ويندي، هلندي هلندي، ٿيندي ٿيندي
 * آهستي آهستي، بتدریج
 * [ف]
- رَفَتار: [ا - مت] چال، هلڻي
 * پتڏ، فاصلو
 * نيزي، ٽڪ
 * ڏنگ، ريت، روش
 * [ف]
- رَفَتاروگفتار: [ا - مت] هَلَت چَلَت، رهڻي ڪڍڻي
 اُٺ ويهه
- رَفَرَف: [ا - مذ] جارو، طاق
 * طنبو
 * ساڻو ڪپڙو
 * [ا - خاص] آسمان تي حضرت اِسرائيل عليه السلام
 جي رهڻ واري جاءِ
 * اُها سواري، جنهن تي نبي ڪريم صلي الله عليه وآله
 وسلم جن معراج جي رات سِدرة المنتهى کان پارگاه
 الاهي تائين ويا هئا
 * [صفت] تيز رفتار، تڪو
 * زوان، جاري
 * [ف]
- رَفَع: [ا - مذ] چاڙهو، واڌارو، ترقي، اضافو
 * اوچائي، مٿانهين، بلندي
 * [صفت] ختم، پورو، مڪمل
 * پري ڪيل، برطرف
- رَفَع ٿيڻ: [اصطلاح] وَجْهُ، پري ٿيڻ، هٽڻ
- رَفَع حاجت ڪَڙڻ: [اصطلاح] حاجت پوري ڪَڙڻ،
 پاڻخانو ڪَڙڻ
- رَفَع دَفَع ڪَڙڻ: [اصطلاح] پري ڪَڙڻ
 * ختم ڪَڙڻ
 * ڊاهڻ
 * ڪس ڪس ڪري معاملو ڪلاجن
 * ٺهي مٽي ڪَڙڻ
- رَفَع ڪَڙڻ: [اصطلاح] تارڻ، پري ڪَڙڻ، ختم ڪَڙڻ
 (معاملو)

— رَفَعُ الدَّرَجَاتِ: [ا - مذ] وَدَي دَرَجِي وارو، وَدَي شَان وارو
عَظِيم

رَفَعُ الدَّرَجَاتِ: پَرَمَل پَنهون ميُونين (شاه/ديسي)

• رَفِيقُ ج رَفِيق: [صفت] ساٿي، سَنگِي، يار، دوست
* گُذ هَلَنَدَرُ، هَمَسَرُ، هَمَراهُ، بِيَلِي، مَدَدگار

* [ع/ر] رَفِيق ج رَفقاء > رَفَق

— رَفِيقُ حَيَاتِ: [صفت] حَيَاتِيء جا ساٿي، زال مَرَس

— رَفِيقُ خَاص: [صفت] اَهر دوست، هَمراز

— رَفِيقُ دَرَس: [صفت] جِيڪو گُذ تَعَلِيم حاصل ڪَندو هُجي،
هُر جَماعت، هَر مَكْتَب

— رَفِيقِي: [ا - مٺ] دوستِي، ياري، سَنگت

• رَفِيقُوز: [مصر] نَهڪَر ڪَرڻ، نه ڦَولڻ، نه مِچڻ، اِنڪار ڪَرڻ
* [انگ: Refuse]

• رَفَتَارُ ج رَفَتَارُون: [ا - مٺ] بَگ، واهِيات ڳالهائڻ
جِي حالت، بَڪواس
* [س/ات]

— رَفَتَارُ ۾ پَوَڻُ: [اصطلاح] بَگ ڪَرڻ، واهِيات ڳالهائڻ،
بَدشُد ڳالهائڻ
* [س/ات]

• رَفَرَف: [ا - مٺ] ڏڪ ڏڪ (ڍل جي)، ڏَرڪڻ
* [س/ل]

• رَفَرُوج رَفَرَا: [صفت - مذ] ڪَلڇڻو، بَدآفَعَالو
* [س/ث]

* [مٺ: رَفَرِي ج رَفَرِيُون]

• رَفَقَ: [مصر - فعل لازمي] ڏَڪڻ، ڪَنڻ، ٽَرڪَڻ
* سَمڪَڻو

* [رَفِيس رَفِيا، رَفِي، رَفِيُون رَفَنس رَفَندا، رَفَندي، رَفَنديُون، رَفَنل]

— رَفِيعِي: [ا - مٺ] ڏَڪِي، ڪَنِي

رَفِيعِي جِي رَفِيعِي هُتي جَمَر آ، اِڪِين جِي ڪِجَل هُتي ڏَمَر آ
(خَلير 'باغي')

• رَفِيق: [ا - مٺ] گَپ، رَاڦو، چِڪڻ، چِڪَ
* [س/ل]

— رَفَع يَدَيْنِ: [عربي اصطلاح] بَنِي هَت مَني ڪَرڻ

* نِمار ۾ تَڪبِير چَوڻ وَقَت بَنِي هَت مَني ڪَري،
ڪَڏن تي رَڪڻ (اهل سَنَت ۾ قَطع پَهريَن تَڪبِير تي،
جَلهَن ۾ بَد جَمعِيه ۽ اهل حَدِيث ۾ هَر تَڪبِير تي رَفَع
يَدَيْن ڪِيو ويندو آهي)

* [ع: رَفَع = بلند + يَدَيْن (يَد) = بَنِي هَت]

• رَفَعَت: [ا - مٺ] چاڙهو، واڌارو، تَرقي

* اوجاڻي، بَلندي، عَروج

* وڌائي، بَرگي، شَان، بَرگري

* شَرافت

* دَرجو، قُدَر

* [ا - خاص] مُسلمان عورت جو نالو

* [ع: رَفَع]

— رَفَعَت عِيسِي: [ا - خاص] خُضرت عِيسِي عليهِ
السَلام کي آسمان تي رَندَه ڪَئي وَجَن جو عَمَل

• رَفَقَا: [صفت] هَميشه جَمع ۾ اِستِعمال ٿيندڙ [لفظ] عَزِيز
اَحباب، دوست
* [ع: رَفِيق جو جَمع]

— رَفَقَاء ڪار: [صفت] گُذ ڪَم ڪَندڙ، هَر پيشه
ڪَم وارا ساٿي

• رَفُوج رَفُو: [ا - مذ] ڪَڙي جو ٿن، بور

* ٿَنگ ٿِيل ڪَڙي ۾ ڏاڳي سان مَرَهت جو ڪَم،
ڪَڙي کي چَتِيُون هَنڻ جو ڪَم
* [ع: ف]

* [صفت] گُر، غائب

رَات ٿِي ويئي رَفِي پَر گَهَت نه ٿِي ڪا آڙو (استاد بخاري)

— رَفُو ڪَرڻ: [اصطلاح] ٿَن پِرڻ، بور پِرڻ

— رَفُوگَر: [صفت] بور پِرندڙ، ڦاٽل ڪَڙن جِي مَرَمَت ڪَندڙ

• رَفُو چَڪَر: [ظرف] گُر، غائب

— رَفُو چَڪَر ٿِيڻ: [اصطلاح] تَڪِزو هَلِيو وَجَن، پَجي وَجَن
* اِڪِين اِڳيان ٿَرڻ
* گُر ٿِيڻ

• رَفِيع: [صفت] بَلندي، اوجو، مَهاوَن، اَعلىٰ

* [ع: رَفَع = هن بلند ڪيو]

• رَقَابَتَ: [ا - مٺ] دُشْمَنِي، وير

* نَغَضُ، خَسَدُ، ساڙُ

* مُخَالَفَتَ

* مُحَبَّتَ ۾ شِرَاڪَتَ، هِڪَ مَعشُوقَ سان ٻين عاشِقُن جِي

مُحَبَّتَ واري حالتَ

[ع]

• رَقَاصُ ج رَقَاصُ: [صفت] ناچُ ڪَندڙُ، نچندڙُ، ناچو، نرٺ

* [ع: رقص = هو نچيو]

— رَقاصد: [صفت - مٺ] ناچو عورت، ناچڻي، نچڻي، نرتڪي

• رَقَبَ: [ا - مٺ] ايراضي، پکيڙ، زمين جو ٽڪرُ

* پَسگردائيءَ واري زمينُ

[ع]

• رِقَتَ: [ا - مٺ] ڪُنڙائي، ترمي، ترمائي

* پَٽَڙائي، پَٽَڙاڻ

* سَنهاڻَ، باريڪي

* روڄُ، روئڻ، گريو

* حالَ، وَجَدَ

* [ع: رق = هو سنهون ٿيو]

* زحَمَ، قِيَاسَ، قَرَسَ، خَمَدَردي، زخمِديلي

— رِقَتَ آميزَ: [صفت] ڏک جھڙو، اُٺوسناڪُ

* [ع: رقت + ف: آميز < آميختن = گڏڻ]

— رِقَتَ اَنگيزَ: [صفت] ڏکڊاڻڪُ، ڏک جھڙو، اُٺوسناڪُ،

ڏک وَڌائيندڙُ (واقعو يا منظر)

* [ع: رقت + انگيز < انگيختن = ڪوڙ ڪرڻ]

• رَقَصُ: [ا - مٺ] ناچُ، نرٺ

* اُچَلُ، ٽپَ

[ع]

— رَقصان: [ا - مٺ] جُهوسَ جِي حالتَ، مَسِي، وَجَدَ

* [ظرف] جُهوسَ ۾، مَسِيءَ دورانَ، وَجَدَ يا حالَ جِي

ڪيفيتَ ۾

‘غارِ زارِ عيادتَ ۾ رقصان، پنهنجي خوشبُو جو ڪاريدان آهي’

(شيخ ايان)

— رَقصِي طائُوسَ: [ا - مٺ] موزَ جو ناچُ، ناچَ جو هڪ قسم

* [ع: رقص + ف: طائوس = موزا]

— رَقصَ وَسُرودَ: [ا - مٺ] راڳَ ناچُ، گائڻُ وَجائڻُ

* [ع: رقص + ف: سرود = واپرا]

• رُقَمَوجَ رُقَعا: [ا - مٺ] لَڪيَلُ ڪاغذَ، خطَ، چٽي

* [ع: رقعة]

• رَقَمَ ج رَقَمُون: [ا - مٺ] لَڪيتَ، لَڪيو، تَجيرو

* مَهرَ، نِشانَ، چاپو

* اَنگَ

* لَڪَڻَ ۾ روپيَن جو اَنگَ ظاهِرَ ڪَرنَ لاءِ خاص نِشانَ

(عند < ع، 1 = عا، 2 = سِد، 3 = لَع، 4 = ص، 5 = ڀ، 6 =

س، 7 = سَلي، 8 = لَع، 9 = ع، 10 =

* [ع: رَقَمَ = هن نشان ڪيو يا لَڪيو]

* قِيَمَتَ، مُلُھ، اَگھ

* جَنسَ، قِسمَ

* مالَ، دولتَ، قِيَمَتِي شيءَ

— رَقَمَ توپري ۾ هُئڻُ: [اصطلاح] هَرَ موڙِي وَجَنَ مالَ مِلڪيتَ

بُڌِي وَجَنَ، پُٺسا نابود ٿيڻُ

— رَقَمَ ٿيڻُ: [اصطلاح] لَڪَتَ ٿيڻُ، تَجيرو ٿيڻُ

— رَقَمَ ٿيڻُ: [اصطلاح] مُلُھ ٿيڻَ، قِيَمَتَ وَڌڻَ، اَگھ ٿيڻَ

— رَقَمَ پوري ٿيڻُ: [اصطلاح] پُٺسا ختمَ ٿيڻَ

* سَڀَ ڪُجھَ چَٽَ ٿيڻَ

— رَقَمَ پيارَڻُ: [اصطلاح] پُٺسا جَمعَ ڪرائَڻَ

— رَقَمَ ڏيڍي ٿيڻُ: [اصطلاح] قُرَجي وَجَنَ، رَقَمَ ٻڌڻَ،

نَقصانَ پَورَڻَ

— رَقَمَ ڪَٽَڻُ: [اصطلاح] لَڪَڻَ، تَجيرو ڪَٽَڻَ

— رَقَمَ ڪي شَيَ: [معاني] نہ ملڻَ جوڳي رَقَمَ جِي اڳيان پَڙي

ڏيڻَ، حِسابَ ڪِتابَ ختمَ، رَقَمَ ٻڌڻَ

— رَقَمَ ۾ ٽَنگَ پَورَڻَ: [اصطلاح] پُٺسا ڪَٽَڻَ، ڪوٽَ پَورَڻَ

— رَقَمَواڙَ: [ظرف] سِلِيليوارَ، ذَرِجي بَندَجي

* جَنسَ، جَنسَ بَ جَنسَ

— رَقَمَ وارَنُ: [اصطلاح] پُئسنِ ملَنَ تي ٻنڌيءَ ۾ اُها رَقَمَ اڳت ڪري اُن کي ٻڙي ڏيڻ

* پُئسنِ مان آسرو لاهڻ. حَقِي پُئسنِ ملَنَ مان نا اُميد ٿيڻ
— رَقَمَ رَئي اڳت ٿيڻ: [اصطلاح] پُئسا ٻريادو ٿيڻ.
رَقَمَ جَتَ ٿيڻ

• رَقُوڏُ ج رَقُوڏُ: [صفت] سَمَهَنڌَرُ

* غافل، لاغرَضُ

* [ع]

• رَقِيْبُ ج رَقِيْبُ: [ا - خاص] الله پاڪ جو هڪ صِفاتي نالو

* [صفت] نِگَهَبانُ، راڪو، مُحافِظ، حِفَاظَتَ ڪندڙ

’رُهَما رَقِيْبُ، سائرِ صِحَتِ سِيرِن‘ (شاهه/ڪلياڻ)

* چاري، جاسوس

* حَرِيف، هَم پيش

* دُشمن، ويري، مُخالف

* مُحَبَّتَ ۾ شَرِيڪُ، هڪ مَعشوق جو ٻيو عاشق

* [ع]

• رَقِيْقُ: [صفت] پاڻيءَ جَمِڙو، پِٽڙو، ڇڊو

* نرم، ڪُنڙو

* نازڪ

* سنهڻ، باريڪ

* آڀرو

* [ع]

— رَقِيْقُ الْقَلْبِ: [صفت] نرم ڍل، زخميدل، باجهارو

* [ع: رَقِيْقُ + قَلْبُ = ڍل]

• رُڪَ ج رُڪَ: [صفت] سَخَت، ڏاڍو سَتائو

* مُشڪِل، ڏکيو

’ڪوئين آهن ڪيترا، رهن آئي رُڪَ‘ (سجل)

* سَڪَل

* سَخَت ڍل، بي زخم

* سَخَت ڪَنجوس

* بَخِيل

* سَخَت جان، بي آثرو

* [سن: رُڪ]

’شُمعِجي مَريٽن سان ڪُهَن، رُڪَ روسِيءَ سي نا رَهَن‘ (احل)

* اَحَمَقُ، بيوقوف، ڪُنڊ ڏهن، مورڪ

’مُحَبَّتَ جي ميدانِ ۾، رُڪَنَ ناهِ راندِ‘ (شاهه/ڪلياڻ)

* لُج

’رُڪَ مان رمضان چئِي، آهي هَرگِزِ زيان‘ (رمضان)

• رُڪَ: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* تعلقي ڳڙهي پاسين جي هڪ ڳوٺ ۽ ريلوي اسٽيشن

جو نالو (جتي نامياري صوفي سنڌ ٺڳت ڪُنڙو رام کي شهيد

ڪيو ويو)

• رُڪَ: [ا - مذ] ڏاتوءَ جو هڪ قِسِرُ، ماريل لوهر، فولاد

’دودِستي، دو ٻيڙا، سيني سنگهڙ رُڪَ جي‘ (شاهه/ڪنڀات)

* رُڪَ مان نِهيل ڪوبه اوزار (جَمِڙوڪ: تلوار ڪٽاري،

ڪاٽي وغيره)

* تلوار، تراز، شمشير

* جنگ، لڙائي

* [صفت] پختو، قابو، مضبوط

— رُڪائُون: [صفت] رُڪَ جو فولادي، رُڪَ مان نِهيل

— رُڪَ پيالو: [ا - مذ] تَرارين يا ٻين هٿيارن جو جوهر

(جنهن کي ’آب‘ چوڻ به ٿو) جا لوهار اُٺهيءَ کي ’رُڪَ جو پاڻي‘

چوڻ ٿا)

— رُڪَ پيالو چَڪَنُ: [اصطلاح] تراز سان شهيد ٿيڻ

— رُڪَ جا چَٽا چَٽَڻُ: [اصطلاح] سَخَت مُحَبَّتَ ڪرڻ،

ڪَٽالو ڪَڍَڻُ

— رُڪَ جي دانگي چَڙهي پيئِي هُجَڻُ: [اصطلاح]

تمام گهڻو خرچ هُئڻُ

* ڏڪار پوڻ

— رُڪَ چَلڪا ڏيڻُ: [اصطلاح] تَكليفِ ڏسڻ ۾ آڻڻ

— رُڪَ راڻُون ڪَڙَڻُ: [اصطلاح] ڏاڍو مُشڪِل ڪَمرُ

تَظَرِ آڻَڻُ

— رُڪَ رَجهَڻُ: [اصطلاح] سَخَت تَكليفَ ڪَڙَڻُ

* [س/ات]

— رُڪَ رَئي: [ا - مت] تراز جو چَمِڪو، تَلواري جو وسڪارو

تَرارين جي بوجاڙ

* جنگ، لڙائي

’آندَ ٻڌي آهي، ٿي ڍڻ ۾ رُڪَ رَئي‘ (شاهه/بلال)

— رُڪَ ڪَڙُ: [اصطلاح] قابو ڪَڙُ، سوگهو ڪَڙُ
* [س/ات]

— رُڪَ هُجُن: [اصطلاح] قابو هُجُن، سوگهو هُجُن
* [س/ات]

— رُڪُون ڏاڍو ج رُڪُون ڏاڍا: [صفت - مذ] رڪ/لوھ
کان به وڌيڪ سخت

’مون کان ڇهاڻڻ نه ٿين، رُڪُون ڏاڍا روھ‘ (سجل)

• رِڪابُ ج رِڪابُون: [ا - م] وڏو پيالو
* وڏي ٽالهي، رڪيبي
* [ف]

— رِڪابڏار: [صفت] هوشيار بورجي

— رِڪابي ج رِڪابُون: [ا - م] ٽالهي، رڪيبي، پليٽ
• رِڪابُ ج رِڪابُ: [ا - مذ] گهوڙي جي زين جي
پنهي پاسي لڙڪندڙ لوهي پيرڙيو، رڪيب، پاڳڙو
* [ع: رڪب = هو سوار ٿيو]

— رِڪابڏار ج رِڪابڏار: [صفت] رڪيب جهليندڙ،
اُهو نوڪر جيڪو پنهنجي مالڪ کي گهوڙي تي چاڙهن
۾ مدد ڪري
* خدمتگار

* [ع: رڪاب + ف: دار = داشتن = رکڻ]

— رِڪابُ ۾ پير پائڻ: [اصطلاح] مسافريءَ لاءِ روانو ٿيڻ
* مقابلو ڪرڻ، هَمسَري ڪرڻ

— رِڪابُ وٺڻ: [اصطلاح] نوڪر ٿيڻ، خدمت ڪرڻ
• رُڪاڻ ج رُڪاڻُون: [ا - م] اسر رُڪاڻ جو بگڙيل اُچار

رُڪاڻ، روڪ، رنڊڳ، بندش

’روڳي رڪاڻي ۾، اوري ٿا اُڙهن‘ (غلام حيدر گنڊڙيءَ وارو)

• رِڪارڊُ ج رِڪارڊَ: [ا - مذ] محفوظ، هٿيڪو
* يادداشت

* دفتر، فائيل (ڪاغذ جي)

* گرامو فون تي وڃائڻ جي ٽالهي (جنهن ۾ آواز پُرل هوندو هو)

* آواز يا تصوير کي سانڍڻ جو عمل، آواز يا تصوير

محفوظ ڪرڻ

* بهترين ڪارڪردگي

* [مجازاً] ڪردار، هلي چلي، رُبو

’هن جو رڪارڊ خراب آهي‘ (جملو)

* [انگ: Record]

— رِڪارڊُ قائم ڪَڙُ: [اصطلاح] بهترين ڪارڪردگي
ڏيکاري پائڻ مڃائڻ، ڪنهن ڪم ۾ امتيازي حيثيت ماڻڻ

— رِڪارڊُ ٽوڻ: [اصطلاح] اڳئين قائم ڪيل ڪارڪردگيءَ
کان به بهترين ڪارڪردگي ڏيکائڻ

— رِڪارڊنگ: [ا - م] آواز يا تصوير کي محفوظ
ڪرڻ جو عمل

* [انگ: Recording]

• رُڪاوٽُ ج رُڪاوٽُون: [ا - م] اٽڪ، روڪ، رنڊڳ،
بندش، رخنو

* پيڪڙي

• رَڪبُ ج رَڪبُ: [ا - مذ] محضول، سنگ
* زميندار جو هاريءَ تي بانڌاڻ، لاڳ

• رِڪتُ ج رِڪتُون: [ا - م] تڪليف
* ڪاوڙ، اُٿڻ، ناراضگي، ضد

* حسد، ساڙ

* خياءَ، شرم

— رِڪتي ج رِڪتي: [صفت] رنڊڳ جهنڊڙ
* ڪاوڙيل

* حاسد

• رِڪتچنڊن: [ا - مذ] گاڙهي صندل جو ڪاٺ
* [سن: رڪت = رت + چنڊن]

• رِڪشا: [ا - م] حفاظت، نگهباني، رڪوالي، بچاءُ
* [هند]

— رِڪشا ٻنڌڻ: [ا - خاص] هندو ڌرم ۾ پيرن پاران
پنهنجن پائين کي راکي ٻنڌڻ جي رسم، رڪشا ٻنڌڻ،

راکي ٻنڌڻ

• رِڪشو ج رِڪشا: [ا - مذ] سواريءَ جو هڪ قيسر،
ٿوري پنڌ لاءِ هلڪي نه ڦيبي گاڏي

* [انگ: Rickshaw]

• رَكَعَتٌ ج رَكَعَتُونَ: [ا - من] دُنگ (جبلہ جو)۔
جہکاء، رَزْ خُمیدگی

* نِماز جو (آڏ يا چوٽين حصي) نماز جو هيڪَ رُڪُنُ
(جنهن ۾ هيڪَ رُڪوعَ ۽ ٻه سجدَ اچي وڃن)
* [رُڪيُو رُڪِيَا، رُڪِيُو، رُڪِيُون، رُڪُنُو، رُڪُنَا، رُڪُنْدِي،
رُڪُنْدِيُون، رُڪِيَلَا]

● رُكْنَةٌ: [ا - خاص] هَكَذَا ذَاتُ جَوْنَالُو

• رُكُنٌ ج رُكْنٌ : [ا - مذ] ثَبٍ، ثَيِي، پايو، پيلپهاڻو سَتُون
 * كَنَهِن بَہِ جَمَاعَت جو ڪَارُڪُنْ ميمبر (انگ: Member)
 * مَصْرَع جو هڪ حصو وَزْن

* بُنْيَادِي ڳالھ، اُصُول (جِيئن: اِسْلَام جا پَنج رُڪُن،
ڪَلَم طَيِّب، نِماز، روزو حج ۽ رُڪوٰت اَھِن)
* [۶]

—رُكْنِ أَسْوَدَ: [ا - خاص] كَعَبَةِ اللَّهِ شَرِيفٍ مِ وَقَعَ حَجَرِ
أَسْوَدَ وَارِءَ كُنْدَ جَو نَالِو

— **رُڪنِ شامي:** [ا - خاص] **كَعْبَةُ اللّٰهِ** شريف جي هڪ
ڪُنڊ جو نالو (جنهن جو رخ 'شام' ملڪ طرف آهي ۽ حجر
اسود جي متقابل پڻ آهي)

— رُڪن صوبائي اسيمبلي: (ا - مذ) صوبائي اسيمبليءَ جو ميمبر ايم. پي. اي. MPA

—رُڪنِ عِراقِي: [۱ - خاص] كَعْبَةُ اللّٰهِ شَرِيف جِي هِڪُ
ڪُنڊَ جو نالو (جنهن جو رخ ’عِراق‘ طرف آهي)

— رُكُن قَوْمِي إِسْمِئِيلِي: [ا - مذ] قَوْمِي إِسْمِئِيلِيء
جو ميمڻن ايم. اين. اي. MNA

—رُڪنيت: [ا - م] رُڪنُ هجڻ جي حالت، ميمبر هجڻ جي ڪيفيت، ميمبر شپ، (انگ: Membership)

— رُڪنِ ڀماني: [ا - خاص] كَعْبَةُ اللّٰهِ شَرِيفَ جِي هِڪَ
ڪُنڊَ جو نالو (جنهن جو رخ ’ڀمَن‘ ملڪَ طرف آهي)

● رُكُنٌ: [ا - خاص] هِڪَ ذاتِ جو نالو

● رُڪُن: [ا - مٿ] گجِيءَ جِي هِڪُ جِنْس (جَنهن جو ڏونڪو هُئڻو ۽ بندرو لُٽي)

* [س/پات]

• رُكِّنُ: [مض - فعل لازم] حَرَكَتَ جَو بَنَدِ يَيْشُ، يِيْمُشُ، يِيْمِجِي وَجُشُ

* اَيْكُنْ
* [اِكِي، اِكِيَا، اِكِي، اِكِيُون، اِكِنْدُو، اِكِنْدَا، اِكِنْدِي،
اِكِنْدِيُون، اِكِيلَا]

﴿مَص - فعل متعدي﴾ تَرَسَّ، يَتَرَسُّ، تَرَسُّوا
﴿مَص - فعل متعدي﴾ وَقَفُوا، يَقِفُونَ، وَقَفُوا

﴿ مَرِّي وَجْهًا، مَرَّطًا، بَارِ أَجْزًا ﴾
﴿ هَتْ كَشَّ، دَسْتَبَرْدَارِ قِشَّ ﴾

✽ [مص] رُكُط

❖ [امر] زَكُّ

* [مضارع] رُكَّان (ج) رُكُون، رُكَّين (ج) رُكُو، رُكِّي
(ج) رُكَّن

لائے 'ہیو' جا مذکر مونث جمع جا صیغہ گنہیا آھن]

❖ [حال] رُکي ٿو (ج) رُکِن ٿا

* [حال مٹ] زکی ٹی (ج) زکَن ٹیوں

※ [ماضی] رُکِیو (ج) رُکِیا

* [ماضی مٹ] رُکَی (ج) رُکَیوں

* [مستقبل] رُکندو (ج) رُکندا

✽ [مستقبل، مٹ] رُکندی (ج) رُکندون

﴿اسم مفعول﴾ زُكِّلَ

• رُكُوعُ ج رُكُوعٌ: [ا - مذ] عاجزيء سان جھڪڻ جي حالت. نماز جو چوٿون قرض (جنهن ۾ قيام ۾ بيٺي ۽ تلاوت ڪرڻ کان پوءِ گودن تي هٿ رکي، جھڪي ۽ پيٽي سميت زب العظيمة جو تي پيرا ڍڙ ڪري، سجدو ۽ روضي)

※ [ع: ركع = هن پاڻ کي جھڪايو]

۞ قرآن شریف جي ڇنڊ ڀتين جو مجموعو، قرآن شریف جي تلاوت دوران ڇنڊ ڀتين بعد ترسوءَ جي هڪ مقرر جڳهه (جتي ’ع‘ جو نشان ڏنل هوندو آهي)

—رُكُوعٌ وَ سُجُودٌ: [ا - مذ] رُكُوعٌ ۽ سَجْدُو كَرَرٌ جِي
حَالَت، نماز

✽ عبادت، بندگی، زہد، تقویٰ

* ڪنهن شيء جي سڙيل خاڪ، ڦلهياري، چار، ڪيري
* [هند: راک]

* جهنگ جو اهو ٽڪرو، جتي مالڪ کانسواء ٻيو
ڪوبه شڪار ڪري نه سگهي
* ان جي راهه جي ٻاهران ڪڍيل ليڪو ڊوهي
* [س/ات]

— رڪائڻ: [مصدر 'رڪڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڪا شيء
ڪنهن هنڌ چڙهي (ڪنهن بي جي هٿان ٿيڻ)
* [رڪيو، رڪندو، رڪيل]

* [مضارع - فعل متعدي] اوڌرڪرائڻ، رڪت ڪرائڻ
* چڙهي، وڌائڻ، نه ڪوٺڻ (مان ڏاڙهي، مڇون وغيره)
* ڪارائڻ (روزي رڪڻ لاء ماني وغيره)، سحري ڪرائڻ
* جمع ڪرائڻ (پئسو بئنڪ ۾)

* [مضارع] رڪائڻ
* [امر] رڪاء

* [مضارع] رڪايان (ج) رڪايون، رڪائين (ج) رڪايو، رڪائي (ج)
رڪائين

* [زمان حال ٺاهڻ لاء معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريه
لاء 'پيو' جا مذكر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رڪائي ٿو (ج) رڪائين ٿا

* [حال مٿ] رڪائي ٿي (ج) رڪائين ٿيون
* [ماضي] رڪايو (ج) رڪايا

* [ماضي مٿ] رڪائي (ج) رڪايون
* [مستقبل] رڪائيندو (ج) رڪائيندا

* [مستقبل مٿ] رڪائيندي (ج) رڪائينديون
* [اسر مفعول] رڪايل

— رڪ ٿيڻ: [اصطلاح] خاڪ ٿيڻ، پسر ٿيڻ، ڦلهياري ٿيڻ،
سڙي وڃڻ

— رڪڻپاء ج رڪڻپاء: [صفت] راکو، رڪوال، واهي، چوڪيدار،
نگهار

— رڪڻپاء: [ا - مٿ] حفاظت، رڪوالي، چوڪي

* رڪڻيسٽ: [ا - مٿ] درخواست، التجا، عرض، گذارش
* [انگ: Request]

* رڪيٽ ج رڪيٽ: [ا - مٿ] زيڻ، هٽي يا پاڪڙي جي
دوال ۾ لٽڪندڙ لوھي ڪڙو (جنهن ۾ پير رکي، گهوڙي تي
چڙهي يا سواريءَ مٿان پير ويهي ويهي). رڪاب، پاوڙي،
پاڳوڙو، پيرڙي، پيرڙيو

— رڪيٽ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏکڻي وقت ۾ منڍ ڪرڻ،
همراهي ڪرڻ

— رڪيٽ ۾ پير هڻجڻ: [اصطلاح] تيار هجڻ، هر وقت
هوشيار رهڻ
* اُٻهرو هجڻ، ٽڪڙو هجڻ
* [س/ات]

* رڪيڙي ج رڪيڙيون: [ا - مٿ] ٽالهي، رڪايي،
طباج، پليٽ
* [ف: رڪاي]

* رڪيڪ: [صفت] سست، ضعیف، آهرو ڏهرو، ڪمزور،
سنهون، باريڪ
* ڏليل، حقير، آڏئي
* [ع]

* رڪ: [ا - مٿ] روڪ، آڏ
* پٽاهه، سنڀال، حفاظت

* اُتي عبداللطيف چئي، رب ٿيڻجي رڪ (شاهه/سريراڳ)
* رڪڻ جي حالت، پَر، ڏَر
* رڪيل گاهه

* رڪيل وٺ ٿيڻ

* چوڻائي مال جي چاري لاء حفاظت ۾ رڪيل گاهه
واري ايراضي، ويء
* [هند: رک = روڪ]

* پرهيز ڪري

* بوڪ جي سنڀال

— رَڪَڻَڻُ: [مصدر 'رَڪَڻ' مان فعل مَبْعُول] ڏِرَڻ، ڀُڄَڻ

* مَلَتِي ٿِيڻ

* [رَڪَڻ ڏکڻ ڏکڻ]

— رَڪَ ڙڪان: [ا - مٿ] لِحاظ، مُرَوٽ، پاسبخاطري

— رَڪَ ڙڪان ڪَڙڻُ: [اصطلاح] ڪُجھ وقت لاءِ مُهَلَت وٺڻ

* لِحاظ ڪَڙڻ، مُرَوٽ ڪَڙڻ

— رَڪَ ڙڪاڻِي: [ا - مٿ] سَنِيال، خَبَرداري، حِفَاظَت

* لِحاظ، مُرَوٽ، پاسبخاطري

— رَڪَ ڙڪاءُ: [ا - مٿ] رَڪَ ڙڪاڻِي

* مُهَلَت، رِعايَت

* اوڏر

* [س/ات]

— رَڪَ ڙڪڻُ: [اصطلاح] ٻَرهِيڙ ڪَڙڻ، ڪِرِي ڪَڙڻ

* [س/ات]

— رَڪَ سان تارُون ڪَڙائڻُ: [اصطلاح] خالي موناڻي

ڪاه شيءَ نه ڏيڻ، ڪُجھ به نه ڏيڻ

* [س/ات]

* ٻار کي رِيڙس جو سَوَڻ ڪَڙائڻ

— رَڪَ ڪَڙڻُ: [اصطلاح] ٻَرهِيڙ ۾ گذارڻ، ڪِرِي ڪَڙڻ

— رَڪَ ڪَڙيڻُ: [اصطلاح] اُن جي راه جي چوڌاري ليڪو ڪَڙڻ

ديري ۾ رَڪَڻ اُن کي ٺِي چوڌاري ليڪو ڪَڙڻ

* [س/ات]

— رَڪَ ڪَڙِي وٺڻُ: [اصطلاح] سَخَت سَزا ڏيڻ، سَخَت مار ڏيڻ

* [س/ات]

— رَڪَواڙو ڇ رَڪَواڙا: [صفت - مٿ] سَنِيال ڪَڏڻ، رَڪِيال

رَڪِوال

* [س/ات]

* [مٿ: رَڪَواڙِي ڇ رَڪَواڙِيون]

— رَڪَ وَجُهَنُ: [اصطلاح] ڪَنهن دَوَر جي جُهنگ ۾ رَهجي

وَجَرُ تي ڪَنهن عامِل کان دُعا پَرهائڻ (جيئن: دَوَر کي

ڪوبه نَقصان نه پَهچي)

* [س/ڪوھ]

— رَڪِيو ڇ رَڪِيا: [صفت - مٿ] وَڏايل، جَنهن جي وَڏي

خِيائي هُجي، وَڏيءَ عُمَر وارو (خُصُوصاً دُعايِي نالي طور ڪِر

ايندڙ جيئن: اَلله رَڪِيو)

— رَڪِيئَل ڇ رَڪِيئَل: [صفت] وَڏيل (عُمَر ۾)، وَڏيءَ عُمَر وارو

* جَنهن جي حِفَاظَت ڪِڻِي وَڻِي هُجي (خُصُوصاً دُعايِي نالي

طور ڪِر ايندڙ)

* [ا - خاص] هِڪَ مَشهُور صوفي شاعِر سَيّد رَڪِيئَل شاه

جو نالو (جيڪو شاه عِنايَت شَهيد جو طَالِب هئ سَنَتَن ڪلام

'بهرِ عِشق' تمام گهڻو مَشهُور ٿيو)

• رَڪَ ڇ رَڪُون: [ا - مٿ] ڏرو، ڏوڙو، ڏري، لَڪَ، هَو

* [س/ڪوھ]

• رَڪاَت: [ا - مٿ] اوڏر، رَڪَت، رَڪال

'رُجھن ڪَڙ ڪَڙ ۾، هِت ناهي رِيت رَڪاَت' (خَلِينو ٺِيي بخش)

• رَڪال: [ا - مٿ] اوڏر، قُرض، رَڪَت

* ٻئيءَ جو گاهه وارو چَڙيل ٽڪر (جَنهن ۾ مال نه چَري)،

ويءَ

* سِينڌ

* [س/ل]

• رَڪاڻ: [ا - مٿ] رَڪاڻِي، سوڳ، اُٺپاڻِي

* رَڪَ منڻاڻِي، شوخي، بي رُجي

* ٻيپرواهي، لاڀرواهي

— رَڪاڻو: [ا - مٿ] رَڪِي ماڻي، ڏڏ، ڪِرَ وغيره مَيَسِر نه هُجڻ

جي حالت

* [س/ات]

— رَڪاڻو رَڪڻُ: [اصطلاح] ٻَڪَ ڪَڙڻ، اَنگهڻ ڪَڙڻ

— رَڪاڻِي: [ا - مٿ] رَڪاڻ، سوڳ، خُشڪِي

* [سن: رَڪشِيه]

* اُٺپاڻِي

* بي رُجي، سرد مَهري، رَڪَ منڻاڻِي، بي لِحاظِي

• رَڪَڻ: [ا - خاص] سَرگَر جي سَنَن سَرِن مان هِڪَ سَر

جو نالو، ٻيو ٽمَبر سَر، 'سا' کان پوءِ 'ري' واري سَر جو

پورو نالو (موسِيقيءَ جو اصطلاح)

• رَکَتِ ج رَکَتِيُون: [ا - مٺ] بَچَت، ميڙا چوندِي

• اوڏر، رَڪال، قَرَضُ

• [رَڪُن < رَڪَت]

— رَکَتِ ڪَڙُ: [اصطلاح] اوڏر ڪَڙُ، قَرَضُ ڪَڙُ

• لِحَاظُ ڪَڙُ

• رَکَڙِي ج رَکَڙِيُون: [ا - مٺ] رَکَڙِيَن ڏاڳَن مان ٺهيل ڏورو

(جَنهن کي ڳنڍِيُون ڏنل هُجن، ھندو ڌَرُ موجب، ڀِيڻ پَنهنجي ٻاءُ

جي ڪرائِيءَ ۾ ٻڌندي آهي ھندو اُها رَسَم سانوڻُ مَينِي جي

چوڏھينءَ تاريخ تي ملھائيندا آھن، راڳي

• [ھند: راڳي]

• ڳاڙھي سَٺ مان ٺهيل ڳانو (جيڪو گھوٽ کي ٻانھن

۾ ٻڌجي)

• [س/ت]

• رُکَڙِيال: [صفت] سودائي، پورالو، وھمي، وسواسي

• [س/ات]

• رَڪشا: [ا - مٺ] حفاظت، پٽاھ، آجھو، بچاءُ، سنڀال، نگھباني

• [سن]

— رَڪشا ڪَڙُ: [اصطلاح] بچائڻ، مَحْفُوظَ رَڪُن، پٽاھ ڏيڻ

• رَڪُنُ: [مصر - فعل متعدي] ھڪڙي ھنڌ ڇڏڻ، ڌڙڻ،

رَڪائڻ، رَڪي ڇڏڻ، جاءِ ڏيڻ

• بچائڻ، سنڀالڻ، حفاظت ڪَڙُ (جيئن: خدا رَڪي)

• مقرر ڪَڙُ

• سانڍڻ (لھائڻ، ڦاڻ)

• روڪڻ

• [پرا: رَڪُن، سن: رَڪش] [رَڪش]

• گڏ ڪَڙُ، جَمع ڪَڙُ

• مَرَهڻ، ھڻڻ (الزام)

• سُونِيڻ (ڪَم)

• ڇڏڻ، مُلتوي ڪَڙُ، پوئتي ڪَڙُ

• ٻوڏڻ (قبر ۾)

• پَرتي ڪَڙُ (نوڪريءَ ۾)

• [مصر] رَکُن

• [امر] رَڪُ

• [مضارع] رَڪان (ج) رَڪُون، رَڪِين (ج) رَڪو، رَڪي (ج) رَڪِن

• [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

• [حال] رَڪي تو (ج) رَڪِن ٿا

• [حال مٺ] رَڪي ٿي (ج) رَڪِن ٿِينون

• [ماضي] رَڪيو (ج) رَڪيا

• [ماضي مٺ] رَڪي (ج) رَڪِيُون

• [مستقبل] رَڪندو (ج) رَڪندا

• [مستقبل مٺ] رَڪندي (ج) رَڪنديُون

• [اسم مفعول] رَڪِيل

— رَڪھڙا: [صفت] سنڀاليندڙ، رَڪو، رَڪيال، رَڪوال،

رَڪھبان، مُحافِظ

— رَڪِي ج رَڪِيُون: [ا - مٺ] رَڪُن جي حالت، رَڪُن جو نمونو

• نِھار، خِبال

• سانگي لِحَاظ، باسِخاطري

— رَڪي ڇڏڻ: [اصطلاح] ھڪ ھنڌ ڇڏي ڏيڻ

• بچائي رَڪُن

• مُلتوي ڪَڙُ

• تاري ڇڏڻ

• رُڪوڇ رُڪا: [صفت - مذ] سَڪَل، خُشڪُ

• اُٿيو، اُٿيوڳو

• بي رونق، بي مَزي

• سادو (کاڌو)، ڀاڄي، ڳيھ يا چَھراڻِ کانسِواءِ (کاڌو)

• [سن: رَڪش = رَڪو]

• بي مَروَٽ، سونڍِ منھن، بي مُحابو

• [مٺ: رَڪي ج رَڪِيُون]

— رُکوڻُڪَرُج رُڪاڻُڪَرُ: [ا - مذ] رَڪي ماني، خالي مانيءَ ڳيو

• اُٺپوري ماني

— رُکوڻُڪَرُ ڪارائِئُ: [اصطلاح] رَڪي ماني ڪارائِئُ

• دَعَوَتَ ۾ ڪَمِي ڪوتاهي ٿيڻ، ٿڌو لَھائڻ

- رُڪو جواب ڏيڻ: [اصطلاح] صاف انڪار ڪرڻ، نڪي ۽ جواب ڏيڻ، ٺهڪر ڪرڻ، ڪٽو جواب ڏيڻ
- رُڪو رُوح: [صفت] تڻڊ مزاج، سخت طبيعت وارو، شور، بدليحاظ
- رُڪو سُڪو ج رُڪا سُڪا: [صفت - مذ] اٿيو، جيترو تيزو، سادو سُودو (ڪاڌو)
- * [مٺ: رُڪي سُڪي ج رُڪيون سُڪيون]
- رُڪو سُڪو ڪاڌو ڪاٺڻ: [اصطلاح] سادو ڪاڌو ڪاٺڻ، غريبيءَ ۾ گذارڻ
- * [مٺ تي هلڻ، ڏکيو سُڪيو وقت ڪڍڻ]
- رُڪو سُڪو ج رُڪا سُڪا: [صفت - مذ] رُڪو سُڪو
- * [مٺ: رُڪي سُڪي ج رُڪيون سُڪيون]
- رُڪو ڪاٺڻ: [اصطلاح] ڪس پائڻ، نقصان سمجهڻ
- * [بغير ٻوڙ جي صرف ماني ڪاٺڻ]
- رُڪو ڳالهائڻ: [اصطلاح] سخت ڪلامي ڪرڻ، سختيءَ سان ڳالهائڻ
- رُڪي ٻڌائڻ: [اصطلاح] سڏو جواب ڏيڻ، صاف انڪار ڪرڻ
- رُڪي سُڪي: [صفت] اُٿلوري، ڪٽل (ماني وغيره)
- * [ا - مٺ/ڪناي] ڪُٺي بيٺي، گهٽ وڌائي
- * [ڏک سُڪ، خوشي توڙي غم ۾ هر حالت]
- رُڪي سُڪيءَ ۾ گڏ هجڻ: [اصطلاح] هر حال ۾ گڏ هجڻ، وڻا ڪرڻ، نڀاهڻ
- رُڪي ماني ج رُڪيون مانيون: [ا - مٺ] ٻوڙ کانسواءِ صرف ماني، سُڪا ٽڪر
- * رُڪوال ج رُڪوال: [صفت] سنڀاليندڙ، محافظ، رُڪوال راکو
- رُڪوالو ج رُڪوالو: [صفت - مذ] رُڪوال، رُڪيال
- * [مٺ: رُڪوالي ج رُڪوليون]
- رُڪوالي: [ا - مٺ] چوڪيداري، نظرداري، ڀڳهائي، سنڀال
- * رُڪيا: [ا - مٺ] حفاظت، بچاءُ، پناهه، سنڀال، نظرداري، ڀڳهائي
- * [مٺ]
- * [سن: رُڪشا]
- * رُڪي رُڪي: [ظرف] ٿوري ٿوري عرصي ۾، وري وري، هر هڪ ٻار ٻار (جيئن: رُڪي رُڪي سُوز ڏيڻ وغيره)
- * رُڪي رُڪي رُوح ۾، ڏکي ٻيو ڏنگ (شيخ ايلانا)
- * رُگ: [ا - مٺ] رُگ، ٽس، نار، تبص
- * [مٺ: ڏاڳو]
- * [ف]
- رُگ جان: [ا - مٺ] شاهه رُگ، شريان
- رُگ وریش: [ا - مٺ] اصل ٽس، بنياد
- * رُگ ج رُگون: [ا - مٺ/صوتي] گهٽي يا ڀڙ وغيره جو آواز، رَنپ، پاڪار
- * [س/ت]
- رُگڻ: [مٺ - فعل متعدي] رَنپ (ڪنهن جانور جي) پاڪار
- * [س/ت]
- * [مٺ: رُگڻ]
- * [امر] رُگ
- * [رُگي رُگڻس رُگيل]
- * رُگارڊ ج رُگارڊس: [ا - مٺ] آڌب، احترام، تعظيم
- * [نڪ تڻا، دُعا]
- * [اعزاز، سعادت، مَرَتبو]
- * [انگ: Regard]
- * رُگاڻڻ: [مٺ - فعل متعدي] ڪَم کان ٽٽائڻ
- * [اينگهائڻ، ڊيگهه ڪرائڻ]
- * [س/ت]
- * [مٺ: رُگاڻڻ]
- * [امر] رُگاڻ
- * [رُگاي رُگايندو رُگائيل]
- * رُگڙ ج رُگڙون: [ا - مٺ] وارو، ٺُل، وٺ، وڪڙ، ڦيرو
- * [س/ڪوھ]
- * رُگڻ: [مٺ - فعل متعدي] وڙجائڻ، هر هڙ چوڻ، وري وري چوڻ، رَنگڻ
- * [س/ت]
- * [مٺ: رُگڻ]
- * [امر] رُگ
- * [رُگي رُگڻس رُگيل]

- ريگلو ج ريگلا: [صفت - فعل متعدي] ورجائيندڙ، وري وري چوندڙ، هر هر چوندڙ، ريگلو
* ضدي، ڪينولو
* [س/ث]
* [مت: ريگلي ج ريگليون]
- رگ ويد: [ا - خاص] هندن جو هڪ ڌرمي ڪتاب، جنهن وندن ۾ پهرين ويد (رگ ويد، سام ويد، يجر ويد ۽ اورو ويد)
* [سن]
- رگ ج رگون: [ا - مت] رت جي نلي، رت واهڻ، نس، نبض، ناز، شريان
* [ف: رگ]
* عادت، خصلت، هير
* نسلي خاصيت
* هاڻي آيو اتي پنهنجي اصلي رگ تي (جملو)
* مردانو مخصوص عضوو
* [مجازاً] اٽڪل، ترڪيب، گجهو رستو
* 'هن جي مون رگ هڪ ڪئي آهي' (جملو)
- رگارو ج رگارا: [صفت - مذ] جنهن جي جسم جون نسون ڏسڻ ۾ اچن
* آيرو، ضعيف
* [مت: رگاري ج رگارون]
- رگ پچائڻ: [اصطلاح] ڪنهن کي چڱيءَ طرح ڄاڻڻ، ڄاڻڻ، سمجهڻ، ڪنهن جي گهٽتائين يا ڪمزورين جي چڱيءَ طرح خبر هجڻ
- رگ چڙهڻ: [اصطلاح] رگ جو پنهنجي اصل جاءِ تان هٽي وڃڻ، رگ ٽٽڻ
* سوڙ ٿيڻ
* [ڪنايه] ناراض ٿيڻ، زنج ٿيڻ
- رگ چڪڙ: [اصطلاح] پير پري ڪرڻ، نقش قدم تي هلڻ، اڏوڻ، عادتون پرائڻ، مائتائي ريت پرائڻ
- رگ ڏيکارڻ: [اصطلاح] اصليت ظاهر ڪرڻ
* محفل ۾ معيوب يا غير سنجيده ڳالهه يا عمل ڪرڻ
- رگ ج رگن: [صفت] رگن وارو، رت وارو
* زور وارو، طاقتور، سگهو
- رگ رگ ٽڙڻ: [اصطلاح] تمام گهڻو خوش ٿيڻ، اندر لٽڻ، روح کي راحت آڻڻ
- رگ رگ کان واقف هئڻ: [اصطلاح] چڱيءَ طرح سڃاڻڻ، عادتن جي پوريءَ طرح ڄاڻ هئڻ، بنياد يا اصليت کان واقف هئڻ
- رگ سڃي ڪرڻ: [اصطلاح] اٽڪل کان واقف ٿيڻ، ڄاڻ کان آگاهه ٿيڻ
- رگن ٽٽو ج رگن ٽٽا: [صفت - مذ] نسل، بيڪار، ٻڪرو، ٽوٽي
* [مت: رگن ٽٽي ج رگن ٽٽيون]
- رگن ٽٽو هئڻ: [اصطلاح] نسل هئڻ، بيڪار هئڻ، ٻڪرو هئڻ
- رگن ۾ پيهي وٺڻ: [اصطلاح] وڻي وڃڻ، ڊل ۾ گهڙي وڃڻ، سڀيان، پسند آڻڻ
- رگ هٿ ڪرڻ: [اصطلاح] اٽڪل سمجهي وڃڻ، چالاڪيءَ کان واقف ٿي وڃڻ
- رگ هلڻ: [اصطلاح] سر جو متحرڪ ٿيڻ
- رگ ج رگون: [صفت - مذ] پٺيان لڳي پوندڙ، چنبرندڙ، چڻندڙ، پندڙ، جڳا، گڳ
* ڪيتائي، ضدي
* لالچي، خريص، طامغو
* بيڪار، ٻڪرو
* [س/ث]
* [ا - مت] طمع، لالچ
* بيماري، آگاهي
* [س/ث]
- ريگلو ج ريگلا: [صفت] چنبر، گڳ
* لالچي، خريص، طامغو
* روڻو

- **رڳڙ ج رڳڙون:** [ا - مٺ] مٺڙو يا رڳڙ جي حالت، مٺڙ، گهڪر گسڪو
 * زهڙو، چل، هليڪي زهڙو
 * مالش
 * گاٺ جو نشان
 * [سن: گهرڻ]
- **رڳڙجڻ:** [مصدر 'رڳڙڻ' مان فعل مَجْهُولَ] ڪي به به يا ٻين کان وڌيڪَ شيون پاڻ ۾ زور سان گسيڻ، مٽجڻ، گهوٽجڻ، پيسجڻ
 * تڪليف هيٺ اچڻ، نقصان هيٺ اچڻ
 * [رڳڙيو رڳڙيو رڳڙيل]
 — **رڳڙجي وڃڻ:** [اصطلاح] گهوٽجي وڃڻ، پيسجي وڃڻ
 * تڪليف هيٺ اچڻ، نقصان هيٺ اچڻ
 * [س/ات]
- **رڳڙڻ:** [مضارع] ڪي به شيون پاڻ ۾ زور سان گسائڻ، مٽڻ، ملڻ، گهٽڻ، گهرڙڻ، زهڙڻ
 * مائجڻ، ملڻ، صاف ڪرڻ (ٿانه وغيره)
 * گهوٽڻ (هٿ يا ٽانڊل وغيره)
 * ڪڪ ڪرڻ، تنگ ڪرڻ، هلاڪ ڪرڻ
 * [مضارع] رڳڙڻ
 * [امر] رڳڙ
- * [مضارع] رڳڙيان (ج) رڳڙيون، رڳڙين (ج) رڳڙيو
 رڳڙي (ج) رڳڙين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رڳڙي ٿو (ج) رڳڙين ٿا
 * [حال مٺ] رڳڙي ٿي (ج) رڳڙين ٿيون
 * [ماضي] رڳڙيو (ج) رڳڙيا
 * [ماضي مٺ] رڳڙي (ج) رڳڙيون
 * [مستقبل] رڳڙيندو (ج) رڳڙيندا
 * [مستقبل مٺ] رڳڙندي (ج) رڳڙنديون
 * [اسم مفعول] رڳڙيل
- **رڳڙو ج رڳڙا:** [ا - مذ] ڏنڊي جو ڪونڊي ۾ زور سان گهڪو. زهڙو، زهڙو، گهوٽو
- **رڳڙو ج رڳڙا:** [ا - مذ] جهيڙو، جهيڙو، ڇٽو، ڪره، معاملو، تڪرار، رڙهه، پڙهه، ڏانڊل، ڦٽو
- **رڳڙائي ج رڳڙائي:** [صفت] جهيڙاڪ، جهيڙائي، جهيڙائي، جهيڙو ڪندڙ، ڦٽائي، نمائلائي، ڦسائي، ڦڏائي
- **رڳڙو لڳائڻ:** [اصطلاح] خواهه خواهه تڪرار ڪرڻ، ڏانڊل ڪرڻ
- **رڳڻ:** [مض - فعل متعدي] رنج ٿيڻ، ڏک ڪرڻ
 * ناراض ٿيڻ، غصو ڪرڻ، ڪاوڙ ڪرڻ
 * [س/ات]
 * [مض] رڳڻ
 * [امر] رڳ
 * [رڳيو رڳيو رڳيل]
- **رڳڻ:** [ظرف] رڳو، نلو، فقط، صرف
- **رڳڻو:** [ظرف] فقط، رڳو، صرف، نلو
- **رڳو ج رڳا:** [صفت] اڪيلو، ڇڙو
 * [ظرف] نرو، فقط، رڳو، صرف
- **رڳو پڳو ج رڳا پڳا:** [صفت - مذ] رڳو رڳوئي، صفا، پنهنجو
- **رڳه ج رڳهون:** [ا - مٺ] اونھاري ۾ هوا بند ٿيڻ جي حالت، گهٽ، ٻٽ، اُڪڙس، اُٻس، اُٻس، مونجهه، ٻوساٽ، ٻوساٽ، ٻوسٽ، گرمي، زجهه
- **رڳهارو ج رڳهه:** [صفت - مذ] گرميءَ وارو، گهٽ وارو، ٻوساٽيل، اُٻس وارو، هوا کان بند
 * [مٺ: رڳهاري ج رڳهون]
- **رڳهائو ج رڳهائا:** [صفت - مذ] رڳهارو، رڳهه وارو، هوا کان بند
 * [مٺ: رڳهائي ج رڳهائون]
- **رڳهتو/رڳهتي:** [صفت] ڦڏ ۾ ننڍو ڀر ٻٽ ۾ ڀريل
 * ٿلهي مٿارو
 * سنگهارو
 * [س/ات/ل]

- رُگهو ج رُگها: [ا - مذ] ڪاٺيءَ جو ڇُهنيارو ٿڪرُ
* [س/ات]
- رُگهو ڏيڻ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ جو ڇُهنيارو ٿڪرُ ڇيائڻ.
چوڪَ ڏيڻ، چُونڪَ ڏيڻ
* طعنا هڻڻ
* اشاري سان خبردار ڪرڻ
* [ڪنايه] آڱرُ ڏيڻ، گڏي هڻڻ، ڪيڪَ ڪرڻ
- رُگهو لڳڻ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ يا جوٿر جي سنڍي جي نوڪَ جو پيٽو يا جسرَ و ڪنهن به هنڌ لڳڻ
- رُگهو هڻڻ: [اصطلاح] ڪاٺيءَ جو ڇُهنيارو ٿڪرُ هڻڻ
- رُگهي ج رُگهيون: [اصطلاح] ٺهي، غوطو (پاڻيءَ و)
* [س/ل]
- رُنگَ ج رُنگ: [ا - مذ] رُنگ، روغن
* ورن، چٽ، نقش
* حيض، ماهواري
* [سن: رُنگ]
- رُنگَ آچڻ: [اصطلاح] فائدو ٿيڻ، مالامال ٿيڻ، حيض آچڻ
- رُنگائڻ: [مصدر 'رُنگ' مان فعل متعدي بالواسطه] رُنگَ ڪرائڻ، رُنگائڻ
* [رُگهي رُگهيون ڏيڻ]
- رُنگائي / رُنگائي: [ا - مذ] رُنگَ ڏيارڻ جي اجازت، رُنگائي، رُنگاوت
- رُنگاوت ج رُنگاوڻون: [ا - مذ] رُنگَ ڏيڻ جو ڪم، رُگهي، رُگائي، رُگائي
- رُنگجڻ: [مصدر 'رُنگ' مان فعل مجهول] رُنگجڻ، رُنگَ آچڻ
* فائدو ملڻ
* فيض حاصل ٿيڻ
* [رُگهي رُگهيون ڏيڻ]
- رُنگڻ: [مصر - فعل متعدي] رُنگَ ڏيڻ، رُنگَ ڇاڙهڻ، رُنگَ ڪرڻ
* ملنمون ڇاڙهڻ، چٽسالي ڪرڻ
* ڪپڙي وغيره تي رُنگَ ڇاڙهڻ
* [سن: رُنگ]
- مصلحو وغيره ڏيئي چمڙو ٺاهڻ
* فيض ڏيڻ، رڃائڻ (معتبت الاهي، و)
- * [مصر] رُگڻ
* [امر] رُگ
* [مضارع] رُگيان (ج) رُگهيون، رُگين (ج) رُگهي، رُگي (ج) رُگهي
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] رُگي ٿو (ج) رُگين ٿا
* [حال مٿ] رُگي ٿي (ج) رُگين ٿيون
* [ماضي] رُگيو (ج) رُگيا
* [ماضي مٿ] رُگي (ج) رُگيون
* [مستقبل] رُگيندو (ج) رُگيندا
* [مستقبل مٿ] رُگيندي (ج) رُگينديون
* [اسر مفعول] رُگيل
- رُگهي ج رُگهيون: [ا - مذ] رُنگَ ڏيڻ جي حالت، رُگائي، رُگاوت
* رُنگَ ڏيڻ جي اجازت
- رُگو ج رُگا: [ا - مذ] اهو ڏاڳو، جنهن سان واڍا ڪاٺ تي لپڪو ڪڍڻ، راڳو، ڏاڳي جو نشان
- زلائڻ: [مصر - فعل متعدي] گڏائڻ، ملائڻ، گڏ وڃڻ ڪرڻ، مڪس ڪرڻ
* [سن]
- * [مصر] زلايڻ
* [امر] زلاءَ
- * [مضارع] زلايان (ج) زلايون، زلائين (ج) زلايو، زلائي (ج) زلائين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] زلائي ٿو (ج) زلائين ٿا
* [حال مٿ] زلائي ٿي (ج) زلائين ٿيون
* [ماضي] زلايو (ج) زلايا
* [ماضي مٿ] زلائي (ج) زلايون
* [مستقبل] زلايندو (ج) زلايندا
* [مستقبل مٿ] زلايندي (ج) زلاينديون
* [اسر مفعول] زلايل

— رَلُ: [مصر - فعل متعدي] مَلَا، كَدَاثَنَ

* هَلُ رَمَنَ

* [سن]

* [مصر] رَلَنَ

* [امر] رَلْ

* [مضارع] رَلِيَان (ج) رَلِيُون، رَلِيَن (ج) رَلِيُو، رَلِي (ج) رَلِيَن

* [زمان حال ناھن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريء لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آھن]

* [حال] رَلِي تُو (ج) رَلِيَن تَا

* [حال مٿ] رَلِي ٿِي (ج) رَلِيَن ٿِيُون

* [ماضي] رَلِيُو (ج) رَلِيَا

* [ماضي مٿ] رَلِي (ج) رَلِيُون

* [مستقبل] رَلِيندو (ج) رَلِيندا

* [مستقبل مٿ] رَلِيندي (ج) رَلِينديُون

* [اسر مفعول] رَلِيلَ

* رَلِيُ: [مصدر 'رَلُ' مان فعل متعدي بالواسطه] هيڏانهن

هوڏانهن ڊوڙائڻ

* ڊرِيندَر ڪَرڻ، ڌڪا ڪارائڻ

* ستائڻ

* هلاهي هلاهي ڪڪ ڪرڻ، آجايو هلاڻ، گهڻي آڇ وڃ

ڪرائڻ

* [رَلِيُو رَلِنْدو رَلِيلَ]

— رَلُ: [مصر - فعل متعدي] ڪَنهن مَطْلَبَ کان سواءِ

هيڏانهن هوڏانهن ڌڪا کائڻ، پڪڙڻ، آجايو هڻڻ، بي ڦاٽو

ڊوڙ ڏڪڻ، بيڪار ڦرڻ

* 'جُو مان ڪَنهن جي ڪار، زان پيو راتيون' (شيخ ايان)

* اوچھڙ ٿيڻ

* پلجڻ، گمراه ٿيڻ

* [سن] لَلَنَ

* وِڇڙڻ، جدا ٿيڻ

* سَفر ڪرڻ

* [مصر] رَلُ

* [امر] رَلْ

* [مضارع] رَلَان (ج) رَلُون، رَلِيَن (ج) رَلُو، رَلِي (ج) رَلَنَ

* [زمان حال ناھن لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريء

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آھن]

* [حال] رَلِي تُو (ج) رَلَن تَا

* [حال مٿ] رَلِي ٿِي (ج) رَلَن ٿِيُون

* [ماضي] رَلِيُو (ج) رَلِيَا

* [ماضي مٿ] رَلِي (ج) رَلِيُون

* [مستقبل] رَلِنْدو (ج) رَلِندا

* [مستقبل مٿ] رَلِندي (ج) رَلِنديُون

* [اسر مفعول] رَلِيلَ

— رَلِيُوچ رَلِيَا: [صفت - مذ] رَلِيلَ، موڙهيل، ڊرِيندَر پَرِشان حال

* [مٿ: رَلِي ج رَلِيُون]

* 'رَلِي پانينہ وانہ، پانينہ عشق ٻروچ جو' (شاه/حسيني)

* رَلڪوچ رَلڪا: [ا - مذ] ٻارَن لاءِ ننڍو گڏيلو، ننڍي رَلِي

رَلڪو

* [سن: رَلڪ]

* رَلُ: [مصر - فعل متعدي] مَلَنَ، گڏجڻ، گڏ وِڇڙ ٿيڻ

* [مصر] رَلَنَ

* [امر] رَلْ

* [رَلِيُون رَلِنْدو رَلِيلَ]

— رَلُ مِلُ: [اصطلاح] مِلَنَ، گڏجڻ، مِلِي وِڇڙ

* اَڇڙ وِڇڙ

* رَلِي مِلِي وِڇڙ، چڱيءَ طرح گڏجي وِڇڙ، مَسِخڻ،

گهاٽل مائل ٿيڻ

— رَلُو مِلُو ج رَلُا مِلُا: [صفت - مذ] خوش اخلاقي،

سُھڻيءَ طرح سان مِلندڙ، هر ڪَنهن سان هاڻو مائو،

چڱي نموني پيش ايندڙ

* [مٿ: رَلُي مِلُي ج رَلِيُون مِلِيُون]

— رَلُو مِلُو هُئَنَ: [اصطلاح] خوش مزاج هئڻ، گهاٽل مائل

هئڻ، هاڻو مائو هئڻ

— رَلِيلَ ج رَلِيلَ: [صفت] مِلِيلَ، گڏيل، ڇل ٿيل

* 'جانڊوڪيءَ وِ چيٽ جي، رنگ رَلِيلَ آڪاس' (شيخ ايان)

- زلي ملي هلق: [اصطلاح] سڀ ڪنهن سان سٺي نموني هلق، خوش اخلاقيءَ سان پيش آڃڻ، گڏجي هلق
- زلو ج زلا: [ا - مذ] گهوڙي جي پنڌ جو هڪ نمونو، گهوڙي جو وڃڻو پنڌ (جنهن ۾ سوار کي تڪليف نه ٿئي) ’گهوڙو د زلو نه نه هٿيس ڪلو‘ (چوڻي)
- وڏي زلي، گودڙ
- [س/ڪوھ]
- [صفت] گرو، وڙني، وڙندار
- [س/ڪوھ]
- رلهڪو ج رلهڪا: [ا - مذ] ٻارن لاءِ ننڍو گاديلو ننڍي زلي
- [س/ات]
- زلي ج رلهيون: [ا - مذ] زلي، گودڙي، گندي
- [س/ات]
- [صفت] ڊڄڻ، گيدي
- رلڪس: [صفت] پرسڪون، آرامده
- مطمئن، بنا مونجهاري
- [انگ: Relax]
- رلڪس ٿيڻ: [صفت] پرسڪون ٿيڻ، آرام حاصل ڪرڻ
- مطمئن ٿيڻ
- زلي / زلي ج زليون / زليون: [ا - مذ] [گزين ٿيڻ] مان نڪتل هڪ قسم جو اوڇڻ، گندي
- [س/ات/سن: رلڪ]
- ڌڙڪي
- [س/ل]
- خوشي، جشن (جشن: رنگ، زلونا)
- زلي تاتڻ: [اصطلاح] زلي وڃڻ
- سمي زهڻ
- آرام ڪرڻ
- بي فڪر ٿي زهڻ
- بيمار ٿي پوڻ
- زلي گلهي تي رکڻ: [اصطلاح] رسي وڃڻ
- زوانو ٿيڻ، پرواهه کان سواءِ هلي پوڻ
- رليجن: [ا - مذ] مذهب، دين
- [انگ: Religion]
- رليز: [مض] عام ڪرڻ، جاري ڪرڻ، متعارف ڪرڻ، مهيا ڪرڻ
- [انگ: Release]
- رليشن: [ا - مذ] رشتو، لاڳاپو، تعلق
- [انگ: Relation]
- رليشن شپ: [ا - مذ] واسطيداري
- [انگ: Relationship]
- رليف: [ا - مذ] هلاڪائي، مھلت، رعائيت، چوٽ، ڍر
- [انگ: Relief]
- زليو: [ا - مذ] قسمن، پاڳ، نصيب، لکيو
- [صفت] قسمت ۾ آيل، ننڍي ۾ مليل
- زمر: [ا - مذ] وار، بدن جا وار، زون، ڏج
- ٻر
- جوانيءَ جي وقت جا ڇاڻوان وار يا پانهن جي ٻر
- [سن: رم = وار ڏج]
- زمرج زمون: [ا - مذ] ڍور، ڍڪ، پاڇ
- [س/ڪوھ]
- زمر ڪرڻ: [اصطلاح] ڍورڻ، ڍڪڻ، ڀڄڻ
- زمرج زمر: [ا - مذ] ڳڙ
- بدن تي ڪارو نشان (ڌڪ وغيره جو)
- ڪاران
- [س/ات]
- زمارُ ج زمار: [صفت] اهو ماڻهو، جيڪو ماهر ۾ گفتگو ڪري، زمين سان ڳالهائڻ وارو، خوفيه گفتگو ڪندڙ، گنجھارت ۾ ڳالهائيندڙ
- [ع: رمز]
- زماڪ ج زماڪ: [ا - مذ] ڏٺو، ڏٺو، ڪوڙو آسرو
- [س/ل]
- زماڪ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏٺو ڏيڻ، ڏٺو ڏيڻ، ڪوڙو ڏلايو ڏيڻ

* رَمَز جِهَمِر: [ا - مٿ/صوتي] بوند بوند، ڦڙ ڦڙ، ٿر ٿر (مينهن جي). مينهن جي ڦڙين جو آواز
 * بَرَسَٽَ جي اها حالت، جيڪا طبيعت کي فرحت بخشي
 * فرحت، خوشي، بهاري
 * ستارن جي روشني، رات جو تارن جي خوبصورتي
 * رَمَز جِهَمِر رَمَز جِهَمِر ٿوڍا، چوڌو ٿا چيڪن (شيخ ايان)
 * [هند]

* رَمَزَ: [ا - مٿ] اکين جي هڪ بيماري (جنهن ۾ اکيون ڳاڙهيون ٿي وينديون آهن ۽ ڏکڻيون آهن)
 - رَمَز ناک: [ا - مٿ] ڏکندڙ اک

- رَمَزِي: [ا - مٿ] بيماريءَ ۾ فساد آڻي
 * رَمَزِي: [ا - خاص] جمالي بلوچن جو هڪ پاڙو
 * رَمَزِ رَمَزُون: [ا - مٿ] اکين، پروڻ يا چنن جو اشارو
 * اُھجَ غَمَزِ نِشَانِي، اُھجَانِ، علامت، گجھارت، لڪل ڳالھ،
 ڏو معنيٰ ڳالھ
 * اٽڪل، تجويز
 * ڍنگ، ڪيڏ
 * گجھه، راز
 * [ع]
 * ڪنگ وڃارو ڪيڏ جو رسي ڀن رَمَزِ ڪي (شاهه/ڪاريل)

* ڏهنجي رَمَز شهما مان ڇا سمجھان، آسان به آ، دشوار به آ
 (هڙهائينس مير علي نواز ناز)

- رَمَز آشنا: [صفت] زمين کي سمجھندڙ، جھاندينو، شگھڙ
 - رَمَزِي جِ رَمَزِيُون: [ا - مٿ] اشارو، اٽڪل، بازي، حرفت،
 چالاڪي، ڪيڏ
 - رَمَزِ پَرُوڻ: [اصطلاح] اٽڪل سمي ڪرڻ، اشارو سمجھڻ،
 راز معلوم ڪرڻ

- رَمَز چڪائڻ: [اصطلاح] اٽڪل سمي ڪرڻ، اشارو سمجھڻ،
 راز معلوم ڪرڻ

- رَمَڪِي جِ رَمَڪِي: [صفت] ڏٺائي، مڪار، ڪوڙو،
 گسئي، ڏٺائي

* رَمَال جِ رَمَال: [صفت] علم رتل ڄاڻڻ وارو، ڌرتيءَ تي
 ليڪا ڪري اڳڪٿي ڪندڙ، رَمَل جو حساب ڄاڻندڙ
 اڳڪٿيون ڪندڙ فال وجهندڙ، نجومِي، جوتشي، وڏو رَمَلِي

* رَمَانَدُ: [صفت] ڪوڙو، بناوٽي
 * مٺ گڏيل (سون)
 * [س/ل]

* رِمَانَدُ: [ا - مذ] تفتيش لاءِ جيل ۾ رکڙ جو عمل
 * [انگ: Remand]

* رَمَائِي: [مصدر 'رَمَز' مان فعل متعدي پالواسط] گھمائين،
 ڦيرائين
 * [هند: رمانا]

* رَوَانو ڪَرڻ، موڪلڻ
 * رُخَصَت ڪَرڻ
 * پڄائڻ، ڊوڙائڻ
 * چوريءَ پڄائڻ
 * گم ڪرڻ، وڃائڻ، لٽائڻ
 * پلائڻ، منجهائڻ
 * ڪيڏائڻ، راند ڪرائڻ
 * [سن: رم = راند ڪرڻ]
 * [زمين، زمين، زمين]

* رَمَت: [ا - مٿ] راند
 * [س/ت]

* رَمَتُو جِ رَمَتُو: [صفت] رَمَتُو، رَمَتُو، گھمندڙ
 * سيلائي (فقيي)، جوڳي، ساڏو، بيڪاري، پينو، گدا، گداگر
 * هر جاءِ حاضر، حاضر ناظر

- رَمَتُو ٿيڻ: [اصطلاح] رَوَانو ٿيڻ، هليو وڃڻ
 * اِنتقال ڪرڻ، مري وڃڻ

- رَمَتو جوڳي: [ا - مذ] گھمندڙ فقيي، سيلائي فقيي

— رَمَزَ شَناَسَ: [صفت] اِشارا ڄاڻندڙ. اَنڪِلِي. ڇالاکَ

• ڏاهو. عَقلمندُ

• [ع: رمز + ف: شناس < شناختن = سڃاڻڻ]

— رَمَزَ وَڻِي: [اصطلاح] ھَلَتِ اِختِيار ڪَرنَ. اَنڪِل سان ھَلَنَ.

نَمُونو اِختِيار ڪَرنَ

’رَماني رَمز سا ڌرتي، جا آهي راءِ حاڪم جي‘ (سانگي)

— رَمَزَ ھَلَنَ: [اصطلاح] اِشاري سان ٻُڌائينَ

• اَنڪِل ھَلَنَ، ڪِيڏَ ڪِيڏَنَ، ڇالاکي ڪَرنَ

— رَمَزِي ج رَمَزِي: [صفت] اَنڪِلِي، ڪِيڏاري، خَرَقَتِي، ڇالباڙ

• رَمَضان: [ا - خاص] قَمري سال جو نائون مَھينو

(مُسلماَن جو رَوَڙنَ رَڪَن وارو مَھينو). رَوَڙنَ وارو مَھينو.

ماھِ صِيام

• مَرَد جو نالو

• [ع]

• رَمَل: [ا - مذ] ھِڪَ عِلَمَ جو نالو (جَنهن ۾ قَرهَ نَقطَ (.) ۽

زَوج، ٻن نَقطن (-) وَسيلي غِيبَ جي خَبَر ٻُڌائجي ھي عِلَمَ

خَفِيَّتَ ڏيکارَ ڏانھن مَنسُوب آھي)

• عِلَمَ غُروُصَ مَرجَبَ ھِڪَ بَخَر جو نالو (جَنهن ۾

’فَاعِلَتِي‘ جو رَڪَن اَنَ ڏِعا اچي)

— رَمَلِي ج رَمَلِي: [صفت] رَمَل، رَمَل واري عِلَمَ جو ڄاڻو.

اڳُڪَڻِي ڪَندَڙ

• اَنڪِل باڙ

• ڏُڪاڻِي

• رَمَندَ: [ا - مذ] ڏُلعي ڳَر يا ٻينائيءَ جي ڏُڪاڻ مان

نِڪَڻَڻَ ڳَندَ (جَنهن ۾ لوھَ جا پَچَڻَڻَ ٿَڪَرا ھُجن). رَماندُ

• ڪَن، ڪُچَرو

• رَمَعُ: [مض - فعل متعدي] ڳھَمَ، ڦِرَ، ڳڻَڻَ ڪَرنَ.

سِيرَ ڪَرنَ

• ھيڏانھن ھوڏانھن ھَلَنَ، پَسار ڪَرنَ، ٽَڦَڦَڻَ

• وَڃَنَ، ھَلَنَ، رَوَانو ٿِيَنَ

’ڪي رَمي ھليون رومَ ڏي، ڪي مَڙيون مَغرِبَ پار‘ (شاھ/سازنگ)

• ڪِسڪَن، ڇَرَنَ

• زَلَوَ، پَٽَڪَن، پَڇَنَ

• [پرا: رمپ، هند: رمناء، ف: رمیدن = ھَلَن]

• پَڇَنَ، پاڇ ڪائِنَ

• [ف: رم]

• راندَ ڪَرنَ، ڪِيڏَنَ

• [سن: رمڻ < رم = راندَ ڪَرنَ]

• [مض: رَمَڻ]

• [امر: رَم]

• [مضارع] زمان (ج) رَمُون، رَمِين (ج) رَمو، رَمِي (ج) رَمِين

• [زمان حال ٺاھڻ لاءِ معاون فعل ’رَوَ‘ ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

• [حال] رَمي ٿو (ج) رَمِين ٿا

• [حال مت] رَمي ٿِي (ج) رَمِين ٿِيون

• [ماضي] رَميو (ج) رَمِيا

• [ماضي مت] رَمي (ج) رَمِينون

• [مستقبل] رَمندو (ج) رَمندا

• [مستقبل مت] رَمندي (ج) رَمنديون

• [اسم مفعول] رَميلَ

— رَمَندو رَمَنَ: [اصطلاح] ھَلَندو وَڃَنَ، ٻَڌَ ڪَرنَ، سَفرَ ڪَرنَ

• جلد رَوَانو ٿِيَنَ

— رَمَڻِي ج رَمَڻِيون: [ا - مت] ھَلَڻِي، ڇال، رَفتارَ

— رَمِي وَڃَنَ: [اصطلاح] ڳَڏاري وَڃَنَ، ٽَنگِي وَڃَنَ

’جِيءَ نہ آئي جھل ساڀي رات رَمي وئي‘ (شيخ ايانا)

• رَمَڻِي ج رَمَڻِيون: [ا - مت] شَھُڻِي عَوَڙت، موھيندڙ عَوَڙت،

پَدَمَڻِي، وَڻندڙ زال

• [صفت] حَسِين، خَويصَوَرت، سَويَپاواڻ

• رَمَوَڙ ڪَنتَرول: [ا - مذ] پَري کان ڪَڻھن بہ

مَشِيئَريءَ (تِي، ڊِي، اِيئرڪنڊيشن سي، ڊِي پليئر وغيره) کي

ھَلائيندڙ اوزار يا بَڻَڻَ

• [انگ: Remote control]

• رَمُوڙ: [ا - مت] رَمَڙون، نِشانِيون، اُھڃاڻَ، اِشارا

• اَنڪِلون، ڪِيڏون، خَرَقَتون، ڇالاکيون

• پِيڏَ، رَاڙ، ڳجھ

• [ع: رَمَر ج رَمونا]

’ڪَنگَ ويچارو ڪِيئَ جو رَمِي اِنَ رَمُوڙ کي‘ (شاھ/ڪارليل)

- رُموڙ اوقاف:** [ا - مت] ڪنهن به عيادت يا مضمون جي ڄميلن جي جوڙجڪ لاءِ مقرر ڪيل نشانين، پيڪڙ جون نشانين (جيڪي تمام ضروري هونديون آهن، چوڻي آهن موجب عيادت يا مضمون اثر وارو صحيح ۽ سهڻو هوندو آهي، ڪن حالتن ۾ رُموڙ اوقاف نه هئڻ ڪري، جملي جي معنيٰ ئي مڃجي ويندي آهي)، (انگ: Marks of Punctuations)
- رُموڙ جيڪمٽ:** [ا - مت] جيڪمٽ سان وابستہ ڳالهيون، طب متعلق معاملات، جيڪمٽ جا ٺڪتا
- رُموڙ دائي:** [ا - مت] ڪنهن ڳالهه جي تڏ تائين پهچڻ جي حالت، ٺڪت شناسي
- رُموڙ سلطنت:** [ا - مت] حڪومت جون پاليسيون، قاعدل، قانون
- * حڪومت هلائڻ جو فن
- رُموڙ شعر:** [ا - مت] شاعريءَ جي فن متعلق ڳالهيون، شاعريءَ سان وابستہ اهر ٺڪت
- * **رُمون:** [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
- * **رُمون ج رُمان:** [ا - مذ] ڪڏو (جنهن جي شاخ سان بڻو مان رڻ ڪڍجي)
- * چورن هٿن کان پوءِ ٺڪتل رڻ گڏ ڪرڻ جو پيالو
- * رڻ ڪڍڻ جي سڳي
- * **رُموڙو:** [مض] مٽائڻ، ڊاهڻ
- * پري ڪرڻ، الڳ ڪرڻ
- * منتقل ڪرڻ، جڳهه مٽائڻ
- [انگ: Remove]
- * **رُمي:** [ا - خاص] مقام عرفات وٽ شيطان کي پٿريون هٿڻ جو عمل
- [ع]
- * **رُمي ج رُميون:** [ا - مت] پٿرن جي هڪ راند جو قسم
- [انگ]
- * **رُمي ج رُميون:** [ا - مت] رڻ ڪڍڻ جي سڳي
- * رڻ ڏسي رُمي هڻجي (محاورو)
- * **رُن:** [ا - مذ] ميدان جنگ، مڦڦل
- [سن]
- رُنجيت:** [صفت] ميدان جنگ جو فاتح، جنگ ۾ فتح حاصل ڪندڙ
- * سورهيهه، بانڪو، سورمو
- * [ا - خاص] مرڻ جو نالو
- [سن]
- * **رُن:** [مض] ڏڪڻ، ڊوڙڻ، ڀڄڻ
- * [ا - مت] ڪرڪيٽ راند جي هڪ پوائنٽ
- [انگ: Run]
- رُن آٿوٿ:** [ا - مذ] ڪرڪيٽ راند ۾ رنسون ٺاهيندي آٿوٿ (يعني راند مان خارج) ٿيڻ جي حالت
- [انگ: Run out]
- رُنگ:** [ا - مت] ڊگ، ڊوڙ، پاڇ
- * پيادل ڊوڙ جو مقابلو
- * ڊوڙڻ جو انداز
- * [صفت] مسلسل جاري، چالو رِوان، هلندڙ
- [انگ: Running]
- رُنگ آڪائونٽ:** [ا - مذ] رِوان کاتو، هلندڙ حساب (بئنڪ جي اصطلاح ۾)
- [انگ: Running account]
- رُنگ واٽر:** [ا - مذ] چشمي جو وهندڙ پاڻي، ٺلڪي وغيره مان هلندڙ پاڻي، چڙيو پاڻي
- [انگ: Running water]
- * **رُن ج رُئون:** [ا - مت] مڙس مري وٺل عورت، بيواهه، وڊو، ڏهاڳڻ، ڦلاڻي، ڏني، ڏنيل، بيوهه، رڻو
- * ڪنهن عورت کي پارائي طوڙ چوڻ جو لفظ
- [سن: رنڊ]
- * رُن نه وڻي، هر ڙي به ڪٽي وڻي (محاورو)
- * [صفت - مت] بد ڪردار عورت، فاجي
- رُن آهر کي نه وڙڻ:** [اصطلاح] ڏولاڻو ٿيڻ، تڪليفون اچڻ تباهي ٿيڻ
- رُنايو:** [ا - مذ] ڏهاڳي، رِنايو، ڏهاڳ

— رَناپو: [ا - مذ] رَناپو، رَناپو

— رَناپو ج رَناپا: [صفت - مذ] عورت سان منسوب، رَناپو جو

رَناپو، مائيءَ جو

* [رَناپو ج رَناپو]

— رَناپو رَناپو ج رَناپا رَناپو: [ا - مذ] اها جڳهه، جتي گهڻيون

عورتون هجن، رَناپو خانو

* عورتون جو حڪم، عورتون جي مرضي هئڻ جي حالت

— رَناپو پُٺَ ٿيڻ: [اصطلاح] بيواهو ٿيڻ، پيٽ ٿيڻ

* تمام غريب ٿيڻ، مسڪين ٿيڻ

* [س/ات]

— رَناپو: [ا - مذ] رَناپو، ڏهاڳو

— رَناپو چورَ رَناپو: [صفت] رَناپو جو چور، زالون ٽڪيندڙ

— رَناپو چورَ رَناپو: [صفت - مذ] رَناپو زال، بيوهه عورت

* [س/ات]

— رَناپو ذاتيو/ رَناپو ذاتيرو: [صفت] رَناپو، نامرد،

ماديءَ منهن

* [س/ات]

— رَناپو روڊي: [ا - مذ] سادي سوڍي زال، هيڻي عورت،

غريب زال

* [س/ات]

— رَناپو روڙي: [ا - مذ] ڌاري عورت

* واڌياري عورت

— رَناپو رولڻ: [اصطلاح] بچڙو ڪرڻ، ٽڪري ڪرڻ،

سخت پريشان ڪرڻ

— رَناپو زالَ ج رَناپو زالون: [ا - مذ] مڙس مري ويل زال،

بيوهه، ڏنيل، ڏهاڳو، وڏا

— رَناپو رَناپو ج رَناپو: [صفت - مذ] زال جي چورَ موجب

هٿندڙ مڙس، رَناپو، زال جو مڙس، زال جو پاڙو

* [س/ات]

* رَناپو: [ا - مذ] وھراج، رَناپو، رَناپو

* سزا، مار، پڇ، ڏاڳو

— رَناپو: [مصدر 'رَناپو' مان فعل متعدي بالواسطه] هٿائڻ

لڳائڻ، ڪوڙائڻ (هٿو وغيره)

* وھراج ڪرائڻ، رَناپو ڪرائڻ (هارين کان)

* سزا ڏيارڻ، مار ڏيارڻ، مار ڪرائڻ (هرج ڏيهي ٻئي کان)

* [رَناپو، رَناپو، رَناپو]

— رَناپو ڏيڻ: [اصطلاح] روز سان ڏسڻ، مٿان چڙهي ويهڻ

* مار ڏيڻ، سزا ڏيڻ، جهاڳوڙ، سٺڻ، ڪٽڻ، پڇ ڪڍڻ

— رَناپو ڪڍڻ: [اصطلاح] مار ڏيڻ، سيڪڻ ڏيڻ، پڇ ڪڍڻ

— رَناپو چ رَناپو: [ا - مذ] روز سان رَناپو ٿي ڏسڻ

جي حالت

* ڏکڻ ٿيلهو

* [س/ات]

— رَناپو: [مصدر - فعل متعدي] هٿڻ، لڳائڻ، ڪوڙڻ (هٿو، ٿو وغيره)،

هڪ هنڌان سٺو پٽي، ٻئي هنڌ لڳائڻ

* رَناپو ڪرڻ، رَناپو ڪرڻ، رَناپو، وھراج، وھراج ڪرڻ

* ڏسڻ، ڪيرائڻ

* پڙڻ، مٽيءَ وغيره ۾ ڦٽڻ

* [سن: روڻ = پوکڻ]

* [مصدر] رَناپو

* [امر] رَناپو

* [مضارع] رَناپو (ج) رَناپو، رَناپو (ج) رَناپو، رَناپو

(ج) رَناپو

* [زمان حال ناهن لاءِ معادن فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] رَناپو (ج) رَناپو ٿا

* [حال مٿ] رَناپو ٿي (ج) رَناپو ٿيون

* [ماضي] رَناپو (ج) رَناپو

* [ماضي مٿ] رَناپو (ج) رَناپو

* [مستقبل] رَناپو (ج) رَناپو

* [مستقبل مٿ] رَناپو (ج) رَناپو

* [اسم مفعول] رَناپو

* رَناپو ج رَناپو: [ا - مذ] وڏو گراهه، پتو نوالو

* [س/ات]

— رَنبَلُ هَتُنُ: [اصطلاح] وڏا گِراهه کائڻ، گِتا هَتڻ
* [س/ات]

• رَنبُو ج رَنبا: [ا - مذ] گاهه ڪڍڻ يا زمين وغيره کوٽڻ
جو هڪ لوهي اوزار، کُريو
* واڍڪي ڪم جو هڪ اوزار، ڪاٺ ۾ سَل ڪڍڻ لاءِ
(پيشي، جھرو) هڪ اوزار

— رَنبُو پَتاسُ: [ا - مذ] رَنبي جو هڪ قيسر

— رَنبُو رَڪڻ: [اصطلاح] پاڙ پتي ڇڏڻ، پاڙ ڪٽڻ
* ٿڌاري ڇڏڻ

• رَنبِي ج رَنبِيُون: [ا - مت] اوزار جو هڪ قيسر (جيڪو ڇيرو
جھرو، لوھ مان ٺهيل ڪاٺ جي ڳن سان ٿئي، واڍڪي ڪم جو
اوزار آهي ۽ ڪاٺيءَ ۾ سَل ڪڍڻ يا ڇت ڪڍڻ ۾ ڪم ايندو آهي
۽ موجي جھرو وڌ ۾ ڪم آڻين)
* گاهه ڪڍڻ جو هڪ اوزار

• جانور ڪڍڻ وارو مخصوص جمجو (بھراڙيءَ جو اصطلاح)
* [س/ات]

— رَنبِيءَ مَنهُون: [صفت] سنهي منهن وارو، چوڻيءَ مَنهُون
* [س/ات]

— رَنبِيُون هَتُنُ: [اصطلاح] جام جانور کائڻ (ڪنهن دعوت
وغيره ۾)، پيا طعام ڇڏي صرف جانور کائڻ
* [س/ات]

• رَنبِي ج رَنبِيُون: [ا - مت/صوتي] وڏو آواز، دانهن، پاڪار،
زڙ، ريهار
* وڏي آواز سان سڏ يا هڪل

• جانور جو آواز (خصوصاً مينهن ۽ ڍڳيءَ جو)، آواز، ڍڳ، ٿاڌ
* [سن: رپ - آواز ڪرڻ، رپ]

— رَنبِيُون: [مصر - فعل لازمي] ڪنهن چوپائي جانور
(جھروڪ، ڳئون، مينهن وغيره جون) دانهن کڙڻ، ٽٽڻ،
ڪوڪارڻ، پاڪارڻ

• ڪنهن شيءِ لاءِ گهر گهر لاهي ڏيڻ، وڃائڻ، رنگڻ،
گهمي ڪرڻ

* [سن: رپ]

• [رَنبِيُون رَنپا، رَنبي، رَنبِيُون، رَنبندو، رَنبندا، رَنبندِي،
رَنبندِيُون، رَنبيل]

— رَنبِيُون ڪڍائڻ: [اصطلاح] دانهن کڍائڻ، رَنبِيُون ڪڍائڻ
* سخت سيڪڻ ڏيڻ
* گهڻو بدنام ٿيڻ

— رَنبِيُون ڪَڙڻ: [اصطلاح] دانهن کڙڻ، رَنبڻ
* روئڻ
* سزا يوڳڻ

• رَنپاٺ ج رَنپاٺ: [ا - مذ] ڳئون يا مينهن جي رَنپ،
ڍڳ، دانهن، زڙ

• رَنپاڙج رَنپاڙ: [ا - مذ] وڏي دانهن، زڙ

• رَنپڻ: [مصر - فعل لازمي] مشغول ٿيڻ، ڪم ۾ لڳي وڃڻ،
ڳنڍجي وڃڻ (ڪم ۾)
* [پرا: رَنپڻ، سن: روڏن، رڌ = اٽڪڻ]

• [رَنبِيُون رَنپا، رَنبي، رَنبِيُون، رَنبندو، رَنبندا، رَنبندِي،
رَنبندِيُون، رَنبيل]

— رَنپ: [ا - مت] مشغولي، زڏ، ڪم ۾ لڳڻ جي حالت

— رَنپائڻ: [مصدر 'رَنپڻ' مان فعل متعدي بالوسط] ڪم ۾ لڳائڻ،
مشغول رکڻ

* زنبڱ وجهڻ (ڪم ۾)

* [رَنبِيُون رَنبندو، رَنبيل]

— رَنپجڻ: [مصدر 'رَنپڻ' مان فعل مَجْهُول] لڳڻ (ڪم ۾)،
رڏل رهڻ

* [رَنبِيُون رَنبِيُون، رَنبيل]

• رَنپو ج رَنپا: [ا - مذ] گرمي، ڪاڙهو، گهٽ

* ڪٽ (ڪاٺيءَ جي)، وڏي ڇير

• رَنپو ج رَنپا: [ا - مذ] ڄم وڌڻ جو اوزار، رَنبو
* [س/ات]

• رَنج: [ا - مذ] ڏک، درد، افسوس، غم، الم
* محنت، تڪليف

* رنجش، ڪاوڙ

* آزار، بيماري

* [ف: رَنجڻ، رَنجڻ]

* [صفت] ڏکويل

* ڪاوڙيل، ڏمريل، وڏو، چڙيل، ناراض، ناخوش

- رنج: [صفت] ڏکوتل، ڪاوڙيل، ڏمريل، وڏوڻو، چڙيل، ناراض، ناخوش
- رنجائي ج رنجائين: [صفت - مٿ] رنج واري، ڏکڻ واري
- رنجائيو ج رنجائتا: [صفت - مذ] رنجيده، ڏکوتل، آزاريل
- * هلاڪ، سيزار، سنائيل، تنگ
- * عاجز
- * ڪاوڙيل
- * [مٿ: رنجائي ج رنجائين]
- رنجائين: [مٿ - فعل متعدي] ڏکوتل، آزارل، تڪليف ڏيڻ
- * ناراض ڪرڻ، چيڙائڻ، ڪاوڙائڻ
- * [ف: رنجيندڻ]
- * [مٿ: رنجائين]
- * [امر: رنج]
- * [رنجيس رنجيندو رنجيل]
- رنج و آلم: [ا - مذ] ڏک، تڪليف، پيڙا، پریشاني، افسوس، ارماءُ
- رنج ملڪو ٿيڻ: [اصطلاح] تڪليف گهٽجڻ، پریشاني دور ٿيڻ
- رنجش ج رنجشون: [ا - مٿ] غم، ڏک، افسوس، ناخوشي
- * ناراضگي، آزرديگي، ڪاوڙ
- * [ف]
- رنجش آميز: [صفت] ڪاوڙيل، ڏمريل، ناراض
- * [ف: رنجش + آميز > آميختن = گڏڻ]
- رنجڪ ج رنجڪون: [ا - مٿ] بندوق جي دٻون رڳو جو کيسو (سپاڳ يا ڳوٺي)
- رنجڪ چٽي وڃڻ: [اصطلاح] رنجڪ جو دونهون ڪري رهجي وڃڻ، بندوق جو نه ڇڻڻ
- رنجڪدان ج رنجڪدان: [ا - مذ] بندوق ۾ رنجڪه رڳو جي پيالي
- رنجڪو: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
- رنجور ج رنجور: [ا - مذ] ڏک، رنج، غم
- * [ف]
- * [صفت] ڏکوتل، سوراڻو، ڏجهارو، غمگين، آزاريل
- * 'مٿي راه رنجور، ويچاري واکا ڪري' (سجڻ)
- * بيمار، مريض
- رنجائو ج رنجاو: [ا - مذ] ڏک، آزار، تڪليف
- * 'سپريان جي ڳالهڙي، رڳو رنجاو' (شاه/حسيني)
- رنج ٿيڻ: [اصطلاح] ڏک ٿيڻ، افسوس ٿيڻ
- * ناراض ٿيڻ، ڪاوڙجڻ
- رنج ڏيڻ: [اصطلاح] ڏکوتل، ايڏائڻ، ستائڻ، آزارڻ
- رنج راهه: [ا - مذ] سفر جي تڪليف
- رنج رهڻ: [اصطلاح] ڪاوڙ ۾ رهڻ، ڪاوڙيو وڃڻ

— رَنجُوري: [صفت] ڏکوتل، رَنجيدو

* بيمار، مريض

’سگهن سڌ نه سڌ ڇي، تا رَنگن رَنجُوري‘ (شاه)

• رَنجُول: [ا - مذ] ڏک، رَنج، غم

* [لس]

• رَنجيدگي: [ا - مٺ] رَنج، رَنجش، ڏک

* ڪاوڙ، ناراضگي، غصو

* [ف]

— رَنجيدو: [صفت] ڏکوتل، غمگين، معمور، ڀلگيش آڙده، اُلاس

* ناراض، بيزار، ڪاوڙيل

* [ف]

— رَنجيدو خاطر: [صفت] ناراض، ناخوش، ڏکوتل

— رَنجيدو ڪرڻ: [اصطلاح] حقا ڪرڻ، ناراض ڪرڻ،

ناخوش ڪرڻ، ستائڻ، ڏک ڏيڻ

• رَنجه ڪنجه: [ا - مٺ] ڪنجهڪو، ڪرڪو، ڪروڙ،

ڪل ڪل، ڪٽ ڪٽ، راضي نه هئڻ جي حالت، ناشڪري

* هڪ نه ٻي بيماري، مرض

— رَنجه ڪنجه نه ڇڏڻ: [اصطلاح] هڪ نه ٻي بيماري

نه ڇڏڻ، سدائين بيمار هجڻ

* ڪروڙ ڪندو رهڻ، هميشه ناشڪري ڪرڻ

— رَنجه ڪنجه هڻڻ: [اصطلاح] ڪلڪل هڻڻ

* هميشه اگهو رهڻ

• رَنجهڪ: [صفت] گهٽ، ڏرو، ٿورو (مقدار وغيره)

* [سن]

— رَنجهڪ مائڙ: [صفت] گهٽ ٻر گهٽ، ٿوري ٻر ٿورو،

نالي مائڙ، تمام ٿورو

* [سن: رَنجهڪ = ڏرو + مائڙ < ما = ماڻڻ]

• رَنڌُج رَنڌ: [ا - مذ] ڪوهستان يا پڪي، زمين جي واٽ

* گس، پيچرو، ڊگ

* [سن: 1. رَنڌر = چيس خال، 2. رَنڌ = رستو]

’عاشق معشوقن جو وڏي ويهڻ رَنڌ‘ (شاه/ڪلياڻ)

’هو بهارين تڃپ لڏ، هو رَنڌن مڙجه رَنڌ‘ (متحد مدر طالب الموليٰ)

— رَنڌ پَوڻ: [اصطلاح] ڪاهي پَوڻ، نڪري پَوڻ

* ڪڏ پَوڻ، پيچو ڪرڻ

’روئي پَڌ رَنڌ، پئي ڄام پنهنهه جي‘ (سجڻ)

— رَنڌُ ڏيڻ: [اصطلاح] ڏکوتل، تنگ ڪرڻ، تڪليف ڏيڻ،

چيچلاڻ

* [س/ات]

— رَنڌن ۾ رَلاڻ: [اصطلاح] رولڙي ۾ رجهڻ، ڏاڙين ۾ رجهڻ،

تڪليف ڏيڻ

— رَنڌن ۾ رُلڻ: [اصطلاح] تڪليف ۾ اچڻ، سوڙن ۾ پَوڻ،

مُصيبت ۾ پَوڻ، ڦرندڙ ٿيڻ، ڏکا ڪاڻڻ

• رَنڌ: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ وڏي قبيلي جو نالو

• رَنڌُج رَنڌ: [صفت] بهادر، اُٺوٺ، ٽٽيجن کان بي پرواه

’ڪي رَنڌ ٻروڙين راڻ قضيو هڙيلا جو‘ (شاه/ڪلياڻ)

* سڄي ثابت قدم

’روڻا رَنڌ رڳن عيد نه اوڏا ڪاپڙي‘ (شاه/رامڪلي)

* شرابي

* [ف: رَنڌ = نشائي]

* بي دين، بي عقيدو، لا مذهب، شرعي حڪمن جو منڪر

* آوارو

* لا اُبالِي، لا غرض، بي پرواه

* مَسَت، مَتَوَالِي، قَتِي مَجْدُوب

* رَنڌ ذات جو هڪ فرد

— رَنڌان: [صفت] رَنڌن (شرابين) سان منسوب، رَنڌن جو،

شرابين جو، پيشاڪن وارو

* [ف]

’قنڌر قنڌر تي هجوم رَنڌان نظر نظر ۾ شراب خانان‘ (شيخ اياز)

— رَنڌُ پَلاَنوش: [صفت] تمام گهڻو شراب پيئندڙ

— رَنڌِي: [ا - مٺ] سڄائي

* لاغرضي، بي پرواهي

* بي ديني، شرعي حڪمن کان انڪار

* فقيري، مستي

’پريان سين پَڪڪان رَنڌي رسائي ڪيا‘ (شاه/يمن ڪلياڻ)

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] رَنڊائي ٿو (ج) رَنڊائين ٿا

* [حال مٿ] رَنڊائي ٿي (ج) رَنڊائين ٿيون

* [ماضي] رَنڊايو (ج) رَنڊايا

* [ماضي مٿ] رَنڊائي (ج) رَنڊايون

* [مستقبل] رَنڊائيندو (ج) رَنڊائيندا

* [مستقبل مٿ] رَنڊائيندي (ج) رَنڊائينديون

* [اسر مفعول] رَنڊايل

— رَنڊِجَنُ: [مصدر 'رَنڊَ' مان فعل مَجْهُول] رَنڊَڪَ پَوُڻَ،

اَنڪَ پَوُڻَ، روڪَ سَبَبِ پِيَقُڙ، اَنڪاءَ ٿِيڻَ

* [رَنڊِيو رَنڊِيو رَنڊِيَل]

— رَنڊِجِي وَيَقُڙ: [اصطلاح] روڪجي ويَقُڙ، ويَمِي زهُڻَ

* مَرَسَ جِي مَرَسَ سَبَبِ بِيَوَهَر ٿِيڻَ، وَدَو ٿِيڻَ، وَڻ زال ٿِيڻَ

— رَنڊَ روڪَ: [ا - مٿ] جُهَل پَل، مَنَع، اَنڪاءَ رُخِو،

رِگهَن، پِجَڪَڙِي

— رَنڊَڪَ ج رَنڊَڪُون: [ا - مٿ] اَنڪَ، روڪَ، جُهَل،

چِيڏَڪَ، بَنڌَش، رُخِو، رُڪاوَڻ، پِجَڪَڙِي

* اَنڪاءَ، ڪَڇ بَحْثِي، ٽُڪَرار، ڦَڌو

— رَنڊِڙُ: [مَص - فعل متعدي] رَنڊائِڻَ، روڪَڻَ، اَنڪائِڻَ،

پَلُڻَ، پِيَهائِڻَ، نَهَرائِڻَ

* [سَن: رَنڊ = بَنڊ]

* ٽِڪائِڻَ، ٽَرَسائِڻَ، رَهائِڻَ

* پِجَڪَڙِي وَجُهَڻَ، وَگُهَن وَجُهَڻَ، ڳالِهَ مَر رَنڊَڪَ وَجُهَڻَ،

وَڇَ مَرِيوَنَ، هِنڊ وَجُهَڻَ، رُخِو وَجُهَڻَ، رُڪاوَڻ وَجُهَڻَ،

اَنڪاءَ وَجُهَڻَ

* پورَڻَ، جُهَلِڻَ، بَنڊ ڪَڙَڻَ

* ٿَمَڻَ، ڦَرَڻَ

* آڏو اُجَڻَ

* بَرِخَلاف وَجُهَڻَ، سامهون ٿِيڻَ، مُقابِلو ڪَڙَڻَ، جِهِيڙو ڪَڙَڻَ،

ڦَساڏ ڪَڙَڻَ، جِهِيڙو ڪَڙَڻَ

* [مَص: رَنڊَڻَ]

* [اسر] رَنڊَ

* [مضارع] رَنڊِيان (ج) رَنڊِيُون، رَنڊِيَن (ج) رَنڊِيو، رَنڊِي

(ج) رَنڊِيَن

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] رَنڊِي ٿو (ج) رَنڊِيَن ٿا

* [حال مٿ] رَنڊِي ٿي (ج) رَنڊِيَن ٿيون

* [ماضي] رَنڊِيو (ج) رَنڊِيَا

* [ماضي مٿ] رَنڊِي (ج) رَنڊِيُون

* [مستقبل] رَنڊِيندو (ج) رَنڊِيندا

* [مستقبل مٿ] رَنڊِيندي (ج) رَنڊِينديُون

* [اسر مفعول] رَنڊِيَل

— رَنڊِوَج رَنڊِا: [ا - مٿ] جُهَل پَل، رَنڊَڪَ، بَنڌَش

* دَٻاءَ، زورَ، زَبرَ، زورَ بارَ

* [س/ات]

• رَنڊَ ج رَنڊَ: [ا - مٿ] ٿَلهي جُون، وَڏي ٻوڏ جُون

• رَنڊَ ج رَنڊُون: [ا - مٿ] سُڪا، سَنڪَلَبَ، پَرَن، مَڃتا،

مَڃَت، مِثَت، بَاسَ، سِيَسا

* نِيَارَ، نَڌَر، نَڌَرانو، ڏَنَ

* وَجَن، اَنجامَ پَرَتَگيا، وَاڃا، وَاعيدو

• رَنڊَ ج رَنڊَ: [ا - مٿ] بَنڊَ (ڏَنَ جو ڦَر ٿارِين ڪانسِيوا) ڪاڻ جو

ٿَلهو ٽُڪَر، دوڳِي، لاه

* [سَن: رَنڊ = بَنڊ]

— رَنڊا روڙَڻَ: [اصطلاح] ٿَلهو ڪَڙَڻَ

— رَنڊَ ڪَڙَڻَ: [اصطلاح] ڏَسَڻَ، ڪِيرائِڻَ، ڏاهِڻَ، پِڇاڙَڻَ،

سَڻَڻَ

* چانگَ ڪَڙَڻَ، واڌَ ڪَڙَڻَ

— رَنڊَ مَنڊُ ج رَنڊَ مَنڊَ: [صفت] چَڙهو، وانڍو

* بي اولاد

* بَنڊَ جو بَنڊَ

* [س/ات]

• رَنڊِوَج رَنڊِا: [صفت - مٿ] مَڏو، لِمو، ڪُنڌَ، سادو، سودو،

پوروڙو، وَسوڙل، ڪَر عَقَل، ڳالِهائِڻَ جو ٿَلهو،

آڱرِيَن پَنڳَل مائِهُو، روئِڻو، لَوِلهو

* [س/ات]

- **زَنڊِي ج زَنڊِيُون:** [ا - م] فاجِس عورَت، ڪَچِي، ڪَسِيائي، زَقاص، طوائِف
* [سن: رنڊا = عورت]
- **زَنڊِيِيَاڙ ج زَنڊِيِيَاڙ:** [صفت] زاني، زنا خور، زنا ڪار، لانگ چوٽو
- **زَنڊِيِيَاڙِي ج زَنڊِيِيَاڙِيُون:** [ا - م] زنا، زنا ڪاري، زنا خوري، بند پيش، خرام خوري
- **زَنڊِي خورُ ج زَنڊِي خور:** [صفت] زاني، زنا خور، زناڪار
* [س/ات]
- **زَنڊِي ج زَنڊِيُون:** [ا - م] تَن خراب، ڇِيَل چويابو مال
* [س/ل]
- **زَنڊِي ج زَنڊِي:** [ا - م] تُو، بَنڊ، رَنڊ
* [س/ات/سن: رنڊ = بَنڊ]
- * [صفت - مڌ] چَوو، وانڍو، اڪيلو، هيڪلو
* [س/ات]
- **زَنڊِي وانڍِي ج زَنڊِي وانڍِي:** [صفت - مڌ] زَنڊِي
* [س/ات]
- **زَنڊِيو ج زَنڊِيَا:** [ا - مڌ] تَلهو اَن وِٽيل ڏاڳو، روڙهو، ڏاڳو سڳو ڏور، ڏوري، بَنڊ، سُوڀلي، نوڙي، رسي، رسو، توڙهو، واجهو، ڪاٻار، جوٽو، نوڙو
* معامِلو، تڪرار، ڦڌو، ڦساد، جهيڙو
- **زَنڊِيَا روڙهَن:** [اصطلاح] ڪَپَه مان ڳنڍين ڪڍڻ، سَٽ سَمجهاڻِي
- **زَنڊِيو روڙهو ج زَنڊِيَا روڙها:** [ا - مڌ] ڳنڍين ڳوڙها (سَٽ جا)
- **زَنڊِيو ج زَنڊِيَا:** [صفت - مڌ] هَتَن نَنڍرو، ٿَنڊو، زونٽو، آڱرِين ڪَپِيَل
* [س/ات]
- * [م: زَنڊِي ج زَنڊِيُون]
- **زَنڊِيَاڙ:** [صفت] مقابلِي ۾ ٻيو نمبر ايندڙ
* [انگ: Runner up]
- **زَنڙ ج زَنڙُون:** [صفت - م] بيوهه عورت، ڦلاوٽِي، ڏهاڳِي، رَن، ڏَنيل، زَنوڙ، زَنڙِي، وِڊوا
* [سن: رنڊا = عورت]
- **زَنڙ ج زَنڙ:** [صفت - مڌ] زال مَري وِٽل مَڙس، ڦلاوٽو، ڏَنيل، وانڍو، زَنڊڙ، زَنوڙ، زَنڊو
- **زَنڙِي ج زَنڙِيُون:** [ا - م] بيوهه عورت، زَنڙ، زَنوڙ
- **زَنگ ج زَنگ:** [صفت] غريب، مِسڪِين، ڌَرڌري، نَنڊر، تَجي دَسٺ، ڪُٺل، اُٻالو، اُٻالو، ڏَنڙِيَل، مُحْتَاج، گَهرجائو، نِماڻو، گِدا، پِنار، فقيِر، پِنو، بيڪاري، گِداگر، پَنڻو، سَوالي
- **زَنگِي:** [مض - فعل متعدي] رَنگِي، لِياڻِي، ڪَنجَهِي، ڪَرگِي، ڏانهون ڪَرِي، زُون زُون ڪَرِي، رينگاڻ ڪَرِي، رينگِڙا ڪَرِي، ڪُڪُڪِي، چَنگَهِي
* [مض] زَنگِي
* [امر] زَنگ
* [زَنگِيو زَنگِيندو زَنگِيَل]
- **زَنگِي شَد نہ سَوَ جِي، لا زَنگَن زَنجوري:** (شاه/يمن ڪلياڻ)
- **زَنگ ج زَنگ:** [ا - مڌ] زَنگ، هَلڪو وِرَن، هَلڪو زَنگ
* وِگر جو هُڪ قِسر (ڪَنهن ڪَپِي يا شَيءَ کي ڏِيڻ جو) زَنگ
* چَٽ، چَٽسالي، نَقش، چَٽاڻ
* زَنو، زَنگو، وِرَنو
* زَوپ، روڻ، چَهرُو، براج، سَوِييا، حُسن، خوبي، سُونَهَن، خوبصورتِي، سَهڻائي
* جَوِين، گَمِي، جَواني، قُوَه
* بُوَه، قُوَلار، لَعَلِي، تازگِي
* چِيخَر، اَفعال، عادت، ڪِر لَل، لَچَر، شَعور
* نِشَسٽ بَرخواست، چال، چَلَت، چَه، اُٺ ويَه، آڌب اُندازو
* زونشو ڪِل، خوشي، رَهِسو، مَزو، مَوج، لُطَف، وِزونَه، وِندَر
* ناچ، گانو، سانگ، وانڍ روند، تماشو، تَفريح، مَنڊَل، شَعَل، ناڱڪ، ڪِيَل
* مَحْفِل، مَجْلِس، ڪَچَهري
* رَسَٽو، قَرِينو، تَرَتِيب، ڍَنگ، نَمُونو، اِٽڪل، وِٽيرو، هَلَت، دَسَٽو
* پَت، پاڙ، وَجَه، طَرَح، حالت، گِٽ

<p>رنگارنگ: [صفت] گهڻن رنگن وارو، گهڻو رنگو رنگين، رنگا رنگي، رنگ به رنگي، گونا گون، پتاپتي، گهڻن روين وارو</p> <p>* قسيمين قسيمين، طرحين طرحين، نموني نموني</p> <p>رنگا رنگي: [صفت] رنگا رنگ، رنگ به رنگي، رنگين رنگين</p> <p>* قسيمين قسيمين، پانئين پانئين، طرحين طرحين</p> <p>* مختلف، دائيرو، نانا پرڪارن جو، وڻ وڻ جي ڪاٺي</p> <p>رنگ آفشاني ڪرڻ: [اصطلاح] رنگ ڇٽڪارڻ، رنگ ڏيڻ، رنگين بڻائڻ، رنگين ڪرڻ، چٽسالي ڪرڻ، گلڪاري ڪرڻ، نقش ڪرڻ</p> <p>* آفرين جوڻ، شاهاڻي ڏيڻ</p> <p>رنگاوت ج رنگاوڻون: [ا - مت] رنگ ڏيڻ جو ڪم، رنگائي، رنگائي، رنگساري، چٽ سازي، رنگ آميزي</p> <p>* [س/ل]</p> <p>رنگائڻ: [مصدر 'رنگڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] رنگڻ جو ڪم ٻئي کان ڪرائڻ، رنگ ڏيارڻ، رنگ ڪرائڻ، رنگ چاڙهائڻ، رنگائڻ، رنگائي ڪرائڻ</p> <p>* [رنگين رنگيندو رنگيل]</p> <p>رنگائي ج رنگائينون: [ا - مت] رنگائڻ جي مَڙوري، رنگائي، رنگائي</p> <p>* رنگ ڏيارڻ جو ڪم، رنگاوت</p> <p>رنگ بد ڪيڏڻ: [اصطلاح] جويو راند ۾ ٻن چٽن جو اٺن اٺن سارين سان راند ڪرڻ</p> <p>* [س/ات]</p> <p>رنگ بدلائڻ: [اصطلاح] رنگ ڦيرائڻ، نمونو بدلائڻ، حالت بدلائڻ</p> <p>* رَوِيو ڦيرائڻ</p> <p>رنگ پرنڪ: [صفت/طرف] جدا جدا قيسمن، نمونو نمونو طرح طرح</p> <p>رنگ پرنڪي: [صفت] گهڻن ئي قيسمن جي رنگن وارو، گهڻن رنگن وارو، رنگين، چٽڪرو، پتاپتي، نموني وارو</p> <p>رنگ پگڙو: [اصطلاح] رنگ پسنڌ، رنگ خراب ٿيڻ (ڪڙي جو)، رنگ جا ڏها ڏها ٿيڻ يا ٽڪا ٽڪا ٿيڻ (ڪڙي تي يا ڪاغذ تي)، بد رنگ ٿيڻ</p>	<p>* ذات</p> <p>* اَمَانَت</p> <p>* جنس، قيسم</p> <p>* پتي راند ۾ حڪم، ٿرپ (ڪارڊ لال، ٿلر چوڪڙي)</p> <p>* روش، سونهن، صورت، رَوِيو، مَهانديو، جِهرو، منهن جو پتو، رَوِيو، ڏيک، ڏيک ويڪ، ٺٽ، ٺوھ، ٺاھ</p> <p>* رُخ، طرف، پاسو، پار، پَر</p> <p>* عيادت، لقب، خطاب</p> <p>* نشاني، اُهڃاڻ، نشان</p> <p>* آڀرو، عزت، مان، شان، تَعظيم</p> <p>* گڻ، خاصيت، سيرت، خصلت، سِياءَ، مزاج</p> <p>* قدوت، سرشتي، دنيا جي جوڙ</p> <p>* عَجَب، تَعَجُّب، حيرت، اُچُڙ، وسيع، حيراني، عبرت</p> <p>* اسرار، معجزو، ڪرامت، ڪمال</p> <p>* طاقت، زور، وڻ، قوت</p> <p>* رڻ، رڻ پٽ</p> <p>* جنگ جو ميدان</p> <p>* جابلو ٻڪري</p> <p>* جهنگلي ڍڳو</p> <p>رنگ آميز: [صفت] رنگ ڦيل، رنگدار، رنگين</p> <p>* رنگ ملائيندڙ، رنگ ڪندڙ، نقاش، مصور، رنگريز</p> <p>رنگ آميزي: [ا - مت] رنگ ڏيڻ جو ڪم، رنگاوت، رنگ سازي</p> <p>* مَڙوري، نقاشي، چٽسالي، گلڪاري</p> <p>رنگ آڇڻ: [اصطلاح] رنگ ڇڏڻ، رنگ وڻڻ، رنگجي وڃڻ</p> <p>* بهار آڇڻ، خوشگوار موسم ٿيڻ</p> <p>* خوشيون آڇڻ، مَرُو آڇڻ، لُطف آڇڻ</p> <p>* نشو چڙهڻ</p> <p>رنگ اڏامڻ: [اصطلاح] رنگ جو ڪچي وڃڻ، رنگ جهڪو ٿيڻ، رنگ لهي وڃڻ، ڦڪو ٿيڻ</p> <p>* شرمندو ٿيڻ، لهي ٿيڻ، شرمسار ٿيڻ</p> <p>* منهن جو ٻٽو لهي وڃڻ، منهن جي روتق ڇڏي وڃڻ</p> <p>* هراسجي وڃڻ، خوف ۾ پرجي وڃڻ، ڊڄي وڃڻ</p>
---	--

* حالت خراب ٿيڻ

* نمونو ڦرڻ

* ڪاڙجڻ، ناراض ٿيڻ، غصي ٿيڻ، ڇڙڻ

— رَنگ پرمائڻ: [اصطلاح] رَنگ رڃائڻ

’سڄڻ سانگي سانگ تي آيو رَنگ جوڙي تان رَنگ پرمايو‘

(نائڪ يوسف)

— رَنگ پترڻ: [اصطلاح] ڪنهن تصوير وغيره کي رَنگ لڳائڻ

* چٽ ڪڍڻ، نقش پڪڙڻ، چٽسالي ڪرڻ

* سهڻو بنائڻ، حسي ڪرڻ، خوبصورت بنائڻ

— رَنگ پنگ ڪرڻ: [اصطلاح] مڙو وڃائڻ، لطف پگائڻ

* شامي وغيره ۾ رخنو وجهڻ، راند ۾ اٽڪاءُ وجهڻ

— رَنگ پومي ج رَنگ پوميون: [ا - م] شامي جي جاءِ

ڪيل جي جاءِ، نائڪ ڪرڻ جي جاءِ، تفريح گاهه، وندر گاهه

سٺيما، نائڪ جي جاءِ، نائڪ منڊلي

— رَنگت ج رَنگتون: [ا - م] رَنگ، فامر، روپ، ورڻ،

شڪل، شيءَ، صورت

* حالت، ڪيفيت

* چمڪو، چمڪو، ٽيچ، چمڪار، جلوه

— رَنگ ڄمائڻ: [اصطلاح] رَنگ ڄاڙهڻ، رَنگ پڪو ڪرڻ

* شامي جو بنياد وجهڻ

* راڳ روپ شروع ڪرڻ، مڃڻل مڃائڻ

— رَنگ ڄمڻ: [اصطلاح] رَنگ ڄڙهڻ، رَنگ جو زور وٺڻ،

رَنگ پڪو ٿيڻ

* روتو ڌار ٿيڻ، زينت وارو ٿيڻ، سهڻو ٿيڻ

* مڃڻل جو زور وٺڻ، شامي جو مڙو اچڻ

— رَنگ ڇاڙهڻ: [اصطلاح] رَنگ ڏيڻ، رَنگ ڳڙڻ، رَنگدار ڪرڻ،

رَنگين ڪرڻ، رَنگ وارو ڪرڻ (ڪنهن ڪپڙي يا ڪاٺيءَ

وغيره کي)

* جنڊيءَ جو ڪر ڪرڻ

* تماشو ڪرڻ، چٽسالي ڪرڻ، گلڪاري ڪرڻ

— رَنگ ڇڙهڻ: [اصطلاح] رَنگ اڃڻ، رڳجڻ، واريش ٿيڻ،

روغن ڇڙهڻ

* تشو ڇڙهڻ، ڄمارجڻ، تشبي ٿيڻ

* صحبت جو اثر قبول ڪرڻ

* في ضياءِ ٿيڻ، فيضور ٿيڻ، (ڪنهن درويش جي صحبت مان)

— رَنگ ڄنا: [ا - مذ] مينڊيءَ جو رَنگ، ڳاڙهاڻ

* [ف]

’ڪنڀر ۾ آيو گل رَنگ ڄنا‘ (شيخ اياز)

— رَنگ ڌار ج رَنگ ڌار: [صفت] رَنگ وارو، رَنگين، رڳيل

— رَنگ ڌاڙهيءَ کي: [بڻا] واهه، واهه! شاباس! آفرين!

جس! مَرخبا!

— رَنگ ڌاڙهيءَ کي هڻڻ: [اصطلاح] شاباس هڻڻ، آفرين هڻڻ

مَرخبا هڻڻ، جس هڻڻ

— رَنگ ڏسڻ: [اصطلاح] تماشو ڏسڻ، ڪيل ڏسڻ، مڙو ڏسڻ

* ٻن جي ويڙهه ڏسڻ، جهڳڙو ڏسڻ

* نتيجي تي نظر وجهڻ

* حالت ڏسڻ، ڪيفيت ڏسڻ

— رَنگ ڏيکارڻ: [اصطلاح] تماشو ڏيکارڻ، نائڪ ڏيکارڻ،

راند ڏيکارڻ، هنر ڏيکارڻ، ڪرڻ ڏيکارڻ، مڙو ڏيکارڻ،

شعبده بازي ڪرڻ

* حالت ڏيکارڻ

* جوڀن ڏيکارڻ، نڪار ظاهر ڪرڻ

* بدعادت ظاهر ڪرڻ، بدآفعالو ٿيڻ

* جهڳڙو ڪرڻ، جهڳڙو ڪرڻ

* انتقام وٺڻ، وير وٺڻ

— رَنگ ڏيڻ: [اصطلاح] رَنگ ڄاڙهڻ، روغن هڻڻ، رَنگڻ،

رڳڻ، ملسمو ڄاڙهڻ، رَنگدار ڪرڻ، رَنگين بنائڻ

* لطف ڏيڻ، مزيدار ڪرڻ، وڻندڙ بنائڻ

* ڪنهن ڳالهه کي وڌاءِ ڏيڻ

* پنهنجي مطلب موجب ڳالهه کي موڙڻ

* ڳالهه کي رَنگين بنائڻ

— رَنگ ڀنگ ج رَنگ ڀنگ: [ا - مذ] طوطا طريقيو، نمونو،

نموني بازي، طرز

* اٽڪل سٽڪل، وز وڪڙ، ڦٽڙ ڦير

* قريب، لڳي

* رَسر، زواج، هلي چلي، هلب چلت، اٽڪ ويهڪ، رَوِيو،

اٿي ويهي

* چال چلت، عادت، خصلت، افعال، ارڪان

- رَنگ ڏيک ڏسڻ: [اصطلاح] حال احوال معلوم ڪرڻ.
سڌ سماءُ وٺڻ، خبر چار وٺڻ
* هلت چلت ڏسڻ، نئون ڏسڻ، طوار اٻار ڏسڻ، اٿي ويهي ڏسڻ
- رَنگ راش ٿيڻ: [اصطلاح] ڪنهن ڪم جو بهترين نموني ۾ تيار ٿيڻ، مڪمل ٿيڻ، پورو ٿيڻ
- رَنگ رتول ج رَنگ رتول: [ا - مذ] چٽسالي ٿيل جاءِ، نقاشي ٿيل مڃاڻ، رَنگ محل، لال بنگلو
- رَنگ رچائڻ: [اصطلاح] مڃيل ڄمائڻ، تماشو شروع ڪرڻ، مڃيلس مڃائڻ
- رَنگ رچڻ: [اصطلاح] رَنگ جو چڱيءَ طرح اثر ڪرڻ، رَنگ لڳڻ، رَنگ ڇوڙڻ، رَنگ ويهڻ، رَنگ ڄمڻ، رنگدار ٿيڻ، رنگين ٿيڻ
- رَنگ رڻ: [ا - مذ] عيش عشرت، ڪيل تماشو، مڃيل، وندڙ، پوڳ شوڳ، چرچو گهپو
- رَنگ رلايڻ: [اصطلاح] سزو ڪرڻ، خوشي ڪرڻ، لطف اندوز ٿيڻ
* عيش ڪرڻ، رَنگ رليون مٽائڻ
- رَنگ رليون: [ا - مذ] اڪثر جمع طور ڪم اچي ڪيل تماشو، عيش عشرت
* زنا، همبستري
- رَنگ رليون ڪرڻ: [اصطلاح] ڪيل تماشو ڪرڻ، عيش عشرتون ڪرڻ
* زنا ڪرڻ، همبستري ڪرڻ
- رَنگ رَنگ: [صفت] ڪيترن ئي رنگن وارو، رنگين، رنگدار
- رَنگ روپ ج رَنگ روپ: [ا - مذ] رَنگ روغن، شڪل شبيهه، خليو، صورت، منهن مهاندو
* حسن، جمال، سونهن، سويا، چمڪ دمڪ، زينت
- رَنگ روغن ج رَنگ روغن: [ا - مذ] رَنگ روپ، چمڪ دمڪ
- رَنگ ريز ج رَنگ ريز: [ا - مذ] رَنگ ڏيندڙ، رنگيندڙ، رنگيندڙ، ڪپڙا رنگيندڙ، ڪهنباڻي، نيروٽي، نقاش، مصور، معمار، ڪمانگر
- رَنگ زرد ٿيڻ: [اصطلاح] شڪل جو رَنگ پيلو ٿيڻ، منهن هٽو ٿيڻ (بيماريءَ يا شرمساريءَ سبب)
* شرمسار ٿيڻ، ڦڪو ٿيڻ، لڇي ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ
* ڊڄي وڃڻ، پو ۾ پرجي وڃڻ، هراسجي وڃڻ، خوفده ٿيڻ
- رَنگ ساز ج رَنگ ساز: [صفت] رَنگ بڻائيندڙ، رَنگ ڏيندڙ (سامان وغيره ڪي)، رَنگ ڪندڙ
* نقاش، مصور، معمار، ڪمانگر
- رَنگ سازي: [ا - مذ] رَنگ ڏيڻ جو ڪم، رَنگ ڪرڻ جو پورهيو، رنگڻ
- رَنگ سڃڻ: [ا - مذ] شعروشاعريءَ جو رَنگ، شاعري جي مڃيل
- رَنگ سفيد ٿيڻ: [اصطلاح] جهري جو رَنگ ڦڪو ٿيڻ، رَنگ زرد ٿيڻ، منهن پيلو ٿيڻ (بيماريءَ يا شرمساريءَ سبب)
- رَنگ فروش ج رَنگ فروش: [صفت] رَنگ وڪڻندڙ، رَنگ جو واپاري
- رَنگ فق ٿيڻ: [اصطلاح] رَنگ اڏامي وڃڻ، رَنگ ڇڏي ڏيڻ، رَنگ ۾ ڦڪو ٿيڻ (جهري يا ڪنهن به شيءِ جو)
- رَنگ ڦٽائڻ: [اصطلاح] بي رَنگ ڪرڻ، رَنگ مٽائڻ، رَنگ لاهڻ
* مڃيل ۾ خلل وجهڻ، ڪجهري بي رونق ڪرڻ
- رَنگ ڦٽائيندڙ چورو: [ا - مذ] رَنگ ناس ڪندڙ دوا
- رَنگ ڦڪو ٿيڻ: [اصطلاح] رَنگ جو جهڪو ٿيڻ، رَنگ اڏام ٿيڻ، رَنگ فق ٿيڻ، رَنگ اڏامن، رونق گهٽجڻ
* منهن پيلو ٿيڻ (شرم يا غيرت کان)، بي لطف ٿيڻ، سونهن ڇڏي ڏيڻ، سويا گهٽجي وڃڻ، نزاکت نه هجڻ، خوبصورتي وڃائڻ
- رَنگ ڪڍڻ: [اصطلاح] رَنگ ڇڻو ڪرڻ، رَنگ ظاهر ڪرڻ، نڪرڻ، نڪار ڪرڻ، صاف ٿيڻ، رَنگ کڻڻ
* سهڻو ٿيڻ، ملوڪ لڳڻ، حسين ٿيڻ، خوبصورت ٿيڻ، جون ظاهر ٿيڻ، جهرو ٿيڻ، منهن ۾ پائي اچڻ
* نخرا ڪرڻ، مغرور ٿيڻ

— رَنگُ ڪَڙڻُ: [اصطلاح] رَنگُ ڏيڻُ، رَنگُ پَڙڻُ،

رَنگَينُ ڪَڙڻُ، رَنگَدارُ ڪَڙڻُ، رَنگُ ڇاڙهڻُ

* مَرُو ڪَڙڻُ، تماشو ڪَڙڻُ، راندِ زوندِ ڪَڙڻُ، وندڙ ڪَڙڻُ،

خوشي ڪَڙڻُ

* پَتي راندِ ۾ حڪمُ ڪَڙڻُ، رَنگُ وارڻُ، حڪمُ ٻولڻُ

* [س/ات]

— رَنگُ ڪَڙڻُ: [اصطلاح] رَنگُ ظاهر ٿيڻُ، رَنگُ پَڌرو ٿيڻُ،

رَنگُ چٽو ٿيڻُ، رَنگُ صاف ٿيڻُ (مٺڪن يا ڪنهن ٻيءَ شيءِ جا)

* جوينُ ڪَڙڻُ، نڪارُ ڪَڙڻُ

* سَرو ٿيڻُ، خوش ٿيڻُ

— رَنگُ لاڻُ: [اصطلاح] رَنگَينُ ڪَڙڻُ، رَنگُ لڳائڻُ،

رَنگَدارُ ڪَڙڻُ

* تماشو ڪَڙڻُ، روشو ڪَڙڻُ

* وڏي سهڻائي پيدا ڪَڙڻُ

’رَنگُ لاهي ڇڏيائين‘ (جملو)

* قبول ٿيڻُ، منظور ٿيڻُ (دعا وغيره جيئن: دعائِي رَنگُ لائِي)

— رَنگُ لڳڻُ: [اصطلاح] مَرُو مَڃڻُ، تماشو ٿيڻُ، وندڙ ٿيڻُ،

جهرِ پَهر ٿيڻُ

* مَڃڻل ٿيڻُ، مَڃڻس ٿيڻُ، ڪَڇهري ٿيڻُ، ساز سَروڙ

جي مَڃڻل لڳڻُ، گاني بَچائي جي مَڃڻل لڳڻُ

* صَحت جو اثر قبول ڪَڙڻُ، اثر وٺڻُ

’اهڻد کي انڙ جو رَنگُ لڳو آهي‘ (جملو)

— رَنگُ لَهڻُ: [اصطلاح] روغڻُ لَهڻُ، رَنگُ گهٽجي وڃڻُ

(ڪنهن شيءِ تان)

* مَنهن جو پتو لَهڻُ، حَشَمَت ڇڏي وڃڻُ

* بي آيو ٿيڻُ، بي آيو ٿيڻَ، بي عزت ٿيڻُ، شَرِمار ٿيڻُ،

ڦِڪو ٿيڻُ، لَڄي ٿيڻُ

* خوفزدہ ٿيڻُ، هراسجي وڃڻُ، ڊڄي وڃڻُ، خوف ۾ پَڙجي وڃڻُ

* ڏيکاءُ گهٽ ٿيڻُ، چمڪ لَهڻُ، مَلمَعو لَهڻُ

* ظاهر ٿيڻُ، پَڌرو ٿيڻُ

— رَنگُ ۾ پَنگُ پَوڻُ: [اصطلاح] خوشيءَ ۾ رَنڊڱ پَوڻُ،

خوشيءَ ۾ رُخڻو پَوڻُ، خوشيءَ ۾ رَنج پَوڻُ، خوشيءَ جي

وَقَتَ ۾ ڪنهن اوجھي دردناڪ واقعي سَببِ لطف ۽ مَرُو

نڪري وڃڻُ، مَڃڻس ۾ رَنڊڱ پَوڻُ

* ميل ۽ ناه نہ ٿيڻُ

— رَنگُ ۾ رَتو رَهڻُ: [اصطلاح] ھر ڪنھن حال ۾

خوش هجڻُ، پنهنجيءَ مَسِيءَ ۾ مَڳن هجڻُ،

پنهنجي حال ۾ پورو هجڻُ

— رَنگُ ۾ رَنگُ آچڻُ: [اصطلاح] فائدي پَنيان فائدو ٿيڻُ،

تقويٰ ۾ تقو ٿيڻُ

* جوانيءَ ۾ نڪارُ آچڻُ

— رَنگُ مَتائڻُ: [اصطلاح] اصليتِ ڇڏڻُ، بَدَلجڻُ، مَتَڄڻُ،

صَوَرَت بَدلائڻ، شِڪل ڦيرائڻ، نَمُونو تبديل ڪَڙڻُ

— رَنگُ مَتَڻُ: [اصطلاح] رَنگُ بَدَلڻُ، اصليتِ مَتَڻُ، صَوَرَت

ڦيرائڻ، شِڪل ڦيرائڻ، ٻيو رَوَب ڪَڙڻُ

* نَمُونو بَدلائڻ، ڍَنگَ بَدلائڻ

* عادتِ ڦيرائڻ

— رَنگُ مَحَلُ ج رَنگُ مَحَلُ: (ا - مذ) عيش جو گهر،

عياشيءَ جو گهر، عَشيرَت گاهُ، اُها جاءِ جَنهن ۾ امير يا

بادشاهُ عيش ڪندا هجن، سِينگارنل جاءِ، تَفاشي مَحَلات،

زَوتل

— رَنگُڻُ: [مَص - فعل متعدي] رَنگُ ڏيڻُ (ڳاڙهي سڙي ڪٽڙو وغيره)،

رَنگُ ڪَڙڻُ، رَنگُ ڇاڙهڻُ، رَنگُ وَرڻُ، ڏيڻُ، فامَ ڪَڙڻُ،

رَنگو ڪَڙڻُ، وَرنو ڪَڙڻُ، رَوَب ڏيڻُ، رَنگَدارُ پَنائڻُ،

روغڻُ ڪَڙڻُ، وارنڻس ڏيڻُ، مَلمَعو ڪَڙڻُ

* ھم رَنگُ ڪَڙڻُ، ھڪ رَنگُ ۾ ڪَڙڻُ

* چٽ ڪَڙڻُ، جَسالي ڇاڙهڻُ، رَنگَينُ ڪَڙڻُ

* پاڻ جَڙو ڪَڙڻُ

* ڳاڙهو ڪَڙڻُ، رَتو ڪَڙڻُ، رَٽولُ ڪَڙڻُ

* رَڇائڻُ، مَڇائڻُ

* سَھڻو ڪَڙڻُ، خوبصورت ڪَڙڻُ، روئڻُ وٺائڻُ

* [ف: س]

* سُڪيو ڪَڙڻُ، آسودو ڪَڙڻُ

* [مَص] رَنگُڻُ

* [اَمَر] رَنگُ

* [مَضارع] رَنگَيان (ج) رَنگَيون، رَنگَين (ج) رَنگيو، رَنگِي

(ج) رَنگَين

- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معارف فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'يُو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] رَنگِي ٿو (ج) رَنگِي ٿا
- * [حال مٿ] رَنگِي ٿي (ج) رَنگِي ٿيون
- * [ماضي] رَنگِيو (ج) رَنگِيا
- * [ماضي مٿ] رَنگِي (ج) رَنگِيون
- * [مستقبل] رَنگِيندو (ج) رَنگِيندا
- * [مستقبل مٿ] رَنگِيندي (ج) رَنگِينديون
- * [اسم مفعول] رَنگِيل
- رَنگ وَجْهَٽُ: [اصطلاح] رَنگ اُڇلائڻ، هڪڙي تي خوشيءَ جي موقعي تي رَنگدار پائي هارڻ (هوليءَ جي موقعي تي)
- رَنگولي ج رَنگولي: [صفت] ڪپڙن تي رَنگ ڏيڻ جو ڪم ڪندڙ، نير جو ڪم ڪندڙ، نيرولي، ڪهنباڻي، رَنگريز، نيلگر
- رَنگولي ج رَنگوليون: [ا - مٿ] رَنگ ڏيڻ جو هنر، ڪمانگري، رَنگ سازي، رَگاوٽ جو ڪم
- * [گجراتي]
- رَنگ هارَڇڻ: [اصطلاح] منهن جو پيلو ٿيڻ، منهن جو پتو لهي وڃڻ (شرم يا ڊپ کان)، مٿول ڏسڻ ۾ اچڻ، فڪر وارو ٿيڻ، ڏکائيل ڏسڻ ۾ اچڻ
- * رَنگ ڦو ٿيڻ، رَنگ ڦرڻ ٿيڻ، رَنگ ڇڏي ڏيڻ، رَنگ لهي وڃڻ (ڏک يا فڪر ۾)
- رَنگ هارَڻ: [اصطلاح] رَنگ ڇنڊ ڪاڍڻ، رَنگ اُڇلائڻ
- * [ا - مذ] شاديءَ جي موقعي جي هڪ رسم (جنهن وقت ڪناريٽا گهوڙين تي ڳاڙهو رَنگ اُڇلائين)
- رَنگ هوءَ: [ح - ندا] توکي رَنگ هجي! اُڀرين هجي! جس هجي!
- رَنگِي ج رَنگِي: [صفت] رَنگ وارو، رَنگدار، رَنگين، رَنگيلو، طرح طرح جي رَنگن وارو، رَنگ بَرَنگِي
- * [ا - ذات] الله پاڪ جو هڪ صفائي لقب (صوفين جو اصطلاح) 'وحدت ۾ وو ڪثرت ڪيائين، رَنگيءَ رَنگ رڃايو' (سجلا)
- انت بحر دي، ڪل نه ڪائي، رَنگِي، رَنگ بَڻايا (بلي شاهه)
- رَنگيلو ج رَنگِيلا: [صفت] رَنگ وارو، رَنگين، رَنگدار، رَنگ بَرَنگِي
- * رَنگين مزاج، عياش، جيڙو، نئون، شوقين
- * رَنگين لباس پهريل
- * ٿڙو، هلڙيءَ طبع وارو
- * ڏونو پاڙيون وچ ڪٽيو، اوباش
- رَنگيلي ج رَنگِيلِيون: [صفت] رَنگين مزاج، ڪُسياتي، بيسوا، بديشي عورت، رَندي
- * چالاڪ، تيزهن نالي، اوباش، ٺنڊي، ٺنگوٺاري
- رَنگين ج رَنگِين: [صفت] رَگيل، رَنگ وارو، رَنگدار، رَنگ چڙهيل، رَنگ ڪيل، رَنگا رَنگِي، رَنگيلو، رَنگ بَرَنگ ڪيل
- * گوناگون، ملهجي ڏنل، گلڪاري ڪيل، سينگاريل، گل ڦل نڪتل
- رَنگِين رَنگِين: [صفت] رَنگا رَنگِي، گوناگون، چٽڪرو، چٽ، ڦلڦليو
- * طرحين طرحين، قسمن قسمن، نموني نموني، پانت پانت
- رَنگِين عبارت ج رَنگِين عبارتُون: [ا - مٿ] اها لکي جنهن ۾ شعر مسجع هجي، مقد و مسجع عبارت، دلچسپ عبارت، وڻندڙ عبارت، دلچسپ مضمون
- رَنگِين مزاج ج رَنگِين مزاج: [صفت] خوش مزاج، ڪلنگ، خوش طبع، زنده دل
- * عياش، عياش طبع، عياشي ڪندڙ
- رَنگِينِي ج رَنگِينِيون: [ا - مٿ] رَنگاوٽ، رَگاوٽ، رَگائي، چٽسالي
- * سينگار، آراستگي، نمائش، ٺاهه ٺوهه، بناڻ
- * اها رَنگِين شعر جنهن تان سنهي رَنگِينيون ڦريان (عطا مخدوم 'حمي')
- * خوش طبعي، خوش مزاجي
- رَنگيءَ جا رَنگ: [ا - مذ] الله پاڪ جي قدري (حيروٽ ويهان ادا ڏيندڙ محاررو)، قدريٽ جا ڪارناما

- **رنگ ج رنگون:** [ا - مت] روئن جو آواز. سنهه روج.
رنگو. رنگت
- * گھي. کلکل. ڪنجهڪو. ڪرڪو. ڪرڪي. ڪروڙ
* اٺ جو آواز
- **رنگائڻ:** [مصر - فعل متعدي] رڙائڻ. روڏڻ. ڪرائڻ.
روٽارڻ
- * گھي ڪرائڻ. کلڪل ڪرائڻ. ڪرڪو ڪرائڻ
* ڪٺ تي ويهي ٿنگون لوڏڻ
* [س/ڪوه]
* [مصر] رنگائڻ
* [امرا] رنگاءِ
* [رنگايو. رنگائيندو. رنگيل]
- **رنگائي ج رنگائي:** [صفت] ڪرڪيو. گھي.
رنگائي. گھي خور
- **رنگ چنگهه ج رنگون چنگهون:** [ا - مت] سوز
سٻان دانهن. ڪڙڪ
* بيماري. مرض
* [س/ات/ت]
- **رنگڻ:** [مصر - فعل لازمي] ڪرڪڻ. ڪنجهڻ. چنگهڻ
* دانهون ڪرڻ. رڙيون ڪرڻ. واکا ڪرڻ
* هري هري روئن. هنجون هارڻ
* [رنگي. رنگيا. رنگي. رنگيون. رنگيندو. رنگيندا.
رنگيندي. رنگينديون. رنگيل]
* [مصر - فعل متعدي] پٽڪڻ. پٽ پٽ ڪرڻ
* چٻڻ ۾ ڳالهائڻ
* ڦڏو ڪرڻ
* اٺ جو آواز ڪرڻ. اٺ جو رڙڻ
* دانهون ڪندو هلڻ. چنگهندو هلڻ
* وڃڻ (ڪنهن ٻرن وغيره جو)
* گوشت ڪرڻ. ٿٽ ٽٽ ڪرڻ. ٽٽائڻ. ٽٽائڻ
* [مصر] رنگڻ
* [امرا] رنگ
* [رنگي. رنگيندو. رنگيل]
- **رنگڻو ج رنگڻا:** [صفت - مذ] ڪرڪندڙ. ڪروڙي.
گھي خور. ڪرڪيو
- * زياده گهر ڪندڙ. لالچي. هبجي. طمعي
- **رنگ:** [ا - مت] آگر ۾ پاڻي جو زيور. منڊي
* گھنتي
* [انگ: Ring]
- **رنگ ڪرڻ:** [اصطلاح] فون ڪرڻ. ڪال ڪرڻ
- **رنگ ج رنگون:** [ا - مت] حصو. پتي. پاڳو
* لالچ. لٺ
* ڪپڙ جو گهو. سڀڙهه. ڌار
* 'ٻڪريءَ ۾ هائي ڪپڙ جي رنگ به ڪانهي' (جملو)
* [س/ڪوه]
* ڊورڙن يا هلڻ جو هڪ نمونو (هلڻ جا چار قسم. ڊٻڻ.
ڊڳ. چل. رنگ)
* مقرر مقدار کان ٿورو وڌيڪ ڏيڻ جي حالت
- **رنگ ج رنگون:** [ا - مت] جيڪي ملي تنهن کان ٿورو
زياده جي گهر
* سوائي. ورن کان وڌيڪ. اٽل. واڌو. رنگ
* ٻچڪڙو. چڪو. ڦڙي. پڻگي. ٽپو. هو
* پتي. حصو. پاڳو
* [س/ڪوه]
* [صفت] ڌرو. ٿورو
- **رنگڻ:** [مصر - فعل متعدي] ٿوري زياده جي گهر ڪرڻ.
رنگ ڪرڻ. گھل ڪرڻ. رنگ گهرڻ. جيڪي ملي
تنهن کان گھم وڌيڪ گهرڻ
* [مصر] رنگڻ
* [امرا] رنگ
* [رنگي. رنگندو. رنگيل]
- **رنگ ج رنگ:** [صفت] چڙو. چڙو چاند. اڪيلو. ڪنارو
اڻ پڙيل
* [س/ڪوه]

- رَنگُروٽُ ج رَنگُروٽُ: [ا - مذ] نئون ڀرتي ٿيل سپاهي.
 نئون ڀرتي ڪيل ملازم. سيکڙاٽ. سيکڙائو سيکنڙ
 * [صفت] ناٿجريڪار، اناڙي، نالزموڊگار، اڻ ڄاڻ
 * جٽ، جاهل
 * [انگ: Recruit]
- رَنگُروڇ رَنگُڙا: [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قسم
 • رَنگِلوڇ رَنگِلا: [ا - مذ] اُت، ڪرهو، ڏاڳهو، ٿوڌو، ميو
 * [س]
- رَنگُڻُ ج رَنگُڻُ: [ا - مذ] ڪاري جي مڇيءَ جو هڪ قسم
 (مڻهن سڻيلو پُڄ سنهون، ڊيگهه 2، 4 فوٽ)
 • رَنگِواڻِي: [ا - خاص] کوسن بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو
 * [س/ات]
- رَنگهه ج رَنگهون: [ا - مٿ] روڇ، راڙو، روڏن
 * ڦرياد، ڏانهن، شڪايت
 * ڳلا
 * ڪُڙڪو، ڪنجهڪو، چنگهه
 * ٽيسو
 * خڦو، گپت
 * خُसारو، نقصان
 * بيزاري، ڪروڙ (ٻار جو بيماريءَ کان)، گمپي، ڪلڪل
- رَنگهه پَنگهه ج رَنگهون پَنگهون: [ا - مٿ] جيسر و
 بيماريءَ جي ٿوري خراڙت
 * ڪنهن به ڪَم و خاطرِي جهڙي فيصلي نه ٿيڻ جي
 حالت و هَر هَر ڏڪر
 * [س/ت]
- رَنگهه چَنگهه ج رَنگهون چَنگهون: [ا - مٿ]
 رَنجهڪو، ڪنجهڪو، ڪُڙڪو، گمپي، ڪلڪل، رَنگهه رَنگهه،
 رَنجهه ڪنجهه
- رَنگهه رَنگهه ج رَنگهون رَنگهون: [ا - مٿ] چَنگهه
 (ٻار جو بيماريءَ سبب)، ڪنجهڪو، هڙڪي
 • رَنگُ ج رَنگُ: [ا - مذ] رَنگ، روغن، وَرَن، ملمعو
 * جٽ، چٽسالي، گُلڪاري، رَنگِداري
 * صُورٽ، نقش، شڪل، مُهانڊو
 * [سن: ف: رَنگ]
- رَنگاوتُ ج رَنگاوتُون: [ا - مٿ] رَنگ ڏيڻ جو ڪَم.
 رگاوت، رگئي، رگائي، رگائي
 — رَنگاڙِيُ: [مصدر ’رَنگُ‘ مان فعل متعدي بلواسط] رَنگ ڇو
 ڪَم پئي کان ڪرائي، رَنگ ڪرائي، رَنگ ڏيارو،
 رَنگ ڪرائي، رَنگ ڇاڙهائي، رگائي، رگائي ڪرائي
 * [زنڳيو، زنڳيندو، رَنگيل]
- رَنگُڻُ: [مض - فعل متعدي] رَنگ ڏيڻ، رَنگ ڇاڙهڻ،
 رَنڻ، رڄائڻ، رَنگڻ، ملمعو لڳائڻ، رَنگ ڪرڻ
 * [سن: ف: رَنگ]
 * [مض] رَنگڻ
 * [امر] رَنگ
- * [مضارع] رَنگيان (ج) رَنگيون، رَنگين (ج) رَنگيو.
 رَنگي (ج) رَنگين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’رُو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ
 لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رَنگي ٿو (ج) رَنگين ٿا
 * [حال مٿ] رَنگي ٿي (ج) رَنگين ٿيون
 * [ماضي] رَنگيو (ج) رَنگيا
 * [ماضي مٿ] رَنگي ٿي (ج) رَنگيون
 * [مستقبل] رَنگيندو (ج) رَنگيندا
 * [مستقبل مٿ] رَنگيندي (ج) رَنگينديون
 * [اسر مفعول] رَنگيل
- رَنَمَلُ ج رَنَمَلُ: [صفت] ڊوليو، پيارو، دلير، جاني، سڄڻ،
 يار، دوست، سَنگيتي، ساٿي، همراھ، همراز
 • رَنواڻِيُ: [مض - فعل متعدي] نيڪال ڪرڻ (مڻهن ڪَم جو)،
 اُڪلاءَ ڪرڻ، ختم ڪرڻ، ٻورو ڪرڻ، سَمائتَ ڪرڻ،
 سَمپورڻ ڪرڻ
 * نيسرو ڪرڻ، فيصلو ڪرڻ
 * [مض] رَنواڻي
 * [امر] رَنوا
 * [زنواي ورنوايڻدو، رَنواڻيل]

• **زنوتو ج زنوتو:** [صفت - مذ] اهو ماڻهو جنهن جي زال مري وئي هجي. زنوتو زنيدو ڏيبل

• **ڪنوارو، وانديو، چڙهو**

• [مت: زنوتي ج زنوتيون]

• **زنوتو ج زنوتون:** [ا - مت] زن زال، مڙس مري ويل زال.

• **ڦلاوڻي، زنوتي، ڏيبل، ڏهاڳو**

• **توڻڪي، ڪلهه، جهيڙائڻ**

• **چندي، نياڳي، بندوري، بگهڙ زال**

• **زنوتو ج زنوتو:** [ا - مذ] اهو مڙس، جنهن جي زال مري وئي هجي، زنوتو

• **زنوتو ج زنوتو:** [صفت - مذ] زنوتو، زنوتو، اهو مڙس، جنهن جي زال مري وئي هجي

• [مت: زنوتي ج زنوتيون]

• **زني ج زنيون:** [صفت - مت] مڙس مري ويل زال، زن زال، بيواهه، وڊو

• [س/ات: سن، رات = عورت]

• **زني ٿيڻ:** [اصطلاح] مڙس مري وڃڻ، بيوهه ٿيڻ، زن زال ٿيڻ

• [س/ات]

• **زني ڪوٺ:** [ا - خاص] ضلعي ڄام شوري ۾ واقع بين الاقوامي سطح تي مشهور هڪ تاريخي قلعي جو نالو

• **زنو ج زنو:** [ا - مذ] جنگ، جدل، جهيڙو جهڻو، مقابلو، ويڙهه، زرم، ڀڙ، جڏ، لڙائي، مڙڪو ڪاهه

• **عظيم جنگ**

• **جنگ جو ميدان، ميدان جنگ، لڙائيءَ جو ميدان، زن پور، زن پومي**

• [سن: زن = جنگ]

• **زن گجي راجو ٿيو (شاه)**

• **زن پور:** [ا - مت] ميدان جنگ، لڙائيءَ جو ميدان، زن، زن پومي

• **زن پومي ج زن پوميون:** [ا - مت] جنگ جو ميدان، زن پون، لڙائيءَ جو ميدان، ڀڙ جو ميدان، زن پور

• **زن جيٽ ج زن جيٽ:** [صفت] فاتح، سويارو، فتح مند، کٽيل

• **زن ڪيتر ج زن ڪيتر:** [ا - مذ] ميدان جنگ، زن پور، زن پومي

• [س/ت]

• **زن ڪل ج زن ڪل:** [صفت] جنگ جو بهادر، سورهيه، جهونجهار

• [ا - خاص] هڪ بهادر سوي جو نالو

• **زنو ج زنو:** [ا - مذ] صحرا، نيپان، ويرانو، زو، جابان، ڏنڻ، ٻرڻ، ٿر ٻر، سڄ، غير آباد، اُچار، پينگ، نيپاني، ويرانو

• [سن: آرڻي < زن = زن پت]

• **ٻريادي، ٺاهي**

• **ظلم، ڦهر، آندڙ، ناانصافي، بي انصافي**

• **هاڃو، ناحق، ستياناس**

• **جنگ، جنگ جو ميدان**

• **زنو ٻارو:** [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، آندڙ ڪرڻ، ڦهر ڪرڻ، بي انصافي ڪرڻ

• **ٺاهي ڪرڻ، ٻريادي ڪرڻ، ويرانو ڪرڻ، سڄ ڪرڻ، اُچار ڪرڻ، پينگ ڪرڻ، تاباني ڪرڻ**

• **زنو ٻاري ڏيڻ:** [اصطلاح] زن ٻارو، ظلم ڪرڻ، ڦهر ڪرڻ، بي انصافي ڪرڻ، آندڙ ڪرڻ

• **زنو ڪرڻ:** [اصطلاح] ظلم ڪرڻ، آندڙ ڪرڻ، ڦهر ڪرڻ، بي انصافي ڪرڻ، ڏاڍ ڪرڻ، ڏرڻستي ڪرڻ

• **سڄ ڪرڻ، ويرانو ڪرڻ، ٺاهي ڪرڻ، تاباني ڪرڻ**

• **زن ۾ رات پوڻ:** [اصطلاح] تڪليف و اڃڻ، مصيبت ۾ پوڻ، آزار ۾ پوڻ، تشڪلاتي ۾ پوڻ

• **زن ۾ رلاڻي:** [اصطلاح] ڏرندڙ ڪرڻ، پريشان ڪرڻ، دغا ڏيڻ، وقت تي دوکو ڏيڻ، آڌ ۾ ڇڏي هليو وڃڻ

• **زن ۾ رڙائڻ:** [اصطلاح] هجر ۾ هنجون هارائڻ، جذبيءَ ۾ بيقرار ڪرڻ، وڇوڙي ۾ وايون ڪرائڻ

• **رڙجهه ج رڙجهون:** [ا - مت] يادگيري، ياد، يادگيرو، ساز

• [س/ات]

- **رُڻ جُهڻ:** [ا - مٺ] ڳالھ بولھ. گُئڱو. گُئڱار. وٽندڙ گُئڱو
 * جُونڱار جُهونڱار لات. آلاپ. مِڻو آواز
 * آهستي آهستي ڳالھ بولھ. ڦس ڦس. سس پس.
 جڻ پڻ
 * مينھن جي رڪاري جو آواز
 * جھر جھنگ (بيل)
 * آهستي آهستي ڏيکار ڪرڻ جو آواز. وڍ ڪرڻ جو آواز
 * يادگيري
 * ڪُ تو نه ماري. رُڻ جُهڻ سنڌي سڄڻين (شاه/ڏهر)
 • **رُڻڪَ ج رُڻڪُون:** [ا - مٺ] ڪنجهڪو. ڪرڪو.
 چنگهار دانھن. رڙ. واکو
 * ’سدا آهي سوڙ جي. رنجهون رُڻڪَ‘ (شاه/يمن ڪلياڻ)
 * اُٺ جو ڪنجهڻ
 * [س/ت]
 - **رُڻڪارَ ج رُڻڪارُون:** [ا - مٺ] رڍ جو آواز. بيڪار
 * [لس]
 - **رُڻڪڻ:** [مض - فعل لازمي] ڪرڪڻ. ڪنجهڻ
 * سس پس ڪرڻ. پڻ پڻ ڪرڻ. پشڪاڻ ڪرڻ.
 چپن ۾ ڳالھائڻ
 * چچڪو ڏيڻ. لوڏو ڏيڻ. ڏوڏو ڏيڻ. جھوپو ڏيڻ. ڏونڌاڙ ڏيڻ
 * [رُڻڪيس رُڻڪيسو رُڻڪيل]
 - **رُڻڪو ج رُڻڪا:** [ا - مٺ] ڪرڪو ڪنجهڪو سس پس
 پڻ پڻ. پشڪاڻ. پشڪو
 * چچڪو. لوڏو. ڏوڏو. جھوپو ڏونڌاڙ
 • **رُڻمَلُ ج رُڻمَل:** [صفت] ڊوليو. پيارو. دلبر. جاني
 * بهادر
 * [ا - خاص] هڪ بهادر سويدي جو نالو
 • **رُڻو ج رُڻا:** [ا - مٺ] ويراني. سڄ. پينگ
 * [س/ات]
 * اٽالو. ڪوڙم. ڊٻيلو
 * [س/ات]
 * قرض. اوڏر. ٺھڻو
 * ’رُڻي ۽ راتر جي سڌ جنھن کي هوءَ‘ (گل قند)
- **رُڻو جُهڻ:** [اصطلاح] گھٽ جُهڻ. جُڻ جُهڻ
 * چڻ. چٽارڻ. گھوڻڻ
 • **رُڻو جُڻو:** [ا - مٺ] وھڪرو. وھڪ. ريلو پاڻيءَ جي ڌار
 * سيلاب
 * پاڻيءَ جي نھن
 * جوش. ڏلولو
 * غصو. ڪروڙ. چڙ. غضب. تيسو
 * ’رُو ۾ ڳالھ ٺڪري وئي‘ (جمل)
 * [ف: رويدن = وڃڻ]
 * رستي تان هَلڻ جو خيال
 * ڏن. موج
 * فوج. لشڪر. سينا. ڪٽڪ. آڙ مار. پلٽڻ
 * [ا - مٺ] وھندڙ پاڻيءَ ۾ گڏيل ميل
 * مٽي. لٺ. راڻو. واري. ريت. ميراڻ. ميراڻي
 * لاڙو. رُغبت. جھڪاءُ
 * خيال. ويچار
 * سارين جي پوک ۾ قسيمين قسيمين گاه
 * [س/ات]
 - **رُو ڪَڙڻ:** [اصطلاح] سارين جي پوک مان گاه ڪڍڻ.
 سارين جي پوک ۾ گڏ ڪرڻ
 * [س/ات]
 - **رُو ڪَري مارڻ:** [اصطلاح] ضد ڪري مارڻ. هروڀرو مارڻ.
 بي گناه مارڻ
 * ’نه مارج مين ڪري تين زي اٿئي صاحب سنڌي ساک‘ (فاضل شاه)
 - **رُو ڪَري وڙهڻ:** [اصطلاح] هرو ڀرو وڙهڻ. خواهه منجهان وڙهڻ.
 بي گناه وڙهڻ. ضد ڪري وڙهڻ
 • **رُو ج رُو:** [ا - مٺ] قطار. صف
 * [انگ: Row]
 • **رُو ج رُو:** [ا - مٺ] جھرو منھن. مھانڊو. شُڦڙ. سُڪ. مُھاڏو
 * مٿانهين. مٿاڇرو. سطح (جيئن: ’رُو زمين‘ وغيره)
 * [طرف] سامھون. اڳيان. مقابل. پيش. روستو. منھن سامھون
 * [ف]

- رُوتِرُو: [طرف] آمهون سامهون، منهن سامهون، مڙهان منهن، منهن مقابل، منهن تي، منهنڊان، منهنڊ، اڳيان، سنڪ، پيش
- رُوتِرُو آچڻ: [اصطلاح] سامهون آچڻ، اڳيان آچڻ، منهن سامهون ٿيڻ، منهن مقابل ٿيڻ، منهنڊا آچڻ، آڏو آچڻ
- رُوتِرُو آڻڻ: [اصطلاح] سامهون آڻڻ، اڳيان آڻڻ، پيش ڪرڻ، حاضر ڪرڻ، منهنڊان ڪرڻ، منهن مقابل ڪرڻ، آمهون سامهون ڪرڻ
- رُوتِرُو ٿيڻ: [اصطلاح] سامهون ٿيڻ، اڳيان ٿيڻ، آمهون سامهون ٿيڻ، منهن تي ٿيڻ، پيش ٿيڻ، حاضر ٿيڻ
- صَوَرَتَ ڏيکارڻ، شِڪِلَ ڏيکارڻ، مڙهانڊو ڏيکارڻ، مَکُڙو ڏيکارڻ
- رُوتِرُو ڪَڙڻ: [اصطلاح] سامهون ڪَڙڻ، اڳيان ڪَڙڻ، منهن مقابل ڪَڙڻ، آمهون سامهون ڪَڙڻ، پيش ڪَڙڻ
- حاضر ڪَڙڻ، منهن تي ڪَڙڻ، موجود ڪَڙڻ
- شِڪِلَ ڏيکارڻ، صَوَرَتَ ڏيکارڻ
- رُوتِڪارَ ج رُوتِڪارُون: [ا - مت] ڪنهن جي اڳيان ٿيل ڪارروائي، سامهون ٿيل فيصلو، رُوتِرُو ٿيل ڳالهه
- حالت، ڪيفيت، اُوستا، گُتي، دشا، صَوَرَتَ
- رُوپوشَ ج رُوپوشَ: [صفت] منهن لڪائيل
- مڇنبي، گُمر شد
- پوشيده، ڳجهو، لڪل، چپيل، گُمر
- مَنرُورَ، قرارَ، پَنگَل، غير حاضر، پَنجي ويل، رُفو چَڪَر
- رُوپوشَ ٿيڻ: [اصطلاح] پَنهنجو منهن لڪائڻ
- لَڪَڙَ، چَٽَ، غائبَ ٿيڻ، لَڪي وَجَڻ
- قرارَ ٿيڻ، پَنجَڻ، پَنجي وَجَڻ
- رُوپوشَ ڪَڙڻ: [اصطلاح] لڪائڻ، گُمر ڪَڙڻ، غائبَ ڪَڙڻ، مڇنبي ڪَڙڻ، پوشيده ڪَڙڻ
- چَٽائڻ، قرارَ ڪَڙڻ
- رُوپوشِي ج رُوپوشِيُون: [ا - مت] لڪَ، چَٽَ، گُمر شدگي، ڳجهه
- پاڇَ، قرارِي
- رُودادَ ج رُودادُون: [ا - مت] اڳين ڏٺو آخوال، رُوتِڪارَ، ڪيفيت، حالت، حَقِيقَتَ، حال آخوال
- ڳالھ، قِصو، بَيانَ، واقعو
- رُوسِياهَ ج رُوسِياهَ: [صفت] منهن ڪارو، ڪارَ منهنون
- گَنهَگارَ، يايَ، ڏوهاري، بدڪارَ، خطاوارَ، بَچَڙو، بداعمالَ
- بدتَصَيِّبَ، نِياڳو، چَنڊو، بدبَختَ، بدورو
- ذليلَ، بي عزتَ، بي ماڻَ، بي آبَ
- رُوسِياهَ ٿيڻ: [اصطلاح] ڪارَ منهنون ٿيڻ، بدنامَ ٿيڻ، ذليلَ ٿيڻ، بدڪارَ ٿيڻ، گَنهَگارَ ٿيڻ، باپِي ٿيڻ، ڏوهاري ٿيڻ
- رُوسِياهِي ج رُوسِياهِيُون: [ا - مت] ڪارَ منهنائي، بدنامِي، ذلتَ، ذلالتَ، رُسواڻِي، بي عزتي، بي آبي، بي ماني
- گَنهَگارِي، خطا، خطاوارِي، ڏوھ
- رُوشناسَ ج رُوشناسَ: [صفت] واقفڪارَ، چاڻَ سڃاڻَ، سڃاڻو، چاڻندڙ، سڃاڻپَ وارو، واقفيتَ وارو، ڏنلَ وائيلَ
- مَشهُورَ، ناليرو، ناميارو، نامُوڙَ
- رُوشناسِي ج رُوشناسِيُون: [ا - مت] واقفيتَ، سڃاڻپَ، چاڻَ سڃاڻَ، ملاقاتَ، صاحبِ سلامتَ، واقفِي، ذِيتَ، عَليقَ سَليقَ
- رُوتما: [ظرف] ڏَسجَنَ مَ ايندڙَ، ظاهِرَ، پَنڌرو، کليلَ
- عامَ، مَشهُورَ
- رُوتمايَ ج رُوتمايُون: [ا - مت] منهن ڏيکارڻ جي حالت، ديدارَ، ڏيکائي
- مَهَوَرَتَ (ڪتابَ وغيرهَ جي)
- شاديءَ جي هِڪَ رَسَمَ
- رُواجَ رُوا: [صفت] رائجَ، مَروُجَ، جاري، چالو، وهندڙَ، هلندڙَ
- حَقِي، جائِزَ، حَقائِقو، خالَ، خالِي، رَهَنڊو، حقَ خالَ جو، قانونِي، شَريعِي
- باقاعدي، دَرستَ، بَرائِ، صَحِيحَ، اصلَ، پورو، واجبَ، جڳائِو، لائقَ، نَهَنڊو، لائقَ لَڳو، مُباحَ، نِيڪَ، رهاڻيندو، مُناسِبَ، چَڏتَ، جَھڙو
- [ف: رُوانَ - جاري، هلندڙ]

— رَوادارُ ج رَوادارَ: [صفت] قبولُ ڪندڙ جائزُ سمجھندڙ
منجھندڙ، باسپندڙ، اقرارِي، قبولدار، رضامنڊ
* چاهيندڙ، گھڙندڙ، پيار ڪندڙ

* خير خواه، ڀلو گھڙندڙ، ھمدرد، خير آنديش، طرفدار،
ساٿي، ٽيڪو ڏيندڙ، مددگار، واهرو سھائتا ڪندڙ،
ھمراھ، ڀنڀرو حمايتي، پاسو وٺندڙ، بدلو ڪندڙ، وٽ ڪندڙ
* پنھنجو ڏوھ پاسي، ڀڻي کي ڦاسائيندڙ
* سرڪاري شاھد

— رَواداري ج رَواداريئون: [ا - مت] مدد، واهرو، سھائتا،
اوڻ، حمايت، ڀنڀرائي، ھمراھي، پنڄھلي بدلو، پاس، وٽ
* منظورِي، اقرار، قبوليت، مڃتا، ھائوڪار

— رَوَ رَڪڻُ: [اصطلاح] جائز رَڪڻُ، مباح سمجھڻ
* جاري رَڪڻُ، چالو رَڪڻُ، ھلندو رَڪڻُ، مروج رَڪڻُ
* منظور ڪرڻ، قبول ڪرڻ
* اقرارِي ٿيڻ، رضامنڊ ٿيڻ
* اجازت ڏيڻ، موڪل ڏيڻ

— رَوَ سمجھڻُ: [اصطلاح] مباح سمجھڻ، جائز سمجھڻ،
حقي سمجھڻ، صحيح سمجھڻ، درست چائڻ، بيڪ سمجھڻ
برابر سمجھڻ

— رَوَ ڪرڻُ: [اصطلاح] جائز ھجڻ جي فتويٰ ڏيڻ، جائز ٺھرائڻ
مباح ڪرڻ، لازمي ڪرڻ، حقي ڪرڻ

* رَوَاج رَوَا: [ا - مذ] روئڻ جو آواز، زناڻ، رواج، رواء
* [س/ل]

— رَوَاڻ ج رَوَاڻ: [ا - مذ] رَوَا، رَوَا

* رَوَايَط: [ا - مذ] رابطا، ڳانڍاپا، لاڳاپا، تعلق، واسطا
* [ع: اسر 'رابطو' جو جمع]

* رَوَات/ رَوَات ج رَوَات/ رَوَاتيون: [ا - مذ/مت] لوھاري
اوزار جو ھڪ قسم، زواني، ٽڪوري، سونھري

— رَوَاتِي: [مصر - فعل متعدي] گھڙ، ڪڙڻ، ڳسائڻ، لسو ڪرڻ،
سڌائيءَ تي بيھارڻ، سنئون ڪرڻ
* [مصر] رَوَاتِي

* [امر] رَوَات
* [روايتي] رَوَاتِيندو رَوَاتِيڻا

— رَوَاتِي ج رَوَاتِيئون: [ا - مت] لوھ کي لسي ڪرڻ جو
ھڪ لوھارڪو اوزار، رَوَات، ٽڪوري، سونھري

* رَوَاج ج رَوَاج: [ا - مذ] عام دستور، راھ، ريت، ھلي چلي،
ريت، رسم، پروڙ پڻ
* مرجانا، وتيرو، استعمال
* ڍنگ، پٽ، ڍڳ، پار، طرح، وجھ، دستور، ھلت، ڍاڻ،
نمونو

* قسم، پرڪار، ڊول
* گراھڪي، ورتاء
* محاورو
* چلت، طريقو، روش
* سرشتو، قانون، قاعدو، معمول
* واٽ، طور، طرز
* [ع: راج = آساني سان وڪرو ٿيندڙ ھو]

— رَوَاج پَوَڻُ: [اصطلاح] رسم پَوَڻ، جاري ٿيڻ، رائج ٿيڻ،
عام ٿيڻ، عمل ۾ آڻڻ، دستور ۾ آڻڻ، سرشتو پَوَڻ

— رَوَاج ڏيڻُ: [اصطلاح] جاري ڪرڻ، چالو ڪرڻ، مروج ڪرڻ،
عام ڪرڻ، استعمال ۾ آڻڻ، عمل ۾ آڻڻ

— رَوَاج ۾ آڻڻُ: [اصطلاح] وجھن (نئون رواج)، شروع ڪرڻ،
جاري ڪرڻ، چالو ڪرڻ، عام ڪرڻ، مروج ڪرڻ
* پيش ڪرڻ (بلِ اسمبليءَ وغيره ۾)
* ڪابو ٿيڻ رسم سماج اندر آڻڻ
* گھيڙڻ، وجھڻ، داخل ڪرڻ

— رَوَاجِي ج رَوَاجِي: [صفت] رَوَاج ۾ آيل، ھميشه جو،
معمولي، دستوري، ريتائيتي مروج، دستور موافق، رسمي،
قانوني، حقي، ساڌارڻ

* اهڙو جھڙو ھالو چالو پروڙ پڻو، خسيس، ڪين جھڙو
ھلڪو شورِي ملھ وارو، سادو عام، چالو استعمالِي
* [طرف] اڪثر، عموماً، گھڻو ڪري

— رَوَاجِي طَرَحَ: [طرف] عام نموني، ھميشه وانگر، عام طرح،
ھون، دستور موافق، گھڻو ڪري، معمول وانگي

• رواڙو: [ا - مذ] انعام، اجر، ڦل

• [انگ: Reward]

• رواڙج رواڙ: [ا - مذ] رواڙج، دستوڙ

• رياءَ، پاسخاطري، وٽپ، پاسخاطر، لحاظ، رعايت، پاسو، مروت
• خاص شوق، ڏاڍي ڊل، خٽ، لاڙو، رغبت، پيار، قرب، عشق، موھ

• نڪ شڪ، نڪوڙ، لٻاڙ، واهيات، گنگڻو، مسخري، چرچو، گھبر، مشڪري
• جري، سٽپ، ٿٽ مال، روغن، چڪڻائي
• [س/ل]

• رواڙي ج رواڙي: [صفت] رواڙي، عام رواڙي، هالو چالو
• چاندي گيو ڇلائين، زير رواڙي (شاه/سيراڳ)

• رياءَ ڪندڙ، رياءَ، پاسو ڪندڙ، به آڳيو، رياءَ خور
• پاس ڪندڙ، رعايتي، لحاظي، پاسخاطر ڪندڙ، تلھ دار، حمايتي، پٿيرو، هڪ طرفو ڳالهائيندڙ، پاسداري ڪندڙ
• بي انصاف، ٺڳ، ڪوڙو، ويساه گهاٽي، بدمعاش

• رواڙش ج رواڙش: [ا - مذ] لڙيد ڪاڏي جو هڪ قسم، مليدو ڪاڇ ڪورمو، مٽ زچي

• رواڙي: [ا - مذ] (اسر جنس) روه ڪان ايندڙ پکي، روهاکي ڏنڊ جا پکي (جيڪي سياري ۾ اچن)، روهاکي
• [س/ل]

• روان: [صفت] جاري، وهندڙ، هلندڙ، مروج، چالو، ورتماڻ، لٻالٻ

• [ف: روان = هلندڙ]

• چڪندڙ (ڦٽ)

• عام، رواڙي، ساڌائڙ، معمولي، هڪ جيترو، تيز، نڪو، جلدي، چوهر، جهٽ پٽ، هڪدم

• [ا - مذ] بنا معنی ڪتاب يا قرآن شريف پڙهڻ جي حالت، بنا هج پڙهڻ جو هڪ نمونو، لس پڙهڻي، سڌي پڙهڻي، روا

• روان آهڻي: [ا - مذ] موجوده آمدني

• روان ٿيڻ: [اصطلاح] جاري ٿيڻ، وهڻ

• هلڻ، راهي ٿيڻ، روانو ٿيڻ، نڪرڻ، اُستڻ

• لڏڻ، ڇڏڻ، پڙڻ، تياڳڻ

• خدا ٿيڻ، موڪلائڻ

• تيز ٿيڻ، چوهر ٿيڻ، جلدي ٿيڻ، جهٽ پٽ ٿيڻ، نڪڙو ٿيڻ

• زبان تي چڙهڻ، دور ٿيڻ، مشق ٿيڻ، ورد ٿيڻ، ياد ٿيڻ، زربان ٿيڻ (سبق وغيره)

• روان پڙهڻ: [اصطلاح] لس پڙهڻ، يڪساھي پڙهڻ، روا پڙهڻ، لسو پڙهڻ، بنا اٽڪ پڙهڻ، سولائيءَ سان پڙهڻ، بنا هڪ جي پڙهڻ، بنا هجي جي پڙهڻ

• روان ڌوان: [صفت] مشغول، رڌل، هلندڙ، مصروف، ڪوشان
• 'موج مٿي تي ڌوان ڌوان ڪوئي، آھ سھڻو سھڻ اڃان ڪوئي' (شيخ ايان)

• روان ڪرڻ: [اصطلاح] جاري ڪرڻ، هلندو ڪرڻ، چالو ڪرڻ، مروج ڪرڻ

• روانو ڪرڻ، اُستائڻ، راهي ڪرڻ

• موڪل ڏيڻ، اجازت ڏيڻ

• تيز ڪرڻ، نڪو ڪرڻ، چوهر ڪرڻ

• روانگي ج روانگيون: [ا - مذ] ٻاهر وڃڻ جي حالت.

• ڪوڇ، اُستھ، موڪلائي، موڪل

• نيڪاس، نيڪال، نيڪت، اُماٽپ

• چالائو، رحلت

• ٻاهر ويندڙ سامان، پئي ملڪ ڏانهن ويندڙ مال

• روانو ج روانا: [صفت] هليو، موڪلايو

• [مٽ: رواني ج روانيون]

• [ا - مذ] اُماٽپ، روانگي، اُستھ، ڪوڇ

• جاري، لڳاتار هلڻ جي حالت

• 'قافلو لوڪن جو جلدي ٿيو روانو باغ ۾' (عطا محمد 'حامي')

• روانو ٿيڻ: [اصطلاح] ڪنهن منزل ڏانهن وڃڻ شروع ڪرڻ.

• وڃڻ، رخصت ٿيڻ، اُستڻ، هليو وڃڻ، هلڻ، موڪلائڻ

• چالائو ڪرڻ، لاڏاڻو ڪرڻ، مري وڃڻ، فوت ٿيڻ

- **روانو ڪٽڻ:** [اصطلاح] منجڻ، موڪلڻ، اُساهڻ، پيڇڻ، اُماڻڻ، آرسال ڪرڻ
- * رخصت ڪرڻ
- * اُڪلاڻ، ٻيڙو
- **رواني ج روائيُون:** [ا - م] هلندي، وهڪ، وهڪرو، تيزي، ٽڪ، چوهاڻي، ٽڪاڻي، خلدائي
- **روائتو ج روائتا:** [صفت] بورالو، خُشڪي، ريڇڪي، لَهري، تَرنگي، وهڻي، لَهرائتو، مَن موجي، مَري جهڙو، خام خيالي، ڊيالو، مٽلون
- **روايت ج روايتُون:** [ا - م] ڪنهن جي ڳالهه جو نقل، ڪنهن جي چيل ڳالهه، توارِيخ، اِتھاس، وِرتات، ڪيفيت، بيان، داستان، نامو، آکاڻي، قصو، ڪهاڻي، ڳالهه، حڪايت، ڪھت، ڪهاڻ، نقل، ساڳي، ڏند ڪٿا، سِمرتي، افسانو، چوڻي، چوٽ
- * زواج، اُصول، دستور
- * [ع]
- **روايت آشنا:** [صفت] جيڪو رَسَم زواج کان چڱيءَ ريت واقف هجي
- **روايت بالمعني:** [ا - م] اُها روايت، جنهن ۾ درست مفهوم بيان ڪيل هجي ۽ الفاظ پلي بديلي هجن
- **روايت ٽوڙڻ:** [اصطلاح] پراڻي زواج کي اڳتي لاءِ ختم ڪرڻ، ريت رَسَم پڇڻ، روايت خلاف ڪم ڪرڻ
- **روايت پَرسَٽ:** [صفت] روايتن جو پابند، پراڻن طرز طريقن تي عمل ڪندڙ
- **روايت پسنند:** [صفت] روايتن کي سلو سمجھندڙ، روايتن جو حامي
- **روايت پسندي:** [ا - م] روايتن کي پسندي ڪرڻ جي حالت، روايتن جي حمايت
- **روايت چوڻ:** [اصطلاح] قصو بيان ڪرڻ، حڪايت نقل ڪرڻ
- **روايت زندهه رکن:** [اصطلاح] ڪنهن شيءِ رَسَم کي قائم رکن
- **روايت شڪن:** [صفت] رَسَم ۽ رواجن کي ٽوڙڻ وارو
- **روايت قائم ڪرڻ:** [اصطلاح] نئين روايت وجهڻ، نئون طريقو متعارف ڪرائڻ، نئين رَسَم قائم ڪرڻ
- **روايت وجهڻ:** [اصطلاح] نئون طريقو متعارف ڪرائڻ، نئين رَسَم قائم ڪرڻ
- **روايتي ج روايتي:** [صفت] اصلي، پراڻو، اُڙلي
- * فرسوده، فضول
- * ديسي
- **روياهه ج روايهه:** [ا - م] جانور جو هڪ قسم، لومڙ، لوگر
- **روياهه بازي ج روايهه بازيُون:** [ا - م] مڪاري، ٺڳي، دغا، قريٻ، بدمعاشي، ويساهه گهاٽي، غياري
- **روياهي ج رواهيُون:** [ا - م] دغا، درکو، ٺڳي، مڪاري، قريٻ، ويساهه گهاٽي
- * [س/ات]
- **روياهي ڏيڻ:** [اصطلاح] دغا ڪرڻ، دوکو ڏيڻ، قريٻ ڪرڻ، ويساهه گهاٽي ڪرڻ، ٺڳي ڪرڻ
- **رويتڪار ج رويتڪارُون:** [ا - م] ڪنهن جي اڳيان ٿيل ڪارروائي، سامهون ٿيل فيصلو، زور و ٿيل ڳالهه، حالت، اُوستا، گتبي، دُشا، روڻداد، حال
- * ڪيفيت، صورت، حقيقت
- * ليڪيل حڪم، فرمان
- * [ف]
- **رويتڪاري ج رويتڪاريُون:** [ا - م] قاعدي جي ڪارروائي، مقدمي جي سماع، ڪارگذاري
- * حقيقت
- * سماچار، سڏ سماء
- * احوال
- * فيصلو
- * بيان، سمجهاڻي
- * حڪم نامو، فرمان

- **روبوٽ ج روٽ:** [ا - مذ] ماڻهوءَ وانگر مختلف ڪر ڪندڙ مشين، مشيني ماڻهو
* [انگ: Robot]
- **روپاڙج روپاڙون:** [ا - مٺ] روپي
- **روپو ج روپا:** [ا - مذ] تڪليف، ڏک، ڊٽ، اٽڪل، مونجه، مضبوط، ڏکيائي، مشڪلات، پریشاني
* [س/ل/ت]
- **روٽ ج روٽيون:** [ا - مٺ] هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ لڳائڻ سٺو، وهراڄ، زنب، روپو، وهڙ
- **روٽڻ:** [مض - فعل متعدي] ڪنهن پوک جا سلا يا پيحو هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ، ٽٽائڻ، زبڻ، وهڙ، وهراڄ ڪرڻ، روپو ڪرڻ
* [س/ات]
- **روٽڻ:** [مض] روٽڻ
- **روٽيون روٽيندو روٽيل:**
- **روٽ هڻڻ:** [اصطلاح] پوک جا ننڍا سلا يا پيحو هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ، وهراڄ ڪرڻ، روپو ڪرڻ، وهڙ ڪرڻ
- **روٽ ج روٽ:** [ح - بنا] ڪنهن جي مسلسل سڌڻ کان ڪڍڻ، ڪاوڙ ۾ ڏنل جواب، ٻوڏ، ڦوٽ
* [س/ات/ڪره]
- **روٽ ج روٽون:** [صفت - مٺ] وڏ، ڏنبي، ٿلهي، سٺي، مٽڪي، دوتڙ، ستر وٿر
* [ا - مٺ] زمين ۾ هڻيل يا گڏ پوکيل پوڙن جو ٿورو ننڍڙو
* گهٽائي، گهاگيهه، مٿاسٽ، وٿر، هشام، آسوه، بيشمار ڍڳ، سٿو
* مڪڙن جي روٽ لڳي پيئي آهي (جملو)
- **روٽ ج روٽ:** [ا - مذ] وڏي ماني، ٿلهي ماني، روڍلو، روڍلو
* آڻي ۾ گڙ ملاهي تيار ڪيل ميني ۽ ٿلهي ماني
- **روٽ ڪرڻ:** [اصطلاح] نذراني طور روٽ ڏيڻ، مڃتا طور روٽ پڇائڻ ۽ ڏيڻ (جيئن: غوث جا روٽ، شاهه پتجي جا روٽ يا ٿلنڻ لعل شهباز جا روٽ وغيره)
- **روٽلو ج روٽلا:** [ا - مذ] ٿلهي ماني، وڏي ماني، روٽ، روڍلو، ڍوڍو، ناڻ
- **روٽو ج روٽا:** [ا - مذ] باهه جي اندر پڇايل آڻي جو گول پنڙو، ڪوڪي
* [س/ت]
- **روٽي ج روٽيون:** [ا - مٺ] ٿلهي ماني، وڏي ماني، روٽلو، ڍوڍو، ماني، ناڻ، ڦلڪو، ڍڳري، چٻائي
* رڙڻ، ڪڏو، ڦوٽ، چوٽو، ڏاٿو ڪٽو
* نڙي نياڻي ڪي پتي، روٽيه لاءِ وڏي (شيخ ايان)
- **روٽيءَ تان ٿاڀو آچڻ:** [اصطلاح] نياڳ لڳڻ، پراڻي پڙهڻ، بدقسمت ٿيڻ، بد نصيب ٿيڻ، بدبخت ٿيڻ، ڪمھري آچڻ
* آيو رڙڻ موٽڻ
* نقصان پوڻ، چيمو پوڻ، توڻو پوڻ
- **روٽي ٿاڻو:** [ا - مذ] مانيءَ جي مھل، منجهند، پيٺر، پيٺرو
* [س/ت]
- **روٽي ٺاهڻ:** [اصطلاح] ماني ٺاهڻ، ڪاڌو تيار ڪرڻ، رسوئي ڪرڻ
- **روٽي ڪچرو:** [ا - مذ] ماني گندي، ڪاڌ خوراڪ ۽ گندي ڪپڙي جو خرچ، ضرورت جو سامان
- **روٽي ڪرڻ:** [اصطلاح] روٽي پڇائڻ، ماني ٺاهڻ، رسوئي ڪرڻ
* ڪنهن جي دعوت ڪرڻ
* ماني موڪلڻ
- **روٽ ج روٽ:** [ا - مذ] راهه، رستو، گس، ڍڳ، لنگهه
* [انگ: Route]
- **روٽ:** [انگ: Root]
- **روٽين:** [ا - مٺ] معمول، دستور
* [انگ: Routine]
- **روٽ ج روٽ:** [صفت] سخت، ڏاڍو سٺاڻو، سوٺ
* [س/ات/ت]
- **روٽ:** لوٽ، سڪو
* هيڪل، بهادر، پهلوان، جودو، سورمو، ڊليز، ويڙ، ڦوي، جنگ، آن ٿڪ، آن وڃ، اُورج

- **روٽ ج روٽ:** [ا - مذ] ماڻهوءَ وانگر مختلف ڪر ڪندڙ مشين، مشيني ماڻهو
* [انگ: Robot]
- **روپاڙج روپاڙون:** [ا - مٺ] روپي
- **روپو ج روپا:** [ا - مذ] تڪليف، ڏک، ڊٽ، اٽڪل، مونجه، مضبوط، ڏکيائي، مشڪلات، پریشاني
* [س/ل/ت]
- **روٽ ج روٽيون:** [ا - مٺ] هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ لڳائڻ سٺو، وهراڄ، زنب، روپو، وهڙ
- **روٽڻ:** [مض - فعل متعدي] ڪنهن پوک جا سلا يا پيحو هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ، ٽٽائڻ، زبڻ، وهڙ، وهراڄ ڪرڻ، روپو ڪرڻ
* [س/ات]
- **روٽڻ:** [مض] روٽڻ
- **روٽيون روٽيندو روٽيل:**
- **روٽ هڻڻ:** [اصطلاح] پوک جا ننڍا سلا يا پيحو هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هنڌ هڻڻ، وهراڄ ڪرڻ، روپو ڪرڻ، وهڙ ڪرڻ
- **روٽ ج روٽ:** [ح - بنا] ڪنهن جي مسلسل سڌڻ کان ڪڍڻ، ڪاوڙ ۾ ڏنل جواب، ٻوڏ، ڦوٽ
* [س/ات/ڪره]
- **روٽ ج روٽون:** [صفت - مٺ] وڏ، ڏنبي، ٿلهي، سٺي، مٽڪي، دوتڙ، ستر وٿر
* [ا - مٺ] زمين ۾ هڻيل يا گڏ پوکيل پوڙن جو ٿورو ننڍڙو
* گهٽائي، گهاگيهه، مٿاسٽ، وٿر، هشام، آسوه، بيشمار ڍڳ، سٿو
* مڪڙن جي روٽ لڳي پيئي آهي (جملو)
- **روٽ ج روٽ:** [ا - مذ] وڏي ماني، ٿلهي ماني، روڍلو، روڍلو
* آڻي ۾ گڙ ملاهي تيار ڪيل ميني ۽ ٿلهي ماني
- **روٽ ڪرڻ:** [اصطلاح] نذراني طور روٽ ڏيڻ، مڃتا طور روٽ پڇائڻ ۽ ڏيڻ (جيئن: غوث جا روٽ، شاهه پتجي جا روٽ يا ٿلنڻ لعل شهباز جا روٽ وغيره)

- رُوپَ ڀڌانَ ج رُوپَ ڀڌانَ: [ا - مذ] حَسَنَ جو مَڪانَ.
سُونَهَن جو گهر، اُتاهَ حَسَنَ، بيحد سُونَهَن
- رُوپَ وانَ ج رُوپَ وانَ: [صفت] رُوپَ وَنَ، سَويَڀاوانَ.
خُوبصُورت، حَسِين، سَندرَ سَهتو، مَلوڪَ
- رُوپَ وِڃائِئُ: [اصطلاح] خُوبصُورَتِي خَتمَ ٿِيئُ،
جَوَانِي خَتمَ ٿِيئُ
- رُوپَ وَنَٽَ ج رُوپَ وَنَٽَ: [صفت] رُوپَ وانَ، سَويَڀاوانَ.
صُورَت وَنَٽَ، خُوبصُورت، حَسِين، سَندرَ سَهتو، غَمسُو
ناهُوڪو، مَوجارو، سَدرَشَن، زِينَت پَرِيو، نِزاکَت وارو
- رُوپَ وَنَٽِي ج رُوپَ وَنَٽِيُون: [صفت - مڻ] رُوپَ وانَ،
حَسِين، شَمِئِي، سَندرَ مَلوڪَ
- رُوپِي ج رُوپِي: [صفت] رُوپَ وانَ، شَڪل وارو، حَسِين
سَهتو
* ڦِرندڙ گهرندڙ خيالن وارو، سودائي، خُفَقائي، اڌ مَغزِي
* [س/ات]
- رُوپا ج رُوپا: [ا - مذ] جانَوَ جو هِڪَ قِسَمَ، لُومَڙ، لُومَڙِيو
* [ف: رُوپاه = لُومَڙ]
- رُوپا ماري: [ا - خاص] بَدِين ضِلعي ۾ سَومَرِنَ حاکِمِنَ
جي گاديءَ جو پُراڻو نالو
- رُوپا مِڪِي: [ا - مڻ] پَسارڪي وَڪَر جو هِڪَ قِسَمَ
(چانديءَ کي ڳاڙهَ وَنَٽَ کَوناريءَ کي لڳل چانديءَ جو فاسِدَ مواد)
- رُوپاءَ: [ا - خاص] بَدِين ضِلعي جي هِڪَ خُطِي جو اُڳيون نالو
- رُوپَڪَ ج رُوپَڪَ: [ا - مذ] تَئِثِيل، قِصو، ڪَهاڻِي،
اَڪاڻِي، ڪَٺا، ڳالَهَ، تَمَل، تَظِير، نِيانَ
* [سن: رُوپَ + شَڪل]
* طَبلي جي هِڪَ تال جو نالو، هِڪَ قِسَمَ جو نِڪَر
- رُوپَڪَ هَڻِي: [صفت] تَئِثِيلِي، بي بَنيادي، جُزَوَ
هَڻَڙِي، بي بَقا، واهِيات، مَن گَهَڙَتَ
- رُوپلو: [ا - خاص] هِڪَ جَوَدِي جَوَانَ جو نالو (جَنهن جو
تَمَلُ ٿِراوڪَر ضِلعي جي هِڪَ ڪولهي گهراڻي سان هي هن
پنهنجي ڌرتيءَ جي جِفاڻَتَ ڪَندي، اَنگريزن سان جَنگَ ڪَئي هُئي
۽ شَهِيد ٿي ويو)
- رُوپَ مَجنون ج رُوپَ مَجنان: [ا - مذ] گُلَ جو هِڪَ قِسَمَ
- رُوجَ ج رُوجَ: [ا - مذ] گَهَڻن ماڻهن جي روڻَ جي حالتَ،
روڻَ، روڻَ، راڙو، راڙهَ، گِرِيهَ زاري، ماتَر، پَتڪو، دانَهَن،
قِرِيادَ، ڪُوڱَ، ڪِيڪَ، رِيهَ، ڪِيڪَڙا، ڪُوڪَڙا،
واويلا، آهه و فغان
* [سن: رُوجن < رد = روڻ]
- روجاڻَ ج روجاڻَ: [ا - مذ] رُوجَ، روڻَ، راڙو
* [س/ات]
- رُوجَ راڙو ج رُوجَ راڙا: [ا - مذ] روڻَ جو آواز، دانَهَن،
ڪُوڱَ، آهَ و زاري، رُوجَ، روڻَ، راڙو، راڙهه، دانَهَن،
ڪُوڱون، قِرِيادَ، ماتَر
- رُوجَهَ ج رُوجَهَ / رُوجَهون: [ا - مذ/مڻ] جانَوَ جو هِڪَ
قِسَمَ، جابلو هَڙَن جو هِڪَ قِسَمَ، جَوَسَگُو هَڙَن، اُڇَن پِيَن
سان ڦاڙهو، ڳئونَ جي شَڪل تي هِڪَ ڦاڙهو، نِيلِي
ڳئون (هي هَڙَن، خَبَ ٿِيءَ جي پاسي گهڻا ٿِيَن، ماڻهن جي ڏپ
کان اڪَڙ رات جي وَنَٽَ ٿِيءَ مان پاڻي اُڇي پِئِيَن)
* [پرا: رُوجهو، سن: رَشِيه]
'رُوجَهَ ڏٺائين رات، هوڻَ ڳوليَندي خَبَ ۾' (شاه)
- رُوجَهامَ: [ا - خاص] هِڪَ ذاتَ جو نالو (اڪَڙ حِينَرآبادَ ۾ رَهَن)
- رُوجَهو ج رُوجَهو: [صفت - مذ] ڪَڪَڙَنگَ، ڪَڪَڙِيَل، پُورو
* [مڻ: رُوجهي ج رُوجهيون]
- رُوجَ ج رُوجَ / آرواحَ: [ا - مذ] ٿَڌِي هُوا، خُنڪِي، ٿَڌانَ
* خوشبوءِ، سَرهاڻَ
* قَرَحَتَ، نازِگِي، اَسائِش
* عَلمِ حِڪْمَتَ جي اِصطِلَاحَ ۾ 'لَطِيفَ هَآڱَ' (جيڪا ڍل
۾ پيدا ٿِي باعِثَ حَيَاتِي بَچِي، اَتَما، جان
* اَمَرِ اِلَهي
* ڍل، قَلبَ، اَنڌَر، هَرَدو، هَنِيون، هِيانَ
* سَتَ، عَرَقَ
* نِچوڙَ، جَوهرَ
* خَلاصو، تَتَ
* خواهِشَ، لاڙو، رَغِبتَ (جِيئَن: 'رُوجَ جو لاڙو' وغيره)
* [ع]

- رُوحِ پروڙ: [صفت] آتما کي پاليندڙ. رُوح جي پروڙ ڪندڙ
 * دل کي وڻندڙ، خوبصورت لڳندڙ (جيئن: رُوح پروڙ نظارو)
 - رُوحِ پتون: [اصطلاح] جان پون، ساهه پون
 * [ڪنايه] جوش اچڻ، جذبو جاڳڻ
 - رُوحِ خبيث: [ا - مذ] شيطاني رُوح، ناپاڪ رُوح
 - رُوحِ رتيون ڪڙڻ: [اصطلاح] رُوح ۾ بيچيني پيدا ٿيڻ،
 اندر ۾ آندمانڊ ٿيڻ
 'جود تهين جي جوش، سارو رُوح رتيون ڪيو' (سجل)
 - رُوحِ رچندو ج رُوحِ رچندا: [صفت - مذ] دل گهري،
 مرضيءَ موافق، خواهش پتاندڙ، دل تي، دل پسند،
 دل کي وڻندڙ، من گهريو، مرضيءَ موجب، دل خوش
 - رُوحِ رلائي: [اصطلاح] دل وندرائڻ، دل خوش ڪرڻ
 'ڪنهن سان ڪوئي رُوحِ رلائي، ڪانهي پرت ڪا پيان ۾'
 (عطا محمد 'هامي')
 - رُوحِ روان: [صفت] دل کي تحرڪ ۾ آڻيندڙ، دل کي
 چڱ ڪندڙ، پسند ايندڙ، وڻندڙ
 * مجلس يا پارٽيءَ کي تحرڪ ۾ آڻيندڙ
 - رُوحِ رهاڻ ج رُوحِ رهاڻيون: [ا - مذ] دل وٽان
 ٿيندڙ ڪجهري، ڪنهن دل واري سان ڪيل ملاقات
 * يادگار ڪجهري، نه وسرندڙ محفل
 'ڪنڊين ڪوهيڙل سين رجي رُوحِ رهاڻ' (شاه/سهي آبري)
 - رُوحِ ريلو ج رُوحِ ريلو: [ا - مذ] رُوح جو لاڙو، دل جي چڱ،
 قرب جو ڪارو، من جي اُڪير، اُڪند، حب، قلب جي ڪشش،
 هردي جي چڱ
 - رُوحِ ريلو ڏيڻ: [اصطلاح] دل ڪڍڻ، ڇاهڻ، دل جي
 ڪشش ٿيڻ، دل جو لاڙو ٿيڻ، من جو موڙ ٿيڻ،
 رغبت ٿيڻ
 * ترڻ، دل ڏڙڪڻ، اندا اُلڻ (ماءُ جا)
 * سڪڻ، دل چڪيون ڏيڻ، اُڪندڻ، اُسڪائڻ
 * دل پرڇي اچڻ، روئهارڪو ٿيڻ
 - رُوحِ زندگي: [ا - مذ] زندگيءَ جي نازگي، حياتيءَ جي
 حقيقي خوشي
 * [ع/ف]
 'نسيم صبح گلشن ۾ ٿي رُوحِ زندگي آئي' (عطا محمد 'هامي')

- رُوحِ اعظم: [ا - مذ] اعلى رُوح، وڏي هستي، بزرگ
 هستي، پاڪ هستي، سڀ کان مٿاهون
 - رُوحِ افزا: [صفت] قرحت وڌائيندڙ، مفرح، نازگي ڏيندڙ،
 تراوت بخشيندڙ، دل کي قرار ڏيندڙ
 'مُسرت بخش، كيف آلود، راحت بخش رُوح افزا'
 (عطا محمد 'هامي')
 - رُوحِ الامين: [ا - خاص] امانت دار رُوح، حضرت جبرئيل
 عليه السلام جو لقب (جيڪو خدا تعاليٰ جو پيغام رسول
 مقبول صلي الله عليه وآله وسلم جن وٽ، جيئن جو ٿيڻ
 پڄاڻيندو رهيو)
 - رُوحِ الاهي: [ا - مذ] خداڻي رُوح، ايشوري آتما
 - رُوحِ القدس: [ا - مذ] پاڪ رُوح، پاڪ قلب
 - رُوحِ الله: [ا - مذ] الله تعاليٰ جو رُوح
 * حضرت عيسيٰ عليه السلام جو لقب (جيڪو بنا بيه پيدا
 ٿيل هو)
 - رُوحاني ج رُوحاني: [صفت] رُوح جو، رُوح وارو، رُوح سان
 واسطو رکندڙ آئينڪ، رُخامي، غير جسماني، نر آڪار،
 غير فاني
 * آسريو، آسورٽ، اندروني، اندريون، باطني، گجهو
 * پاڪ، صاف، مقدس، پوتر، سڳورو
 - رُوحانيت: [ا - مذ] رُوحِي قوت، رُوحاني قوت
 * دل جي صفائي، دل جي سچائي، من جي پاڪائي
 - رُوحانوج رُوحانا: [صفت] رُوح جو، دل جو، رُوحاني
 * [س/ات]
 - رُوحانو لولو ج رُوحانا لولا: [ا - مذ] مري ويل ماڻهن
 جي رُوحن جي نيٺ ڏنل ماني، ونڊ جي ماني
 * [س/ات]
 - رُوحِ پيو ڪڙڻ: [اصطلاح] خيال مٽائڻ، دل وندرائڻ
 (ڦڪاڻ، پریشاني يا ڏک کي رسائڻ لاءِ)
 - رُوحِ پتنگڻ: [اصطلاح] رُوح جو هيڏانهن هوڏانهن ٿيڻ
 * ڪا شيءِ ڏسن لاءِ پریشان ٿيڻ، واجهائڻ، ڳولڻ، بهارڻ
 * تڪليف ۾ مبتلا ٿيڻ
 * زلڻ، ڌڙندڙ ٿيڻ، پتڪڻ، خوار خراب ٿيڻ
 - رُوحِ پرواز ڪرڻ: [اصطلاح] ساهه نڪرڻ، ڌم نڪرڻ،
 مرن، وفات ڪرڻ، پراڻ ڇڏڻ، چالو ڪرڻ، لاڏاڻو ڪرڻ،
 ڏيهه تياڳڻ، فوتي ٿيڻ

- رُوح قَرسا: [صفت] رُوح کي ناپس ڪندڙ رُوح کي ستائيندڙ رُوح کي ماريندڙ رُوح کي تڪليف پهچائيندڙ. افسوس ناکو، ڍل پچائيندڙ
- رُوح قُويڪڙ: [اصطلاح] جوش پيدا ڪرڻ، جذبي کي جاڳائڻ
- رُوح ڪڍڻ: [اصطلاح] رُوح قبض ڪرڻ، ساهه ڪڍڻ، مازڻ، پَران ڪڍڻ، سٺ ڪڍڻ، جوهر ڪڍڻ، نچوڙ ڪڍڻ، عرق ڪڍڻ، نٽ ڪڍڻ
- رُوح متحرڪ: [ا - مذ] سارو بدن، جسم، ديهه، ڏڍر
- رُوح نباتي: [ا - مذ] نباتات جو رُوح، زمين مان اُڀرندڙ شين جو جوهر
- رُوح نڪرڻ: [اصطلاح] ساهه نڪرڻ، مَرڻ، فوت ٿيڻ، ديهه نياڳڻ، پَران ڇڏڻ، دَم نڪرڻ، وفات ڪرڻ
- عطر نڪرڻ، سٺ نڪرڻ، جوهر نڪرڻ، نچوڙ نڪرڻ، عرق نڪرڻ، نٽ نڪرڻ
- رُوحِي: [صفت] رُوح سان منسوب، رُوح وارو، روحاني رُوحِيءَ لک ڏايا، نه نبيءَ تنع ڏار (سجڻ)
- روڌ ج روڌ: [ا - مذ] ڪاري جي پيڙيءَ ۾ ڪپين اندر ڦرندڙ لوھ يا ڪاٺ جا گول ٽڪر، گرڻي، گرڻو، ڪپي، چرخي
- * [س/ل]
- روڌ ج روڌ: [ا - مذ] گار، بد سَخَن، بد ڪلام، بد الفاظ
- * شوبهائي، بدمعاشي، ڪالينگهائي، لجائي، خرام بائي، خرڪت بازي
- روڌ مڪڻ: [اصطلاح] گارين ڏيڻ، بد سَخَن ڳالهائڻ، بد الفاظ ڪڍڻ، گارگند ڪرڻ
- روڌ/روڌ: [ا - مذ] نهر، درياءَ
- * [ف/س/ات]
- روڌبار ج روڌبارون: [ا - مذ] گهٽين نهرن جي جاري ٿيڻ جي جاءِ، وڏي ندي
- * [ف] روڌ = نهر + بار < باريڊن = وسڻ
- روڌ ج روڌ: [ا - مذ] هڪ قيسر جو تار وارو سار
- * [ف]
- ’ناڌ وڃن ٿا ناهري، بيا پي روڌ زيات‘ (سجڻ)
- روڌال ج روڌال: [ا - مذ] خراب گوشت، ڪنو گوشت
- * [س/ات]
- روڌڙ ج روڌڙيون: [ا - مذ] بي ڏکو، خراب، ڪنو، بچڙو، بد، گندو
- * [س/ات]
- روڌڻ ج روڌڻ: [ا - مذ] روڄ، راڙو، روڌڻ، واکا، دانهنون، ڦرياد، مائثر، نال، آهه و فغان
- * [سن/روڌڻ]
- ’گڏري ٿو سڄو ڏينهن ڏکي ۾، روڌڻ ۾ گذاريان ٿو سڄي رات‘ (پرسرام ’ضيا‘)
- * گهمي، ڪلڪل، جهيڙو
- روڌڻ ڪرڻ: [اصطلاح] روڄ ڪرڻ، روڻڻ، روڌڻ مڃائڻ، روڻڻ پيڻ، واويلا ڪرڻ، گڙها ڳاڙڻ، هنجون هارڻ، لڙڪ وهاڻڻ، جهجڻ، جهڙڻ
- * [سن/روڌڻ]
- روڌناڻي: [ا - خاص] ڪوئو بلوچن جو هڪ پاڙو
- روڌوڄ روڌا: [ا - مذ] آندو، گهجو، پٽڪ، آنتو، انٿروزه
- * سُرندي جي تارن مان هڪ تار، روڌ
- روڌوڄ روڌا: [صفت] آندروني، خانگي، گهڙو
- * [ا - مذ] هڪ قيسر جو سار
- روڌيني: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو
- * [س/ڪوه]
- روڌ ج روڌون: [ا - مذ] رولو، عذاب، فصيت، شڪيل، ڏک، پريشاني، تنگي، ڦيٽاڙو، ڏڦير
- * [س/ڪوه]
- روڌ ڏيڻ: [اصطلاح] زلاڻ، عذاب ڏيڻ
- * [س/ڪوه]
- روڌڻ ج روڌڻ: [ا - مذ] روڄ، راڙهو، راڙو، روڌڻ، هل، حشر، واکو، دانهن، مائثر، ڦرياد، نال، آهه و فغان، پٽڪو، واويلا
- * هنجون، لڙڪ
- * [سن/روڌڻ = روڄ]

- **روڙ ج روڙيون:** [ا - مت] وارن ڪوڙيل متو، نوڙه، گنج، ڪوپري، ڪوپري، ڪيپرائي
* [س/ات]
- **روڙو ج روڙا:** [صفت - مذ] مٽي ڪوڙيل، مٽي منايل، نوڙهو، گنجو، موڏو
* [مت: روڙي ج روڙيون]
- **روڙيءَ خير:** [دعائيہ جملو] گنجيءَ جو خير
* سڀ لاءِ چڱائي
* [س/ات]
- **روڙ ج روڙ:** [ا - مذ] ٿر ٽپايان جو وڏو ڪارو ڪانگ
* [س/ت]
- **مٽي پچائڻ مٽ ڪي، روڙ زغن ۾ روڙن:** (شاه/معذوري)
- **روڙو ج روڙا:** [ا - مذ] اُٺ جو هڪ قيسر، لسراٺ اُٺ، گوڙو، ڏاگهو، توڏو
* [پرا: روڙا]
- **ٽيلي ٽڪر چاڙهيا، روڙا ڪري زئي:** (شاه/ديسي)
- **اڏيون آريه ڄامڙ جا، ويا روڙا روڙارين:** (سچل)
- **هڪ قيسر جو پڪي، ڪوري پڪي، وٽن جي سنڀالين**
لاٽن جي چوٽين ۾ مڙيءَ جي مڙيل ڪڪن جا حيوت
انگيز اڪيرا ٺاهيندڙ
- **روڙ ج روڙ:** [ا - مذ] وڏو رستو، سڙڪ، سڙڪ، شارع عام، لنگهه، گنڌر، واٽ، گس، راهه، ڏک، گهاڙو
* [انگ: Road]
- **روڙو:** [ا - مت] ندي، درياءَ
* [انگ: River]
- **روڙل:** [صفت] ڳوٺاڻو، ڊيم، ٻهراڙيءَ جو
* [انگ: Rural]
- **روڙ ج روڙيون:** [ا - مت] ڏهو، پٺ، چن، ڪوهه، ڪرڙ
* [گ: روڙون، هند: رولنا]
- **روڙائين:** [مصدر 'روڙ' مان فعل متعدي بالواسطه] ڏهوڙائين، پٽائين، پٺ ڪرائين، ڪوهه ڪرائين، ڪوهائين
* توڙائين، پڇائين
* چلائين، ڪرڙائين
* جدا جدا ڪرائين، ڌار ڌار ڪرائين
* [روڙي روڙيندو روڙيل]
- **روڙجن:** [مصدر 'روڙ' مان فعل مَجْهول] ڏهوڙجن، پٽجن، پٽ ٿيڻ، ڪوهه ٿيڻ، ڪوهجڻ
* ٽٽڻ، پڇڻ
* چلجڻ، ڪرڙجڻ
* جدا جدا ٿيڻ، ڌار ڌار ٿيڻ
* [روڙي روڙي، روڙيل]
- **روڙ ڪرڻ:** [اصطلاح] پٺ ڪرڻ، چٽڻ، ڪوهڻ
* گهڻا پٽا ميڙڻ
* گهڻي شيءِ کڻڻ ڪرڻ
- **روڙن:** [مصر - فعل متعدي] ڏهوڙن، لاهڻ، ڪوهڻ، پٽڻ
* چٽڻ، توڙڻ
* ڌار ڌار ڪرڻ، جدا جدا ڪرڻ
* چلڻ، ڪرڙڻ
* [گ: روڙون، هند: رولنا]
[مصر: روڙڻ]
[امر: روڙ]
- [مضارع] روڙيان (ج) روڙيون، روڙين (ج) روڙيو، روڙي (ج) روڙين
[زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڏو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'ڀيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
[حال] روڙي ٿو (ج) روڙين ٿا
[حال مت] روڙي ٿي (ج) روڙين ٿيون
[ماضي] روڙيو (ج) روڙيا
[ماضي مت] روڙي (ج) روڙيون
[مستقبل] روڙيندو (ج) روڙيندا
[مستقبل مت] روڙيندي (ج) روڙينديون
[امر مفعول] روڙيل

- **رُوڙ ج رُوڙون:** [ا - م] ڪنهن جانور جي ڏانهن، اونائي، رڙ، ڪوڳ، ڪيڳ، ٻوهاڙ، ڪوڪار
- * [س/ل]
- **رُوڙڻ:** [مض - فعل متعدي] گڏڙ يا ڪٽي جي ڏانهن ڪرڻ، ڪوڳ ڪرڻ، اونائڻ، ڪوڪارڻ
- * [س/ات]
- * [مض] رُوڙڻ
- * [امر] رُوڙ
- * [تڏيڻو تڏيندو رُوڙيل]
- **رُوڙون ڪرڻ:** [اصطلاح] رڙيون ڪرڻ، اونايون ڪرڻ، ڪوڪون ڪرڻ، ڏانهن ڪرڻ، ڪوڪارون ڪرڻ، ٻوهاڙ ڪرڻ
- * [س/ات]
- **روڙو ج روڙا:** [ا - مذ] گنديو، پنوڙو، روڙهو (جيئن: اٺل جو روڙو)
- * بهانو، غڙ، ڏٽو، گشو، ڪوڙ، جوت
- * زبڏڪ، زڪاوٽ، روڪ
- * سارين ۾ ٿيندڙ هڪ قسم جو مرض
- * [صفت/ڪنايه] گهڻو، جام، گنج، بي حساب
- ’تن مهران سوڻ سموڙي، ٻيا ٻي جا روڙا‘ (سچل)
- **روڙا روڙڻ:** [اصطلاح] جڙو ٽٽڻو سٺ ڪرڻ، ٽلهو سٺ ڪرڻ
- * زندا روڙڻ
- **روڙو آڻڪائڻ:** [اصطلاح] زڪاوٽ پيدا ڪرڻ، زبڏڪ وڃهڻ
- (ڪنهن لهر ڪرڻ)
- **روڙو لڳڻ:** [اصطلاح] سارين جي پوک کي مرض جو لڳڻ
- * [س/ات]
- * ڪاٺ لڳڻ
- * مال مان ڪجهه حصو ڪڍي وڃڻ
- **رُوڙو ج رُوڙا:** [صفت] چڱو ڀلو، نيڪ، سٺو، اوگهو، اُچو
- موچارو، عمدو، سٺو، چوڪو، شي
- * [هند]
- * ٽنڊرست، چڱو ڀلو، چاڻ، نيڪ، سگهو
- * سارين جي پوک جو هڪ مرض، روڙو
- **رُوڙو ڀلو ج رُوڙا ڀلا:** [صفت - مذ] چڱو ڀلو، چاڻ، سگهو، ٽنڊرست، نيڪ
- * [س/ت]
- **رُوڙي ج رُوڙيون:** [ا - م] نيڪ زال، عورت، سٺي عورت، اشراف عورت، سلقڻي، گھوٽي، گھوٽا، سيلوان
- * [گ: روڙي]
- ’مُرڪي مَر ماتا، رُوڙي راه ڏياڄ جي‘ (شاه)
- **رُوڙهه ج رُوڙهه:** [ا - مذ] تمام پوڙهو ۽ آڀرو گوشت
- * [س/ل]
- **رُوڙهي ج رُوڙهيون:** [صفت - م] ڪراڙي، پوڙهي، ٻڏي
- * [س/ات/ل]
- **روڙهو ج روڙها:** [ا - مذ] گنديو، پٽر، رنب، رنسو، جنب، جنبو، گڙهو، سڙ جو ٽڪر، پٽر، پٽر
- * پيرن ۽ منهن جي بيماري (مال جي)، مهاڙو
- * [س/ل/هند: روڙا = گندا]
- **روڙهو ڪائڻ:** [اصطلاح] آفيم جو گنديو ڪائڻ
- * تشي ۾ پورو هجڻ
- **روڙهو وٺڻ:** [اصطلاح] روڙهو ڪائڻ
- **روڙهي ج روڙهيون:** [ا - م] سنهو ٻه
- * [س/ت]
- **روڙيو ج روڙيا:** [ا - مذ] جڇ کي سامهون ويندڙ ماڻهو
- * [س/ت]
- **روز:** [ا - مذ] گلاب جو گل
- * [انگ: Rose]
- **روڙج روز:** [ا - مذ] ڏينهن، يوم، وار، تڻ، ڏهاڙو، تاريخ
- * سمون، وقت، زمانو، عرصو، ٿاڻيم
- * سڄي ڏينهن جي مڙوري، روزينو، يوميه
- * روزي، روزگار، ڏنڊو، پيشو، مزدوري
- * [ظرف] هر روز، ڏهاڙي، تاريخ
- * هميشه، سڌائين، سڌا، دائمي، نٽ
- ’جن جي رُوڙ جواب ۾، جڙڪيا منعجا جام‘ (شيخ ايان)
- * [ف]

- روز آخر: [ا - خاص] قیامت جو ڏينهن. روز محشر
آخري ڏينهن (ڪائنات جو)
- روز آبد: [ا - خاص] قیامت جو ڏينهن. روز محشر
- روز ازل: [ا - خاص] شروعات وارو ڏينهن (جنهن ڏينهن تي
الله پاڪ روحن کان پيئنجي وحدانيت وارو اقرار ڏنو هو). روز آلت
* [مجازاً] ابتدائي زمانو
- روز اضحى: [ا - خاص] عيذابلاضحى وارو ڏينهن.
اضحيءَ جو ڏينهن
- روز افزون ج روز افزون: [صفت] ڏينهنون ڏينهن وڌندڙ
ڏينهنون ڏينهن وڌيڪ، ڏهاڙي وڌيڪ
* روزانو ترقي ڪندڙ هميشه ترقيءَ جي راه تي هلندڙ
* [ف: روز + افزون < افزودن = وڌڻ]
- روز آلت: [ا - خاص] شروعات وارو ڏينهن (جنهن ڏينهن تي
الله پاڪ روحن کان پيئنجي وحدانيت وارو اقرار ڏنو هو). روز ازل
- روزانو: [صفت/طرف] ڏهاڙي، هر روز، روز، روزمره، تاريخ
روز روز، روز بروز
* نيت، مدار، هميشه، سدا، سدائين، دائمي
* [ف]
- روز بروز: [ا - مذ] ڏهاڙي، روزانو، هر روز. ڏينهن به ڏينهن.
ڏهاڙي. ڏينهنون ڏينهن
* [ف]
- روز پڇڻيون پڇي ڪائڻ: [اصطلاح] روز گوشت پلاء ڪائڻ.
هر روز سنو کاڌو ڪائڻ، ڪاڇ ڦورما ڪائڻ، لڏيد طعام ڪائڻ
- روز تي لت ڏيڻ: [اصطلاح] ڪنهن جو روزگار وڃائڻ.
روزگار بند ڪرائڻ
- روز جزا: [ا - مذ] قیامت جو ڏينهن، پڄاڻيءَ جو ڏينهن.
انصاف جو ڏينهن، آيمائين جي حساب جو ڏينهن.
يوم الحساب، روز حساب، روز محشر
* [روز + شمار < شمرن = ڳڻڻ]
- روز عاشور: [ا - خاص] عاشوري جو ڏينهن، 10 محرم
الخارء وارو ڏينهن
* [ع]
- روز حساب: [ا - مذ] پڄاڻي جو ڏينهن. قیامت جو ڏينهن.
روز حشر، روز جزا، يوم الحساب
* [ف: روز = ڏينهن + حساب = ڳڻائڻ/پڄاڻي]
- روز حشر: [ا - مذ] حساب ڪتاب ۽ پڄاڻي جو ڏينهن.
قیامت جو ڏينهن. روز جزا، روز حساب، يوم الحساب
روز محشر
* [ف: روز = ڏينهن + حشر = گڏ ڪرڻ]
- روز داد: [ا - مذ] انصاف جو ڏينهن. عدالت جو ڏينهن.
پڄاڻي جو ڏينهن، قیامت جو ڏينهن، روز حساب،
روز حشر، روز جزا، روز محشر، آيمائين جي حساب
ڪتاب جو ڏينهن
* [ف: روز + داد = انصاف]
- روزدار ج روزدار: [ا - مذ] روز تي ڪم ڪندڙ.
روزاني معاوضي تي ڪم ڪندڙ. روزاني پگهار تي
ڪم ڪندڙ. روز تي پيسل مڙوڙ، عيوضي ڪاريگر
- روز روز: [طرف] روز بروز ڏهاڙي، ڏهاڙي، هر روز، روزانو
* نيت، روزمره، هميشه، هر هميشه، هر دم، مدار، سدائين،
دائمي
* [ف]
- روز روشن: [ا - مذ] علي الصباح، فجر پره ڦٽي، پاڪ ڦٽي.
صبح صادق
* [ف: روز + روشن = چمڪندڙ]
- روز روشن ٿيڻ: [اصطلاح] ڏينهن نڪرڻ، صبح ٿيڻ.
سج اُڀرڻ، سج نڪرڻ
- روز سياهه: [ا - مذ] ڪارو ڏينهن، مصيبت جو ڏينهن.
تڪليف جو ڏينهن، بد نصيبيءَ جو وقت، نرائيءَ جي گهڙي
- روز شمار: [ا - مذ] پڄاڻي جو ڏينهن، قیامت جو
ڏينهن، جزا جو ڏينهن، آخرت جو ڏينهن، روز حساب،
روز حشر، روز محشر، روز داد، روز قیامت
* [روز + شمار < شمرن = ڳڻڻ]
- روز عاشور: [ا - خاص] عاشوري جو ڏينهن، 10 محرم
الخارء وارو ڏينهن
* [ع]

— روز فطر: [ا - خاص] فِطري وارو ڏينهن. روزن واريءَ عيد جو ڏينهن. عيد الفطر وارو ڏينهن (جيڪو پهرين شوال المڪرم تي ملهائيو ويندو آهي)

— روز قیامت: [ا - مذ] قیامت جو ڏينهن. روز جزا. روز آخرت.
روز حساب. روز محشر. روز داد. روز شمار
* [ف: روز + ع: قیامت < قیام < قام = بیلوا]

— روز محشر: [ا - مذ] قیامت جو ڏينهن. پڇاڻي جو ڏينهن. آخرت جو ڏينهن. روز جزا. روز حساب. روز داد. روز حشر. روز شمار

* [ف: روز + ع: محشر > حشر = گڏ ڪرڻ]

* [ف: روز + ي = روز جو کاڌو]

* روزگار. نوڪري. ڏندو. ملازمت

— روزي خوارُ ج روزي خوار: [ا - مذ] روزانو ماني کائيندڙ. روزي تي گذران ڪندڙ. روزانو مڙيويءَ تي هلندڙ

- روزِ سه‌هه: [ظرف] هر روز، روز روز، روز بروز، دِهائی.
 تاریخ، دِهائی، هر دینهن، سدائین
 * نیت، همیشه، دائماً، باروھی، سدا، سرودا
 * [ف: روزی + خوار > خوردن = کاشن]
 - روزی رسان: [صفت] روزی دینداز، روزی دین وارو.
 روزی پهنجین وارو، رزق پهنجینداز
 * [ف: روزی + پهنجین = روزی دینداز، روزی دین وارو]

— روز میدان: (ا - مذ) جنگ جو ڏينهن، لڙائيءَ جو ڏينهن.
روز جهاد
* (ف) روز + ميدان = لڙائي جو هنڌ

— روز ميلُ ج روز ميل: [ا - مذ] روز مَره جي آمدني.
 روزِ ۽ ڏيئي ڀيتي داخل ڪرڻ جو واپارين جو ڪتاب،
 وهي، ٻنڌي، ڪانو، ڪروڙو
 * [ف: روز + ميل < ميلن = گڏ ٿيڻ]

— روزنامچو چ روزنامچا: [ا - مذ] روزاني ڇاپَ رَڪَن جو ڪتاب (ولارين جو). روزاني ڪارِگدازِيءَ جِي داخلا جو ڪتاب. واپارين جو روزاني ڏيئيءَ لپتيءَ جو ڪتاب. ڪاتو.

روزنامو. کارگذارې، دائري
* [ف: روز + نامچ = ننځوي بډي]
— روزنامو چ روزناما: (ا - مذ) روزنامچو، روزاني حساب

يا ذِي سَيِّءٍ لَيْتِيءٍ جَو كِتَاب (واپارين جو) دائري. روزاني
ارگنداري
* [ف: روز + نام = لکيل شي]

روزاني اخبار. هر روز ننگرندګر اخبار
روز و شنبه: (۱ - مذ) ډينهن رات، هر روز، روزمره
هميشه، سدا، تې، بارهويي، دائمي، مدام
دنيا، جهان، جگت، سنسار
مدت، عرصو
فرصت، مهلت

<p>☆ [ف]</p>	<p>☆ [ف: روز + شب = رات]</p>
--------------	------------------------------

— روزو پيچڻ: [اصطلاح] روزي جي حالت ۾ ڪُجهه کائڻ يا پيئڻ (جنهن جي ڪناري ۾ سنڌ ماڻهن کي کاڌو کارائڻو پوي)

— روزو چوڻ: [اصطلاح] روزو کولڻ. پوري تائيم تي ماني کائڻ. روزي جي حالت ۾ روزي جو وقت پورو ٿيڻ بعد کائڻ ۽ پيئڻ

— روزو رکڻ: [اصطلاح] صبح کان سڄي لهن تائين روزي جي نيٺ سان کاڌي پيئي کان پرهيز ڪرڻ. ورت رکڻ. اڀواس رکڻ

— روزو کائڻ: [اصطلاح] روزو نه رکڻ. بي روزائيتو هجڻ

— روزو کولڻ: [اصطلاح] روزو آفتار ڪرڻ. روزو چوڻ. ورت کولڻ. سڄي ڏينهن جي پرهيز کان پوءِ کاڌو کائڻ

— روزه دارُ ج روزه دار: [ا - مذ] روزي رکيل. جنهن روزو رکيو هجي. روزي وارو. روزيدار. روزائيتو. روزي سان * [ف: روزه + دار < داشتن = رکڻ]

— روزه خورُ ج روزه خور: [ا - مذ] روزو نه رکندي. بي روزائيتو روزي ۾ کائيندڙ * [ف: روزه + خور < خوردن = کائڻ]

— روزه ڪشائي ج روزه ڪشائين: [ا - مت] بلڪل پهرين روزو کولڻ جي تقريب (اڪثر شيئي بلڙ جي پهرين روزي جي حالت ۾). روزي چوڻ. آفتار. آفتاري * [ف: روزه + ڪشائي < ڪشودن = کولڻ]

— روس ج روس: [ا - مت] ناراضگي. زمامو. ڪاوڙ. زنج * [س/ل/ت]

— روسامو ج روساما: [ا - مذ] زمامو. ناراضگي. ڪاوڙ. زنج. روس. غلظت. نيممي (دوست طرفان). خواهه. خواهه جي چڙ

— روسو ج روسو: [صفت - مذ] زشتو. رُسندڙ. تيسائي. نيسر. صدي. هٽيلو. چڙو. ايٿو. زود زنج. تانديءَ ٿيڻو * روس ج روس: [ا - مذ] گندگي. خرابي. ڪن. ڪچرو * [س/ت]

* ٿلهي ماني. روڻ. روٽلو * زڏل گوشت جو هڪ قسم

— رُوس: [ا - خاص] اُتر ايشيا جي هڪ ملڪ جو نالو. رُشيا (Russia)

— روزگار ڪرڻ: [اصطلاح] نوڪري ڪرڻ. ملازمت ڪرڻ * ڏنڊو ڪرڻ. پيشو ڪرڻ. ڪمائي ڪرڻ. واپار ڪرڻ * هنر ڪرڻ

* مزدوري ڪرڻ. مزدوري ڪرڻ. پورهيو ڪرڻ * ڪم ڪرڻ. مشغولي ڪرڻ. ڪرت ڪرڻ * زمانه سازي ڪرڻ

— روزگار لڳڻ: [اصطلاح] نوڪريءَ تي لڳڻ. نوڪري ملڻ. ڏنڊو لڳڻ. ڪم لڳڻ

* ڪنهن ڪرت سان لڳڻ. ڪنهن مشغوليءَ ۾ لڳڻ * مزدوريءَ سان لڳڻ. مزدوري لڳڻ. ڪنهن پورهئي سان لڳڻ

— روزگاري ج روزگارئون: [ا - مت] ڪمائي. نوڪري. ڏنڊو. پيشو. ڪرت. ڪم. مشغولي. چاڪري * روز جي مزدوري. اجرت. اُجورو

• رُون: [ا - مذ] ڳڙڪي. ڌري. روشنڊار * سوراخ. تنگ. لوگهو. پرگهل. گهو * [ف]

— رُون ديوار: [ا - مذ] پٽ ۾ ڌري يا ڳڙڪي * [ف: رُون + ديوار = پٽ]

• روزنامي: [ا - خاص] جگرافي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو * [س/ات]

• روزو ج روزا: [ا - مذ] ڏينهن جو ڪُجهه به نه کائڻ پيئڻ جو فرض (خدا جي طرف کان عائد ڪيل). صوم. اسلام جي پنجن رڪنن مان ٽيون نمبر رڪن (جنهن ۾ پرھ فطريءَ کان سانجهيءَ جي آڌان ٻڌڻ تائين کائڻ پيئڻ کان پرهيز ڪئي ويندي آهي) * [ف: روزه]

— روزائت ج روزائت: [صفت] روزائيتو. روزي وارو. روزيدار. روزي سان. جنهن روزو رکيو هجي

— روزائيتو ج روزائتا: [صفت - مذ] روزي وارو. روزيدار. روزي سان. جنهن روزو رکيو هجي * [مت: روزائتي ج روزائيتون]

— روزو آفتار ڪرڻ: [اصطلاح] روزي جو مقرر وقت پورو ڪري کائڻ ۽ پيئڻ. روزو کولڻ

- **روست ج روست:** [صفت] پڳل، ڳريل (گوشت يا مرغی وغيره)
* [انگ: Roast]
- **روشن ج روشن:** [ا - مت] هلت چلت، چال، ڏنگ، نمونو ورتاء، طريقو، برتاء، وهنوار
* زفتار، هلتي
* انتظام، جوڙجڪ
* آرڪان، افعال، اوسار، اُتي ويهي، رهڻي ڪمڻي
* خاصيت، وصف، اوجھ
* [ف]
- **روشن اختيار ڪرڻ:** [اصطلاح] طريقو اختيار ڪرڻ، طرز اُٺائڻ، پيڻ جي هلت تي هلو
• **روشن پڳرڻ:** [اصطلاح] انداز خراب ٿيڻ
* بد افعال ٿيڻ
- **روشن سڌار ج روشن سڌار:** [صفت] هلت چلت کي سڌاريندڙ، افعال سڌاريندڙ، اخلاق سڌار
- **روشن ج روشن:** [ا - مذ] روز، ڏينھن
* [بلوچي]
* 'روش مريشي روش، ڪاهه نه ڪيچين کي رسين' (شاهه/ديسي)
* [صفت] نانگو، آگهاڙو، ٽنگو، پرهنه
* [س/ل]
- **روشن:** [صفت] صاف، پڌرو، ظاهر، عيان، ظاهر، ظھور، ويڪت، آشڪار
* چمڪندڙ، جڙڪندڙ، تڙلاهي، چمڪڻو، چلڪڻو، منور، تابان، نوراني، نشانبر، پرسيد
* مشهور، مقبول، معروف
* کليل، ڪشادو
* چهره، آبدار، اوچل
* ٽڪو، ملو چلو
* عاليشان، شاندار
* غمدو
* پيڪيدار، ٺٽ وارو
- [ا - خاص] مسلمان مرد توڙي عورت جو نالو (پيش ۽ رت جي ٽڪاوت سان)
* [ف]
- **روشن آيت ج روشن آيات:** [ا - مت] واضع نشاني، پختو دليل
- **روشن اختر:** [ا - مذ] سڳو، بخت وارو، بختاڙو، پاڳڻ پريو، پاڳڙو، خوش نصيب، قسمت وارو، صدورو
* [ف: روشن + اختر = تارو]
- **روشن اک ج روشن اکيون:** [ا - مت] ديد واري اک، چمڪدار اک
* خيائ واري اک
* خوبصورت اک
- **روشنائي ج روشنائيون:** [ا - مت] سوجهرو، نور، جوت، شعاع، پرڪاش، سجهندو، اُجالو، اُها، سهاڻي، چمڪو
* فجر، پرهن ڦٽي، باک
* ڏيڻ، ڀتي
* مشهوري، پڌرائي، ظاهري
* لکڻ جي مس
- **روشنائي ڪرڻ:** [اصطلاح] روشني ڪرڻ، جوت جاڳائڻ، شعاع ڪرڻ، سجهندو ڪرڻ، اُجالو ڪرڻ، ڀتي ٻارڻ
* پوئو ٻارڻ، ڪو اهر ڪم ڪري ڏيکارڻ
* پنهنجي وڏن واريون سڀيون زوايتون جاري رکڻ
- **روشن باب ج روشن باب:** [ا - مذ] ڪنهن جڳهه جو نمايان حصو
* يادگار دوز (ڪنهن جي زندگيءَ جو)
- **روشن بيان:** [صفت] ڪنهن جي بيان ڪرڻ جو انداز واضع هجي، آسان ۽ پر اثر تقرير ڪندڙ
- **روشن بياني:** [ا - مت] صاف گوئي، آسان طريقي سان بيان ڪرڻ جي حالت، وضاحت، سمجهائي
- **روشن ٿيڻ:** [اصطلاح] سوجهرو ڪرڻ، چمڪڻ، شعاع ڪرڻ، تڙلو ڪرڻ، اُجالو ڪرڻ، پرڪاش ڪرڻ، سجهندو ڪرڻ، چمڪو ڪرڻ
* جلڻ، ٻرڻ، سڙڻ
* ڪلڻ، ظاهر ٿيڻ
* معلوم ٿيڻ، خبر پوڻ، جان پوڻ
* صاف ٿيڻ، چٽو ٿيڻ

- روشن پيشاني: [ا - مت] چمڪندڙ چهر، خوبصورت پيشاني
- روشن خيال: [صفت] سٺي سوچ وارو، وسيع خيالن وارو، جديد نظرين وارو، قلمبده سوچن جو مخالف
- روشن خيالي: [ا - مت] عقلمندي، ذاهپ، دانائي
- روشنندان ج روشنندان: [ا - مذ] روشني اچڻ جي ڌري، لوگهو، جاري، بادبان، روزن، منگهه
- * [ف: روشن + دان = رکڻ جي جاء]
- * جاء ۾ ڏيئي رکڻ جو جاري
- * بتي، فانوس، ڏيئو، مشعل
- روشن دماغ ج روشن دماغ: [صفت] اعلى دماغ، هوشيار ذهن، فهيم، سمجھو، کليل دماغ، ڏاهو، سياتو، عاقل
- * [ف: روشن + دماغ = ذهن]
- روشن ضمير ج روشن ضمير: [صفت] صاحب ڪشف، روشن دل، صاحب دل، صاحب ادراڪ، اهل دل، گياني، هوشيار، عاقل، ڏانا، ماهر
- * [ف: روشن + ع: ضمير = اندر]
- روشن قياس: [صفت] صاحب عقل
- * [ف: روشن + قياس = غور خيال]
- * قياس وٺڻ، قياس منڍ
- روشن ڪتاب: [ا - خاص] پاڪ ڪتاب، قرآن مجيد، هدايت ۽ نيڪيءَ جو ڪتاب
- * [ف]
- روشن ڪرڻ: [اصطلاح] چمڪائڻ، چلڪائڻ، صاف ڪرڻ، ظاهر ڪرڻ، پڌرو ڪرڻ
- * جلائڻ، ٻارڻ، ساڙڻ
- روشني ج روشنيون: [ا - مت] روشنائي، سوچيرو، اُجالو، سهاڻو، سجهندو، سهاڻي، چمڪو، جهلڪي، تجلبي، جوت، نور، شعاع
- * پرھ ڦٽي، پاڪ
- * 'ظفوع سحر سان ٿي روشني، ڌر بحر و ٻر پيدا' (عطا محفد 'حامی')
- * پڌرائي، ظاهرائي، مشهوري
- * بينائي، ڏيڏ، اکين جي نظر
- روشني ڪرڻ: [اصطلاح] جوت جاڳائڻ، شعاع ڪرڻ، سجهندو ڪرڻ، اُجالو ڪرڻ، بتي ٻارڻ
- روشني گل ٿيڻ: [اصطلاح] روشني بند ٿيڻ، جوت وسامڻ، شمع بند ٿيڻ، اوندھ ٿيڻ
- روشني گل ڪرڻ: [اصطلاح] روشني بند ڪرڻ، جوت وسائڻ، شمع بند ڪرڻ، اوندھ ڪرڻ، بتي/مئي بتي وسائڻ
- روشني وٺڻ: [اصطلاح] اُجالو حاصل ڪرڻ
- * [ڪناي] جاڳرتا ماڻڻ، شغور حاصل ڪرڻ، هدايت وٺڻ
- * فيضياب ٿيڻ، فيض ماڻڻ (ڪنهن درويش يا الله واري کان)
- روضو ج روضا: [ا - مذ] مقبرو، قبر، گنبذ، ڪنهن بزرگ جي قبرستان اڏيل گنبذ، تربت مٿان اڏيل قبر
- * ڌرگاهه، آستانو، مزار
- * باغ، باغيچو، چمن، گلستان، ڦلواڙي، ڦولستان
- * [ا - خاص] رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار جي مزار اظهر
- * [ع: روضه]
- * حضرت امام حسين عليه السلام جن جي روضي مبارڪ جي شبيهه (جيڪا محرم الحرام جي ڏينهن ۾ برآمد ڪئي ويندي آهي)، تعزير
- روضو اظهر: [ا - خاص] سڀني کان پاڪ گنبذ، رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار اظهر جي مٿان اڏيل پاڪ قبر، گنبذ خضرا (جيڪو مديني منوره ۾ واقع آهي)
- * [ع]
- روضو آقدس: [ا - خاص] سڀني کان مقدس روضو، رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار اظهر جي مٿان اڏيل پاڪ قبر، گنبذ خضرا (جيڪو مديني منوره ۾ واقع آهي)
- * [ع]
- روضو رسول: [ا - خاص] رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي مزار اظهر جي مٿان اڏيل پاڪ روضو، گنبذ خضرا (جيڪو مديني منوره ۾ واقع آهي)
- * [ع]

— روغني ج روغني: [صفت] تيل وارو، سٿيو، چڪڻو.
سٿپ لڳل، وارنشي
* [ف]

• رُوف ج رُوفون: [ا - م] ڇت
* [انگ: Roof]

— رُوف جو ڪارڙ: [ا - مذ] ڇت جي سڙن وجهڻ جو
هڪ ڪارڙ. سڙن وجهڻ جو سانجو

• روڪ ج روڪڻ: [ا - م] ڇهل، ڀل، منع، پابندي.
سيڙايو، بندش، ممانعت
* زبڙڪ، اٽڪ، اٽڪاء، آڏ، رڪاوٽ
* نظربندي، گرفتاري، ناهڪابندي، احاطه بندي
* گھر

* ضابطو

* ڪري، برهي، رڪ

* انڪار، نڪر، اجازت نه ڏيڻ جي حالت

— روڪائڻ: [مصدر 'روڪڻ' مان فعل متعدي بالواسطه]
بندش وجهائڻ، بند ڪرائڻ، جهلائڻ
* زبڙائڻ، رڪاوٽ وجهائڻ، اٽڪاء ڪرائڻ
* منع ڪرائڻ، انڪار ڪرائڻ، باز رکائڻ
* [روڪڻ روڪيندس روڪيل]

— روڪ ٿامڙ: [ا - م] بندش، ممانعت، ڇهل ڀل.
رڪاوٽ، پابندي، احاطه بندي
* ضابطو، ڪنٽرول

* 'ڏوهن تي روڪ ٿامڙ ڪئي وئي' (جملو)

— روڪ ٽوڪ: [ا - م] روڪڻ سان گڏ ٽوڪڻ جي حالت،
ظن سان گڏ منع
* منع، پابندي، ڇهل ڀل، ممانعت، انسداد، بندش
* آڏ، زبڙڪ، اٽڪ

— روڪڻ: [مصر - فعل متعدي] اٽڪائڻ، ڀلڻ، زبڙڻ.
زبڙائڻ، اٽڪاء ڪرڻ
* جهلڻ، بيهارڻ

* ٽائڻ، ٽرسائڻ، ٽٽڻ، منڊڻ، سيڙائڻ، ٽوڙڻ، وارڻ

* اورائڻ، واڙ ڏيڻ، اوڻ ڪرڻ، ٻڙو ڪرڻ، آجهو ڪرڻ

* نچاء ڪرڻ، نچائڻ، محفوظ رکڻ

* منع ڪرڻ، باز رکڻ، جهلڻ

— روضو رضوان: [ا - مذ] جنت جو باغ، بهشت، سرڳ،
جنت، فردوس

* [ع]

— روضي ڌار ج روضي ڌار: [صفت] ڪنهن ڌرگاهه جو مڃاڙ،
ڪنهن خانقاهه جو خاص خيמתگار

• روغان: [ا - خاص] آڳوڻي رياست لس ٻيلي و هڪ
آڳاٽي ڦٽل شهر جو نالو

• روغن ج روغن: [ا - مذ] تيل، سٿپ، گيهه، عرق، چڪائي
* چمڪو، چمڪو ڏمڪو، ظاهري ڀڪو، ملمعو
پاهرين ٽيپ تاب
* رنگ، پيننگ

* پالش

* [ف]

— روغن اڏرڻ: [اصطلاح] چمڪ ڏمڪ ختم ٿيڻ

— روغن ٻلسان: [ا - خاص] سون پوئيءَ جو تيل
* [ف]

— روغن تلخ: [ا - خاص] جاني جو تيل، ڪڙو تيل،
ڪارو تيل

* [ف: روغن + تلخ = ڪڙو]

— روغن چڙهڻ: [اصطلاح] چمڪ ڏمڪ پيدا ٿيڻ،
رنگ اچڻ

— روغن ڌار ج روغن ڌار: [صفت] روغني، تيلي، وارنشي،
سٿيو، چڪڻو، چڪائيءَ وارو
* [ف: روغن + ڌار > داشتن = رکڻ]

— روغن زرد: [ا - مذ] مکڻ مان تيار ڪيل گيهه
* [ف: روغن + زرد = ٻيلو هيدو]

— روغن ساز: [صفت] رنگ ساز، رنگ جو ڪاريگر

— روغن فروش ج روغن فروش: [ا - مذ] تيل جو واپاري
تيلي، تيلائي، تيل وارو

* [ف: روغن + فروش > فروختن = وڪڻڻ]

— روغن قاز ڪرڻ: [اصطلاح] خوشامد ڪرڻ
* زماني سازي ڪرڻ

* يار بنائڻ، دوست ڪرڻ، سنگتي ڪرڻ

— **روڪڙ ج روڪڙون:** [ا - مٺ] ٿڌي، ٿڌ پئسا، حاضر پئسا، ڪلدار
 * پئسن جي حساب جو ڪتاب، وھي، ڪڇو، ڪٽش بئڪ (انگ: Cash Book)
 — **روڪڙو ج روڪڙا:** [صفت] ٿڌ، روڪ، روڪڙ، ڪلدار، پئسا
 * [طرف] بروقت، انهيءَ مهل، هڪدم، بنا دير جي، جھٽ پٽ
 * پئسن نه ڏيڻ جي حالت ۾ استعمال ٿيندڙ لفظ (مثال طور: 'روڪڙا ڏنائينس' يعني نه ڏنائينس)
 — **روڪڙو جواب ج روڪڙا جواب:** [ا - مذ] زڪو جواب، انڪار، ناڪار، نابري، نه، ترٽ جواب، بڪدم جواب
 — **روڪڙو جواب ڏيڻ:** [اصطلاح] ناڪار ڪرڻ، انڪار ڪرڻ، زڪو جواب ڏيڻ، نابري وارڻ، نه ڪرڻ
 — **روڪڙي ج روڪڙيون:** [ا - مٺ] ٿڌي، روڪ، روڪڙ
 • **روڳ ج روڳ:** [ا - مذ] بيماري، مرض، ناچاقائي، پيڙا، ڏوار، آگاهائي، ناچڪائي، ڏوج، ڏجهندو، لڳائي، ڪمھرائي، آزار، بي مزاجي، زنجوري، تڪليف
 * ايڏو روڳ ڏسي، ويڃ ٿيا سڀ وائڙا (شيخ ايان)
 * روڳ، گندگي، پونءِ، پس، گند، سڙيل رت، رت پونءِ، ڦٽ مان وهندڙ گند
 * [سن: روڳ = گندگي]
 * باھ
 * ڏڪ
 * عشق، محبت
 — **روڳاڻو ج روڳاڻا:** [صفت - مذ] آگهو، بيمار، ناچڳو، لڳو ناچڳو، روڳ وارو روڳي، جيءَ جڏو ڏجهارو، مرضيل، مريض، ڪرڪٽو، رڳت، رڳ، رڳو، ڏٺاري، ڏکيو، تڪليف وارو
 * پونءِ وارو گند سان پيريل
 * [مٺ: روڳاڻي ج روڳاڻيون]
 — **روڳ پوڻ:** [اصطلاح] بيماري ڦهلجڻ، مرض پوڻ، آگاهائي پوڻ
 — **روڳ لڳڻ:** [اصطلاح] بيماري ٿيڻ، بيماري پوڻ، مرض جو پوڻ، آگاهائي ٿيڻ
 * جھڳڙو پوڻ
 * عشق لڳڻ

* **انڪار ڪرڻ، ٺھڪر ڪرڻ، اجازت نه ڏيڻ**
 * [مٺ] روڪڻ
 * [امر] روڪ
 * [مضارع] روڪيان (ج) روڪيون، روڪين (ج) روڪيو، روڪي (ج) روڪين
 * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ٿو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] روڪي ٿو (ج) روڪين ٿا
 * [حال مٺ] روڪي ٿي (ج) روڪين ٿيون
 * [ماضي] روڪيو (ج) روڪيا
 * [ماضي مٺ] روڪي (ج) روڪيون
 * [مستقبل] روڪيندو (ج) روڪيندا
 * [مستقبل مٺ] روڪيندي (ج) روڪينديون
 * [اسم مفعول] روڪيل
 — **روڪي رَڪَڻ:** [اصطلاح] ترسائڻ، جهلي ڇڏڻ، پڪڙي بيهارڻ
 * بند ڪرڻ، بندي ڇڏڻ، بندش هيٺ رڪڻ، باز رڪڻ
 — **روڪي روڪي:** [طرف] ترسائي ترسائي، بيهاري بيهاري، جهلي جهلي
 * قسطن ۾
 * آهستي آهستي، ڏيري ڏيري، هوريان هوريان، هري هري
 * ٿوري ٿوري عرصي ۾، ڦري ڦري، هڙ هڙ، بار بار (جيئن: روڪي روڪي ترسات پوڻ وغيره)
 * احتياط سان
 • **روڪ ج روڪ:** [ا - مٺ/صفت] روڪڙا ٿڪا، ٿڌ، ڪٽش، (انگ: Cash)
 * [سن: روڪ]
 * [طرف] بروقت، انهيءَ مهل، بنا دير، جھٽ پٽ، جلد
 — **روڪ ٺوڪ:** [ا - مٺ] روڪ، روڪڙ، روڪڙو، ٿڌ، ٿڌي
 * [طرف] بروقت، ٿڌي تي، انهيءَ مهل، هڪدم

- روڳ منجه روڻ: [اصطلاح] مَرَضَ ۾ مَبْتَلَا هُجَن.

دائِرُ المَرِيضِ هُجَن، سَدائين بيمار زهرَ

* گناهن ۾ گرفتار هئڻ، بچڻ ڪن ۾ ڦاسڻ، ڪڍڻ ڪرڻوڻ ۾ ڦاسڻ

* عاشق سان ناز ڪرڻ (مَعُوبَ پاران)، چاهيندڙ کي خواهه مَخواه تَڪليفون ڏيڻ

- روڳي ج روڳي: [صفت] بيمار، آگهو، مَرَضَ وارو،

مَرَضِيل، اڏ سگهو ناچگو، لگو، روڳائو، جيءَ جڏو، دُجهارو، دائِرُ المَرِيضِ، ناچاڻ

* گند پٽ سان پَريل، رت پونءَ سان پَريل

* ڪنو، گندو، خراب، بچڙو، گڍلو

* سُست، آرسِي، توڻي، ڪاهل، ڍاڪڻ ڍلو، عاري،

ڪَمَ ڪوس، سَليو ساڻ، آرسائو، وساڻو، ڍرڪو، ڳر

* مَعذُور، لاجار

• رول ج رول: [صفت] بي تائڪو، بي ماڳو، بي هندو،

نڌڻڪو

* آوارو، ٿلڪائڻو، رولاڪ، رولو، روھ زليو، ٽولاڪڙ،

پتوار، ٿرٿاڙيو، ڪانڻ، رولاڪڙ، ڍڪا ڪائيندڙ، اجايو

گهمندڙ، واهيات ڦرندڙ

* لاسڙ، لُٺ، لُٺنگ

* منگڻو، پٺو، پينانگ، ٽوهو، پٽڙ، بيڪاري، ڦٽي پيناک

* سُست، ڪاهل، توڻي، آرسِي

* [ڪناڀ] سَياح، تاريخي ماڳ، وغيره گهمڻ جو شوقين،

ڪوه پٿما

* بانڊي، پانڊيٽرو

- رولاڪ ج رولاڪ: [صفت] آوارو، گهمندڙ ڦرندڙ، ٿلڪائو

'سٺان جي سنگ ۾، راتين جا رولاڪ' (شيخ ايان)

- رولاڪي ج رولاڪيون: [ا - مٿ] آوارگي، ٿلڪائي

* هلاڪي، رولڙو

- رولاڪي: [مصدر 'رولڻ' مان فعل متعدي بالواسطه] هيڏانهن

هوڏانهن ڊوڙائڻ، رلاڻ

* ڊرنڊر ڪرڻ، ڍڪا ڪرائڻ

* ستائڻ، تنگ ڪرڻ

* هلاڪي هلاڪي ڪڪ ڪرڻ، اجايو هلاڪڻ، گهڻي آڇ

وُج ڪرائڻ

* لڏائڻ، هجرت ڪرائڻ

* [رولين رولينڊ روليل]

- رولڙو ج رولڙا: [ا - مٿ] بي تائڪائي، رولو، پتواري،

بي ماڳائي، بي هندائپ

* [س/ات]

* ڊٽ، تڪليف، هلاڪي، پَرشاني، مُصِيبَت، جاکوڙو،

ڪُٺارو، ڪُٺڻ، ڍڪ، ڍڪيائي

* انتظار، بي چيني

- رولڻ: [مض - فعل متعدي] رلاڻ، رولو، وجهڻ، ڊرنڊر ڪرڻ،

پنڌ ڪرائڻ

* اڏ ۾ ڇڏي ڏيڻ، ڦٽائڻ، خراب ڪرڻ

* ڦڏو وجهڻ، ڦيٽاڙو وجهڻ، وڳهن وجهڻ، ڇيڏڪ وجهڻ،

رنڊڪ وجهڻ

* غفلت ڪرڻ

* مَسِي ڪرڻ

* ڳر ڪرڻ، ڳهل ڪرڻ

* [مض] رولڻ

* [امر] رول

* [مضارع] روليان (ج) روليون، رولين (ج) روليو، رولي

(ج) رولين

* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'رول' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر، مونث جمع جا صيغا ڳنڍبا آهن]

* [حال] رولي ٿو (ج) رولين ٿا

* [حال مٿ] رولي ٿي (ج) رولين ٿيون

* [ماضي] روليو (ج) روليا

* [ماضي مٿ] رولي (ج) روليون

* [مستقبل] روليندو (ج) روليندا

* [مستقبل مٿ] روليندي (ج) رولينديون

* [اسر مفعول] روليل

— رولوچ رولا: [ا - مذ] مونجهارو، گڙپڙ

* لڙ، گهمسان، ٻائيتال، بکيڙو، وڳوڙ

* جهيڙو، ڦٽو، ڌنگو، ڦساد، گهمگوڙ، گندگوڙ، جٽيل

ڦيٽارو، ڦٽل، ڌڙندڙي

* ٽڪليف، ڌڪ، بي آرامي، بي قرارِي

* ’منن کي رولا زوخ جا، ڇٽ اندر ڇڪڻ‘ (شيخ ايان)

* جيرانِي، پريشاني

* انڌ ڌنڌ، بادشاهه گريدي، بد انتظامي، ايتري

* ڦڪڙ، ڳٽي

* انتظار، اوسيڙو

* ڀولو، غلطي، ڇڪ

* حيرانِي، واٽڙائي

— رولو پڙو: [اصطلاح] حساب ڪتاب ۾ پل پڙو، ڇڪ پڙو،

غلطي ٿيڻ

— رولو ڪڙو: [اصطلاح] ڦساد ڪڙو، بکيڙو ڪڙو،

شورش مڃائڻ، ڦڌو ڪڙو، ڌنگو ڪڙو، بغاوت ڪڙو

— رولو وڃهڻ: [اصطلاح] مونجهارو پيدا ڪڙو، گڙپڙ پيدا ڪڙو،

بي انتظامي وڃهڻ، ايتري پيدا ڪڙو

— رولو ج رولو: [ا - مذ] بيگانو، پٽڪندڙ، پينانگ،

رولاڪ، تلڪاڻو، روڙهه زليو، رول، ٽولاڪڙ، ٽوڙاڙيو،

بي ٿاڻيڪو، ٽنڊ، ٽنگ، لائڙ، آوارو

* ٽوهو، اوڀرو، ڌاريو، اوڀرو، اُن وافڻ

* آيو، اُن سونهڻو

* مسافر، پرديسي

* خانہ بدوش، هڪ هنڌان پئي هنڌ رهندڙ

— رولو ج رولو: [ا - مذ] ملازمن يا شاگردن جي نالن جي فهرست،

حاضريءَ جو ڪتاب، داخلا جو ڪتاب، مسٽر رول

* گول ٿهو، ويڙهو، ويڙهوٿو، ويٽو

* سوسِي جو هڪ قسم (گول ويڙهيل جنهن جي اندر قيمو ڏنل

يا پتارو وغيره هيل ٿئي، مٺا رول به ٿين، جن کي ’ڪريم رول‘ چون

* [انگ: Roll]

* ڪردار (ڊرامي يا فلم وغيره جو)

* شخصي ڪارڪنداري

* [انگ: Role]

— رول ماڊل: [ا - مذ] مثالي ڪردار

* [صفت] مثالي شخصيت

* [انگ: Role model]

— رول نمبر: [ا - مذ] شاگرد جو اسڪول ۾ سڃاڻپ جو نمبر

* [انگ: Ro] number

• رُول ج رُول: [ا - مذ] قاعيدو، قانون، ٺهرايل حڪم،

ضابطو، دستور، رواج، طريقو، سِرشتو

* ليڪڻ ڪڍڻ جو ڪاٺ جو گول ۽ ڊگهو اوزار،

ليڪڻو، گول ڦٽيل

* لوهه جو ورن ڌار پورو ڇڪرو، رستن يا ميدان کي

هموار ڪندڙ، لوهو سائڙ

* [انگ: Role]

* ڪورين جو هڪ قسم جو اوزار

* هڪ گول ٽپ منن کي گنديندڙ پتين جي وچ ۾ ڦرندڙ

* ڪپڙي جو هڪ قسم

* [س/ات]

— رُول پٽن ج رُول پٽئون: [ا - مذ] پينل

* سرمي جو ڦلڻ

* نقاشيءَ جو ڦلڻ

* [انگ: Role pen]

— رُولر ج رُولر: [ا - مذ] پٿرن کي پڇڻ جي مشين

* [انگ: Rolar]

• رولها: [ا - خاص] مينگهواڙن جي هڪ ذات جو نالو

(لٽر ۾ رهندڙ)

* [س/ت]

• رومر: [ا - خاص] قرآن شريف جي هڪ سورت جو نالو

* [ا - خاص] اٽليءَ جي گاڏيءَ جي هنڌ جو نالو

’ٽوڙي ڦڙي رومر، ت به ڏوڏ ۽ ٽوم‘ (چوڻي)

— رومن: [ا - مذ] روم ملڪ جو رهاڪو

* انگريزي حرفن ۾ لکيل ٻي ٻولي

— رومن ڪيٿولڪ: [ا - مذ] عيسائين جو هڪ فرقو

* [انگ]

— رومن گھريڪٽر: [ا - مذ] انگريزي حرفن ۾ لکيل

ڪنهن ٻيءَ ٻوليءَ جو حرف

* [انگ]

- **رومي:** [ا - مذ] روم ملڪ جو زهاڪو، ترڪيءَ جي علائقي 'روم' جو زهاڪو
 * [انگ: Roman]
- **رومانٽڪ:** [صفت] رومانوي، عاشقانو، عاشقيءَ وارو
 * [انگ: Romantic]
- **رومانوي:** [صفت] عشق سان منسوب، رومانس متعلق، عاشقانو، عاشقيءَ وارو
 * [س/ث]
- **روماڇ:** [ا - مٿ] آيا وار، گڙا ٿيل وار، ڪانڊاريل وار
 • **روماڇڻ:** [ا - مذ] بدن جا گڙا وار، آيا ٿيل وار، ڪانڊاريل وار، روماج
 * [ظرف] گڏگڏ، هرشت، نهال، راضي، خوش، چوپ
- **روماولي ج رومالئون:** [ا - مٿ] پيٽ تي وڙن جي قطار
 • **روم روم:** [ا - مذ] وار وار، رڳ رڳ، عضو عضو، انگ انگ، ڌرو ڌرو، جسم جو هر هڪ عضو
 • **روم روم ڏڪڻ:** [اصطلاح] سڄو بدن ڪانڊارجي وڃڻ، سڄو بدن ڏڪڻ، وار وار ڏڪڻ، جسم جو هر هڪ عضو ٽڙڪڻ، گهڻو هراسجڻ، خوف ۾ پئجي وڃڻ
- **روم ج رومس:** [ا - مذ] ڪمر، ڪوٺي، خجرو
 * [انگ: Room]
- **روم پارٽنر:** [صفت] هڪ ئي ڪمري ۾ رهندڙ ساٿي، روم ميٽ (هاپيل جو اصطلاح)
 * [انگ: Room partner]
- **روم ميٽ:** [صفت] هڪ ئي ڪمري ۾ رهندڙ ساٿي، روم پارٽنر (هاپيل جو اصطلاح)
 * [انگ: Room Mate]
- **رومال ج رومان:** [ا - مذ] منهن وغيره صاف ڪرڻ لاءِ ننڍو سوال، هٿ ۾ کڻڻ جو ننڍڙو ڪپڙو
 * [ف: رو = منهن + مال < مائين = مٿڻ]
- **رومال ۾ ويڙهي پادر هڻڻ:** [اصطلاح] گجهي طرح سان بي عزتي ڪرڻ، گجهيءَ طرح سان ڏک هڻڻ
- **رومالي ج رومالئون:** [ا - مٿ] عزتن جي مٿي جي بدن جو هڪ ڪپڙو، ترقي جو اڳيون حصو
 * [ف]
- **روان:** [ا - مٿ/صوتي] هڪ قيسر جو آواز، سنهو آواز، رينگڻ، ريهات، چيجاٺ، چيچٺ، رينگو
 * [سن: روا]
- **رون:** [ا - مذ] سنهڙا وار، روم، بر
 * [س/ث]

• رَوَڻُ: [مض - فعل لازمي] هَلُڻ، وَڃڻ، روانو ٿيڻ
* [ف: رفتن = هلڻ]

’جيڪڙو زوان روش، مروشِي مَحْبُوب ڏي‘ (شاه/ديسي)
* خوشيءَ مان قيريون پائڻ، جهمريون هڻڻ، ٿينگ ٿپا ڏيڻ
* خوش ٿيڻ، سَرو ٿيڻ، راضي ٿيڻ، بهال ٿيڻ، پرسن ٿيڻ
* [ڏيڻ، ڏوندو ڏيڻ]

• رَوَڻُ: [مض - فعل لازمي] روڻڻ، گوڙها ڳاڙڻ
* [ڏيڻ، ڏوندو ڏيڻ]

• رَوَڻُ ج رَوَڻُون: [ا - مٺ] ڳالهه، گفتگو، گفتار
* [س/ات]

— رَوَڻُ پَوَڻُ: [ا - مٺ] ڳالهه، ٻولهي، گفتگو، پڄار، گفتار
چوڀرل
* [س/ات]

• رَوَڻِي ج رَوَڻِيُون: [ا - مٺ] آباديءَ کان اڳ ۾ زمين
کي ڍٽل هٽڪو پائي، ريڇ

• رَوَڻُ ج رَوَڻُ: [ا - مٺ] جٽل، ڳڪڙ، چٽر، ڪوهه، بهار
ڏونگر، پربت، توڙهو
* [سن: روشن]

’آڏو ٺڪڙ ٿي، مٿان رَوَڻُ ڏيئون ٿين‘ (شاه/ديسي)
* مڪڙن جو جهنڊ، روڻ، مڪڙن جو وٿر، مڪڙن جي فوج،
مڪڙن جو ڪٽڪ

* ڪاوڙ، غصو، ڏمر، ڪروڙ، وڏوڻ، جڙ، ڪوپ
* غصب، تيج، قهر
* [س/ڪوهه]

* سخت گرمي، ڪاڙهو، تپش، لڌڪ، رجهه

— رَوَڻِي ج رَوَڻِي: [صفت] جٽلن ۾ رهندڙ،
پرتي، جابلو، چاهرو

— رَوَڻُ پَرَڻُ: [اصطلاح] ٺڪليف اچڻ، مُصِيبَت ڪڙڪڻ،
مُشڪلات اچڻ
* [س/ڪوهه]

— رَوَڻُ تي پَڙَڻُ: [اصطلاح] جٽل تي چڙهڻ
* ٺڪليفون سهرڻ، مشڪلاتون پوڻ، مُصِيبَت ڪڙڪڻ

— رَوَڻُ رَلا: [ا - مٺ] جٽلن جو رولو

* مُصِيبَتُون، مُشڪلاتُون، ڏک ٿي ڏک

— رَوَڻُ رَليو ج رَوَڻُ رَليا: [ا - مٺ] رولاڪ، پٽوار، پهر پيرو،
بي ماڳو، بي ٿاڻينڪو، بي هنڌو آوارو، ٺٽڪاڻو، رولو،
ٽولاڪڙ، ٿڙ ٿاڀريو، ٿيٺڪڙ، ٺٽنگ، لونب، لوفڙ
* سست، ڪاٺ، ٽوٽي، آرسی، ڪاهل

— رَوَڻُ رَليو هُڻُڻُ: [اصطلاح] هميشه ڏک ۾ هُڻُڻُ،
سڌائين رولاڪين ۾ هُڻُڻُ
* لوفڙ هُڻُڻُ، ٺٽنگ هُڻُڻُ
* سست هُڻُڻُ، ٽوٽي هُڻُڻُ

— رَوَڻُ رَڙ: [ا - مٺ] ٺڌڙيون پٿريون، ڪڪريون، پھڻيون
* [س/ڪوهه]

— رَوَڻُ رَوَڻُ ج رَوَڻُ رَڙا: [ا - مٺ] پٿرائون هنڌ، جابلو هنڌ
* [س/ات]

* [صفت] جابلو، چاهرو، ٺڪرائو، ٽاڪرو

— رَوَڻُ رَڙي ج رَوَڻُ رَڙيون: [ا - مٺ] ٺڪري، پھڻي، پٿري،
پٿري

* ڪوهه ۾ پائيءَ جي مٿان سخت پھڻ جو ڏک

— رَوَڻُ لَڳَڻُ: [اصطلاح] جٽل جي ٺڏي هوا لڳڻ، اُتر جي
ٺڏي هوا لڳڻ، بارو پوڻ، سيءُ پوڻ
* [س/ڪوهه]

— رَوَڻُ ۾ رَلاڻُ: [اصطلاح] آڏ ۾ ڇڏي وڃڻ، مُصِيبَت ۾
وڃي وڃڻ، مُشڪلاتن ۾ ڇڏي وڃڻ
* [س/ات]

— رَوَڻِيلو ج رَوَڻِيلا: [صفت] ڪوهستاني، ڏونگريو،
پهاڙي، چاهرو ٽاڪرو
* جابلو ماڻهو

• رَوَڻِي ج رَوَڻِي: [ا - مٺ] هڪ پکيءَ جو قسم،
جٽلن ۾ رهندڙ پکي

• رَوَڻُ ج رَوَڻُون: [ا - مٺ] پاڇاريءَ جي پٽي پاسن
جي وچ ۾ ٻڌل رسي
* [س/ات]

- **روھڙي ج روھڙيون:** [ا - م] جَبَلَن مَر پيدا ٿيندڙ
جھنگلي ڦل جو قيسر. ڏٺ
* هڪ وَڻ جو نالو
* [ا - خاص] هڪ جَبَل جو نالو
- **روھڙي:** [ا - خاص] سَڪَر ضلعي جي هڪ مشهور
تعلقي ۽ تاريخي شهر جو نالو
- **روھلاڻي:** [ا - خاص] بگٽي بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو
- **روھلو:** [ا - مذ] ساندهه جهڙالو يڪوانٽ ڏھ ڏينهن جهڙالو
* [س/ت]
- **روھڻ:** [مصر - فعل متعدي] روڪڻ، رنڊڻ، رندي ڇڏڻ.
سوڙهو گھڻو ٻنڌ ڪرڻ، منڊڻ، مٽع ڪرڻ. جھلڻ. روڪڻ
* [سن: روڏن]
* ڊوهڻ. ٺڳڻ. ويساهه گهاتي ڪرڻ. 420 ڪرڻ.
ٺڳي ڪرڻ
* [مصر] روھڻ
* [امر] روھ
* [روھيس روھندو روھيل]
- **روھو ج روھا:** [ا - مذ] ڏڪ. ڌڙو. تڪليف. رويو. رولو.
ڏاڏو. اُھنج. ايذا. مشڪلات. مصيبت. پريشاني
* ڌرندري. ٽولاڪو
* ساڙ. رنج. غصو. ڪاوڙ
- **روھا پٿاڻي:** [اصطلاح] تڪليفون ڏيڻ. مصيبتون ڏيڻ.
ڏاڏا ڪيائين. مشڪلاتون ڏيڻ. پريشان ڪرڻ. ڌرندڙ ڪرڻ
- **روھا پٿر:** [اصطلاح] تڪليفون سڦڻ. مصيبتون سڦڻ.
ڏاڏا ڪيڏن. پريشاني ڏسڻ. ڌرندڙ ٿيڻ
- **روھا ڏيڻ:** [اصطلاح] تڪليفون ڏيڻ. مصيبتون ڏيڻ
* ٺڳيون ڪرڻ. ڏغاڻون ڪرڻ
* نقصان ڏيڻ. ٽوٽو وجهڻ. ڪوٽ ڪرڻ
- **روھي ج روھيون:** [ا - م] جَبَل جو هڪ قيسر جو ڪارو
پٿر (انڊان کي ٻڪي ڪرڻ لاءِ استعمال ٿيندڙ). ڪڙڙ. ڪڙڙ.
سِران. توهي
* [سن: روشن]
* سوٽر جي واٽ م مٽينءَ جاڙيءَ م ڏنڊن ٺڪي ڪرڻ
جو هڪ عضوو
- * ٻار جَمَقَ بَعْدِ عَوَرَت جي پيٽ تي رڳڻ جي ڪر مَر
ايندڙ پٿر
* [س/ات]
* رڻ. سُج. بريت. ويراني. صحرا. رُج
- **روھيءَ تي وَجائڻ:** [اصطلاح] ڪرو ڪري وٺڻ.
خاصو ڪري وٺڻ. سٺو ڪري وٺڻ. ٺاهي لوڪي وٺڻ.
سوچي سمجھي وٺڻ. خيال سان وٺڻ
* [س/ات]
- **روھي ڏيڻ:** [اصطلاح] جُنيءَ جو ترو ٺاهي سٺ يا ڏور
سان ٻنڌ ڪري روھيءَ هيٺان رڳڻ
* [س/ات]
- **روھيڙو ج روھيڙا:** [ا - مذ] سَر مَر ٿيندڙ هڪ وَڻ
(ڪنن ٺاهڻ لاءِ ڪارائتي). لوھيڙو
* [س/ت]
- **روھيڙي ج روھيڙيون:** [ا - م] روھيڙي جي وَڻ جو گل
* [س/ت]
- **روھيل:** [ا - خاص] هڪ لڳ جو نالو
* [س/ڪوھ]
- **روھيلا:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- **روھيلو ج روھيلا:** [ا - مذ] پکيءَ جو هڪ قيسر.
جَبَل جو ڪانءُ (جيڪو رواجي ڪانءُ کان ٿورو وڏو ٿئي)
* گيري جو هڪ قيسر
- **رُوءَ:** [ا - مذ] منهن. مُڪ. مُھڙ. مھاندو. جھرو.
شڪل. صورت
’اي گل، ٽون د سچاين هن کي، تو جوڙي آ روءِ‘ (شيخ اياز)
* حُسن. سونهن. رونق. سهڻائي. سويا. شوبا. خوبصورتي
* [ف: رو = منهن]
* مٿاڇرو. مٺ. سياٽ. سَر. سطح
* ڏيکارڻ. لڌاءُ. نظارو. ڏيکار
* رُخ. طرف. پاسو
* نمونو. طريقو
* راءِ. مٿو. خيال. ويچار. سوچ
* ميل. لاڙو. رغبت
* حالت. حال. درگسي. هلي چلي. مرحانا. ريسر. رواج. طرز اطوار
* [طرف] رُويو. منهن تي. آمهون سامهون. اڳيان. منهن مَر.
مُھڙ مَر

- رُوءِ رعایت ج رُوءِ رعایتون: [ا - مت] طرفداري
پاسخاطري، پاسخاطري
* [ف]
- رُوءِ شفید: [صفت] مَعَزُ، عَزَت وارو، ماڻ وارو، ممتاز
سڳورو، لائق، فائق، برتر، مَعَزُ ترين
* دولتمند، شاهوڪار، غني، امير
* [ف]
- رُوءِ گش ج رُوءِ گش: [ا - مذ] شرمندہ ڪندڙ
شرمائيندڙ شرمسار ڪندڙ
* مقابل، نظير
* [ف]
- رُوءِ ج رُوءِون: [ا - مت] منهن، مک، مٿي
مُهانڊو، چهرو، شڪل، صورت، منهن جي رونق
— رُوءِ قري وڃڻ: [اصلاح] شڪل مٽجي وڃڻ،
مُهانڊو تبديل ٿي وڃڻ، صورت ٿي قري وڃڻ،
منهن جي رونق لهي وڃڻ
* [س/ات]
- رُوءِ بچڙو ج رُوءِ بچڙا: [صفت - مذ] بد صورت،
شڪل جو بچڙو، بد شڪل، منهن بچڙو، ڪوچھو
* [س/ات]
- رُوءِ به رُوءِ: [طرف] زور، منهن تي، سامهون، آڳيان،
پيش، آهون سامهون، مٿي ۾، منهن سامهون
- رُوءِ ج رُوءِون: [ا - مت] صورت، شڪل، رُوءِ،
مُهانڊو، چهرو، مٿي، منهن، مک
* [ع: رويت: ڏسڻ]
* ڏيک، ڏسڻي، نگاهه، نظر، نرت، بصارت، درشت،
جوت، ديد، نظارو، نما، درشن، دیدار، ڏيکاءِ
* لقاء، تماشو
* ملاقات، ڏيک، ڏيک وٺڻ، ميل جول
- رُوءِ پوش: [طرف - ا - مذ] گجهر، لڪل، چپيل، خوفيہ
* گمنام، غم پيدا، گم، لاپتہ
* پڳل، رڦو چڪر
* [ف: روءِ + پوش < پوشيدن = ڍڪڻ]
- رُوءِ پوش ٿيڻ: [اصلاح] پڄي وڃڻ، رڦو چڪر ٿي وڃڻ،
گم ٿي وڃڻ، لڪي وڃڻ، غم پيدا ٿيڻ، لاپتہ ٿيڻ،
گمنام ٿيڻ
— رُوءِ خندان: [ا - مذ] ڪلندڙ منهن، ڪلمڪ، ڪلڻو،
خوش گشتار، مُرڪڻو
* [ف: روءِ + خندان < خنديدن = ڪلڻ]
— رُوءِ ج رُوءِون: [ا - مت] ڪين ڏيئي حالت، حال،
روئداد، روتڪار، احوال
* خبي سڌ، سماچار، چار
* گتي، دشا، هلي چلي
* [ف]
* رجا، ريت، رسم و رواج
* اگھ پار
* نمونو، قسم
- رُوءِ زمين: [ا - مت] سڄي زمين، ساري ڏيڍا، سڄو جهان،
ڪل ڪائنات، سڄي مخلوقات
- رُوءِ سڃڻ: [ا - مت] ڳالهه جو منهن، سڃڻ جو خطاب،
ڪنهن ڳالهه جي ابتدا
* شروعات، مُنڍ، مٿي
* [ف]
- رُوءِ سڄي: [طرف] پنهنجي سر، پاڻ مُهاڙو، پنهنجي منهن،
پاڻ مُرادو، پنهنجي خيال، خود خيال، پاڻيھي
* [ف: روءِ + سڄي = طرف]
- رُوءِ سڄي ڪم ڪرڻ: [اصلاح] پنهنجي مرضيءَ
موجب ڪم ڪرڻ، پنهنجي منهن ڪم ڪرڻ، ڪنهن جي
صلاح وٺڻ کان سواءِ ڪم ڪرڻ، پاڻيھي ڪم ڪرڻ،
پاڻ مُرادو ڪم ڪرڻ
- رُوءِ: [مصر - فعل لازمي] رڻ، روج ڪرڻ، روڏڻ مڃائڻ،
راڙو ڪرڻ، رڙڻ، ريخون ڪرڻ، رڙيون ڪرڻ، واويلا ڪرڻ،
گريو ڪرڻ، اکين مان ڳوڙها ڳاڙڻ، هنجون هارڻ
* افسوس ڪرڻ، ارمان ڪرڻ، ڏک ڪرڻ، غم ڪرڻ
* ماتم ڪرڻ، شوڪ ڪرڻ
* دانهون ڪرڻ، هاءِ هاءِ ڪرڻ، ڪوڪڻ
* [زني زنا، زني، زنيون، روئندو، روئندو، روئندو، روئندو، روئندو، روئندو]

- روڻا روڻ: [اصطلاح] پڻا پڻ، ڏک ظاهر ڪرڻ، ظلم جي شڪايت ڪرڻ
- روڻو ج روڻا: [صفت - مذ] روڻندڙ، روڻڻ مڃائيندڙ، روڻ ڪندڙ، روڻهارڪو، رنگو
- * ڪرڪريو گھڻي ڪل ڪل ڪندڙ
- * گيدي، بڙدل، ڊڄو
- * [مت: روڻي ج روڻيون]
- روڻهارڪو ج روڻهارڪا: [صفت - مذ] روڻ جھڙو، روڻ ڏانهن ماڻل، غمگين، اڏاس
- * شرمسار، شرمندہ
- روڻي پڻ: [اصطلاح] روڻ، اکين مان آب وهائڻ، ڳوڙها ڳاڙڻ، هنجون هارڻ، روڻ ڪرڻ، روڻ ڪرڻ، روڻهارڪو ٿيڻ
- * ناراض ٿيڻ، ڪاوڙجڻ
- * غمگين ٿيڻ، اڏاس ٿيڻ، ڏک ۾ پئجڻ
- روڻي ڏيڻ: [اصطلاح] روڻ، اکين مان آب وهائڻ، ڳوڙها ڳاڙڻ، هنجون هارڻ
- * عاجز ٿيڻ، تنگ ٿيڻ، ڪڍ ٿيڻ، بيزار ٿيڻ
- روڻي رت هارڻ: [اصطلاح] شمار گھڻو روڻ، روڻ وڙو ڪرڻ، روڻي نين نچوڻ، اکين مان آب وهائڻ، هنجون هارڻ
- روڻي روڻي اکيون مڃائڻ: [اصطلاح] شمار گھڻو روڻ، روڻي رت هارڻ
- روڻي روڻي رڇ پترڻ: [اصطلاح] انجام تان ڦرڻ، بهانا ڪرڻ، غدر ڪرڻ، تڻ تاء ڪرڻ
- روڻي ڪڻ ڪڻ: [اصطلاح] شمار گھڻو روڻ، روڻڻ مڃائڻ، واويلا ڪرڻ
- روڻي روڻي گھر پترڻ: [اصطلاح] شمار گھڻو روڻ، روڻي روڻي گھر مڃي تي ڪڻڻ
- روڻي گذارڻ: [اصطلاح] ڏکيو ڪاڻ، نصيبت سان گذارڻ، تڪليف ۾ رهڻ، شمار مشڪلات سان وقت گذارڻ
- روڻي ويهڻ: [اصطلاح] روڻي ڏيڻ
- * مايوس ٿي ويهڻ، نا اميد ٿيڻ، نراس ٿيڻ، بي آسرو هجڻ
- * روڻو ج روڻا: [ا - مذ] سارڻ جي يوڪ جو هڪ مرض، اُن کي ساڙي ڇڏيندڙ، سنگ کي ڪيرائي وڃهندڙ، روڻو
- * [س/ل]
- * روڻي ج روڻي: [ا - مذ] سڄ، سورج، شمس
- * [هند]
- * روڻا ج روڻاڻون: [ا - مت] خواب، سڀنو، عڪس
- * [ع]
- * خيال، ويچار
- * نظر، بصارت، ڏسڻي، نرت، نگاه، ڏرڻ، ڏيکار، درشتي، مشاهدو
- * چن، ٻوٽ، آباس
- * چايا، پاڇو، ساڻو، پاڇولو
- * ’وڻو وڻو ڏيکارين، روڻا تنهنجي روپ جي‘ (شيخ ايان)
- روڻا صادق: [ا - مذ] سچو خواب، حقيقي سڀنو
- * [ع]
- * روڻي ج روڻيون: [ا - مت] ڏيکار، ڏرڻ، مشاهدو، ڏسڻي
- * [ع]
- روڻي هلال: [ا - مذ] پهرينءَ تاريخ جي چنڊ جو نظارو، چنڊ جو ڏيکار، پهرئين ڏينهن چنڊ جو مشاهدو
- * [ع]
- * روڻيون: [ا - مذ] ڏنلن وُصول ڪندڙ کاتو
- * [انگ: Revenue]
- * روڻو ج روڻا: [ا - مذ] تازن جو ميڙ، راس چڪر، منطقت البروج
- * روڻو ج روڻا: [ا - مذ] چال چلت، هلي چلڻي، اُٿي ويهي ورتاء
- * نشست و برخاست
- * دنيا سازي
- * روش، صديقو
- * دستور، ريت، رسم
- * نئون، ضابطو
- * [ف]

• رَه ج رَهْمُون: [ا - مٺ] رستو، راه، سُرُڪَ، واٽ، ڏڳ، گس، پيڇرو، لنگهه، گُڏَر، گهاڙو
* [ف]

* مَرَتِي، دفعو، وارو، گهمرو، پيرو
* نَمُونو، طريقو، دستور، قانون، قاعدو
* نَعْمو، آواز، سُرد، واجو
* [س/ات]

* اوزار جي ڌار، تيزائي

— رَهَبَر ج رَهَبَر: [ا - مڌ] رستي سان وٺي هلندڙ، رستو ٻڌائيندڙ، رستو ڏيکاريندڙ، ڏڳ لائيندڙ، واٽ ڏيکاريندڙ، سونهون، پويو

* رَهْمَا، هدايت ڪندڙ، پيشوا، مهتدار، سردار
* مَدَدگار، حامي، حمايتي، واهرو، ريارو
* قاصد، نياپو، وسائيندڙ
* مَرشد، هادي، گرو
* [ف: ره + بر < برن = نيٺ، وٺي وڃڻ]

— رَهَبَر ٿيڻ: [اصطلاح] رستو ڏيکاريندڙ ٿيڻ، سونهون ٿيڻ، هادي ٿيڻ، رهنمائي ڪرڻ

— رَهَبَرِي ج رَهَبَرِيُون: [ا - مٺ] رهنمائي، سونهن، آڳواڻي، پيشواڻي، هدايت، مهتداري، سرداري
* آسانائي، مشڪل ڪشائي
* حمايت، مدد، واهر، مددگاري
* [ف]

— رَهَبَرِي ڪرڻ: [اصطلاح] رستو ڏيکارڻ، واٽ سان لاڳو، سونهن ڪرڻ، سونهون ڪرڻ، هدايت ڪرڻ، پيشواڻي ڪرڻ، آڳواڻي ڪرڻ، مهتداري ڪرڻ، سرداري ڪرڻ

— رَهْدَار ج رَهْدَار: [صفت] سنڀريل، تيار ٿيل (مسافريءَ تي يا ڪنهن ڪم تي)
* زوانو ٿيل، آسهيڻ
* [ف]

— رَهْرُوج رَهْرُوج: [ا - مڌ] واٽڙو، واٽ سان ويندڙ، مسافر
* پرديسي، بديشي، آيوپيو
* [ف: ره + رو < رفتن = وڃڻ]

— رَهْرُوان ج رَهْرُوان: [ا - مڌ] مسافر، واٽ ويندڙ
* پرديسي، بديشي، آيوپيو
* اُن سونهون

* قافلي وارو، ڪاروان وارو
* [ف: ره + روان < رفتن = وڃڻ]

— رَهْرُن ج رَهْرُن: [ا - مڌ] واٽڙن کي ڦريندڙ، مسافرن کي لٽيندڙ، ڦورو، لوٽو، ڍاڏو، ڌاڙيل، لٽيرو، واٽمارو، رستي تان ڦير ڪندڙ، راه، ويندي مسافرن کي ڦريندڙ
* بد معاش، شاهي، لڄو، چرو، ٺڳ
* بدچال

* بي ايمان، خيانت وارو، دغا باز، ڪپتيو، ويساه گهاتي ڪندڙ
* [ف: ره + ڏن < زدن = هڻڻ]

— رَهْرَنِي ج رَهْرَنِيُون: [ا - مٺ] واٽ ويندڙن سان ڦر، ڦرمار، راهرنِي، ڌاڙو
* [ف]

— رَهْگُڏَر ج رَهْگُڏَر: [ا - مڌ] عام رستو، شاهراه، شارع عام، لنگهه، گس، ڏڳ، گهاڙو، واٽ، راه، سُرُڪَ
* [ف: ره گڏر < گذشن = لنگهڻ]

* [صفت] لانگهاڻو، واٽڙو، واٽ ويندڙ، مسافر، پانڊيتڙو
— رَهْگُڏَر ٿيڻ: [اصطلاح] لانگهاڻو ٿيڻ، واٽڙو ٿيڻ، وٽان لنگهڻ، گذري وڃڻ، رستو وٺي وڃڻ، پانڊيتڙو ٿيڻ
* وانجڻ، زوانو ٿيڻ، موڪلائڻ، آسهيڻ

— رَهْمَقَصُود: [ا - مٺ] گهريل رستو، تعين ڪيل واٽ
* [معجازاً] مَن جي مراد، دل جي خواهش

* [ف + ع: ره/راه = رستو + مقصود (ع) = مراد، مطلب]
* رَهْمَقَصُود مر تمنجي زفات جي ضرورت آ (عطا محمد حامي)
— رَهْمَا ج رَهْمَا: [ا - مڌ] واٽ ڏيکاريندڙ رستو ٻڌائيندڙ، سونهون، رهنمائي ڪندڙ، هادي، هدايت ڪندڙ

* وسيلو، مَرشد، مهتدار، سردار
* [ف: رهه + نما < نمودن = ڏيکارڻ]

— رهنمائي ج رهنمايئون: [ا - م] سونهي، هدايت.

آڳوڻي، پيشواڻي، رهبري، مهنداري، سرداري
* [ف]

— رهاوار: [ا - م] گهوڙي جو هڪ پنڌ

— رهاوار ج رهاوار: [ا - م] قدم باز گهوڙو، تيز رفتار گهوڙو
نڪر گهوڙو
* [ف]

— رهوڙ ج رهوڙ: [ا - م] رهبر، رهنما

* [ف]

• ره ج رهيون: [ا - م] عادت، هير، عيلت، بانڌاڻ

* [س/ڪرم]

— ره ڪڍڻ: [اصطلاح] عادت ٻڌڻ، هير ڏيڻ، عيلت ٻڌڻ

* [س/ل]

• رها ج رها: [صفت/طرف] آزاد، خلاص، چٽل، ڇڏيل

نجات يافت، بري

* چڙواڳ، آڄو

* [ف]

— رها ڪرڻ: [اصطلاح] آزاد ڪرڻ، ڇڏي ڏيڻ، بري ڪرڻ

نجات ڏيڻ، بند خلاص ڪرڻ

* چڙواڳ ڪرڻ

— رهاڻي ج رهاڻيون: [ا - م] چوڻڪارو، آزادي، نجات

بند خلاصي، خلاصي، آڃائي

* چڙواڳي

* قراعت، برت، مڪمي، موڪ

* موڪل، رخصت

* معافي، درگذر ڪرڻ

* آرام، فرحت، قرار

* دادرسي

* ناپر، مات، سانب

* [ف]

— رهاڻي ڏيڻ: [اصطلاح] آزادي بخڻي، ڇڏڻ، آزاد ڪرڻ

نجات ڏيڻ، آڃائي ڪرڻ، بند خلاص ڪرڻ

• رها ج رهاڻون: [ا - م] ٻچڙ ڏاڃي

* [س/ث]

• رهاڻ ج رهاڻون: [ا - م] نرساڻ جو هڪ قسم

* لس، رهي

* [س/ل]

• رهاست ج رهاستون: [ا - م] رهاڻي، سڪونت، قرار

ماڳ، ٻڪاڻو، هنڌ، جاءِ، جڳهه، مڪان، آستانو

* [هند]

• رهاش ج رهاشون: [ا - م] رهاشت، رهاڻي، گهر

رهن جي جاءِ، ماڳ، مڪان، سڪونت، قيام، آستانو، ٻڪاڻو

— رهاشت ج رهاشتون: [ا - م] رهاش، رهاڻي، گهر

رهن جي جاءِ، ماڳ، مڪان، سڪونت، قيام، آستانو، ٻڪاڻو

* ملڪ، وطن، ديس

— رهاشو ج رهاشو: [ا - م] رهاڪو، ويٺل، رهاڻي

قيام پذير، رهندڙ، باشندو، رهواسي

• رهاڪو ج رهاڪو: [ا - م] رهاشو، رهواسي، ويٺل، باشندو

• رهاڻ: [ا - م] خاص، حريف جي هڪ قسم جي بوڪ

هڪ قسم جو آناڇ، چونرا

* [س/ات]

• رهانو ج رهانو: [ا - م] خيال، شوق، چاهه، چاڻي، موهر

پيال، محبت، لاڙو، رغبت

* [س/ل]

• رهاڻ ج رهاڻيون: [ا - م] محبت واري ڪچهري

ڙڻ جهڻ، وڻندڙ ڳالهه بوليه، مزيدار گفتگو، گپ شپ

ڪچهري، ڪچهرو خوشيءَ جي ڳالهه بوليه، مجلس

ونڌڙ جهڙي

* ڪنهن هڪ ماڻهوءَ جي مان ۾ منعقد ڪيل ڪچهري

* بتاڪ سٺاڪ، صحبت، ورونهه، ٿيڪو چيڪو

* محبت، قرب، پيار

* دوستي، سنگت، ياري

* آساني، سيند سجاڻ، واقفيت، پنجاڻ، ڏيڻ ويٺ

* ملاقات

* اثر رسوخ

* [سن: رد]

* ٻن جو هڪ قسم، تڏن ٺاهڻ جي ڪم ايندڙ

— **رهائي ج رهائي:** [ا - مذ] مارڪي وارو، رهاڻ ڪندڙ.
 مَجَلَسِي، ڪَچَهَرِي ڪندڙ. هَم ڪَلَام. صَحَبَتِي.
 مَحَبَتِي، دوست، يار، آشنا، پيارو.

• **رهاو لڙي:** [ا - خاص] مَري بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو.

• **رهاوي:** [ا - مذ] فارسي راڳ جي ٻارهين سَرن مان پهرئين سَر جو نالو.

• **رهائش ج رهائشون:** [ا - م] سَڪوٽ، مَسڪَن.
 قيام، گهر، جاء، جڳهه، ماڳ، هنڌ، آستانو.

— **رهائش اختيار ڪرڻ:** [اصطلاح] قيام ڪرڻ. رهڻ.

— **رهائش پذير:** [صفت] قيام ڪرڻ وارو، رهندڙ، رهاڪو.

— **رهائش گاهه ج رهائش گاهون:** [ا - م] قيام گاهه.
 رهن جي جاء، گهر.

— **رهائشي ج رهائشي:** [صفت] قيام ڪرڻ وارو رهندڙ.
 رهاڪو.

— **رهاڻو ج رهاڻو:** [ا - مذ] ويٺل، باندو، رهاڪو.
 رهواسي، رهندڙ، رهاشو، قيام پذير، تڪيل.

• **رهائڻ:** [مض - فعل متعدي] ڏسائڻ، ڏيکارڻ.
 * وفاداري ڏيکارڻ، دوستي وڌائڻ، مَحَبَت قائم ڪرڻ.
 * رسائي ڪرڻ.
 * آڏورو ڇڏي ڏيڻ، پورو نه ڪرڻ، بچائڻ (کاڌو ڪَر وغيره).
 * وسارڻ، ڀلجي وڃڻ.
 * انتظار ڪرائڻ، اوسيئڙو ڪرائڻ.
 * آجاي آسرا ڏيڻ، دَلاستِ ۾ رڳو.
 * [مض] رهائڻ.
 * [امر] رها.

• [مضارع] رهايان (ج) رهايون، رهائين (ج) رهايو، رهائي (ج) رهائين.

• [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'هو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

• [حال] رهاڻي ٿو (ج) رهاڻين ٿا.

• [حال مت] رهاڻي ٿي (ج) رهاڻين ٿيون.

• [ماضي] رهايو (ج) رهايا.

• [ماضي مت] رهاڻي (ج) رهايون.

• [مستقبل] رهايندو (ج) رهايندا.

• [مستقبل مت] رهايندي (ج) رهاينديون.

• [اسم مفعول] رهايل.

• **رهائڻ:** [مض - فعل لازمي] حَقِي هُجڻ، جائِز هُجڻ.
 زرا هُجڻ، مباح هُجڻ، سَوَنهُڻ، ٽُڪُڻ، جُڳائڻ، سِيائڻ،
 لائڻ هُجڻ، واجب هُجڻ.

• [سن: آره]

• [رهائي رهائيندو رهايل]

• **رُهبان:** [صفت] عيسائين جو زاهد، راهب، بادري.

• [ع: 'راهب' جو جمع]

— **رُهبانيت ج رُهبانيتون:** [ا - م] شَرڪ دُنيا واري حالت،
 بتواسي ٿيڻ جو طريقو، پيراڳ پڻو، ويراجڳ، لاطنمي،
 عبادت، بندگي، رياضت، پوجا.

• **رُهبيلي ج رُهبيليون:** [ا - م] هڪ قيسر جو ڪُل.

• **رُهبت ج رُهبت:** [ا - مذ] پٿري گب، پٿرو گارو، راڳو،
 چڪڻ، رابڙو، رڀڙو.

• [س/ل]

• **رَهَتَ ج رَهَتون:** [ا - م] باقي، پاڇي، بچت، رهيل،
 بچايا، ڇڏيل.

• **رَض:** اوڏر.

• **رُجڻ، لڻ، ڪر:** عادت، افعال، چيمڙ.

• **اُئي ويئي، نشست برخواست، آڌب اندازو، ڌنگ:**

• **سپاء، اخلاق، عِلث، خصلت، شيو، روش:**

• **رَهَتِي ڪَهِي:**

• **طريقو، نمونو، پاڙ، طرح، وجهه، دستور، ڍار، ريت،**
قيسَر، نمونو، پرڪار، ڏول، خوب، وڻيس، ڍب

* واقفيت، جان نجان، دوستي، سنگت، ياري
* سيندڙ

* رد ٿيل، منسوخ ٿيل، ڪاٺا، خٽر، ڪٽيل

* هڪ ڄال جو قسم، پوري ۽ سوڌي ڄال، سٺي رفتار،
خوش رفتار

— رَهَتِ ڪَرُ: [اصطلاح] ڪُجھ ڇڏڻ، ٻڌائڻ، رکائڻ،

ڪُجھ بچائڻ، پاڇي ڪرڻ، ڪا شي ڇڏي ڏيڻ

* تياڳڻ، ڦٽو ڪرڻ، ڇڻو، اُڇلڻ

* باز رکڻ، پري ڪرڻ

* نا اُميد ڪرڻ، بي آس ڪرڻ

— رَهَتَوَانُ ج رَهَتَوَانُ: [صفت] سلڇڻو، با آڌ، نڪ عادت،

نڪ افعال، نڪ شعور، نڪ خصلت، فضيلت وارو،
سڌا ترزو، شائستو، فقييدو، سڌريل، آڌ، وارو، بالخلق

* رَهَتِ: [صفت] هيٺو، بي واهو، بي واه، لاجار، اُٻالو،

ٻڌڻڪو، ڏٺڻيل، اُٻر حال، ڀٽيم

* خالي، سڪو، ٺلهو، ڀالهو، واندو

* [ح - جا] بنا، بي، ري، ڪانسواءِ، سواءِ

* [ظرف] ڀريان، ڀرئين پاسي، هُن ڀر، پُر پُر

— رَهَتِ ڪَرُ: [اصطلاح] ٻڌڻڪو ڪرڻ، بيگانو ڪرڻ

* غصب ڪرڻ

* ڦَرُ

* رَهَتِ ج رَهَتُون: [ا - مت] گاهه جي ٿوري ساوڱ،

سائي وڙڪ

* [س/ل]

* رَهَتِ ج رَهَتُون: [ا - مت] ڳڙو، رَهَتو، رَهَوو، ڪنهار

* جهڳڙ، رَهَر، سخت ڪلامي، ٽپيه، جٺ ڦٽ

* [س/ل]

— رَهَتِ ڏيڻُ: [اصطلاح] رَهَتُ، رَهَر ڏيڻ، جهڳڙ،

ٽپيه ڪرڻ، جٺ ڪرڻ، سخت ڪلامي ڪرڻ

* [س/ل]

— رَهَتُن: [مصر - فعل متعدي] رَهَرُن، رَهَتُون ڏيڻ

* ڪنهن ڪرڙو، ڪنهار ڪرڻ

* ليڪ ڪڍڻ

* گهوٽو

* سٺو، ڪٺو، مارڻ

* جانگوزو، ڀڄو

* [س/ل]

* [مصر] رَهَتُن

* [امر] رَهَت

* [رَهَتِيو رَهَتِيندو رَهَتِيل]

— رَهَتُو ج رَهَتَا: [ا - مت] رَهَت، رَهَر، ڏڙڪو، ٽپيه،

جهڳڙ

* [س/ل]

* ڀڄو، پوندو

— رَهَتُو ڪڍڻُ: [اصطلاح] رَهَتُن، رَهَرُن

* ڦري وڃڻ، لٽي وڃڻ

* رَهَتَمَ: [ا - مت] هڪ ڀسارڪي وکر جو نالو

* رَهِي ج رَهِيُون: [ا - مت] ٽپيه، جٺ ڦٽ، ملامت،

جهڳڙ، سخت ڪلامي

* [س/ات]

* رَهَ رِيَتِ ج رَهَ رِيَتُون: [ا - مت] راه ريت، رسم، ريت،

ڀروڙو، ڀر هلي چلي، مَرجاتا، ويڙو، استعمال

* عادت، حال، ڄال، هيٺ، وڙڏ، خوء، ڀر

* غذا

* دُشا، اُوسا

* لباس، ويس، ڀهڙي، پوشاڪ

* رَهَرُ ج رَهَرُ: [ا - مت] اُٺ جو آواز

* [س/ل]

* ناحوشيءَ جو وقت، غميءَ جو وقت، افسوس جو موقعو

* [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
 * [حال] رَهڙي ٿو (ج) رَهڙين ٿا
 * [حال مٿ] رَهڙي ٿي (ج) رَهڙين ٿيون
 * [ماضي] رَهڙيو (ج) رَهڙيا
 * [ماضي مٿ] رَهڙي (ج) رَهڙيون
 * [مستقبل] رَهڙيندو (ج) رَهڙيندا
 * [مستقبل مٿ] رَهڙيندي (ج) رَهڙينديون
 * [اسر مفعول] رَهڙيل
 - رَهڙو ج رَهڙا: [ا - مذ] رَهڙ، رَهڙندو، رَهڙتو، رَهڙند، رَهڙت
 * خارش، کنهار، آتشڪ
 * جلدائيءَ جو ڪر، اُڀرائيءَ جو ڪر
 * اُڀرائي، ٽڪر، جلدائي، ٽنڃيل، هٿير هٿير، تاهوت، آتروپلا، وٽ پڪڙ، سيگهه، اُٺاڻائي
 * گمٽو، گسڪو، گمڪو
 * ٻٽاڪ، ڍاڙ، ڏٺو، لٻاڙ
 * واٽ، گس، رستو، ڊگ، سڙڪ، گهاڙو
 * ملهه يا ڪشتيءَ جي وڙهڻ جو هڪ ڊاءُ
 * ڪوڙي دعوى، چٻ
 - رَهڙو پٽڙ: [اصطلاح] ڪوڙي دعوى ڪرڻ، چٻ ڪرڻ
 - رَهڙو ڪڍڻ: [اصطلاح] چينين، ڌمڪائڻ، چنڊ ڪڍڻ
 * [س/ات]
 - رَهڙي وٺڻ: [اصطلاح] اُڪلائي وٺڻ، ڪر پورو ڪري وٺڻ
 'آسڻ ڪلاس ڍاري ڪر ڪي رَهڙي ورتو' (جملو)
 • رَهڙڪي: [ا - خاص] ضلعي گهوڙڪيءَ جي هڪ مشهور شهر جو نالو (جيڪو هڪ وڏي تاريخي مندر ۽ هنڌن جي هڪ تيز آستان جي ڪري مشهور آهي، جتي سنت سترام داس ۽ ڀڳت ڪنوررام جون سڀاڻيون پڻ واقع آهن)
 • رَهڙو ج رَهڙو: [صفت] ڏويائي، ڌوڪيباز، ڏليائي، حريف، وساهه گهاٽي ڪندڙ، ٺڳ، ڏٺائي، ڏليياز، گشتي
 • رَهڙو: [ا - مذ] سنڌو نديءَ جو سمنڊ ۾ پوڻ وارو مکيه وهڪرو (پيءَ صديءَ کان وٺي)

• رَهڙ ج رَهڙون: [ا - مت] لينگهو، رَهڻدو، رَهڻد، رَهڻو
 رَهڻ، جسم سان ڪنهن شيءِ جو گهڪو اچڻ ڪري
 ٿيل نشان، رَحْم، رانيوٽو، جانيوٽو
 * ڌڙڪو، ڊٻاءُ، جَمَت، رُعب، ڌڦماڻ، جاڳوڙ، ڌڙپاڙ، پڇ
 * ڌوڪ ڌوڪان، اُڀرائي، جلدائي، ٽڪر، اُٺاڻائي
 * جر چر، چڙاٺ، چيجاٺ (ڦلر جي)
 * وهندڙ رستو، گهاڙو رستو، سڙڪ، ڊگ
 - رَهڙ اچڻ: [اصطلاح] رَحْم ٿيڻ، چير اچڻ، رانيوٽو پوڻ
 - رَهڙ ڏيڻ: [اصطلاح] رَهڙڻ، چير ڏيڻ، چيم ڏيڻ، جَهڪ ڏيڻ، رَهڻدو پائڻ، رَهڻ ڏيڻ
 * ڊٻاءُ، رُڪڻ، جَمَت رُڪڻ، ڊٻائڻ، رُعب رُڪڻ
 - رَهڙ سَهڙ ج رَهڙون سَهڙون: [اصطلاح] تمام گهڻي ٽڪر، اُڀرائي، جلدائي، سيگهه، اُٺاڻائي
 * [س/ات]
 - رَهڙ ڪڍڻ: [اصطلاح] چڙبڻ، چينين، سنڻ، جهٽڪڻ، چنڊ ڪڍڻ، ڊينب ڪڍڻ، ڌمڪائڻ، ڌمال ڪڍڻ
 - رَهڙڻ: [مض - فعل متعدي] رَهڻدا پائڻ، رَهڻدڻ، ٺُهڻدڻ، ڪڙڻ، رَهڻ، جانيوٽا پائڻ
 * ڪيمو، ڪنهار ڪرڻ
 * روڻ، پٽڻ
 * چٽڻ، ٽوڙڻ، جدا ڪرڻ
 * تلخ ڳالهائڻ، ڌڙڪو ڏيڻ، مَهْمِيز ڏيڻ
 * ٽڪڙو ڪر ڪرڻ، جلدائيءَ ۾ ڪر ڪرڻ
 * اُڀرو ٿيڻ، جلدباز ٿيڻ
 * لينگهه ڪڍڻ، ليڪا ڪڍڻ، بودا ڪڍڻ
 * ڪنا آڪر لڳڻ
 * اٽڪل سان ٻئي ماڻهوءَ جو سامان هَضَر ڪرڻ، گِرڪائڻ، ڦهائڻ، ڊوهڻ، ڦري کائڻ
 * [مض] رَهڙڻ
 * [امرا رَهڙ]
 * [مضارع] رَهڙيان (ج) رَهڙيون، رَهڙين (ج) رَهڙيو، رَهڙي (ج) رَهڙين

• زَهَرِي: [ا - م] پَرْت جو هِڪَ قِسِرُ

[س/ل]

• زَهَرِي ج زَهَرِيُون: [ا - م] لَسو پَشَر، پَغِي، عِينِڪِي پَشَر

طَاقُ هِنِڪَ

• زَهَرُ ج زَهَرُ: [ا - م] گَهَر ۾ گُوڙَ جي تَڪَر ۾ سِيٺَل

گَاهَ جِي پَرِي (سُونَهَن لاءِ رَڪِيَل)

[س/ل]

• زَهَرَادِي: [ا - م] جُوڙَ جو هِڪَ قِسِرُ

• زَهَرَارِي: [ا - م] خاص [گَاهِي اُن ۽ نَهَ واري جُوڙَ جو

هِڪَ قِسِرُ

[س/ات]

• زَهَسُ ج زَهَسَ: [ا - م] خوشي، لطف، عيش، زَهَسَ

مَرُو فرَحَت، لَذَت، آئَنَد، پَرَسَنَتَا، بَهَارِي، سَهَجَائِي، وَنَدَرُ

• پوڳ، جِظَ

• بَخَتَاوَرِي، سِيَاگَائِي، صَدَوَرِي، پاڳَوَانِي، خوش نصِيبِي

[سن: رهسي]

• رَاڙ، گِجَه، پِيڏَ

• حِرَص، لَآج، طَمَغ، موهَ

— زَهَسَائِي: [مض - فعل متعدي] خوش ڪَرُو، راضي

ڪَرُو، بَهال ڪَرُو، پَرَسَن ڪَرُو، سَرهو ڪَرُو

• حِرصَائِي، لَآجَائِي، طَمَغ ڏيَارُو، موهَ پيدا ڪَرُو،

هَوَسَ آڀَارُو

• [مض] زَهَسَائِي

• [امر] زَهَسَاءَ

• [زَهَسايو زَهَسائيندو زَهَسائِل]

— زَهَسِي: [مض - فعل لازمي] خوش ٿِيئُو، سَرهو ٿِيئُو،

سَهَجو ٿِيئُو، باغَ بَهَار ٿِيئُو، آئَنَد ۾ اچُو، پَرَسَن ٿِيئُو،

بَهال ٿِيئُو، راضي ٿِيئُو

• سَڪِي ٿِيئُو، آسَرودو ٿِيئُو

• بَخَتَاوَر ٿِيئُو، پاڳ وارو ٿِيئُو، بَخَت وارو ٿِيئُو، صَدورو ٿِيئُو،

پاڳوان ٿِيئُو، سَداتورو ٿِيئُو، خوش نصِيب ٿِيئُو،

قِسَمَت وارو ٿِيئُو

• [سن: رهسي]

• [زَهَسِيو زَهَسيندو زَهَسِيَل]

— زَهَسو ج زَهَسَا: [ا - م] ڪِل، خوشي، مَرُو، رَوَنشو، وَنَدَرُ

لطف

• قَرَار، سَرهائي، پَرَسَنَتَا، فرَحَت، آرامَ

• هَنجُون رَتَ هَارِيح، تان روهَن ڪِي زَهَسو ٿِيئُو (سجَل)

• راضيو، رضامَندي

• حِرَص، لَآج، طَمَغ، هَوَسَ

• زَهَڪَ ج زَهَڪُون: [ا - م] ويغَر جِي جاءِ، زَهَن جِي جاءِ،

سِڪُونَت، قِيامَ گَاهَ، ماڳَ، مَڪَان، ٽِڪَٽو، رَهائِش،

جاءِ، جِجَه

[س/ات]

• زَهَلُ ج زَهَل: [ا - م] ڪو مَذهَبِي پاڪ ڪِتابَ رَڪِي

پَرهَن جِي لاءِ ڪاڻَ جِي پَن تَحِينَن مان ٺَهِيَل مَنجِي

• زَهَلو ج زَهَلَا: [ا - م] سَنگَت، دوستِي، يَارِي، صَحبتَ،

آشِيائي

• مِيلاپ، گُڏجائِي، مَلاقَاتِ

• دوستَن جو جُٿو

[س/ات/ل]

• گَهوڙِي جِي پَنَدَ جو هِڪَ قِسِرُ، زَلو

[س/ات]

• زَهَن: [ا - م] گِرَوِي، ڪِفَالَتَ

• [ع: رهن = گِرَوِي رَڪُو]

— زَهَن اَرَضِي: [ا - م] رَمِيَن يا جَائِيَدادَ جِي گِرَوِي

[ع]

— زَهَن اِنْتَفَاعِي: [ا - م] فائِدِي ڏِيئُو واري گِرَوِي

[ع]

— زَهَن اِجْتِمَاعِي: [ا - م] مُشْتَرِڪَ گِرَوِي

[ع]

— زَهَن دَر زَهَن: [ا - م] هِڪَ ماڻهوءَ وَتَان گِرَوِي ٿِيئُو

شيءَ ڇڏائي، پَٺِي وَتَ گِرَوِي رَڪِيَل، گِرَوِيءَ جِي مَٿان گِرَوِي

— زَهَن مُطْلَق: [ظرف] هَتو هَتَ گِرَوِي

[ع]

— زَهَن مَتَمَادِي: [ظرف] ڪَنهَن مُقَرَّر مَدَتَ تائِين گِرَوِي

[ع]

— رهن نامو ج رهن ناما: [ا - مذ] اهو دستاويز جيڪو گروي
رهن وقت لکي ڏجي. ڪفالت نامو. گروي نامو
* [ع: ف]

• رهنٽ ج رهنٽيون: [ا - مت] ماڻ. نهر. سامت. سانت.
ٿانهر. ساهي
* آسائش. آرام. چين. سڪ. قرار. آسودگي. راحت. ڌيرج.
جميٽ. سهولت
* شائني. امن
* سهنجائي. سولائي. آساني
* ننڊ

• رهندو: [ظرف] ويتر. بهائين. اڃا به وڌيڪ
* [س/ات]

— رهندو سهندو: [ظرف] ويتر. ٿيڻ وڌيڪ

• رهندو ج رهندا: [صفت] باقاعدي. حقي. سچو. جائز.
قانوناً و شرعاً جائز خقائس برحق. حق خلائي. روا

• رهند وهند ج رهندون وهندون: [ا - مت] ٽول واري رهائ.
اوتائون دهرائي ڪيل مسخري. ٽول. ٽوڪ. ڌٽڪ
* [س/ڪوه]

• رهند ج رهندون: [ا - مت] رهندو رهڙ. رانيوٽو. رانيوٽو.
زوينٽو جهانيوٽو

* چير وڏ

* چنبو

* هلڪي ٽڪليف. معمولي رحمت

— رهنڊجڻ: [مصدر] رهنڊڻ مان فعل مڃهول هٿ جي
اڳري يا ننهن سان رهڙون پوڻ. رانيوٽا پوڻ. جانيوٽجڻ.
رهڙجڻ. روڙجڻ
* [رهندي رهندي رهندي]

— رهنڊڻ: [مصدر - فعل متعدي] هٿ جي اڳري يا ننهن سان
رهڙون پائڻ. رانيوٽا هڻڻ. جهانيوٽا پائڻ. ڪرڙڻ. ڪرڙجڻ
* چنبا هڻڻ
* [س/ات]

* [مصدر] رهنڊڻ

* [امر] رهنڊ

* [مضارع] رهنديان (ج) رهنديون. رهندين (ج) رهنديو.
رهندي (ج) رهندين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معارف فعل ٿو] ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ ٿيو جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنديا آهن
* [حال] رهندي ٿو (ج) رهندين ٿا
* [حال مت] رهندي ٿي (ج) رهندين ٿيون
* [ماضي] رهنديو (ج) رهنديا
* [ماضي مت] رهندي (ج) رهنديون
* [مستقبل] رهندين (ج) رهنديندا
* [مستقبل مت] رهنديندي (ج) رهندينديون
* [اسر مفعول] رهنديل

— رهنڊو ج رهنڊا: [ا - مذ] رهنڊ

• رهنڪار ج رهنڪارون: [ا - مت] ڊپ يا مار سبب
ڪيل ڏانھن. رنپ. وڏي ڏانھن. رڙ. پاڪار. پيڪ. هوڪار
* [س/ڪوه]

— رهنڪو ج رهنڪا: [ا - مذ] سنهڙو آواز. رنڪو.
ٽنڪو. ٽنڪو. پڪاڻ
* [س/ڪوه]

• رهن: [مصدر - فعل لازمي] ترسڻ. ٽڪڻ. قيام ڪرڻ

* نمرڻ. پيهرڻ. پيهرڻ وڃڻ

* گهارڻ. گذارڻ. ڪاٽڻ. جالڻ

* پٺي پوڻ. پوئتي رهجي وڃڻ

* وسڻ. آباد هجڻ

* صبر ڪرڻ. مات ڪرڻ. چپ ڪرڻ

* بچڻ. بچي پوڻ. رهجي وڃڻ

* حاضر هجڻ. موجود هجڻ

* قائم هجڻ. برقرار هجڻ

* جيئڻ. جيسرو هجڻ

* ڪيڏڻ (راند)

* باز آڻڻ. پاسو ڪرڻ. ڪناره ڪشي ڪرڻ. ڇڏڻ. ٽرڻ.

تارو ڪرڻ (ڪنهن ڪم کان)

* بند ٿيڻ

- * مُسَلْسَل ٿِيَنُ: مُسَلْسَل ڪَرَنُ (ڪو ڪَمَ وَغِيَرَه، ڇيڻ؛ ڪنور رَهَنُ، ٿيندو رَهَنُ وَغِيَرَه)
 * پَرِينَه جا پَتَنگَه، سَؤَندا رَهيا سَانَتِ پَرِ (شيخ ايان)
 * بِيٺ يا ڳجهازت جو نه پَچَنُ
 * [رَهِيسَ رَهِيا، رَهِي رَهِيونَ رَهَنو رَهندا، رَهندي رَهنديون رَهيلُ]
 - رَهِجِي آچَنُ: [اصطلاح] نِباَهَجَنُ، ساڪَ بَچَنُ، نِباَهَ ٿِيَنُ
 * اَنجامَ سَنو ٿِيَنُ
 - رَهِجِي وَڃَنُ: [اصطلاح] پُنيان رَهَنُ، پوئتي رَهَنُ، پئتي رَهَنُ
 * ٽِڪِي پَوَنُ، ٽِرسِي پَوَنُ، رَهَنُ، ٽِڪَنُ، قِيامَ ڪَرَنُ
 * بَچَنُ، پاڇي پَوَنُ، باقي رَهَنُ، بَقايا ٿِيَنُ
 * قائِمَ رَهَنُ، مُوَحودَ رَهَنُ
 * ڍلو ٿِي وَڃَنُ، ڍرو ٿِي وَڃَنُ
 - رَهَنُ ڏِيَنُ: [اصطلاح] پُنيان ڇڏَنُ، بَقايا ڪَرَنُ، پاڇي ڪَرَنُ
 بَچَتَ ڪَرَنُ
 * هَڪَ نه لڳائَنُ
 * خاموش ڪَرَنُ، ماٺ ڪَرَنُ، جَپَ ڪَرَنُ، سَانَتَ ڪَرَنُ
 * قائِمَ زڪَرُ
 * ڇڏي ڏِيَنُ
 - رَهِي جِ رَهِيُون: [ا - م] رَهَنُ جو طَرَفِيڪار اُٿَ رِيهَ، نِشِستَ بَرخواستِ، اُٿِي ويٺِي، اَدَبَ اَندازو، هَلَتَ، چَلَتَ، مَرَحَطا
 * ڏَنگَ، پَٺَ، ڍَبَ، پاڻ طَرَحَ
 * لَچَنُ لُلَ، ڪِرَ عادتَ، اَفعالَ، عَمَلَ، فَعَلُ، چِيَمَرُ، ارڪانَ، ڪَرَنوتَ
 * روڪَ، بَندِشَ، روڪَ تارَ، نَهرَ، تانَهرَ، تَمَ
 * ٽِرسِي، ڦِڪِي، سَهرَڙِي، ٿَمِي
 * اَڏارَ، آسِرَ، ٽِيڪَ
 * حَياتي، زَنديگِي، عَمَرِ جَمارَ
 - رَهِي ڪَمِي جِ رَهِيُون ڪَمِيُون: [ا - م] اُٿِي ويٺِي، هَلَتَ چَلَتَ، اُٿَ رِيهَ
 * زَسَمَ وِرواجَ
 * اَفعالَ، ارڪانَ، ڪَرَنوتَ، ڪَمَ، لَچَنُ
- رَهِيو سَهيو جِ رَهِيا سَهيَا: [صفت - مذ] باقي، مانده، بَچَتَ، پاڇي، بَقايا
 * پوئتي رَهيلَ، پُنيان ڇڏيلَ، اوگَهَ سوگَهَ، باقي
 - رَهِيو ڪَهيو جِ رَهِيا ڪَهيَا: [صفت] بَچَتَ سَچَتَ، باقي، بَقايا، رَهيلَ ڪَهيَلَ، آڇِي باقي، مانده
 * ڪَڙِي سَڙِي، اوڀر سَوِيَرِ، اوگَهَ سوگَهَ
 - رَهِيو نه ٿِيَنُ: [اصطلاح] صَبَرَ نه آچَنُ، شَڪَرِ لَڳَنُ
 * رَهَنو: [ا - خاص] بارَنَ لَڳَ هِڪَ جَبَلَ جو نالو
 * [س/ڪوھ]
 * رَهو جِ رَها: [ا - مذ] شورو، ٻوڙ جي لاسَ، گَريبي، زَسَ، شورِبو، شَرَوو، لاڳَ
 * [س/ات]
 - رَهو ڪَڙِيَنُ: [اصطلاح] تَڪليفَ ڏِيَنُ، آزارَ، سَتائِي، مُصِيبَتُون ڏِيَنُ، ڪَڪَ ڪَرَنُ، بيزارَ ڪَرَنُ، پَرِشانَ ڪَرَنُ، سَختَ ڪَمَ وَڃَنُ
 * رَهو جِ رَهو: [ا - مذ] رَهواسِي، رَهاڪو، رَهَنڌَرُ، قِيامَ پڌِرِ، باسِندو
 - رَهواسِي جِ رَهواسِي: [ا - مذ] رَهاڪو، رَهو، رَهَنڌَرُ، رَهيلَ، ويٺلَ، باسِندو، قِيامَ پڌِرِ
 * رَهوالَ جِ رَهوالَ: [ظرف] شُروَعِ ٿِيَلَ، شُروعاتِ ڪِيَلَ
 * [س/ات]
 * [صفت] هوشيارَ، داناءَ، ڏاهو، عاقلَ، سِيماو، چالاڪَ
 * هَمراهِ
 - رَهوالَ ڪَرَنُ: [اصطلاح] شُروَعِ ڪَرَنُ، شُروعاتِ ڪَرَنُ
 * زوانو ڪَرَنُ، اَسَهاڻَ، موڪِلَ، اُمائَنُ
 * رَهواسِي: [ا - خاص] هِڪَ ذاتَ جو نالو
 * رَهواسِي: [مَص - فعل متعدي بالواسطَ] آبادي ڪَرائَنُ، پَراڻَنُ، آباد ڪَرائَنُ، پَراڻَ ڪَرائَنُ
 * [س/ات]
 * [رَهواسِي رَهواسِيَنسَ رَهواسِيَل]

• رُهي ج رُهيون: [ا - م] گهميل هوا، سَرلو

* ٿڌ، سِيءَ، سَردي، ناز، سِياندڙو، سِيانو

* سِياري جي بَرسات، مَلهَار، جَهڙالو، گَڪڙ چانو

* [س/ڪوھ]

* لِرِزِش، ڏَڪَڻِي

* خوف، ڊڄ، ڊيڄو، ڊڄ، پَو

* [س/ت]

* سَڪَل، ڏَهَر

— رُهي ٿِيڻُ: [اصطلاح] سِياري جو مينهن پوڻ

* [س/ت/ڪوھ]

— رُهي گَڪڙُ: [اصطلاح] سِياري ۾ آسمان جو جَهڙ گَڪڙُ،

بَرسات وَسڻ جي تِياري ٿِيڻ، بَرسات اُچڻ، مينهن جو پِرَجي اُچڻ

• رُهيگ ج رُهيگ: [صفت] هيراک، عادي، عِلَتي

* [س/ڪوھ]

• رُهيلوچ رُهيلا: [ا - مذ] وَهڻ جو سُکيو پَنڌ، رُلو، رُهلو

* [س/ت]

• رُهيڻ: [صفت] گروي ٿيل، گروي ڙڪيل، گروت

* [ع: رهن = گروي]

* [ظرف] تاب، ماتحت، زبردست، هٿ هيٺ

— رُهيڻ مِنت: [صفت] اِحساننڌ، شُڪر گذار، مَمُون

* [ع: رهن، منت = شُڪر گذاري]

• رُهيڻ ج رُهيڻ: [ا - مذ] تَعَلُّق، لاڳاپو، گانڊاپو

• رُو: [ظرف] حَقِي، سَچو، صَحيح، بَرصواب، پوريءَ طَرَح،

ٺِڪ، پورو، شَحِيق، پَلاشڪ، بيشڪ، بَرابَر، پورڻ، دُرسٽ،

وَاجِب، راس، اصل حق ڪَري

* [ف: راست]

• رُو ج رُهيون: [ا - م] ڪاٺ، شَحِيف، ڪٺ ڪوٺ، چانڊ

* [ف: راءِ]

* ٿِيڄو، راء، خِيال، ويچار، قِياس آرائي

* [صفت] سَچي، سَرسَتي، مَڪمل

'هُنَگ، رُو رُنگ، اڳ پِسي آيا' (شاه/ڪلياڻ)

— رُو ج رُهيون: [ا - م] پَوڙ، رِيڄڪ، جُهجهڪي، ٻڌندو

ٻڌڪي، بُودڪي، لَهرو، تَرنگ، وَهَر، خِيال

* مَن موج، دُور

* لَهَر، ڪُڏ

* شوق، ڍل، موهُ، پِيار، اُڪَنجَهَر، اُڪَنڊ، پِريت، پِيار

پاو، مَحَبَت، سَنِيهه، اَرَوَاح

* لاڙو، رَغَبَت

* حَرَص، لالچ، طَمَع

* تَلَوَار جو ڪَنو، مَنهن، ڏاڙ

* هَتيار کي ڏنل پاڻي، تِڪائي، تيزائي، چوهه، چوهائي

* لُٺ، ڌَر، مِيٺي، رِيٺ، وَهَڪَري واري مِيٺي، واري، رِيٺي

* چانو، کُوهه جي پاسي مان پاڻيءَ کان هِينان آيل واري، اُڙڙ

* گهوڙي جي تيز هَلڻ جو هِڪَ نَمُونو

— رُو ڪَپڻُ: [اصطلاح] وَڏڻ نه ڏيڻ، روڪ ٿام ڪَڙڻ،

تَشَدِش ڪَڙڻ

— رُو ڪَڙڻُ: [اصطلاح] سوئڻ ڪَڪَ چُونڊڻ، سوئي صاف ڪَڙڻ

* گُڏ ڪَڙڻ

• رُو ج رُو: [صفت] لاڏلو، چَلولو، اَنگِلي، چِچلو، چَنجَل،

چِچَ رِچلو

• رُو: [ح - ج] رِي، رِي، ڪانسيوا، ڌاران، ٻاجهون، سِواءِ،

بي، بغير، بگر، ٻلا، ٻن

• رُو ج رُو: [ا - مذ] رِباء، بِطَرَفِي

* ڪُوڙي چانڊي، مَن

* [س/ات]

• رُو ج رُهيون: [ا - م] رُو، سَطَح، سَبَتو پاسو

* حَالَت، رُوڊاڊ، صُوَرَتِحال

* [ع: رئا، ف: روه]

* دَرجو، شائ، مان، رَتِيو، عِيَرَت، مَرِيئو، وَڌائي

* خوشي، مَرُو، قَرَحَت، لُڏت، ذوق، لُطَف، وَنڌَر، عِيَش، مَوُج

* مَرَضِي، پَسَندي، خَواهش، اِرَادو، نِيَت

* مَنهن، مُڪ، مُهانڊو، جَهرُو، شِڪيل، صُوَرَت

- **رُٺَارَنُ:** [مصر - فعل متعدي] رُوجُ ڪَرائڻ، روڊَ ڪَرائڻ،
رُڙيون ڪَرائڻ، افسوس ۾ وجهڻ، ڳريه ڪَرائڻ
* آزارَ، ايذاءَ ڏيڻ، ڏکيڻ، تڪليف ڏيڻ
* [مصر] رُٺَارَنُ
* [امرا] رُٺَارِ
- [مضارع] رُٺَارِيان (ج) رُٺَارِيُون، رُٺَارِين (ج) رُٺَارِيو، رُٺَارِي
(ج) رُٺَارِين
* [زمان حال ناهن لاءِ معاون فعل 'رُ' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر موند جمع جا صيغا ڳنديا آهن]
* [حال] رُٺَارِي ٿو (ج) رُٺَارِين ٿا
* [حال مٿ] رُٺَارِي ٿي (ج) رُٺَارِين ٿيون
* [ماضي] رُٺَارِيو (ج) رُٺَارِيا
* [ماضي مٿ] رُٺَارِي (ج) رُٺَارِيُون
* [مستقبل] رُٺَارِيندو (ج) رُٺَارِيندا
* [مستقبل مٿ] رُٺَارِيندي (ج) رُٺَارِينديُون
* [اسم مفعول] رُٺَارِيلَ
- **رُٺَاءُ ج رُٺَاءُ:** [ا - مذ] مَهْرَبَانِي، عَطِيو، پَلاڻِي، ٺَواڙش،
عِنَايَت، ٿورو، اِحسان، چڱائي، پاسبخاطري، رِعَايَت، رِياءُ،
لِعاظ، مُروث
* [س/ات]
* بي انصافي
- **رُٺَاڪَارُ ج رُٺَاڪَارَ:** [صفت] بَهَ رُويي، ڪُٽِيو،
پاڳندي، منافق، مڪريلو
* [ف: رياءُ + ڪار > ڪردن = ڪرڻ]
- **رُٺَاڻِي ج رُٺَاڻِيُون:** [ا - مٿ] پاسبخاطري، رِعَايَت، رِياءُ،
وَسَب، هڪ طرفائي، مَهْرَبَانِي، عَطِيو، پَلاڻِي، ٿورو،
ٺَواڙش، عِنَايَت، اِيچيو، اِحسان
- **رُٺَاڻِي ج رُٺَاڻِي:** [صفت] رِياءُ ڪندڙ، پاسو وٺندڙ،
پاسبخاطري ڪندڙ
* [س/ات]
* بي انصاف
- **رُٺِجَنُ:** [مصدر 'رُٺُ' ما فعل مَجْمُول] ٽِرَجَنُ، ٺِجَنُ،
رُءُ چڙهڻ، رِيتَڄَنُ، مِٽِي چڙهڻ، پُورِجَنُ، ڏِڪِجَنُ
* [رُٺِي رُٺِي، رُٺِيلَ]
- **رُٺِدادُ ج رُٺِدادِيُون:** [ا - مٿ] حالت، روڻداد، حال،
روٽڪار، اُوستا، گُٽِي
- **رُٺِڪَ ج رُٺِڪُون:** [ا - مٿ] گهريلو شيون ٽنگڻ يا رُڪَڻ
لاءِ خانيڊار ڍانچو
* [انگ: Rack]
- **رُٺِڪِيٽُ ج رُٺِڪِيٽُون:** [ا - مٿ] تينيس، اِسڪواٽش يا
بيڊمينٽن راند کيڏڻ جو هٿيو (جنهن جي بناوٽ اڪثر بيضي
شڪل جي ٿئي ۽ زه يا نائيلين سان واڙيل هوندي آهي)
* [انگ: Racket]
- **رُٺَنُ ج رُٺَنُون:** [ا - مٿ] جوکيدارن يا سپاهين جو گشت،
چونڪي، پهرو، شب گرد، چڪر ڦيرو، گهمرو وارو،
گهمٽاري، دُورو، ڦيري
* [انگ: Round]
- [طرف] چوگرد، چوطرف
- **رُٺَنُ:** [مصر - فعل لازمي] ڳوڙها ڳاڙڻ، رُوجُ ڪَرن، روڊَ
ڪَرن، اَنسُون وهائڻ، اَشڪ باري ڪَرن، لُڙڪَ وهائڻ،
هَنجُون هارڻ، ٻَمَڻ، افسوس ڪَرن، رُڙَڻ، دانهن ڪَرن،
ميڪڻ، شوڪ ڪَرن، ماتم ڪَرن، ڳريه ڪَرن، زاري ڪَرن
* شڪوه ڪَرن، ڳلا ڪَرن، مِيار ڏيڻ، هاءِ هاءِ ڪَرن، آه ڪَرن
* [زنو، زنا، زني، زنيون، رُٺندو، رُٺندي، رُٺنديون، رُٺل]
- **رُٺَنُ آچَنُ:** [اصطلاح] هَنجَن هارڪو ٿيڻ، اڪيون ڳوڙهن
سان پِرجي آچَن، ڍل پِرجي آچَن
* افسوس ٿيڻ، ڏک ٿيڻ، ارمان، ٿيڻ
- **رُٺَنُ رُٺَنُ:** [اصطلاح] شڪايت ڪَرن، قرياد ڪَرن
* ڪُڙڪڻ، جهجهڪڻ
* ڏوراپا ڪَڍڻ، طعنا مَٽا ڏيڻ
- **رُٺَاڻِي ج رُٺَاڻِي:** [ا - مذ] رُٺُو، روڻُو، رُٺندڙ، هر ڳالهه
تي رُٺُو، رُٺهارڪو
* ڏيان ڏَلَبُ

- **رُئي ج رُئيون/رُئيون:** [ا - م] اُڏامندڙ ڏڏڻ ڌڻ لٽ، مٽيءَ جا ڪڪڙ ڌوڙي ڌوڙ ڳس. سنهي خاڪَ
 * [هڙا: رُئي: سن: رهي]
 * چمڪو، چمڪاڻ، تَجلو، تَجلِي، جُهَلڪو، چَمَتڪار (تَلوار يا ڪَنهن بئي مَٽيار جا)
 * ڏڏڙ ڪَيل چانور، چانورن جي پورو
 * آخِر، پُڄائي، چيڀ، چيڙو
 * [طرف] جَٽ، خَلاصَ، پورو، خَتر، شامَ
 * [س/ل/سن: رهي]
 * رواني راهي
- **رُئي آسمان هڪ ڪَڙو:** [اصطلاح] تَڪڙو ڌوڙ، تيز وِجڻ، ٽڪو پَڇڻ، چوهو ٿي وِجڻ، چوٽ وِجڻ
 • **رُئي ٿيڻ:** [اصطلاح] جَٽ ٿيڻ، ناس ٿيڻ، فنا ٿيڻ، تباہ ٿيڻ، برباد ٿيڻ، ويران ٿيڻ، اُجاڙ ٿيڻ
 * گهي وِجڻ، خَتم ٿيڻ، پورو ٿي وِجڻ، خَلاصَ ٿيڻ، شامَ ٿيڻ، پُڄائي ڪَڙو، چيڀ ڪَڙو، چيڙو ڪَڙو
 * ڌڻ ٿيڻ، ڌوڙ ٿيڻ
- **رُئي ڏيڻ:** [اصطلاح] وڏي روز سان ڏانهن ڪَڙو، اوبلا مَڃائڻ، گهوڙا گهوڙا ڪَڙو، خَشر مَڃائڻ، خَشر ڪَڙو
 • **رُئي رُئي:** [طرف] شامَ گهڻيءَ تڪليف سان، وڏي مُشڪلات سان، ڏاڍن ڏکين سان، ڏاڪڙن سان
 * [صفت] لاجار، ڏکيو، آهنجو، مُشڪل
- **رُئي رُئي سوپ پائڻ:** [اصطلاح] وڏيءَ تڪليف سان سوپ پائڻ، مُشڪلاتن سان فَتَحَ حاصل ڪَڙو، ڏاڪڙن سان چيڻ
 • **رُئي ڪَڙو:** [اصطلاح] ڌڻ ڪَڙو، ڏڏڙ ڪَڙو، لٽ ڪَڙو، مٽيءَ جو غبار ڪَڙو
 * جَٽ ڪَڙو، خَلاصَ ڪَڙو، خَتم ڪَڙو، گهيڙو، پورو ڪَڙو، تباہ ڪَڙو، برباد ڪَڙو، سَچ ڪَڙو، اُجاڙ ڪَڙو، ويراني ڪَڙو
- **رُئي ج رُئيون:** [ا - م] ڏنڌ، لُوات، ڇاٽ، لُڙ، ڪوهيڙو، ڊونگر، غبار، ماڱ، ڊنهنون، رهي
 * مونجهارو، پريشاني
 * پڇيل ڪَٻَھ
- **رُئي پَتَن:** [اصطلاح] رُج رازو ڪَڙو، آه زاري ڪَڙو، روڌن ڪَڙو، ڏانهن ڪَڙو، هاءِ هاءِ ڪَڙو، گهوڙا گهوڙا ڪَڙو، خَشر ڪَڙو، خَشر مَڃائڻ، اوبلا ڪَڙو، فرياد ڪَڙو، گريه زاري ڪَڙو، آه پُڪار ڪَڙو، آه و فغان ڪَڙو
 * پَتَن، ڪوهيڙو، رُئي، رُئيون ڪَڙو، رانيات ڪَڙو، رانيات ڪَڙو، رُئيون ڪَڙو، شور ڪَڙو
 * ارمان ڪَڙو، افسوس ڪَڙو
- **رُئي ڪاڙو:** [اصطلاح] ٽنڊو هُڻڻ، مَعصوم هُڻڻ، بي سَمجھ هُڻڻ، بالڪ هُڻڻ، صَغير هُڻڻ
- **رُئي ۾ چَٽڪڻ:** [اصطلاح] روڻ شروع ڪَڙو، گهڻو روڻ، روڌن مَڃائڻ، روڻ ۾ پَوڻ، رُج مَڃائڻ، گهوڙا گاڏو، هنجون هارڻ
- **رُئيو ج رُئي:** [صفت] رُشدڙ، روڻندڙ، ڌري ڌري روڌن مَڃائيندڙ، ٿوري گهڻي تي رُج ڪَندڙ، جَٽ پَت رُشدڙ
 * مَرجوٽ، شور، ڪنجوس، چَمَچوس، چَچي مار، بَخيل
 * ڊچر، گيدي، بڙڊل، ڊريوڪ، پَڇندڙ
 * [ا - م] شڪايت، ڳلا
- **رُئي مارڪو ج رُئي مارڪا:** [صفت] رُتِهاب، روڻ وارو، آب ڊيڊو، غمگين، ڏڪارو، ڏڪويل
- **رُئيو ج رُئا/رُوا:** [ا - م] عزت جو مٽي تي پائڻ جو ڪپڙو، پوتي، گندي، سري، اُسيچي، مٿاڙي، جُني، ٻانڌڻي، ڏيتو، اوچڻ، لُٽو، جادر، اُجرڪ
 * [س/ل/ات]
 * بوڙ جو شورو، رُهو
 * [س/ل]
- **رُئي جي اولي ۾ گڏ ٿيل بحر جو ڍڳ**
 * طوفان، مٽي، اُنداري، رُئي
- **رُئيو ج رُئي:** [ا - م] الله تعاليٰ جو هڪ صفائي نالو
 * [صفت] شامَ گهڻو مَهرِبان، باجهارو
 * [ا - خاص] مُسلمان مرڌ جو نالو
 * [ع]

- **رٿيڙائي:** [ا - خاص] بگڙي بلوڄن جي قبيلي جو هڪ پاڙو
- **رٿيس:** [ا - خاص] هڪ قبيلي جو نالو
- **رٿيس ج رٿيس:** [صفت] مَعَزَ مائھو، اَمِير سردار، دڳيدار، اڳواڻ، مھندار، راج، وڏيرو، پڳدار، فرمان روا، حاکم، ڳوٺ جو مالڪ، چڱو مڙس، پتيل، وڏو مائھو، پوتار، صدر
- [ع]
- [مت: رٿيسياڻي ج رٿيسياڻين]
- **رٿيس عضوا:** [ا - مذ] بدن جا مکيه عضوا (عضوڪ: چڱو دل، ڦڦڙ، مَعَز وغيره)
- **ري:** [ا - خاص] سرگرم جي ستن سرن مان هڪ جو نالو ٻيو نمبر سن 'سا' کان پوءِ 'ري' وارو سڙ رکڻ جو ننڍو نالو (موسيتيءَ جو اصطلاح)
- **ري:** [ح - جر] بنا، ڌاران، سواءِ، باجهون، کانسواءِ، جي سواءِ، بي، بغير، بگڙ، بلا، پن
- [ح - ننا] سڌ ڪرڻ وقت ڪم ايندڙ لفظ، اڙي، او، اي، ڙي
- **ري پڪي باجهه ٿيڻ:** [اصطلاح] دوا کان سواءِ چڱو پلو ٿيڻ، بنا مزدوريءَ جي پئسا هٿ اچڻ، بنا تڪليف جي اُڃورو ملڻ
- **ري تعميل:** [ظرف] بنا ڪنهن سرانجاميءَ جي، بنا بجا آوريءَ جي، بنا ڪارروائيءَ جي، بنا ڪنهن ڪار سڌي جي، بنا تعميل جي، بنا پنهنجي جي
- **ري پاڙو جي پاڙا:** [صفت] بي بنياد
- [س/ات]
- **ري پاڻ ج ري پاڻيون:** [ا - مت] بي ڌياني، ڪن لاناڙ، بي پرڏاهي، غفلت، لاناڙ
- **ري پاڻ ج ري پاڻ:** [صفت] پاڻ مختيار، اڻ ڀليو، پاڻ هورو، روه سوء، اڻ جهليو، خودمختيار
- **ري پاڻيو ج ري پاڻيا:** [صفت] بنا پاڻي، سڪل، سڪو، خشڪ، نوٺ، آسائيل
- سڪڻو، زڪو، ڪورو، آيوڳو، لسو، گسو، ڪجسو
- **ري پيرو ج ري پيرا:** [صفت] اڻ پيرو، اڻ لٽائيل، اڻ چينل
- **ري چيو ج ري چيا:** [صفت] ري ڪوٺيو، اڻ ڀينيو، اڻ سڌيو، بي دعوتيو
- **ري لغام، اڇهل، اڻ جهل، بي مھار، اراندو، بي فرمان، بي چيو، بي آڌ، نا فرمان، سرڪش، فسادِي**
- **منهن سر، منهن زور، نجس، هوڏي، عاق، صدي، هٽيل، مقرر**
- **ري حڪم:** [صفت] ري موڪل، بنا اختيار، بنا اجازت، بنا پروا، بنا پنهنجي، اُرخود، پائمرادو، پنهنجي مرضيءَ، پاڻ سر
- **ري ڏاڙهيو ج ري ڏاڙهيا:** [صفت] بنا ڏاڙهيءَ، ڪسرو، لاسيار، لساڻ، لاسڙاڻ، لسڙو، ڳيرو، ڏاڙهيءَ ڪوڙ
- [مجاز] ڙنانو، عورتن جهڙو
- گڙو، هڃڙو، مڃت
- **ري گموج ري گما:** [صفت] ڻڪڻو، ناڪام، ڻڪار، ڻڪارو، بي روزگار، ڻڪمڻو، ري ڏنڌي، بيڪارو، بيڪار، ٿوڻو، آجايو، فضول، آڪيارو، ورتو، راڻيگان، ورتو، فالٽو، خالي، ناخو، خالي پيلي، بي فائدو، جاڙ، رولو، آوارو
- **ري گناھ:** [ظرف] بي ڏوه، بي قصور، بي خطا، ناخو، هروڀرو، راه، گناھ، بي گناھ، بي سبب، بنا ڪارڻ، خالي پيلي، آجايو، سواءِ الزام جي
- **ري ملهوج ري ملها:** [صفت] مفت، اهيبن، بنا پئسي، بنا اُڃوري، قيمت کان سواءِ، اڻ ملهو، ري قيمت، بنا قيمت، بنا ڪنهن عيوضي، املهه، بي بها، قيمتي
- **ري واٽو ج ري واٽا:** [صفت] اڻ واٽو، بي واٽو، بي گس، ڀليل، منجهيل، گمراهه، اڻ سونهون، ناواقف، آيومي
- **ري هٿيارو ج ري هٿيارا:** [صفت] بي هٿيار، هٿين خالي، ڇڙو، سڪو، کليءَ ڪم، شستر هيٺ
- **ري هٿيو ج ري هٿيا:** [صفت] بي هٿيار، هٿين خالي، سڪو
- **ري ج ريز:** [ا - مت] شعاع، شجلو، ڪرتو، ترورو
- [انگ: Ray]

• ري: [ح - اضافت] جي، سنڌي
* [س/ت]

• ري ج ري: [ا - مذ] ذرياءَ جو ڇڏيل ريت، رءُ

• ريا ج ريا: [ا - مذ] طلسم، ٽڳي، گيگ، مڪر، قريب،
دوڪو، دوڪو ڪٽ، پياڻي، ڏيکاءُ، پڇاڙي، دل ۾ هڪ ٻاهر
ٻي ظاهر داري، زمانه سازي، پيچ واري ڳالهه
* [ع: رياءُ]

• ريباڪار ج ريباڪار: [صفت] ٻه زويي، ڌنڀي، ٻڱلو
پڳت، منافق، اندر پهريون، مڪار، زمانه ساز، قريبي،
پياڻي ڪندڙ، ڪٽيو، دغا باز، دوکياڙ، پاڳندي، ڪٽي
- ريباڪاري ج ريباڪاريون: [ا - مذ] مڪاري، قريب،
نفاق، پياڻي، مڪر، پاڳند، دوڪو، ٽڳي، ڪٽ، دغا
* پاسخاطري، رايو، رعايت، پاسو، طرفداري
* لحاظ، مروت

- رياءُ ج رياءُ: [ا - مذ] مڪر، پاڳند، ڍونگ، گيگ
* [ع]

* پاسخاطري، طرفداري، پاسداري، رعايت، پاسو، بي انصافي
* ڪوڙ
* ڏيک، ظاهري نماءُ، باهريون ڏيک
* لحاظ، مروت
* بدلو، بندر

- رياءُ رڳو: [اصطلاح] پاسو وٺڻ، طرفداري ڪرڻ،
رعايت ڪرڻ، پاسداري ڪرڻ، رايو رڳو
* انتقام وٺڻ، بدلو وٺڻ
* لحاظ ڪرڻ، مروت ڪرڻ

- رياءُ ڪاري ج رياءُ ڪاريون: [ا - مذ] ريباڪاري، رياءُ
- ريبائي ج ريبائي: [صفت] ريباڪار، رياءُ ڪندڙ،
طرفداري ڪندڙ، پاسو وٺندڙ، پاسداري ڪندڙ، بدلو ڳڻندڙ
* [ع]

* ڏيک ڪندڙ، ظاهري نماءُ ڪندڙ، باهريون ڏيک ڪندڙ

• ريباڙي: [ا - خاص] بگڙي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو
• ريار ج ريار: [ا - مذ] محبت، پيار، قرب، لاڙو، چاهه
* خوشي
* مرضي، ارادو، نيت
* [س/ت]

• رياست ج رياستون: [ا - مذ] ڏيهي راڄ، ڏيهي سرڪار،
ڪنهن وڏي حڪومت جي ماتحت ننڍي حڪومت،
حڪومت، حڪمراني، عملداري، سرداري، آفيسري
* اعلى حوصلو، اعلى همت

- رياست جمهوريه: [ا - مذ] ماڻهن جي زير اختيار حڪومت،
زعيمتي راڄ، خودمختيار راڄ

• رياض ج رياض: [ا - مذ] محنت، مشقت، جفاڪشي،
ڪشالو، ڏاکڙو
* علم هندس، حساب جو علم، علم عدد
* گهڻو ڳاڻڻ جو عمل (موسميتي جو اصطلاح)
* [ا - خاص] سعودي عرب حڪومت جي گاديءَ جو شهر
* [ع]

- رياضت ج رياضتون: [ا - مذ] محنت، مشقت،
سختي، جفاڪشي، ڏاکڙو، ڪشالو، جاکوڙو
* پرهيز ڪري، پاسو رک، ٽپسيا
* [ع]

* بندگي، عبادت، زهد، نڪس ڪشي، جوڳ، لهرائي
* سادگي، پورڙائي، موڳائي
* ڪسرت، ورزش، جسماني مشق
* مزدوري، پورهيو، ڏندو

- رياضت گرو: [اصطلاح] محنت ڪرڻ، مشقت ڪرڻ،
جفاڪشي ڪرڻ، ڪشالا ڪڍڻ، مزدوري ڪرڻ،
پورهيو ڪرڻ

* پرهيز ڪرڻ، ڪري رڳو، رک ڪرڻ، ٽپسيا ڪرڻ
* عبادت ڪرڻ، بندگي ڪرڻ، جپ ٽپ ڪرڻ

- **رياضت گش ج رياضت گش:** [ا - مذ] مَحْنِي، سَخَتْ تَكْلِيْفَ وَتَنَدَرُ، جَفَاكَش، پورهيت، مزدور، مزدور * پرهيزگار، عابد، عبادت ڪندڙ، عبادتگذار * [ع + ف: رياضت (ع) + كش < كشيڻ (ف) - چڪڙ] -
- **رياضتي ج رياضتي:** [ا - مذ] پرهيزگار، عبادت ڪندڙ، عابد، عبادتگذار، بدديگي ڪندڙ، نيڪ پانهون، نپسيائي، جَب تَب ڪندڙ * ويراڳي، سيراڳي، جوڳي، سنياسي، رشي، مڻي * جفاڪش، مَحْنِي، تَن ڪي تسيو ڏيندڙ، ڪشالا ڪڍندڙ، پورهيت، مزدور * [ع]
- **رياضي:** [ا - م] حِڪْمَتَ جِي ٻِنَ عِلْمِنَ مان اَنگِن، عَدَدَن، نَجْوَم، موسيقي، مناظره، خبري، مقابلي، جَرَتِيل وغيره وارو علم، وجودِ خارجي ۾ مادي جو محتاج، حسابن جو علم، گُنپ جو علم -
- **رياضيدان ج رياضيدان:** [صفت] علمِ رياضيءَ جو ماهر، حسابن جي علم جو ڄاڻو
- **ريال ج رِيالُون:** [ا - م] ڏوٻ، رال، لويان، واس * [سن: ڊال]
- **ريال ج رِيال:** [ا - مذ] هڪ عربي سڪو * آجرڪ جي چُر جو ڏهليءَ وارو گل، ڏهليءَ وارو چٽ * [ع]
- **ريال وَڳُ:** [اصطلاح] پڻسا گڏ ڪرڻ، نوٽ وٺڻ، پڻسا ميوڙو
- **ريالي ج رِيالي:** [ا - مذ] ڪوڙو، جهوٽو * جهڙو، تهرڙو، سادو * [س/ل]
- **ري آئڪشن:** [ا - مذ] ردِ عمل، اُبتو اثر * [انگ: Reaction]
- **ري آئڪشن ڏيکارڻ:** [اصطلاح] ڪنهن عمل جي موٽ ۾ ردِ عمل ڏيکارڻ
- **ري ايڊيٽ:** [مصر] ٽئين سر مُرتَب ڪرڻ * [انگ: Re-edit]
- **ريپن:** [مصر - فعل متعدي] ڌٽارڻ، ڏاڍرائڻ، پَرمائڻ، ريجهاڻڻ * بَرِغلائڻ، وَرغلائڻ * لالچائڻ، حرصائڻ، هڪائڻ، لٽڻ، ڍل سرڪائڻ، لويائڻ، لوڻ * چٽ ٻڌڻ، تاترائڻ، پريائڻ، ڦسلايڻ، اُتارڻ، چٽرائڻ * جاڙه ڏيڻ، شاهو ڏيڻ * ريهڻ، ڳلڻو ٻڌڻ، چڙهو ٻڌڻ، ريجڻ * لڳڻ، قريب ڪرڻ، لڳائڻ، ڊلبو ڏيڻ، ڦٽڻ ڪرڻ، ڌوڪو ڏيڻ * موهرڻ، مَسْحُور ڪرڻ * [مصر] ريبڻ * [امر] ريب * [رپيو: ريبندو ريبيل]
- **ريب ج ريب:** [ا - مذ] جڙهو، پرلوڻ، لٽ، لالچ، چٽ، ريج، ڌٽار، پرلوپ، ڌٽ، قريب، ڏاڍار * [ع: شڪ] * موهر، هرڪ، لوپ، اتار، ڦسلاءِ * ڊلبو، ڊولاب، ٺڳي، ويساهه گهٽائي، ڌوڪو، ڪپڻ، ڌغا * شڪ، وهڻ، گمان، پَٽَڙ، شهبو، سنسو، آنديشو
- **ريبائتو ج ريبائتا:** [صفت - مذ] ڌٽاريندڙ، ڌٽر، رپي، موهيندڙ، هرڪائيندڙ، پرلوبي، لالچائيندڙ، بَرِغلائيندڙ، وَرغلائيندڙ، ڦسلائيندڙ، ڳلڻائي، ڏاڍرائيندڙ، لڳيندڙ، چٽر * موهيندڙ، مَسْحُور ڪندڙ
- **ريپي ج رپي:** [صفت] ڌٽاريندڙ، ڌٽر * بَرِغلائيندڙ، لالچائيندڙ، ڦسلائيندڙ، وَرغلائيندڙ، هرڪائيندڙ، ڊلبائي، مڪار، قريبي * خراب ڪندڙ، زناڪار، لانگ چوٽو، چڪلاڻي * [س/ل/پ]
- [ا - مذ] رَچَ جو هڪ قيسر
- **ريپارا:** [ا - خاص] اوڻين جي هڪ قبيلي جو نالو رپاري
- **ريپارو ج رپارا:** [ا - مذ] قاصد، پاراي، پيغام پُهچائيندڙ، نياپو پُهچائيندڙ، ايلجي، ٽپالي، خط رسان * رائي رپارو توڏنهن مُڪوڪڙو (شاهه/رائي) * وڪيل، عيوضي * نائب خاص * [ظرف] پاران * [مٺ: رپاري ج رپاريون]

- ريباري: (ا - مذ) هڪ ذات جو نالو
- ريباري ج ريباري: (ا - مذ) جهنگلي، وحشي، بيوزان، بوش
- ريپڙو ج ريپڙا: (ا - مذ) پٿرو پٽ، چڊا وڌل ڇانوڙ * [س/ات]
- ريپڙي ج ريپڙئون: (ا - مذ) منائيءَ جو هڪ قسم (جيڪا ڪير ۽ ڪٽ ڪي ڪاڙهي مٿي وانگر پٿري ٿيندي آهي). ريپڙي ڪيرڻي
- * اُتي ۽ جڻهن مان ٺهيل هڪ قسم جو کاڌو
- ريپڙ ج ريپڙو: (ا - مذ) بي مُندائو پيدا ٿيل گدرو. وونڻن جي فصل ۾ پيدا ٿيل گدرو * [س/ات]
- * هڪ وڏي چير جو قسم
- ريپڙي ج ريپڙئون: (ا - مذ) حريف جي مُند ۾ پيدا ٿيندڙ هڪ گدري جو قسم، گڏوگڏ
- ريت: (ا - خاص) هڪ ذات جو نالو
- ريت: (ا - مذ) واري، ريگ، ريتي * [ف: ريگ = واري]
- ريت آچڻ: (اصطلاح) پيشاب ۾ ڪڪري آچڻ، پٿريءَ جي بيماري هئڻ
- ريتي: (ا - مذ) جبل جي سنهي مٿي، راڻو، سوھڻ ريت، واري، ريگ
- * آ ريتيءَ تي زُج، لا پيار پرينءَ جو (شيخ ايان)
- * هڪ قسم جو وارياسو پٿر
- * دَرياءَ جي ڪناري واري وارياسي زمين * [س/ت]
- * هيٺاهون رستو، ٽرائي
- * هڪ لوهارڪو اوزار، زواتي، سوھڻ، ٽڪوري
- * (ا - خاص) ضلعي گهوڙڪيءَ ۾ هڪ ريلوي اسٽيشن جو نالو
- ريتيدان ج ريتيدان: (ا - مذ) واريءَ رکڻ جو ٿانءُ
- * واريءَ جي ماپ جي پيٽي
- * واريءَ جو گهڙيال
- ريتيلو ج ريتيلا: (صفت - مذ) وارياسو، واريءَ وارو، ريگستاني، صحرائي
- ريتيلي ج ريتيلون: (صفت - مذ) وارياسي، ريتيءَ واري، ڪڪريل، ريگستاني، صحرائي
- ريتيلي زمين: (ا - مذ) وارياسي زمين، ريتيءَ واري زمين
- ريت ج ريتون: (ا - مذ) مينون پاسو گسائي وڌو ٿيڻ ڪيل ڪوڏي، تپلاھين ڪوڏي * [س/ات]
- ريت ج ريتون/ريتون: (ا - مذ) رَسَم، راهه ريت، پرويز، پَر، هلي چلي، مرحاتا، وينرو، ورتاءُ، ورتارو، هَلَت، زواج، دستور، سرشتو، ليڪو، ڌنگ، پٽ، ڌب، پاڻ، طرح، وجهه، ڌار، نمونو، قسم، پرڪار، ڌول، طريقو، قاعدو، قانون، برتاءُ، چال، چَلَت، اٽڪل، تَجويز، وضع، طور، طريقو، تدبير، ترتيب * عادت، علَت * [سن: ريتي]
- ريتائون ج ريتائتا: (صفت/ظرف) زواجي، مَعنولي، دستور، استعمالِي
- * [ظرف] هميشه موجب، هميشه وانگي، عام طرح، ريت وارو، ڌنگ وارو، طريقي وارو، رَسَم و زواج وارو، قاعدي موجب، قانون موجب، باقاعدي
- ريتائتي طرح: [ظرف] چڱي نموني ۾، سٺي طريقي سان، قاعدي موجب، قانوناً، باقاعدي
- ريت رَسَم ج ريتيون رَسَمون: (ا - مذ) رَسَم و زواج، هلي چلي، ٻڌڻ، قاعدو، قانون * شاديءَ جا سَوَن
- ريت کان ٻاهر: [ظرف] خلاف قاعده، قانون کان ٻاهر، دستور جي خلاف، رَسَم و زواج کان اُٻڙ، بي نيائي، طور طريقي کان ٻاهر
- ريتي ج ريتي: (صفت) ريت وارو، ريتائون، ڌنگائون، رَسَم وارو، دستوري، نيائي، رَسَم و زواج تي هلندڙ

• ريٽ: [ا - مذ] رڄ جا وڏا وار

• ريٽ ج ريٽ: [ا - مذ] ڪنارو ڪپ، پڙ ڪنڌي، ڪپڙ

لَس، وڪڙ

• ڪڇي جي ڏمڻ

• ڌڙيءَ جي ڇڏيل رڙ

• [س/ث]

• آڇي وارياسي ڏمڻ

• [س/ڪوھ]

• سنهي پٿر جو قسم

• اگھ، بھا، نرخ، قيمت، ملھ، ناڻو

• [انگ: Rate]

• [صفت] پڪو، پڪل

• ريٽڪوڇ ريٽڪا: [ا - مذ] رونشو، مڙو، وندڙ

• [س/ث]

• ريٽڻ: [مض - فعل متعدي] چٽو پوڻي ڪرڻ، نظر انداز ڪرڻ،

ڊيلڻ، خيال ۾ نه آڻڻ، نه ليکڻ، حساب ۾ نه آڻڻ،

وساري ڇڏڻ، ريتي ڇڏڻ، آخر ۾ نه آڻڻ

• رد ڪرڻ، منظور نه ڪرڻ، نه قبولڻ، انڪار ڪرڻ،

نه مڃڻ

• جهلڻ، بند ڪرڻ، روڪڻ، منع ڪرڻ، پلڻ، بندش ڪرڻ،

زڪاوت ڪرڻ

• ميسارڻ، ڊاهڻ، ڦٽائڻ

• موتائڻ، واپس ڪرڻ

• [مض] رڻ

• [امر] ريٽ

• [ريٽو ريٽينڊو ريٽيل]

• ريٽو ج ريٽا: [ا - مذ] شاديءَ جي موقعي تي گھوٽ

کي ڪلهن تي رڱڻ جو ڳاڙهو بوجھ، رتول

• خلوان جو ڪپڙو، ڳاڙهو ڪپڙو (جنهن ۾ شيعاريءَ ۾

کاٽي جا ريسٽر ٻڌي رکندا هئا)

• [س/ث]

• تمام ڳاڙهي رنگ وارو ڏانڊ

• [س/ث]

• گلن سان هڪ ٻوٽيءَ جو قسم

• [صفت - مذ] ڳاڙهو، لال

— ريٽو ٿيڻ: [اصطلاح] ڳاڙهو ٿيڻ، لال ٿيڻ

• رڄڻ، بڄڻ

• [لاهي عشق ۾ رنگي وڃڻ

• ريٽيل: [صفت] ريزڪي

• [انگ: Retail]

• ريٽ ج ريٽ: [ا - مذ] ڳاڙها سُجھا ڪپڙا

’اٺ سڄي اُن سنڀ جي، هيٺ زحائن ريٽ‘ (شاه/مارئي)

• ريٽ: [ا - مذ] بدقولي، لڄاڻ، زنا بالجبر، جنسي ڏاڍائي

• [انگ: Rape]

• ريٽ ج ريٽون: [ا - مذ] گپ، گارو، زهنتو، زبڙو،

ڪڇلاڻ، رابڙو، پسيل مٽي

• [س/ڪوھ]

• ريٽ ج ريٽ: [ا - مذ] ڪاري جي پيڙيءَ جو سُھري

وارو سُھڙ

• [س/ل]

• ريپبلڪ: [ا - مذ] جھوري، رعيتي، ماڻهن جي پنهنجي

عوامي

• [انگ: Re-public]

• ريپليس: [مض] ساڳي جڳھ تي رڱڻ، خالي جڳھ

پٿر ڪرڻ، جاءِ نشيني ڪرڻ

• [انگ: Replace]

— ريپليس ميٽ: [ا - مذ] جاءِ نشيني، والڙ، خالي پتل

جڳھ پٿر جو عمل

• تبديلي، مٽاستا

• [انگ: Replacement]

• ريڄ ج ريڄ: [ا - مذ] آباديءَ کان اڳ ۾ ڏمڻ کي

ڏٺل پاڻي، پوسل، آلاڻ، آلاهي، گھڙ

• [هند: رج]

• ڌڙيءَ جي ريتي، پاڻيءَ جي واري، ريت، رڙ

• پاڻيءَ جي پيڇ، پيڇو

• مال جي پيماريءَ جو هڪ قسم

— ريڄاڻو ج ريڄاڻا: [صفت - مذ] ريڄ ڏنل، وٽ ڏنل

• [مض: ريڄاڻي ج ريڄاڻيون]

• ريجالو ج ريجالا: [صفت - مذ] ريزالو، بي قضيلىتو.

بيخودو، بي حيا

• هليڪي، طبيعت وارو، ٿرڙو

• [مذ: ريچالي ج ريچالين]

• ريچن ج ريچن: [ا - مذ] علائقو، خطو، ٿر

• [انگ: Region]

• ريچنل: [صفت] علائقائي، خطي وار، ٿر جو

• [انگ: Regional]

• ريچو: [ا - مذ] ننڍا سڪا، ريزگاري، ريزگي، چنل پسا.

چوڻشو پسا، ڪچرو، خردو

• [ف: ريزه = ٽڪرا]

• پگهارڻ لاءِ ٿاڻن جا گڏ ڪيل ٽڪرا

• ريچيمينٽ ج ريچيمينٽون: [ا - مذ] فوج جو دستو.

فوج ۾ سپاهين جو مقرر آندڙ ڀلڻ، فوج

• [انگ: Regiment]

• ريجهه ج ريجهون: [ا - مذ] خوشي

• پاهوه، محبت، پيار، قرب، جاه، چاهت، قربت، عشق،

لڻو، دل جي چڪ

• لاڙو، ڪاڍو، رغبت

• ميل، ميلاب، ميل جول

• لطف، مزو، موج، رس، فرحت، لذت

• ذوق، پوڳ پلاس

• عيش، عيش پسندي، آئند

• جشن، وڙوند، وڻڌر، وڙونه، تيريتي

• خاطري، دلپسندي، راضيو، پسندي

• [هند: ريجهه = خوشي]

• منظوري، قبوليت، اقرار، هائوڪار، مڃتا، مڃوتي

• اختيار، مرضي، پرڀ

• ٺاهه، رضامنو

• رهاڻ، ڪچهري، مجلس

• عادت، عيلت

• آهي ريجهه روڻ، آيل آڳوڻن کي (سجڻ)

• خو، پريوڙ

• ريچاڻي ج ريچاڻيون: [ا - مذ] ريچ واري زمين

پڏڻو پيڙ وٽ، رڙهڻو ريچاڻي چين (شاه/ڏهر)

• ريچاڻتو ج ريچاڻتو: [ا - مذ] زمين کي آباديءَ کان

اڳ ۾ ڏنل پائي

• ريچ وارو گاهه

• [ا - خاص] هڪ مڪان جو نالو

• ريچاڻتو ج ريچاڻتا: [صفت - مذ] ريچاڻو پائيءَ ڏنل

وٽ ڏنل، رچايل، ريچ ڪيل

• [مذ: ريچاڻي ج ريچاڻيون]

• ريچجڻ: [مصدر 'ريچڻ' مان فعل مڃهول] زمين کي

پائي اچڻ

• مال جو سنڌس ٿيڻ جي ڪري سان پستو ٿيڻ ڏيچڻ

• [ريچيو، ريچيو، ريچيل]

• ريچ ڏيڻ: [اصطلاح] زمين کي آباديءَ لاءِ پائي ڏيڻ،

زمين کي ساڻو ڪرڻ، پوک جي تياري ڪرڻ

• ريچ ڪرڻ: [اصطلاح] ريچ ڏيڻ

• ريچڻ: [مصر - فعل متعدي] زمين کي ڪيڙڻ کان اڳ

پائي ڏيڻ

• ڪيڙ سان ٿيڻ کي پئسائي پوءِ ڏهڻ

• [مصر] ريچڻ

• [امر] ريچ

• [مضارع] ريچيان (ج) ريچيون، ريچين (ج) ريچيو

ريجي (ج) ريچين

• [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع ٻا صيغا ڳنڍيا آهن]

• [حال] ريچي ٿو (ج) ريچين ٿا

• [حال مذ] ريچي ٿي (ج) ريچين ٿيون

• [ماضي] ريچيو (ج) ريچيا

• [ماضي مذ] ريچي (ج) ريچيون

• [مستقبل] ريچيندو (ج) ريچيندا

• [مستقبل مذ] ريچيندي (ج) ريچينديون

• [اسم مفعول] ريچيل

• ريچا ج ريچا: [ا - مذ] سون چانديءَ کي رچائڻ لاءِ

لوڻ جو هڪ مخصوص اوزار، قالب، ڪاٺ

ريجهائو ج ريجهائا: [صفت - مذ] ڀڏو، ڀڏل

* راضي، راضي ٿيل

ريجهائڻ: [مصر - فعل متعدي] راضي ڪرڻ، خوش ڪرڻ.

مسيرو ڪرڻ، بهال ڪرڻ، پرسن ڪرڻ، گڏ ڪرڻ

* [هند: رجھانا]

* بود م آڻڻ، پريائڻ، منائڻ، تسائڻ، ٺاڙڻ، مڃائڻ.

قبول ڪرائڻ، قائل ڪرڻ، ڳالهه تي پيهارڻ، ضد تان لاهڻ.

مائل ڪرڻ، راغب ڪرڻ، موھه م فاسائڻ، وندرائڻ.

ڏرونهڻ

* لٽائڻ، موھڻ

* هرڪائڻ، لالچائڻ

* پرجائڻ، سرجائڻ، ٺاهڻ

* ريجهائي ويو روح کي، ڏيئي ويو سڪين (شيخ ايان)

* [مصر] ريجهائڻ

* [امر] ريجهاء

* [مضارع] ريجهايان (ج) ريجهايون، ريجهائين (ج)

ريجهايو، ريجهائي (ج) ريجهائين

* [زمان حال ناهي لاءِ معارف فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونت جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ريجهائي تو (ج) ريجهائين ٿا

* [حال مت] ريجهائي ٿي (ج) ريجهائين ٿيون

* [ماضي] ريجهايو (ج) ريجهايا

* [ماضي مت] ريجهائي (ج) ريجهايون

* [مستقبل] ريجهائيندو (ج) ريجهائيندا

* [مستقبل مت] ريجهائيندي (ج) ريجهائينديون

* [امر منفعل] ريجهال

ريجهه رَس: [ا - مذ] مُحَبَّت، قُرب، پيار، عشق، موھه،

سنيھه، چاهت

* رضا، خوشي، قبوليت، اقرار، هاڻوڪار، رضامندي، رضنامو

* مڃتا، مڃوتي

ريجهڪ ج ريجهڪون: [ا - مت] رغبت، لاڙو، ڪاڍو

ڍل جي چڪ، ميل، چاه

* خوشي، سڙهائي، آئند، بهار، پرستش، مڙج

ريجهڻ: [مصر - فعل لازمي] راضي ٿيڻ، خوش ٿيڻ.

بهال ٿيڻ، پرسن ٿيڻ، خوشنود ٿيڻ، سڙهو ٿيڻ، گڏ ڪرڻ.

بهار ٿيڻ، آئند م آڻڻ، مڙج م آڻڻ، قرحت م آڻڻ.

بود م آڻڻ

* [سن: رڌ > هند: ريجهنا]

* مڃڻ، قبول ڪرڻ، اقرار ڪرڻ

* رضامندي ٿيڻ، هاڻوڪار ڪرڻ، منفق ٿيڻ

* پرجڻ، سرجڻ

* مائل ٿيڻ، راغب ٿيڻ

* نجي وڃڻ

* [ريجهيو/ريڌو ريجهيا/ريڌا، ريجهي/ريڌي، ريجهيون/

ريڌيون، ريجهندو ريجهندا، ريجهندي، ريجهنديون،

ريجهيل/ريڌل]

• ريچ ج ريچ: [ا - مذ] قُرب، مُحَبَّت، پيار، عشق

* [س/ات]

* قُرب، دُغا، لُڳي، ويساه گهاٽي، ڪُپت

* 'رات لُهي ويا ريچ، نِماڻيءَ کان نِڪري' (سجل)

• ريچڪ ج ريچڪ: [ا - مذ] پُور، بُڏبُڏو، جهجهڪي،

نڍڪي، بُڏڪي، لُهر، وَهر، تَرنگ، خيال، دَوَر، مَن مڙج،

رڌ، لُهر، اوچتو خيال، اوچتو ارادو، اوچتو نِڪرو، اوچتو ڦيرو

* [س/ت]

* اُجايو کيتو، بنا سبب جهيڙو، اُجائي ڪِت ڦِٽ

* مَرو، رُونشو، وَندڙ، مَسَتي

* هٿ ڄراند، حُرڪت، شَرارت

* [ظرف] ري حساب، نه ڏيندي نه وٺندي

ريچڪ آچڻ: [اصطلاح] اوچتو خيال آچڻ، اوچتي بُڏڪي آچڻ،

لُهر آچڻ، پُور پوڻ، اوچتو ارادو ٿيڻ، اوچتو ڦيرو آچڻ

ريچڪ ڪوڏائڻ: [اصطلاح] حُرڪت بازي ڪرڻ،

مَسَتي ڪرڻ، هٿ ڄراند ڪرڻ

* [س/ات]

ريچڪ ڪاڌو ج ريچڪ ڪاڌا: [صفت - مذ] لُهرِي،

پُورالو، خيالي، ريچڪي، خوشڪي، بُڏڪائي، سودائي، وَهيي

ريچڪ ڪاڌو هڻڻ: [اصطلاح] لُهرِي هڻڻ، پُورالو هڻڻ،

سودائي هڻڻ، ريچڪي هڻڻ

- **ريڇڪي ج ريڇڪي:** [صفت] پورالو، لهرِي، لهرائينو، خام خيالي، ريڇڪ ڪاڌو، خُشڪي، پودڪيو، ترنگي، روايتو * وهِي، سودائي
- **ريڇڻ:** [مصر - فعل متعدي] قُرب ڏيڻ، لڳڻ، دلبو ڏيڻ، ويساه گهاتي ڪرڻ، ڳي ڪرڻ * قُرب ڪرڻ، پيار ڪرڻ، عشق ڪرڻ، محبت ڪرڻ، موھ ڪرڻ * [مصر] ريڇڻ * [امر] ريڇ
- **ريڇيس ريڇندو ريڇيل:**
- **ريڇوڇ ريڇا:** [ا - مذ] ريرش، ٽڙو، ڻڪ مان وهندڙ پاڻي * [س/ات]
- **ريڇ:** [ا - مٺ] پيٽ مان نڪتل هوا، بادي، معدي جي هوا، ٻٽ، قوس * عام رواجي هوا، واء، پُون، واهوندو، واهوندي * [ع: ريڇ = هوا]
- **ريڇ جاري ٿيڻ:** [اصطلاح] پيٽ مان هوا جاري ٿيڻ، ٻٽ قوس اُڇڻ، پيٽ مان باديءَ جو نڪرڻ
- **ريحان:** [ا - مذ] هڪ خوشبوءِ دار ٻوٽو، نازبوءِ * هڪ خوشبوءِ دار گاه * هڪ قيسر جو عربي رسم الخط
- **ريحاني:** [ا - خاص] هڪ گل جو قيسر * عربي رسم الخط جو هڪ نمونو، خطِ ريحاني
- **ريڇ ج ريڇون:** [ا - مٺ] ليڪو، ليڪ، ريڪا، ريڪ * مِسيءَ جي لڳائڻ سان ڏنڊن جي وچ ۾ پيدا ٿيل ڪارو ليڪو * هٿ جي لڪير * [س/ات/سن: ريڪا]
- **ريڇ:** [ا - خاص] اردو زبان (جيڪا مختلف ٻولين سان ملي ڪري وجود ۾ آئي) * اردو ۾ ابتدائي زماني جا نظار * راڳ جي هڪ سُر جو نالو
- **ريڇتي:** [ا - خاص] عورتاڻي نوع جو ڳاٽل هڪ گيج * [ف: ريختن - هارڻ مان]
- **ريخت ج ريختون:** [ا - مٺ] چٽ، هار، وڙڪا، چاناز، وڪين، پڪيڙ، کنڊين، چٽڪار، چٽڪار، چڙوچڙائي * [ف: ريختن = هارڻ]
- **ريخت:** [ا - مٺ] سوڀر، اوبارو، جوٺ آڻ، باقيات، پاڇي، بقايا، رَهت
- **ريخت ٿيڻ:** [اصطلاح] جدا جدا ٿيڻ، چڙوچڙ ٿيڻ، پڳڙجي ريخت، ڪٽو ڪٽو ٿي ريخت، کنڊر جي ريخت * لٽيڻ، برباد ٿيڻ، ناس ٿيڻ، تباھ ٿيڻ، ڏف ٿيڻ * کوھڇڻ، خرڇڻ، ختم ٿي ريخت، گهي ريخت
- **ريختن:** [مصر - فعل متعدي] چٽڻ، چٽائڻ، وڪيڻ، پڪيڙڻ، کنڊيڻ، چڙوچڙ ڪرڻ، ڪٽو ڪٽو ڪرڻ، چٽڪار ڪرڻ، چاناز ڪرڻ، چانازڻ، چٽڪارڻ، چٽڪار ڪرڻ، هارڻ، ويٺڻ * نچائڻ، بچت ڪرڻ * اوڀر سوڀر ڪرڻ، جوٺ ڪرڻ، اوبارو ڪرڻ * پاڇي ڪرڻ، بقايا ڪرڻ * [مصر] ريختن * [امر] ريخت
- **ريختيس ريختندو ريختيل:**
- **ريختوڇ ريختا:** [صفت - مذ] ڪچو، خام، اڻ پڪل * [ف: ريخت]
- **ريخت:** [صفت] ڪِرڻل، بي ساختہ نڪتل * ريختو، مضبوط، ڏاڍو، سوگهو، قابو * منسشر، چڙوچڙ، جدا جدا، ڪٽو ڪٽو، پڪڙيل * پريشان، اُٻتر حال، حيران * مڪان، بنائڻ جو مصالحو * [ف]
- **ريخت:** [ا - خاص] اردو زبان (جيڪا مختلف ٻولين سان ملي ڪري وجود ۾ آئي) * اردو ۾ ابتدائي زماني جا نظار * راڳ جي هڪ سُر جو نالو
- **ريختي:** [ا - خاص] عورتاڻي نوع جو ڳاٽل هڪ گيج * [ف: ريختن - هارڻ مان]

• ريڊي: [مص] پڙهڻ. مُطالعو ڪرڻ

* [انگ: Read]

— ريڊيڙج ريڊر: [صفت] درسي ڪتاب پڙهندڙ، آڀاس ڪندڙ

* پروف ڏسندڙ مواد کي جاچيندڙ

* نائب صوبيدار جي عهدي جو هڪ پوليس آفيسر.

منشيگيريءَ جو ڪم ڪندڙ

* [انگ: Reader]

— ريڊرشپ: [ا - مٿ] پڙهندڙ خلقو پڙهڻ جي ڪريا

ڪندڙن جو هڪ انگ

* [انگ: Readership]

— ريڊنگ: [ا - مٿ] پڙهائي، مطالعو

* [انگ: Reading]

• ريڊر ج ريڊر: [ا - مٿ] سامونڊي جهازن ۾ رکيل هڪ

قيسم جي دوربين

* [انگ: Reider]

• ريڊي: [صفت] تيار، سنڀريل

* حاضر، موجود

* ڦوٽ، چست

* [انگ: Ready]

— ريڊي ميڊ: [صفت] تيار، ٺهيل، ٺڪيل، اڳواٽ جڙيل

(وڪري لاءِ موجود ڪپڙا يا ٻيو سامان وغيره)

* [انگ: Readymade]

• ريڊيڪل: [ا - خاص] انگلنڊ جي مڊرين جو هڪ

نھايت آزاد سياسي فرقو

* [انگ: Radical]

• ريڊيم: [ا - مٿ] دنيا ۾ سڀ کان وڌيڪ قيمتي ڌاتو

* [انگ: Radium]

• ريڊيو ج ريڊيا: [ا - مٿ] وائرس مارڪونيءَ جي هڪ

مشهور ايجاد، دنيا جي خبرن وغيره رسائڻ لاءِ بنا تڏ تاز

جي هڪ اوزار

* [انگ: Radio]

• ريڊيو ٿراپي: [ا - مٿ] علاج جو هڪ قسم،

تابڪاري لھڙن ذريعي گجهين بيمارين جو ٿيندڙ علاج

* [انگ: Radiotherapy]

• ريڊيوس: [مص] گهٽائڻ، گهٽ ڪرڻ

* [انگ: Reduce]

• ريڊيشن: [ا - مٿ] تجلو تپورو، ڪرتو، چمڪ

* پکيڙ، ڦهلاءَ

* تابڪاري

* [انگ: Radiation]

• ريڊار: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• ريڊار ج ريڊار: [صفت] رڊون چاريندڙ ڌارا، ڌنار، ڌنار

’رڊ چڙي ريڊار مٿن ڪرڻ هڪ ملير ڏي‘ (سجل)

* سنڀال ڪندڙ، نگهبان، رکوالو، رکبال، پاسبان،

محافظ، وارث

* ڏڏ، ٺٽ، مڏ، پونديو، پسون، يوڪ، جٽ، جاهل، چسو.

بيوقوف، موڳو، اٺاڙي، راڳو، واهي

• ريڊو ج ريڊا: [صفت - مٿ] رڊن جو، رڊ مان

* [س/ات]

* ڪروڙي، ضدي

* هوڏي، هٽيلو، ٽڪري

* [مٿ: ريڊي ج ريڊيون]

— ريڊو ڪرڻ: [اصطلاح] رڊ جو گوشت پائڻ

* ضد ڪرڻ، ڪروڙ مڃائڻ، گهمي ڪرڻ

* [س/ات]

— ريڊو مال: [ا - مٿ] رڊن جي بهائيءَ وارو مال (رڊون گهٽا،

دٻا وغيره)

— ريڊي ج ريڊيون: [ا - مٿ] منهن ڳاڙهي ٻڪري

• ريڊالو ج ريڊالا: [صفت] رڊيل، ڪميٽر، بي خيا، بي

شرم، ڪمينو، ريجالو

* [ع: رڊيل، س/ات]

— ريڊالي ج ريڊاليون: [ا - مٿ] ڪميٽر، بي خيائي،

بي شرمي، رڊالٽ، ريجالائي، ڪمينائي، بدڪاري، بچڙائي

* بي همٿي، نڙولي

* سنڌ، هوم، لالچ

* خواهش، ارادو

* [ع: رڊيل]

- **ريڙھ ج ريڙھون:** [ا - مت] ريڙھ ريڙھ پيڙھ پيڙھ، بخت، تڪرار، ردوبدل، چٽاپي، زڳڙو جهيڙو، ڇٽ، ڇٽو، منهن ڪڙهن، وروڌ، معاملو، ڦڏو، فساد، گمبي، ڪروڙ، ڪل ڪل، جهرجهر، ڪرڪر پڻ پڻ
- * راڳ، راڳ بازي
- * اڳڙي، تڳڙي، چيٽ، چيپاٽ، ڪناري، ليڙ، پٽي، لينگه (ڪپڙي جي)
- * هڪدم ڪاهه، زمڙ، لوڻهه، جُلهه، ڌوڪ
- * پختائي، پڪائي، مضبوطي، ڏاڍائي، برجستاني، سوگهائي، تانائي
- * زنجش، ڪاوڙ، غصو، ناراضگي، چڙ
- **ريڙارو ج ريڙارا:** [صفت - مذ] ريڙهه پيڙهه ڪندڙ، ردوبدل ڪندڙ، ڦڏائي، بختي، تڪراري، معاملي، زڳڙائي، جهيڙاڪ، ڪُلهه، وروڌي، ڇٽائي، فسادِي، گمبي، گهميخو، ڪروڙي
- * [مت: ريڙاري ج ريڙارون]
- **ريڙاڙو:** [مصر - فعل متعدي] چيچاڙو، چيچاڙو
- * چڪڙ، چڙ، ڦاڙو
- * گينداڙو، هلاڪ ڪرڻ، ڍڻ ڪرڻ، چنڊڙو، سر ڪپائڻ، ٽپائڻ، ڪپائڻ، پائي ڪٽڻ، ڪشي ڏيڻ، بيزار ڪرڻ، پريشان ڪرڻ، ڪلپائڻ، ڏهڻ
- * چيڙائڻ، ڪاڙائڻ، زنجائڻ، ناراض ڪرڻ، غصو ڏيارڻ، ڏمرائڻ
- * [مصر] ريڙائڻ
- * [امر] ريڙاء
- * [مضارع] ريڙايان (ج) ريڙايون، ريڙائين (ج) ريڙايو، ريڙائي (ج) ريڙائين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
- * [حال] ريڙائي ٿو (ج) ريڙائين ٿا
- * [حال مت] ريڙائي ٿي (ج) ريڙائين ٿيون
- * [ماضي] ريڙايو (ج) ريڙايا
- * [ماضي مت] ريڙائي (ج) ريڙايون
- * [مستقبل] ريڙائيندو (ج) ريڙائيندا
- * [مستقبل مت] ريڙائيندي (ج) ريڙائينديون
- * [اسر مفعول] ريڙايل
- **ريڙهه پيڙهه ج ريڙهون پيڙهون:** [ا - مت] بخت، تڪرار، معاملو، زڳڙو، جهيڙو، ڇٽ، ڇٽو، منهن زورائي، ڦڏو، فساد، ڪل ڪل، گمبي، ضد، ڪروڙ
- **ريڙهه پيڙهه ڪڙو:** [اصطلاح] چڪتاڻ ڪڙو، گهل ڪڙو، ضد ڪڙو، تڪرار ڪڙو، معاملو ڪڙو، ڦڏو ڪڙو، گمبي ڪڙو، مقابلو ڪڙو، جهيڙو ڪڙو، جهيڙو ڪڙو، زڳڙو ڪڙو، ريڙهه پيڙهه ڪڙو، فساد ڪڙو، زڏو ڪڙو
- * خحت ڪڙو
- **ريڙهه پيڙهه ڪڙو:** [اصطلاح] ريڙ پيڙ ڪڙو
- **ريڙهه ڪڙو:** [اصطلاح] ريڙهه پيڙهه ڪڙو، ڪرڪڙ، جهرڪڙ، ڪنجهڪڙ، چنگهڪڙ
- **ريڙ ج ريڙون:** [ا - مت] ننڍي باز جو گهڻي وقت تائين روئڻ
- * [س/ات]
- **ريڙ ڪڙو:** [اصطلاح] ننڍي باز جو گهڻي وقت تائين روئڻ
- * [س/ات]
- **ريڙو ج ريڙا:** [ا - مذ] ننڍڙو پٿر، پٿري، پٿري
- * [س/ات]
- **ريڙهه ج ريڙهون:** [ا - مت] سرڪو، ريڙهو، سُرڻ يا چُرڻ جي حالت، چور، سوز، آهستي سُرڻ واري حالت
- * ڌڪو، نيلهو، ٽيلهو، گستر
- * [ظرف] آهستي، هوريان، هري هري، ڏيري
- **ريڙهن:** [مصر - فعل متعدي] رڙهڪائڻ، اڳتي ڌڪڻ، چورڻ، سوزڻ، اڳتي ڪرڻ
- * پاسي ڪرڻ، هڪ طرف ڪرڻ، هڪڙي پاسي ڪرڻ
- * گيسڪائڻ، لاهڻ، پري ڪرڻ
- * [س/ات]
- * [مصر] ريڙهڻ
- * [امر] ريڙهه
- * [مضارع] ريڙهيان (ج) ريڙهينون، ريڙهين (ج) ريڙهيو، ريڙهي (ج) ريڙهين
- * [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'تو' ۽ زمان حال استمراريءَ لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] ريڙهي ٿو (ج) ريڙهين ٿا

* [حال مٿ] ريڙهي ٿي (ج) ريڙهين ٿيون

* [ماضي] ريڙهيو (ج) ريڙهيا

* [ماضي مٿ] ريڙهي (ج) ريڙهيون

* [مستقبل] ريڙهندو (ج) ريڙهندا

* [مستقبل مٿ] ريڙهندي (ج) ريڙهنديون

* [اسر مفعول] ريڙهيل

— ريڙهو ج ريڙها: [ا - مذ] سرڪو، گسرو، ريڙهو، جوڙ، سور، بانڙو، ڌڪو

* ٺيلهو، سبزي يا ميوو وغيره فروخت ڪرڻ وارو گادو

* پاڻيءَ جو وهڪرو، ڌار، نهر

* جيٺ جو هڪ قسم

— ريڙهي ج ريڙهيون: [ا - مذ] بانڙو، سرڪو، گسرو (ننڍي ٻار جو)

* بيماريءَ جو هڪ قسم، سيانڊڙي، سرڻو

* ٺيلهو، سبزي يا ميوو وغيره فروخت ڪرڻ وارو گادو

— ريڙهي پاڻي: [اصطلاح] بانڙا ڏيڻ، ريڙهڻ، سڙڻ، گسڙڻ،

سرڪڻ، هري هري چڙڻ، آهستي آهستي هلڻ، ٽرڻ

* ريڙهه ج ريڙهون: [ا - مذ] پٺيءَ جو هڏو، ڪڙنگهو

* ريڙ ج ريڙون: [ا - مذ] نغمه سرائي، گانو بجانو، گائڻ وڃائڻ

* [ف]

* ريڙ ج ريڙ: [صفت] اوڻيندڙ، هاريندڙ

* چڙيندڙ، چڙڪار ڪندڙ، وسائيندڙ

* مٿائي وجهندڙ (مثلاً: خون ريو = خون هاريندڙ خوني وغيره)

* [ف: ريختن مان]

* ريڙا: [ا - مذ] ڌرا

* ٻار جي گچيءَ کان هيٺ پيٽ تائين سنهڙا ڪٽپ

* ريڙش ج ريڙشون: [ا - مذ] ٺڪ مان پاڻيءَ وهڻ جي هڪ بيماري، زڪام، لپس، ٽرلو، گاڙو

* [ف]

* ريڙال ج ريڙال: [صفت] ڪميٽو، ڏڍيل، گهٽ درجي جو ماڻهو، ڪميٽو، بي خيائ، بي شرم، بدڪار، بدچال، نرلجو

* [ف: ڏڍيل = ڪميٽو]

— ريڙالو ج ريڙالا: [صفت - مذ] ڪميٽو، نيچ، گهٽ طبيعت وارو، ريڙال، ڏڍيل، بي خيائ، نرلجو، بي شرم

* [ف: ع: ڏڍيل = ڪميٽو]

* ريڙا ميڇ ج ريڙا ميڇون: [ا - مذ] ننڍي ڪلي، ڪوڪو، گل ميڇ

* ڪچي سلاهي، ٽاڪو، ٽانڪو

* ريڙڙج ريڙڙ: [ا - مذ] پاڪي، آسترو

* [انگ: Razor]

— ريڙڙ پليڊ ج ريڙڙ پليڊ: [ا - مذ] سيفتي ۾ استعمال ٿيندڙ وارن ڪوڙڻ جو پٽ

* [انگ: Blade+Razor]

* ريڙرويشن: [ا - مذ] محفوظ ڪرڻ جي حالت (گاڏيءَ يا بهار وغيره ۾ نشست يا هوٽل ۾ ڪمر وغيره)، بڪ ڪرائڻ

* [انگ: Reservation]

* ريڙڪي ج ريڙڪيون: [طرف] پڙجون، ٽڪر ٽڪر ڌرو ڌرو ٿورو ٿورو پورو ڳڻيو

* [ا - مذ] وڪري جو هڪ قسم، سنهو وڪرو، هر هڪ جنس مان ٿورو ٿورو وڪرو، چوٽڪو وڪرو، پڙجوني

— ريڙڪي وڪندڙ: [صفت] پڙجون جو واپاري، سنهو واپاري، چوٽڪو ڏڪاندا، هٿائي، ننڍو ڏڪاندا، ٿوري ڌنڌي وارو

* ريڙو ج ريڙا: [ا - مذ] ننڍو سڪو، کليل پٽسا، ڪچرو خوردو، ريڙگاري، ريڙگي، ريجو سڪن جي حالت ۾ زخم

* ٽڪر ٽڪر ٿورو ڌرو ڌرو پورو ڳڻيو، پڙجون، پارچ، ٽڪرو پڙو

* [ف]

— ريڙگاري ج ريڙگارئون: [ا - مذ] سڪن جي حالت ۾ زخم ريڙو ريجو، خرد، ننڍو سڪو، چوٽڪو پٽسا، ڪچرو

* [س/ات]

- ريزگي / ريزڪي: [ا - مت] سڳن جي حالت ۾
رقم ريزگاري. ريزو. ريجو. ڪليل پئسا
- ريزوريزوچ ريزا ريزا: [طرف] ٽڪر ٽڪر
* [ف]
- ريزه: [ا - مذ] ٽڪرو. حصو. پاڳو. پزو. قطع. ذرو ٿورو پتي
* ريزگاري. ريزو. ريجو. سڳن جي حالت ۾ رقم.
ڪليل پئسا
* صندوق. بيتي. باڪس
* [ف]
- ريزوليوشن ج ريزوليوشنس: [ا - مذ] تجويز. ارادو.
نيٺ
* نحرء
* قاعدو. قانون. دستور
* [انگ: Resolution]
- ريزيڊنٽ ج ريزيڊنٽ: [صفت] رهندڙ. مقيم. ويٺل. رهاڪو
* سياسي نمائندو. وڪيل
* [انگ: Resident]
- ريزيڊنسي: [ا - مذ] گهر. جاء. رهڻ جو هنڌ. رهائشگاهه
* [انگ: Residence]
- ريزيڊنسي ج ريزيڊنسيون: [ا - مت] رهڻ جو هنڌ.
آستانو. ريزيڊنٽ جي رهڻ جي جاء. سياسي نمائندي جي جاء
* [انگ: Residency]
- ريس ج ريسون: [ا - مت] دوڙ جو مقابلو. گو. ميل
* [انگ: Race]
- ريسڪورس: [ا - مذ] گهوڙن جي دوڙ جو گس
* ميدان. پڙ
* [انگ: Racecourse]
- ريس ج ريسون: [ا - مت] چٽاڀيٽي. آڱياري. چڙهت.
ڪسب ويز. پهچڻي همسري. برابري
* حسد. ساڙو. ايرڪا. تشڪ. رقابت. ڪامر. جلن. ساڙ. جر.
جيرو بغض. پياڻي. ڪينو
* حرص. هوس. لالچ. سڌ. هرڪ
* [سن: ايرشيا > هند: ايرڪا]
- ريساڻو ج ريساڻا: [صفت] ريس ڪندڙ. چڙهت ڪندڙ.
مقابلو ڪندڙ. برابري ڪندڙ
* رقيب. همسري ڪندڙ. حاسدي. ڏاڻڻ. آڱياري. ساڙيلو.
حسد ڪندڙ. ساڙ وارو. ڪامر ڪاڏو. ايرڪاڻو. ساڙي ڪاڏو
* [سن: ايرشا + آڻو]
- ريساڻو: [مصر - فعل لازمي] ريسجڻ. ريسارو ٿيڻ.
ريس ڪرڻ. حاسد ٿيڻ. سڏون ڪرڻ. سڙڻ. پڇڻ. پڇرڻ.
ڪامر. جلن. ايرڪاڻو ٿيڻ
* [ريسامي ريساميا. ريسامي. ريساميون. ريسامندو
ريسامندا. ريسامندي. ريسامنديون. ريساميئل]
- ريساڻوچ ريساڻا: [صفت - مذ] ريسارو. حاسد. ايرڪاڻو
* زل. ڪاوڙيل. ناراض
* [س/ت/ل]
- [مت: ريسائي ج ريسائون]
- ريساڻو ج ريساڻا: [صفت - مذ] ريسارو. سڏيو.
مخالف. حاسدي. حاسد. ساڙي. ساڙيلو. آڱياري
* [مت: ريسائي ج ريسائون]
- ريساڻي: [مصر - فعل متعدي] ريس ڏيارڻ. هرڪائڻ.
چڙهت ڪرڻ
* ڪلهو هڻڻ
* برابري ڪرڻ. پڇڻ. مقابلو ڪرڻ. سينو ساڙڻ
* ريس ڪرڻ. ساڙ ڏيارڻ. جلاڻ. حسد ڏيکارڻ. ڪامائڻ
* [مصر] ريسائڻ
* [امر] ريساء
* [مضارع] ريساين (ج) ريساين. ريسائين (ج) ريساين.
ريساڻي (ج) ريسائين
* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل 'ڦو' ۽ زمان حال استمراريءَ
لاءِ 'پيو' جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]
* [حال] ريسائي ٿو (ج) ريسائين ٿا
* [حال مت] ريسائي ٿي (ج) ريسائين ٿيون
* [ماضي] ريساين (ج) ريسايا
* [ماضي مت] ريسائي (ج) ريساين
* [مستقبل] ريسائيندو (ج) ريسائيندا
* [مستقبل مت] ريسائيندي (ج) ريسائينديون
* [اسم مفعول] ريسايل

- ريساڻو ج ريساڻو: [صفت - مذ] ريس وارو
* [مٺ: ريساڻي ج ريساڻيون]
- ريسيجڻ: [مصدر 'ريسڻ' مان فعل مَجْهُولَ] خَسَدُ ڪرڻ،
ريس ڪرڻ، ساڙ ڪرڻ، حاسد ٿيڻ، ريسارو ٿيڻ، ارڪاڻو ٿيڻ،
ڪام ڪاڌو ٿيڻ، ريسر ٿيڻ، سڌون ڪرڻ، سڌوڀو ٿيڻ،
هوسڻ، نه سھڻ
* [ريسي ريسي ريسيل]
- ريسر ج ريسر: [ا - مذ] ريسارو، ريساڻو، ارڪاڻو حاسد،
زقيب، مخالف، گسب ويري، ساڙي ڪاڌو
- ريس ڪرڻ: [اصطلاح] حرص ڪرڻ، برابريءَ جي
دعوى ڪرڻ، ديڪا ديڪي ڪرڻ، همسري ڪرڻ
- ريسڻ: [مض - فعل متعدي] چٽاڀيٽي ڪرڻ، جڙھت ڪرڻ،
برابري ڪرڻ، همسري ڪرڻ، آڱيار ڪرڻ، خَسَدُ ڪرڻ،
ساڙو ڙڳو، ايرڪا وجهڻ
* [مض] ريسڻ
* [امر] ريس
* [ريسي ريسندو ريسيل]
- ريسال ج ريسالون: [ا - مٺ] زمين جي اندرين وٽ، ريج
* [س/ل]
- ريسيت: [ا - مذ] آرام، سڪون، جين، قرحت، قرار، نندا،
خواب
* [انگ: Rest]
- ريسيت هائوس ج ريسيت هائوس: [ا - مذ] آرام جي جاءِ،
آفيسرن وغيره جي رهڻ لاءِ سرڪاري جاءِ، قيام گاهه
* [انگ: Rest House]
- ريسپانسي: [ا - مذ] جواب، موٽ، ورندي
* زد عمل
* نتيجو
* جوابداري، ذميواري
* [انگ: Response]
- ريسپانسبل: [صفت] جوابدار، ذميوار
* [انگ: Responsible]
- ريسپيڪٽ: [ا - مٺ] عزت، احترام، تعظيم
* [انگ: Respect]
- ريسپيڪٽ ايبل: [صفت] عزت دار، احترام لائق،
محترم، مانائڻو، معزز
* [انگ: Respectable]
- ريسپيڪٽيڊ: [صفت] عزت وار، احترام لائق، محترم،
مانائڻو، معزز
* [انگ: Respected]
- ريسر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (اڪثر حيدرآباد ۽
خيرپور ضلعن ۾ رهن)
- ريسرچ: [ا - مٺ] ڪوڄا، ڳولها ڦولها، تحقيق، آڀياس
* [انگ: Research]
- ريسمان: [ا - مٺ] رسي، نوڙي، ڏوري، توڙهو، واجهه،
ڪاٻار، رسو، نوڙ، ڏورو
* [ف]
- ريسنڻ: [مض - فعل متعدي] ريعڻ، ريعڻ، ڌٽارڻ، ٺڳڻ،
لاڄاڻڻ، هرڪاڻڻ
* [س/ل]
- سوريسي رب رڻ ڪري، مون کان ٿن وٺي وٺين ٿين (راجن شاهه)
* [مض] ريسڻ
* [امر] ريس
* [ريسي ريسندو ريسيل]
- ريسو: [ا - مذ] ٿري ڀرڻ جو هڪ نمونو
* [س/ت]
- ريسورس ج ريسورسز: [ا - مذ] وسيلو، ڪارگر، تدبير،
ذريعو
* [انگ: Resource]
- ريسپي: [ا - مٺ] رڌڻ پڄاڻڻ جي ترڪيب، پڄاڻڻ جو گهر
* [انگ: Recipe]
- ريسينٽ: [صفت] تازو، ويجهڙائيءَ وارو، هاڻي جو
* [انگ: Recent]
- ريش ج ريش: [صفت] زخمي، ڦٽ، ڦوڙو، زخم مان
نڪرندڙ گند (زٽ، ٻوٽو وغيره)
* [س/ات]

- ريشو ج ريشا: [ا - مذ] بون، گند، ڪن، پاڻي، رت،
پس، ڪنهن ڦٽ مان نڪرندڙ گند
* رُس (ڪنهن وغيره ميري جو)
* پنو، رڳ، نس، شت، تند، تاندورو، ڏاڳو
- ريش: [ا - مٺ] ڏاڙهي، سونهاري
* [ف]
- ريشائيل ج ريشائيل: [صفت - مذ] وڏي، ڏاڙهي، وارو
- ريشمر ج ريشمر: [ا - مذ] پٽ ڪيڻين جي وات مان
نڪتل رُس جا تاندورا
* آبريشمر، پٽ، سيلڪ، خريز
- ريشمر فروش ج ريشمر فروش: [صفت] پٽ وڪندڙ، پاڻولي
* [ف]
- ريشومي ج ريشومي: [صفت] پٽ جو، پٽ جڙو، خريزي،
مخيملي، بخيملي، اطلشي، سلڪي، لسو
- ريشو: [ا - مذ] نسبت، لاڳ، پيمان، تناسب
* حصو، ڀاڱو، پتي
* سيڪڙو، پرستيج
* [انگ: Ratio]
- ريع: [ا - مٺ] ڦل جي شرح، نرخ، بها، آڱه
* [ع]
- ريع ٻنڌي ج ريع ٻنڌيون: [ا - مٺ] لابي جي شرح
جو نقشو
* [ع]
- ريعمان: [ا - مٺ] آغاز جواني، جوين، قوه جواني
* ڪنهن شيء جو بهتر حصو، سٺي ڀر سٺو ٿڪرو
* [ع]
- ريفرنڊم: [ا - مذ] راءِ شماري، ڪنهن سياسي مرحلي
لاءِ براهره راسيت عوام جي راءِ معلوم ڪرڻ جو عمل
* [انگ: Referendum]
- ريفرنس: [ا - مذ] خالو، معرفت
* تعلق، نسبت
* اشارو، ڏس، پنو
* [انگ: Reference]
- ريفرِي: [ا - مذ] راند جو فيصلو ڪندڙ
* [انگ: Referee]
- ريفريجريٽر: [ا - مذ] ٿڌڪارو هڪ قسم جو ٿڌو ڪٻٽ
(جنهن ۾ کاڌا يا پيئون گهريلو ضروري شيون ٿڌيون ڪيون
وينديون آهن)، فرج
* [انگ: Refrigerator]
- ريفريشمينٽ: [ا - مٺ] تفریح طبع لاءِ کاڌي پيئي ۾
ڪم ايندڙ هلڪو کاڌو
* قرخت، آسائش
* [انگ: Refreshment]
- ريفريشمينٽ روم: [ا - مٺ] تفریح طبع لاءِ هلڪي
کاڌي پيئي جي جاءِ، هوٽل، ڪهرو خانو
* ريلوي اسٽيشن تي ٺهيل تفریح طبع جي جاءِ
* [انگ: Refreshment Room]
- ريفليڪشن: [ا - مٺ] عڪس، اولڙو، ڪرڻو، پرتو
* موٽيل روشني
* [انگ: Reflection]
- ريگ ج ريگون: [ا - مٺ] خط پٽ، چنڊون، چيائون،
ٽپال، ڍاڪ
* [س/ات]
- ريگوج ريگا: [صفت - مذ] قاصد، سنهرو پهچائيندڙ
* ٽپالي، پيغامبي
* [س/ات]
- [مٺ: ريگي ج ريگيون]
- ريگ ج ريگون: [ا - مٺ] پٽڙي مٽي، راپڙو، رپڙي
* [س/ات]
- ريگروج ريگرو: [ا - مذ] بيل گاڏي، ڍڳي گاڏي، چڪرو
* [ڪڇ]
- ريگمينديشن: [ا - مٺ] سفارش
* ترجيح، اوليت
* آڳاٽائي
* [انگ: Recommendation]

• ريگتوري: [ا - مت] بحالي

* اوگاڙي، وصولي (پسڻ وغيره جي)

* آفاقو، بيماريءَ مان سندرست ٿيڻ جي حالت

* [انگ: Recovery]

• ريگ ج ريگئون: [ا - مت] نشان، چنڊ، داغ

* اُهڃاڻ، اُهڃ

* ريگا، سَنڌو ليڪ، لڪير، ليڪو

* 'مان ريگئون، تين رنگه، مايا ساريون مورتون' (شيخ ايان)

* هٿ جي لڪير

* [سن: ريگا = ليڪ]

* قيسٽ، پاڳ، نصيب، لڪيو، ليڪ، نقدين، ٿيڻي

* هوڙهڙ، انگ، مقدّر

* موٽ، ڪال، آجل، قضيو، مَرتيو، مَرتو

* سَنڌ، تار، ڏاڳو، ڏور، سڳو، ڏورو

* سونهن جي ڪري ڏنڊ کي سوني ويڙهيل تار

* [سن/ڪوھ]

* ڪجهه حصو، هو، ڏرڙو، ليڪ، ڪڍو، ٿورو، پاڳو، پتي،

* تڪرو، تڪر، ڳڀو

* [سن/ٺ]

* ڪنهن ڏنل ماڻهوءَ جيتري تصوير يا اُهڃاڻ، پاڙ

* مهاندو، خليو، شڪل، تصوير

- ريگا ج ريگاڻون: [ا - مت] ليڪ، ليڪو، خط، ريڪ،

سَنڌو

* ڏاڳو، نوڙي، رسي، ڏور

* [سن: ريگا = ليڪ]

* پڌ، چَرَن، شَرَن، پير

* [ظرف] ڏس، پاسو، بهلو

* چٽي، خط، ليڪيل نياپو

* قطار، نڪ، سلسلو، مصرع، تار، لائي، صف، پهو

* خدا، علائقو، سوت

* وڙ، ڦيرو، چڪر، گهمرو، گهمڙي، وڻو

* سَنڪ، جَبَر، ڄاڻ، سَنڌ، پروڙ، اطلاع

* پَنڌو، پاڙ

* ٿورڙو، ڏرڙو، ڏور، ٿورو، هو، ليڪ، ڪڍو

- ريگيارو ج ريگيارا: [صفت - مذ] ريڪ وارو

* جَنهن کي مَڃي جي ساوِل اُچي

* [سن: ريڪ]

• ريگت ج ريگتيون: [ا - مت] گهٽتائي، خرابي

* [سن/ٺ]

• ريگن: [مصر - فعل متعدي] جهڳڙو ڪرڻ، جهيڙو ڪرڻ،

* ڦڏو ڪرڻ، ڦساد ڪرڻ، ڦٽو ڪرڻ، ڙڳڙو ڪرڻ

* [سن/ٺ]

* [مصر] ريگن

* [امر] ريڪ

* [ريڪي ريڪيندو ريڪيل]

• ريگ: [ا - مت] واري، ريتي، راڻو

* [ف]

- ريگ روان: [ا - مت] اُڏامندڙ واري، هلندڙ چرندڙ واري

* [ف: ريگ + روان = رفتن = وڃڻ]

- ريگت يارو ج ريگت يارا: [صفت - مذ] واريءَ سان ڀريل پيٽ

* چنڊل، گودڙين وارو

* سوڻ ڏنڊن وارو

* جوڳي، سنڀاسي

* ساڌو، پاڻو

* [ف]

- ريگ زار ج ريگ زار: [ا - مذ] واريءَ وارو ملڪ،

* وارياسو پٽ، ريگستان، رڻ پٽ، صحرا

* پٽ، ڍب

* [ف]

- ريگستان ج ريگستان: [ا - مذ] واريءَ وارو ملڪ،

* وارياسو پٽ، رڻ، رڻ پٽ، صحرا، بيابان، ريگ زار

* [ف: ريگ + آستان = جاء]

* بَرِيٺ، ويرانِي، سَچ، ٿرڻ

- ريگستاني ج ريگستاني: [صفت] واريءَ جي ملڪ

* وارو، وارياسي پٽ ۾ رهندڙ، صحرائي، بياباني

* [مجازاً] ٿر ۾ رهندڙ، ٿر وارو، ٿري، ٿريو

* 'جيس ڏهن ڪيڙي، ريگستاني ٿي' (سجل)

- ريگمال ج ريگمال: [ا - مذ] ڪاٺ يا لوھ کي صاف ڪرڻ لاءِ هڪ قيسر جو ريتي لڳل پتو. ريگمال
 * [ف: ريگ + مال < مالين = مهڻ]
- ريگمالي ج ريگمالي: [صفت] ڪاٺ يا لوھ کي پالش ڪندڙ، لسو ڪندڙ، گھنڊڙ، صاف ڪندڙ
- ريگماهي ج ريگماهيون: [ا - مذ] واريءَ ۾ رهندڙ هڪ قيسر جو ساندو، ڳوٺي، سقنڙو
 * [ف: ريگ = واري + ماهي = مڇي]
- ريگاروڇ ريگارا: [ا - مذ] پاڻيءَ جو ليڪو
 * [س/ت]
- ريگاڙي ج ريگاڙيون: [ا - مذ] عروق يا رت جو فطرو، فُڙو، تپو
 * ٿورو وهندڙ پاڻي، لار، ڌار
 * [س/ات]
- ريگي ج ريگيون: [ا - مذ] لڙائق باز جي مادي، تنبو
 * [س/ات]
- ريگيوليشن: [ا - مذ] قاعدو، قانون، ضابطو
 * [انگ: Regulation]
- ريگاڙ ج ريگاڙ: [ا - مذ] ڪنهن زخم مان وهندڙ گندڙ گاڙو، روڳ، پون
 * [س/ل/ڪوھ]
- ريگاڙو ج ريگاڙا: [ا - مذ] فُڙو، تپو، فطرو، ٽيمبل پاڻي، گاڙو، گاڙ ريگاڙ
 * داغ، نشان، چتو، ڏهو
 * [س/ات]
- ريگڙوڇ ريگڙا: [ا - مذ] تمام ٿورو پاڻي، چڪو
 * [س/ل]
- ريگڙيارو ج ريگڙيارا: [صفت - مذ] واريءَ سان ڀريل، ڀيٽ
 * چنل گودڙين وارو
 * فقير، پينو، گدا، گداگر
 * [ف: ريگ = واري]
- ريگڙي ج ريگڙيون: [ا - مذ] ڀل، گمراهي
- ريگڙيون پڌڻ: [اصطلاح] پلاٽ، منجهائڻ، گمراه ڪرڻ
- ريگهي ج ريگهيون: [ا - مذ] ڳٺو، چڙهو، ڌاڙ، چٽ، گرگھلي، ٿل
 * لالچ، ٺٽ، ريب، لوپ
 * اٽڪل بازي، خرق، جالڪي
 * هوشيار، سياڻپ، ڏاهپ
- ريگهڙي ج ريگهڙيون: [ا - مذ] ڳٺو، چڙهو، ڌاڙ، چٽ، گرگھلي، ٿل
 * لالچ، ٺٽ، ريب
 * اٽڪل بازي، خرق، جالڪي، هوشيار
 * سياڻپ، ڏاهپ، دانڻمندي
- ريگهڙي پڌڻ: [اصطلاح] چٽ ڏيڻ، ڌاڙ پڌڻ، ڳٺا پڌڻ، چڙهو ڏيڻ
 * ڏٺائڻ، لالچائڻ، ريبڻ، لٽڻ
- ريگڻوڇ ريگڻا: [ا - مذ] واڱڻ، پاڇيءَ جو هڪ قيسر
 * [س/ڪچ]
- ريل ج ريلون: [ا - مذ] لوھ جو پتو، لوھ جو رستو، ريلوي لائين، پٽڙي
 * آگ گاڏي، ريل گاڏي
 * [انگ: Rail لوھ جو پتو]
- ريل چڻڻ: [اصطلاح] ٽڪڙ لڳڻ، جلدِي ڪرڻ
- ريل راند: [ا - مذ] هڪ قيسر جي ٻاراڻي راند (جنهن ۾ جهجها ٻار هڪٻئي جي قبضي جي نڀان واري دامن ۾ هٿ وجهي، ٻاڙن جي قطار جي ريل ٺاهي، ٻوڙندا آهن)
- ريلوي ج ريلوي: [ا - مذ] ريل گاڏيءَ جو رستو، ريل گاڏيءَ جي لاءِ مخصوص پٽڙيءَ وارو رستو
 * [انگ: Rail + way]
- ريل جو محڪمو ريلوي کاتو، ريل گاڏين جو انتظام هلائيندڙ کاتو
 * [انگ: Railway]
- ريلوي استيشن ج ريلوي استيشنون: [ا - مذ] اها مقرر جاءِ جتي ريل گاڏيون بيھڻ يا چڻڻ، ريل گاڏيون بيھڻ يا چڻڻ واري استيشن
 * [انگ: Railway station]

— ريلوي لائين ج ريلوي لائينون: [ا - مٿ] ريل گاڏيءَ لاءِ لهيل مخصوص رستو ريل جي پٽڙي، بٽڙ
* [انگ: Railway line]

• ريل ج ريل: [ا - مذ] ڏاڳو، سڳو، ڏور
* ڏاڳي کي ويڙهڻ واري ننڍي چڪري، ڍيرو، ڍيري، ڳوٺو، اوڻو
* وڃائڻ وارو ريكارڊ، آڊيو ڪئسيٽ (ڳوٺائين جو اصطلاح)
* ويڊيو ڪئسيٽ جي ريكارڊنگ ٽيپ
* [انگ: Reel]

— ريل ٻڌائڻ: [اصطلاح] ساڳي ڳالهه ڏهرائڻ، ساڳي ماجرا وري وري بيان ڪرڻ

• ريلڻ: [مصر - فعل لازمي] اُٿلڻ، مٿان وهڻ، اُٿلي پوڻ، پلٽڻ، پلٽو کائڻ، وافر ٿيڻ، پلٽي پوڻ
* اُپامن اُڦرڪڻ
* فصل پلو ٿيڻ
* چشمر پوشي ڪرڻ، لٽي مٽي ڪرڻ، رياءُ ڪرڻ
* [ريلوي ريلنڊ ريلڻ]

— ريل ج ريلون: [ا - مٿ] ٻوڏ، ٻرهر، ٻوڏ ٻوڙان، ليٽ، سيلاب
* پلٽو، اُٿل، وافراني
* [هرا: ريل - اٿل]

* گاهه وارو ميدان، ويءُ، چراگاهه
* سائي جو، ملير، آباد زمين، سرسبز زمين
* هيٺاهين ۽ پائياڻي زمين، سيلابي زمين، ٻوسل واري زمين
* ٽيڪڙ، ڳٻو، ٿل، گوڏ، ويڙ، ويهار
* لاڙو، ڪاڍو ميل، رغبت، چڱ، چاهه
* [پيلامي]
* چوسول، چووانو، چونڪ، چوڊڳي
* [س/ات]

— ريل لائين: [اصطلاح] پلٽا ڏيڻ، ليٽ ٿيڻ، وافر ٿيڻ (پاڻيءَ جي سڪ پيدا ٿيڻ، نانگهائڻ، ٽاٽڻ، لاڙو ٿيڻ)

— ريل چيل: [ظرف] اڻ مٽو، جهجهو، جام، گهڻو بي انداز وافر، بيخدا، بي انت، ٻهرن، سڀهو عام جام، ڏندين ڍير

— ريل چيل آچڻ: [اصطلاح] عام جام آچڻ، تمام گهڻي انداز ۾ آچڻ، ڳاڙائي کان ٻاهر آچڻ، بي انداز آچڻ، بيخدا آچڻ، جهجهو آچڻ

— ريل چيل هڪڙو: [اصطلاح] جهجهو هٿڻ، عام جام هٿڻ، گهڻو هٿڻ

— ريلو ج ريل: [ا - مذ] وهه، وهڪرو، گت، ڌار، وهڪ، لٽ، اوٽ، سِير، زواري
* ننڍي، ڌارا، نهر، نهن
* [هرا: ريل]

* پيشاب، نازا چوڙ
* گهڻو خيال، ڍل جو ميل، ڪشش، لاڙو، خواهش، مرضي، شوق، رغبت
* محبت، عشق، پيار، قرب، چاهه

— ريلو ڪرڻ: [اصطلاح] پيشاب ڪرڻ، نازا چوڙ ڪرڻ
* دفع ڪرڻ، ڏور وجهڻ

— ريلوي ڀون: [ا - مٿ] زمين تان ريل ڪري وهيل (مينهن)
* [ريلو + ڀون]

• ريلڻ: [مصر - فعل متعدي] ڳولڻ، نهارڻ، ڏونڊڻ، جستجو ڪرڻ، تلاش ڪرڻ
* [مصر] ريلڻ
* [امر] ريل
* [ريلوي ريلنڊو، ريلڻ]

• ريم ج ريم: [ا - مذ] ڪاغذن جي ويهن (20) ڏسڻ جو مجموعو
* [انگ: Reem]

• ريمارشي: [ظرف] رضا خوشي، مرضيءَ سان
* سچ، سچ، سچ، بر، حقيقت ۾، واقعي
* [س/ات]

• ريمارڪ ج ريمارڪس: [ا - مٿ] راءِ، خيال، قياس آرائي، ويچار، تبصرو، رايو
* [انگ: Remark]

• ريمانڊ: [ا - مذ] مَقْدَمي جي منھل، ڪجهه عرصي جي منھل
* [انگ: Remand]

• ريمائينڊ: [مصر] ياد ڏيارڻ، ذهن نشين ڪرائڻ
* [انگ: Remind]

- ريماڻينڊڙ ج ريماڻينڊڙ: [ا - مذ] يادگيري ڏياريندڙ
(خط يا موبائيل ايپليڪيشن وغيره)
* [انگ: Reminder]
- رين ج رينون: [ا - مٿ] رات، ليل، رڃي، توهياري، شَب
* [سن: رڃي]
’روئي تولد رين، ڪيسين ڪاٿيان ڪاڪ و‘ (شيخ ايان)
* انڌيرو، اونداهي، ڪاراڻ، انڌڪار، اوندھ
* سنهي ڪجور جو هڪ قسم
* گهوڙي جي واڳ
* [ا - خاص] سنڌو نديءَ جي هڪ قديم شاخ جو نالو
- رين پسيروچ رين پسيروچ: [ا - مذ] رات گذارو، شَب باني
* [هند]
- رين گنواڻي: [اصطلاح] رات گذارڻ، رات وڃائڻ، رات وڃائڻ
• رين ج رينون: [ا - مٿ] گهوڙي جي لغام واري واڳ
* [انگ: Reign = قبضو رکڻ]
• رين: [ا - مٿ] مينهن، برسات، بارش
* [انگ: Rain]
- رينبو: [ا - مذ] انڊلٽ، قوس و قزح، ڌڻڪ
* [انگ: Rainbow]
- رين فال: [ا - مذ] مينهن جو وسڪارو (عموماً موسميات کاتي جي اصطلاح طور ڪتب آهي)
* [انگ: Rainfall]
- ريني: [صفت] مينهائون، جهڙالو، باراني
* [انگ: Rainy]
- ريني ڊي: [ا - مذ] برسات وارو ڏينهن، جنهن ڏينهن مينهن وسبو هجي يا وسڻ جو امڪان هجي، جهڙالو ڏينهن
* [انگ: Rainy day]
- رينٽ: [ا - مٿ] مسواڙ، ڪرايو پاڙو
* [انگ: Rent]
- رينٽبل: [صفت] مسواڙ لاءِ موجود، ڪرائي لاءِ دستياب، پاڙي تي ملندڙ
* [انگ: Rentable]
- رينٽيڊ: [صفت] مسواڙ تي ڏنل يا ورتل، جنهن شيء جو ڪرايو ادا ڪجي، پاڙي وارو
* [انگ: Rented]
- رينج: [ا - مٿ] وسعت، پکيڙ، پنهنج
* [انگ: Range]
- رينڊو ج رينڊيون: [ا - مٿ] قطار، سلسلو
* [س/ڪوھ]
- رين رين: [ا - مذ/صوتي] ٻار جي روئڻ جو آواز
* ناز يا هرلي جو رينگاڻ
* چيچاڻ، زون زون، رونگاڻ
* سازنگيءَ جي وڃڻ جو آواز
- رين رين ڪرڻ: [اصطلاح] رڙيون ڪرڻ، دانهون ڪرڻ، واکا ڪرڻ، روڄ ڪرڻ، روڏ ڪرڻ، روئڻ، رنڳو ڪرڻ، رينگاڻ ڪرڻ، زون زون ڪرڻ
- رين ڪجور: [ا - مٿ] سموريءَ جي ڦر کان ٿورو وڏي ڦڌ واري گجيءَ جو هڪ قسم
- رينگ ج رينگون: [ا - مٿ/صوتي] رينگاڻ، رينگڻ، رين رين، رينگو، زون زون، چيچاڻ، چين چين، چرڙاڻ
- رينگڻ ج رينگڻ: [ا - مذ] رينگاڻ، رينگ، رينگو، رين رين، زون زون
— رينگو ج رينگا: [ا - مذ] رينگاڻ، رينگ، رين رين، زون زون، رينگڻ، رڙ، جهڻ جهڻ، ڪرڪو، ڪنجهڪو
* مسلسل روڄ، روڏ
* گمي ڪلڪل، ڪيو
- رينگو هڻڻ: [اصطلاح] روڄ جاري رهڻ، روڏ نه پيڻ
* گمي هڻڻ، ڪلڪل نه وڃڻ
- رينگيڻي: [ا - خاص] ٿر علائقي ۾ پيدا ٿيندڙ گاهه جو هڪ قسم
* [س/ٺ]
- رينگهه ج رينگهيون: [ا - مٿ] سنهو خراب ڪپڙو روڙ
* رينگڻ، چيچاڻ، رڙ
* [س/ل]
- رين: [ا - خاص] سنڌو نديءَ جو آڳاٽو وهڪرو (حيدرآباد ڀرسان بدين ڏي)
- رين ج رينون: [ا - مٿ] مينهن جي پانيءَ سان ڀريل گڏ
* [س/ٺ]

- **ريٽ ج ريٽ:** [صفت] تمام ڏکيو، موٽو، ڦوڪنگ، مٽڪو، دونسو
* چالاڪ، چُست، عيار
- **ريٽوڪا:** [ا - خاص] سنڀالڻو جو ڀڄ
- **ريٽي ج ريٽيون:** [ا - مت] ٻوڏ، اٿل، برھرو ٻوڏ ٻوڙان، ليٽ، پلٽ، سيلاب
- **ريٽي ج ريٽيون:** [ا - مت] سڙ، چڪي، لسري، ڏنگي (سون يا چانديءَ جي)
- **ريوچ رڀا:** [صفت - مذ] پَٽيل، ڍاٽل، رڄ ٿيل
* ڏڙيا، رڀ ٿيا، ڪي اوهين لوڪ (شاھ/سارنگ)
- **ريوچ رڀا:** [ا - مذ] رڀا، پاسو طرفداري
* ڪوڙي چاندي، مٺ، گِلٽ
* [س/ات]
- **ريوالوڙ ج ريوالوڙ:** [ا - مذ] گھڻا فائز ڪندڙ پستول، طپاڇو، طلسمجو، ٿمانجو
* [انگ: Revolver]
- **ريورس:** [مض] اُٿو ڪرڻ، اُوندو ڪرڻ، پوئتي ڪرڻ
* [انگ: Reverse]
- **ريورٽي ج ريورٽيون:** [ا - مت] تڙن مان تيار ٿيل مٺايءَ جو هڪ قسم
- **ريورٽيون ورهائڻ:** [اصطلاح] خوشيءَ جي موقعي تي به ڪنجوسي ڪرڻ
- **ريولچيني:** [ا - مت] رڻوند چيني
- **ريولٽرس:** [ا - مت] هڪ وڻ جي رَس
* ڏاڻن طور ڪم ايندڙ هڪ پٽارڪو وکر، رڻوند عصاره، شيره رڻوند
- **ريٽون:** [ا - مت] هميشه جمع طور ڪتب ايندڙ اسم
چانورن جي ڪٽر يا پور، چانورن جا اڏڙ، چانورن جو ڌارو، چانورن جي سنهي ڪڻ
* ٻرزا ٻرزا، ڌرا ڌرا، رتي رتي، هو، لڪ، ڀڄ
* مٽي، خاک، ڌوڙ، چاڻي
* [سن: رٽيڪا]
- **ريٽنڊ:** [ا - خاص] چين ملڪ ۾ پيدا ٿيندڙ هڪ پوتو ۽ اُن مان ٺهندڙ هڪ ڌوا جو نالو
* [ف]
- **ريٽنڊ چيني:** [ا - مت] رڻوند پوئي مان ٺهندڙ ڌوا جو نالو، هڪ پٽارڪو وکر
* [ف]
- **ريوٽو:** [ا - مذ] تفریط، تبصرو، تنقيد، ڪنهن ڪتاب وغيره تي راءِ
* [انگ: Review]
- **ريٽ ج ريٽون:** [ا - مت] ڪنهن گپروءَ جي ڏاڙهيءَ جا ٿمر وار، ٻهرين آيل ڏاڙهي يا مڇن جا وار، ٿوري ڏاڙهي، ٺٽوڙ، مڇن يا ڏاڙهيءَ جي ساوڙ
- **ريٽ پير جي آڇڻ:** [اصطلاح] ڏاڙهيءَ جي شروعات ٿيڻ
- **ريٽ لهرڻ:** [اصطلاح] ڏاڙهي آڇڻ
- **ريٽ ج ريٽون:** [ا - مت] رڙ، ڪوڪ، دانهن، ڪيڪ، ڪيڪڙاٺ، پوک، ڪيڪ، ريهار، پوکار، چيٽ، راڙه، آه، فغان، واکو
* [سن: ريشا]
- **واٽي، باڊي، ٻٽ، ڦوس، پيٽ** مان نڪتل هوا
* هڪ بيماريءَ جو قسم (جنهن ۾ باڊي گھڻي ٿئي، بادگولو
- **ريهاڻ ج ريهات:** [ا - مذ] رڙ، وڏي دانهن، ڪوڪ، ريهه، پاڪار، ڪيڪڙاٺ
* [س/ات/ٺ]
- **ريٽون ڪرڻ:** [اصطلاح] دانهن ڪرڻ، ڪوڪون ڪرڻ، واکا ڪرڻ، رڙيون ڪرڻ، رانيات ڪرڻ، رڻيون ڪرڻ
- **ريٽون ڪري آڇي چنڊڙڻ:** [اصطلاح] ڏاڍي پريشانيءَ جي حالت ۾ آڇي پيش پوڻ، رڙيون ڪري آڇي قدم تي ڪرڻ، ڏاڍي ڏک ۽ درد وچان پيچيني حالت بيان ڪرڻ
- **ريهاڻڻ:** [مض - فعل لازمي] جائز هجڻ، روا هجڻ، خال خال هجڻ، حقي هجڻ، مباح هجڻ، رائج هجڻ
* [ريهاڻ ريهاڻندو ريهاڻڻ]

- * ڊيگريءَ يا ڪٽيءَ جي تَر ڪي ڏنل مٿيءَ جو لپو
تَه لپو
* [س/ات]
* [صفت - مذ] لباسي، واٽ مٽرو
* وَٽَنڌَرُ، ريجھائيندڙ
- * **ريءَ:** [ح - جر] ري، بنا، ڌاران، سواءِ، باجهون، ڪانسواءِ،
جي سواءِ، بي بغير، پڳر، بلا، بن
'ري پوڙو پانجنجي، آهي شيطان شڪار' (سجل)
- 'ترو ترسوهاڻ، آئون نه هلندي هوٽ ريءَ' (شيخ ايان)
- * **ريءَ ج ريئون:** [ا - مت] پاڻيءَ جي تڪ، وهه، وهڪڙ،
وهڪرو، ڌار، سير
* [سن: ري]
* واري
* [سن: رمس < ف: ريگ]
- * **ريءَ ج ريءَ:** [ا - مذ] غم، شوڪ، ڏک، گوندڙ، ڏنڄ،
سوس، افسوس، ارمان، درد، سور، سور، ڪليش، ويڏي،
ڏک، پيڙا، آزار، تڪليف
* ماتر، روڏن، روج، رازو، روڏن، رازهو
* رياءَ، پاسخاطري، لحاظ، مروت، رايو، ظرفداري
- * **ريءَ:** [ا - مذ] هڪ قسم جو ڏاٽو، مٺ، ڪوڙي چاندي،
ريو گلت
'سنگ ٽنهنجي سور ڪي اهي هيس ريءَ' (شاه/راڻو)
- * **ريگر:** [صفت] اٽلپ، ورلو جيڪو عام جام نه هجي
* [انگ: Rare]
- * **ريگل:** [صفت] حقيقي، سچو
* [انگ: Real]
- * **ريگلي:** [ا - مت] حقيقت، سچائي
* [انگ: Realty]
- * **ريگلي:** [ظرف] واقعي، حقيقت م
* [انگ: Really]
- * **ريٺيڪ:** [ا - مت] منصب، درجو، عهدو
* [انگ: Rank]
- * **ريٺيڪنگ:** [ا - مت] منصب جي لحاظ کان ترتيب
ڏيڻ جو عمل، درجو بندي
* [انگ: Ranking]

- **ريهندو ج ريهندا:** [صفت - مذ] حقي، جائز، روا، حقائقو
خلال، رهندو، حق خلال جو
* قانوني، شرعي، باقاعدي، مباح
- * **ريهرسل:** [ا - مت] آزمائشي عمل، مشق
* [انگ: Rehearsal]
- * **ريهن:** [مض - فعل متعدي] ريهه ڏيڻ، نانڪڻ
* ڳنڍڻ، ڳنڍ، ملائڻ، جوڙڻ، ڳنڍڻ
* ميوڙڻ، سميوڙڻ
* پگهائڻ، رچائڻ
* پٽو ڪرڻ، پائڻو ڪرڻ
* ريوڻ، ريجھائڻ، ڌنارڻ، راضي ڪرڻ
* نڳڻ، لالچائڻ
* [مض] ريهه
* [امر] ريهه
* [ريهي ريهندو ريهيل]
- **ريهه ج ريهه:** [ا - مذ] نانڪو پٽو، ڳنڍ، ٽوپو، جوڙ،
ملاپ، ڌرڙ، ڌڪڙا، گريو
- **ريهان ڪيهان:** [صفت] پرتل، سرجيل، راضي، خوش باش
* [س/ات]
- **ريهه ٻڌڻ:** [اصطلاح] چٽ لاهڻ، ريجھائڻ، ڌنارڻ،
خوشامد ڪرڻ
* [س/ات]
- **ريهه پوڻ:** [اصطلاح] عادت پوڻ، ڍنگ پوڻ، علت پوڻ،
علتي ٿيڻ، بانڌائي ٿيڻ
- **ريههجن:** [مصدر 'ريهن' مان فعل مجهرول] ٽوپجڻ، نانڪجڻ
* ڳنڍجڻ، ڳنڍجڻ، جڙڻ، ملڻ، ريهه آجڻ
* [ريهي ريهي ريهيل]
- **ريهه ڏيڻ:** [اصطلاح] ريهه
— **ريهن ريهي:** [اصطلاح] ڌنارڻ، لالچائڻ، هرڪائڻ، ريهه
— **ريهو ج ريهه:** [ا - مذ] آرام، فرحت، قرار، چين،
راحت، سک
* ميلاپ
* نانڪو، ٽوپو

ژ

ز

- ژ: [ا - مٺ] سِنڌي 'الف - ب' جو چَوِيهون ۽ هِنديءَ جو پَنڌرهون اکر
- هي آواز سواءِ ڪن ٻن لفظن جي گهڻو ڪري ڪنهن به لفظ جي شروع ۾ نه ايندو آهي. باقي وچ ۽ پڇاڙيءَ ۾ ايندو آهي (جيئن: لاڙڪاڻو، ٻهاڙ، جوڙ، ماڙي، مسواڙ وغيره)
- اُچار: ڙي
- [س/هند]
- ڙاڱ ج ڙاڱون: [ا - مٺ] ڌرياءَ جي لمبي وَجھ ۽ پاڻيءَ جي سڪڻ کانپوءِ، ڌرياءَ جي پيٽ ۾ ٿيل چير يا ڌار، ڦوڙ
- [ڪتاب: نفاڻ، ڪُٽ، پياڻي]
- 'ڙي ڪري ڙاڱ وڻي، ڙي ٿئيءَ واري ٿر' (سگهو ڌرياءَ شيخ)
- ڙو ج ڙا: [لاحه تصغير - مذ] تصغير ۾ ڪُٽب ايندڙ پڇاڙي (جيئن: اڙو ٿنڀو، وڏو وغيره)
- [مٺ: ڙي ج ڙون]
- ڙي ج ڙي: [ح - ندا: 'ڙي' جو عامي اُچار اِي، اِو، اوا، ڦلاڻا] (سڏ ڪرڻ يا صدا ڏيڻ لاءِ استعمال ٿيندو)
- [مٺ: ڙي ج ڙي]
- 'پيٽي ڙي پيٽي، پياڻي آسان پيٽ جي' (شيخ اِيان)
- 'واه ڙي تارا، گول تارا، روشن تارا، چلڪي وارا' (پيرومل 'غريب')
-
- ز: [ا - مٺ] سِنڌي 'الف - ب' جو ستاويھون، فارسي 'الف - ب' ۾ تيرهون ۽ عربي 'الف - ب' ۾ يارهون اکر
- ايجڙ موجب سندس عدد (7) ست
- علم نجوم موجب چنڇر واري ڏينهن لاءِ ڪم ايندڙ اکر ۽ ستارن مان وري پٽونءَ لاءِ ڪم آجي
- اُچار: زي
- ذ. ض. ظ جو هم اُچار
- [ع/ف]
- ز: [صفت] پيدا ٿيل، ڄاول (جيئن: ميرزا وغيره)
- [ف: 'زاد' جو مخفف]
- زابڙ ج زابڙ: [صفت] جابڙ، جبر وارو، ظالم، زورآزد، زبردست، ڏاڍو
- سگهو پهلوان
- بهادر
- [ع: جابر: جبر]
- زابلستان: [ا - خاص] هڪ علائقي جو نالو، ڪابل، غزني
- زاپڙ ج زاپڙون: [ا - مٺ] سنهي ڊگهي ڪاٺي، ٽڪري
- [س/ڪوهه]
- زاد: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- زاد ج زاد: [صفت] پيدا ٿيل، ڄاول، ڄڻيل، چٽيو، ڄاڻو (جيئن: شهزاد، بهزاد وغيره)
- [ا - مذ] کاڌو، سڌو، سامان، نوشو (جيئن: زاد راهه وغيره)
- بلي بندوبست، پوزت، انتظام
- شهر
- آڻ
- [ف]
- زاد آخرت: [ا - مذ] آخرت جو نوش، نيڪ عمل، نيڪين
- زاد پُود: [ا - مذ] سامان سڙو، مال متاع، مڌي، وسلا واري
- زاد پُوم: [ا - مذ] جَمَڻ جو هُند، جَمَڻ جو هُند، جَمَڻ پُومي

- **زادِ راهه:** [ا - مذ] مُسافِريءَ جو ضروري سامان.
سَفر جو سامان (کاڌو پيئڻ، خرچ، ڪاهو وغيره)
- **زادِ عقيبي:** [ا - مذ] نيڪ عمل (جيڪي آخرت ۾ ڪم لهن).
ثواب، نيڪيون
- **زادِ گمي:** [ا - مذ] پيدايش، وينڻ.
[ف]
- **زادو ج زادا:** [صفت - مذ] ڦرندڙ، پٽ، ڄڻيل، ڄاڙو.
ڄڻيل، پيدا ٿيل
- * **مرتب لفظن ۾ ڪم ايندڙ پڇاڙي (جيئن: اميرزادو، شهبازادو، خانزادو يا نوابزادو وغيره)**
- **زادي ج زاديون:** [صفت - مذ] زادَ جو مونث، ڄڻيل (نيالي).
ڌيءَ
- * **مرتب لفظن ۾ ڪم ايندڙ پڇاڙي (جيئن: شهبازي، اميرزادي وغيره)**
- **زار:** [ا - مذ] وارو هنڌ، جاءِ، وارو آستان، جاءِ، جڳهه.
مڪان، مقام، هنڌ، آستان
- * **مرتب لفظن ۾ ڪم ايندڙ پڇاڙي (جيئن: مرغون گلر، بالو وغيره)**
- * **گهڻائي ڏيکاريندڙ لفظ، ميڙ، پيهه، ميڙاڪو**
- * **ڪثرت، جهجهائي**
- * **آه، ڦرياد، روئڻ جي حالت، گريو**
- * [ف]
- **زار زار:** [صفت] تمام گهڻو، جهجهو، جال، سرس.
گهڻو، هيڪاندو، زياده، وڌيڪ، بي انداز، اڻ مٿو
- * **ڏاڍو**
- * **زارون زار آه، ڦرياد، روئڻ جي حالت، گريو**
- **زار زار روئڻ:** [اصطلاح] تمام گهڻو روئڻ، سخت روئڻ،
جڳيءَ طرح ڏجهڻ، مائڻ ڪرڻ
- **زارون زار:** [صفت] زار زار
- **زار:** [صفت] ضعیف، ڪمزور، ناتوان، اُڀرو
- * **ميسڪين، ويچارو، مفلس، غريب، عاجز، بي پنهج**
- * **مرتب لفظن ۾ ڪم ايندڙ پڇاڙي (جيئن: عاشق زار وغيره)**
- * [ف]
- **زارونگون:** [صفت] خستو، ڀريل، جهريل
- **زار وٿڙا:** [صفت] تمام گهڻو ضعیف، بلڪل ڪمزور
- **زاري ج زاريون:** [ا - مذ] ضعیفائي، ناتواني.
* **ميسڪيني، مفلسي**
* **عاجزي، نياز، نيزاري، آزي**
* **’آهي تڏي نالي شهنشاهي، ساڌي زاري زاري‘ (سجل)**
* **سوال، التجا، عرض، منڻ، وينڻ**
* **روح، روڏ، ڏانهه، آه، ڦرلاب، گريو**
- **زاري هڻڻ:** [اصطلاح] نيزاري هڻڻ، هٿائي ۽ نيزا هڻندي
هڻڻ، توڻه زاري هڻڻ
- **زاغ ج زاغ:** [ا - مذ] ڪاڙ، ڪانگ، ڪاڻو.
* [ف]
* **’ڪي جو زاغ زبان سين، لنيو مٿي لامر‘ (شاه/پورب)**
* **نوڪ، چھٽ**
* **ڪماڻ**
* [ع]
- **زاغ ڦلڻ:** [ا - مذ] ڦلڻ جو اهو حصو، جيڪو مٿس ۾
ٻوڙيو آهي، پٺ، ڦلڻ جي نوڪ، ڪٽ
- **زاف ج زافت:** [صفت] ضعیف، بيخود
- * **ناٿو، ڦاٽي، ڦٽا، ڦٽل، پائمال، تباھ، ڌٻل، ڌڦ، اٻڻ**
* **خان مان ڄڻ، آفت ماريل**
- **زاف ڪرڻ:** [اصطلاح] ضعیف ڪرڻ
* **’هيءَ ٿين حال زلف جي زاف ڪيون‘ (شاه/سسئي آبري)**
- **زال ج زالون:** [ا - مذ] عورت، استري، مھري، نار، ناري،
زائنان
- * **گھرواري، جيڪا عورت نڪاح ۾ آيل هجي، اھليہ،**
* **زوجه، بيگم، ٻائي، جوءِ، پيبي، پٽني**
* **ثعلبي، داسي، نوڪريائي**
* [ف: زال = ٻوڙي عورت]
- **زالاڻو ج زالاڻا:** [صفت - مذ] زانوا، زالڪو، زال لائڻ، زال جھڙو
* **’منھي ملڻ تنھنجو مردائي زوريءَ سنڌ زالاڻو‘ (استاد بخاري)**
* **مونث، مادي، نامرد**
* **نازڪ، بي همت**
- * [ا - مذ] ماھواري، حيض، ڪپڙا
* [س/ات]
- * **چڪيءَ جي بيماري**
* [س/ڪوه]

- زانور: [ا - مٺ] ٿڪڙ جي وٺَ ويڙهي
- زاني ج زاني: [صفت - مذ] زنا ڪندڙ. زناڪار. زنا خور.
- خوام ڪار، زنديبان، ويچارِي، خرامي
- فاسق، فاجر
- [ع]
- ’ظاير بر زاني، فڪر منجه ڦٽا ڦيا‘ (شاه / ڀٽن ڪلياڻ)
- زانيه: [صفت - مٺ] زناڪار عورت، چٽال، فاحشه، وڻشا
- [ع]
- زاوريائي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- زاويوچ زاويا: [ا - مذ] ڪنڊ، ڪونو، گوشو، پاسو
- [ع]
- زاهد ج زاهد: [صفت - مذ] دنيا سان رغبت نه رکي ڦٽڻ خدا تعاليٰ سان لڻو لڳائيندڙ، پرهيزگار، مٽقي، خدا پرست، عابد، عبادت ڪندڙ، عبادتي، تقوىٰ رکندڙ
- نيرڳ، درويش، لوڪ تياڳي، رشي، سنياسي
- [ع: زهد = عبادت]
- [ا - خاص] مسلمان مرد جو نالو
- زاهد خشڪ: [صفت] ملا طبع، ڪٽر ملا
- زاهده: [صفت - مٺ] دنيا سان رغبت نه رکي ڦٽڻ خدا تعاليٰ سان لڻو لڳائيندڙ (عورت)، پرهيزگار، مٽقي (عورت)، خدا پرست، عابده، عبادت گذار (عورت)
- نيرگياڻي، درويشياڻي
- [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
- زاهدي: [ا - مٺ] زهد، پرهيزگاري، تقوىٰ
- زاهر ج زاهر: [صفت] چمڪدار روشن
- [ع]
- زائچو ج زائچا: [ا - مذ] نجومين جو ٻار جمن وقت ٻار جي قسم جي احوال جو ڪاغذ، چٽي، جمن پٿري، جمن ڪنڊلي
- تارن جي علم جي جدول يا جنتيري
- [ف]
- زائچو ٺاهڻ: [اصطلاح] جمن پٿري ٺاهڻ

- زالاڻا آچڻ: [اصطلاح] ڪپڙا آچڻ، حيض آچڻ، ماهواري آچڻ
- [س/ات]
- زالاڻو ڳالهائڻ: [ا - مذ] سنهڙ ڳالهائڻ، سنهڙ آواز
- صنف نازڪ جو آواز
- زالاڻي ج زالاڻيون: [ا - مٺ] حيض، ڪپڙا، رت، ماهواري
- زالاڻو ج زالاڻا: [ا - مذ] زال پڻ، استري پڻ، زالاڻو زنانو، عورتن جيڙو
- [س/ات]
- [س/ات]
- [س/ات]
- زال دويشتي هئڻ: [اصطلاح] حامله زال هئڻ، زال کي پيٽ هئڻ
- زالڪوچ زالڪا: [صفت] زالاڻن زنانو، عورتن جيڙو
- زالن زالن جو ڪاڇ هئڻ: [اصطلاح] زالن جو هڪ ٻئي کان گجهه نه رکڻ، زالن جو هڪ ٻئي کي ربيبي ڪرڻ، ڳالهه تي پيهائڻ
- زالين مڙسين: [طرف] مرد توڙي عورتن
- سڀيئي، هڙيئي
- زال: [صفت] بوڙهو ماڻهو پير سن، ٻڍو
- [ا - خاص] رستم پهلوان جي ٻيءَ جو نالو
- [ف]
- زال لڪڙي: [ا - خاص] ڪاڇي وارين جبلن ۾ هڪ لڪ جو نالو (جنهن تي اهو نالو هڪڙيءَ زال تان پيو جيڪا پنهنجي مومن کي ڦٽا ڏيئي، انهيءَ ننڍي لڪ منجهان هڪڙي سوداگر سان ٻچي وئي هئي ڪتاب: ڏاوهيلي جبل جو سير)
- زامر: [ا - مٺ] زال جو هڪ قسم
- [س/ڪوهه]
- زانوج زانو: [ا - مذ] گوڏو، مونو، ستر، ران، چرڻ
- [ف]
- زانو بزانو ويهڻ: [اصطلاح] گوڏو گوڏي ۾ ملائي ويهڻ، گڏجي ويهڻ، پنهنجو ويهڻ
- زانو پٽڻ: [اصطلاح] گوڏا پٽڻ، سترن تي ڌڪ هڻي مائٽ ڪرڻ

• **زبان ج زبانون:** [ا - مٿ] وات جي اندر وارو اهو عضو جنهن ۾ ڏاڻو چڪڙ ۽ ڳالهائڻ جي صلاحيت هوندي آهي. ڇپ. لسان

* ٻولي. پاشا. لسانيات. ٻاڪا. لغت. (انگ: Language)

* وائي. ڪڇي. چوڻي. سُڻ. ڪلام. ڪهاڻ

* ڳالهه ٻولهه. ڪُنڀڙو. ڳالهائڻ. بيان

* لفظ. الفاظ. شبد (جيئن: قرآن جي زبان)

* اقرار. واعدو. انجام. وڃڻ. قول

* شاهدي. گواهي

* ستار جي هڪ تار جو نالو

* [ف]

— **زبان آواز ج زبان آواز:** [صفت] خوش بيان. شيرين زبان. خوش ڪلام. فصيح زبان

* شاعر. ڪوي

* [ف: زبان + آواز = آوازن = آڻڻ]

— **زبان اٿلڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ جهڙو ٿيڻ. ڳالهه ٻولهه ڪرڻ. ڳالهائڻ

* ٻڌڻ ڳالهائڻ. گهٽ وڌ ڳالهائڻ

— **زبان پڳڻ:** [اصطلاح] ٻولي گندي ٿيڻ. زبان خراب ٿيڻ. گارگند جي عادت ٿيڻ

— **زبان ٻڌڻ ٿيڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ جي قوت ختم ٿيڻ. زبان رکجي وڃڻ

* ڪنهن جي سامهون رعب سبب ڳالهه ڪري نه سگهڻ

* مرن وقت ڳالهائڻ جي طاقت ٻڌڻ ٿيڻ

— **زبان ٻڌڻ رکڻ:** [اصطلاح] خاموش ڪرائڻ. ڳالهائڻ جو موقعو نه ڏيڻ

* ماڻ زهن. ڪجهه به نه ڪچڻ

— **زبان ٻڌڻ ڪرڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ کان روڪڻ. ماڻ ڪرائڻ

* خاموش رهڻ. ڇپ رهڻ

• **زائد:** [صفت/طرف] زياده. وڌيڪ. وڌو. وڌيل. گهڻو وڌيل. فضول. آجايو. فالتو

* بچت. پاڇي

* [ع]

— **زائدالتوصيف:** [طرف] تعريف کان ٻاهر

* گرامر يا لغت جي اصولن کان ٻاهر

• **زائر ج زائر:** [صفت] زيارت ڪندڙ. زيارت لاءِ ويندڙ. جاتري. زيارتي. پانڊيترو

* [ع]

— **زائر حرم:** [صفت] حرم شريف جي زيارت ڪرڻ وارو. حج يا عمري جو پانڊيترو حاجي

— **زائرين:** [صفت] 'زائر' جو جمع. زيارت ڪندڙ. زيارت لاءِ ويندڙ. زيارتي. پانڊيترو

— **زائرين حج:** [صفت] حج جي ارادي سان وڃڻ وارا. حاجي. حج جا پانڊيترو

• **زائنان ج زائنائون:** [ا - مٿ] عورت. ناري. زال. مائي

* [ع: ضميمة = مڻي]

— **زائنائو ج زائنائو:** [صفت - مذ] زائنان يا عورت سان منسوب. زائنان جو. عورت وارو. عورت جو

* [مٿ: زائنائو ج زائنائون]

* [ڪتاب] ماهواري. حيض. ڪپڙا

• **زائل ج زائل:** [صفت] ضايع ٿيندڙ. گهٽجندڙ. گهٽ. اٽپورو

* زبان. ضايع. آجايو. وڃايل. ختم

* فاني. بي بقا

* [ع]

• **زائڻ:** [مض - فعل متعدي] پائڻ. سمجهڻ

* [مض] زائڻ

* [امر] زاء

* [زائڻي زائيندو زائيل]

• **زائيده:** [صفت] جڻيل. ڄاول. ڄاڻيل

* مُرڪب لفظن ۾ ڪم ايندڙ (جيئن: نوڙيده وغيره)

* [ف]

- زبان ٻاهر نڪرڻ: [اصطلاح] سخت بيمار ٿيڻ.
غلبل ٿيڻ
- زبان پڇڻ: [اصطلاح] انجام نه پاڙڻ، انجام ٽوڙڻ،
واحدو پڇڻ، قول نه پاڙڻ، اقرار ٻورو نه ڪرڻ، وڃڻ نه پاڙڻ
- زبان تارونءَ ۾ بند رهڻ: [اصطلاح] ڪڇڻ جي طاقت
نه رهڻ، بلڪل ڳالهائي نه سگهڻ، زبان تي مهر لڳي وڃڻ
- زبان تان مهر هٽائڻ: [اصطلاح] دل جي ڳالهه چوڻ،
خواهش بيان ڪرڻ
* اقرار محبت ڪرڻ
- زبان تي آڻڻ: [اصطلاح] بيان ڪرڻ
* ظاهر ڪرڻ
- زبان تي چڙهڻ: [اصطلاح] ڪابه ڳالهه تڪڙم چئي
وڃڻ يا چئي ڇڏڻ
* ياد آڻڻ
- زبان تي مهر هڻڻ: [اصطلاح] رواجي ڳالهه نه ڪري سگهڻ
* زبان بند ڪري ڇڏڻ، ڳالهائڻ بند ڪري ڇڏڻ
* ڊٻائي ڇڏڻ، هيسائي ڇڏڻ
- زبان تي مهر هڻڻ: [اصطلاح] ڳالهائي نه سگهڻ
- زبان تي مهر هڻڻ: [اصطلاح] منجهوريءَ کان حق جو
ڪلمو چئي نه سگهڻ
- زبان جا ڌڪ هڻڻ: [اصطلاح] مھتا ڏيڻ، ڌڪ ڏوراپا ڏيڻ
* ڳلا ڪرڻ، شڪايت ڪرڻ
* گھٽ وڌ ڳالهائڻ
- زبان جو چسڪو: (ا - مذ) زبان جو مزو، وات جي لذت
- زبان جو مٺو: (صفت - مذ) ڳالهائڻ جو مٺو، مٺ ڳالهائڻ،
شيرين زبان
* خوشاميزو، چابلوڻ، چمچو
* مروت ۽ لحاظ سان هئڻ وارو
- زبان جو مزو: (ا - مذ) وات جي لذت، وات جو سواد
- زبان جي مٺائي ڪارائڻ: [اصطلاح] زکو مليون
ڳالهيون ڪرڻ، ڳالھين ۾ خوش رکڻ
- زبان جهلڻ: [اصطلاح] ڳالهه بند ڪرڻ
* زيادتين باوجود وڌڻ جي آڳيان نه ڳالهائڻ
- زبان چٽ: (صفت) زبان چٽيندڙ (گھرو)
* نياڳو (گھرو، گھرو جو اصطلاح)
- زبان چوڻ: [اصطلاح] بيان ڏيڻ، ڳالهائڻ
- زبان دان چ زبان دان: (صفت) زبان وارو ڪنهن ٻوليءَ
جو ڄاڻو
* عالِم، فاضل
* گھڻيون ٻوليون ڄاڻندڙ
- (ف: زبان + دن < دانستن = ڄاڻڻ)
- زبان داني چ زبان دان: (ا - مت) زبان جي بخوبي واقفيت،
علم زبان، لسانيات
- زبان ڊٻائڻ: [اصطلاح] ڳالهائڻ کان زبان کي روڪڻ
- زبان ڌراڙ چ زبان ڌراڙ: (صفت) گھڻو ڳالهائيندڙ
آجايو ڳالهائيندڙ، زياده گو، بڪواسي، بڙيو
* (ف: زبان + ڌراڙ = ڊگھو)
- ڪنو ڳالهائيندڙ، وات جو ڪنو، بي آڌ، گستاخ
- زبان ڌراز ڪرڻ: [اصطلاح] طول ڪلامي ڪرڻ،
ڳالهه وڌائي بيان ڪرڻ
- زبان ڌراز هڻڻ: [اصطلاح] بڪواسي هڻڻ، گستاخ هڻڻ
- زبان ڌراڙي چ زبان ڌراڙيون: (ا - مت) گھٽ وڌ
ڳالهائڻ جي حالت، واھيات گھڻو ٻيھوڊه گوئي، فحش زباني،
بند زباني، گارگند، بيھودگي، بي آڌي، گستاخي
- زبان ڌراڙي ڪرڻ: [اصطلاح] گستاخي ڪرڻ، بيھودو ٻڪڻ،
گارگند ڪرڻ، فاحش ٻڪ ڪرڻ
- زبان ڏيڻ: [اصطلاح] انجام ڏيڻ، اقرار ڪرڻ، واحدو ڪرڻ،
وڃڻ ڏيڻ، عھد ڪرڻ، قول ڪرڻ، ٻول ڪرڻ، سخن ڪرڻ
* ڊلاسو ڏيڻ، ڊلداري ڏيڻ
- زبان روڪڻ: [اصطلاح] خراب گفتگوءَ کان منع ڪرڻ،
بندگوئيءَ کان باز رکڻ
* ڳالهائيندي ڳالهائيندي رڪجي وڃڻ
* ڪوڙت ۾ شاھديءَ کان رڪجي وڃڻ (زشت عيوض)

- **زبان زد ٿيڻ:** [اصطلاح] مشهور ۽ معروف ٿيڻ. عام جي زبان تي چڙهڻ
- * [ف: زبان + زد < زدن = هٽڻ]
- **زبان سڀڻ:** [اصطلاح] خاموش ڪرڻ. ڳالهائڻ بند ڪرڻ
- **زبان سڀي ڇڏڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ بند ڪري ڇڏڻ. ڇڏ نه چوند. زبان نه هلائڻ. آواز نه ڪرڻ. نه ڳالهائڻ
- **زبان سنڀالڻ:** [اصطلاح] سنڀالي گفتگو ڪرڻ. سنڀالي ڳالهائڻ. سوچي سمجهي ڳالهائڻ. زبان کي آبي ۾ رکڻ
- * سهڻو يا سٺو ڳالهائڻ
- * خاموش رهڻ
- **زبان سين:** [طرف] زبان سان پنهنجي بيان سان. لفظن سان. جلي تون زبان سين. چاڙهي پهر جوڙ (شاه/يسن ڪلياڻ)
- **زبان ڦيرائڻ:** [اصطلاح] ڪنڀل ڳالهه تان ڦري وڃڻ. ڪنڀل انجام تان ٽري وڃڻ. ڇنڀل لفظن کان انڪار ڪرڻ. واعدو ڦيرائڻ. جيڪي چوڻ انهيءَ موجب نه هئا. واعدي خلافي ڪرڻ. انجام توڙو. زبان تان ڦري وڃڻ. چئي نه ڪرڻ. انجام کي پاڻي نه ڏيڻ
- **زبان قابو ۾ رکڻ:** [اصطلاح] سمجهي ٻرجهي ڳالهائڻ. منجھل ۽ مهل مطابق ڳالهائڻ
- **زبان ڪڍي ڇڏڻ:** [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ
- **زبان ڪرڻ:** [اصطلاح] انجام ڪرڻ. قول ڪرڻ. واعدو ڪرڻ
- **زبان ڪوڙي ڪرڻ:** [اصطلاح] انجام نه پاڙڻ. ڪوڙو واعدو ڪرڻ
- **زبان ڪڏڻ:** [اصطلاح] باز جو ڳالهائڻ شروع ڪرڻ
- * راز پٽڙو ڪرڻ
- * گاريون ڏيڻ شروع ڪرڻ. بدتميزي ڪرڻ
- **زبان ڪولڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ. گفتگو ڪرڻ
- * آواز ڪڍڻ. ڳالهه چوند
- * زبان هلائڻ
- * راز فاش ڪرڻ
- **زبان کي پاڻي ڏيڻ:** [اصطلاح] انجام ڀرو ڪرڻ. قول پاڙڻ. واعدو وفا ڪرڻ
- **زبان کي چڙهي تي ڦيرائڻ:** [اصطلاح] مزو وٺڻ. چٻ چٽڻ
- **زبان کي لغام ڏيڻ:** [اصطلاح] سوچي سمجهي ڳالهائڻ
- * واهيات گفتگو يڪدم بند ڪرڻ
- * 'ماستري ڪلاس ۾ لهن شرط لاهڻ جي زبان کي لغام لڳي ويو' (جملو)
- **زبان لال ڪرڻ:** [اصطلاح] تمام گهڻو ڪاوڙجڻ. ڪاوڙ منجهان ڳالهائڻ. مهنه ڏيڻ. شڪايت ڪرڻ
- **زبان ۾ چالا پوڻ:** [اصطلاح] ڳالهائي نه سگهڻ. بيان ڪرڻ جي همت نه رهڻ
- * درد ڀريو داستان هٽڻ
- * چٻ کي گنديون آڻڻ
- **زبان مان ڪڍڻ:** [اصطلاح] ٿورا لفظ ڳالهائڻ. سرسري طور ڪا ڳالهه چڙڻ
- **زبان مان ٺڪرڻ:** [اصطلاح] زبان مان اوجھو ٺڪري وڃڻ. ٺڪڙ ۾ چئي وڃڻ. ڪي ڪجهه ڳالهائڻ غلط گھڻو ٺڪرڻ
- **زبان مڇڪائڻ:** [اصطلاح] زبان کي وات ۾ ڦيرائڻ
- **زبان مڇڪائڻ:** [اصطلاح] زبان مڇڪائڻ
- **زبان نقاره خلق خدا هٽڻ:** [اصطلاح] جيڪي عام طرح ماڻهو چوندا رهن. اهو ئي پوڻ
- * سڀني جي زبان تي ساڳي ڳالهه هٽڻ
- **زبان ٺڪري آڻڻ:** [اصطلاح] سخت بيمار ٿيڻ
- * ڏاڍي آڇ لڳڻ
- **زبان نه گھٽڻ:** [اصطلاح] ڪابه ٺڪليف نه ٿيڻ
- **زبان نه گھٽڻ:** [اصطلاح] ڇنڀل ڳالهه پوري ٿيڻ
- **زبان وٺڻ:** [اصطلاح] واعدو وٺڻ. انجام وٺڻ. وڃڻ وٺڻ
- **زبان هارائڻ:** [اصطلاح] واعدو گھٽائڻ. انجام شڪي ڪرڻ. قول کي پاڻي نه ڏيڻ
- **زبان هڪڙي هٽڻ:** [اصطلاح] زبان جو واعدو هميشه هڪ ۽ ٻيو هٽڻ. واعدي جو پڪو هٽڻ. يڪ زبان هٽڻ
- **زبان هلائڻ:** [اصطلاح] ڳالهائڻ
- * زبان ڌراڙي ڪرڻ. گھڻو ڳالهائڻ. گستاخي ڪرڻ
- * سوال ڪرڻ. گھڙڻ
- **زبان هٽڻ:** [اصطلاح] گھڻو ڳالهائڻ. ٻڪواس ڪرڻ

- زُڙدستِي ج زُڙدستِيُون: [ا - مت] زور، ٻَل، طاقت، ڏاڍائي، ڏاڍ، مضبوطي
 * قهر، غضب، انڌير، ظلم، اُره زورائي، ڏاڍ مڙسي، بالادستي، زورآوري
- زُڙدستِي گُڙُ: [اصطلاح] زوري گُڙُ، ظلم گُڙُ، سختي گُڙُ، لاچار گُڙُ، ڏاڍائي گُڙُ، اُره زوري گُڙُ، ڏاڍ مڙسي گُڙُ
 * خيلو گُڙُ
- زُڙڙنگ ج زُڙڙنگ: [صفت] ڏاڍو، جوان، زوراف، بلوان، اُڙڙنگ، پهلوان، سورهيه، سورمو
 * [س/ات]
- زُڙروج زُڙرا: [صفت - مذ] زير، زيردست، جبرو
- زُڙرائِي: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو (دڪائي بلوچن جو هڪ ٻان)
- زُڙرجڏ ج زُڙرجڏ: [ا - مذ] هيري جو هڪ قسم (جيڪو ساڻي رنگ جو قيمتي پٿر آهي)، زُڙڙڏ
 * [ع/ف: زيرجڏ، انگ: Topaz]
- زُڙوڙ: [ا - مذ] نوشت، ڪتاب
 * [ا - خاص] حضرت دائود عليه السلام جي مٿان لُڙل آسماني ڪتاب جو نالو، يهودين جو پاڪ الهامي ڪتاب
 * [ع]
- زُڙون ج زُڙون: [صفت] هيٺو، بي طاقت، ضعينف، عاجز، ڪمزور، نِستو، پوٺو، بي قوتو، بي سگهو، نِٺل، رُڇ، ٻل هيٺ، ڌڙيل
 * ناس، چٽ، تباھ، برباد، ايتَر
 * پڳل
 * خستو، جهوٺو، پراڻو، قديم
 * خوار، ڏليل، رسوا، ڪميٽو، لُڇ، خسيس
 * ٻچڙو، ڪنو، ڪرو، خراب، بد، رشت
 * گهٽ قسم جو
 * سادو، جھڙو، ٽيڙو، غريبانو
 * [ف]
- زُڙون حال: [صفت] نازڪ حال، جنهن جي حالت گهڻيءَ جوڳي هجي، خستہ حال
 * تمام پراڻو، قديم
- زُڙيده: [ا - خاص] خليفي هارون رشيد جي زال جو نالو (جيڪا بزرگ، همت واري ۽ نيڪ خاتون هئي)
 * [ع]
- زُڙج زُڙون: [ا - مت] ٻٽاڪ، ڍاڙ، پٽ، گهوڙو
 * [س/ات]
- زُڙج زُڙ: [ا - مذ] ٻٽاڪ، ڍاڙ، گهوڙو، گشو، لٻاڙ، پٽ
 * ڪوڙي ڳالهه، ڪوڙ، واڻياٽ ڳالهه
 * بڪ بڪ، بڪواس
- زُڙ شٽ ج زُڙ شٽ: [ا - مذ] ٻٽاڪ، ستاڪ، ڪل، پرڳ، چرچو، مسخري
 * ڳالهه، ٻولھ
- زُڙ مارُ: [اصطلاح] گهوڙو هڻڻ، ڳالهه ڪي وڌائڻ، ڪوڙيون ڳالهينون ڪرڻ، ٻٽاڪون هڻڻ
- زُڙ هڻُ: [اصطلاح] ٻٽاڪون هڻڻ، لٻاڙون هڻڻ، ڪوڙ هڻڻ
- زُڙو ج زُڙا: [ا - مذ] ٻٽاڪ، ڍاڙ، گشو، پٽو، رُڻ، رُٿاڪ، رُڙل
- زُڙي ج زُڙي: [صفت] زُڙلي، زُڙائي، ٻٽاڪي، لٻاڙي، ڍاڙي، گشائي
- زُڙج زُڙ: [صفت] ڪاوڙيل، ڦوڪيل، ڏمڙيل
 * [س/ڪوهه]
- زُڙ ٿيڻُ: [اصطلاح] ڦوڪجڻ، ڪاوڙجڻ
 * پرجڻ، اُٻامجڻ
- زُڙاڪ ج زُڙاڪ: [ا - مذ] ٻٽاڪ، لٻاڙ، ڍاڙ، پٽ
 * [س/ات]
- زُڙاڪ ستاڪ: [ا - مذ] ٻٽاڪ، ستاڪ، ڪل چرچو، ڳالهه، ٻولھ
- زُڙاڪي ج زُڙاڪي: [صفت] ٻٽاڪي، لٻاڙي، ڍاڙي، گشائي، ڪوڙو، زُڙلي
- زُڙلُ ج زُڙلُ: [ا - مذ] رُڻ، ٻٽاڪ، زُڙاڪ، گهوڙو
- زُڙلُ قافيو ج زُڙلُ قافيا: [ا - مذ] ناموزون شعر، جدو شعر، گپ شپ
- زُڙلُ قافيو هُڱُ: [اصطلاح] خراب نموني تقرير يا واعظ هُڱُ

- زڙلي ج زڙلي: [صفت] ٻٽاڪي، ڊاڙي، لٻاڙي، گشائي،
بڪٽڪي، زٽاڪي
- زڙڻ: [مض - فعل متعدي] ڪٻڙهه کي ڊڙڻ، سٽڻ، ڀڄڻ
* [س/ڪومھ]
* [مض] زڙڻ
* [امر] زڙ
* [زيتو] زڙيندو زڙيل
- زڙو ج زڙا: [صفت] ٻندرو ۽ ٿلهو (قد جي)، گهٽڪي،
ڊمئي، ڊمي
* [س/ات]
- زڙپ ج زڙپ: [ا - مذ/صوتي] آواز ڦه، ڦهڪو، سٽ،
دٻ
* [طرف] سڌو، سنئون، ڏو، چٽ
- زڙڻاڻ ج زڙڻاڻ: [ا - مذ/صوتي] اوچتو ڪنهن شيءِ
جي ڪرڻ جو آواز، ڦهڪو، ڌڪا، ڊپڪو
- زڙپ زڙپ ڪرڻ: [اصطلاح] زور سان ڌڪ هڻڻ،
ڦهڪو ڪرڻ، ڦه ڦه ڪرڻ، چٽ چٽ ڪرڻ
- زڙڪار ج زڙڪار: [ا - مذ] ڌڪ، مٿان ڪرڻ جو آواز،
ڦه، دٻ
- زڙڪو ج زڙڪو: [ا - مذ] ڌڪڻ جو آواز ڦه، سٽ
* ڪنهن شيءِ جي ڪرڻ جو آواز
- زڙڪو لائڻ: [اصطلاح] زور سان لاڳيتو ڌڪ هڻڻ،
ڦه ڦه ڪرڻ، سٽڪو لائڻ
- زڙپينگ ج زڙپينگ: [ا - مذ] ڦهڪو، سٽڪو، ڊپڪو
- زڙپ ج زڙپون: [ا - مذ] ڪپڙي يا چمڙي جي ٻن حصن
کي گنڍڻ واري زنجيري
* [انگ: Zip]
- * زڙپڪو سوساٽ
- زڙج: [صفت] تنگ، ڪڪ، هلاڪ، مَڇ
* عاجز، مجبور، بيوس
- زڙج ڪرڻ: [اصطلاح] ڪڪ ڪرڻ، هلاڪ ڪرڻ،
تنگ ڪرڻ
* [س/ات]
- زڙج: [صفت - مذ] تازي وڻايل عورت
* [ف]
- زڙج خانو: [ا - مذ] ريت گهر
- زڙج: [ا - خاص] هڪ گره جو نالو چنڇر، شني، ڪيوان
(گره)، سٽون تارو (گرهن مان)، (علم نجوم موجب زحل سٽين
آسمان تي آهي ۽ بلڪل نهن گره سمجهيو ويندو آهي)
* [ع]
- زڙجڻ ج زڙجڻون: [ا - مذ] تڪليف، هلاڪي،
پريشاني، ڌڪ، ڌڪ، آهڻج، ايذاء، ڏنج، ڏنجهو
* محنت، ڪشالو، ڊٽ
* درد سري، آزار، مصيبت، جنجال، وڳوڙ، گڙبڙ، خرابي
* بيماري، روگ، مرض، ڏوار، آگاهي، ناچڻائي،
ڏجهندو لڳائي، ناچاڪائي
* [صفت] زور ڪندڙ، تقاضائي، ليلائيندڙ، چنڊڙ، ڳڪڙ،
پنڊ، ججا، ڦڪڙي
* [ع]
- زڙجڻ ڪڙڻ: [اصطلاح] تڪليف برداشت ڪرڻ، ڌڪ پوڳڻ،
مصيبت سهرڻ
- زڙخاڙ: [ا - مذ/صفت] پاڻيءَ سان تمام ڀريل، ٻمٽار،
لهرين لهندڙ، چوليون هڻندڙ (ڦڙيا وغيره)
* [ع]
- زڙخرف: [ا - خاص] قرآن شريف جي هڪ سؤڙ جو نالو
”زمر“، ”زخرف“، ”سور“، حمد ٻئين جو هفتا (شاهه/مارئي)
* [ا - مذ] سورن، سونا زيورن، سونا ڳڦه
* [ع]
- زڙخمر ج زڙخمر: [ا - مذ] ڦٽ، گهاء، واڍوڙو، وڏ، چيسر،
چاڪ، ٽپ، ضرر، ريخ
* داغ (ڍل جي)، فرائ
* ڦوڙائو، نقصان
* پراڻي ڦٽ جو رهجي ويل نشان (جنهن ۾ سؤڙ وغيره نه هجي)
* [ف]

* رَڌِ پَرَجَنُ: [اصطلاح] ڦٽ جو ڇٽڻ
 * ڏنل تڪليفن جو ازالو ٿيڻ
 - رَڌَمُ تازو ٿيڻ: [اصطلاح] گذريل صدمو ياد پوڻ
 - رَڌَمِجَنُ: [مصدر 'رَڌَمِ' مان فعل مَجْهَل] ڦٽجڻ
 گهاٽجڻ، واڌوڙجڻ، رَڌَمِجِي پوڻ، وڃڻ، چيرجڻ، ڦاٽڻ
 داغجڻ
 * [رَڌَمِجِي رَڌَمِجِي رَڌَمِجِي]
 - رَڌَمُ ڦِٽِي: [اصطلاح] رَڌَمِ ڪرڻ، مَجْرُوح ڪرڻ
 - رَڌَمُ ڪاري: [ا - مذ] گهرو گهاٽ، اونهو رَڌَمُ، اونهو گهاٽ
 - رَڌَمَن تي لُونُ پُر ڪرڻ: [اصطلاح] سَتَل سَوَ جاڳائڻ
 آزاريل کي وڌيڪ آزارڻ، دلداري ڏيڻ بجاءِ دل آزاري ڪرڻ
 - رَڌَمِجِي: [مض - فعل متعدي] ڦٽڻ، گهاٽڻ، رَڌَمِ ڪرڻ
 رَڌَمُ رسائڻ
 * واڌوڙڻ، چيرڻ
 * زنجائڻ، ڏڪوڻڻ
 * [ف]
 * [مض] رَڌَمِجَنُ
 * [امر] رَڌَمِجِي
 * [رَڌَمِجِي رَڌَمِجِي رَڌَمِجِي]
 - رَڌَمِجِي ج رَڌَمِجِي: [صفت] ڦٽيل، وڌيل، گهاٽيل، واڌوڙيل
 رَڌَمِجِي، رَڌَمُ رَسيل، مَجْرُوح، چيريل، ڦاٽل
 • رَڌَمُ ج رَڌَمُ: [ا - مذ] مار، ڦيه، ڍنڍ، پج
 * نِشَان، ضرب، چوٽ
 * صدمو
 * نقصان، خسارو
 * [ف]
 - رَڌَمُ ڪوب: [ا - مذ] مار ڪڍڻ، سَت ڪڍڻ
 • رَڌَمُ ڳان: [صفت] 'رَڌَمُ' جو جمع، ماريل، متاثر، سَھندڙ
 * مَرَتَب لفظن ۾ ڪم ايندڙ پڇاڙي (جيئن: مُصِيبَت
 روگان، آفت روگان وغيره)
 - رَڌَمِجِي: [ا - مذ] چوٽ، ضرب، مار
 • رَڌَمُ ج رَڌَمُ: [صفت - مذ] رَڌَمُ، متاثر، هٽيل، ماريل، ضربيل
 * ماريل (هٽو جو)، چوٽ چڙهيل
 * پيريل، ڏڪوڻيل، زنجائيل، ستايل

* مَرَتَب لفظن جي آخر ۾ ايندڙ (جيئن: آفت رَڌَمُ
 مُصِيبَت رَڌَمُ وغيره)
 * [ف]: رَڌَمُ = لڳل رَڌَمُ، وارو هٽيل جو
 * شرمندو، لڄي، ڦڪو ڪڪو وڪو شرمسار، هڪو ٻڪو
 پشيمان
 - رَڌَمُ: [صفت] لڳل، ٽڪريل، وارو، هٽيل (جو) ماريل
 متاثر، ضرب رسيدو
 * مَرَتَب لفظن ۾ ڪم ايندڙ (جيئن: مُصِيبَت رَڌَمُ، آفت
 رَڌَمُ وغيره)
 * [ف]
 - رَڌَمُ حال: [صفت] خست حال، تباھه حال
 * پریشان حال، غمگين، سوڳوار
 • رَڌَمُ: [ا - مذ] سون جي تار
 * [ف]
 - رَڌَمُ ج رَڌَمُ: [ا - مذ] سونِي رَڌَمُ، لڳل ڪپڙو
 سون جَمڙو ڪپڙو، ريشمي ڪپڙي جو هڪ قسم، ڌماڄ
 ڪيمخاب
 * [ف]
 - رَڌَمُ ج رَڌَمُ: [ا - مذ] رَڌَمُ جي تارن لڳل ڪپڙو
 ڪيمخاب
 * [ف]
 - رَڌَمُ ج رَڌَمُ: [ا - مذ] ڪپڙي تي رَڌَمُ جي پَرَت پرن وارو
 چمڪدوڙي ڪندڙ، چمڪدوڙ، زير باز
 * [ف]: رَڌَمُ + دوز < دوختن = سبڻ
 - رَڌَمُ ج رَڌَمُ: [ا - مذ] رَڌَمُ جو پَرَت، رَڌَمُ جو ڪم
 ڪامدائي، زرباني، چمڪدوڙي، ڪارجوبي
 • رَڌَمُ: [ا - مذ] سون، طلا، ڪنڇڻ
 * ڏن، مایا، دولت، دنيا، ملڪيت، خزانو، ناڻو، پئسا، ڌوڪڙ
 * جميعت
 * سميت
 * [ف]
 - رَڌَمُ پَرَسْتُ: [صفت] دولت پرست، بئسي جو پوجاري،
 ماده پرست، لالچي

- زربيشگي: [ا - م] ڪنهن سودي وغيره لاءِ اڳواٽ ڏنل رقم.
سوڻي، ايڊوانس
* [ف: زر + پيشگي = اڳواٽ ڏنل]
- زر خريد: [صفت] پئسا ڏيئي خريد ڪيل. پئسن تي ورتل
* [ف: زر + خريد = ورتل]
- زر خريدو ج زر خريدا: [صفت - مذ] پنهنجن پئسن سان ورتل. زر خريد
* [م: زر خريدي ج زر خريدين]
- زر خريدو هئڻ: [اصطلاح] پنهنجن پئسن سان ورتل هئڻ.
ذاتي شيء هئڻ
* نوڪر هئڻ، ٻانهو هئڻ
- زردار ج زردار: [صفت] زر وارو، شاهوڪار، دولت مند. دنيا وارو.
مالدار، توڻگر، جوڻ، ونهينون، هريو، ساڻو، ڀاڳيو، ڏناڻ.
لڪاپتي، امير
* [ف: زر + دار < داشتن = رکڻ]
- زرداري: [صفت] اميري، شاهوڪاري، دولت مند هئڻ جي حالت.
مالداري، توڻگري، آسودائپ، آسودگي
- زردوست ج زردوست: [صفت] دولت سان پيار ڪندڙ.
لاڳي، لوبي
* [ف: زر + دوست = بار]
- زر سرخ: [ا - مذ] سوڻ، طلا
* [ف: زر + سرخ = ڳاڙهو]
- زر سفيد: [ا - مذ] چاندي، نقره
* [ف: زر + سفيد = اچو]
- زرگزر ج زرگزر: [صفت] سوڻ جو ڪم ڪندڙ، سونارو
* مائي، پوٽو
* [ف: زر + گر = ناهيندڙ]
- زرگري: [ا - م] سوناري جو ڌنڌو، سونارڪو ڌنڌو.
سونارڪو ڪم
- زر مالگذاري ج زر مالگذاريون: [ا - م] ڍل واري رقم.
زر لگان
- زر مبادله: [ا - مذ] اهو سڪو جنهن جي ذريعي
بين الاقوامي تجارت ڪئي ويندي آهي (پلر، پائونڊ، يورو وغيره)
* [ف/ع]
- زرنار: [صفت] دولت تي ناز ڪندڙ
* [ا - خاص] عزت جو نالو
- زرينگار ج زرينگار: [صفت] اها شيء جنهن تي سوڻ جا
نقش ٺهيل هجن، نقش، سونهري ڪم وارو، سونهري
* [ف: زر + نگار = چتسالي]
- زرين: [صفت] سونو، سوڻ جو، سوڻ جي رنگ جهڙو.
سونهري
* زرج زر: [صفت] بيخد ڪاوڙيل، غصي و، پر
* تيز، تڪو
* [س/ل]
- زرين مهانگو
* [س/ات]
- زرتي ورتل: [اصطلاح] ٽپي وڃڻ، ڪاوڙجي وڃڻ
- زرتوڙهڻ: [اصطلاح] ڏاڍو مهانگو ٿيڻ
- زراعت ج زراعتون: [ا - م] ٻئي ٻارو، پوک واري زمين،
آبادي ڪيل زمين، آبادي، پوک، ڪاشت، ڪيتي ٻاڙي،
ڪشت ڪاري، ڪاشتڪاري
* [ع: ف]
- زراعت پيشه: [صفت] ٻئي ٻارو ڪندڙ، پوک ڪندڙ،
هاري، ڪڙمي، ڪسان، ڪاشتڪار، ڪاشتگار
- زراعت ڪرڻ: [اصطلاح] پوکڻ، ڪيتي ٻاڙي ڪرڻ،
ڪاشتڪاري ڪرڻ
- زراف ج زراف: [ا - مذ] جانور جو هڪ قسم (ڊگهي ڳچي)
سان جيڪو آفريڪا جي جهنگلن ۾ ٿيندو آهي، ستر گاڙ
* [ف/انگ: Giraffe]
- زريانو: [ا - خاص] جابلو راڳ جو هڪ نالو
* [س/ڪوهه]
- زرتشت: [ا - خاص] آتش پرستن جي رهبر جو نالو
زرتشت
* [ف]

- **زرخيز:** [صفت] زڙ پيدا ڪندڙ (زمين). گهڻي پيداوار ڪندڙ زمين، شاداب
- * اُپنائڻ، تنعائڻ، مشڻ، اُپت وارو
- * [ف: زڙ + خيز < برخواستن = اُٿڻ]
- **زرخيزي ج زرخيزون:** [ا - مت] ساوڱ، سرسبز، شادابي، هريالي، ساواڱ (زمين جي)
- **زڙو ج زڙ:** [ا - مذ] رنگ جو هڪ قسم، پيلو هئڻو ڀڙو، ڦڪو، پٿرو، بستتي، هڏائون، ڪُنسري
- * [ف]
- * گل جو هڪ قسم
- * [لس]
- **زرداڻ:** [ا - مت] پيلائي، پيلاڻ، هڏاڻ، ڦڪاڻ، ڦڪائي
- * بيماريءَ جو هڪ قسم، ڀڙاڻ، ڙڦاڻ، سائي
- **زرداڻو:** [مض - فعل لازمي] ڪُجھ قدر پيلاڻ تي ڏيکارڻ، هڏائڻ
- * [زردايو زردائيندو زردائڻ]
- **زردائي ج زردايون:** [ا - مت] پيلاڻ، هڏاڻ، ڦڪاڻ، ڦڪائي
- **زردائين:** [اصطلاح] بيماريءَ سبب پيلو ٿيڻ
- * لڄي ٿيڻ، شرمندو ٿيڻ
- **زردو:** [صفت] زرد جهڙي وارو، ڦڪي منهن وارو
- * [ف: زرد + رو = منهن]
- * شرمندو، خجل، شرمسار، لڄي
- * خوفزدہ، ڊنل
- * ڪمزور، غليل
- **زردو ٿيڻ:** [اصطلاح] شرمندو ٿيڻ، لڄي ٿيڻ، خوفزدہ ٿيڻ
- * ڪمزور ٿيڻ، ڊنل ٿيڻ
- **زردوئي ج زردوئيون:** [ا - مت] شرمساري، شرمندگي، ندامت
- * ڪمزوري
- **زردو ج زردا:** [ا - مذ] پيلو، پٿرو، هڏو، بستتي، ڪُنسري، ڦڪو، جهڪو، اوڏو، رُغيران جهڙيل
- **زڙي ج زڙيون:** [ا - مت] زرداڻ، زردائي، هڏاڻ، ساواڱ، پيلاڻ، ڦڪاڻ، ڦڪائي
- * بيضي جي اندرين هڏاڻ
- * ڀڙاڻ، سائي، ڪامڻ، ڏوڙي (پرماند)
- * ڪڇيءَ جو هڪ قسم (جنهن جو ڏونڪو زرد ٿئي)
- * گهوڙي جي ڏندن ۾ ڪارا داغ (جن مان عمر معلوم ڪجي)
- **زڙي پيوڙي:** [ا - مت] جنڊيءَ جي هنڌ ۾ ڪير ايندڙ هڪ رنگ
- **زردپرو ج زردپروا:** [صفت - مذ] پيلاڻ، جھڙو، هڏائڻ، پيلاڻ مائل
- **زردپرو ج زردپرا:** [صفت - مذ] پيلاجهو، پيلاجھڙو، هڏيسرو، بادامڙي
- **زرداري:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو
- * [س/ات]
- **زردالوچ زردالو:** [ا - مذ] ميوي جو هڪ قسم، ننڍو بادام
- * [ف/انگ: Apricot]
- **زردشت:** [ا - مذ] آتش پرستين جو زهر، (هي شخص ’متو زهر‘ بادشاهه جي نسل مان هو ۽ ’فيما غورت‘ حڪيم جو شاگرد هو. هن ’گشتاسب‘ بادشاهه جي زماني ۾ نبوت جي دعويٰ ڪئي ۽ آتش پرستيءَ جو دين بڻيا ڪيو). زردشت
- * [ف]
- **زردو ج زردا:** [ا - مذ] طعار جو هڪ قسم، مٺو پلاءَ، زرد رنگ جا مٺا جاتون، جاشني
- * هڪ قسم جو ميو، سردو
- **زرداڻ ج زرداڻ:** [ا - مذ/صوتي] روز سان وڃڻ جو آواز، شڙاڻ، شوشاڻ
- **زردڪ ج زردڪ:** [ا - مذ] پَسارڪي وڪڙ جو هڪ قسم
- * نپال ۾ ٿيندڙ پيڙ جو هڪ قسم
- **زوع:** [ا - مذ] ٻوڪ، ڪيتي، پني
- * [ف/ع]
- **زوعي ج زوعي:** [صفت] ٻوڪ لائق، آباديءَ لائق، ڪيتيءَ لائق، رِعاغت جهڙي

• زَرَقُ وَتَرَقُ: [ا - مذ] شان و شوکت

* [ع]

• زَرِڪَانُ: [ا - مٺ] جَگَرُ جِي بيماريءَ جو هِڪُ قِسمُ.

يَرَقَانُ

• زَرِڪَ زَنِي: [ا - خاص] پراڻوئي بتلوجن جو هِڪُ قبيلو

(زَرِڪَ خان (زيرڪ خان) جو اولاد)

* [ف: زيرڪ = دانا + زئيند = چمڻ]

• زَرَمَت: [ا - خاص] افغانستان جو هِڪُ علائقو

• زَرَنپ: [ا - مذ] هِڪُ مشهور برهمڻي درخت/پوٽي جو نالو

• زَرَنبَاد: [ا - مذ] پَسارڪي وِڪَرُ جو هِڪُ قِسمُ، گول پاڙ

وارو ڪُجورُ، جَدوارُ

* [ف]

• زَرَنپي ج زَرَنپُون: [ا - مٺ] سونهري رنگ تي ڏهر

جو هِڪُ قِسمُ، هَرَتال

* [ف]

• زَرَنُ: [مض - فعل لازمي] ڪِرَنُ

* وَهَنُ، وَهِي وَجَنُ (واريءَ يا ستهيءَ شيءَ جو)

* ڌرو ڌرو ٿيڻُ، پَرَنُ

* [س/ڪوهه]

* [ڏرين ڏڏندو ڏڏيل]

• زَرُوچ زِرَٿا: [صفت - مذ] هيٺ وهي ڪرندڙ، ڌرو ڌرو ٿيندڙ

* [مٺ: زِرَٿي ج زِرَٿيون]

لَڪِي ڦِٽِي ڦِٽِي ڦِٽِي ڦِٽِي، جيئن واريءَ منجهه ٻوٽو،

جي ٿي ڏهيس ڏوٽ، نه هو اڳيئي زِرَٿي (براد)

• زَرِي پَرَنُ: [اصطلاح] پَرِي پَرَنُ، ڌرا ڌرا ٿيڻُ

* [س/ڪوهه]

• زَرَنُ پَتُ: [ا - خاص] هِڪُ جبل جو نالو

• زَرُو ج زَرَا: [ا - مذ] پَڪِيءَ جو هِڪُ قِسمُ، پيليٽن اکين ۽

چوٽن پٽن وارو مشهور شڪاري پَڪِيءَ، 'باز' جو نالو ڇرو

* [ع: ف: جره]

• زَرَهه ج زَرَهُون: [ا - مٺ] لوهي جنگي پوشاڪ (جيڪا بچاءُ

خاطر لڙائيءَ ۾ ڪر لاهي ياگز سلاح

* [ع]

• زَرَهه پوش ج زَرَهه پوش: [صفت] زَرَهه پهريل ماڻهو،

زَرَهه پائيندڙ، سلاح پائل

* جنگي، جوڌو

* [ع: زره + ف: پوش از پوشیدن = ڍڪڻ]

• زَرِي: [ا - مٺ] سون جي تار، سونو ڏاڳو، سونهري تار

(جيڪا پَرَت جي ڪر لاهي)، ڪَلابات، مَقِينس، بادلو

* [ف]

• زَرِي باز ج زَرِي باز: [صفت] زَرِيءَ جو ڪم ڪندڙ

مَقِينسي، ڪَلابات پَريندڙ

* [ف: زَر + باز < بافتن = ڪيڏڻ]

• زَرِي باف ج زَرِي باف: [صفت] زَرِي ڌوڏ، زَرِي پَرَن جو

ڪم ڪندڙ

* [ف: زَر + باف < بافتن = اٿڻ]

• زَرِين: [صفت] سونو، سون جو، سونهري، سون جي

رنگ، جَڙو

* [ڪنايم] ڪَمائِيو، ڪارگر، فائديمند

* سَبَقُ، جَنهن ۾ ڪو درس هجي (جيئن: اقوال زرين وغيره)

* [ف]

• زَرِين اُصُولُ ج زَرِين اُصُولُ: [ا - مذ] ڪَمائِيو اُصُولُ،

زَهْمَا اُصُولُ، ڪارگر نَسخو، سَبَقُ آموز ڪم

• زَرَشَت ج زَرَشَت: [صفت] بَدِشڪِل، بَچَڙو

* خَراب، بُرو، بَدِ

* [ف]

• زَرَشَت خَو: [صفت] چيٺ، بَدِ مِزاج، ايڻو

* [ف: زشت + خو = عادت، مزاج]

• زَرَشَت رُو: [صفت] بَدِشڪِل، بَدِصُورَت، بَدِزِيو، روپ هيٺ،

ڪجھ، ڪروپ، بُريءَ صُورَت وارو

* [ف: زشت + رو = منهن]

• زَعْفَرَانُ ج زَعْفَرَان: [ا - مٺ] خوشبودار گل جو ٻوٽو

(جيڪو ڌا طور ڪم لاهي)، ڪيسر، ڪيسر جو گل

* [انگ: Saffron]

• زَعْفَرَانِي: [صفت] زَعْفَرَان جي رنگ وارو، ڪيسري، ڏرد،

پيلو

- زَعْفَرَانِي چَانڊَرِيَرَنُ: [اصطلاح] سج لَهِي وَجَنُ، لَوَنڊَه تِيئَنُ رات تِيئَنُ
- زَعْمُ ج زُعْمَ: [ا - مذ] گمان، خيال، ظن
* وَذَائِي، اَكُو
[ع]
- زَعِيمُ ج زَعِيمَ: [ا - مذ] سردار، ليدر، زهنا
[ع]
- زَعْنُ ج زَعْنُون: [ا - مت] مادي پڪيءَ جو هڪ قيسر، هل سِرَن
[ف]
- زَاغُ وَ زَغْنُ جَنَنُ وَ خِرمان دِسان لَواجُ (عظا محمَد 'حامِي')
• زُفْتُ ج زُفْت: [ا - مذ] جوڙو، ٻه گڏ، جُفْتُ
* چولو، پوتِي (جيڪي مڱ يا ڪنوار کي ڳڻائجن)
* [ف: جفت = جوڙا]
- زَكَّ ج زَكُون: [ا - مت] ذلت، شرمندگي
* خَفْتُ، شَكِي
* شِڪَسْتُ، هار
* نَقْصَانُ، توتو، خَسارو
[ف]
- زَكَّ ج زَكُون: [ا - مت] گيهه وَجَهَن لاءِ پڪريءَ جي گل جي سانداري، ايزڪ، سانداري، اوڻي، ڪلِي
* [س/ف/ڪوهه]
- زَكَّ ج زَكَّ: [صفت] پُر، پَرِيوز، رتو، پَرَتو، چڪار
* نَلَهو، مَتارو، سَپَرُو، سَپَرُو
* ثَمارِ سَخْت، پِختو، ڏاڍو
- زُكَّامُ ج زُكَّامَ: [ا - مذ] بيماريءَ جو هڪ قيسر (جَنهن ۾ قَد يا گرميءَ لڳڻ سَبَبَ تڪ مان پاڻي وهي، لِيئس، رِيوش، سردِي، قَد تَرلو)
[ف]
- زُڪْرِيَا: [ا - خاص] هڪ پيغمبر سڳوري جو نالو (جَنهن کي ڪُفَر ۾ چيريو ويو هو)
[ع]
- هڪ ذات جو نالو
[س/ل]
- زُكُوتُ ج زُكُوتُون: [ا - مت] شريعتِ مُحَمَّدِيءَ مُطابق مُقَرَّر تِيئَل مال جي خيرات، اسلام جي پَنجَن زُڪُون مان هڪ زُكُون (جيڪو مالدار تي قرض آهي، چاليهون حصو)
* مَڱ، ڏان، خيرات، صَدَقو
[ع]
- زُكُوتُ جِيسْمُ: [ا - مت] جِسمَ جي زُكُوت، روزو
- زُكُوتُ حُسْنُ: [ا - مت] حُسْنُ جي زُكُوت، جِيبي
- زُڪِي: [صفت - مذ] زُكُوت ڏيندڙ، صَاحِبِ زُكُوت
- زُڪِيه: [صفت - مت] زُكُوت ڏيندڙ عورت، صَاحِبِ زُكُوت عورت
* [ا - خاص] مُسلمان عورت جو نالو
- زُڪِي ج زُڪِي: [صفت] نِجُو، نِج، صاف، شَد، نِيار، سَنو، اِچتو، نِرمَل، خَالِص، اَصِيْل، چَنڊ
* ڪرو، سَجر
* تِڪو
* چوڪو، شِنگَسَالِي
* پاڪ، پَوَتر، پاڪدامن
* نِيسورو، صفا
[ع]
- زُڪِيڪُ ج زُڪِيڪُون: [ا - مت] پُوڙن ڏينهن واري عورت، پَرُئي پِيٽ عورت، حامله، گريونتي
- زُڪِي زُڪِي: [صفت] وَز وَڪَر، ڏَنگُو قَدُو، اِنگهن وَنگن
* [انگ: Zigzag]
- زُڪُوچ زُڪَا: [ا - مذ] ڊاڙ، ٻٽاڪ، لَٻاڙ، رُت
* [س/ات]
- زُڪَا هَظُنُ: [اصطلاح] ٻٽاڪُون هَظُن، ڊاڙُون هَظُن
- زُلُ: [صفت] سَخْت، تَتَل، سَخْت گَرَم
* [س/ڪوهه]
- زُلُ پَارُنُ: [اصطلاح] فِسادَ وَ ذَائِقُ، ظَلَمَ ڪَرُن
- زُلَالُ ج زُلَال: [ا - مذ] مَنو ۽ صاف پاڻي
[ع]

- زَلاَلِ خُضُرِ: [ا - مذ] آبِ حیات

* [ع]

• زَلاَلِ: [مص] خَرڪَ ۾ اچڻ، لَڙڻ، ڏڏڻ، جَنَبَشِ ۾ اچڻ

* [ع]

• زَلَزَلو ج زَلَزلا: [ا - مذ] ڏوب، ڏوبو، لوڏو ڏڪڻي، لَڙش، ٽَڙيلو

* رَمِيَن جِي ڏڏڻ جِي حالت، پونجال

* آبِشَرِي، فساد، جَرَحلو

* [ع]

* اُچارُ، سَچ، وِيرانِي

* اُڏاسائي، هيڪل، وسوڙائي

- زَلَزَلو اچڻ: [اصطلاح] رَمِيَن جو ڏڏڻ، پونجال اچڻ

- زَلَزَلو ٻريا ٿيڻ: [اصطلاح] تَهَلڪو مَچِي وڃڻ، تَقاسَمِي، جو ماحول ٿي وڃڻ

• زَلَفَ ج زَلَفَ: [ا - مذ] رات جو پَهريُون حصو

* وارَ، ڪاڪَل، گيسو، لونڊِيءَ جا وارَ ڪَتَن جِي مَشان

وارَن جِي جَڳ، گَهَنڊِي (ڀانِي جِي)، جَڳ، ڪَنڊِيڙو

* [ف]

- زَلَفَ تابدار: [ا - مذ] چمڪندڙ ڪارا وارَ ۽ پيچ ڌر پيچ وارَ

- زَلَفَ پَرَشڪَن: [ا - مذ] پيچدار زَلَف، گَهَنڊيدار مَمولا، لوڻي جا وارَ

* [ف: زلف + پر = پريل + شڪن = گهنج]

- زَلَفَ پَرِشان: [ا - مذ] وِڪَڙيل وارَ

- زَلَفَ شَب: [ا - مذ] رات، ڪاري رات

- زَلَفَ عَنبرين: [ا - مذ] خوشبودار وارَ

- زَلَفِي ج زَلَفُون: [ا - مذ] وارَن جِي گَهَنڊيدار جَڳ، ڪَنڊِي، وَڏ، اَنگُڙو، چَلو

• زَلَفَ پَنگال: [ا - خاص] تيل جو هڪ قِسَمُ

• زَلَلُ ج زَلَل: [ا - مذ] غلطي، جَڪَ

* قاسَمُ، اُڙجي وڃڻ

* نَقصان، گهائو، ٽوٽو

* [ع]

'اجايو زَلَل ۾ ٿو پوين' (جملو)

- زَلَل ۾ پَوَڻ: [اصطلاح] قاسَمُ، اُڙجي وڃڻ

* نَقصان ۾ پَوَڻ، گهائي ۾ پَوَڻ

• زَلِيخا: [صفت - م] شامَ حَسِين عَوَزَت، حَسِين،

خُوبصُورت، جَمِيلا

* [ا - خاص] مِصرَ جِي حاکِمَ عَزِيزَ جِي راڻِي (جيڪا خُضُرَت

يُوسُفَ عَلِيهِ السَّلَامُ تي عاشِق ٿي هُئي)

* [ع]

• زَمَر: [ا - م] زور، طاقت، ٻَل، سَگهه، زور

* [س/ل]

• زَمَامَ ج زَمَامَ: [ا - مذ] واڳَ

* [ع]

• زَمانُ ج زَمانَ: [ا - مذ] وَقَتَ، عَرِصو، سَاعَتَ، عَهْدَ

* فُرِصَتَ، ڪالَ

* گِرَاصَر ۽ وَقَتَ لاءِ نَهرايَلُ لَفْظَ (جيئن: زَمانُ حالَ،

زَمانُ ماضي، زَمانُ مُستَقْبَلِ)

* [ا - خاص] مَرَدَ جو نالو

* [ع]

- زَمانُ حالَ: [ا - مذ] هَلندڙ وَقَتَ

* گِرَاصَر ۾ هَلندڙ وَقَتَ جِي مَعْنِي ڏيکاريندڙ فِعْلَ

- زَمانُ حالَ اِسْتِمْراري: [ا - مذ] گِرَاصَرَ مَوْجِبَ هَلندڙ

وَقَتَ ۾ جاري ڪَمَ کي ظاهِرَ ڪندڙ فِعْلَ

- زَمانُ حالَ مُتَشَعڪِي: [ا - مذ] گِرَاصَرَ مَوْجِبَ هَلندڙ

وَقَتَ ۾ ڪَنهَن ڪَمَ بابتَ شَڪَ ظاهِرَ ڪندڙ فِعْلَ

- زَمانُ حالَ مُدايمي: [ا - مذ] گِرَاصَرَ ۾ هيءَ زَمانُ گُذَريَل

۽ هَلندڙ وَقَتَ کي گُڏي ٿو ڏيکاري ۽ اِئين ٿو ڏيکاري ۽

جائِثِي تَ گُويا ڪو ڪَمَ گُذَريَل وَقَتَ کان وٺِي جاري

زَمِيو آهي ۽ اُڃا يِوِ ٿِي يا هَميشَ ٿيندو رَهندو

- زَمانُ سازُ ج زَمانُ سازَ: [صفت] وَقَتَ مَوْجِبَ ٿِي هَلندڙ

(ماڻهَ)، وَقَتَ گُذاريندڙ، حَالَتِي سان گُڏَ هَلندڙ

* [ف: زمان + ساز < ساختن = ٺاهڻ]

* مَطَلَبِي يارَ يا دوستَ، هان ۾ هان مِلائيندڙ

- زَمانو ج زَمانا: [ا - مذ] وقت، ٿاڻو، ويلو، سَمو، ويڙو، آياڻ، وير
- زَمان سازي ج زَمان ساڙئون: [ا - مٺ] ڏنياداري، جھانداري، ڏنياسازي، لوڪاچاري
- ڏنيوي مُعاملو، سَنساري
- لوڪ، ڏنيا جا ماڻهو
- هان ۾ هان ملائڻ جي حالت. مُطَلَب واري دوستي
- زَمان ماضي: [ا - مذ] گذريل وقت (گهرتر ۾)، گذريل وقت جي معنيٰ ڏيکاريندڙ فعل
- زَمان ماضي استمراري: [ا - مذ] گرامر ۾ هي زَمان جائز ٿو ته گذريل وقت وارو ڪم پورو ٿي نه چڪو هو، پر گذريل وقت ۾ هليو پئي، يا جاري هو
- زَمان ماضي بعيد: [ا - مذ] گرامر ۾ هي زَمان ڏيکاري ٿو ته فعل وارو ڪم گنج وقت اڳي يا گذريل وقت ۾ ٿيو هو
- زَمان ماضي شريطي: [ا - مذ] گرامر موجب هي زَمان شريطي صيغي ۾ ڪم ايندو آهي ۽ هميشه اُن ۾ هڪ نه ٻيو شرط ويجهي ڳالهه ڪبي آهي
- زَمان ماضي قريب: [ا - مذ] گرامر ۾ گذريل وقت جي ڪم جي، ويجهڙائيءَ ۾ پورائي ڏيکاريندڙ زَمان
- زَمان ماضي مُتشڪڪي: [ا - مذ] گذريل وقت جي ڪم بابت شڪ ڏيکاريندڙ زَمان
- زَمان ماضي مدامي: [ا - مذ] گذريل وقت جي عادت يا رواج يا ٻيو ڪو ساندھ يا وري وري ٿيندڙ ڪم ڏيکاريندڙ زَمان
- زَمان ماضي مُطلق: [ا - مذ] هي زَمان اهو وقت ٿو ڏيکاري جو پنھ گذري ويو هجي ۽ جنھن ۾ ڪو ڪم ٿي چڪو هجي
- زَمان مُستقبل: [ا - مذ] گرامر موجب ايندڙ وقت جي معنيٰ ڏيکاريندڙ زَمان
- زَمان مُستقبل استمراري: [ا - مذ] ايندڙ وقت ۾ جاري رهندڙ ڪم ڏيکاريندڙ زَمان
- زَمانِي پابندي: [ا - مٺ] وقت جي پابندي. وقت بابت بندش
- [ع + ف: زمان (ع) = وقت + پابندي (ف) = بندش]
- ’ترڪي پابندي زَمانِي ۽ مڪاني ڪين آھ‘ (عظ محمد ’حامي‘)
- زَمانو ج زَمانا: [ا - مذ] وقت، ٿاڻو، ويلو، سَمو، ويڙو، آياڻ، وير
- نوٽ
- صاحبي، اقتدار
- وارو موقعو، آياڻ ڪاري
- عقل
- ڏينھن، موقعو، جھڻ، اوڪاس
- رُت، موسم، فصل، مُند، سَهڻ، فرحو
- مُهلَت، فرصت
- مُدو، ميعاد
- پَرڪو، پيرو، گھمرو
- وار، دفعو، لڳو، پرڪ، ڏاهي، ڏانهين
- عُمر، جمار، ارجا، اوستا
- جڳ، ڏنيا، جھان، جڳ، جڳت، سَنساڻ، لوڪ، عالم، ڪائنات، زمين، ٻرتوي
- خلقت، مخلوقات
- ماڻهو، لوڪ
- [ف]
- زَمانو بَدَلجي وڃڻ: [اصطلاح] حالتون بَدَلجڻ، وقت جو بَدَلجڻ
- خلق جو ڪردار بَدَلجڻ
- زَمانو ڏسڻ: [اصطلاح] تجربي حاصل ڪرڻ، آزمودگار ٿيڻ، ڏنيا کي ڏسڻ
- زَمانو ڳري وڃڻ: [اصطلاح] زَمانو بَدَلجي وڃڻ، ماڻهوءَ جو ڪنھن جي خلاف ۽ ڏسڻ ٿي وڃڻ
- زَمانو جَمالَت: [ا - خاص] غريستان ۾ اسلام کان اڳ وارو دور
- زَمانيان: [صفت] زَمانِي جا ماڻهو
- [ف]
- زَمانِي جي رَد ۾ اچڻ: [اصطلاح] تڪليف ۾ اچڻ، وقت جي ڦيري ۾ اچڻ
- زَمانِي ساڙُ ج زَمانِي ساڙ: [صفت] مُطَلَب جويار، هان ۾ هان ملايندڙ، خود غرض
- ڏنيوي، وهناري، لوڪا چاري، ڏنياساز، ڏنيادار

- زمانی سازی ج زمانی سازینون: [ا - م] خوشامد،
ظاہرداری، بناوٽ

• دنياداري

• جيلو، وسيلو

• حالو چالو، جڙيءَ کي جس، کس کٽر ۾ راضي هئڻ

- زمانی سازی گزڻ: [اصطلاح] دنياداريءَ وارو ورتاءَ ڪرڻ،

خوشامد ڪرڻ، مڪاري ۽ بناوٽي ڳالهينون ڪرڻ

• هر حال ۾ خوش رهڻ، جڙيءَ کي جس هئڻ، کس کٽر
۾ راضي هئڻ

- زمانی کي منهن ڏيڻ: [اصطلاح] دستور ۽ عام قاعدي
موجب ڦلڻ

• ڏکين سکين حالتن ۾ وقت گذارڻ

• زمڙ: [ا - خاص] قرآن پاڪ جي هڪ سورة جو نالو
”زمڙ“، ”غرف“، سورة، حمد چين جو هنڌ“ (شاه/مارئي)

• [ا - م] جماعت، ٽولو

• [ع]

• زمڙد ج زمڙد: [ا - مذ] هيري جو هڪ قسم، سائي رنگ
جو هيو، پٽو

• [ف]

- زمڙدي: [صفت] زمڙد جهڙو ساڻو سبز

• زمڙڪ ج زمڙڪ: [ا - مذ] ڏک، سزا، سيڪٽ، مالي خواه
جسماني نقصان پھچڻ، چوٽ، پروا ڇڻ جي حالت

• [س/ات]

- زمڙڪ ڏيڻ: [اصطلاح] سخت سزا ڏيڻ، مار ڏيڻ،
هيسائڻ، دٻائڻ

- زمڙڪ ڪيڙڻ: [اصطلاح] ڏک پٽائڻ

• زمڙو ج زمڙا: [ا - مذ] ٽولي، جماعت، گروهه، ميڙ،
هجوم، سڳر، ساناري، ساڻ، سنگ، صحبت

• گلڙ، چانگ، ڦلڙ، لڪڙ، سياهه، فوج، رسالو، دستو

• [ع: زمڙه]

• زمڙمڙ: [ا - خاص] مضي شريف ۾ ڪعبه الله شريف جي
پرسان واقع هڪ ڪوهه جو نالو (جنهن ڪوهه بابت چيو وڃي ٿو د بيبي
هليو، حضرت اسماعيل عليه السلام جي ولادت کان پوءِ کيس اُچ سبب
سندس لاءِ پاڻيءَ جي تلاش ۾ ’صفاءُ‘ ۽ ’مروه‘ جبلن جي وچ ۾
هيڏانهن هوڏانهن ڊوڙندي رهي هئي، خدا تعاليٰ جو شاڻ، جو جنهن
زمين جي ٽڪري تي حضرت اسماعيل ستر پيو هو، اُتي سندس پيڙن جي
کڙين هلق سبب پاڻي نڪري پيو جنهن پاڻي وڃي هلق لڳو تڏهن
بيبي سگوريءَ هڪ پٿر کي چيو ’زم زم‘ يعني ’فر فر‘ يا ’پيه
پيه‘ جيئن تہ هي حضرت اسماعيل عليه السلام جن جو هڪ معجزو
هو ۽ خدا ڪعبه ۾ بہ اهو پاڻي آيا سوڌو استعمال ٿئي ٿو تنهنڪري
مسلمان ان پاڻيءَ جي وڏي عزت ڪندا آهن ۽ حاجي پنهنجي ملڪ ۾
ڏٺرڪ طور آڻيندا آهن، هڪ حديث موجب زم زم جو پاڻي مريض
واسطي آب شفا پڻ آهي)

• [ع]

- زمڙمي: [ا - م] آب زم زم وڙڻ لاءِ لوهه يا پلاسٽڪ
جي ننڍڙي ڊبلي

• زمستان: [ا - مذ] سرديءَ جي موسم، سيارو

• [ف]

• زمڙ ج زمڙن: [ا - مذ] زمانو، وقت، دور

• [ڪناري] ڪائنات، جهاڻ، دنيا

’ساري زمين زمڙ ۾، جاهد و جلال تنهنجو‘ (احقر قتيبي)

• [ع]

• زمهرير: [ا - م] سخت ٿڌ، سيارو

• سرديءَ جي عذاب واري دورخ جي هڪ طبقي جو نالو

• [ع]

• زمين ج زمينون: [ا - م] ارض، نوم، ڌرتي، پرڻوي

پرڻي، يون، پٽ، ٿر، ميدان

• ملڪ، ديس، ڏيهه، ديش

• خاک، مٽي

• کيتي، پٽي

• دنيا، جهاڻ، عالَم، جڳت، سنسار

• بنياد، جڙ، پاڙ، هيٺيون حصو

• بحر، وڙڻ، طرح (غرضي يا شاعراڻي اصطلاح ۾)

• [ف]

- زَمِينِ آسَمَانِ جو فَرَقُ هُنَ: [اصطلاح] شَمار گهڻو فَرَقُ هُنَ

* اِختِلَافِ عَظِيمُ هُنَ

- زَمِينِ آسَمَانِ هِڪُ ڪَري ڏيڻَ: [اصطلاح] ڪنهن ماڻهوءَ جي نَلاشَ ۾ ڪا جاءِ نه ڇڏڻَ. شَمار گهڻي نَلاشَ ڪَرنَ

* شَمار گهڻو هَلُ ۽ دَهشتَ هُنَ

* خَدَ ڪانَ وڌيڪَ پاڻ پَٽوڙُ

- زَمِينِ اُٿَلي پَٽوڙُ: [اصطلاح] ڪُجَهِه + ٿِي پَٽوڙُ

- زَمِينِ بوسِ ٿيڻَ: [اصطلاح] زَمِينِ چُٽَڻَ

* [ف: زَمِين + بوس < بوسيدن = چُٽَڻَ]

* زَلزَلي يا ٻِيءَ ڪنهن آفتِ سَبَبِ پَڪَڻِ خَترَ ٿِي وَجَڻَ

- زَمِينِ تي پيڙ نه رَڪَڻَ: [اصطلاح] هُٽَ ڪَرنَ. وَڏائي ڪَرنَ

* نازِ تَخَري سان هَلُڻَ

* هَميشه سَوارِيءَ تي گهڻو ڦِرَڻَ

- زَمِينِ پيڙن هِٻان نِڪَرنَ: [اصطلاح] بَدِ خَواسِ ٿيڻَ

بَدِ خَواسِيءَ سَبَبِ پيڙن جو ڏَڪَڻَ ۽ ڦيري اُجَڻَ

- زَمِينِ جو گُڙُ بَڻَجَڻَ: [اصطلاح] هَرَدَمَ گهڻندو ڦِرندو رَهَڻَ

زَمِينِ ڪَڇيندو رَهَڻَ

- زَمِيندارُ جِ زَمِيندارُ: [صفت] زَمِينِ وارو زَمِينِ رَڪَندَڙُ

زَمِينِ سَنڀاليندَڙُ زَمِينِ جو مالِڪُ

* [ف: زَمِين + دار < داشتن = رَڪَڻَ]

* [مجازاً] وَڏيرو، رَئيسَ، پوتارَ، جَڳو مُڙسَ

* شاهوڪارَ، مالدارَ، دولتمندَ، اَميرَ

- زَمِيندارِي جِ زَمِيندارِيون: [ا - مٿ] زَمِينِ جي هُجَڻَ

جي حالتَ، زَمِينِ جي مالِڪِي، زَمِينِ جي سَنڀالَ

* [مجازاً] وَڏيرَڀ، رَئيسِي، جَڳو مُڙسِي

* شاهوڪاري، مالدارِي، دولتمندي، اَميري

- زَمِينِ دوزُ: [ا - مذ] زَمِينِ ۾ پوريلَ زَمِينِ اُندرَ زَمِينِ جي هِٻَ

* [ف: زَمِين + دوز < دوختن = سَڻَڻَ]

- زَمِينِ دوزِ ٿيڻَ: [اصطلاح] ڪَري پَٽَ، ڊهي پَٽَ ٿيڻَ

- زَمِينِ ڪاڻِي وَجَڻَ: [اصطلاح] گُڙِ ٿيڻَ ڪُجَهِه + نه لَٽَڻَ

- زَمِينِ ڪوٽائينَ: [اصطلاح] لاجوابَ ڪَرنَ، شَرمندو ڪَرنَ

* [س/ات]

- زَمِينِ ۾ داخِلَ ٿيڻَ: [اصطلاح] خاڪَ ۾ مِلي وَجَڻَ، نِيسَٽَ و نالودَ ٿيڻَ، مَرُڻَ

- زَمِينِ ۾ سَمائِجَڻَ: [اصطلاح] شَرَمَ يا غيڙتَ جي سَڀيانَ زَمِينِ ۾ داخِلَ ٿيڻَ جو خيالَ ڪَرنَ، شَرمندو ٿيڻَ

- زَمِينِ ۾ گِهڙِي وَجَڻَ: [اصطلاح] نِهايتَ شَرمندو ٿيڻَ، لَڄي ٿيڻَ

- زَمِينِ ويهَڻَ: [اصطلاح] زَمِينِ جو هِٻَ وَجَڻَ

- زَمِينِ وَرَمانَ: [ا - مذ] سَڄو رَمانو، سَڄي دُنيا، ڪائناتَ

- زَمِينِي: [صفت] زَمِينِ سان مَنسوبَ، زَمِينِ جو زَمِينِ مُتَعلقَ

* دُنيا سان مَنسوبَ، دُنياوي، دُنيوي، دُنيا مُتَعلقَ

* خاڪِي، مِٽِيءَ جو

- زَمِينِي فوجَ: [ا - مٿ] زَمِينِ واري فوجَ، آرمي

• رَن: [ا - مٿ] عورَتَ، نارَ، نارِي، مَهَري، ماڻِي

* اِسَٽَري، زالَ، گهڙَ واري، جوءِ، پَتِينِي، اَهليءَ، بيوي، زوجہ

* تَغَلي، داسِي، نوڪَريائي، تَقَريائي، ٻانهِي

* وُٺِي، ڪُٺارَ

* [ف]

- رَنانَ: [ا - مٿ] رَنَ جو جَمَعُ، عورَتُون، ماڻيون

- رَنانِ خانو جِ رَنانِ خانَا: [ا - مذ] زالنَ جي رَهَڻَ جي

خاصَ جاءِ، خَويلِي، ڏيڍِي، حَرمَ، حَرمَ سَراءِ، گهڙَ يا

ڪنهن مَحِفلَ جو اُهو حصو، جتي صَرفَ عورَتَن جو اُٿَڻَ

ويهَڻَ هُجي

- رَنانَو جِ رَنانا: [صفت] عورَتَن سان مَنسوبَ، عورَتَ جو

زالَ جو زالِڪو، زالِڪو

* عورَتَن وانگرَ عَمَلَ ڪَندَڙَ مُردَ، مَحَيتَ، رَنَ ذاتِيو،

رَنَ ذاتيرو، ماڻِيءَ مَنهونَ، نارَڪَ، نامَردَ

* [ا - مذ] پَردي وارو هَندَ (جيڪو صَرفَ عورَتَن جي لاءِ

مَحْصُورَ هُجي)

- رَنانو مَنهَن هُجَڻَ: [اصطلاح] ڪنهن بَ ڪَمرَ جي لائِي

نه ٿيڻَ

- رَناني دل ڪَرنَ: [اصطلاح] ڪَنجَوسائي ڪَرنَ، بَڙيلي ڪَرنَ،

زالَ جي چُٽِي تي هَلُڻَ

- زن مريدُ ج زن مريدُ: [صفت - ا - مذ] زال جي چٽي تي هلندڙ، جو جو مڃو استري جيٽ، زال جو غلام
- زن مريدُ هُئڻُ: [اصطلاح] زال جي هٿ وس هئڻ
- زن منگوحه: [ا - مذ] نڪاح و اندل عورت، نڪاح ٻڌي زال
- * [ف: زن + منگوحه = نڪاح و آيل]
- زن: [صفت] سزا ڏيندڙ ماريندڙ
- * ڦريندڙ، لٽيندڙ
- * مُرتب لفظن جي آخر و ايندڙ (جيئن: راجن وغيره)
- [ف]
- زئي: [ا - مذ] سزا، مار
- * ڦر، لٽ
- [ف]
- زنا ج زنا: [ا - مذ] غير عورت سان مباشرت، ڦريءَ زال سان همبستري، خرام، بدڪاري، خرامڪاري
- [ع]
- زنا بالجبر: [ا - مذ] زوري، خرامڪاري، زوريءَ زنا
- * [ف: زنا + با = سان + جبر = ڏاڍائي]
- زناڪارُ ج زناڪار: [صفت - ا - مذ] زنا ڪندڙ
- زناهي، زاني، فاجي، بدڪار، ويچاري
- * [ف: زنا + کار < ڪرن = ڪرڻ]
- زناڪاري ج زناڪاريون: [ا - مذ] زنا، زناه، خرامڪاري، بدڪاري
- زناه/ زناء: [ا - مذ] ناجائز طور تي ٿيل همبستري، زنا
- زناهي ج زناهي: [صفت] زناڪار، زنا جو
- زناخ ج زناخون: [ا - مذ] ڪڪڙ يا ڪبوتر وغيره جي سيني واري هڏي، سيني واري هڏي، سيني جي ٽاڪي، هڏو، چڙه، جناخ، جناڪ
- [ف]
- زُناوُ ج زُناوُ: [ا - مذ] اهو ڏاڳو جيڪو هندو مذهبي رسم موجب ڳچيءَ و پائيندا آهن، جڳيو
- * قيد خانو، بندرخانو
- [ف]
- زُناوُ ج زُناوُ: [ا - مذ] ساهوارو، جاتو، جناوُ
- زَنبُ ج زَنبُ: [ا - مذ] وڏو گرھ (پٽ جو)، وڏو نوالو، ڳٽو
- لَقَمُو
- زَنبُڪُ ج زَنبُڪُ: [ا - مذ] پٽ جو وڏو گرھ، زَنبُ
- زَنبُ ج زَنبُون: [ا - مذ] سڙ يا پٽر جو وڏو ٽڪر، چنب
- زَنبُقي: [ا - مذ] پٽاري وڪر جو هڪ قيسر
- * سفيد گل جو هڪ قيسر، (انگ: Inis)
- [ع]
- زَنبُڪو ج زَنبُڪا: [ا - مذ/صوتي] هڪ قيسر جو آواز، سٽڪو، ڦهڪو (جيئن: هوا جو سوساٽ، پالڻي جو ڳيٽڪو مال جو زنيڪو)
- * [س/ڪوهه]
- زَنبُورُ ج زَنبُورُ: [ا - مذ] ماڪيءَ جي مک
- [ف]
- زَنبِيلُ ج زَنبِيلُ: [ا - مذ] فقيرن جو ڪڇڪول، پٽن وارو مخصوص ٿانءِ، ڪيسو، جڙيل
- * جهولي، ٺيلهي
- * فقيرن جي وڏي گودڙي
- [ع]
- زَنجِيرُ ج زَنجِيرُون: [ا - مذ] لوھ جي ڪڙين جي ڳنڍيل قطار، ڪنھن به ڌاتوءَ مان ٺهيل ڪڙين جي لڙي، سنڪلي، پيڙي، پٽڪڙو، چين، Chain، سنگھڙ، نيئر، واڳھ، آشڪول
- * ڏاڙو
- * ڪڙي، قطار، خلتو
- * ڳچيءَ و پائڻ جو هڪ ڳڻ
- * [مجازاً] رڪاوٽ، جھل، زنبُڪ
- * [صفت] پڪو، پختو، ڏاڍو، مضبوط
- * قابو، سوگھو
- * اڄل، برقرار
- [ف]
- زَنجِيرُ بتد: [صفت] زنجيرن سان جڪڙيل
- زَنجِيرُ ٿُٺُ: [اصطلاح] پائيندي ختم ٿيڻ
- زَنجِيرُ ٿئي ويٺوُ: [اصطلاح] سموريون پائينديون ختم ٿيڻ

— **زنڌه ڊلي:** [صفت] خوش طبع، خوش مزاج

* ظريف، مسخرو، چرجائي

* سنجي

— **زنڌه ڊلي:** [ا - مت] خوش طبعي

* سخاوت

* ظرافت، چرجو، مسخري

— **زنڌه ڪڙڻ:** [اصطلاح] چيئرو ڪڙڻ، ساھ وڃهڻ،

حياتي بخشڻ، جان وڃهڻ

* مري ويل جي ڏڪر کي قائم رکڻ، ڳائيندو رهڻ

— **زنڌه رهڻ:** [اصطلاح] چيئرو رهڻ

* تازو رهڻ

* قائم رهڻ

— **زندوچ زندا:** [صفت] چيئرو، حيات، زنده، جاڳندو

* خوش، چڱو، پلو

• **زنديق ج زنديق:** [صفت] بي دين، ڪافر، بي ايمان،

مشرڪ، ملحد

* [ع]

’ڪو زير زير زنديق چوي، ڪو راهنما زريق چوي‘ (سچل سرمست)

• **زنڪ:** [ا - مذ] هڪ اڇو ڌاتوي عنصر (جنهن ۾ نامو

ملائي پتل ٺاهيو ويندو آهي)، چست

* [انگ: Zinc]

• **زننگ:** [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

• **زننگ ج زننگ:** [ا - مذ] گهنڊ، گهنڊڻي

* ڪٽ (ڪنهن ڌاتوءَ جي)، ڪس، مٺ، مرجو، موريان، رنگار

* بدخواهي، غداوت، ضد، دشمني، وير، ايرڪا، عڪس،

خطومت، ڪينو، خاز، چاوت، بفض، ڪونس، حسد

’ظاهر ۾ پيو زننگ، موسيٰ ۽ فريون جو‘ (سچل)

* [ف]

— **زننگ آلوده:** [صفت] ڪٽ چڙهيل، رنگ خورده، ڪٽيل

— **زننگار ج زننگار:** [ا - مذ] نامي جي ڪٽ، ڪس، رنگار

زننگ (هي ڪاٺين مان هٽ ايندو آهي، بعضي هن ريت ٺاهيندا آهن، جو

نامي جي ڍيڳڙيءَ ۾ نڪو سرڪو ٻجهي، بند ڪري، بله تي چاڙهي،

سرڪو سڪائي، ڍيڳڙيءَ مان ڪڍي، لاهي هٽ ڪندا آهن)

— **زننگال ج زننگال:** [ا - مذ] رنگ، ڪٽ، ڪس، رنگار

— **زننگاليجڻ:** [مصدر ’زننگالڻ‘ مان فعل مجهول] زننگجڻ،

ڪٽجڻ، ڪٽ چڙهڻ، ڪسجڻ

* [زننگاليو زننگاليو زننگائيل]

— **زننگالڻ:** [مصر - فعل متعدي] رنگ لڳائڻ، ڪٽ چاڙهڻ،

ڪسائڻ

* [مصر] زننگالڻ

* [امر] زننگال

* [زننگاليو، زننگاليندو زننگائيل]

— **زننگجڻ:** [مصدر ’زننگڻ‘ مان فعل مجهول] رنگ لڳڻ،

ڪٽجڻ، ڪٽ چڙهڻ، ڪسجڻ

* ڪاڇڻ، سڙڻ

* [زنڪيو زنڪيو زننگيل]

— **زننگ چڙهڻ:** [اصطلاح] رنگ لڳڻ

— **زننگ لڳڻ:** [اصطلاح] ڪٽ چڙهڻ

— **زننگڻ:** [مصر - فعل متعدي] رنگ لڳائڻ، ڪٽ لڳائڻ،

رنگار لڳائڻ، رنگارڻ

* بدخواهي ڪرڻ، ڪينو ڪرڻ، بفض ڪرڻ

* [مصر] زننگڻ

* [امر] زننگ

* [مضارع] زننگيان (ج) زننگيون، زننگين (ج) زننگيو،

زننگي (ج) زننگين

* [زمان حال ٺاهڻ لاءِ معاون فعل ’ٿو‘ ۽ زمان حال استمراريءَ

لاءِ ’پيو‘ جا مذڪر مونث جمع جا صيغا ڳنڍيا آهن]

* [حال] زننگي ٿو (ج) زننگين ٿا

* [حال مت] زننگي ٿي (ج) زننگين ٿيون

* [ماضي] زننگيو (ج) زننگيا

* [ماضي مت] زننگي (ج) زننگيون

* [مستقبل] زننگيندو (ج) زننگيندا

* [مستقبل مت] زننگيندي (ج) زننگينديون

* [اسر مفعول] زننگين

— رَنگ و جَهنُ: [اصطلاح] عداوت و جَهنُ، دُشمني و جَهنُ

• رَنگبار: [ا - خاص] آفريڪا جي هڪ مُلڪ جو نالو

• رَنگي ج رَنگي: [ا - مذ] گل جو هڪ فير

• [صفت] رَنگ مُلڪ جو ويٺل، خبيثي

• [ڪنايه] ڪارو، سياه

’ظالم، زلف، زبلاور رَنگي، ڪن تا قتل قهار‘ (ويٺل فقير ايو)

• [ا - خاص] مرد جو نالو

• رَنگيا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• رَنگياڻي: [ا - خاص] ڪلمتي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو

• رَنگيوٽا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• [س/ات]

• رَنگيجا: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو

• رَنگيزا: [ا - خاص] قبيلي جو نالو، رَنگيجا

• [س/ات]

• رَنمار: [ظرف] پٽاھ

• هرگز، ڪڏهن نه

• [ف]

• رَننور: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• رُو: [ا - مذ] جانورن جو باغ، چڙيا گهر، جانور خانو

• [انگ: Zoo]

— رُوجاگرافي: [ا - مذ] جانورن جي جاگرافيائي جاءِ

• [انگ: Zoogeography]

— رُولاچي: [ا - مذ] علم حياتيات (بائيولاجي) جي هڪ شاخ

جانورن بابت علم، حيوانييات

• [انگ: Zoology]

— رُولاچيڪل: [صفت] جانورن بابت، جانورن متعلق

حيوانيياتي، حيواني جو

• [انگ: Zoological]

• رُوارِج رُوار: [صفت] ڪريلا مُعلیٰ جي زيارت ڪندڙ

• زيارت ڪندڙ، زيارتي

• [ع]

• [ا - خاص] مرد جو نالو

• هڪ ذات جو نالو

— رُوارِج رُوار: [ا - مذ] ڪريلا مُعلیٰ طرف سَفر

• رُوارِج رُوار: [ا - مذ] ڪريلا مُعلیٰ طرف سَفر

• رُوارِج رُوار: [ا - مذ] ڪريلا مُعلیٰ طرف سَفر

• [صفت] رَنگ مُلڪ جو ويٺل، خبيثي

• [ڪنايه] ڪارو، سياه

’ظالم، زلف، زبلاور رَنگي، ڪن تا قتل قهار‘ (ويٺل فقير ايو)

• [ا - خاص] مرد جو نالو

• رَنگيا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• رَنگياڻي: [ا - خاص] ڪلمتي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو

• رَنگيوٽا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• [س/ات]

• رَنگيجا: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو

• رَنگيزا: [ا - خاص] قبيلي جو نالو، رَنگيجا

• [س/ات]

• رَنمار: [ظرف] پٽاھ

• هرگز، ڪڏهن نه

• [ف]

• رَننور: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• رُو: [ا - مذ] جانورن جو باغ، چڙيا گهر، جانور خانو

• [انگ: Zoo]

— رُوجاگرافي: [ا - مذ] جانورن جي جاگرافيائي جاءِ

• [انگ: Zoogeography]

— رُولاچي: [ا - مذ] علم حياتيات (بائيولاجي) جي هڪ شاخ

جانورن بابت علم، حيوانييات

• [انگ: Zoology]

— رُولاچيڪل: [صفت] جانورن بابت، جانورن متعلق

حيوانيياتي، حيواني جو

• [انگ: Zoological]

• رُوارِج رُوار: [صفت] ڪريلا مُعلیٰ جي زيارت ڪندڙ

• زيارت ڪندڙ، زيارتي

• [ع]

• [ا - خاص] مرد جو نالو

• هڪ ذات جو نالو

— رُوارِج رُوار: [ا - مذ] ڪريلا مُعلیٰ طرف سَفر

• رُوارِج رُوار: [ا - مذ] ڪريلا مُعلیٰ طرف سَفر

• رُوارِج رُوار: [ا - مذ] ڪريلا مُعلیٰ طرف سَفر

• [صفت] رَنگ مُلڪ جو ويٺل، خبيثي

• [ڪنايه] ڪارو، سياه

’ظالم، زلف، زبلاور رَنگي، ڪن تا قتل قهار‘ (ويٺل فقير ايو)

• [ا - خاص] مرد جو نالو

• رَنگيا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• رَنگياڻي: [ا - خاص] ڪلمتي بلوچن جي هڪ پاڙي جو نالو

• رَنگيوٽا: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• [س/ات]

• رَنگيجا: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو

• رَنگيزا: [ا - خاص] قبيلي جو نالو، رَنگيجا

• [س/ات]

• رَنمار: [ظرف] پٽاھ

• هرگز، ڪڏهن نه

• [ف]

• رَننور: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

• رُو: [ا - مذ] جانورن جو باغ، چڙيا گهر، جانور خانو

• [انگ: Zoo]

— رُوجاگرافي: [ا - مذ] جانورن جي جاگرافيائي جاءِ

• [انگ: Zoogeography]

— رُولاچي: [ا - مذ] علم حياتيات (بائيولاجي) جي هڪ شاخ

جانورن بابت علم، حيوانييات

• [انگ: Zoology]

- زود رنج ج زود رنج: [صفت] جلدي چڙو، چيڙاڪ
ٿيڻي، پوسندڙ، خرابار، تيز مزاج
* [ف: زود + رنج = ڏڪ]
- زود رنج هڪڙو: [اصطلاح] جلدي ڪاٺو ڇنڊڻ هٿ، ڪاٺيل هٿ
چيڙاڪ هٿ
- زود فھر: [صفت] تمام ذهين، تيز فھر
* [ف: زود + فھر = عقل]
- زود نويس ج زود نويس: [صفت] ٽڪڙو لکندڙ
جلدي لکندڙ
* [ف: زود + نويس < نوشتن = لکڻ]
- زود نويسي: [ا - مت] ٽڪڙي لکڻ جي طاقت
- زود هضم: [صفت] جلد هضم ٿيڻ وارو (کاڌو)،
هلڪي غذا
- زود ج زود: [ا - مذ] بل، طاقت، قوت، توانائي، سگھ
ست
- * همت، جرئت، بهادري
* شڪتي، تيج، ڪرامت
* ڏاڍائي، مضبوطي، سگھت، سامري، غلبو
* توفيق، وس، پنهنجي
* زيادتي، ڪثرت، افراط، ازحد، نهايت
* ظلم، ستم، غصب، زبردستي
* اختيار، حڪم، حڪومت، اقتدار
* ڪوشش، جدوجهد
* خريو، جيلو، وسيلو
* سوڙھ، گھٽ
* ٻار، وڻ
* رعايت نه ملڻ جي حالت، سختي
* هٿن سان لڳڻ تي ڌٽل مروڙو (قرحت خاطر)
* [صفت] هوشيار، پڙ
* وڌيڪ، گھڻو، جام
* طاقتور، ڏاڍو، بلوان
- * [ف] *
- زور آزمائي: [اصطلاح] طاقت آزمائي، طاقت ڏيکارڻ
زور ڏيکارڻ، زور جي آزمائش وٺڻ
- زور آزمائي ج زور آزمائيون: [ا - مت] طاقت آزمائي،
طاقت جو مقابلو
- زور آوڙ ج زور آوڙ: [ا - مذ/صفت] بلوان، طاقتور
طاقت وارو، جرئت وارو
* [ف: زور + آوڙ < آوردن = آڻڻ]
- زور آوري ج زور آوريون: [ا - مت] طاقت، بل، توانائي،
زبردستي
* ظلم، جبر، ستم
- زورار ج زورار: [صفت] زور وارو، زور ڀريو، زورائتو،
مضبوط، جاڏو، جبرو، بلبان، بلي، ٻريل، گڙاڪڙي، سگھو،
سترو، سگھارو، سگھائتو، سٻڙ سگھو، قوتي، ستائتو،
قرارو، توانو ستائو
* زبردست، پنھج وارو، پنھنجيات، شھزور
- زوراک ٿيڻ: [اصطلاح] ڪنھن جانور جو زور وٺڻ ۽
قابو نه آڻڻ
* [س/ات]
- زوران دستي ج زوران دستيون: [ا - مت] ڏاڍ مڙسي،
طاقت، زوران زوري، ملهان ملهي
* [ف: زور + دست = هٿ]
- زوران زوري: [ا - مت] زبردستي، زوري
* [طرف] جبراً، سختيءَ سان، زور سان، قهراً
- زوران زوري ڪرڻ: [اصطلاح] زبردستي ڪرڻ،
ڏاڍائي ڪرڻ
- زورائو ج زورائو: [صفت - مذ] سگھارو، سگھائتو
زور ڀريو، زوردار، قرارو، زبردست
* پهلوان، پراگرمي، جبرو، جانور قوي، جنگ، جودو
هيڪل، بهادر، بلي، بلوان، زور آور
* [ا - مذ] شوڪ، غم، ڏڪ، گوندڙ، ڏنج، آفسوس، ارمان،
سور، ڪليش، ويڏن، ڏڪ، مائٽر، روڏڻ
* [مت: زورائي ج زورائين]
- زوراوڙ ج زوراوڙ: [صفت] زور وارو، زبردست، دست دراز
جيراتي غضب ناڪ
* ڏاڍو سخت، بلڪل مهاوت
* ظالم، قهري، ڌوڏي، انڌيري، ستمگر، شوخ، گبر

- زورادوي ج زورادويون: [ا - مت] زور، ڏاڏ، سٻرائي، زوري، جبر، ڏاڏائي، دست درازي، ظلم، شوهي
- * گهٽ، ٻوساٽ، ڊيڙ ڏونس
- * غصب، زور ڏيڻ
- * بل، طاقت، قوت، زور، چوه
- زورائيتو ج زورائيتا: [صفت - مذ] مضبوط، جاذب، جبر، بليار، بلي، پربل، گڙاڳڙي، سگهو، سگهارو، سگهائيتو، سٻر، زور ڏيڻ، قوتي، ستائيتو، قرارو، توانو، ستائو، بلوان، پراگرمي، پڇڻياٺ، پهچ وارو، شهروز
- * [مت: زورائيتي ج زورائيتون]
- زور ڀلو ج زور ڀلا: [صفت] ڀلو، سٺو، چڱو
- زور ڀريو ج زور ڀريا: [صفت] طاقتمند، مضبوط، طاقتور، جبر، بليار، بلي، پربل، گڙاڳڙي، سگهو، سترو، سگهارو، سگهائيتو، قوتي، سٻر، زورائيتو، زور ڀريو، قوتي، ستائيتو، قرارو، توانو، ستائو، جانئو، سٺو، ڏونسو، متارو
- * [مت: زور ڀري ج زور ڀريو]
- زور تي چڙهڻ: [اصطلاح] طاقت وٺڻ، زور وٺڻ
- * ڏاڏائيءَ سان مٽي آڇڻ
- زور جتائڻ: [اصطلاح] طاقت ظاهر ڪرڻ
- زور جي ميندي هڻڻ: [اصطلاح] مرضيءَ جي خلاف ڪم ڪرڻ
- زور جي ميندي نه لڳڻ: [اصطلاح] رضامنديءَ کان سواءِ ڪم سرانجام نه ڏيڻ
- زوردار ج زوردار: [صفت] زور وارو، زورائيتو، زور
- * قوتي، پهلوان، توانا، طاقتور
- * [ف: زور + دار < داشتن = رکڻ]
- زور داغ ج زور داغ: [ا - مذ] طاقت جو داغ
- زور داغ ڏيڻ: [اصطلاح] گهوڙي کي طاقت ۽ صحت لاءِ داغ ڏيڻ
- زور ڏيکارڻ: [اصطلاح] طاقت ظاهر ڪرڻ، بل ڏيکارڻ
- * ڏٻاءُ وجهڻ
- * هلندي پنهنجي ظاهر ڪرڻ
- * ڏاڏائي ڏيکارڻ
- زور ڏيڻ: [اصطلاح] پيڙون ڏيڻ، مٿن، ڇاڻڻ، مٽائڻ، مڪڙيون هڻڻ
- * طاقت ڏيکارڻ، زور آزمائڻ
- * خراب هلائڻ، وس ڪرڻ
- * بهادري ڏيکارڻ
- * هٿن سان لڳڻ تي مروڙا ڏيڻ (قرحت خاطر)
- * شد مد سان چوڻ
- * جهلي پيڻ
- * ٽٽيڻ
- * پٺيڙائي ڪرڻ، مدد ڪرڻ
- * تاڪيد ڪرڻ
- * مجبور ڪرڻ
- * قوت ڏيڻ
- * سخت ڪرڻ
- * ڪو لفظ زور سان ڳالهائڻ
- زور ڏيئي پيڻ: [اصطلاح] تمام گهڻي ڪوشش ڪرڻ، هڙي خراب آزمائڻ، وس آهر ڪوشش ڪرڻ، سڀ جيلا هلائڻ
- زور شور ج زور شور: [ا - مذ] تيزي، شدت، سختي، تڪ، تاءُ
- * جذبو، جئون، ولولو، جوش
- زور ڪڍڻ: [اصطلاح] زور گهٽائڻ، سگه ڪڍڻ، ڪمزور ڪرڻ
- زور ڪرڻ: [اصطلاح] زور لڳائڻ، ڪوشش ڪرڻ، طاقت آزمائڻ، خراب هلائڻ
- * زوري ڪرڻ، لاجار ڪر، مجبور ڪرڻ، ڊٻائڻ
- * مٽ ڪرڻ، آزي ڪرڻ
- زور لائي پيڻ: [اصطلاح] سڀ جيلا وسيل هلائي پيڻ
- زور لڳائڻ: [اصطلاح] طاقت لڳائڻ، زور ڪرڻ
- * هٽ ڪرڻ، ڪوشش ڪرڻ
- * مدد ڪرڻ
- * ڏڪو ڏيڻ، ٽيلهڻ
- * مڃاڻي ڪرڻ

- زور ماريو ج زور ماريو: [صفت - مذ] زبردستيء سان نڪتل. زور سان ڏڪيل
* مڃيو. لاجار
* مرضيءَ کانسواءِ، بي خواهشو
* [مت: زور ماري ج زور ماريون]
- زور حس: [ظرف] زبردستي. زور زور ڏيئي، زوري
— زور هٿ ج زور هٿ: [صفت] ٻلوان، طاقتور، زورآور
— زور ۾ وڃڻ: [اصطلاح] ٻيڙيءَ جو واءِ کان پاسيرو وڃڻ (ملاحن جو اصطلاح)
* [س/ل]
- زور وچ زور: [ا - مذ] زور، ٻل، طاقت، قوت، سگهه
* زور، چوه
* ڏاڍ، ڏاڍائي، سٻرائي، زورآوري، جس دست درازي
* گهٽ ٻوساڻ، ڊٻڙ دٻس
* غضب، زور زير
* [صفت - مذ] زبردست
* ظالم، ڏاڍو
* بهادر، طاقتور، سگهارو
- زور وٺائڻ: [اصطلاح] هٿائڻ، قوت ڏيڻ، جوش ڏيارڻ، ترغيب ڏيڻ، اٿارڻ، اُٻارڻ
— زور وڃهڻ: [اصطلاح] ڊٻائڻ، مڃيو ڪرڻ، ڊٻاءِ وڃهڻ، طاقت ڏيکارڻ
* مدد ڪرڻ
- زور هلايڻ: [اصطلاح] طاقت هلايڻ، وس هلايڻ، حڪومت هلايڻ، زبردستي يا رعب سان ڪم وٺڻ
— زور هلائڻ: [اصطلاح] وس هلائڻ، نڇت هلائڻ، حڪم هلائڻ
— زور هٽائڻ: [اصطلاح] مٽو هٽائڻ، محنت ڪرڻ، زور لڳائڻ، مٽا مٽا هٽائڻ، ڪوشش ڪرڻ، جتن ڪرڻ
— زور هٽائڻ: [اصطلاح] طاقتمند هٽائڻ، ڏاڍو هٽائڻ، مضبوط هٽائڻ، طاقتور هٽائڻ، زورائيو هٽائڻ
* هلنديءَ وارو هٽائڻ، رهائيءَ وارو هٽائڻ
* خوش هٽائڻ
- زور ٿون زور: [صفت] سڀني کان وڌيڪ، تمام گهڻو، بيحد، جام
* ’آهي زور ٿون زور جي تومحبت من ۾‘ (سچل)
— زوريءَ: [ا - مت] زبردستي، ڏاڍائي، زور
* [ظرف] ڏاڍ سان، جبراً، غضب سان، زور سان
— زوريءَ زنا: [ا - مت] زبردستي زنا، زوريءَ همبستري
• زور ج زور: [ا - مذ] دغا، قريب، ڪوڙ، دروغ، ڪڏب
* [ع]
• زور ج زور ٿون: [ا - مت] ٻيڙيءَ جو هڪ قيصر، سنڌي ٻيڙي
* [ع]
• زورائڻ ج زورائڻ: [ا - مذ/صوتي] زور سان وڃڻ يا ڦرڻ جو آواز (جرخي يا لائون جه)، زوڪاڻ
• زورفا: [ا - مذ] ذوا طور ڪم ايندڙ هڪ پٿارڪو وڪڙ (خوشبودار پٿر سان گڏ جو هڪ قيصر، جنهن جي شاخن ۾ گندپون ۽ گل ڀريون ٿين)
* [ع]
• زوڪاڻ ج زوڪاڻ: [ا - مذ/صوتي] هوا زور سان لڳڻ جو آواز، زورائڻ، سوساڻ، زوڪاڻ
• زوڪاڻ ج زوڪاڻ: [ا - مذ/صوتي] زوڪاڻ، زورائڻ
• زوڪو ج زوڪا: [صفت - مذ] ٿلهو، مٿارو، پهلوان
* [س/ات]
• زورم ج زورم: [ا - مذ] زور، ٻل، طاقت، قوت
* ڏاڍ، ڏاڍائي، سٻرائي، زورآوري، دست درازي، زبردستي، غضب
* آڪي وڌائي، غرور
* گهٽ، ٻوساڻ
* جلها، چوه
* هٿان، آٿر
* توفيق، وسعت
* [س/ل]
* [ظرف] ٽڪو زور سان، ڏاڍي
— زور مان: [ظرف] زور سان، طاقت سان

- زُومي ج زُومي: [صفت] ظالم، قهار، ستمگر، دؤي
* پرجا پيڙڪ، راج پيڙڪ، مردمر آزار

• زُون: [ا - مذ] زور، وڌائي

* تيش، آڪڙ

* [س/ات]

* [طرف] نڪو، تيز

- زُون ٿيڻ: [اصطلاح] وڌائيءَ ۾ پرجي وڃڻ

* ڪاوڙجڻ

- زُون سڌائڻ: [اصطلاح] هوشيار سڌائڻ

* بهادر سڌائڻ

- زُون ۾ هجڻ: [اصطلاح] وڌائيءَ ۾ هجڻ، ٽڪڙ ۾ هجڻ

• زُون: [ا - مذ] خطو، علائقو

* [انگ: Zone]

- زونل: [ا - مذ] خطيوار، علائقائي

* [انگ: Zonal]

• زونتوج زونتاج: [صفت - مذ] هٿ پريو

* تلھي ستارو

* مضبوط، ڏاڍو

* [س/ل]

• زونر: [ا - خاص] بلوچن جي هڪ قبيلي جو نالو

• زونر: [ا - مذ] هڪ ڳوٺ جو نالو (نھايت زھريلي)

* هڪ قيسر جي ڙنگي گل جو ٻوٽو

• زَهَر ج زُهُون: [ا - مٿ] ڪنھن به شيءِ جو ڪنارو، وٽ

(جيئن: زهر گريبان، زهر ڀن وغيره)

* ڪمان جي ڏور، وٽر

* ڏوري، سنڌ، تاز، نار، رودو

* جانور جي آندي مان وٺيل ڏور (جيڪا ڪمان ۾ ڪڍجي)

* جاميٽريءَ موجب اها سنئين ليڪ، جيڪا گھيري جي

هڪ پاسي کان ٻئي پاسي پھچي،

مرڪز مان نه لنگهي

* [ف]

- زَهَبْتَنُ ج زَهَبْتَنُ: [ا - مذ] ڪاٺ جي پتي (جيڪا رازا جاو
ناھن مَھَل ليبي جي سنوٽ لاءِ ڪم آڻيندا آھن)، مسطر
* [زهر + ف: بند < بستن = ٻڌڻ]

- زُهُون ڏيڻ: [اصطلاح] مغزي هٿڻ، ڪپڙي کي ڪناري هٿڻ

• زُهْدُ ج زُهْدُ: [ا - مذ] پرهيزگاري، پارسائي، پاڪائي،

خدا پرستي

* پرهيز ڪري

* [ع]

• زَهَر: [ا - خاص] هڪ ذات جو نالو

* [س/ات]

• زَهَر ج زَهَر: [ا - مذ] زهر، وڪڻ، سنڪيو

* [ڪنايه] بغض، ڪينو ساڙ، حسد، جلن، پياڻي، دغا

* دشمني، وٽر

* [صفت] ڪارو، ڪوڙو، تيز

* بي لطف، بد ذاتي وارو

* [ف]

- زَهَر آب: [ا - مذ] زهر گڏيل پاڻي، زهر آلود پاڻي

- زَهَر آلود: [صفت] زهر سان ڀريل، زهريلو

* [ف: زهر + آلوده = گڏيل]

- زَهَر باد: [ا - مذ] باد زهر، باد خايه، خناق

* گھوڙي جي بيماريءَ جو هڪ قسم

- زَهَر تَريءَ تي رَکِي نه ڪاڻيڻ: [اصطلاح] بچڙيءَ

صحت يا سنگت ۾ رهي بچڙو ڪم نه ڪرڻ

- زَهَر ٿِي پَوَڻ: [اصطلاح] زهر ٿي لڳڻ، تلخ ٿيڻ، نه وٽڻ،

ناگوار لڳڻ، بچڙو معلوم ٿيڻ

- زَهَر ٿيڻ: [اصطلاح] زهر ٿيڻ

* خراب ٿيڻ

* ٽڪيلت جو باعث ٿيڻ، تلخ هجڻ

- زَهَر پياڳ ج زَهَر پياڳ: [صفت] زهر پيئندڙ

زهر جو عادي

* [مجازاً] عاشق، شيدائي، مشتاق

’عاشق زهر پياڳ، زهر ڏسي وهن گھوڙ‘ (شاه/نمن گلياڻ)

- زهر جو ڏيک پيئڻ: [اصطلاح] صبر ڪرڻ، غم کائي وڃڻ نه برداشت ڪري سگهڻ واري ڳالهه برداشت ڪرڻ
- زهر جي چري هئڻ: [اصطلاح] تمام خوفناڪ هئڻ
- زهر ڏار: [صفت] زهر سان ڀريل، زهريلو زهر وارو، زهري، وه پريو
- زهر ڏيڻ: [اصطلاح] زهر کائڻ، زهر ڏيئي مارڻ، زهر سان مارڻ
- زهر قاتل: [صفت] مھلڪ زهر، مارڻ وارو زهر
- زهر ڪرڻ: [اصطلاح] تلخ ڪرڻ، ڪڙو ڪرڻ، وه ڪرڻ، وڌ ڪرڻ
- * سخت پريشان ڪرڻ
- زهر ڪري ڏيڻ: [اصطلاح] تلخ ڪري ڏيڻ، ناگوار ڪري ڏيڻ، بدعزي ڪري ڏيڻ
- * سخت پريشان ڪرڻ
- زهر کائڻ: [اصطلاح] ڪا ماريندڙ شيء کائڻ
- * جان ڏيڻ، مَرڻ
- * قرباني ڏيڻ، پاڻ کي تڪليف ڏئي ٻئي لاءِ ڀلو ڪرڻ
- زهر لڳڻ: [اصطلاح] ناگوار لڳڻ، خراب لڳڻ، ڪڙو لڳڻ
- زهر مھرو: [ا - مذ] زهر کي ڪڍندڙ پٿر جو هڪ قسم (جيڪو ڏا طود ڪم آهي)
- زهر ناک: [صفت] زهر وارو، زهر سان ڀريل، زهريلو
- زهر وات ڀريو هئڻ: [اصطلاح] سخت مصيبت هجڻ
- * ڪنهن عزيز جي موت هئڻ ڪري سوڳ هجڻ
- زهر هارڻ: [اصطلاح] آندڙ جو غصو يا زنج پئي جي مٿان ڪڍڻ
- زهري ج زهري: [صفت] زهر وارو، وگر، وه وارو، زهر وارو، آڻائڻو، زهريلو، وڌ پريو
- * ڪڙو، تلخ، ڪڙو
- زهريلو ج زهريلو: [صفت - مذ] زهر وارو، زهر ڏار، زهري
- * [مت: زهريلي ج زهريلين]
- زهرا: [ا - مت] خاتون جنت بيبي فاطمة الزهري سلام الله عليها جن جو لقب
- * [ع]
- زهراڻي: [ا - خاص] درڪاڻي بلوچن جو هڪ پاڙو
- زهر ڪچلو: [ا - مذ] ٻسارڪي وگر جو هڪ قسم
- زهر ڪوچلو: [ا - مذ] ٻسارڪي وگر جو هڪ قسم، زهر ڪچلو
- زهر ڪو ڪلو: [ا - مذ] گاهه جو هڪ قسم
- * [س/ث]
- زهره: [ا - مذ] هڪ گره جو نالو، شڪر گره، زهر، نظام شمسيءَ جو سڀني کان روشن ۽ ٻيو نمبر وڏو گره (جنهن کي حسن جي ديويءَ سان تشبيهه پڻ ڏئي ويندي آهي، Venus
- * [ع]
- زهره جڻين: [صفت - مت] زهره سڀاري جهڙي خوبصورت پيشانيءَ واري
- * خوبصورت، ماهر، پيڪر
- * [ع: زهره + ف: جبين = پيشاني]
- زهرو ج زهرا: [ا - مذ] زهره
- زهري: [ا - خاص] بروهي بلوچن جو هڪ قبيلو
- * بلوچستان جي ’جهالوان‘ علائقي ۾ هڪ ضلعي جو نالو (تاريخ بلوچستان)
- زهرڙو: [ا - مذ] هڪ وڻ جو نالو، وڻ ويڙهيءَ جو هڪ قسم، بي پاڙي
- * [س/ڪوهه]
- * سرندي جي وچت
- * جهڙ جو تار
- زهيم: [ا - مت] زهر
- * زور
- * ڪاوڙ
- * گست (پيلين جا ٻول)
- * [س/ڪوهه]
- زهي: [ح - ندا] وهه، واهه، شاباس
- * [ف]
- زهي قسمت: [ح - ندا] واهه، خوش نصيبي
- زهي نصيب: [ح - ندا] واهه، خوش نصيبي

- **زِيَمِي ج زِيَمِيُون:** [ا - مت] تاجِيءِ جِي پِچاڙِي. جيڪا اوج هيٺ نه آجي (ڪوڀين جو اصطلاح) * [س/ات]
- **زِيَمِي ج زِيَمِي:** [صفت] هيشو ڪمزور، ڏهرو، آهرو * [ف]
- **زِيَمِي ج زِيَمِيُون:** [ا - مت] رت، مائيتي، عزارت * [ف/س/ات]
- **زِيَمِي ج زِيَمِيُون:** [ا - مت] اُڪير سڱ * [س/ل]
- **زِيَادَت ج زِيَادَتُون:** [ا - مت] گهڻ، واڌ، واڌارو، افراط، گهٽائي * [ع]
- **زِيَادَتِي ج زِيَادَتِيُون:** [ا - مت] ڪثرت، افراط، جوڙ، واڌ، واڌارو * [ف]
- **زِيَارَت:** [ا - خاص] بلوچستان صوبي جي هڪ شهر جو نالو (جتي قائداعظم محمد علي جناح پنهنجي ريزيڊنسيءَ ۾ رنديءَ جا آخري ڏينهن گذاريا)
- **زِيَارَت ج زِيَارَتُون:** [ا - مت] ڪنهن مقدس جاءِ جو ڏيڌار، جاترا، ياترا، تيزت * [ف]
- **مقدس جاءِ، آستانو، درگاهه** * [ف]
- **‘هل د زيارتون گهبي آهون’ (جملو)** * [ف]
- **ڏيڌار، درشن** * [ف]
- **ملاقات، گڏجاڻي** * [ف]
- **[ع: زار = ملاقات ڪئي]** * [ف]
- **سلام، سلامي** * [ف]
- **اهل تشيع ۾ هر نماز مجلس، عزاداريءَ يا پڻ عبادتن جي آخر ۾ پڙهيو ويندڙ سلام** * [ف]
- **زِيَارَت جو شرف حاصل ڪرڻ:** [اصطلاح] * [ف]
- **ملاقات ڪرڻ، ڏيڌار ڪرڻ (ڪنهن مقدس جاءِ وڏي شخصيت يا معنوي ج)** * [ف]
- **زِيَارَت ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪنهن مقدس جاءِ يا بزرگ جو ڏيڌار ڪرڻ * [ف]
- **زِيَارَت گاهه ج زِيَارَت گاهون:** [ا - مت] زيارت ڪرڻ جي جاءِ، مقدس جڳهه، درگاهه، آستانو * [ع: زيارت + ف: گاهه = جڳهه]
- **زِيَارَتِي ج زِيَارَتِي:** [صفت] زيارت ڪندڙ، زيارت لاءِ ايندڙ * [ف]
- **پانڌيڙو، جاتري، ياتري** * [ف]
- **زِيَمِي ج زِيَمِيُون:** [ا - مت] تاجِيءِ جِي پِچاڙِي. جيڪا اوج هيٺ نه آجي (ڪوڀين جو اصطلاح) * [س/ات]
- **زِيَمِي ج زِيَمِي:** [صفت] هيشو ڪمزور، ڏهرو، آهرو * [ف]
- **زِيَمِي ج زِيَمِيُون:** [ا - مت] رت، مائيتي، عزارت * [ف/س/ات]
- **زِيَمِي ج زِيَمِيُون:** [ا - مت] اُڪير سڱ * [س/ل]
- **زِيَادَت ج زِيَادَتُون:** [ا - مت] گهڻ، واڌ، واڌارو، افراط، گهٽائي * [ع]
- **زِيَادَتِي ج زِيَادَتِيُون:** [ا - مت] ڪثرت، افراط، جوڙ، واڌ، واڌارو * [ف]
- **زِيَارَت:** [ا - خاص] بلوچستان صوبي جي هڪ شهر جو نالو (جتي قائداعظم محمد علي جناح پنهنجي ريزيڊنسيءَ ۾ رنديءَ جا آخري ڏينهن گذاريا)
- **زِيَارَت ج زِيَارَتُون:** [ا - مت] ڪنهن مقدس جاءِ جو ڏيڌار، جاترا، ياترا، تيزت * [ف]
- **مقدس جاءِ، آستانو، درگاهه** * [ف]
- **‘هل د زيارتون گهبي آهون’ (جملو)** * [ف]
- **ڏيڌار، درشن** * [ف]
- **ملاقات، گڏجاڻي** * [ف]
- **[ع: زار = ملاقات ڪئي]** * [ف]
- **سلام، سلامي** * [ف]
- **اهل تشيع ۾ هر نماز مجلس، عزاداريءَ يا پڻ عبادتن جي آخر ۾ پڙهيو ويندڙ سلام** * [ف]
- **زِيَارَت جو شرف حاصل ڪرڻ:** [اصطلاح] * [ف]
- **ملاقات ڪرڻ، ڏيڌار ڪرڻ (ڪنهن مقدس جاءِ وڏي شخصيت يا معنوي ج)** * [ف]
- **زِيَارَت ڪرڻ:** [اصطلاح] ڪنهن مقدس جاءِ يا بزرگ جو ڏيڌار ڪرڻ * [ف]
- **زِيَارَت گاهه ج زِيَارَت گاهون:** [ا - مت] زيارت ڪرڻ جي جاءِ، مقدس جڳهه، درگاهه، آستانو * [ع: زيارت + ف: گاهه = جڳهه]
- **زِيَارَتِي ج زِيَارَتِي:** [صفت] زيارت ڪندڙ، زيارت لاءِ ايندڙ * [ف]
- **پانڌيڙو، جاتري، ياتري** * [ف]

- **زبان ج زبان:** [ا - مذ] نقصان، خرچ، توڻو هاجو گهاٽو، خسارو، ضرر، وڌاءُ، ڇيڻو
 * چوٽ، جتي، تارو، ناوان، آبوچي، گاس
 * بريادي، تباهي
 * [ف]
- **زبان خود ج زبان خود:** [صفت] نقصانڪار، ناس ڪندڙ، تباه ڪن، نقصان پهچائيندڙ، ضررناڪ، جهورائو، خريڪي، لڄو، ايڻشو، هاجو
 * [ف: زبان + خود = خوردن = واپرائڻ]
- **زبان ڪار ج زبان ڪار:** [صفت] نقصانڪار، نقصان پهچائيندڙ، زبان خود
 * [ف: زبان + ڪار = ڪردن = ڪرڻ]
- **زباني ج زباني:** [صفت] نقصانڪار، نقصان پهچائيندڙ، زبان خود
- **زيب ج زيب:** [ا - مذ] سونهن، حسن، سوييا، خوبي، خوبصورتي، برآج
 * آرائش، زيبائش، سينگار، ٺٽ، ڍانڊس، خوشنمايي، روتق، تيج، جلوو، ڪرائتي، جهلڪو، پوکي، پرتاب، ڏما
 * ٽچمل، آب، چمڪ
 * [ف]
- **زيبا:** [صفت] خوشنما، سهڻو، سندر، خوبصورت
 * ستر
 * مناسب
 * آراستہ، سينگاريل
 * [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
- **زيب النساء:** [ا - مذ] عورتن جي سونهن، اها عورت، جيڪا گهڻين عورتن ۾ نمايان هجي، سنگهڙ ۽ ڀلاڙي عورت
 * [ف + ع: زيب (ف) = سونهن + نسا = عورث]
 * [ا - خاص] مسلمان عورت جو نالو
- **زيبائيتو ج زيبائيتا:** [صفت - مذ] زيب وارو زيبو، سندر، سندر، ٺاهوڪو، سهڻو
 * غمدو، ڀل، ڀلوڙ، سٺو، وڻندڙ، ڏيندڙ، ڏسڻ ڄمڻو، لطيف، نازڪ، سنگين، مهين
 * سنهو، نفيس، چوڪو
 * [م: زيبائيتي ج زيبائيتون]

- **زيبائش ج زيبائشون:** [ا - مذ] سجاوٽ، سجاوٽ، سجاوٽ، سينگار، آرائش، سوييا، زينت، سونهن
- **زيب تن ڪڙو:** [اصطلاح] پائڻ، پهرڻ، ڪنهن چيز (لٽي ڪپڙي) کي چسپ تي سينگارڻ
- **زيب ڏيڻ:** [اصطلاح] سوييا ڏيڻ، خوشنما لڳڻ، سنو لڳڻ
- **زيب زين:** [ا - مذ] سونهن، سينگار
- **زيب وارو ج زيب وارا:** [صفت - مذ] زيبائيتو، غمدو، سهڻو، نراڪٽ وارو، ٺاهوڪو، زينت وارو
 * [م: زيب واري ج زيب واريون]
- **زيب و زينت ج زيب و زينتون:** [ا - مذ] سجاوٽ، آراستگي، ٺاٺ، بنا، سينگار، زيبائش
- **زيبرا ج زيبرا:** [ا - مذ] آفريڪي گدھ جو هڪ قسم، پتاپتي گدھ
 * [انگ: Zebra]
- **زيبرا ڪراسنگ:** [ا - مذ] ڪنهن شهر ۾ پيادل رستو پار ڪرڻ جي لاءِ پتاپتي پيڇرو
 * [انگ: Zebra crossing]
- **زيتو زيت:** [ا - مذ/صوتي] زيارپ، ڦه ڦه، ست ست، زب زب
 * [س/ڪوهه]
- **زينتون ج زينتون:** [ا - مذ] ميوي ۽ وڻ جو هڪ قسم، چار ڦل، آمروت، آمروڊ (هي قسم جا ٻيلي، تري ۽ باغي ٻيٽن)
 * [ف]
- **زيت ج زينتون:** [ا - مذ] بڪواس، بڪ بڪ
 * بٽاڪ، لٻاڙ
 * آڪڙ، وڏائي
 * [س/ات]
- **زيت ڦڦڻ:** [اصطلاح] بٽاڪ ڦڦڻ، لٻاڙ ڦڦڻ
- **زيت ج زينتون:** [ا - مذ] ڊاڙ، بٽاڪ، لٻاڙ
 * بڪواس، بڪ بڪ
 * [س/ات]
- **زيبو ج زيبو:** [صفت] بڪواسي
 * لٻاڙي، ڊاڙي، بٽاڪي

- زير ٽجويڙ: [طرف] ويچار هيٺ، خيال هيٺ، رڻ ۾
* [ف: زير + ع: تجويڙ]
- زير تعليم: [طرف] تعليم ۾، [سڪول يا ڪاليج ۾]
* [صفت] تعليم حاصل ڪندڙ، مُتَعَلِّم
- زير حراست: [طرف] پوليس جي خوات ۾، حراست ۾،
چوڪيءَ ۾، ٻهري هيٺ
- زير دست ج زير دست: [صفت] هٿ هيٺ، تابع.
تابعدار، ماتحت، زير حڪم، حڪم هيٺ
* بچگير، باجگير
* غريب، ڪمزور، اڏين، ڪم طاقت
- زير دستي ج زير دستيون: [ا - مٿ] ماتحتي، تابعداري
* باجگيري، بچگيري
* هيٺائين، پائيندي، غلامي
- زير زمين: [طرف] زمين هيٺ، زمين ۾، زمين اندر
- زير سايو: [طرف] پناهه هيٺ، آجهي ۾، حمايت ۾
* [صفت] قريب، ويجهو
* هيٺان
- زير صداقت: [طرف] صداقت هيٺ، اڳواڻي هيٺ
- زير علاج: [صفت] علاج هيٺ، علاج ۾، دوا ڪرائيندڙ،
پيسار، آگاهو
- زير ڪڙو: [اصطلاح] تابع ڪڙو، مطيع ڪڙو،
مغلوب ڪڙو، هيٺان ڪڙو
* ماري مڃائين، ڏهاڻين، قابو ۾ آڻڻ
* فتح ڪرڻ
- زير و بالا: [طرف] هيٺ مٿي، اُٿو سبتو، اُٿ پٺت،
ڏهر ڏهر، زير و زير
- زير و زير: [طرف] هيٺ مٿي، ڏهر ڏهر، اُٿو سبتو،
نه و بالا، اُٿ پٺت، سرير، زير و بالا
- زير و زير ٿيڻ: [اصطلاح] هيٺ مٿي ٿيڻ، اُٿ پٺت ٿيڻ،
اُٺڻو ٿي پوڻ
* برهان ٿيڻ
* ڪٽي وڃڻ
* برباد ٿي وڃڻ، نابود ٿي وڃڻ، اُجڙي وڃڻ
- زير مارڻ: [اصطلاح] ڏاڙ هڻڻ، پٽاڪ هڻڻ
- زير ملائڻ: [اصطلاح] ڏاڙون هڻڻ، پٽاڪون هڻڻ
- * زير ٽ ج زير ٽ: [ا - مذ/صوتي] نڪاء، ٽهڪو
ويڪارو (جيئن: موچري جو زير ٽ پيو پوي)
* [س/ات]
- * زير: [طرف] هيٺ، هيٺان، تحت
* [صفت] هيٺو، هيٺاهون، هيٺ پيو
* ذري ۾ گهٽ، ڪمتر، نيچ، هلڪو
* سادو
* تابع، هٿ هيٺ، وس ۾، زير دست، ماتحت
* ڪمزور، ڪم طاقت
* [ف]
- زير آب: [صفت] پاڻيءَ جي اندر، پاڻيءَ جي هيٺ
* ٻوڏ هيٺ، اُٿل هيٺ، ٻڏل، سيلاب هيٺ
* [ف: زير + آب = پاڻي]
- زير آبي ج زير آيون: [ا - مٿ] پاڻيءَ هيٺ هلندڙ
جهاز، توپو جهاز
- زير بار ج زير بار: [صفت] بار هيٺ آيل، بار وڌل
* قرضدار، آڌار هيٺ، قرضي
* لاجار، تنگ
* [ف: زير + بار = بوجھ]
- زير بار ٿيڻ: [اصطلاح] گهڻي بار هيٺ اچڻ
* لاجار ٿيڻ
* گهڻي خرچ ۾ پوڻ
* قرض ۾ هڻڻ
- زير باري ج زير باريون: [ا - مٿ] بار هيٺ اچڻ جي حالت،
بار، بوجھ
* اٽڪ، ڙنڊڪ
* قرض، قرضداري
- زير بند ج زير بند: [ا - مذ] گهوڙي جي ستنجن جو
هڪ قسم، ٺوڏ
* تنگ
* [ف: زير + بند < بستن = ٻڌڻ]
* اڳت، ناڻو

- **زير و زير ڪرڻ:** [اصطلاح] هيٺ مٿي ڪرڻ، اُٿ پلٽ ڪرڻ
* تباھ و برباد ڪرڻ
- **زير ويچار:** [صفت] ويچار هيٺ، ڏيان هيٺ، غور هيٺ
* [ظرف] خيال ۾، سوچ ۾
- **زير ويچار هئڻ:** [اصطلاح] سوچ يا خيال ۾ هئڻ
* ڪا ڳالهه فيصل نه هئڻ
- **زيرين:** [صفت/ظرف] هيٺيون، هيٺاهون
* گهٽ
- **زير ج زيرئون / زيرئون:** [ا - مٿ] علمِ صوتيات سر (Vowel) جو هڪ نشان ( )، آواز جي اکر هيٺ ڏنل هڪ اعراب، ڪنهن اکر جي هيٺان آيل اها اعراب، جيڪا 'ا' سر جي آواز کي ظاهر ڪندي آهي (اهي اعراب کي اکر جي هيٺان آڏي لکيو) سان ظاهر ڪيو ويندو آهي
* [ع]
* رنجيز، ڪڙي
* قيد
- **زير ڪڙي** (جيڪا قيدن کي وجهي)
* ڳجهي، ڳانا لوھ جا، زيرئون ۽ رنجيز
* [ف]
- **زيرڪ ج زيرڪ:** [صفت] تيز فھر، ذهين، ذڪي، سمجھو فھير، عقلمند، دانا، دانشمند، هوشيار، سنگھڙ، سياڻو، عقلي، سجاڻ، ڊگهي نظر رکندڙ دور اندیش
* هنري، جتن، جلاڪ، ڪاريگر
* [ف]
- **زيرڪي ج زيرڪيون:** [ا - مٿ] تيز فھمي، ذهانت، ذڪاوت، دانائي، دانشمندی، چترائي، هوشيار، حڪمت، سياڻپ
- **زير گادي ج زير گاديون:** [ا - مٿ] اُٺ جي ستنجن مان هڪ سنج جو نالو (وهائي جي نموني تي، جيڪا اُٺ جي پٺيءَ تي بچاءَ لاءِ پاڪري هيٺان ڏجي)
- **زيرو:** [ا - مذ] بڙي، صفر
* ڪجھہ به نه
* [انگ: Zero]
- **زير و پلٽ:** [ا - مذ] تمام هلڪي روشني ڏيندڙ پلٽ، گهٽ وولٽيج وارو پلٽ
* [انگ: Zerobulb]
- **زير و ج زيرا:** [ا - مذ] مصلحي طور ڪر ايندڙ هڪ پٺاڙڪو خوشبودار وکر، چيرو
* [ف: زيرہ]
* پڇڻ بعد ڏيکڻ تي ڪريٽل پلڙا
* [س/ڪوھ]
* [مٿ: زيري ج زيرئون]
- **زيري ج زيرئون:** [ا - خاص] هڪ جبل جو نالو
- **زيري ج زيرئون:** [ا - مٿ] رنجيز، سنڪلي
* ڪڙي، پيڙي
* قطار
- **زيست:** [ا - مٿ] زندگي، حياتي، عمر، اوسنا
* هستي
* [ف]
- **زيڪ ج زيڪ:** [ا - مذ] پيماريءَ جو هڪ قسم، ساھ کڻڻ ۾ تڪليف، ساھ جي مونجهه، دھڙ، شڪڙو، ضيق النفس
* [ع: ضيق]
- **زيل ج زيلون:** [ا - مٿ] ڦوڪارو، ڦونگهارو، شوڪارو، ڦوڪ
* [ع]
* دانھن، رڙ، آھ، فغان
* [ف]
- **زير و زير:** [ا - مذ] زير و زير، زير و زير (سجڻ)
* دھل جو مادي پاسو، نالي
* [ف: زير = هيٺ]
* شڪاري پکيءَ کي ٻڌل گھنگھرو
* [س/ات]
* [صفت] ڊگھو، لمبو
* 'تليو ڊگھو زيل آهي' (جملو)
* [س/ات]

- **زير و زير ڪرڻ:** [اصطلاح] هيٺ مٿي ڪرڻ، اُٿ پلٽ ڪرڻ
* تباھ و برباد ڪرڻ
- **زير ويچار:** [صفت] ويچار هيٺ، ڏيان هيٺ، غور هيٺ
* [ظرف] خيال ۾، سوچ ۾
- **زير ويچار هئڻ:** [اصطلاح] سوچ يا خيال ۾ هئڻ
* ڪا ڳالهه فيصل نه هئڻ
- **زيرين:** [صفت/ظرف] هيٺيون، هيٺاهون
* گهٽ
- **زير ج زيرئون / زيرئون:** [ا - مٿ] علمِ صوتيات سر (Vowel) جو هڪ نشان ( )، آواز جي اکر هيٺ ڏنل هڪ اعراب، ڪنهن اکر جي هيٺان آيل اها اعراب، جيڪا 'ا' سر جي آواز کي ظاهر ڪندي آهي (اهي اعراب کي اکر جي هيٺان آڏي لکيو) سان ظاهر ڪيو ويندو آهي
* [ع]
* رنجيز، ڪڙي
* قيد
- **زير ڪڙي** (جيڪا قيدن کي وجهي)
* ڳجهي، ڳانا لوھ جا، زيرئون ۽ رنجيز
* [ف]
- **زيرڪ ج زيرڪ:** [صفت] تيز فھر، ذهين، ذڪي، سمجھو فھير، عقلمند، دانا، دانشمند، هوشيار، سنگھڙ، سياڻو، عقلي، سجاڻ، ڊگهي نظر رکندڙ دور اندیش
* هنري، جتن، جلاڪ، ڪاريگر
* [ف]
- **زيرڪي ج زيرڪيون:** [ا - مٿ] تيز فھمي، ذهانت، ذڪاوت، دانائي، دانشمندی، چترائي، هوشيار، حڪمت، سياڻپ
- **زير گادي ج زير گاديون:** [ا - مٿ] اُٺ جي ستنجن مان هڪ سنج جو نالو (وهائي جي نموني تي، جيڪا اُٺ جي پٺيءَ تي بچاءَ لاءِ پاڪري هيٺان ڏجي)
- **زيرو:** [ا - مذ] بڙي، صفر
* ڪجھہ به نه
* [انگ: Zero]

- زِيلَ: [مض - فعل متعدي] فُوكارُ، فُوكارو هُئُ، شُوكارو هُئُ، فُونگهارو هُئُ، هِيڪَ هُئُ * دانهُنُ، دانهُونَ ڪَڙُ، رُڙيونَ ڪَڙُ، واکا ڪَڙُ، پاڪارُ، آه و فغان ڪَڙُ * سَنَ ڪَڙُ * باڏائُ، ليلائي * [مض] زِيلُ * [امر] زيل * [زيلو زيلندو زيليل] * - زِيلُون ڪَڙُ: [اصطلاح] دانهُونَ ڪَڙُ، رُڙُ، آه و فغان ڪَڙُ * - زِيلَ هُئُ: [اصطلاح] فُوكارُ، فُوكارو هُئُ، شُوكارو هُئُ، فُونگهارو هُئُ، هِيڪَ هُئُ * - زِيلَ ۽ بَمَرُ: [ا - مذ] هِيڪَ ۽ مَنيَ زيرو بمر * سار جو آواز * دُهلَ جا بَنيَ پاسا * • زِيلا ج زِيلا: [ا - مذ] اُنَ جي سَنجَ مان هِڪَ سَنجَ جو نالو (حوالو: ڪتاب 'بيلين جا ٻول' ص: 131) * [س/ڪوھ] * • زين: [ا - مذ] خوبصورتِي، سونهن * [ع] * - زينُ العابدِين: [ا - مذ] عبادت گذارنَ جي سِرَ جو تاج * [ا - خاص] حضرتِ اِمامِ حُسينَ عليهِ السلامَ جنَ جي وَڏي شَھزادي، اِسلامَ جي چوٿين اِمامِ پاڪَ جنَ جو اِسمُ مُبارڪ * [ع: زين = خوبصورتِي + عابدين = عبادت گذار] * • زينَ ج زِينُون: [ا - مت] گهوڙي جي سَنجَ مان هِڪَ سَنجَ جو نالو * هُتي جو هِڪَ قِسمَ، چمڙي جو هئو * [ف: سن: جين] * ڪپڙي جو هِڪَ قِسمَ * - زين پوش: [ا - مذ] زينَ جي مَٿانَ وَجھوَ جو ڪپڙو، غاشو، گاشو * [ف: زين + پوش < پوشيدن = ڍڪڻ]

- زينَ ڪَشَمُ: [اصطلاح] گهوڙو سَنجَ * گهوڙي تي چڙهي روانو ٿيڻ * [ف: زين + ڪش < ڪشيدن ڇڪڻ] * • زينَتَ ج زِينَتُون: [ا - مت] سينگار، سونهن، زيبائيش، آرائش، ٺاهَ ٺوهَ، ٺهوڙ، سوييا، سُهڻائي، سُنڌرتا، حُسنَ، نِزاڪَتَ، لطفَ، بَراجَ، رونقَ * [ا - خاص] عورتَ جو نالو * [ع] * - زينَتَ بَخَشَمُ: [اصطلاح] روشَ ڏيڻ، سينگارُ، سوييا ڏيڻ، سونهن ڏيڻ * - زينَتَ پَريو ج زينَتَ پَريا: [صفت - مذ] آراستہ، سينگاريل، سُودو، سُهتو، پِلَ پَلوڙ، روڙو، سُٺو، عُمدو، سُنڌر، ٺاهوڪو، زيبائيتو، ڍڍاري، ڏسڻَ جهڙو * نازڪَ، لطيفَ، سَنگينَ، مَھينَ * چوڪو، نڪو، ڪُنڊنَ، گڙو * [مت: زينت پري ج زينت پريون] * - زينَتَ دارُ ج زينَتَ دارَ: [صفت] سينگاريل، ٺاهَ ٺوهَ وارو، زيبَ وارو، بَهڪندڙ، زينتَ پَريو * • زيندائي: [ا - خاص] بلوچنَ جي سُنڌراڻي قبيلي جو هِڪَ پاڙو * • زينوج زينا: [ا - مذ] ڏاڪڻَ جو ڏاڪو * [ف: زين] * • زيغُ: [ا - خاص] هِڪَ جَبَلَ جو نالو * • زيورَ ج زيورَ: [ا - مذ] جِسمَ تي ظاهري سَجاوڻ ۽ زيبَ زينَتَ جو سامانَ (جيڪو اڪثر قيمتي ٿئي، ڳڻتو، ڳڻهَ (چلڻ مڌي، نُهري، ٽڪ وغيره) * مَٽيو، رَتَنَ، جواهر * • زيبَ، زينَتَ، زيبائيش، آرائيش، سينگار * [ف] * - زينَه ج زِينُون: [ا - مت] پَنيءَ جو وِجَ، ڪُرنجھو * [س/ڪوھ] * • زِيهادائي: [ا - خاص] ڌرڪائي بلوچنَ جو هِڪَ قبيلو

Mufasil Sindhi Lughat

Vol- VI

(ڏ-ڊ-ڍ-ڌ-ڇ-ڙ)

Culture Department
Government of Sindh

Sindhi Language Authority

